

கூர்மதி

05
76
P2

தமிழ் மொழிப் பிரிவு
கல்வி அமைச்சு - இலங்கை
2006 - 2008

கூர்மதி

தமிழ் மொழிப் பிரிவு
கல்வி அமைச்சு
இசுறுபாய - பத்தரமுல்ல
2006 - 2008

பதிப்பு விபரம் :

பிரதம பதிப்பாசிரியர் :

திரு.வி.எஸ்.இதயராஜா
பதில் பணிப்பாளர்
தமிழ் மொழிப் பிரிவு

பதிப்பாசிரியர்கள் :

திரு. எம். மனோகரன்
ஸ்ரீமதி. த. இராஜதுரை
திருமதி. றெஷியா நிஷாம்டன்

ஆலோசகர்கள் :

கௌரவ.சசில் பிரேமஜயந்த
கல்வி அமைச்சர்.

கௌரவ.நிர்மல கொத்தலாவல
கல்விச் சேவைகள் அமைச்சர்.

கௌரவ.எம்.சத்திதானந்தன்
பிரதிக் கல்வி அமைச்சர்.

திரு.எம்.எம்.என்.டி.பண்டார
செயலாளர்
கல்வி அமைச்சு.

திரு.டபிள்யூ.தர்மதாஸ
மேலதிக செயலாளர்
(கல்வி அபிவிருத்தி) கல்வி அமைச்சு

திரு.உடுவை.எஸ்.தில்லை நடராஜா
மேலதிக செயலாளர்
(நிர்வாகம் மற்றும் நிதி) கல்வி அமைச்சு

திருமதி.எஸ்.விஜயபண்டார
மேலதிக செயலாளர்
(கல்விச் சேவைகள்) கல்வி அமைச்சு.

திரு.கே.முகமட்தம்பி
மேலதிக செயலாளர்
(வழங்கல்) கல்வி அமைச்சு

திரு.எஸ்.யூ. விஜயரட்ண
மேலதிக செயலாளர்
(திட்டமிடல் முகாமைத்துவம்) கல்வி அமைச்சு

வணக்கத்துக்குரிய ஓமாரியோ ஹஸ்ஸப்பதேரோ
சிரேஷ்ட ஆலோசகர், கல்வி அமைச்சு

கலாநிதி. எஸ். என். தணிகாசலம்பிள்ளை
சிரேஷ்ட ஆலோசகர், கல்வி அமைச்சு

கலாநிதி.திருநாவுக்கரசு கமலநாதன்
நிபுணத்துவ ஆலோசகர், கல்வி அமைச்சு

Chief Editor :

V. S. Ithayarajah
Acting Director
Tamil Language Unit

Editors :

Mr.M. Manoharan
Mrs. T. Rajathurai
Mrs. Reziya Nizamdeen

Advisors :

Hon. Susil Premajayantha
Minister of Education

Hon. Nirmala Kothalawala
Minister of Education Service

Hon. M. Sachithnanthan
Deputy Minister of Education

Mr. M. M. N. D. Bandara
Secretary,
Ministry of Education

Mr. W. Dharmadasa
Addl. Sec.
(Education Quality Devel.) MOE

Mr. Uduvai.S. Thillai Nadarajah
Addl. Sec.
(Admin. & Finance) MOE

Mrs. S. Wijayabandara
Addl. Sec.
(Education Service Establishment) MOE

Mr. K. Mohamed Thamby
Addl. Sec.
(School Supplies) MOE

Mr. S. U. Wijerathna
Addl. Sec.
(Planning & Management)

Most. Rev. Omariyo Kassapa Thero
(Senior Advisor)

Dr. S. N. Thanikasalampillai
Consultant

Dr. Thirunavukarasu Kamalanathan
(Consultant)

திருமதி.ஏ.பி.எல்.சுதர்மா டீ சில்வா
பணிப்பாளர்
தேசிய மொழிகள் மனிதவளப் பிரிவு.
கல்வி அமைச்சு

நிதி விவகாரங்கள்:

திரு.ஈ.ஏ.பியதாஸா
பிரதம கணக்காளர்

திருமதி.ஆர்.எம்.எம்.இரத்தநாயக்க
கணக்காளர் - நிதி

திரு.ஜே.எஸ்.என்.கே.பெரேரா
கணக்காளர் - கொடுப்பனவு

திரு.டீ.எம்.ஜயசேன
கணக்காளர் - வழங்கல்

உதவி அலுவலர்:
திருமதி.எம்.லாசரஸ்.

அலுவலக உதவி:
திரு.எம்.ஏ.எஸ்.திலக்குமார

Mrs. A. B. L. Sudarma De Silva
(Director of National L&H.)
M.O.E.

Finance :

Mr. E. A. Piyadasa
(Chief Accountant)

Mrs. R. M. M. Ratnayake
(Accountant - Finance)

Mr. J. S. N. K. Perera,
(Accountant - Payments)

Mr. D. M. Jayasena
(Accountant - Supply)

Office Staff :
Mrs. M. Lazarus

Office Helper:
Mr. M. A.S. Tilak Kumara

நூல்விபரம்

நூலின் பெயர்
கூர்மதி

நூலின் அளவு
A4

தாள்
70 ஜி. எஸ். எம்.
அச்சு எழுத்தளவு
11

பக்கங்கள்
350
அட்டைப்பட வடிவமைப்பு
திரு.கே.மயூரன்
தொ.இல: 077-3013046

அச்சுப்பதிப்பு
சேன் பிறின்ட் - வெல்லம்பிட்டிய
தொ.இல: 4915823

வெளியீடு
தமிழ் மொழிப் பிரிவு
கல்வி அமைச்சு
இசுரூபாய-பத்தரமுல்ல
தொ.இல: 011 2787271

Details of Book

TITLE
KOORMATHY

SIZE
A4

PAPER
70 Gsm
FONT SIZE
11

PAGES
350
Cover Page
Mr. K. Mayuran
T.P.: 077- 3013046

PRINTING
Sane Print-Wellampitiya
Tel. 4915823

PUBLISHER
Tamil Language Unit
Ministry of Education
Isurupaya- Battaramulla
T. P. : 011-2787271

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!
வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!
தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!
வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

Message

From

HIS EXCELLENCY MAHINDA RAJAPAKSA

I am pleased to send this message to the 4th issue of “Koormathy” magazine, published by the Tamil Language Unit of the Ministry of Education to mark the All Island Tamil Language Day.

The Tamil Language Day is a national event with considerable significance which brings together the children of different ethnic communities for various events and competitions organized to instill feelings of unity among our people and help in building a true sense of national identity.

This promotion of mutual understanding and goodwill among the communities in our country is a welcome and commendable effect. I appreciate the work of the Tamil Language Unit of the Ministry of Education to make this event a success this year too, as it has done in the past.

I wish the All Island Tamil Language Day celebration and its latest issue of “Koormathy” all success.

MAHINDA RAJAPAKSA.

25th February 2008

அதிமேதகு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவு, அகில இலங்கை தமிழ் மொழித் தினத்தை முன்னிட்டு வெளியிடுகின்ற கூர்மதி சஞ்சிகையின் நான்காவது இதழுக்கு இந்த வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்பி வைப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

எமது மக்களிடையே ஐக்கியத்தை உருவாக்கவும் தேசிய அடையாளத்தின் உண்மையான உணர்வைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு உதவுவதற்குமாக, ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் போட்டிகளுக்காக, பல்லின சமூகங்களையும் சார்ந்த சிறுவர்களையும் ஒன்றிணைக்கின்ற குறிப்பிடத்தக்க, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தேசிய நிகழ்வொன்றாக தமிழ் மொழித் தினம் திகழ்கின்றது.

எமது நாட்டில் சமூகங்களுக்கிடையில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வையும் நல்லெண்ணத்தையும் வளர்க்கும் இந்த ஊக்குவிப்பானது வரவேற்கத்தக்க பாராட்டத்தக்க முயற்சியொன்றாகும். கடந்த காலங்களைப் போன்று இவ்வருடத்திலும் இந்நிகழ்வை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்வதற்கு கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவு மேற்கொண்ட பணிகளை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அகில இலங்கை தமிழ் மொழித்தினக் கொண்டாட்ட நிகழ்வுகளும் கூர்மதி இதழும் அனைத்து வெற்றிகளையும் பெற நான் வாழ்த்துகிறேன்.

மஹிந்த ராஜபக்ஷ
2008, பெப்ரவரி 25 ஆந் திகதி.

Message

From

**HON. MINISTER OF EDUCATION,
SUSIL PREMAJAYANTHA**

I am much delighted to express a short message of felicitation of the occasion of the publication of the fourth issue of the "Koormathy" marking the "All Island Tamil Language Day Vizha".

My sincere appreciation for the "Tamil language Unit of the Ministry of Education"; for rendering their tremendous continuous effort and tireless services on the successful publication of the valuable educational magazine. The members of the unit deserves commendation in this regard as they have done a quality job. It will contribute towards raising of the intellectual levels of students, teachers and others in the Education field.

The articles in the Magazine are compositions of our valued Students, Educations, variety of subjects ranging from society, religious, educational, science & technology, commerce & business, culture and traditions etc., are truly inspiring and promising.

I take this opportunity to wish the entire team great success in their future endeavors.

Susil Premajayantha M.P.

Minister of Education.

Message

From

**HON. MINISTER OF EDUCATION SERVICES
NIRMALA KOTALAWALA**

With a great pleasure I convey my message of felicitation in this glorious moment of the fourth publication of the “Koormathy” Magazine.

Undoubtedly the 4th issue will be more than the previous issues which definitely will stand for its high quality and progressive success. This issue will prove quite impressive once again for its careful design in all levels. This definitely would be in all its success and indispensable companion to promote high standard of language skills, knowledge and unity among communities.

I express my sincere gratitude and much appreciation for this marvelous work for our entire team (Teachers, Students, Educationists, Eminent Scholars and Administration respectively).

I can realize with this issue the progressive strength of this publication in its full drive remarkably the team work in this era of technological advancement and globalization. These articles will prove the continuous advancement and integration of the multi skills in the education sector.

At conclusion, I congratulate the Tamil Language Unit Director and Assistant for their encouragement, valuable contributions, suggestions and support in the publication of this great magazine.

Nirmala Kotalawala,
Minister of Education Services,
Ministry of Education,
“Isurupaya”,
Battaramulla.

பிரதிக் கல்வி அமைச்சர்

கௌரவ முருகன் சச்சிதானந்தன் அவர்களின் ஆசிச்செய்தி

அறுபதாம் ஆண்டுகளிலிருந்து இரு தசாப்தங்களாகத் தாய்மொழி மூலக் கல்வி கட்டாயமாக இருந்தது. இப்போது அப்படியல்ல. பெற்றோர் விருப்பப்படி பிள்ளைகள் ஆங்கில மொழி வழிக் கற்றலை மேற்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அப்போது தமிழ் செழிப்புற்றதுடன் ஒப்பிட்டால் இன்று தாழ்வுற்று இழிநிலைநோக்கிச் செல்கின்றோமோ! என்ற அச்சம் எழுகின்றது.

ஏறத்தாழ நூறாண்டுகளின் முன்னே இத்தகைய ஒரு நிலையில் மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் என்று ஆங்கிலம் கற்ற ஒரு பதர் பிதற்றியது அறிந்து பாரதி பதறிப்போய் “உயிர் பெற்ற தமிழர் பாட்டு” ஒன்று பாடியிருந்தார். இப்போது உயிர் அகத்ததோ புறத்ததோ?

ஆங்கில மோகம் வேண்டாம், ஆங்கில அறிவைப் பெற்றவர்களே - சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும், உலகெங்கும் வளரும் மேன்மைக் கலைகளையும் விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பங்களையும் கொணர்ந்திங்கு தமிழில் சேர்த்திடுங்கள் என்று வேண்டியிருந்தார் பாரதி. இதைத்தான் நாமும் ஆங்கில வழிக் கற்போரிடம் கேட்க வேண்டியுள்ளது.

இன்று பல உண்மைத் தமிழ்ப் பற்றுள்ள பெற்றோர் அதனை ஒருபக்கத்து இலட்சியமாக மன மூலையில் முடக்கிக் கொண்டு உலோகாயத் தேவைகளை முன்னிறுத்திப் பிள்ளைகளை ஆங்கிலத்திலேயே முழுதாக மூழ்கிவிட அனுப்புகிறார்கள். பிள்ளைகளும் தமிழ்தெரியாத தமிழ்ப்பற்றுள்ளவர்களாக வளரக் கூடும். அடுத்த தலைமுறை முன்னமொரு காலத்தில் எமது தாத்தாவிடம் தமிழ் என்ற யானை இருந்தது என்பதாக ஆங்கிலத்தில் அலட்டிக் கொள்ளக்கூடும்.

தமிழ்ப்பற்று என்பதை வெறும் கவர்ச்சிப் பொருளாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. தமிழ் உயிர்மூச்சு என்ற உணர்வு வேண்டும். தமிழை உறுதியாக வளர்த்தபடி ஆங்கிலமென்ன, முடியுமாக உள்ள எத்தனை மொழிகளிலும் எம்மவர் கற்கட்டும். அவற்றின் வாயிலாகத் தமிழைச் செழுமைப்படுத்துங்கள்.

ஆயினும், இதுவல்ல பிரதான செல்நெறி, இன்றும் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள். வலியுறுத்துமாறு போலத் தமிழ் வழிக் கற்றலையே பின்பற்றுகிறவர்கள்தாம் ஏராளம். நாம் அவர்களைப் பெரிதும் மதிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கான அனைத்து வாய்ப்பு வசதிகளையும் பெருக்க வேண்டும்.

அவர்களுக்கான கல்வியியலாளர்கள் மற்றும் பல்துறைப் பணியாளர்களிடம் செல்லும் “கூர்மதி” கல்வியில் “சமவாய்ப்பு” என்கின்ற ஆழமான தத்துவத்தை “கூர்மதி” கூர்மையாகப் பேண வேண்டும். சாதி, மத, பிரதேச வேறுபாடின்றி தமிழ் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அமைவான கனதியுடன் “கூர்மதி” படைப்பாக்கம் பெறுவது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கூர்மதிக்கு எனது ஆசிகளை வழங்குவதில் பெருமிதமுறுகிறேன். அதனூடாகப் பயன்பெறும் அனைவர்க்கும் வாழ்த்துக்கள்! அதன் ஆக்கத்தில் பங்கெடுத்த அனைவர்க்கும் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மு. சச்சிதானந்தன் பா. உ.

பிரதிக் கல்வி அமைச்சர்.

Message

From

**THE SECRETARY, MINISTRY OF EDUCATION
"ISURUPAYA"**

With a great pleasure I convey my message of felicitation in this glorious moment of the fourth publication of the "Koormathy" the Tamil Language Magazine of various subjects by the Ministry of Education (Tamil Language Unit).

In My confidence, the issue will prove once again a new dimension comprising of variety of articles covering all fields of life. Bearing in mind the fact that, the language reflects the culture, wisdom and knowledge of a community, definitely it will boost the morale values towards the understanding of each other.

I would like to express my sincere gratitude and appreciation for the marvelous work of the entire team organized in such a manner to suit the needs of all which is comprehensible even by a layman.

I congratulate all who involved and the Tamil Language Unit Director and Assistants for their encouragement, valuable contributions, and for the best support towards the publication of this marvelous magazine.

M. M. N. D. Bandara,
Secretary,
Ministry of Education,
"Isurupaya",
Battarmulla.

Message

From
**THE ADDITIONAL SECRETARY,
MINISTRY OF EDUCATION
(Education Quality Development)**

I am pleased to contribute a message for the fourth issue of the "Koormathy" the annual magazine published by the Tamil Language Unit.

I am confident of the collective effort of the officers of Tamil Language Unit with contributors to the magazine will promote mutual understanding and goodwill among all communities. This effort will truly inspire and develop the writing skills and creative talents of the contributors concerned.

I wish that this magazine would help to uplift the standard of the education of the students. It is my sincere wish that the students would make the maximum use of this opportunity to develop their writing skills.

I appreciate the effort of the Director of the Tamil Language Unit and all the officers who worked hard to make this publication a great success.

W. Daramadasa,
Additional Secretary,
(Education Quality Development),
Minister of Education,
"Isurupaya",
Battaramulla.

மேலதிக செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவு வெளியிடும் 'கூர்மதி' சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

கல்விச் சமூகத்தின் மத்தியில் குறிப்பாக மாணவர் மத்தியில் அவர்களின் ஆக்கத் திறன்களை ஊக்குவிக்கவும் அறிவுத் திறன்களை வளர்க்கவும் கலை இலக்கிய நயத்தோடு கனதியான படைப்புகளைத் தாங்கி வெளிவரும் 'கூர்மதி' நிறைமதியாக - முழுமதியாக முழுச் சமுதாயத்திற்கும் இன்பமும் இனிய பயன்களும் நல்க வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

உடுவை எஸ். தில்லைநடராசா,
மேலதிக செயலாளர் (நிர்வாகம் மற்றும் நிதி)
கல்வி அமைச்சு,
இசுறுபாய்,
பத்தரமுல்லை.

மேலதிக செயலாளரின் ஆசிச்செய்தி

2005 ஆம் ஆண்டு வெளியாகிய கூர்மதி சஞ்சிகை, அடுத்தடுத்து 2006, 2007 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியிடாமல் போனதையிட்டு வருத்தம் தெரிவிப்பதோடு, இவ்வருடம் இச்சஞ்சிகை 2006 - 2008 காலத்தை உள்ளடக்கியதாக வெளிவருவது பாராட்டுக்குரியதாகும். இனிவரும் காலங்களில் வருடாந்தம் கூர்மதி தொடர்ச்சியாக வருவதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது அவசியமாகும். வருட ஆரம்பத்தில் இருந்தே அதற்கான வேலை மேற்கொள்ளப்படுவதை தமிழ் மொழிப்பிரிவு தவறாமல் மேற்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையில் இம்மலருக்கான ஆசிச்செய்தியை வழங்குவதில் மகிழ்வறுகின்றேன்.

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவின் வெளியீடான கூர்மதி, தரமான இலக்கிய, கல்விசார் கட்டுரைகளையும், சிறுகதை, கவிதைகளைத் தாங்கிய ஆக்கங்களைக் கொண்டுள்ளதாக அமைவதையிட்டு ஆனந்தமடைவதோடு, எமது ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் மற்றும் கல்வித்துறை சார்ந்த அனைவரும் பயன் பெறத்தக்க வகையில் காணப்படுவதும் சிறப்புக்குரிய விடயமாகும்.

இவ்வாக்கங்களை வழங்கி இம்மலர் சிறப்புற அமையப் பங்களிப்புச் செய்தோரைப் பாராட்டி இம்மலர் வெளியீட்டின்பால் உழைத்த தமிழ்ப்பிரிவு பணிப்பாளர் எஸ்.இதயராஜா அவர்களையும் அவரது அணியினரையும் மேலும் மாகாண, வலய, பாடசாலை மட்ட படைப்பாளிகளுக்கும், பங்காளிகளுக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்வறுகின்றேன்.

'கூர்மதி' வெளியீடு தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்படுவதோடு, எமது தமிழ் மொழித்துறை வளர்ச்சிக்குத் துணைநின்று பங்களிப்புச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையோடு, எனது இதயம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களை இம்மலர் வெளியீட்டுக்குத் தெரிவிப்பதில் உவகை அடைகின்றேன்.

க.முஹமட் தம்பி,
மேலதிக செயலாளர்
கல்வி அமைச்சு.
2008.07.10.

வணக்கத்திற்குரிய ஓமாரியோ ஹஸ்ஸப்ப தேரர் அவர்களின் ஆசிச் செய்தி

ஒரு மனிதனைப் பூரணமாக்குவதற்கு அவசியமான தேவைப்பாடுகளுள் முக்கியமானது மொழியாகும். ஒருவர்க்குத் தேவையான பல்வேறுவிதமான அறிவுகளையும் பெற்றுக்கொள்ளும் ஒரு ஊடகமாகவும் மொழி திகழ்கிறது. இவ்வாறே எழுத்து, வாசிப்பு கற்றல்களையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வழிவகுக்கும் வாயிலாகவும் மொழியைக் கொள்ளலாம்.

அட்சரங்களைச் சரியாக இனங்காண்பதிலிருந்து, சரியான வசனங்களின் மூலம் கட்டுரைகளை உருவாக்குவது வரையான தேர்ச்சியை மொழியில் பெற்றுக் கொள்வதானது தனது ஆளுமையின் விருத்திக்கும் வழிவகுக்கும்.

கருத்துக்களை வெளியிடுதற்கும் ஆவணப்படுத்தவும் தமிழ்மொழி வகிக்கும் பங்கு எல்லையற்றது. தமிழ்மொழி இலக்கியத்தை வளப்படுத்த தற்போது எடுக்கும் முயற்சியை இன்னமும் அதிகப்படுத்தினால் எதிர்காலச் சந்ததியினரை தமிழ்மொழியில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களாக ஆக்கமுடியும்.

இதற்காகவே கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவு, தமிழ்மொழிமூலப் பாடசாலை மாணவர்களின் மொழித் தேர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்காக பல்வேறு விதமான போட்டிகளை வருடாவருடம் ஏற்பாடுசெய்து பாடசாலை, வலயம், மாகாணம், தேசிய மட்டங்களில் நடாத்திவருகின்றது. அந்தவகையில் கூர்மதி சஞ்சிகை வெளியீடும் அமைந்துள்ளது எனலாம். இதில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள் மாணவ சமூகத்தினரை பல்வேறு தளங்களில் சிந்திக்கவும், தேடலை மேற்கொள்ளவும் வழிசமைக்கும் என்றவகையில் எனது வாழ்த்துக்களையும் ஆசியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஓமாரியோ ஹஸ்ஸப்ப தேரர்,
சமய விழுமிய தேசியமொழிகள்
மற்றும் மானிடவியற் பிரிவின்
சிரேஷ்ட ஆலோசகர்.
கல்வி அமைச்சு.
இசுரூபாய - பத்தரமுல்லை

தேசிய மொழி மானிடவியல் பிரிவு பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

இது உங்களுக்காக!

ஒருவருடைய மொழித் தேர்ச்சி விருத்தியடைவது இலக்கியப் படைப்புகளின் மூலமாகும். இலக்கியம் இன்றி மொழியறிவு பூரணத்துவம் பெறாது. அதனால் எப்போதும் மொழியும் இலக்கியமும் ஒன்றிணைந்தே இருக்கவேண்டும்.

கூர்மதி சஞ்சிகை இந்த நோக்கை நிறைவேற்றுவதற்காகவே வெளியிடப் படுகின்றது. பல துறைகளையும் சார்ந்த அறிஞர்கள், ஆலோசகர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் படைப்புக்களை உள்ளடக்கி, இச்சஞ்சிகை வெளியிடப்படுவது சாலச்சிறந்ததாகும்.

எதிர்காலத்தில் வெளியிடப்படவுள்ள பதிப்பில், தமிழ் கற்ற, தமிழில் எழுதும் ஆற்றல் பெற்ற, சிங்கள மாணவர்களின் ஆக்கங்களையும் சேர்த்து, பனம் பூ சுகந்தத்துடன் தென்னம் பூ வாசத்தையும் இணைத்து நறுமணம் பரப்பினால் மேலும் சிறப்படையும்.

கூர்மதி சஞ்சிகையின் வெளியீட்டுக்காக உதவிய அனைவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகளும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகட்டும்.

ஏ.பி.எல்.சுதர்மா டீ சில்வா
பணிப்பாளர்
தேசிய மொழி மானிடவியற் பிரிவு,
கல்வி அமைச்சு.

பணிப்பாளரின் செய்தி

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவினால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் “சூர்மதி, சஞ்சிகைக்குச் செய்தி எழுதுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

2003 ஆம் ஆண்டு முதல் இப்பணி சிறப்புற நடைபெற்று, கடந்த 2006, 2007 ஆம் வருடங்களில் தடைப்பட்டது கவலைக்குரியதே. சென்ற வருடம் தமிழ் மொழிப் பிரிவின் பணிப்பாளராக இருந்த அமரர் பெ. இராசையா அவர்கள் சுகவீனமுற்று, எம்மை விட்டுப் பிரிந்த துயருடன் சஞ்சிகை வெளியீடும் தடைப்பட்டது. இருப்பினும் அவரது காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட சஞ்சிகைக்கான பணியின் தொடர்ச்சியாக இம்மலர் வெளிவருவதால் 2006-2008 என்று சஞ்சிகையிற் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

இலங்கையின் கல்விப் புலத்தில் உள்ள துறைசார்ந்த விற்பன்னர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் என்பவர்களின், பல்தரப்பட்ட ஆக்கங்களைச் சமந்தபடி சூர்மதி உதயமாகியுள்ளது. எனவே, இதன் சுவை பலருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

இத்தருணத்தில் இம்மலர் வெளிவர முன்னின்று உழைத்த அன்புள்ளங்களை நெஞ்சார வாழ்த்தி, நன்றி கூறுவதற்கும், குறுகிய கால அறிவித்தலிலும் ஆக்கங்கள் தந்து உதவியோர்க்கும், அதிமேதகு ஜனாதிபதி முதற்கொண்டு ஆசிச் செய்தியும், வாழ்த்துச் செய்தியும் தந்துதவிய பெருந்தகைகளுக்கும் பணிப்பாளர் என்ற வகையில் பாராட்டினையும் நன்றியையும் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.

வி. எஸ். இதயராஜா
பதில் பணிப்பாளர்
தமிழ் மொழிப் பிரிவு
கல்வி அமைச்சு
இசுறுபாய - பத்தரமுல்லை

பொருளடக்கம்

இலக்கிய கட்டுரைகள்

01. நவாலியூர் சோமசுந்தரர்புலவர். ஓர் அறிமுகம்	கலாநிதி.கிருஷ்ணபிள்ளை விசாகரூபன்	1
02. மண்ணும் மனித உறவுகளும்	பேராசிரியர்.க.கைலாசபதி	12
03. நவீன யுகத்தின் யோக்கைகலை மருத்துவம்	வாகீசக்கலாநிதி.க.நாகேஸ்வரன்	19
04. மொழியும் அதன் இயல்பும்	அமரர்.பண்டிதர்.க.கந்தையா	31
05. பேராசிரியரின் நாடகங்களில் பேச்சுமொழி	திருமதி.தேவகுமாரி சுந்தரராஜன்	34
06. வாழ்வியல் விழுமியங்கள்	கே.ஆர்.டேவிட்	40
07. மட்டு நகர் ஈந்த முத்தமிழ் வித்துவான்	செல்வி.இரஜனி நடராஜா	44
08. எங்கள் நினைவுகளில் ஆசிரியர் சிவலிங்கம்	லெனின் மதிவானம்	48
09. ஒட்டக் கூத்தரும் அவரது பணிகளும்	திரு.ஆர்.குணசேகரம்	53
10. கடவுள் அமைத்துவைத்த மேடை	மலர்.சின்னையா	57
11. பழைய ஆத்திசூடியும் புதிய ஆத்திசூடியும்	திரு.ச.கு.கமலசேகரன்	64
12. சிலேடைக் கவிநயம்	பிள்ளைக்கவி வ.சிவராசசிங்கம்	67
13. இலங்கை தமிழ் பத்திரிகைகளும் படைப்புக்களும்	திரு.பரராஜசிங்கம் இராஜேஸ்வரன்	70
14. வாழ்வியல் தேடல்கள் - எதிரிகள்	பருத்தியூர்.பால.வயிரவநாதன்	76
15. இணையம் பிள்ளைகளை வழி கெடுக்க	எம்.எம்.எ.சமட்	80
16. இலக்கியமும் விமர்சனமும்	அருட் சகோ.ஜோசப் ஜெயகாந்தன்	83
17. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியில் இளங்கீரன்	றமீஸ் அப்துல்லாஹ்	87
18. சில்லையூர் செல்வராசனின் கவிதைகளில்	அ.முகம்மது சமீம்	93
19. திராவிடமொழியில் ஒரு கண்ணோட்டம்	ச.அகத்தியலிங்கம்	97
20. குண்டலகேசி - வளையாபதி	ச.தனஞ்சயராசசிங்கம்	100
21. முத்தமிழ் கலாநிதி: பிரம்மஸ்ரீ வீரமணியூர்	திருமதி. புவனேஸ்வரி வேல்நீதி	107
22. பாரதியும் தேசியமும்	திரு.சி.காண்டீபன்	112
23. நாட்டார் இலக்கியம்	செல்வன்.தே.கருணாகரன்	116
24. எமது நாட்டில் ஆழிப்பேரலை அனர்த்தம்	செல்வி ந.டினோஜா	121
25. ஜீவா எனும் கலை இலக்கியப் போட்டி	பொன்னீலன்	125
26. தமிழ்க் காப்பியங்களில் அவல நாயகர்கள்	திரு.து.இளங்குமரன்	130
27. திறனாய்வுக்கட்டுரை	செல்வி ப.தாட்சாயினி	134

கவிதை

01. ஆடு கதறியது	க.சோமசுந்தரப் புலவர்	142
02. இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய கமை	கவிஞர்.இ.முருகையன்	144
03. மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு	மஹாகவி	146
04. சுதந்திரமாய்(ப்) பாடுகிறேன்	வயலற சந்திரசேகரம்	147
05. இன்றைய இளைஞனுக்கு	ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீன்	149
06. விடை காணா வினாக்கள்	இரா.கிருஷ்ணபிள்ளை (இராகி)	150
07. ஒளிப்படடைந்த கண்களே	நித்திய ஜோதி	151
08. ஊருக்குப் போயிருந்தேன்	கவிஞர் பெ.இராசையா	153
09. பரிணாமம்	மு. பஷீர்	154
10. நான் சந்தோஷமாக இருந்த அன்று	சோலைக்கிளி	156
11. ஒளியைத் தொடரும் நிழலின் இருட்டு	சி.சிவகுமார்	157
12. நீர் வளையங்கள்	சண்முகம் சிவலிங்கம்	159
13. தொலைத்தல்	ஹம்சத்வனி	161
14. தவறிய தடங்கள்	அனார்	162
15. அந்நியம்	தமயந்தி	163
16. காணீ நிலம் வேண்டும்	இளவாலை விஜயேந்திரன்	164
17. இடைவெளி	அ.சங்கரி	165
18. நிஜம்	ஆழியாள்	166
19. நினைவுத்தொடரில்	பாமினி	167
20. மறுதலிக்கப்படும் உணர்வுகள்	ஜஸ்மின்	168
21. அனைவருக்கும் ஒருயிர்தான்	அ.அன்றுகிரி	169
22. புதியதோர் உலகம் செய்வோம்	செல்வி எம்.ரீ.எப். ரிக்ஸானா	171
23. WWW . மனிதம் .Com	எம்.ரி.பி.அமாறூல்லாஹ்	173
24. நனைவிடை தோய்தல்	குந்தவி	174

கல்வியியற் கட்டுரைகள்

01. பீட்டர் ட்றக்கறின் எதிர்காலவியல்	பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன்	177
02. கல்வி நிறுவனங்களில் பகிடிவதை	அ.சர்வேஸ்வரன்	183
03. புராதன இந்தியக் கல்வி சில குறிப்புக்கள்	பேராசிரியர் வி.சிவசாமி	188
04. ஆசிரியர் கல்வியின் அவசியம் நிலை போக்கு	கலாநிதி தி.கமலநாதன்	193
05. ஒரு கல்வியியல் நூலாகத் திருக்குறள்	கலாநிதி ந.இரவீந்திரன்	200
06. விசேட தேவையுள்ளோரின் கல்வியும் உரிமைகளும்	ஏ.ஆர்.எம்.ஜிப்ரி	206
07. மின்கல்வியும் தமிழ்ச்சூழலும் ஓர் அறிமுகம்	எஸ்.முரளிதரன்	210
08. ஆசிரியர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்குமான உறவு	இளைய அப்துல்லாஹ்	218
09. மொழி விருத்தியில் சிறுவர் ஆக்கங்கள்	ந.பார்த்திபன்	222
10. ஈழத்தில் மேல்நாட்டவர் வருகைக்கு முன்னர்	க.இரகுபரன்	225
11. முகாமைக் கல்வியும் கற்றலும்	பூ. சோதிநாதன்	233
12. கல்வியின் முகாமைத்துவமும் மதிப்பீடும் ஓர் நோக்கு	Z. தாஜீதீன்	238
13. சமயக்கல்வி அறிவுக்கான பாடமல்ல	அருட்தந்தை ஜெராட்டெ.ரொசய்ஜோ	242
14. ஆரம்பகல்வி கற்பித்தலில் அரங்கக் கலையின் பங்கு	செ.மோகநாதன்	244
15. ஆசிரியத்துவ வாண்மை விருத்தியில் மொழிப்பயன்பாடு	ஜெ.சற்குருநாதன்	249
16. கற்பித்தல் மாதிரிகள்	திரு.ப.மு.நவாஸ்தீன்	252
17. பிள்ளைகளின் ஆளுமை விருத்தியில் குடும்பம்	கோகிலா மகேந்திரன்	264
18. தாய்மொழி கற்பிப்பதில் துணைச்சாதனங்கள்	நடேசபிள்ளை ஞானவேல்	268
19. ஆசிரிய ஆலோசகர் சேவையும் கல்வித்தர மேம்பாடும்	மூ.மூவேந்தன்	271
20. விசேட கல்வியும், உதவியும் தேவைப்படும் பிள்ளைகள்	திரு. கு.சண்முகம்	274
21. உலகமயமாதலில் இந்துசமயக்கல்வி	என்.எஸ். வாகீசன்	279

சிறுகதைகள்

01. அழியாப்பொருள்	சி.வைத்தியலிங்கம்	288
02. லண்டன் விசா	எம்.என்.என்.அனஸ்	292
03. மன்னிப்போம்	ஷீலா சிறிதரன்	298
04. நட்புக்காக	முனையூரன் கல்முனை	301
05. சீதனப் புயலிலே சிக்குண்ட வள்ளம்	செல்வி எம்.அருசியா மீரான்	307
06. முன்னேற்றம்	திக்குவல்லை கமால்	310
07. பெண்ணியமே தயங்காதீர்	செல்வி எம்.எப்.பஹீதா	313
08. அடிக்கல்லும் அரசியல் வாதிகளும்	வத்துமுல்லை நேசன்	316
09. வாழ்வியல்	தம்பு சிவா	320

அட்டைப்பட நாயகர்கள்

தங்கத்தாத்தா நவாலியூர் சேமசுந்தரப் புலவர் - (1878 - 1953)

யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திற்கு அருகில் உள்ள நவாலி என்னும் கிராமத்தில் கதிர்காமருக்கும் இலக்குமிப்பிள்ளைக்கும் அருந்தவப் புதல்வராய் 1878 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.

இவர் வட்டுக்கோட்டை இந்து ஆங்கில வித்தியாசாலையிற் பல வருடங்கள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இயல்பாகவே பாடும் ஆற்றல் படைத்தவர். பதினையாயிரம் பாடல்களுக்கு மேல் பாடினார் என்பர்.

ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர்களில் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாகத் திகழ்ந்தவர் எனலாம். ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல் புலவர்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்து, ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை, கத்தரி வெருளி, பழக்கொடியார், எலியும் சேவலும், பவளக் கொடி முதலிய பாடல்களைப்பாடி சிறுவர் மத்தியில் பிரபல்யம் பெற்று தங்கத்தாத்தா என அவர்களால் செல்லமாக அழைக்கப்பட்டார்.

இவர்பற்றிய மேலதிக விபரங்களை இம்மலரில் இடம்பெறும் சிறப்புக் கட்டுரையிற் பார்க்கவும்.

அருள்வாக்கியர் அப்துல் காதிர் புலவர் - (1866 - 1918)

இவர் கண்டிக்கு அணித்தாயுள்ள போப்பிட்டியைச் சார்ந்த தெல்தோட்டை என்னும் ஊரில் பிறந்தார்.

ஈழத்து முஸ்லிம் மக்களுடைய இலக்கிய முயற்சிகளின் கொடுமுடியாகத் திகழ்ந்தவர். தமிழிலக்கிய மரபிலே திளைத்து, அணியும் யாப்பும் சீர்மையுடன் அலங்கரிக்கும் செய்யுள் நடையையே, தமது இலக்கிய நடையாக வரித்துக் கொண்டவர். இவர் யாழ்ப்பாணம் பொன்னம்பலக் கவிராயருடனும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துடனும் தொடர்புடையவராவார்.

தமது ஐப்பத்திரண்டு வயதுக்குள் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றியுள்ள நூல்கள் சிலவற்றின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டாலே, இவர் தமிழிலக்கியக் கவிதைத் துறையிலே கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த புலமையை ஊகித்தறிந்து கொள்ளலாம். திருமதீனத்துமாலை, கண்டிநகர்ப் பதிகம், திருமயம் காட்டுபாபாசாகிபு காரணக்கும்மி, ஞானமணித்திரட்டு, திருபகுதாது அந்தாதி, கண்டிக்கலம்பகம், மெஞ்ஞானக் குறவஞ்சி, மெஞ்ஞானக் கோவை, கோட்டாற்றுப் புராணம், வழிநடைச் சிந்து ஆகியன குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும்.

1909 ஆம் ஆண்டில் இவரால் இயற்றப்பட்ட சந்தத் திருப்புகழ் அறிஞருலகில் ஏகோபித்த பாராட்டைப்பெற்றது. அந்நூல் நபி பெருமானின் பெருமைகளை நூறு வண்ணங்களிற் கூறுவதாகும்.

இவரது இராமாயணம், சீறாப்புராணம் பற்றிய இரசனைப் பிரசங்கங்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த யாழ்ப்பாண மக்கள் இவருக்கு 'வித்துவ தீபம்' என்னும் விருதினைச் சூட்டிப் பரிசில்களும் வழங்கினர். கண்டி தர்ஹா வித்துவான் - மெஞ்ஞான அருள் வாக்கியர் அப்துல் காதிர்ப் புலவர் எனச் சிறப்புறுகின்றார்.

சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (1875 - 1947)

யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாயில் சுவாமிநாத பிள்ளைக்கும், தங்கமுத்து அம்மையாருக்கும் அருந்தவப் புதல்வராய்ப் பிறந்தார். இவரது இளமைப் பெயர் வைத்திலிங்கமாகும்.

இளமையிற் தந்தையை இழந்தவர் தமது சிறிய தந்தையார் தம்பிமுத்துப் பிள்ளையுடன் வசித்துவந்தார். சிறிய தந்தையார், பத்திராசிரியாரகவும் பதிப்பாசிரியாரகவும் புலவராகவும் இருந்ததோடு சொந்தமாய் ஒரு அச்சியந்திர சாலையும் வைத்திருந்தார். இந்தப்பின்னணியில் வளர்ந்தவர், அச்சுவேலியிலும் யாழ் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் கல்விபயின்று, புகையிரதப்பகுதியில் இலிகிதராக உத்தியோகம் பார்த்து வந்தார்.

தமது பதவியைத் துறந்து, கத்தோலிக்க குருத்துவம்பெற்று சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் என்னும் நாமம் பெற்றார். இவர் திருப்பணி செய்த இடம் நல்லூரிலாகும். எழுத்தாளராகவும் பேச்சாளராகவும் ஆராய்ச்சியாளராகவும் விளங்கிய ஞானப்பிரகாசர், பல பழைய நூல்களைப் பதிப்பித்தார் சிறியனவும் பெரியனவுமாக 70 நூல்களை எழுதினார்.

பதினாறு மொழிகளைக் கற்றுப் பன்மொழிப் புலமையாளராகத் திகழ்ந்தார். வரலாற்றுத் துறையிலும் பல நூல்கள் வெளியிட்டார். சமயத்துக்கு அரும்பணியாற்றினார். தமிழ்ச் சான்றோர்களின் நண்பராய் இருந்தார். தருக்க சாத்திரம், தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு, தமிழ்ச்சொற் பிறப்பாராச்சி, தமிழ் ஒப்பியல் அகராதி என்பன இவரியற்றிய சிறந்த நூல்களாகும்.

தமிழே உலக மொழிக் குடும்பத்தின் தாய் என நிலைநாட்ட, தமது ஆய்வினை மேற்கொண்டார். வீரமாமுனிவருக்குப் பின்னர் தமிழ்த்தொண்டைத் தொடர்ந்த கத்தோலிக்கத் துறவி என்ற பெருமைக்குரியவராவார்.

இலக்கியக் கட்டுரைகள்

நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் - ஓர் அறிமுகம்

கலாநிதி கிருஷ்ணபிள்ளை விசாகரூபன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த நவாலி என்னும் ஊரில் கதிர்காமர் என்பவருக்கும் இலக்குமிப்பிள்ளை என்பவருக்கும் 1878 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் பிறந்த புதல்வரே சோமசுந்தரப் புலவராவார். கி. பி. பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த ஈழத்தின் மிகச் சிறந்த புலமைக் குறியீடுகளில் ஒருவராக நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரைக் கணிக்கின்றது தமிழ் இலக்கிய உலகு.

பரம்பரையாகவே தமிழ்க்கலையிலும் தமிழ்மொழிப் பற்றிலும், சைவாசாரத்திலும் சிறந்து விளங்கிய குடும்பத்தில் பிறந்த சோமசுந்தரனாரின் ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி, உயர்கல்வி என்பன வளமானவையாகவே அமைந்தன. தமது ஐந்தாவது வயதில் மாண்ப்பாயைச் சேர்ந்த அருணாசல உபாத்தியாயரிடம் வித்தியாரம்பச் சடங்கினைப் பெற்றுக்கொண்ட புலவரவர்கள், நவாலியில் கந்தநயினார் மகன் தம்பையா உபாத்தியாயர் வைத்து நடத்திய கல்விச்சாலையில் தமிழில் எட்டாம் வகுப்பும், ஆங்கிலத்தில் நான்காம் வகுப்பும் சித்தியெய்தினார். தொடர்ந்து, மாண்ப்பாயில் மாரிமுத்து உபாத்தியாயர் நடாத்திவந்த பாடசாலையில் நான்காண்டுகள் கல்வி கற்றுப் புலமையை விருத்தி செய்து கொண்டார். இப்பாடசாலையில் கல்விகற்ற காலப்பகுதியைத் தம்முடைய ஆங்கில மொழி அறிவு விருத்திக்கேற்ற வகையில் பயன்படுத்திக்கொண்டார். தம்முடைய பதினேழாவது வயதில் ஆங்கிலம் எட்டாவது வகுப்பில் சித்தியெய்தினார்.

சோமசுந்தரப் புலவரின் சைவசமயம் சார்ந்த வியத்தகு ஆளுமைகளுக்கான அடிப்படைகளை அவருடைய இளமைக்காலக் கல்வி ஏற்படுத்திக்கொடுத்தது. இராமலிங்க உபாத்தியாயரிடம் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தையும், கோப்பாயில் இருந்த வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயரிடமும் பருத்தித்துறையிலிருந்த தாமோதரம்பிள்ளையிடமும் சிவஞான சித்தியாரையும் கற்றுக்கொண்டார். சிவஞானபோதம், ஞானாமிர்தம் முதலியவற்றைத் தாமாகவே கற்றுக்கொண்டார். தந்தையாரும் தமிழறிஞருமான கதிர்காமரிடம் தாயுமானவர் பாடல்கள், கந்தபுராணம் முதலான இலக்கியங்களைப் பயின்றார்.

சோமசுந்தரனாரின் பல்லிலக்கியப் பரிச்சயமும், அவ்விலக்கியங்களில் ஆழக்காற் பட்டிருந்தமையும் அன்னாரைச் செய்யுள் இயற்றும் துறைநோக்கி ஆற்றுப்படுத்தின. தம்முடைய பதினைந்தாவது வயதில் செய்யுள் இயற்றத் தொடங்கிய சோமசுந்தரப் புலவர் தம்முடைய எழுபத்து நான்காவது வயதுவரை செய்யுள் இயற்றிக்கொண்டேயிருந்தார் என்பர்.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரின் ஆளுமைகள் பற்றிய இந்தக் கட்டுரைப் பார்வை பின்வரும் துளங்களில் விரிகின்றது :

(அ) புலவரின் செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றல்

(ஆ) புலவரின் ஆசிரியப் பணி

(இ) தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் சோமசுந்தரப் புலவரின் வகிபாகம்.

மேற்கூறிய வகைப்பாடு முடிந்த முடிபான ஒன்றல்லவெனினும் புலவரின் நுண்மாண் நுழைபுலத்தினை அறிவதற்கேற்றதாகவே இங்கு சுட்டப்பெறுகின்றது.

(அ) சோமசுந்தர்புலவரின் செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றல்

யாப்பிலக்கணவழி வந்த பாடல்புனையும் முறையே செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றலாகக் கருதப்படுகின்றது. தமிழில் தொல்காப்பியம் முதற்கொண்டு வருகின்ற யாப்பிலக்கணம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆகிய இடைக்கால இலக்கணங்களில் முழுமைபெறுகின்றது. யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆகிய இலக்கண நூல்களைத் துறைபோகக் கற்றவர்கள் யாப்பறி புலவர்களாக விளங்கினர். ஈழத்தின் மிகச்சிறந்த யாப்பறி புலவர்களில் ஒருவராகவே மேற்கிளம்புகின்றார் சோமசுந்தர்புலவர்.

சோமசுந்தரப் புலவரின் இளமைத் துணைவன் வைத்திலிங்கம் என்பார் ஒருமுறை, 'ஆறுமுகமெனத் தொடங்கி 'கதி' என முடிக்கும் வண்ணம் செய்யுளியற்றுமாறு கேட்கச் சோமசுந்தரப் புலவரின் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றல் வெளிக்கிளம்பியது -

ஆறு முகமுடையாய் ஆறிரண்டு தோளுடையாய்
ஏறு மயிலுடையா யென்னுடையாய் - கூறுசெயும்
வேலுடையாய் என்றன் வினையுடைய வேமிதிக்குங்
காலுடையாய் நயே கதி.

நாயக்கர் காலப்புலமைப் பண்புகளில் ஒன்று மேற்குறித்த வகையில் பாடுவது. செய்யுள்களில் சமத்காரம் புனைந்து பாடுகின்ற புலமை ஈழத்துப் புலவர்களாலும் இயலக்கூடிய ஒன்று என்பதற்குச் சோமசுந்தர்புலவரின் மேற்கூட்டிய ஒரு பாடலே உதாரணக் கவியாக அமைகின்றது.

பதிகம், ஊஞ்சல், அந்தாதி, மாலை, கலம்பகம் போன்ற மரபு இலக்கிய வடிவங்களைப் பேணுகின்ற அதேவேளை சந்தம், எளிமை என்பனவற்றிலும் புலவர் சிரத்தை செலுத்தினார். பழமையும் புதுமையும் சங்கமிக்கின்ற இவரது செய்யுள்கள் ஆசிரியம், வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறை ஆகிய யாப்பு வடிவங்களால் பாடப்பட்டன. சோமசுந்தரப் புலவர் பாடிய செய்யுள்களின் எண்ணிக்கை பதினைந்தாயிரத்தை எட்டும் என்பர்.

சோமசுந்தரப் புலவருடைய செய்யுள் இலக்கியங்களில் பெரும்பாலானவை சமயப் பொருள்மரபு கொண்டவை. சைவாசாரக் குடும்பப் பின்னணியும் பக்திசார்ந்த இலக்கியங்களில் பெற்றிருந்த தாடனமும், இளமை தொட்டு உள்ளத்தில் சுவறியிருந்த இறைபக்தியும், சமயப் பொருள்மரபு கொண்ட இலக்கியங்களைப் பாடுவதற்குப் புலவரைத் தூண்டின எனலாம்.

சோமசுந்தர்புலவர் முருகக்கடவுள் மீது அளவிறந்த பற்றுக்கொண்டவர் எனத்தெரிகிறது. முருகக்கடவுளின் சிறப்பும், முருகஸ்தலங்களின் மகிமையும் புலவரின் செய்யுள் இலக்கியங்களில் முதன்மையிடம் பெற்று விளங்குகின்றன.

அட்டகிரிப்பதிகம்
அட்டகிரிக் கலம்பகம்
நல்லை அந்தாதி
நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ்
மாவிட்டபுரம் முருகன் பதிகம்
கதிர்காம வேலவர் பதிகம்
கதிரைச் சிலேடை வெண்பா

இவை தவிர,

மானிப்பாய் விநாயகர் பாமாலை
நாமகள் புகழ்மாலை

என்பனவும் புலவராற் பாடப்பட்டன. நாமகள் புகழ்மாலை தவிர்ந்த ஏனையவை முழுமையாகவே தலமகிமை கூறும் மரபு சார்ந்தவை என்பது வெளிப்படை.

நாமகள் புகழ்மாலை சோமசுந்தரப் புலவரின் செய்யுள் புலமைக்குப் பொருத்தமான எழுத்துக்காட்டாக மிளிக்கின்றது. தமிழ்மொழியின்பால் புலவரவர்கள் கொண்டுள்ள பற்று.

“.....

யாழினுங் குழலினும் பாலினுந் தேனினுங்
காணினுங் கேட்பினுங் கருதினு மினிக்கும்
அமிழ்துறழ் தலைமைத் தமிழ்மொழி....”

எனப் புகழ்வதினாடு புலப்படுகின்றது.

புலவர் சங்க இலக்கியப் பரப்பில் ஆழ்ந்த புலமைமிக்கவர். சங்ககாலத்தில் மூவேந்தர் ஆட்சியின் வீழ்ச்சியை அடுத்துத் தோன்றிய தமிழ்ப்பாடல் ஒன்று,

“இனிப் பாடுநரும் இல்லை

பாடுநர்க் கொன்றீகுநரும் இல்லை”

என்று வருத்தம் தெரிவிக்கின்றது. தமிழ்ச் செய்யுள்களின் சுவையறிந்து அதனை யாப்பவர்கள் தொகையும் புலவர்களுக்குப் புரப்பவர்கள் தொகையும், இலக்கிய நயம் நாடுபவர் தொகையும் அருகிப்போன சூழலில் மனம் வெதும்பிய சோமசுந்தரப் புலவரின் பாடலொன்றிலும் மேற்கூறிய தமிழ்ப் பாடலையொத்த வேதனை உணர்வு வெளிப்படுகின்றது. வருகைப்பத்தில்,

என்னைப் புரககு மன்னரிலை
இயற்சீர் பரவும் புலவரிலை
இனிமை விழையு மக்களிலை
ஈவோ ரில்லை யென்றிரங்கி

“வன்னக் கருணை வடிவழகி
வாரா திருக்க வழியில்லை
மனத்தின் படியே வினைபுரியும்
மைந்தர் பலரும் இருக்கின்றார்” என்றும்,

“தேரா தயலார் பழித்தாரோ
செல்வப் புதல்வர் மறந்தாரோ,
திருவார் கலன்கள் மறைந்தனவோ,
தீயும் நீரும் உண்டனவோ.

வாராக் காலம் வந்தனவோ
மன்ன ராட்சி யிழந்தனரோ
வள்ளன் மார்கள் குறைந்தனரோ
வாய்மைப் புலவர் போயினரோ”

என்றும் கூறியிருக்கும் பாடற்பகுதிகள் புலவரின் கழிவிரக்கத்தையும் தமிழ்ச் செய்யுள்கள் மீதான விருப்பினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்கள், பிற்கால இலக்கியங்கள் முதலியன தமிழ்மொழிக்குக் “காதல்” என்னும் சிறப்பை வழங்குகின்றன. சோமசுந்தரப்புலவரவர்கள் இன்னும் ஒருபடி மேலேறித் தமிழ்மொழியை “மந்திரம்” என்று போற்றிச் செல்கின்றார்.

சஞ்சலம்போம் இனபந் தழைக்குந் தருமனையும்
அஞ்சலம்போய் வாவென் றதட்டலாம் - வஞ்சகர்செய்
தந்திரமோ தாதுகலை வாணிதமிழ் மூன்றெழுத்து
மந்திர மோதி வரின்”

தமிழ் என்னும் மந்திரத்தை ஒதிவருவனுக்குத் துன்பம் இல்லை என்று புலவர் சுட்டுமாற்றல் நோக்கத்தக்கது. இன்னும், பிறமொழிகளின் செல்வாக்கால் தடுமாறித் தமிழ்ச் சொற்றொடர்களில் மயக்கம் கொள்பவர்களுக்குத் தமிழின் பெருமையை இடித்துக்காட்டுவது போலத் தமிழை “ஐம்பால் அழகி” என்று புலவர் விளித்துள்ளமை புலவரின் சொற்புலமைக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு ஆகும்.

சோமசுந்தரப் புலவரின் “நாமகள் புகழ்மாலை” வழியே அறியக்கூடிய மற்றுமொரு சிறப்பு, புலவரின் பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரிச்சயம் ஆகும். போற்றித் திருவகவலில் புலவரவர்கள்,

“கற்றவா விழுங்குங் கனியே போற்றி
மற்றவர் காணா மலையே போற்றி”

என்று பாடுகின்றமை, திருவிசைப்பாவின்

“கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை”

என்னும் வரிகளை அடியொற்றிச் செல்வதே என்று கூறுவதில் தவறில்லை.

“வறியவன் இளமைபோல் வாடிய சினையவாய்”

என்கின்ற பாலைக்கலியின் போக்கினை ஒட்டித் தாலாட்டில்,

“இல்லார் இளமையென ஏரார் முகம்வாடி,

என்று பாடிச் செல்கின்றார் புலவர்.

“பொருப்பிலே பிறந்து புகழிலே கிடந்து நெருப்பிலே நின்று நீரிலே தவழ்ந்தென்
சென்னியில் நாவிற் சிந்தையிற் கலந்து
மன்னிய கருணை வாரிதி”

என்று போற்றித்திருவகவலில் புலவர் பாடியுள்ளமையானது, வில்லிபாரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள,

“பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே - கிடந்து”

என்னும் செய்யுளை அடியொற்றியமைந்துள்ளன.

சோமசுந்தரப் புலவர் பாடுகின்ற திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்கள் மாணிக்கவாசகரின் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்களோடு ஒப்பிடத்தக்கவகையில் அமைந்துள்ளன.

“இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
என்னையும் ஆண்டுகொண்டின்னருள் புரியும்
எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தருளாயே....”

திருப்பெருந்துறை சிவபெருமானே என்கின்றார் மாணிவாசகர்.

“மீட்டிய யாழினர் குழலின ரொருபால்
வெண்டுகிற் பட்டினர் விரையின ரொருபால்
கூட்டிய சுண்ணத்தர் வண்ணச்செஞ் சாந்தர்
குளிர்முனல் மஞ்சனக் குடத்தின ரொருபால்
தீட்டிய செழுந்தமிழ் மாலைய ரொருபால்
திருவடி வணங்குபு திறயெயொடு புகுந்தார்
ஏட்டினி லெதிர்தவழ் முத்தமிழ்க் கடலே
இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே”

என்கின்றார் சோமசுந்தரப்புலவர்.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் என்றதும் உடன் ஞாபகத்திற்கு வருவது அன்னார் மிகச் சிறந்த “சிறுவர் இலக்கியப் புலமையாளர்” என்பதே. பாரதி, அழ. வள்ளியப்பா முதலான சிறந்த ‘குழந்தைக் கவிஞர்’களுக்குச் சற்றும் குறைவற்ற புலமையைக் கொண்டவராகச் சோமசுந்தரப்புலவர் விளங்குகின்றார். அந்தவகையில் புலவரின் ‘சிறுவர் செந்தமிழ்’ என்னும் படைப்பு மிகச் சிறந்த படைப்புக்களில் ஒன்றாகத் தரக்கணிப்புப் பெற்றுள்ளது. இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள,

தாடியறுந்த வேடன்
பவளக்கொடி
ஆடிப்பிறப்பு
கத்தரி வெருளி
கொழுக்கட்டைப் பொன்னன்
ஆடுகதறியது
இலங்கை நீர்வளம்
கதிர்காமம்
செந்தமிழ்ததாய்

என்பன அறிஞர் பெருமக்களின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றவை. அவை வெறுமனே குழந்தைகளை மகிழ்விப்பனவாக மாத்திரமல்லாமல் குழந்தைகளுக்கு நற்போதனை செய்வனவாகவும் அமைந்துள்ளமை சிறப்பானது.

“தாடியறுந்த வேடன்”, உயிர்க்கொலையைத் தவிர்க்கச் சொல்லுகின்றது. விந்தனைக் காட்டில் வாழ்ந்த வேடன் ஒருவன் தான் வளர்த்த வீமன் என்னும் நாயுடன் அணில்

பிடிக்க முனைகின்றான். அணில் பொந்துக்குள் ஓடி மறைய, வீமன் “அணில்” என்று நினைத்து வேடனின் தாடியைக் கௌவி இழுத்து அறுத்து விடுகின்றது.

“.....

“வீமா ! வீமா ! ஓடி வாவா - அணில்
வேட்டை ஆடிப்பிடித் தூட்டுவேன் வாவா
தேமா மரத்திற் பதுங்கி - மாங்காய்
தின்னும் அணிலைப் பிடிப்போம் ஒதுங்கி
மரத்தில் இருந்து குதித்தே - அட்டா
வாலைக் கிளப்பிக்கொண் டோடுதே பார்பார் !
தூரத்திப்பிடி பிடி வீமா - உச்ச
சூசூ அணில் எமைத் தப்பியும் போமா
பொந்துக்குட் புகுந்தது வீமா - உந்தப்
புறத்தில் நில் அந்தப் புறத்தினிலே வருவேன்
அந்தோ என் தாடியை விடுவாய் - அந்த
அணில் தப்பி ஓடிய தையையோ கெடுவாய்

‘ஆடிப்பிறப்பு’த் திருநாள் தமிழர்களின் நன்னாள்களில் ஒன்று. ஆடிப்பிறப்பின் சிறப்பினைக் கொண்டாட விழைகின்ற சிறுவன்-ஒருவனின் குதூகலத்தைப் பின்வருமாறு காட்சிப்படுத்துவார் புலவர் -

“ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே
கூடிப் பனங்கட்டிக் கூழும் குடிக்கலாம்
கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே !

இவ்வாறான பாடல்களில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொன்று ‘கத்தரி வெருளி’ ஆகும். தோட்டங்களில் உள்ள பயிர் வகைகளுக்கு பிறரார் கண்ணூறு, நாவுறு வராமற் காத்தற்கு ‘வெருளி’ எனப்படும் பொம்மை வைப்பது வழக்கம். அத்தகைய ஒரு வெருளியை அழகாக வர்ணிக்கின்றார் புலவர்.

“கத்தரித் தோட்டத்து மத்தியிலே நின்று
காவல் புரிகின்ற சேவகா ! - நன்று
காவல் புரிகின்ற சேவகா !
மெத்தக் கவனமாய்க் கூலியும் வாங்காமல்
வேலை புரிபவன் வேறுயார் - உன்னைப்போல்
வேலை புரிபவன் வேறுயார் !

வட்டமான பெரும் பூசனிக் காய்போல
மஞ்சள் நிற உறுமாலைப்பார் - தலையில்
மஞ்சள்நிற உறுமாலைப்பார் !
கட்டியிறுக்கிய சட்டையைப் பாரங்கே
கைகளில் அம்பொடு வில்லைப்பார் ! - இரு
கைகளில் அம்பொடு வில்லைப்பார் !

தொட்டு முறுக்காத மீசையைப்பார் ! கறைச்
சோகிபோலே பெரும் பல்லைப்பார் - கறைச்

சோகிபோலே பெரும் பல்லைப்பார்
கட்டிய கச்சையில் விட்டுச் செருகிய
கட்டை உடைவாளின் தேசபார் - ஆகா
கட்டை உடைவாளின் தேசபார் !

பூட்டியவில்லுங் குறிவைத்த பாணமும்
பொல்லாத பார்வையுங் கண்டதோ - உன்றன்
பொல்லாத பார்வையுங் கண்டதோ?
வாட்டமில்லாப் பயிர் மேயவந்த பசு
வாலைக் கிளப்பிக்கொண் டோடுதே - வெடி
வாலைக் கிளப்பிக்கொண் டோடுதே

தூரத்திலே யுனைக் கண்டவுடன னஞ்சித்
துண்ணென் றிடித்ததென் நெஞ்சகம்
துண்ணென் றிடித்ததென் நெஞ்சகம்
சேரச்சேரப் போலி வேடக்காரனென்று
தெரிய வந்ததுன் வஞ்சகம் - நன்று
தெரிய வந்ததுன் வஞ்சகம்.

சிங்கத்தின் தோலினைப் போர்த்த கழுதைபோல்
தேசத்திலே பலர் உண்டுகாண் - இந்தத்
தேசத்திலே பலர் உண்டுகாண்
அங்கவர் தம்மைக்கண் டேமாந்து போகா
அறிவு படைத்தனன் இன்று நான் - உன்னில்
அறிவு படைத்தனன் இன்று நான்.

தொடக்கத்தில் 'பொழுதுபோக்கு'ப் பண்புடன் தொடங்கிய போதும் 'கத்தரி வெருளி'ப் பாடல்கள் முடிவில் அறிவுரைப் பாங்குடன் நிறைவடைகின்றமை அவதானிக்கத்தக்கது.

'பவளக்கொடி' பாடல் 'மனக்கோட்டை', 'பேராசை' என்பவற்றால் விளையும் கேட்டினைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

"பருத்தித்துறை யூராம்
பவளக்கொடி பேராம்
பாவைதனை யொப்பாள்
பாலெடுத்து விற்பாள்
அங்கவட்கோர் நாளில்
அடுத்ததுயர் கேளீர்

பாற்குடஞ் சுமந்து
பையப்பைய நடந்து
சந்தைக்குப் போம்போது
தான் நினைத்தாள் மாது
'பாலையின்று விற்பேன்
காசைப் பையில் வைப்பேன்'

முருகரப்பா வீட்டில்
 முட்டை விற்பாள் பாட்டி
 கோழிமுட்டை வாங்கிக்
 குஞ்சுக்குவைப் பேனே
 புள்ளிக்கோழிக் குஞ்சு
 பொரிக்குமிரண் டைஞ்சு
 குஞ்சுகள் வளர்ந்து
 கோழியாகும் விரைந்து
 விரைந்து வளர்ந்திடுமே
 வெள்ளை முட்டையிடுமே
 முட்டை விற்ற காசை
 முழுதுமெடுத் தாசை
 வண்ணச்சேலை சட்டை
 மாதுளம்பூத் தொப்பி
 வாசனை செருப்பு
 வாங்குவேன் விருப்பு

வெள்ளைப்பட் டுடுத்து
 மினுக்குத் தொப்பி தொடுத்துக்
 கையிரண்டும் வீசிக்
 கதைகள் பல பேசிச்
 சுந்தரிபோல் நானே
 சந்தைக்குப்போ வேனே

அரியமலர் பார்ப்பாள்
 அம்புசமும் பார்ப்பாள்
 பூமணியும் பார்ப்பாள்
 பொற்கொடியும் பார்ப்பாள்
 சரிகைச் சேலை பாரீர்
 தாவணியைப் பாரீர்
 வண்ணச் சட்டை பாரீர்
 வடிவழகு பாரீர்
 என்றுயாரும் புகழ்வர்
 என்னை யாரோ இகழ்வர்
 'பாரும் பாரும்' என்று
 பவளக்கொடி நின்று

இவ்வாறு அடுக்கடுக்காகக் கனவுகள் கண்டுகொண்டு நடந்த பவளக்கொடி தலையிற் பாற்குடங்கள் இருப்பதை மறந்து தலையை நிமிர்த்துகின்றாள்.

சற்றுத் தலை நிமிர்ந்தாள்
 தையலென்ன செய்வாள்
 பாலுமெல்லாம் போச்சு
 பாற்குடமும் போச்சு

மிக்கதய ரோடு

வீடுசென்றாள் மாது

..... என்று சுட்டிக்காட்டிய புலவர் நிறைவாக,

கைக்குவரு முன்னே

நெய்க்கு விலை பேசேல்”

என்று அறிவுறுத்திச் செல்கின்றார்.

புலவரின் செய்யுள்களில் தொனிக்கின்ற மற்றுமொரு பண்பு தேசிய, சமூகப்பற்று ஆகும். ‘தால விலாசம்’, ‘சுகாதாரக்கும்மி’, ‘இலங்கை வளம்’, ‘தந்தையார் பதிற்றுப் பத்து’, ‘மரதன் அஞ்சலோட்டம்’ என்பன இத்தொடர்பில் அவதானிக்கத் தக்கவை. யாழ்ப்பாணத்தின் கற்பகதருவான பனையின் சிறப்புப் பற்றி, ‘பனைமரக்கும்மி’ யும் தாய்மொழிப் பேணுகையின் அவசியம் பற்றி, ‘செந்தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்’ எனும் படைப்பும், தேசம் பற்றிய பெருமித உணர்வு பற்றி ‘இலங்கை வளம்’ பாடப்பட்டன.

‘இலங்கை வளம்’ படைப்பிலுள்ள பாடல்கள் புலவரின் கவித்துவச் செறிவுக்கும் செய்யுளாற்றலுக்கும் ‘பதச்சோறாக’ அமைகின்றன. சைவாபிமானியாக விளங்கியபோதிலும் சோமசுந்தரப் புலவரிடம் காணப்பட்ட சர்வமய சமரசப் பண்பிற்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாகவும் ‘இலங்கை வளம்’ பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

.....
அரசு நீழலிற் புத்த மாமுனி

ஆறு வற்சரம் பெற்ற யோகினைப்

பரவு பாரினுக் கருளு மாறுபோற்

பாத பங்கயத் தருவி பாயுமே

ஏசு வென்றிடும் ஞான பண்டிதன்

ஏறி மாமலைக் கூறு நீதிபோற்

பேசு மாமுகில் சொரிய வாங்கியே

பேது ருமலை யருவி பாயுமே

..... என்னும் பாடல்களில் இப்பண்பினைக் காண முடியும்.

“ஓடுமா தங்கமே உருளுமா தங்கமே

வீடுமா நாகமே வீழுமா நாகமே” என்னும் வரிகள் புலவரின் சமத்காரமான செய்யுள் புலமைக்குச் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

(ஆ) புலவரின் ஆசிரியப் பணி

கற்பித்தல் துறையில் ஆற்றல் மிக்கவராக மிளிர்ந்த புலவர் தமிழ், ஆங்கிலம், எண்கணிதம், வரலாறு ஆகிய பாடங்களைச் சுவைபடக் கற்பித்தார். இளமையில் ‘சைவ வாலிபர் சங்கம்’ அமைத்துச் சமய விழுமியங்களை முன்னெடுத்தவர். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். இத்தகைமைகள் காரணமாகச் சித்தங்கேணியில் அமைந்த பாடசாலையில் தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும் கற்பிக்கின்ற பொறுப்பு சோமசுந்தரப் புலவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையே இன்று வட்டுக்கோட்டை சைவவாங்கில் வித்தியாசாலை. என்னும் பெயருடன் விளங்குகின்றது.

தீவிரமான சமயப்பற்றாளர் என்பதால், தம்முடைய மாணவர்களையும், தேவார, புராணங்களின் தொடர்பு நோக்கி ஆற்றுப்படுத்தினார். சமய விழுமியங்களுக்கேற்றபடி வாழ்வை வகுத்து மாணவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கினார்.

பாடசாலை நாட்களில் மாத்திரமன்றி விடுமுறை நாட்களிலும் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்து பாலபண்டித, பண்டித வகுப்புக்கள், பட்டப்படிப்பு (ம.யு.) வகுப்புக்கள், சித்தாந்த வகுப்புக்கள் என்பனவற்றை இலவசமாகக் கற்பித்தமை எதிர்காலச் சந்ததியின் மீது புலவர் கொண்டிருந்த வாஞ்சையைப் புலப்படுத்தும். செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றலை மாணவரிடையே வளர்த்தெடுத்த புலவர், அவர்களின் இலக்கிய இரசனையையும் ஓங்கச் செய்தார். புலமை என்பது இயல்பாக அமைய வேண்டுமெனில் மனனப் பயிற்சி இன்றியமையாதது என்பதை மாணாக்கருக்கு வலியுறுத்தி வந்தமையும் இங்கு சுட்டத்தக்கது.

(இ) தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் புலவரின் வகிபங்கு

“தங்கத்தாத்தா” என்று சிறுவர்களாலும் “புலவர்” என்று புலமையாளர்களாலும் போற்றப்பட்டவர் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் ஆவார். பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரிச்சயம், மரபுவழிவந்த செய்யுள்களை யாப்பிலக்கண ஒழுங்கில் இயற்றுகின்ற ஆற்றல், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை, சித்த வைத்தியம், சோதிடம் ஆகிய அறிவுத்துறைகளில் ஆளுமை என்பனவற்றால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தமக்கெனத் தனியிடம் பெற்று விளங்குகின்றார் சோமசுந்தரப்புலவர். பூதந்தேவனார் முதற்கொண்டு வளர்ந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகின்ற மரபிலக்கியப் பரப்பில் கி. பி. 19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் புலமைக் குறியீடாகவே புலவரைக் குறிப்பிட முடியும்.

பொதுவாக, சோமசுந்தரப்புலவரின் சிறப்பிடம் யாதெனில் சிறுவர்க்கேற்ற வகையில் பாடல்களைப் பாடியமையாகும். தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வாழ்ந்த குழந்தைக் கவிஞர்களில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் இடம் மிகச் சிறப்பானதே.

இன்னுமொன்று, புலவரின் சமயப்பற்றும் அதுசார்ந்த செய்யுள்களும், அறிஞர் ஒருவர் குறிப்பிடுவதுபோல, ‘நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரை எல்லாக் கடவுளரும் அறிந்திருப்பர்’ என்று கூறத்தக்க வகையில் தவமகிமை சார்ந்த வகையில் புலவர் பாடிய பிரபந்தங்கள் அவருக்குப் பெருமை சேர்ப்பன. நாவல், சிறுகதை முதலான புனைகதை இலக்கிய வடிவங்கள் மேலெழுந்து கொண்டிருந்த சூழலில் மரபுச் செய்யுட் பாரம்பரியம் மங்காத வகையில் பணிபுரிந்தவர் என்கின்ற சிறப்பையும் சோமசுந்தரப் புலவருக்கே கொடுக்கலாம்.

“நாமகள் புகழ்மாலை”க்கு மு. அருணாசலம் அவர்கள் பின்வருமாறு புகழரை கொடுப்பர் :

“இந்நூல் உயிருள்ள நூல்களின் வரிசையில் ஒன்றாக வைத்துப் போற்றத்தக்கதான உயர்வுடையது. தமிழின் ம்றுமலர்ச்சியென்னும் பெயரால் நாடோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பிறநூல்கள் போலாகாது, ‘செவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்த நற்பொருளிற் சீரிய கூரிய’ செழுந்தமிழ்ச் சொற்களால் யாக்கப்பெற்றிருத்தலின், நவில் தொறும், நவில் தொறும் நயம் பயப்பதாயுள்ளது.

‘தந்தையார் பதிற்றுப் பத்து’ என்னும் நூலுக்கு சே. யே. இளையதம்பி வழங்கிய கருத்துரை பின்வருமாறு அமையும்.

“இந்நூல் அறக்கருத்துக்களின் பெட்டகம், பயிலுந்தோறும் அறிவின்பம் பயப்பது, நல்லொழுக்கத்தையும், உயர்ந்த நாகரிகப் பண்பாடுகளையும் தமிழர் சால்புகளையும் பொதிந்த களஞ்சியம், கற்றாரும் கல்லாதாரும் விளங்கி இன்புறுதற்குரிய செஞ்சொற் பாவமுதம்”

நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் இலக்கிய வரலாற்று வகிபாகத்தினை அறிவதற்கு மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளுமே போதுமானவை.

உதவியவை :

1. சோமசுந்தரப்புவர் க. - சிறுவர் செந்தமிழ்
2. சோமசுந்தரப்புவர் க. - நாமகள் புகழ் மாலை
3. சிவலிங்கராசா எஸ். - தமிழியற் கட்டுரை
4. சிவத்தம்பி கா. - ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்
5. கைலாசபதி கா. - ஈழத்து இலக்கிய முன்னோர்கள்
6. சதாசிவம் ஆ. - ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்
7. கனக செந்திநாதன் - ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி

ஈழத்தமிழ்ச் சிறுமிக்கு பிரத்தானிய பிரதமர் இல்லத்தில் தேரீர் விருந்து

தனது ஐந்தாவது வயதில் யாழ்ப்பாணதிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து இங்கிலாந்து சென்ற மௌலியா லூட்டன் நகரின் ஆரம்பப்பள்ளியில் முதலாம் தரத்தில் கல்வியைத் தொடங்குகிறார்.

ஆங்கில அடிப்படை அறிவேயற்ற அவளின் தீவிர ஆர்வம் ஆசிரியரைக் கவர்கின்றது. நான்கு வருடங்களில் அவளின் ஆங்கிலத் தேர்ச்சி பாடசாலையை மட்டுமல்ல கல்வித் திணைக்களத்தினையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

பாடசாலையின் நான்காம் தரத்தில் எட்டுப்பக்கங்களில் எழுதிய கதையை மெச்சிய ஆங்கில ஆசிரியை, அதை விரிவாக்கும்படி பணிக்க, மௌலியா அதனைச் சவாலாக எடுத்துக் கொள்கின்றாள். ஈற்றில் அவளின் முதலாவது சிறுவர் நாவலாக வெளிவருகின்றது. A dangerous new world என்பது அதன் பெயர்.

இங்கிலாந்தின் பிரதமர் வரை இச்செய்தி எட்டி, அவரின் விசேட விருந்தினராக ஒருநாள் அழைக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்படுகின்றாள் இச்சிறுமி. அதன்பின் தனது 13 ஆவது வயதில் Secret of the Mansion என்ற பெயரில் இரண்டாவது நாவல் வெளிவந்துள்ளது. மௌலியா நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா தம்பதிகளின் செல்வப் புதல்வியாவார்.

மண்ணும் மனித உறவுகளும்

(கோ.கேசவன் எழுதிய ஆய்வு நூலாகிய மண்ணும் மனித உறவுகளும் என்ற நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரை)

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

பல நூற்றாண்டுகளாக ஏட்டுச் சுவடிகளில் முடங்கிக் கிடந்த பழந்தமிழ் நூல்கள், சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து மெல்ல மெல்ல அச்ச வாகனமேறி கற்றோருலகில் நடமாடத் துவங்கின. சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ. வே. சாமிநாதையர் முதலிய மூலபாடத் திறனாய்வாளர்களின் பதிப்புரைகளைப் படிக்கும்பொழுது, சென்ற நூற்றாண்டிலே மகா வித்துவான்கள், புலவர்கள், கணக்காயர்கள், கவிராயர்கள் போன்றோர் கூட பழந்தமிழ் நூல்கள் பற்றிப் பெருமளவு அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடந்தனர் என்பது புலனாகும்.

சிலப்பதிகாரம் என்ற தொடர்நிலைச் செய்யுளை சிறப்பதிகாரம் எனக் குறிப்பிட்ட கவிராயர்களும், பத்துப் பாட்டு எவை எனத் தெரியாத பண்டிதர்களும் மலிந்திருந்த காலம் அது. சங்க மருவிய நூல்களென வழங்கப்பட்டனவும், நீதி ஆசாரங்கள் பற்றி நீண்ட காலமாக நம்மவர்க்கு எடுத்துரைத்து வந்திருப்பனவுமான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இன்ன என்பது பற்றியே சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதல் மூதறிஞர்களிடையே பெரும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

இடைக்காலத்திலே, குறிப்பாக பிற்காலச் சோழரின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர், இதிகாசத் தழுவல்களும், தலபுராணங்களும், சரசலீலை நூல்களும் தமிழ் கல்வி உலகிலே தனியாட்சி செய்தன. மடாலயங்களும் சமஸ்தானங்களும் வரையறுக்கப்பட்ட சிற்சில துறைகளைச் சார்ந்த நூல்களையே ஊக்குவித்தன, ஆதரித்தன. தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் பனுவல்கள் பல தேடுவாரற்றுப் “பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய்” கனவாய் மறைந்து போய்க் கொண்டிருந்தன. இன்னும் பல ஏற்கனவே இருந்திடம் தெரியாமல் போயின.

இலக்கியப் பாரம்பரியத் தொடர்ச்சியும் மரபுணர்ச்சியும் அற்றுப்போகின்ற இக்கட்டான சூழ்நிலையிலே, தமிழ் அறிஞர்களிற் சிலர் பண்டைத் தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிக்கவும் அவற்றை ஆராயவும் முற்பட்டனர். ஆங்கிலக்கல்வி, மத்தியதர வர்க்கத்தின் முதல் தோற்றம், அச்ச இயந்திரத்தில் பரப்பல், அந்நிய கலாச்சார ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான உட்கொதிப்பு, தொல் பொருளியல், தொல்லொழுத்தியல், வரலாற்றியல் முதலிய ஆய்வுத் துறைகளின் அறிமுகம் ஆகியனவும் பிறவும் இம்முன்னோடித் தமிழறிஞர்கள் முனைப்பாகச் செயற்படத் தூண்டுகோலாய் அமைந்தன. உதாரணமாக 1887 இல் கலித்தொகை என்ற நூலை முதல் முதலாகப் பதிப்பித்த சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை தன் பதிப்புரையிலேயே கூறியவை இங்கு கருத்தக்கன.

எத்தனையோ திவ்விய மதுர கிரந்தங்கள் காலாந்தரத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அழிகின்றன. சீமன்களே ! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்களில் உங்களுக்குச் சற்றாவது கிருபை பிறக்கவில்லையா? ஆச்சரியம் ! ஆச்சரியம் ! அயலான் அழியக் காண்கினும் மனந்தளம்புகின்றதே ! தமிழ் மாது நுந்தாயல்லவா? இவள் அழிய நமக்கென்று வாளா இருக்கின்றீர்களா? தேசாபிமானம், மதாபிமானம், பாஷாபிமானமென்று இவையில்லாதார் பெருமையும் பெருமையா? இதனைத் தயைகூர்ந்து சிந்திப்பீர்களாக.

காலத்தாலும் முயற்சியாலும் சாமிநாதையருக்கு முற்பட்டவரான தாமோதரம்பிள்ளையின் அக்கூற்றில் பல செய்திகள் பொதிந்திருக்கின்றன. இத்தகையோரின் முன் முயற்சியினாலேயே நாளடைவில் தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை,

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, இறையனார் களவியலுரை முதலியன திருத்தமுறப் பரிசோதிக்கப் பெற்று அச்சிடப்பட்ட வடிவில் அறிஞர் கைகளுக்குச் சென்றடைந்தன. பெரும்பாலும் பெளராணிக மரபில் வந்த பிரபந்தங்களிலே திளைத்திருந்த தமிழிலக்கிய உலகிற்கு, மேற்குறிப்பிட்ட முந்து நூல்கள் புதியவொரு அனுபவத்தை உண்டாக்குவனவாயிருந்தன. சான்றோர் என்ற சொல்லை அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்த பெரியோர்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்திய பிற்காலப் புலவர்களின் நூல்களைப் பயின்று வந்த நம்மவர்க்கு, அச்சொல், வீரரைக் குறித்தது என்பது புறநானூறு முதலிய நூல்களாற் புலப்படலாயிற்று. சுருங்கக் கூறின், சமயச் சார்புடைய கலாசாரத்தையே பெரிதும் அறிந்திருந்த தமிழ்க் கல்வியாளருக்கு, சமயஞ்சாராத - உலகியல் சார்ந்த - வாழ்க்கை நெறியும் குறிக்கோள்களும் இப்பழைய நூல்கள் மூலம் பரிச்சயமாயின.

இன்னுமொன்று, கி. பி. ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளிலிருந்தே தமிழிலக்கிய இலக்கண நூல்களின் சரிதத்தைக் கணிக்கலாம் என்று மேனாட்டுக் கிறித்தவப் பாதிரிமாரும்துரைத்தனச் சார்புடைய இந்தியவியல் ஆராய்ச்சியாளரும் கூறிவந்த வேளையில், பழந்தமிழ் நூல்களின் கண்டுபிடிப்பும் வெளியீடுகளும் அவற்றினது காலம் பற்றி மேனாட்டார் கூறிவந்த கருத்தை மறுத்து கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட நூற்றாண்டுகளிலேயே அவற்றிற் பல இயற்றப்பட்டு விட்டன என்னுமுண்மையை உறுதியாய் நிலைநாட்டின. கிறித்துவ பாதிரிமாரும்துரையே மேனாட்டு இந்தியவியல் ஆய்வாளரும் தமக்குப் பரிச்சயமான எபிரே, கிரேக்க, இலத்தீன் மொழிகளிலுள்ள இலக்கியங்களுக்கு நிகரான நூல்கள் தமிழிலும் உண்டு என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இதன் விளைவாகப் பண்டைத் தமிழ் பணுவல்கள் இலக்கிய நூல்களாக மாத்திரமன்றி, சமூகவியல், அரசியல், பொருளியல் ஆவணங்களாகவும் கருதப்படலாயின.

இத்தகைய ஒரு பின்னணிச் சூழலிலேயே வி. கனகசபைப்பிள்ளை (1855-1906) The Tamils Eighteen Hundred Years Ago என்ற ஆங்கில நூலை எழுதினார். 1895 முதல் 1901 வரை தொடர் கட்டுரைகளாக வெளிவந்து 1904 இல் அது நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டது. “கனகசபைப்பிள்ளை தமது தமிழ்க்கல்வி, தேச சரித்திரவுணர்ச்சி, சமுதாய சரித்திர ஞானம், சிலாசாசன ஆராய்ச்சி, ஆங்கிலக் கல்வி முதலிய அனைத்தும் பிறர்க்குப் பயன்படத்தக்க சிறந்த நூலொன்றை எழுதித் தமக்கு அழியாப் புகழும் நமது தாய்மொழிக்கு மறக்கவொண்ணாப் பெருந்தொண்டும் ஆற்றினார்” என்று எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை கூறியிருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் மற்றொரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. கால்டுவெல் பாதிரியாரின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற ஆங்கில நூல் 1856 இல் வெளிவந்தது. பழந்தமிழ் நூல்கள் அச்சிற் பதிக்கப்பெறாத காலத்தில் அந்நூல் எழுதப்பட்டது. பிற்கால நூல்களின் காலம் பற்றியும் பாதிரியாருக்கும் பல மயக்கங்கள் இருந்தன. எனினும், திராவிட மொழிகள் தொன்மையானவை என்ற அடிப்படையிலேயே தனது ஒப்பிலக்கண நூலை அவர் எழுதியிருந்தார்.

கால்டுவெல் கடைப்பிடித்த கருதுகோளும் கூறிய முடிபுகளும் ஆராய்ச்சி உலகிற்கு அப்பாலும் தாக்கத்தை உண்டாக்கின. திராவிட மொழிகள் என்ற தொடரைப் பயன்படுத்திய விதமும், ஆரிய மொழிகளிலிருந்து வேறுபட்டவை திராவிட மொழிகள் என்னும் அடிப்படைத் தகவலை அழுத்திக் கூறிய விதமும், அதே வேளையில் “ஆரியம்”, “திராவிடம்” என்ற கருத்துருவங்களை உருவாக்கி அவற்றை எதிரெதிர் நிறுத்தி இரண்டிற்குமிடையே போட்டி, பகைமை, இடைவிடாத போராட்டம் இருந்து வந்திருப்பதாகக் கூறிய முறையும், ஆரியம் பிராமணர் மொழியென்றும் திராவிடம் பிராமணம் அல்லாதார் (தமிழர்) மொழியென்றும் அவர் வாதிட்ட வகையும் ஆராய்ச்சி உலகிற் புதிய பார்வையையும் பரிணாமங்களையும் புகுத்தின.

தமிழிலக்கிய இலக்கண ஆய்வுகளுக்கு, இனம், மொழி, சாதி, பிரதேசம் என்பன மிக முக்கியமான கருத்துக் கூறுகளாயமைந்தன. (அன்றைய மொழி, நூல் அறிவின் குறைபாடு, இனங்கள் பற்றிய தவறான கண்ணோட்டங்கள், மதச்சார்புடைய ஆய்வாளர் பலரிடத்துக் காணப்பட்ட மனக்கோட்டம், இந்திய வரலாறு பற்றிய வக்கரிப்புகள் முதலியவற்றுடன், இந்தியாவிலே தமது ஆட்சியை வலுப்படுத்தி வந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நேரடியாகவும்

மறைமுகமாகவும் கடைப்பிடித்த பிரித்தானும் சூழ்ச்சியும் ஆரிய - திராவிடப் பிரச்சினை உருவாகவும் பூதாகரமான வடிவம் பெறவும் ஏதுவாயமைந்தது. ஆயினும் அதனை விரித்துரைக்க இது ஏற்ற இடமன்று) வடவர் - தென்னவர், ஆரியர் - திராவிடர், பிராமணர் - பிராமணரல்லாதவர், வந்தேறு குடிகள் - பூர்வீக மக்கள் என்பன போன்ற பேதங்களைத் தோற்றுவித்து, சோதரரைக் கூறுபடுத்தி, நாட்டிலே உருவாகக் கூடிய தேசிய ஒற்றுமைக்கு ஊறு விளைவித்துத் தமது ஆட்சியைப் பலப்படுத்த அந்நிய ஆட்சியாளர் கடைப்பிடித்த தந்திரோபாயங்களில் பாதிரிகளாகவிருந்த படிப்பாளிக்கும் பங்கிருந்தது என்பதை ஆராய்ச்சியாளர் இப்பொழுது உணரத்துவங்கியுள்ளனர். தென்னிந்திய வரலாறு குறித்து அண்மையில் நூல்கள் எழுதியிருக்கும் பேக்கர், வாஷ்புறாக் என்னும் ஆங்கிலேய ஆராய்ச்சியாளர் இருவர் இதுபற்றி எழுதியுள்ளமை கருதத்தக்கது. இன, சாதி, குல வேறுபாடுகளைத் தூண்டிவிட்டு மிகைப்படக்கூறும் அரசின் மனோபாவத்தை அறிந்துகொண்ட பாதிரிமாரும் மானிடவியல் ஆய்வாளரும் தமது நூல்களிலும் பிரசுரங்களிலும் அதனைப் பிரதிபலித்தனர் என்று தென்னிந்தியா (1880-1925) என்னும் ஆங்கில நூலில் வாஷ்புறாக் கூறியுள்ளார்.

கால்டுவெல் கட்டவிழ்த்துவிட்ட இனவாத மாயை எதிர்பார்க்கக் கூடிய விதத்திலே பலரைப் பற்றிக் கொண்டது. தமிழ்மொழி, இலக்கியம், கலாசாரம், நாகரிகம் இவை பற்றிய ஆய்வுகளிற் பெரும்பாலான, ஆரிய - திராவிட முரண்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டே நடைபெறலாயின. கால்டுவெல் விதைத்த எண்ணம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை பண்டிதர் சுவாரியபிள்ளை, சுவாமி வேதாசலம்பிள்ளை (மறைமலையடிகள்) கே. என். சிவராச பிள்ளை, வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், தா. பொன்னம்பலபிள்ளை, பி. டி. சீனிவாச ஐயங்கார், கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை முதலிய முந்திய தலைமுறைத் தமிழ் ஆர்வலர்கள் மூலமாக ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, கா. அப்பாத்துரை, தேவநேயப்பாவாணர், சி. இலக்குவனார், மு. வரதராசனார் முதலிய பிந்திய தலைமுறை எழுத்தாளர்களையும் ஆட்கொண்டிருந்தது என்பது வெளிப்படை. சென்ற நூற்றாண்டின் கடைக்கூறிலிருந்து தமிழியல் ஆராய்ச்சிக்காக ஆங்கிலத்தில் நடத்தப்பட்ட சில இதழ்களை எடுத்து நோக்கினால் இவ்வுண்மை தெளிவாகும்.

சித்தாந்த தீபிகை (1897-1913), தமிழ்ப்பழமை (1907-1914), தமிழ்ப்பண்பாடு (1952-1966) முதலியவற்றிலும் செந்தமிழ், செந்தமிழ்ச்செல்வி, தமிழ்ப்பொழில், ஞாயிறு, கலாநிதி ஆகியவற்றிலும் வெளிவந்த கட்டுரைகளைப் படிப்போர்க்கு, இனவாதம் நம்மவரை எவ்வளவு தூரம் ஆட்டிப்படைத்துள்ளது என்பது தெரியவரும். இப்பொதுப்போக்கின் ஓர் அம்சமாகவே, இந்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே சுவாரியபிள்ளை, வேதாசலம்பிள்ளை முதலியோர் தனித் தமிழ் இயக்கத்தையும் தொடங்கினர். இவர்களுக்குச் சற்று முற்பட்ட பெ. சுந்தரம்பிள்ளை இவ்விடயத்தில் பேருக்கம் கொண்டிருந்தார் என்பதும் நினைந்துகொள்ள வேண்டியதாகும். ஏறத்தாழ நூற்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி மேற்கூறிய நெறியிலேயே அமைந்து வந்திருக்கிறது. அதனை முழுமையாக விமர்சிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாமை நமது கல்வியாளரின் பலவீனமேயாகும். (இந்நூல் கட்டுரைகளில் இனவாத ஆய்வாளர்களை இனங்கண்டு காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பியல்பு ஆகும்.)

மொழிநூல் அடிப்படையில் வரலாறு, மானிடவியல், மக்கட் பண்பாட்டியல் முதலிய ஆய்வுத் துறைகளின் தரவுகளைத் துணைகொண்டு “விஞ்ஞான” ரீதியாகக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த கால்டுவெல் பாதிரியாரும் சரி, அவர் நிறுவிய “மதத்தின்” ஞான பரம்பரையினரும் சரி, பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்துத் தமிழ் இலக்கியங்களினதும் தமிழ் மக்களினதும் தொன்மை பற்றிய சர்ச்சைகளுக்கு வழிவகுத்த ஆசிரியர்களும் சரி, கடந்த ஒன்றேகால் நூற்றாண்டாக தடம்பட்ட வழியிலேயே நடந்து வந்திருக்கின்றனர்.

தமிழிலக்கியத்தின் தொன்மையைத் தோற்றமறியாக் காலத்திற்குக் கொண்டு செல்லல், ஆரியத்திற்கும் தமிழுக்குமுள்ள வேறுபாடுகளை மிகையழுத்தமாகக் கூறுதல், பழந்தமிழ் நூல்கள் சென்றொழிந்த பொற்காலம் ஒன்றைச் சித்திரிப்பன என்று ஓயாது எடுத்துரைத்தல், இவையே பெரும்பாலான தமிழ் அறிஞர்களின் பயபக்தியான பணியாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. சுந்தரம்பிள்ளையிலிருந்து வரதராசனார் வரையில் புகழ்பெற்ற

தமிழறிஞர்கள் தமிழாய்வினும் பார்க்க தமிழிமானத்தையே ஏற்புடைமைக்கு அளவுகோலாகக் கொண்டியங்கினர். மாறுபட்ட கருத்துடையோரை மாற்றார் என்றும் திறனாய்வுப் போக்குடையோரைத் துரோகிகள் என்றும், பகுத்தாயும் பண்புடையோரைப் பார்ப்பனதாசர்கள் என்றும் பட்டஞ் சூட்டுவது இவர்களது பழக்கம். கருத்தொற்றுமையே அறிவுடைமைக்குச் சான்று எனக் கருதும் சூழலிலே சுகங்கண்ட இவர்கள் உழைப்பின்றியே உயரிய மதிப்பைப் பெற்றனர்.

இப்பெரும் போக்கிலிருந்து சற்றே விலகி, எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, ஏ. வி. சுப்பிரமணிய ஐயர், வெ. இராமலிங்கம்பிள்ளை, பொ. திருசூடசந்தரம், தெ. பொ. மீனாட்சிசந்தரனார், மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி, வி. ஐ. சுப்பிரமணியன், இரா. நாகசாமி முதலியோர் அவ்வப்போது சிற்சில நூல்களும் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளனர். வாதகங்களும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த பிறநாட்டுத் தமிழ் ஆய்வாளர்களான அந்தினோவ், ஆஷா, ஃபிலியோஸா, சுவலபில் ஆகியோர் காழ்ப்புகளைக் கடந்து நின்று கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். இவை நம்பிக்கையூட்டும் நிகழ்ச்சிகளே. ஆயினும் ஒட்டு மொத்தமாக நோக்குமிடத்து அதிகாரமும் செல்வாக்குமுடைய தமிழறிஞர்களின் ஆராய்ச்சி அடிப்படை, தொன்மை - பெருமை, தனித்துவம் - பெருமை, மாறாமை - பெருமை, ஒப்புமையின்மை - சிறப்பு என்ற வாய்ப்பாடாகவே இருந்து வந்திருப்பது தெளிவு.

இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகளைக் கருத்தூன்றிப் படித்தபொழுது மேலே விவரித்த வரலாறு தவிர்க்க இயலாதபடி என் மனதில் விரிந்தது. கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலத்தில், பொதுவாகத் தமிழிலக்கியத்தையும் சிறப்பாகச் சங்க நூல்கள் என விவரிக்கப்படும் சான்றோர் செய்யுட்களையும் அவற்றுக்கு விவரணமாயும் விளக்கமாயும் அமைந்த தொல்காப்பியத்தையும் மேலே குறிப்பிட்ட வாய்ப்பாடு முறையிலன்றி வரலாற்றியல், சமூகவியல் நோக்கில் சில எழுத்தாளர்கள் அணுக முயன்றிருக்கின்றனர். சாமி, சிதம்பரனார், தொ. மு. சிதம்பர ரகுநாதன், எஸ். இராமகிருஷ்ணன், நா. வானமாமலை, கா. சிவத்தம்பி ஆகியோரை இவ்விடத்திலே விதந்துரைத்தல் வேண்டும். எனினும் இவர்களுள்ளும் இரண்டொருவரே முறையான நுண்ணாய்வுகளை மேற்கொண்டனர். ஏனையோர் பொதுப்பட வரலாற்றியல் பொருள் முதல்வாத அணுகுநெறி நின்று பழந்தமிழ் நூல்களின் பண்புகள் சிலவற்றை எடுத்துரைத்தனர். மார்க்சியத்தின் ஒளியில் அடிப்படைக் கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தமிழிலக்கியங்களில் காணப்படும் உதாரணங்களுடன் விவரித்தனர். பல்வேறு பணிகளுக்கிடையில் இத்தகைய ஆய்வுகளை ஓய்வுநேர முயற்சியாகக் கொண்டனர் எனக் கூறுவதில் தவறிருக்காது.

இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிலும் இதர மாநிலங்களிலும் இலங்கையிலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தமிழியல் ஆராய்ச்சிகள் பல்கிப் பெருகி வருகின்றன. பண்டைய புறப்பாடல்களிலிருந்து இன்றைய புதுக்கவிதைகள் வரையில் - இம்மென் கீரனார் முதல் இன்குலாப் வரை - பல்வேறு இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மாணாக்கரின் ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். “சனத்தொகைத் திடீர்ப் பெருக்கம்” என்று பொருளியல்வாதிகள் கூறுவதைப் போல, தமிழ்க்கல்வி நிலையங்களில் தற்சமயம் “ஆராய்ச்சித் திடீர்ப் பெருக்கம்” ஏற்பட்டு வருகிறது. அறிவுலகம் இது குறித்து அகமகிழக் கூடுமாயினும், நடைமுறையில் இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகளில் அனேகமானவை மேலெழுந்தவாரியானவையாயும், கூரிய நெறிமுறைப்படாதவையாயும், கூறியது கூறல் என்னும் குற்றத்திற்கு இடந்தருவனவாயும் இருக்கின்றன.

உண்மையில், ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ள போதும் அவற்றிற்கு இன்றியமையாத நெறிதவறா நேர்மையும் ஒழுங்குமுறைக் கண்டிப்பும் அவசியமான அளவிற்கு வளர்ச்சியடையவில்லை என்றே கூறத்தோன்றுகிறது. நுனிப்புல் மேய்தலும், கிளிப்பிள்ளை மனப்பான்மையும், பட்டியல்கள் தயாரிக்கும் பயிற்சியும் எதிர்நோக்க வேண்டிய - தீர்வுக்குரிய பிரச்சினைகளிற் பட்டும் படாமலும் நழுவிவிடும் பண்புடைமையும் யாவற்றுக்கும் மேலாக நெஞ்சறியப் பொய்தழுவும் போக்கிலித்தனமும் ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் அங்கீகாரம் பெறும் இந்நாட்களில், இந்நூலாசிரியரைப் போலச் சிலரேனும் விஞ்ஞான புர்வமான விசாரணைகளை மேற்கொள்வது விசேடமாகப் பாராட்ட வேண்டியதொன்றாகும்.

இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகளில் வழக்கமான வாய்ப்பாடுகளையும் வக்காலத்துக்களையும் நாம் காணவியலாது. மாறாக, பழந்தமிழ் நூல்கள் வாயிலாக நாம் அறியவரும் நிறுவனங்களும் இலட்சியங்களும் சிந்தனைகளும் தத்துவங்களும் ஏன் எழுந்தன? எவ்வாறு உருப்பெற்றன? எத்தகைய மாற்றங்களை அடைந்தன? என்னும் அடிப்படையான வினாக்களை எழுப்பி அவற்றுக்கு ஏற்ற விடைகளையும் விள்ளங்களையும் நூலாசிரியர் அளிக்க முயலுவதைக் காண்கிறோம். இக்கட்டுரைகளின் சுருக்கத்தைக் கூறுவது என் நோக்கமன்று. வாசகர்கள் ஆற அமரப் படித்துச் சிந்தித்துத் தெளியவேண்டிய பல விஷயங்கள் இந்நூலிற் பொதிந்துள்ளன.

இவ்விடத்தில் இரண்டொரு எடுத்துக்காட்டுக்களை மாத்திரம் சுட்டிச் செல்வேன். சங்க காலத்தைப் பற்றி எப்பொழுதும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் தமிழாசிரியர்கள் அக்காலப் பகுதியிலே புலவர்களுக்கும் மன்னர்களுக்கும் இருந்த நெருங்கிய உறவைப் பற்றியும், மன்னருக்கு அறிவுரை கூறிய புலவரின் மாட்சியையும், புலவருக்கு வாரி வழங்கிய மன்னரின் மேன்மையையும் பரவசத்துடன் விவரிப்பார். அப்பொருளை ஆராயும் இந்நூலாசிரியர் அக்காலத்தில் நிலவிய அரசியலையும் பொருளாதாரத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு மன்னர்-புலவர் இருசாராருக்குமிருந்த சிறப்பான தொடர்பை விளக்குகிறார். புலவர்களின் பிரசார ஆற்றலையும் அமைவுற நிரூபிக்கிறார்.

“யாதுமூரே யாவரும் கேளிர்” என்ற பாடலடியை எடுத்தாளாத எழுத்தாளர் இல்லை. ஒருலகக் கோட்பாட்டை அது குறிக்கிறது என்று சிலர் பெருமைப்படுவர். அவ்வாறு விரித்துரைக்கவும் அவ்வாக்கியம் இடம் தருமென்பது உண்மையே. ஆயினும், அது பாடப்பெற்ற காலத்து நிலைமை யாது? இரத்த உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட குலங்கள் இருந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. தமர், பிறர் என்ற பாகுபாடு அவ்வேளையில் வழக்கிலிருந்தது. ஆனால் உற்பத்தித் துறையில் உண்டாகிய மாற்றங்களினால் சமூக அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் உண்டாகின. அப்பொழுது உறவுமுறைகளும் உருமாறின. பொதுவான பொருளாதாரக் குறிக்கோள்களால் மாத்திரமே இணைக்கப்பெற்று, அருகருகே வாழும் பிராந்தியச் சமூகங்கள், இரத்த உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த குலங்களை ஒதுக்கித் தள்ளின. அத்தகைய சூழ்நிலையிலேயே, “எல்லாம் நமது ஊரே,” “எல்லாரும் நமது உறவினரே” என்ற குரல் ஒங்கி ஒலிக்கத் துவங்கியது. இவ்வாறு உதாரணங்களைக் காட்டிக் கொண்டே போகலாம்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே சித்திரிக்கப்படும் வீரம், கொடை, காதல், கற்பு, தியாகம், பக்தி, வாய்மை, நற்பண்பு, ஒழுக்கம் முதலிய உயர் இலட்சியங்கள் எத்தகைய சமூக அமைப்பிலே என்ன அர்த்தத்தில் வழங்கப்படுகின்றன என்பதையெல்லாம் வரலாற்றடிப்படையில் நுட்பமாக விளக்குகிறார் ஆசிரியர்.

எடுத்துக்கொள்ளும் விஷயத்தைத் தர்க்க ரீதியாக விவரித்து விளக்குவதற்குப் பெரிதும் துணை செய்வது ஆசிரியர் கைக்கொள்ளும் அணுகுநெறியேயாகும். சரித்திரவியல் பொருள் முதல்மதமே அந்த அணுகுநெறி. அதாவது சமுதாயமானது அதனுடைய நியதிகளின்படி தொடர்ந்து வளர்ந்துகொண்டும் மாறிக்கொண்டும் இருக்கின்றது என்ற அடிப்படையைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு ஆசிரியர் நிறுவனங்களையும் கருத்தோட்டங்களையும் இயங்கியல் ரீதியில் அலசியிருக்கிறார். நான் மேலே விவரித்த தமிழ் ஆர்வலர்கள், இலக்கியங்கள் காட்டும் சிந்தனைகள் எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவன என்றும் தனித்த வாழ்க்கை அவற்றிற்கு உண்டென்றும் எண்ணுவார். அதனால் வரலாற்றிலிருந்து விரும்பியோ விரும்பாமலோ இலக்கியத்தையும் அதற்கு ஆதாரமாயுள்ள தத்துவத்தையும் பிரித்துவிடுகின்றனர். ஆனால் இந்நூல் ஆசிரியர் சிந்தனைகளைச் சரித்திரத்திலிருந்து பிரிக்காமல் பரிசீலித்திருக்கிறார். இந்நூலிற் காணப்படும் சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுதல் மிகையாகாது.

ஒன்று : உற்பத்தி உறவுகளினடியாக உருவாகும் பொருளாதார அமைப்பே ஒரு சமூகத்தின் அத்திவாரமாய் உள்ளது. அதாவது பொருளாதார அமைப்பே அடித்தளம். அதன்மீது பல்வேறு மேல்தளங்கள் அமைகின்றன. சமூக உறவுகள், கருத்துக்கள், நிறுவனங்கள், தத்துவங்கள் ஆகியன உருவாகின்றன. மார்க்சிய மூலக்கருத்துக்களில் ஒன்றுதான் இது. பொருளாதார அடித்தளமே, சமூகத்தின் கருத்து வகைகளை அதாவது சமூகத்தினுடைய சித்தாந்த மேற்கட்டுக் கோப்பை, (அரசியல், சட்ட, சமய, தத்துவார்த்த, கலை இலக்கியக் கருத்துக்களை) நிர்ணயிக்கின்றது.

உலகளாவிய பொதுவிதியாக கார்ல் மார்க்ஸ் இவ்வடிப்படைக் கருத்தைக் கூறினார். ஆனால் அடித்தளத்துக்கும் மேல் தளத்துக்குமுள்ள தொடர்பும் உறவும் ஒன்றுக்கொன்று சமானமாக யந்திரீக முறையில் கட்டறறுக்கமாய் அமைந்தன அல்ல என்பதையும் மார்க்சிய முதல்வர்கள் வற்புறுத்தத் தவறவில்லை. ஏங்கெல்ஸ் இது சம்பந்தமாக ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே கூறியது நினைவு கூரத்தக்கது.

..... இறுதியிலும் இறுதியாய், மூலத்துக்கும் மூலமாய் வரலாற்றை நிர்ணயிக்கும் அம்சம் பௌதீக வாழ்க்கையின் பொருள் உற்பத்தியும், அதன் மறு உற்பத்தியுந்தான். இதனைத் திரித்துக் கொச்சைப்படுத்திப் பொருளாதார அம்சம் ஒன்றே ஒன்று தான் வரலாற்றை நிர்ணயிக்கிற அம்சம் என்று யாராகிலும் ஒருவர் சொன்னால் அவர் மார்க்சின் கூற்றை பொருளற்ற, சூக்குமமான, அபத்தமான சொற்றொடராக மாற்றிவிடுகிறார் என்றே கூறவேண்டும். பொருளாதார நிலை என்பது அடித்தளம். ஆனால் மேல்தளத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு அம்சங்கள் வரலாற்றுப் போராட்டங்கள் எத்திசையிலே எந்தப் போக்கிலே செல்வது என்னும் விஷயத்திலே தமது செல்வாக்கைக் காட்டத்தான் செய்கின்றன. பல சந்தர்ப்பங்களில் அப்போராட்டங்களின் வடிவத்தைத் தீர்மானிப்பதில் அவையே பிரதான பங்கு கொள்கின்றன. இந்த மேல்தளத்து அம்சங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து செயல்பட்டு விளையும் எதிர்வினையும் விளைவித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இடையே முடிவின்றிப் பல தற்செயல் நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கையில், இந்த வினை எதிர்வினைச் சூழலிலே பொருளாதார இயக்கம் ஓர் அவசியத்தேவை என்று தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறது.

இயக்கவியல் விதிக்கு இயைய மேல்தளத்து அம்சங்களும் பல கட்டங்களில் அடித்தளத்தை வெவ்வேறு வகையிலும் வடிவிலும் பாதிப்பதை ஏங்கெல்ஸ் தனக்கேயுரிய முறையில் எடுத்துரைத்திருப்பது கவனத்திற்குரியது.

இலக்கியம், மேல்தளத்து அம்சங்களில் ஒன்று என்ற வகையில் கவுனமாக ஆராயப்பட வேண்டியது. வரலாற்றில் வலுவுள்ள அம்சமாக அது விளங்குகிறது. இவ்வடிப்படைக் கோட்பாட்டுக்கு உதாரண விளக்கம் தரும் வகையிலே, பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து பல நிறுவனங்களையும் கோட்பாடுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றின் தோற்றம், வளர்ச்சி, மாற்றம் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்திருக்கிறார் இந்நூல் ஆசிரியர்.

உதாரணமாக, அரசின் தோற்றத்தை முதலாம் அத்தியாயத்தில் வெகு நுணுக்கமாகச் சித்திரித்துள்ளார். அதைப்போலவே அடிமை முறை பற்றியும் அரிய பல செய்திகளைக் கூறியுள்ளார். முடியுடை மூவேந்தர் காலத்திலும், பல்லவ, சோழர் காலத்திலும் நிலவிய அரசின் இயல்பை அற்புதமான தெளிவுடன் விளக்கியிருப்பது நல்விருந்தாய் உள்ளது. அரசு என்பது ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஆளும் வர்க்கத்தின் கருவியாகவே இருக்கிறது. வர்க்க சமுதாயம் தோன்றிய அந்தக் கட்டத்திலேயே அரசும் தோன்றி விடுகிறது. அவற்றையெல்லாம் இலக்கியங்களிலிருந்தும் கல் வெட்டுக்களிலிருந்தும் ஏனைய சான்றுகளிலிருந்தும் மறுக்கவியலாத முறையில் நிறுவியிருக்கிறார்.

இரண்டு : இலக்கியம் என்பது எந்தக் காலத்திலும் நூற்றுக்கு நூறுவீதம் நேரடியான சமுதாயச் சித்திரம் அன்று. புறவுலகை அதாவது காட்சிகளையும் அனுபவங்களையும் எழுத்தாளர் அப்படியே சொல்லில் வடிப்பதில்லை. அனுபவ முழுமையிலிருந்து தற்செயலான, மேற்போக்கான அம்சங்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு, அடிப்படையான சாரம்சத்தை அக உணர்வில் உரைத்து, வகைமாதிரிக்குப் பொருத்தமான வடிவத்தில் உருவாக்குகின்றனர். இன்னொரு விதமாய்க் கூறுவதாயின், ஆற்றல் வாய்ந்த எழுத்தாளர்கள், புறநிலைப்பட்ட யதார்த்தத்தை அகநிலைப்பட்ட யதார்த்தமாக மாற்றியமைக்கின்றனர். அதனையே இலக்கிய இரசுவாதம் என்று கவித்துவ மொழியிற் குறிப்பிடுவர். அம்மாற்றத்தைச் செய்யும்பொழுதே எழுத்தாளருடைய ஆற்றல் மாத்திரமன்றி, வர்க்க தத்துவார்த்தச் சார்புகளும் வெளிப்படையாகவோ அன்றி மறைமுகமாகவோ தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றன. இவ்வாறு பார்க்கும்பொழுதுதான் வாழ்க்கைக்கும் கலை இலக்கியத்திற்குமுள்ள இயங்கியல் ரீதியான உறவு புலனாகும். மாவோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறியது இவ்விடத்தில் பொருத்தமாயுள்ளது.

“இலக்கியத்திலும் கலையிலும் சித்திரிக்கப்படும் வாழ்க்கையானது, நிஜ வாழ்க்கையினும் மேம்பட்ட நிலையில் இருத்தல் கூடும் இருத்தல் வேண்டும். அது உண்மையான அன்றாட வாழ்க்கையிலும் பார்க்கச் செறிவுமிக்கதாயும், கூடுதலாக ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டதாயும், கூடிய அளவு வகைமாதிரிக்குப் பொருத்தமானதாயும் இயங்கியல் நிலையை அண்மித்ததாயும், இவற்றால் உலக முழுதேற்புடைமைக்கு மிக நெருங்கியதாயும் இருக்கும்.

மனிதனின் சமூக வாழ்க்கையே கலை இலக்கியம் அனைத்துக்கும் ஒரே அடிப்படையாயிருப்பினும், அவை உருவாக்கிக் காட்டும் வாழ்க்கை, கண்ணாடிக் காணும் வாழ்க்கையைவிட வளமிக்கதாயும் உயிர்த்துடிப்புள்ளதாயும் அமைந்து விடுகிறது. வாழ்க்கைக்கும் இலக்கியத்துக்குமுள்ள விசேஷமான உறவு இதுதான். சிக்கலான இவ்வுறவின் செயற்பாடு காரணமாகவே இலக்கியத்தில் வடிவ வண்ண விகற்பங்களும் வேறுபாடுகளும் மிளிக்கின்றன.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராயும் ஒருவர் இவ்வுண்மையை ஒவ்வொரு கணமும் மனத்திலிருத்திக் கொள்ளுதல் அவசியம். தரவுகளின் துணையோடு ஓரளவு ஆக்கபூர்வமான காட்சித்திறனும் கைவரப்பெற்றவரே கடந்தகாலத்து நிகழ்வுகளை அவற்றுக்குரிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைத்து நோக்குதல் சாலும். இந்நூலாசிரியருக்கு நான் குறிப்பிட்ட திறமைகள் போதிய அளவு பொருந்தியிருக்கின்றன. உதாரணமாக பல்லவர் காலத்திலே சமயத் துறையிலெழுந்த பக்தி இயக்கம், கலை, இலக்கியங்களில் வீராந்த முறையில் வெளிப்பட்டது. பக்தி இயக்கம், தனித்தன்மை வாய்ந்த வழிபாட்டு வடிவத்தையும் அதற்கியைந்த கவிதை உருவங்களையும் தோற்றுவித்தது. ஆயினும் அவ்வியக்கத்தின் பௌதீக அடிப்படையாக வணிக வர்க்கத்தினருக்கும் நிலவுடைமையாளருக்குமிடையில் நடந்த போராட்டமே அமைந்திருந்தது. இலக்கிய மூடுதிரையைக் கிழித்துவிட்டு, பக்தி இயக்கத்தின் சமூகப் பொருளாதார தத்துவார்த்த காரணிகளைக் கண்டறிந்தாலன்றி அவ்வியக்கத்தின் காரணமாயும் காரியமாயும் காட்சியளிக்கும் ஆற்றல்மிக்க கவிதைகளை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள இயலாது. சங்கம்-மாயையும் உண்மையும் என்ற கட்டுரையில் இக்கடினமான காரியத்தை நூல் ஆசிரியர் கோ. கேசவன் கச்சிதமாகச் செய்திருக்கிறார்.

சரித்திரவியல் பொருள் முதல்வாத அணுகுநெறியைக் கடைப்பிடிக்கும் சில ஆய்வாளர்கள் பொது நியதிகளைக் கூறி விட்டுத் தமிழுக்கும் அவை பொருந்தும் என்று அமைதி காண்பர். தமிழ் நூல்களையும் ஏனைய சான்றாதாரங்களையும் நுண்ணாய்வு செய்யத் தவறிவிடுகின்றனர். இந்நூலாசிரியர் இலக்கியங்களைத் துருவி ஆராய்ந்து எதிர்த்து வாதாட முடியாத மூல ஆதாரக் கூறுகளின் துணையுடன் தமது முடிவுகளை நிறுவியுள்ளார். அவரது கருத்துத் துணிவிற்கு வேண்டிய கடின உழைப்பு இந்த நூலில் ஐயத்திற்கு இடமின்றித் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் அண்மையில் எழுதத் துவங்கியுள்ள இளைய தலைமுறை இலக்கிய ஆய்வாளர்களில் திரு. கோ. கேசவனுக்குத் தனி இடமுண்டு. இந்நூலின் பகுதிகள் ஏடுகளில் வெளிவந்த பொழுது ஆசிரியரைத் தேடிப்பிடித்து எனது மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்தேன். என்னுடைய நூல்கள் சில அவருக்கு ஊக்கமளித்திருப்பதைக் காண்கிறேன். (ஆராய்ச்சிப் பயணத்தில் மற்றொரு தோழன் கிடைத்திருப்பதில் எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியே.) பல வழிகளில் தனித்துவம் வாய்ந்த இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுத வாய்ப்பு ஏற்பட்டதை மன நிறைவளிக்கும் கடமையாகக் கருதுகிறேன். ஆசிரியரின் முதல் நூல் இதுவே என்றெண்ணுகிறேன். இதனைத் தொடர்ந்து பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் வெளிவரும் என நம்புகிறேன்.

நன்றிகள் :

1. பேராசிரியர் கைலாசபதியின் முன்னுரைகள் குமரன் பதிப்பகம்
2. மண்ணும் மனித உறவுகளும் கோ. கேசவன் சென்னை பக்ஷவுஸ் 1979 பக். V-XX

விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம் இலக்கியம்
என்று நோக்கில் யோகக்கலை

- நவீன யுகத்தின் மருத்துவம்

வாகீச கலாநிதி, கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
மொழித்துறை,
சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்.

யோகக்கலை - நவீன யுகத்தின் மருத்துவம்

கல்வித்துறையின் அதியுயர் மதிப்பு மட்டத்தைப் பெற்றுள்ள மருத்துவ கலாநிதிகளே அதிரும் வண்ணம் இன்று யோகக்கலை நவீன யுகத்தின் மருத்துவமாகவே அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மருத்துவம் ஒரு கலையென்பதனை விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகளே சிலர் தம்மனம் போன போக்கில் நிராகரித்தும், விமர்சித்தும், நிந்தித்தும் அலைவர். உண்மையில், உண்மையுணர்ந்த பேரறிவும், நுண்திறனும் கொண்ட மருத்துவர்கள் மருத்துவம் ஒரு கலையே என்பதனை ஒப்ப ஏற்றுக்கொள்வர். இன்று "யோகக்கலை நவீனயுகத்தின் மருத்துவம்" என்பது ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அது எவ்வாறு என்பதனை இக்கட்டுரை விவரிக்கிறது.

இன்று பெருமளவில் பேரார்வத்துடன் மேற்குலகின் நவீன மருத்துவமாகவே 'யோகக்கலை' பயிலப்படுகிறது. 'யோகம்' அதன் உள்ளார்ந்த அடிப்படையே 'சுவாசம்' என்றுள்ள நிலையில் நவீன யுகத்தின் மகோன்னத மருத்துவமாகக் கொள்ளப்படுவதில் வியப்பேதுமில்லை.

மேன்மைக் கலைகளில் ஒன்றான யோகக்கலை விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும், பேராயுதக் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் மெத்த வளர்ந்துள்ள மேற்குலகிலேயே அருமையுடனும் பெருமையுடனும், சரியான பொருத்தமான விளக்கங்களுடனும் இன்று கைக்கொள்ளப்படும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் வருவதனைப் பெருமையுடன் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏனெனில் 'யோகக்கலை' சுருங்கக் கூறின் அது ஓர் 'இந்தியக் கலை'யே எனலாம். தெற்கு, தென்கிழக்காசிய நாடுகளோடும் அவற்றின் கலை, கலாசார, சமய, பண்பாட்டு, அறிவியல் நடைமுறைகளோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையது யோகக்கலை. உடல், உயிர், பிணை மூன்றையும் பற்றியது மட்டுமல்ல யோகக்கலை. நடைமுறையில் அன்றாடம் நல்லுணர்ச்சிகளையும் புத்துணர்ச்சியையும் தந்து ஞான ஒளிபாய்ச்சுவது யோகக்கலையே. யோகக்கலை மருத்துவக் கலையுடனும், உளவியலுடனும், மனோவசியம், அநுபூதி, சிகிச்சை முறைமை என்பவற்றுடனும் அத்யந்தத் தொடர்புடையது.

சுவாசத்தின் சரியான இயக்கமே "மூச்சுப் பயிற்சி" என்ற நிலையில் 'யோகக்கலை' உயிரைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ள உதவுகிறது எனலாம். 'யோகக்கலை' நவீன யுகத்தின் மருத்துவம் என்பதனை 'யோகாசனங்கள்' மூலம் நிரூபிக்கலாம். "ஆசனம்" என்னும் வடசொல், 'இருத்தல்' என்னும் பொருளிலேயும் கருத்து விளக்கம் தருவது. எனவே பிறிதொரு வகையில் 'நிலைபேறு', 'வாழ்தல்', 'சீவித்தல்' என்னும் பொருள்களிலும் மிக விரிவான விளக்கம் கொள்ளலாம்.

"கடவுளின் படைப்பு" என்று கூறும்போது அதன் விளக்கம் மிகவும் இயற்கையுடன் பஞ்சபூதங்களுடன் அவற்றின் தொடர்புடன் இணைத்துப் பேசப்படுவதனைச் சைவ சித்தாந்தம்

சைவ சித்தாந்த தத்துவம் மிக விசாலமாகவே விளக்கித் தருகிறது. 'மனித உயிர்' கடவுட் படைப்பே என்பதன் அர்த்தமே உயிரான சுவாசத்துடன் தொடர்புபட்டதாகவே உள்ளது என்பதனையே உணர்த்தி நிற்கிறது. அதாவது இயற்கையின் பெரும் வியாபிதமாய் உள்ள 'வளி' (காற்று - வாயு) என்பது நம்மையறியாமலேயே நமது மூக்கால் நமது சுவாசக் குழாய் வழியே உள்நுழைந்து சுவாசத்தை நிரப்பி மனித உயிர்க்கு அடிப்படையாய் மனிதரை வாழவைக்கிறது. எனவே பேரியற்கையின் உறுதுணையுடன் உயிரின் சீவியம், நிலைபேறு- வாழ்வு - நடைபெறுவற்கு 'யோகக்கலை' என்னும் உயரிய மந்தத்துவம் வேண்டியுள்ளது. மனித உயிரின் திடம், 'உறுதிப்பாடு' என்பவற்றிற்கும் 'யோகக்கலை' உறுதுணைபுரிவதாகும். உடற்பலம், உள்பலம், உயிர்ப்பலம் என்பனவற்றை நல்குவது யோகக்கலையாகும். சிவபெருமான் முழுமுதற் கடவுள் என்பதுடன், அவரே இயற்கைத் தூதனாயும், யோகியாயும் பேர்பெற்றுள்ளமை இத்தொடர்பில் ஆழமாகவும் நிதானமாகவும் சிந்தித்திற்குரியது. இக்கருத்துத் தொடர்பில் யோகி, போகி, ரோகி என்னும் வடசொற்களின் தாற்பரியங்கள் பெரிதும் சிந்தனைக்குரியனவாகின்றன. இவை மேலும் நுண்ணாய்வுக்குட்பட வேண்டியவை. சிவனே யோகி, உடலுயிரிரண்டும் போகியும் ரோகியுமாம். யோகம் செய்பவனே யோகி, 'போகம்' செய்பவனே 'போகி'. உடலுக்கு ஊறும் - ஏற்படும் வருத்தம் 'ரோகம்', 'ரோகம்' என்பது வடசொல். வருத்தங்கள் அல்லது நோய்கள் என்பதனையே 'ரோகம்', 'ரோகங்கள்' என்ற சொற்களுணர்த்துகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, குஷ்டரோகம், வாதரோகம், சன்னிரோகம், உதரரோகம், பித்தரோகம் என்று வரும் சொற்களை நோக்கலாம்.

"நோய் என்பது தளர்ச்சி, மெலிவு, நொய்மையைச் செய்வது. உள்ளம் எதனையும் சரியாக ஆராய விடாமற் பிணிப்பது பிணி. உடம்பு நொய்ந்து போகும்படி செய்யும் நோயை வராமல் மறுப்பதுதான் மருந்து" என விளக்குகிறார் டாக்டர் இ. மு. சுப்பிரமணியபிள்ளை.

திருமூலர் எண்ணாயிரம் என்னும் நூலிலே "மறுப்பது உடல்நோய் மருந்து எனல் ஆகும் மறுப்பது உளநோய் மருந்து எனல் சாலும் மறுப்பது இனிநோய்வராதிருக்க மறுப்பது சாவை மருந்தெனல் ஆமே" என்ற பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பாடலின் பொருள் மேல்வருமாறு :

'வந்த நோயை மறுத்து வரும் நோயினையும் மறுத்து இயல்பாக வந்து சேரும் சாவினையும் மறுத்து நிலையான இன்பத்தை அருள்வதே மருந்து' என்று திருமூலநாயனார் கூறுகின்றார். "உடம்பினை அழியாது வைத்து இயங்கச் செய்யும் மருந்து முறை" வைத்தியம் எனப்பெறும்.

சமுதாய நோக்கில், அறநூல்கள், காவியங்கள், இலக்கியங்கள், புராணங்கள், மருத்துவ நூல்கள், சித்தர் பாடல்கள், முதுமொழிகள், மகாவாக்கியங்கள், ஸ்லோகங்கள் என்பன யோகக்கலை, மருத்துவக்கலை, வாழ்க்கைநெறிக் கொள்கைகளையும் போதனைகளையும் விளக்கி நிற்கின்றன. மருத்துவம் இன்று யோகக்கலையுடன் நெருங்கிய சங்கமமாகி விட்டமையினைப் பலவழிகளிலும் உணரலாம். உலகிலே பல்வேறு மொழிகளிலும் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நிலவிய ஒழுக்கநெறியை (Customary Morality) இவை விளக்குகின்றன.

அறநூல்களும் ஒருவகையில் சமூகவியலாய்வில் மருத்துவ நூல்களையெனலாம். மனம், அறிவு, அனுபவம், நடைமுறை என்பனவற்றை அவை கொண்டுள்ளமையில் 'ஒழுங்கு', நீதி என்பவற்றையும் கொண்டமைகின்றன. சொல்லாலும், பொருளாலும் கருத்தை உணர்த்தும் முறையாலும் தனித்துவமிக்கன அறநூல்கள். அறத்தின் அருமை பெருமைகளை அவை அறிவுறுத்துகின்றன.

அறநூல்களில் உணர்த்தப்படும் கருத்திற்கே முதலிடம் தரப்படும். எனவே அறநூல்களுக்கு உயிராக இருப்பது கருத்து. (பொருள்).

'யோகக்கலை' ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையில் இயல்வது. ஒழுக்கமும் ஒழுங்கும் தொடர்புடையன. வாழ்க்கையிலே ஒழுங்கு முறைமை இல்லையென்றால் பயனில்லை. மனித குல வரலாறுகளும், விழுமியங்களும், இலக்கியத்தின் போதனைகளும், அறநூல்கள் காவியங்களின் போதனைகளும், சமய தத்துவ நூற்போதனைகளும் எல்லாமே ஒழுக்கத்தையே வலியுறுத்துகின்றன.

மனித குலத்திற்கேயுரிய தனிப்பண்புகள் பல. அவற்றுள் ஒழுக்கம் முதன்மையானதாகப் போற்றப்படுகிறது. 'ஒழுக்கம்' என்னுஞ் சொல் 'ஒழுக்கு' என்னும் வேர்ச் சொல்லடியாகப் பிறந்ததாகும். 'ஒழுக்கு' என்னுஞ் சொல்லிற்கு "இடையறாது கடைப்பிடித்தல்" என்பது பொருள். இடையறாது நீர் ஒழுகுவதை 'ஒழுக்கு' என்று கூறுவதைப் போல, வாழ்க்கையில் உயர்ந்தவையெனக் கருதப்படும் நெறிமுறைகளை எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இடையறாது மேற்கொண்டொழுகுவதையே "ஒழுக்கம்" என்பர். எனவே யோக்கைலை அறவியலுடனும், ஒழுக்கவியலுடனும் தொடர்புடையது. மருத்துவக்கலை:

"இன்று இந்தியா முழுவதிலும் ஆயுர்வேத யுனானி மருத்துவம் புலவர் பயன்படுத்துகின்ற 'சிலாசித்து' என்னும் மருந்து மொஹஞ்சதாரோவில் கிடைத்துள்ளது. சிந்துவெளியினர் சம்பர் (Sambur) மான் கொம்புகளைப் பொடியாக்கி மருந்தாகப் பயன்படுத்தினர். மான் கொம்புகளும், மாட்டுக் கொம்புகளும் சில கிண்ணம் போலக் குடையப்பட்டுள்ளன. அவை மருந்து வைத்துக் கொள்ளப் பயன்பட்டனவாகும். இன்ன பிறவற்றால் இன்றுள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவக்கலை பற்றிய மூல உணர்ச்சிகள் சிந்துவெளி மருத்துவர்களிடமிருந்தே தோற்றமாயின என்று கூறுவர். மா. இராசமாணிக்கம்பிள்ளை."2.

மிகப் பழைய கலையாகவும் அதே வேளை நவீன கண்டுபிடிப்புகளான மருந்துகளைக் கொண்டதோர் கலையாகவும் மருத்துவக்கலை மிளிர்கிறது. 'அகமருத்துவமே' யோக்கைலை என்று விளக்கி விபரிப்பது பொருந்துவதாகும்.

விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் இருபெருங் கொள்கைகளும் மருத்துவக் கலையோடு பொருத்திப்பார்க்கத் தக்கவை. அவை ஒன்றுக்கொன்று அனுசரணை வாய்ந்தவை.

திருமந்திரத்தில் மருத்துவக் குறிப்புகள்:

'சரவோட்டம்' என்பது, 'சுவாசம்' தொழிற்படும்போது இடம்பெறும் 'நாடியோட்டம்' ஆகும். இவை குறித்த செய்திகளைத் திருமந்திரப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. 'சிவயோகி' பற்றியும் 'சிவலோகம்' பற்றியும் அறிய விரும்புவோர் மேல்வரும் திருமந்திரச் செய்யுட்களைத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். இவை யோக்கைலையுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை.

"பார்க்கின்ற மாதரைப் பாரா தகன்று போய்
ஓர்க்கின்ற வுள்ளம் உருக அழல் மூட்டிப்
பார்க்கின்ற கண்ணாசை பாழ்பட மூலத்தே
சேர்க்கின்ற யோகி சிவயோகி தானே."3.

"விந்துவும் நாதமும் விளைய விளைந்தது
வந்த இப் பல்லுயிர் மன்னுயிருக் கெலாம்
அந்தமும் ஆதியுமாமந் திரங்களும்
விந்து அடங்க விளையுஞ் சிவலோகமே."4.

திருமந்திரப் பாடல்கள் மிகச் சுருங்கிய வடிவில் விரிந்த தத்துவங்களை விவரிப்பனவாகும். திருமந்திரம் எட்டாந் தந்திரம். 'உடல்விடல்' பற்றிப் பேசுகிறது. 'நாடி சாஸ்திரம்' யோக்கைலையுடன் என்பது வாயு: காற்று; வளி, உயிர் : மூச்சு, சுவாசம் என்றெல்லாம் பொருள்படும்.

"பண்ணாகுங் காமம் பயிலும் வசனமும்
விண்ணாம் பிராணன் விளங்கிய சத்தமும்
புண்ணாம் உடலிற் பொருந்து மனத்தையும்
அண்ணாந்து பார்க்க அழியும் உடம்பே."5.

"அழிகின்ற வோருடம் பாகுஞ் செவிகண்
கழிகின்ற காலவ் விரதங்கள் தானம்

மொழிகின்ற வாக்கு முடிகின்ற நாடி
ஒழிகின்ற ஊனுக்குறு துணையில்லையே."6.

"இலையா மிடையில் எழுகின்ற காம
முலைவாய நெஞ்சத்து மூழ்கும் உளத்துத்
தலையாய மின்னுடல் தாங்கித் திரியுஞ்
சிலையாய சித்தஞ் சிவமுன்னிடைக்கே."7.

மோன சமாதி:

சமாதிகை கூடல், நிட்டைகை கூடுதல் உலக வழக்காற்றிலே கூறுவதுண்டு இதுபற்றித்
திருமந்திரம் மேல்வருமாறு கூறுகிறது.

"நின்றார் இருந்தார் கிடந்தார் என வில்லை
சென்றார் தஞ்சித்த மோன சமாதியாம்
மன்றேயு மங்கே மறைப்பொருளொன்றுண்டு
சென்றாங் கணைந்தவர் சேர்கின்றவாரே."8.

திருமந்திரத்தால் அறியப்படும் தமிழ் மருத்துவக் கருத்துகள் சமய தத்துவத்துடனும்,
மெய்ஞ்ஞானத்துடனும், சைவ சித்தாந்தத்துடனும், யோகக் கலையுடனும், சித்தர்
கொள்கைகளுடனும் இணைத்தும், பொருத்தியும், ஒப்பிட்டும் ஆராயத்தக்கன. தமிழகத்திலே
நிலவிய சித்தர் தத்துவ மரபு ஈழத்திலும் நிலவியது என்பதற்கான சான்றுகளும்
கிடைத்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தரசர் கால இலக்கிய முயற்சிகள் என்று ஆராயும்போது
ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்து இலக்கியங்களான பரராசசேகரம், செகராசசேகரம்,
அமுதாசரம் என்பன தனித்தனியோர் இடத்தினைப் பெறுகின்றன.

உயிர்ப்பின் ஓட்டத்தைச் 'சரம்' என்பர். அது வெள்ளி, திங்கள், புதன் கிழமைகளில்
இடமூக்கின் வழியாகச் செல்லுதல் வேண்டும். சனி, ஞாயிறு, செவ்வாய்க்கிழமைகளில்
வல மூக்கின் வழியாக ஓடுதல் வேண்டும். வியாழக்கிழமைக்கு வளர் பிறையில் இடமூக்கும்
தேய்ப்பிறையில் அப்பாடல் வல மூக்குமாக ஓடுதல் வேண்டும் என்று பாடுகிறது திருமந்திரம்.
அப்பாடல் மேல்வருமாறு:

"வெள்ளி வெண் திங்கள் விளங்கும் புதனிடம்
ஒள்ளிய மந்தன் இரவி செவ்வாய் வலம்
வள்ளிய பொன்னே வளரும் பிறையிடந்
தெள்ளிய தேய்ப்பிறை தான் வலமாமே."9.

'காயத்துக்கூனமில்லை' என்று 'வள்ளல் நமக்கு மகிழ்ந்துரைத்தானே' என்று உறுதிபடக்
கூறும் திருமந்திரப் பாடல் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது :

"வெள்ளி வெண் திங்கள் விளங்கும் புதன் மூன்றுந்
தள்ளி இடத்தே தயங்குமே யாமாகில்
ஒள்ளிய காயத்துக் கூனமில்லையென்று
வள்ளல் நமக்கு மகிழ்ந்துரைத்தானே."10.

'யோகக்கலை' உடம்பையும், உயிரையும் வளர்க்க போஷிக்க உதவும் மார்க்கங்களைப்
பற்றிக் கூறுவது என்பது திருமந்திரத்தால் அறியப்படும். நம் உடம்பு திருவடியுணர்வு
பெறுதற் பொருட்டே தரப்பட்டது. அவ்வுடம்பை மெய்யுணர்வு வழியில் பழக்கி அத்
திருவடியுணர்வினைப் பெறுதல் வேண்டும். அதனை வீணே அழிய விட்டால் உயிர்
பயனடையாது. அது பாற்கலத்துப் பாலைப் பருகுவதன் முன் அழியவிடுவதை ஒக்கும்.
அவ்வுடம்பை வளர்க்கும் வழிவகை திருவைந்தெழுத்தெண்ணல். அதனை இடையறாது
தியானித்துக்கொண்டிருப்பதே உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம். அதனாலேயே உயிர்
வளர்ச்சியுண்டாம். உயிர்வளர்ச்சி - மெய்யுணர்வு. உபாயம் - வழிவகை.

உச்சவாசம் - மூச்சை உள்ளிழுத்தல்

நிச்சவாசம் - மூச்சை ஒழுக்குதல்

இந்திய முறை மருத்துவம் :

"யோகக்கலை" அரியதோர் இந்திய முறை மருத்துவமாகும். ஆயினும் இன்று அது உலகளவிலே விசாலித்து நவீனயுகத்தின் மருத்துவமாகப் போற்றப்படுகிறது. டாக்டர் பிருந்தா மேல்வருமாறு எழுதியுள்ளார். "இந்தியர்களது சிறப்புக்குரிய நாகரிகத்தில் முகிழ்த்தது. ஆயுர்வேத மருத்துவம். இந்த மருத்துவத்தைப் போன்ற ஒரு பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த மருத்துவமுறை நம்மிடையே இன்று இல்லை."11.

சித்த மருத்துவம் இந்திய மருத்துவமே. எனினும் அதுவும் உலகளவிலே விசாலித்துப் பன்மதச் சார்புடனும், பன்னாட்டுத் தொடர்புடனும் இயல்கிறது.

மனிதனுக்கு உணவு அத்தியாவசியமாகும். 'யோகக்கலை'யில் உணவு உண்ணும் நேரம் உணவுக்கும் சமிபாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்பன முக்கியமாகின்றன. இதனையே நவீன மருத்துவமும் (ஆங்கில மருத்துவம்) வலியுறுத்துகிறது. திருக்குறள் உணவுமுறை பற்றிக் கூறும். திருவள்ளுவர் மருந்து அதிகாரத்தில் நோய் வராமற் காப்பதற்காகக் கூறும் உணவுக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளுள் "மாறுபாடல்லாத உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும்" என்பது முக்கியம் பெறுகிறது.

**"நோய்நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்"**

என்பது திருவள்ளுவர் குறிப்பிடும் சிகிச்சைமுறையாகும். சித்தமருத்துவம் திருக்குறள் குறிப்பிடும் பரிசோதனை முயற்சிகளையும் இணைத்தே கூறியுள்ளது என்று கருதும் ஆய்வறிஞர் பெ. கிருஷ்ணன் எட்டு வகையான சோதனைகளைச் சித்த மருத்துவம் கூறும் என்பார்.12. அவையாவன :

1. நாடிபிடித்து அறிதல்.
2. ஸ்பரிஸ உணர்ச்சி மூலம் அறிதல்.
3. உடலின் தன்மை (வெப்பம், குளிர்ச்சி), பருமன்)
4. ஒலி (பேச்சின்) கொண்டு அறிதல்
5. கண் தோற்றம் - கண் நிறமாற்றத்தைக் கொண்டு நோயறிதல்.
6. சிறுநீர் நிறம் மூலம் அறிதல்.
7. நாக்கில்வெண்மை படிந்திருப்பதன் மூலம் அறிதல்.
8. மலத்தின் தன்மை கொண்டறிதல்.

'யோகக்கலை' நிபுணர் ஒருவருக்குள்ள நோயறியுந் திறன் நுட்பமாயமைவது. தினப்பயிற்சியால் திடமாயமையுந் திறன் கொண்டது. ஆன்மீகமும் பக்குவமும் கொண்டது. அம்முறையே தமிழ்ச் சுதேச மருத்துவத்தில் 'நாடி சாஸ்திரம்' எனப்படுகிறது. இவை மேலும் விரிவாக நோக்கப்படலாம்.

"நோயாளியின் உள்ளங்கைக்குக் கீழே சுமார் ஓர் அங்குலம் தள்ளி கணுக்கையில் கட்டை விரற்பக்கமாக அதாவது கையின் ஓரமாக நமது ஆட்காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிர விரல் ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்தாற்போல் வைத்து அழுத்திப்பார்த்தால், அதாவது கணுக்கையின் நடு நரம்பிற்குப் பக்கமுள்ள பள்ளத்தில் கையை வைத்து அழுத்திப் பார்த்தால் ஒரு கைத்துடிப்பை அறியலாம். இந்த துடிப்பு இரத்த நாளத்தின் துடிப்பேயாகும். இது, ஹிருதயம் எப்படி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஒருவாறு அறிவிப்பதாகக் கொள்ளலாம். இதை நாட்டு மருத்துவர்கள் 'நாடித்துடிப்பு' என்று கூறுவார்கள்.

ஆட்காட்டி விரலில் அறியப்படும் துடிப்பு வாதநாடி என்றும், நடுவிரலால் அறியப்படும் துடிப்பு பித்தநாடி என்றும், மோதிரவிரலால் அறியப்படும் துடிப்பு சிலேட்டும நாடி என்றும்

அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. வாதநாடி என்பது இந்தப் பூத உடம்பிலே உயிர்ச்சக்தி நன்கு இடம்பெற்றிருப்பதைக் காட்டுவதாகும். அதாவது இந்தப் பூத உடம்பிற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுகின்ற அனைத்து வகை உணவுச் சத்துக்களும் சரியான விகித அளவுகளில் இடம்பெற்றிருப்பதைக்காட்டுவதாகும்.

‘பித்தம்’ என்பது உடம்பின் வெப்ப நிலையைக் குறிப்பதாகும். சிலேட்டுமம் என்பது உடம்பின் தட்ப நிலையைக்குறிப்பதாகும்.

வாதநாடி, பித்தநாடி, சிலேட்டும, நாடிகளின் துடிப்புகளும் நல்ல ஆரோக்கியமான அடியில் வருமாறு இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவர். அதாவது, வாதநாடியின் துடிப்பில் பாதிளவு துடிப்பைப் பித்த நாடி பெற்றிருக்கவேண்டுமென்றும், அதுபோல பித்தநாடியின் துடிப்பில் பாதி அளவுத் துடிப்பைச் சிலேட்டும நாடி பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றும் அனுபவரீதியாக அறியப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்த மூன்று நாடிகளின் துடிப்புகளின் அளவுகளில் மாறுதல் ஏற்படும் போது நோய்களுண்டாகின்றன. அதாவது, நோய்கள் உடம்பில் உண்டான பிறகே அந்த மூன்று நாடிகளின் துடிப்பில் வேற்றுமைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதுதான் வெளிப்படை. இவ்வாறு நாடிமூலம் நோயை அறிதல் பற்றிச் சித்தமருத்துவம் சிறப்புற விளக்குவதுடன் ‘யோகக்’ கலையும் இதனை உணர்த்தி நிற்கிறது.

சித்தமருத்துவமும் யோகக்கலையும்

சித்த மருத்துவம் தமிழ் மருத்துவமென்றும், சுதேச மருத்துவமென்றும், பாரம்பரிய மருத்துவமென்றும், மூலிகை மருத்துவம் என்றும், சித்தாயுர்வேத வைத்தியமென்றும் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டழைப்பது மரபு. சித்தர்களது மருத்துவம் மூலிகைப் பயன்பாட்டையும் அடிப்படையில் இணைத்தே செய்யப்பட்டு வருகிறது. ‘தவம்’, ‘யோகம்’ இரண்டும் மனவொருமைப்பாட்டை நல்கும் சாதனங்களாக மிளிர்கின்றன. புலனடக்கத்துடன் பெரிதும் தொடர்புடையனவாயுள்ளன. சித்த புருஷர்களாலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட மருத்துவமே சித்த மருத்துவம். "வாசி என்னும் மூச்சடக்கி யோகத்தால் ஆறு ஆதாரங்களிலும் மனதை நாட்டிக் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி பற்பல அனுபவமும் வெற்றியும் கண்டு அப்பால்உள்ள எல்லாமேயான பொருளில் நிலைத்துச் சித்தி பெற்றவரே சித்தர்" எனப்படுவரென்று விளக்குகின்றார். தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார். சித்த மருத்துவம் இந்தியத் தமிழ் நாட்டில் பெரிதும் ஆழமாக வேரூன்றித் திகழ்கிறது; பேணப்படுகிறது; பயன்பாட்டிலுள்ளது.

இலங்கையில் சித்தாயுர்வேதம் மிகவுயர் (19) தரத்திலே அரசாங்க ஆதரவையும், தனியார் செல்வாக்கையும் பெற்றுத் திகழ்கிறது. சித்தர்களது குணவிசேடங்களை நோக்கும் போது சித்த மருத்துவம் பெருநலம் தருவதாகவே அமைவதனை எண்ணிப் பார்க்க முடியும்.

சித்தர்கள் அட்டமா சித்திகளிலும் வல்லவர்கள். இவர்கள் மருத்துவத்திற்குத் தேவையான பல விடயங்களையும் அறியக்கூடியளவு அகக்காட்சி பெற்றிருந்தனர் என்பதை அட்டமாசித்திகள் மூலம் அறிந்துணர்ந்து தெளிய முடியும். அட்டமாசித்திகள் வருமாறு:

1. அணிமா - அணுவைப் போல் சிறிதாகல்.
2. மகிமா - மேருபோலப் பெரிதாகல்
3. இலகிமா - காற்றுப்போல் இலேசாதல்
4. கரிமா - பொன்போலப் பளுவாதல்
5. பிராப்தி - எல்லாவற்றையும் ஆளுதல்
6. பிராகாமியம் - கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்தல்
7. ஈசத்துவம் - விரும்பியதனையெல்லாஞ் செய்து முடித்து அனுபவித்தல்
8. வசித்துவம் - எல்லாரையும் வசப்படுத்தல்.

இச்சித்திகளில் வல்ல சித்தர்கள் அகக்காட்சி மூலம் பிற துறையாகிய விடயங்களையும் அறிந்து கொண்டமைபோன்று, மருத்துவம் பற்றிய விடயங்களையும் அறிந்து சித்த மருத்துவ முறைமையைத் தோற்றுவித்து வந்தார்கள் எனக் கருத முடிகிறது. இவ்விடயத்தில் நவீன மருத்துவத்துறையுடனான ஒரு பிரதான வேறுபாடு தெளிவாகப் புலனாகிறது.

நவீன மருத்துவத்துறை நுட்பமான ஆராய்ச்சிக் கருவிகளின் துணையுடன் காரியங்களுக்கான காரணங்களைப் புறத்தே ஆராய்வதன் மூலம் மருத்துவ உண்மைகளைக் கண்டறிந்து கூறியது. இதனால் இத்துறை கருவிகளின் ஆராய்ச்சி முடிவு என்ற ரீதியில் விஞ்ஞானத்துடன் தொடர்புபட்டது. ஆனால் சித்த மருத்துவமோ புறத்தே கருவிகள் துணையுடன் நிகழ்த்தப்படுகின்ற ஆராய்ச்சிகள் மூலமாக அல்லாமல் சித்தர்களின் அகக்காட்சி மூலமாகவேதான் மருத்துவ உண்மைகளைக் கண்டறிந்தது. நாளடைவில் அவர்களின் அனுபவங்களும் சில உண்மைகளைச் சித்த மருத்துவத்துறைக்கு வழங்கியிருக்கலாம். சித்தர்களின் அகக்காட்சி அடிப்படையே சித்த மருத்துவத்தின் மூலம். பிறிதொரு வகையிலே விபரித்தால் சித்தர்களின் அகக்காட்சி அடிப்படையே மருத்துவத் துறைக்கு மெய்ஞ்ஞானச் சார்பையும் வழங்கியுள்ளது என்கிறார் மு. பசுமலையரசு. 13.

மிகத் தொன்மைக் காலந்தொட்டே சித்தர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வந்துள்ளனர். ஆதலால் அவர்களாலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட சித்த மருத்துவத்தின் தோற்றக்காலத்தைச் சரியாக வரையறுக்க முடியவில்லை என்பர் ஆனந்தகுமார். 14. தோற்றக்காலம் அறியப்படாததால் "இறைவனிடமிருந்தே எல்லாம் தோன்றி நிலை பெறுகின்றன" என்னும் இந்தியச் சமயக் கொள்கையின் அடிப்படையில் சித்த மருத்துவம் சிவனிடமிருந்தே தோன்றியது என்ற கருத்து உருவாகலாயிற்று. சிவன் பார்வதிக்கும், பார்வதி நந்திதேவருக்கும், நந்திதேவர் அகத்தியர் முதலிய சித்தர்களுக்கும் சித்த மருத்துவத்தினைப் போதனை செய்தனர் என்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன என்பர் பசுமலையரசு.15.

சிவனிலிருந்து தோன்றியதாக, சொல்லப்படும் இக்கருத்தின் உண்மை பொய்மை ஒருபுறமிருக்க இதிலிருந்து அறியப்பட வேண்டிய விடயமொன்றுள்ளதைக் கவனித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அது, சித்த மருத்துவ வரலாற்றில் அகத்தியர் முதலிய சித்தர்கள் பெறும் இடமாகும். அகத்தியர் பலராவர்.

மருத்துவச் சித்தர்கள் பலர் இந்திய தேசத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர். சித்தர் பாடல்களும், மகா வாக்கியங்களும் இன்றும் பேணப்பட்டும் பயிலப்பட்டும், பலனளித்தும் வருகின்றன. யாழ்ப்பாணத்துக் கொழும்புத்துறைச் சிவயோக சுவாமிகள் (யோக சுவாமிகள்) பெருஞ் சித்தர். சிவயோக சுவாமிகளது மகா வாக்கியங்களும், சித்துகளும் உலகப் பிரசித்தியானவை. இவரது யோக சாதனையின் பலம் அமெரிக்கா வரை பரந்து சென்றுள்ளமை உணரத்தக்கது. இவரது மகா வாக்கியங்களுள் 'முழுவதும் உண்மை', 'ஒரு பொல்லாப்புமில்லை', 'எப்பவோ முடிந்த காரியம்' என்பன பெரும் பிரசித்தியானவை. யோகர் சுவாமிகளே என்னை "எனக்கறிவித்தான் எங்கள் குருநாதன்" என்று பாடியருளினார். உள்முக அகமுக யோக சாதனையின் மூலம் உலகையே ஈர்த்த மாபெரும் சித்த புருஷர் சிவயோக சுவாமிகள் ஆவார்.

சித்தர்கள் பற்றிய சித்த மருத்துவ நூல்கள் பெரும்பாலும் அவற்றை ஆக்கிய சித்தர்களின் பெயர்களோடு இணைந்த பெயர்களைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றுள் அகத்தியர் குணபாடம் அகத்தியர் சிந்தாமணி, அகத்தியர் பதார்த்த குண சிந்தாமணி, அகத்தியர் பதார்த்த குணம், அகத்தியர் மருந்து பாரதம், அகத்தியர் இரண்டாயிரம், திருமந்திரம், போகர் நிகண்டு. தேரையர் குணபாடம், தேரையர் யமக வெண்பா, தேரன் தைலவருக்கச் சருக்கம் என்பன சில நூல்களாகும்.

தேரையர் என்பாருக்கு வழங்கப்படுகின்ற "தேரர்" என்கிற பெயர் இன்னுமொரு சிந்தனையைத் தருகிறது. தமிழ்நாட்டிலே சங்கமருவிய காலத்தில் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த அவைதிக நெறிகள் மக்களுக்குச் செய்த தானங்களுள் ஓளடத தானமும் ஒன்று என்பதனையும் அவைதிக நெறிகளுள் ஒன்றான பெளத்த மதத் துறவிகளுக்குத் தேரர் என்று பெயர் வழங்கப்பட்டிருந்தமையையும் இங்கு நோக்குதல் வேண்டும். இதிலிருந்து சித்த மருத்துவ வளர்ச்சிக்கு அவைதிக நெறியார்களின் பங்களிப்பும் இருந்ததென அறியலாம். ஆகவே காலப்போக்கின் தன்மைகளால் சித்த மருத்துவம் அனைத்து மக்களதும், மதத் தலைவர்களதும் நடைமுறையாகவே பரிணமித்தது எனலாம்.

இதேபோலவே 'யோகக் கலை'யும் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பெரும் கணிப்பையும் மதிப்பையும் பெற்று உலகெங்கும் நடைமுறை மருத்துவமாகவே உள்ளது.

சித்த மருத்துவமும், யோக மருத்துவமும் தமிழர் சொத்துக்களே.

சித்த மருத்துவமும், யோக மருத்துவமும் தமிழர்தம் கலைகளே என்பதற்கு கருத்து வேறுபாடுருக்க முடியாது. பலருடைய பங்களிப்புகளையும் பெற்றிருந்த சித்த மருத்துவம் தமிழர் மருத்துவமாகக் கொள்ளப்படுவதற்கு மேல்வரும் காரணங்கள் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.

1. சித்தமருத்துவம் வகுத்த சித்தர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருந்தமை.
2. தமிழில் மட்டுமே சித்த மருத்துவ நூல்கள் இருக்கின்றமை.
3. சித்த மருத்துவ முறைச் சிகிச்சை பண்டைய நாளிலிருந்தே தமிழ் நாட்டிலேயே பயிலப்பட்டு வருகின்றமை.

சித்த மருத்துவம், மருந்தை மட்டும் நம்பியிராமல், தன்னம்பிக்கை பிராணாயாமம், உடற்பயிற்சிகள் உணவுக் கட்டுப்பாடுகள் பத்தியம், எண்ணெய் போன்றவற்றையும் கருத்திற் கொள்கிறது. அது இயற்கை நெறிகளை உணர்ந்து, தனித்தனி மனிதனை மையமாகக் கொண்டு உடல், உள்ளம், காலநிலை என்பனவற்றையும் கருத்திற் கொண்டே ஆரோக்கியத்தைப் பேணுகின்றது.

விண், மண், காற்று, தீ, நீர் ஆகிய ஐம்பூதங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சியையும் கொண்டிருக்கும் சித்த மருத்துவம் 'நாடித்துடிப்பு' மூலம் நோயறியும் முறையை உலகத்திற்கு வழங்கிய சிறப்புடையது என்பர். பெ. கிருஷ்ணன். இதனால் சித்த மருத்துவம் ஆனது "இயற்கை நல மருத்துவம்" எனப்படுகிறது. யோகக்கலையும் இயற்கைநல மருத்துவமாகவே இன்று கொள்ளப்படுவதுடன் அரிய பல சாதனைகளையும் நிகழ்த்தவல்லது.

ஆன்மிகமும் யோக மருத்துவமும்

சித்த மருத்துவம், தமிழ் மருத்துவம், யோக மருத்துவம் என்பன இன்று பெரிதும் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன. இம்மூன்றுமே அடிப்படையில் ஆன்மிகக் கருத்துக்களுடன் இணைப்புக் கொண்டவை. அதேவேளை அறிவியற் பண்புகளுடனும் இணைந்தவை. உடற்பிணி, உளப்பிணி, என்பன மனிதன் உருவாகிய காலந்தொட்டு இருந்துவருவன. இந்தப் பிணிகளை நீக்கும் முறைகளை மனிதன் அறிந்துள்ளான். இந்தப் பிணிகளைக் களைய அறிவியல் கொண்டு வெகுவாகக் குணமடையும் தன்மையை உணர்ந்த மனிதன் வெகு வேகமாகத் தனது ஆராய்ச்சியினைச் செய்து தினந்தினம் புதுமைகளைக் கண்டு உடல்நோய் நீக்கும் திறமையை உயர்த்தியுள்ளான்.

உயிரிரக்கம், மூச்சு - வாழ்வு என்பன காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்பது விஞ்ஞானம். காற்றுள்ளிழுத்து இரத்தோட்டம் நிகழும் பொழுது இதயம் துடிக்கிறது. இதயத் துடிப்பே. 'நாடி சாஸ்திரம்' எனப்படுவது. இது நேரம், காலம் என்ற அடிப்படையாகக் கொண்டமைவது என்ற கொள்கையை யோகக்கலை வல்லார் எடுத்துரைப்பர்.

உடம்பில் காற்றுண்டு ; விசம்பில் காற்று இல்லை

வானில் பூமிக்கு மேல் 200 மைல்களுக்கு அப்பால் காற்று மண்டலம் இல்லை என்பது விஞ்ஞான முடிவு. இக்கருத்தைப் புறநானூற்றுச் செய்யுள் 35 இல் காணுகிறோம்.

உலகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறான் கவிஞன். நீர் சூழ்ந்த உலகம் இவ்வுலகம். இதற்கு மேல் வானம் உள்ளது. அங்கே காற்றுப் போவது கிடையாது என்பதை மேல்வரும் புறநானூற்றுப் பாடல் உணர்த்துகிறது.

"நளியிரு முந்நீ ரேணியாக
வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய"16.

என்ற வரிகளிற் காண்கிறோம். விண்வெளியில் காற்று இல்லை என்பது நன்கு விளங்குகிறது. எனவே, இன்று மண்ணுலகில் பல பிராணிகளிலிருந்தும் விடுபட யோக்கக்கலையில் ஈடுபாடு காட்டுவது மிகமிக அவசியமாகவே தோன்றுகிறது.

இயற்கையை நிறுவும் இலக்கியச் சான்றுகள் :

"நீர் நிலம் தீ வளி விசும்பொடு ஐந்தும்
அளந்து கடை அறிவினும் அளப்பு அரும் குறியை"17

என்னும் புறநானூற்று வரிகளினால் ஐம்பூதங்களும் அளந்து காண்பதற்கு மக்களால் இயன்றது என்னும் கருத்துப் புலப்படும். நிலம் பல அணுக்களால் செறிந்தது என்றும், ஆகாயம் அந்த நிலத்தில் உயர்ந்து பரந்து விளங்குவது என்றும், காற்று அவ்வாகாயத்தைத் தடவிக் கொண்டு வரும் என்றும், காற்றினின்றும் தீ பிறக்கு மென்றும் தீயொடு மாறுபட்டு நீர் விளங்கும் என்றும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் என்னும் சங்கச் சான்றோன் விளக்குவர். இத்தகு விரிவான - விஞ்ஞான - பிரபஞ்ச இயற்கையின் இயல்புகளை வேறெந்த மொழியிலும் விளக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதாக ஆய்வறிஞர் தகவல் தரவில்லை.

எனவே முற்படத் தோன்றிய உலக மொழியான தமிழ் மொழியிலுள்ள பஞ்சபூதத் தத்துவங்கள் இன்றைய விஞ்ஞான கண்ணோட்டத்திலும், கண்டுபிடிப்புகளிலும் புகுந்து நலம் சேர்ப்பதனை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. எது அரியதோ, பெரியதோ, தூய்மையானதோ, உண்மையானதோ, நம்பத்தகுந்ததோ ஏற்புடைமையானதோ, இயல்போடொட்டியதோ, அதனையே தமிழ் மொழியும், தமிழர் சமயமும், தமிழர் அறிவியலும் பேசியுள்ளமையைத் திடமாகவே நம்புதல் இனியெதிர் காலத்திலும் பெரும் பயன் தருவதாகும். ஆராய்ந்து, அனுபவத்திற் கண்ட உண்மைகளையே தமிழ் மொழியும், தமிழர் மருத்துவமும், தமிழர் சமயமும் கூறுகின்றனவென்பதனை இனியாயினும் ஐயத்திற்கிடமின்றி ஒப்புக் கொண்டு அவ்வறிவு நிலைகளைப் பேணியும் வளர்த்தும், கைக்கொண்டும் "உலக நன்மை செய்வதனை" இக் கட்டுரையை வாசிக்கும் ஒவ்வொரு மாணவனும் மாணவியும் பொது மகனும், ஆய்வறிஞரும் குறிக்கோளாய்க் கொள்ள வேண்டும். விஞ்ஞான, கருவிகள் கண்டுபிடிப்புகள் உண்மையிலே மேற்குலகின் வாழ்க்கை உண்மைக்கும் நிலைத்துவந்திற்கும் பண்பாட்டுக்கும் இன்னமும் மேற்குலகம் கீழைத் தேசக் கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையுமே நாடி நிற்கின்றன. வென்ற தன்மையை நம்மிற் பலர் (புத்திஜீவிகள், அரசியலாளர்கள், மதத் தலைவர்கள்) உணருவதாயில்லை. இப்பாராமுகம் - அவதானிப்பற்ற ஆணவம் - கொடும்புயரையும் தாக்கத்தையும், நோயையும், பேரழிவுகளையுமே இன்னுந்தரும் என்பதனை நீள நினைந்துணர்தல் அவசியமாகும். புதிய சிந்தனை, நவீன கோட்பாடுகள் என்பதனை உண்மையை, நீதியை, இயல்பை, பண்பாட்டை, மானுட நியதியை ஒருபோதும் காவு கொள்ளவும், சிதைக்கவும், அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற 'உயர் கொள்கை'யை நம் மனதிலே ஆழமாகக் கொண்டு வாழப் பழகிக் கொள்வது அவசியம். உறைப்பான, பற்றுறுதி மிக்க மனவைராக்கியம் உடையோராய் வாழப் பழக்குவது எதிர்கால நன்மைக்கு அத்தியாவசியமாகும். சிந்தனைத் தடம் விரிய வேண்டும். அகல வேண்டும் ஆழக் கால் கொள்ள வேண்டும். இத்தகு 'பிடிமானங்களை' மனிதமனமான அகலமான தாமரைப் பீடத்தில் நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதனை "வெள்ளையுள்ளத் தண்டாமரைக்குத் தகாதோ" என்பர் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

தமிழ் மொழியிலுள்ள கவிதையின் உண்மையும், புலமையும், தன்மையும் எல்லாம் விளக்கியுரைக்கப்படல் வேண்டும். விஞ்ஞானம் சுருக்கமாயமையும், கவிதை விளக்கமாய் உரைக்க விரிந்துவிரிந்து அறிவியல் கருத்துக்களை உளம் புளகாங்கிதம் அடையும் வண்ணம் சுரக்கும். எனவே கவிதைப் பரப்பை, தமிழ்க் கவிதையிலக்கியத்தின் தத்துவத்தை, கவிஞர்களின் உலகளாவிய நோக்கை, இயற்கை பாடியுள்ள திறத்தை, கற்பனையின் வீச்சை, உவமைகளின், உருவகங்களின், உத்திமுறைகளின் செப்பத்தை நாம் பரிபூரணமாகக் கற்பதற்கும், அறிவதற்கும், உணர்வதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்வது அத்தியாவசியமாகும். ஆங்கிலக் கவிதைகளை விடத் தமிழிலே கவிதைகள் பொருளாழம் கொண்டவை. வேறெம் மொழிக்குமில்லாத கற்பனை வளம், கற்பனைச் சுரப்பு, காவிய நயம் தமிழ்க் கவிதை மரபில் உண்டு. எனவே வெறும் காதல் வருத்தத்தையே தரும் 'சினிமா' வின் பிடியிலிருந்து

‘அடுத்தகட்டம்’ என்பது வாழ்வுச் செப்பத்தை நல்கும் - உயரிய இறை நல நாட்டத்தைத் தரும் ஆன்மீக தத்துவக் கருத்துக்களைச் சமூகத்திற் பரப்பும் தெய்வீகத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்புரையை முன்னெடுப்பதேயாகும். வெறும் காமக்களியாட்டைத்தையும் ‘இல்வாழ் நாட்பல்பிணியை’த் தரும் சினிமாப் பாடல்கள் புற்றீசல் போற்றோன்றி மறைந்தே விடுவன: நிலைபேறில்லாதவை. எனவே மருத்துவம், சமயம், தத்துவம், ஆன்மீகம், கடவுளிருப்பை நிறுவும் பாடல்கள் என்பனவே இனிப் பரப்புரை செய்யத்தக்கன. அந்தவகையில் ‘மருத்துவ இலக்கியங்களும்’ திருமுறைப்பாடல்களும் ‘பக்திப் பாடல்களும்’ தத்துவப்பாடல்களும் தான் வாழ்வின் சுகத்தையும் சுகந்தத்தையும் தரும் என்பதில் ஐயங் கொள்ளத் தேவையில்லை. எப்பொழுதுமே ‘உண்மை’ மாறுவதில்லை. மானுட ‘உண்மை நிலைபெற’ மனித இனம் மானுட அறிவு உண்மையைத் தேடி நாடி, ஓட வேண்டும் என்பதே இன்று தேவை. உலகின் பல்வேறு கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் புதியதாய்த் தோன்றுவது என்பது இயற்கையின் நியதிகளே. ஆனால் புதியவை எப்பொழுதும் பழையதைவிடப் பெருமையுடையது என்ற ‘மாயை’ தான் அவலமானது. சமுதாயத்தின், மொழியின், சமயத்தின் ஆணி வேரைச் சிதைப்பது. எனவே அடிப்படை ஒருபோதும் மாறாது. புதியவையும் கண்டுபிடிப்புகளும் வாழ்க்கை நடைமுறையை மேலும் வளமாக்கவே உதவ வேண்டும் என்பதனை நாம் நன்கு உறுதிபடத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பேரறிஞர் வினோபாவை மேல்வருமாறு கூறுவர். அவரது கூற்றையும் பரிசீலனை செய்து உகந்ததாயின் ஏற்றுக் கொள்வதே அறிவுடைமை.

"ஆன்மீகம், விஞ்ஞானம், இலக்கியம் என்னும் முத்துறைகளின் கூட்டுறவாகவே மனித வாழ்வு முழுமை பெறுகின்றது" என்றார். எனினும் இந்த நவீன யுகத்திலே "யோகக்கலையின் மூலமே மனித வாழ்வு முழுமை பெறுகின்றது என்று ஒருபடி உயர்வாகக் கூறத் தோன்றுகிறது."

இன்னும் பல மொழியியலறிஞர்கள் ஏற்க மறுக்கும் "உலகின் முதற் தோன்றிய மொழி தமிழ்மொழி"- என்பதால் இலக்கியம், தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் சமயம் என்பதனை மீண்டும் மீண்டும் ‘அடிப்படைகளை’ ஆதாரமாகக் கொண்டே விளக்கப்பட வேண்டிய அவசிய தேவை உண்டு. பொது வழக்கில் ‘இலக்கியம்’ என்ற தமிழ்ச் சொல் ‘முதுதொன்மொழி’யாம் தமிழ் மொழியினெழுந்த இலக்கியதுறையையே குறிக்கும். தமிழ்மொழிக்கும், விஞ்ஞானத்திற்கு மிடையிலான இணைப்பு இன்று நேற்றுத் தோன்றியதல்ல. இற்றைக்கு ஈராயிரமாண்டுக்கு முன்னரே விஞ்ஞான உலகில் வீறுநடை போட்டவர்கள் தமிழர்கள். இக்கருத்தை இடம் நோக்கி உடைந்த "றைக்கோட்" மாதிரி அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்த வேண்டிய அவசிய தேவை உள்ளது. என்னெனில் நல்ல கருத்துகள் தமிழர் சிலருக்குச் "செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கே" என்பது பேருண்மை. நமது கவிதைகளிலும், பேச்சுகளிலும், செயல்களிலும் விஞ்ஞான அறிவுடையவர்களாக இருந்தமை கண்கூடு. இவற்றிற்கு உதாரணமாகப் பற்பல பழமைமிக்க காப்பியங்களைக் கொள்ள முடியும்.

பெரும் பாணாற்றுப்படை, பதிற்றுப்பத்துப் போன்ற இலக்கிய நூல்களை நோக்கின் விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் விரவியிருப்பதையே பரக்கக் காணலாம். அவை முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சியிலும் உள்ளன. மதுரைக் காஞ்சியிலே மண்ணும் விண்ணும் தோன்றிய வரலாறு சிறப்புற எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‘வால் வெள்ளி’ யைத் தமிழர்கள் "தூமகேது" என்றனர். புதிய கண்டு பிடிப்புகளுள் ஒன்றான வலவன் அற்ற ஆகாய விமானங்கள் தமிழருக்குப் புதிய விடயமொன்றல்ல. இதற்குப் பல காப்பியங்கள் சான்றாயமைகின்றன. புறநானூறு ‘வலவன் ஏவா வானூர்தி’ என்று கூறும். "விமானி இல்லாத விமானங்கள்" என்ற கருத்தும் தொக்கி நிற்கிறது. (தொக்கு - மறைந்து). திருத்தக்கதேவர் சீவக சிந்தாமணியில் சீவகனின் தாய் மயில் போன்ற ஓர் இயந்திரத்தின் மூலம் அரண்மனையிலிருந்து தப்பியோடினாள் என்று குறிப்பிடுகிறார். உமறுப்புலவரின் திருமணிமாலையில் "நமுறுது" விமானமொன்றில் உயரப் பறந்து சென்று கீழே விழுந்தான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவை காப்பியங்கள் தரும் விஞ்ஞான உண்மைகள் : ‘கற்பனைகளே அல்ல’ என்பதனை இன்றும் நம்பலாம்.

இங்கு நாம் கையாளும் பொருளான 'யோகக் கலையுடன் பூமி வழிபாடு, சூரியவழிபாடு, சிவ வழிபாடு மற்றும் தியானமுறைமை என்பனவும் தொடர்புபட்டுள்ளமை மனதில் கொள்ளவேண்டியதாகும். சூரியனை வைக்கக் கொண்டே ஆதித் தமிழர்கள் நேரத்தைக் கணக்கிட்டனர்.

இன்று உலக சந்தையிலும், வீதிகளிலும் ஆண்கள் பெண்களின் கை மணிக்கட்டுகளிலும் விதம் விதமான மணிக்கூடுகள் ஒவ்வொரு நாளும் புதிய புதிய மோஸ்தர்களில் பயன்படுத்தப்படுவதை இருகால்களுமற்ற பிச்சைக்காரனும் அறிவான். அந்தளவுக்குப் புதுமையானது காலக்கணிப்பீடு. எம் தமிழரின் பூர்வீகம் எண்ணி மகிழத்தக்கது. இத்தொடர்பில் உழவர்களின் விவசாய நடவடிக்கையையும் இணைத்து (வேளாளர் கணிப்பீடு) நோக்கத்தக்கது. மாணவர்கள் இத்தொடர்பில் மேலும் விரிவான சான்றுகளையறிந்து உண்மையை உணரத்தக்கோராய் வளர்க. வாழ்க

பிறிதொரு விளக்கம்,

முதலில் விசம்பு (ஆகாயம்) தான் இருந்தது. இத்தத்துவம் தான் தமிழரின் 'சிவன் கோயில்' தத்துவமுமாகும். ஆகாயத் தலம் சிதம்பரம். சித் + அம் + பரம் = சிதம்பரம் (பரவெளி). மேலும் ஆராயத்தக்கது. விசம்பிலே சூரியக் குடும்பங்கள் தொடங்கின. அவை சுழலும் போது தீ உண்டாயிற்று. அதிலிருந்து ஒளி பிறந்தது. அச்சூரியக் குடும்பங்கள் உதிர்ந்த தீப்பிழம்புகள், கோள்களாயின. அவை சுழலும் போது காற்று ஏற்பட்டது. காற்றோடு கலந்த கோள்களில் தண்ணீர் கிடைத்தது. அக்கோள்கள் குளிர்ந்த பின்னே மண் உண்டாயிற்று. இந்த அறிவியல் நியதி இன்று நவீன விஞ்ஞானிகளாலும், ஒப்ப ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அவற்றையெல்லாம் விட இறைவன் பெரியவனாக தோன்றினான். ஆதலினால் இறைவனை அகத்துள்ளே - உள்ளத்துள்ளே - மனத்துள்ளே காண்பதற்கும் உணர்வதற்கும் 'யோகக்கலை' விஞ்ஞானபூர்வமாகப் பெருந்துணை புரிந்து வருகிறது. "அண்டத்திலுள்ளதைப் பிண்டத்திற் காணும் அரும் பெருங்கலையே 'யோகக்கலை'. தேவாரத் திருத்தாண்டகத்திலே திருநாவுக்கரசு நாயனார் (அப்பர் பெருமான்) 'மனத்தகத்தான்', 'கண்ணுள்ளானே' என்று உள்ளின்ற கடவுளைக் கண்டு காட்டியுள்ளார். திருத்தாண்டகங்களை மாணவர்களும் பிறரும் 'வாசிக்கத் தெரிதல்' பெரும் பயன்தரும். அறிவு ஆழத்திற்கும், அநுபூதி மேன்மைக்கும் உண்மையுணர்தலுக்கும் திருத்தாண்டகங்கள் பேருதவி புரிவனவாகும்.

'யோகக் கலை' மெய்ஞ்ஞானச் சார்புடையது. ஆத்ம சாதனை மூலம் அமரநிலையெய்துவிக்கவல்லது. ஒழுக்கம், செல்வம், மோட்சம் இவற்றினுடைய அத்திவாரமே ஆரோக்கியம் என்பதேயாகும்.

ஆரோக்கியம் நல்குவதே யோகக்கலையின் பயன் நல்லறிவின் முயற்சிப் பேறுடையோராய் ஞானமுதிர்ச்சியுடையோராய் விளங்கிய முனிவர்கள் நோய்களை குணப்படுத்தும் தாவர வகைகளையும் யோகக்கலைகளையும் போற்றியுள்ளார்கள்.

"நல்வாழ்வு அல்லது ஆரோக்கியம் (Health) என்பது என்ன? நோய் நொடியில்லாது இருப்பது மட்டுந்தான் நல்வாழ்வு? இல்லை என்கிறது ஐ. நா. சபையின் உலக நல வாழ்வு அமைப்பு (WHO). அது கூறும் விளக்கப்படி நல்வாழ்வு என்பது நோய்நொடியில்லாது இருத்தல் மட்டுமன்று, உடலாலும் மனத்தாலும் சமூகநிலையாலும் முற்றும் முழுமையாக நன்கிருக்கும் (நன்கு வாழும்) நிலையாகும்" என்பர் இராம சுந்தரம்.

மறைமலையடிகள், யோகக் கலையின் மகத்துவம் குறித்து மேல்வருமாறு கூறியுள்ளமை நோக்கற்பாலது.

"உடம்பின் கண்ணுள்ள ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய முதற்பொருள்களை ஒப்பவைத்துக் கொள்வதற்கும், நுரையீரலை வலுப்படுத்தி இரத்தத்தைத் தூயதாக்குவதற்கும் நாடோறும் ஒன்பான் புழைகள் வழியாக வெளிப்படும் நச்சுப் பொருட்கள் உடம்பிற் சிறிதுந் தங்காமல் வெளிப்படுத்துவதற்கும், நமது அறிவை விரிவு செய்து விளக்குவதற்கும், உடம்பிற்றட்ப

வெப்பங்கள் என்றும் ஒரு நிலையாக இருத்தற்குங் கட்டாயச் செயற்பாலது மூச்சுப் பழக்கமேயாகும். மூச்சுப் பழக்கமானது விடுதல், இழுத்தல், நிறுத்தல் என்னும் மூன்று விடயங்களேடும் (உறுப்புகளேடும்) கூடி நடபெறுவதாகும். இவற்றுள் விடுதல் என்பது உடம்பின் உள்நின்ற காற்றை வெளியே கழித்தல், இழுத்தல் என்பது வெளியே உள்ள தூய காற்றை உடம்பினுள்ளே விளங்குதல், நிறுத்தல் என்பது அங்ஙனம் உள்ளிழுத்த காற்றை உடம்பினுள்ளேயே சிறிது நேரம் நிலைப்பித்தல். இவ்வாறு காற்றை மூக்குப் புழைகளால் மாறி மாறிப் புறங்கழித்து உள்ளிழுத்து உள்ளிறுத்துதலால் உடம்பில் விந்து நாதங்களாகிய மிக நுண்ணிய தட்ப வெப்பங்கள் ஒரு நிலையாகப் பரவிக் கருவிகளை வலுப்படுத்தி உடம்பைப் பொன்போற் தூயதாக்கும். இங்ஙனம் உடம்பு வலுப்பட்டுப் பொண்ணியல்பானவனுக்கு உடம்பிற் பளபளப்பான பொண்ணிறமும், மையைப் போன்ற கறுத்தமயிரும் காணப்படும். அவனை நரை, திரை, மூப்பு, பிணி, சாக்காடு அணுகா. அழியா இயல்பைத் தரும் இம் மூச்சுப் பழக்கத்தை மெய்க்குருமுகமாக கேட்டுப்பழகுவதே எல்லார்க்கும் நன்றாகும். என்று விபரிக்கிறார் மறைமலையடிகள்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. சுப்பிரமணியபிள்ளை இ. மு. பதினெண் கீழ்க் கணக்குச் சொற்பொழிகள், ப - 211.
2. இராசமாணிக்கம்பிள்ளை, மா. மொஹஞ்சதாரோ அல்லது சிந்துவெளி நாகரிகம், ப.185.
3. திருமந்திரம், கழக வெளியீடு, அபின் அச்சகம், சென்னை, செய்-1937
4. மேலது - செய். 1969
5. மேலது - செய். 2139
6. மேலது - செய். 2140
7. மேலது - செய். 2141
8. மேலது - செய். 2936
9. மேலது - செய். 770
10. மேலது - செய். 771
11. பிருந்தா, டாக்டர், "இந்திய முறை மருத்துவம்" சுத்தானந்தம், 50, வவுனியா, ப. 169
12. கிருஷ்ணன், பெ., பக். 59-60.
13. பசு மலையரசு, மு., செந்தமிழும் சித்த மருத்துவமும், கருநாடக மாநிலம், ப. 36
14. ஆனந்தகுமார், ஆ., தமிழும், சித்தமருத்துவமும், ப. 110
15. பசுமலையரசு, மு. கு. நூ. ப. 187.
16. புறநானூறு, செய் 35
17. பதிற்றுப்பத்து. 24: 15-16.

- முற்றும் -

ஒட்டகங்கள்

ஒட்டகங்கள் 10 நிமிடங்களில் 90 லீட்டர் தண்ணீரைக் குடித்துவிடுகின்றன. நமக்கு இரத்தத்தில் 12% நீர் குறைந்தாலே நாக்கு உலர்ந்து தாகம் தாளமுடியாமல் செத்துப்போவோம். ஆனால் ஒட்டகங்களுக்கு இரத்தத்தில் 25% தண்ணீர் குறைந்தாலும் ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை. ஒட்டகங்கள் உடலில் 50 கிலோ கொழுப்பை தமது திமில்ல்களில் சேமித்து வைத்துக்கொள்கின்றன. கொழுப்பு சீரணமாகும்போது அதிலிருந்தும் தண்ணீர் உபரியாகக் கிடைக்கும். உண்மையில் திமில்ல்கள் தண்ணீர்த் தொட்டிகள் போலத்தான்.

ஒட்டகத்தின் மூக்கு துவாரம் மூடித் திறக்கும்படி கதவுகள் கொண்டது. பாலைவன வெயிலில் 65 கி.மி. தூரத்தை 200 கிலோ சுமையுடன் சளைக்காமல் ஒரே நாளில் கடக்கக்கூடிய விலங்கு இது.

மொழியும் அதன் இயல்பும்

அமரர் பண்டிதர் க. கந்தையா,

ஆசிரியர்,
மணல் வீதி,
களுவாஞ்சிக்குடி.

ஒருவர் தமது உள்ளத்திலெழும் எந்தவித கருத்தையும் பிறருக்கு உணர்த்தும் தொடர்புச் சாதனங்களுள் முதன்மையானது மொழியாகும். உலகத்தில் நாம் காணும் பொருள்கள், அவற்றின் பண்புகள், அவை பற்றிய கட்புலனாகாக் கருத்துக்கள் ஆகியவற்றை உணர்த்தும் கருவியாக மொழி அமைந்துள்ளது. எனவே கருத்தை அது பொருளாயினும், பண்பாயினும் அதை உணர்த்துவது மொழியாய் இருப்பதனால் மொழி ஒரு கருத்துப் பொருளாகும்.

மொழி கருத்துக்களை உணர்த்து முகந்தான் அதுசைகை மொழியாகவே இருந்தது. என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவர். குழந்தை பசி வரும் போது அழுவதும், அது தீர்ந்து சிரிப்பதும் சைகை மொழியே ஆகும். ஆனால் சைகை மொழியால் எல்லா வித கருத்துக்களையும் உணர்த்த முடியாது. குழந்தையின் மொழி வளர்ச்சி சைகை நிலையிலிருந்து குழலிற்கேட்கும் ஒலி நிலைக்கு மாறுவது நாம் கண்ட அனுபவமாகும். இதே போன்று மொழி எழுத்து வடிவம் பெறும் முன்னரே பல்லாயிரம் வருடம் ஒலி வடிவமாகவே இருந்தது. இன்றும் நம் நாட்டில் குறவர்களுடைய மொழி ஆபிரிக்காவில் சில இன மக்களின் மொழி ஒலி வடிவிலேயே உள்ளது. ஒரு பொருளையோ அதன் பண்பையோ அல்லது அப்பாற்பட்ட சிந்தனைக் கருத்தையோ வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒலியே கருவியாக அமைந்தது.

உலகில் 3000 திற்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் உண்டு. எனினும் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனிச் சிறப்பியல்புகள் உள்ள படியால் இஃது இன்ன மொழி என மதிக்க முடிகின்றது. ஒலியே மொழியின் சிறப்பியல்புக்கும், தனித்தன்மைக்கும் காரணமாகும். ஒலி வேறுபாட்டிற்குப் பிறப்பிடம் மட்டுமன்றி தரையின் தட்ப வெப்ப நிலையும் காரணமாகின்றன. மூச்சைப் பெரிதும் வாயினாலன்றி மூக்கினாலே வெளி விடுவார்கள். அதனால் சீன மொழியில் சிறப்பிடம் பெறுவது மூக்கொலி (உ+ம்) யங்கி, ஷாங்ஷைசெக் போன்றன. ஆங்கிலத்திலும் வாய் திறவாது, (குளிர் காரணமாக) ஒலிக்கப்படுவதால், ஸ், ஷ் எழுத்தொலி அதிகம் இடம் பெறுகின்றது. திபெத் அழுக்கம் குறைந்த மேட்டு நிலமாதலின் வலிந்து மூச்சு விடவேண்டுமாதலால் வல்லொலி பெரிதும் இடம் பெறுகின்றது. ஆனால் தமிழ்நாடு சமமான தட்ப வெப்ப நிலையுடையதால் வல்லெழுத்து, மெல்லெழுத்து இடையின் எழுத்து என்பன ஆறாறாகவே உள்ளது. இதனால் தமிழ் மொழி எவ்வகை உணர்ச்சியையும் நன்கு வெளிப்படுத்த வல்லது என்பது மொழியியலாளர் கருத்து வன்மையான உணர்ச்சிகளை வல்லெழுத்தாலும் மென்மையான உணர்ச்சிகளை மெல்லெழுத்தாலும் தமிழ் மொழி வெளிப்படுத்த வல்லதாகின்றது.

(உ+ம்)

எடுமெடு மெடு மென வெடுத்ததோர்
இகவொலி கடலொலி யிகக்கவே
விடு விடு விடு பரி கரிக் குழாம்
விடு விடு மெனுமொலி மிகைக்கவே.

- இதில் வீரம் பற்றிய லன்மை

உணர்ச்சி வெளிப்படுகின்றது.

பஞ்சியொளிர் விஞ்சு குளிர் பல்லவமனுங்க
செஞ்செவிய கஞ்ச நிமிர் சீறடியளாகி
அஞ்சொலிள மஞ்சையென அன்னமென மின்னும்
கஞ்சமென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள்.
என்பது சூர்ப்பனகை பூண்ட மென்னடையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இவ்வொலி மக்களின் நுரையீரலில் உள்ள காற்று எழுப்பப்பட்டுப் பல்வேறு உடல் உறுப்புக்களால் வேறுபட்டு வருவதாகும். நுரையீரலில் உள்ள காற்றைத் தன் முயற்சியால் ஆன்மா எழுப்புகின்றது. எனவேதான், எழுதப்படுவது எழுத்தாகும் என்னாது “எழுப்பப்படுவது எழுத்து” என்றார் டாக்டர் துரையாங்கனார். எழுத்தின் ஒலிவடிவத்தைக் குறிப்பதே வரிவடிவம் இவ்வரி வடிவமும் கண்டத்திற்கு மேற்பட்ட உறுப்புகளால் அமைந்து வரும் இயல்பு நோக்கித் தமிழில் எழுதப்பட்டது என்பது பிழையாகாது. உகரத்தை ஒலிக்கும் போது இதழ் குவிவதும், ஓகரத்தை ஒலிக்கும் போது வாயுள்ளிடம் வெற்றிடமாகி இதழ்கள் ஒன்றையொன்று முன்னோக்கித் தாழ்ந்து ‘ஓ’ வடிவம் பெறுவதும் இதனை நன்கு விளக்கும் தமிழ் எழுத்துக்களின் வைப்பு முறையையும், வரிவடிவத் தன்மையையும் நன்குணர்ந்த மேனாட்டறிஞர் தொல்காப்பியரே முதல் மொழியியல் அறிஞர் எனப் பாராட்டியுள்ளனர்.

எழுத்துக்களின் ஒலிவேறுபாட்டை உணர்த்துவதற்குத் தொல்காப்பியர் ஒலிபிறக்கும் இடங்களையும் உறுப்பு முயற்சிகளின் வேறுபாட்டையும் பிறப்பியலில் கூறுகின்றார். உயிரெழுத்துக்களுக்கும், இடையினவெழுத்துக்களுக்கும் பிறப்பிடம் மிடறு, வல்லெழுத்துக்கு நெஞ்சு, மெல்லினத்துக்கு நாசி இவற்றிற்குப் பிறப்பிடம் இவையாயினும் இதழ், பல் அண்ணம், முதலிய உறுப்புக்களின் முயற்சியால் ஒரேயினம் வெவ்வேறு வகையாக ஒலிப்பதை அவர் இதில் விளக்குகின்றார். த, ட என்பன வல்லினமேயாயினும் தகரம் தாமுன் அண்ணத்தைத் தொடுவதாலும் “டா”பின் அண்ணத்தைத் தொடுவதாலும் ஒலியால் வேறுபடும்.

ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஆரம்ப ஒலிகளும் சார்பொலிகளும் உள்ளன. எல்லா மொழியிலும் உயிரொளி முதன்மை பெறுகின்றது. மெய்யொலியடுத்து வரும். இவையிரண்டையும் சார்ந்து பிறப்பன சார்பொலிகள். முதன்மை ஒலிகளை முதல் எழுத்து என்றும் சார்பொலிகளை சார்பெழுத்து என்றும் தமிழில் வழங்குவர். உயிர் தடையின்றிப் பிறந்து தானாய் உயிர்போல் இயங்க வல்லது. ஆதலின் உயிரெனப்பட்டது. மெய்யுயிரின் உதவியின்றி தனித்தியங்க முடியாமையால் மெய் எனப்பட்டது. உயிர்மெய் முதல் ஒளகாரக் குறுக்கம் வரையுள்ள பத்தும் சார்பெழுத்தெனப்பட்டது.

ஒலிகள் வெவ்வேறு வகைப் படினும் அவற்றின் ஒருங்கமைப்பே பொருளைச் சுட்டுவதாதலின் அது மொழி அல்லது பதம் எனப்படும். பொருள் தராத ஒலி ஒழுங்கமைப்பு மொழி எனப்படா அன்றியும் ஒரு மொழிக்குரிய ஒலிகளே ஒழுங்காயமைதல் வேண்டும். படம் என்பது மொழியாகும். ஆனால் டபம் என்பது மொழியாகாது. இதுபோல் பிறமொழியொலி கலப்பனவும் மொழியாகா. அவ்வாறு வரும் ஒலியைத் தமிழ் மரபுக்கேற்ப அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இவற்றை

“எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருள் தரிற், பதமாம்
அதுபகுபதம், பகாப்பதம் என இருபாலாகி இயலும் என்ப”

என நன்னூலாரும்.

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத்தொரிஇ
எழுத்தாடு புணர்ந்த சொல்லாகுமே”
எனத் தொல்காப்பியரும் தெளிவு படுத்துவர்.

எனவே புஸ்பம் என்பது தமிழிற் புட்பம் எனத் திரிதல் வேண்டும். இன்னும் ஒலியொருங்கமைப்பைப் பொறுத்த வரை, மொழிமுதல் வரும் எழுத்துக்கள் மொழியீற்றில் வரும் எழுத்துக்கள் ஒன்றோடொன்று மயங்கும் மெய்கள் பற்றிய திட்டவட்டமான இலக்கண விதிகளால் தமிழின் தூய்மையும் தனித் தன்மையும் பேணப்படுகின்றன. அன்றியும்

தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னிருந்தே எழுத்தின் வடிவங்களும் மாற்றமடையாது நிலை பேறெய்திவிட்டன.

காட்சிப் பொருள் கருத்துப் பொருள் பற்றிய கருத்துக்களை நம் சிந்தனை வாயிலாக வெளியிட மொழி எவ்வளவு அவசியமோ அவை பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டி வளர்ப்பதற்கும் மொழியவசியமாகும். ஒரு பெரியாரை அல்லது ஒரு பொருளைப் பற்றியோ அல்லது கணித, விஞ்ஞான முடிவுகள் பற்றியோ நாம் மொழி மூலமே சிந்திக்கின்றோம். ஒரு மொழி தெரியாத ஒருவரிடம் அம்மொழியில் ஓரிடம் செல்வதற்குரிய வழியை வினவினால் அவர் அம்மொழி மூலம் சிந்திக்க முடியாமையால் விழிப்பார். அவரது மொழியில் வினவினால் உடனே பதில் கிடைக்கும். இரு மொழி அல்லது மும்மொழி பயிலும் மாணவர் தமது சொந்த மொழிமூலம் சிந்திக்க வல்லது போலப் பிறமொழியில் சிந்திக்க முடியாத படியால்த் தான்மொழி மூலம் ஆங்கிலமாக இருக்கும் சில நாடுகளிற் கூட ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயம் தாய்மொழியிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

கருத்துப் பொருள் பற்றிய புலக்காட்சி அகக்காட்சியாக மொழி மூலமே பதிகின்றது. யானை என்னும் மொழியே அதன் உறுப்புக்கள் அதன் நடை, பயன் பற்றிய கருத்துக்களையெல்லாம் நம்மனதில் தோற்றுவிக்கின்றது. “உண்மையின் உயர்வு” போன்ற கருத்துப் பொருளின் விளக்கம் கூட அரிச்சந்திரன் கதை போன்ற புலக்காட்சி வடிவங்கள் மூலமே அகத்தில் பதிவாகின்றது.

நாகரீக அல்லது பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் மொழியின் பங்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். மொழி சிந்தனை வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதனால் மொழி, வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் வாழும் மக்கள் பண்பாடு நிறைந்தவர்களாகவும், திருந்தாத மொழி பேசும் மக்கள் பண்பாட்டு வளர்ச்சி குறைந்தவர்களாகவும், இருப்பதை நாம் காணலாம். பின்னர் குறிப்பிட்டவர்கள் இசை, சிற்பம், நடனம், ஓவியம் போன்ற கவின் கலைகளில் பின் தங்கியிருப்பதை நாம் காண முடியும். ஒரு காலத்து மக்களுடைய பண்பாட்டு (பழக்க வழக்கம், மரபுகள்) அவர்களது மொழி மூலம் அதாவது அவர்களின் இலக்கியங்கள் மூலமே சரிவர அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

சிந்துவெளி மக்களுடைய மொழி இன்று அறியப்படாததால்தான் அவர்களுடைய பண்பாடு பற்றித் திட்டவாட்டமாக அறிய முடியவில்லை. ஆனால் சுமேரிய, மொசுப்பத்தேமிய நாகரீகங்கள் பற்றி அறிய முடிகின்றது. மொழி கருவியாக அமைந்துள்ள இலக்கியம் ஒரு சமுதாயத்தைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் கண்ணாடி என்பர். ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி வகையான பண்பாடு உண்டு. இதை ஒரு காலத்திலிருந்து மறுகாலத்து மக்களுக்கு காவிச் செல்வது இலக்கியமாய் அமைந்த மொழியே தமிழரிடம் விருந்தோம்பல், போரிற்பட்ட பகைவனுக்கு இரங்குதல், பெண்கள் கற்பைக் காத்தல் முதலிய பண்பாட்டுக் கூறுகள் பண்டை இலக்கியங்களால் இற்றைத் தமிழ் சமுதாயத்துக்கு உணர்த்தப்படுகின்றன. நல்லவை எனப் போற்றப்படும் இத்தகைய பண்பாட்டுக் கூறுகளை நாம் இன்றும் பேணி அவற்றின் வழி ஒழுகச் செய்வன மொழிக் கருவியாய் எமக்குக் கிடைத்துள்ள இலக்கியங்களே.

ஓரின மக்கள் நெடுங்காலமிருந்துவரும் இடத்திலிருந்து வேற்றிடம் பெயரினும் அவரிடத்து வழங்கும் ஒரே மொழியால் அவர்கள் பண்பாட்டில் ஒருமையுடையவர்களாக இருப்பதால் அவர் போகுமிடமெல்லாம் அவர் தம் பண்பாட்டைப் பரப்பி நிலை கொள்ளச் செய்வது மொழியாகும். திராவிட மொழி ஆராய்ச்சியில் வல்லுநராக டாக்டர் கால்ட் வெல் என்பவர் அம்மொழியின் மிகுந்த பற்றுடையவராதலால் ஒரு தமிழ் மகன்போல் வாழ்ந்தார். அது மட்டுமின்றி தாம் இறக்கும் போது தமது கல்லறையில் “இதோர் தமிழனின் கல்லறை” என எழுதும் படி வேண்டினாராம். பண்படாத மொழி பேசும் மக்கள் பண்பட்ட மொழி பேசும் மக்களுடனோ, அவர்களுக்கடிமைப்பட்டு வாழும் போதோ பண்பட்ட மொழியாளரது பண்பாட்டுக் கூறுகள் அவர்களிடமும் பரவி, நிலைத்தலும் உண்டு.

எனவே மொழி மக்களின் நாகரிக வளர்ச்சியின் சிறந்த முதற் காரணியாகவும், காலந்தோறும் அவர்கள் சிந்தனையைத் தூண்டிப் பண்பாட்டைப் பேணிப் பாதுகாக்கச் செய்வதாகவும், மக்களின் நாகரீக வளர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு அளவு கோலாகவும் அமைந்திருப்பது மொழியின் சிறப்பியல்பாகும்.

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களில் பேச்சு மொழியின் செல்வாக்கு

திருமதி தேவகுமாரி சுந்தராஜன் (B.Ac Hons)
விரிவுரையாளர், மொழித்துறை,
சப்பிரகமுவ பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் க. கணபதிப்பிள்ளையின் பங்கும் பணியும் விதந்து போற்றுதற்குரியவை. பன்மொழி விற்பன்னரான அவர் பல்துறைப் புலமைமிக்கவராகவும் திகழ்ந்தார். எனினும் நாடகத்துறையே அவருக்கு மிகுந்த புகழை ஈட்டித் தந்தது. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர், தலைவர், தமிழ்ச் சங்கப் பெருந்தலைவர், பேராசிரியர், பீடாதிபதி, துணைவேந்தர் எனப் பல பதவிகளை வகித்த இவர் தமிழ்ச் சங்கப் பெருந்தலைவராக இருந்த வேளையில் மாணவர்கள் நடிப்பதற்கென்று உடையார் மிடுக்கு, கண்ணன் கூத்து, முருகன் திருகுதாளம், நாட்டவன் நகர வாழ்க்கை, பொருளோ பொருள், தவறான எண்ணம், சுந்தரம் எங்கே, துரோகிகள், சங்கிலி, மாணிக்கமாலை எனப் 10 நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார். இவற்றில் மாணிக்கமாலை என்ற இலக்கிய நாடகம் தவிர ஏனைய 9 நாடகங்களும் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பான்மையான நாடகங்கள் சு. வித்தியானந்தனால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டுப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் மேடையேற்றப்பட்டன.

பொதுவாக மேடையேற்றத்திற்கென்று எழுதப்படுகின்ற நாடகங்கள் படிப்பதற்கு உகந்தவையாக இருப்பதில்லை. படிப்பதற்கென்று எழுதப்படுகின்ற நாடகங்கள் மேடையேற்றத்திற்கு உகந்தவையாக இருப்பதில்லை. ஆனால் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்கள் மேடையேற்றத்திற்கென்று எழுதப்பட்டிருந்தாலும் படிப்பதற்கும் உகந்தவையாக இருக்கின்றமை அவதானிக்கத்தக்கது. அவர் தமது நாடகங்களுள் உடையார் மிடுக்கு, பொருளோ பொருள், கண்ணன் கூத்து என்பவற்றை முற்றிலும் பேச்சு மொழியைக் கையாண்டே படைத்துள்ளார். தவறான எண்ணம், துரோகிகள், சுந்தரம் எங்கே ஆகிய நாடகங்களில் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ற விதத்தில் இலக்கணத் தமிழையும் பேச்சுத் தமிழையும் கையாண்டுள்ளார். எனினும் அவரது நாடகங்களுக்கு பேச்சுமொழிப் பிரயோகம் உயிர்த்துடிப்பை வழங்குகின்றது.

இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் குறிப்பாக ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின்பு மத்தியதர வர்க்கமொன்று உருவாகியது. இம் மத்தியதர வர்க்கத்தினர் ஆங்கில இலக்கியங்களைப் படித்து அவற்றைப் போல் தாமும் தமது மொழியில் படைக்க வேண்டுமென்று அவாக் கொண்டனர் ; படைக்கவும் தொடங்கினர். இந்நிலையிலேயே செந்தமிழில் தான் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலை மாறி பேச்சுத்தமிழையும் கையாளலாம் என்ற நிலை மெல்ல மெல்ல உருவாகத் தொடங்கியது. மேலைத்தேயச் செல்வாக்கால் தோற்றம் பெற்ற நாவல், சிறுகதை ஆகியவற்றிலேயே இப்பண்பு முதன் முதல் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியது. அதன் பிறகே மக்கள் பேச்சுமொழியின் இன்றியமையாமையினையும் உணர்ந்து கொள்ளத் தொடங்கினர்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை 1918 ஆம் ஆண்டு எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளையினால் எழுதப்பட்ட 'சுந்தரம் செய்த தந்திரம்' என்ற நாவலிலேயே பேச்சு வழக்கு முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனலாம். அதன்பின்னர் 'காசிநாதன் நேசமலர்' (1929), 'துரைரத்தினம் நேசமணி' (1931) என்பவற்றில் பேச்சுத் தமிழின் செல்வாக்கைப் பரவலாகக் காணலாம். இவற்றில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கினை

ஒத்ததொரு பேச்சுவழக்கை அவதானிக்க முடிகின்றது. அது மட்டுமன்றி அக்காலக் கதைகளில் மரபுச் செற்றொடர்கள், பழமொழிகள் என்பவற்றையும் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. அந்த வகையில் வரணியூர் ஏ. சி. இராமையா இயற்றிய 'பவழகாந்தன்' அல்லது 'கேசரி விஜயம்' என்ற நாவலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1940 தொடக்கம் 1960 வரையான காலப்பகுதியிலே தான் ஈழத்துப் புனைகதைகளில் பேச்சுவழக்குப் பிரயோகம் பரவலாக இடம்பெறத் தொடங்குகின்றது. இக்காலப்பகுதியில் இந்தியாவில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த மணிக்கொடிப் பத்திரிகை ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு முன்மாதிரியாக அமைந்தது. அதில் எழுதி வந்த புதுமைப்பித்தன், கு. ப. ரா என்போர் பேச்சுமொழி கலந்த சிறுகதைகளை எழுதி வெற்றி கண்டனர். இவர்களது நேரடித் தாக்கத்திற்குள்ளான ஈழத்துப் புனைக்கதையாசிரியர்களும் தமது புனைகதைகளிலே பேச்சு வழக்கினைக் கையாளத் தொடங்கினர். இவ்வாறு செல்வாக்குப் பெறத்தொடங்கிய பேச்சுவழக்குப் பிரயோகமானது இன்று நாவல், சிறுகதை, நாடகம், சினிமா போன்ற கலை இலக்கிய வடிவங்களில் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்திவருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

குறிப்பாக தமிழ் நாடகங்களை எடுத்துக்கொள்வோமானால் ஆரம்ப காலங்களில் அவை இலக்கியத் தமிழிலேயே எழுதப்பட்டன. அதுமட்டுமன்றி இலக்கியத் தமிழில் எழுதப்பட்ட நாடகங்களே போற்றப்பட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து தான் நாடகங்களில் பேச்சுவழக்கு கையாளப்படத் தொடங்கியது எனலாம். ஆரம்பக் கட்டங்களில் நகைச்சுவைப் பாத்திரங்களினதும், வேலையாள் போன்ற பாத்திரங்களினதும் உரையாடல்களிலேயே பேச்சு மொழி கையாளப்பட்டது. ஈழத்து தமிழ் நாடகங்களுக்கும் இது பொருந்தும். ஈழத்துத் தமிழ் நாடகங்களில் நகைச்சுவையாக மட்டுமே யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ் மேடைகளிற் கையாளப்பட்டுள்ளது. தரகர்மாரோ, நகைச்சுவை நடிகர்களோ நகைச்சுவை உணர்வினை மிகுவிப்பதற்காகவே மேடைகளில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழைப் பயன்படுத்தியுள்ளமையினை அவதானிக்கலாம். லண்டன் கந்தையா, அடங்காப்பிடாரி போன்ற வானொலி மேடை நாடகங்களை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

நாடகமென்பது ஒரு நிகழ்த்து கலை, போலச்செய்யும் பண்பிலிருந்து உருவானது. சமூகப் பண்பாட்டம்சங்களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவது. மக்களுக்கு இன்பமூட்டும் கலையாக மட்டுமன்றி, மக்களுடன் நேரடித்தொடர்பு கொள்ளும் நாடகங்கள், மக்கள் கண்முன் தோன்றி அவர்களது உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்பும் பண்பு கொண்டவையாக இருப்பதோடு, படித்தோர் மத்தியிலும் சரி, பாமரர் மத்தியிலும் சரி எந்தவொரு கருத்தினையும் இலகுவில் புகுத்தவல்லன. அந்தவகையில் பேச்சுத்தமிழ்ப் பயன்பாடும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். இதனை கணபதிப்பிள்ளை நன்கு புரிந்து கொண்டு செயற்பட்டுள்ளார். என்றே கூறவேண்டும். தமது சமூக நாடகங்களில் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்ற பாகுபாடின்றிப் பாத்திரங்களைப் பேச்சுத் தமிழில் உரையாட விடுகின்றார். நாடகங்களில் பேச்சு மொழியைக் கையாளுதல் பற்றி கணபதிப்பிள்ளை தமது நானாடக முன்னுரையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

1. முன்னோர் தமிழை, இயல், இசை, நாடகம் என மூன்றாக வகுத்துள்ளனர். இயற் தமிழ் வேறு, நாடகத் தமிழ் வேறு என்பதை வற்புறுத்தவே அவ்வாறு வகுத்தனர். அவ்வாறு இருக்கும் பொழுது என்ன காரணத்தால் இயற்றமிழில் நாடகம் எழுதுகின்றனர்.
2. நாடகம் என்பது உலக இயல்பை உள்ளது உள்ளபடி காட்டுவது. ஆகவே வீட்டிலும் வீதியிலும் பேசுவது போலவே அரங்கிலும் ஆடுவார் பேசவேண்டும்.
3. செந்தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல் கற்பவர்கள் கொடுத்தமிழ் மொழியென ஒன்று உள்ளது என்பதையே மறந்து விட்டனர். கொடுத்தமிழ் மொழி அந்த நாட்டிற்கே உரியமொழியாகும். இலக்கியங்கள் படைப்பதற்குச் செந்தமிழ் பொதுவாக ஒன்றாக உள்ளமையினால் இலக்கியங்களைப் படிக்கும் எல்லா நாட்டினராலும் அம்மொழியினைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே ஒரு நாட்டினர்

கொடுத்தமிழை இன்னொரு நாட்டினர் அறிந்து கொள்ளுவதற்கு நாடகங்களில் கொடுத்தமிழ் கையாளப்பட வேண்டும்.

4. உயிருள்ள மொழியெல்லாம் இடைவிடாது மாறிக்கொண்டே இருக்கும். எனவே அவ்வக் காலத்துக் கொடுத்தமிழும் தீட்டி வைக்கப்படல் வேண்டும். இற்றைக்கு 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யாழ்ப்பாணத்தில் பேசப்பட்ட தமிழையா இன்றும் நாம் பேசுகின்றோம்.

இங்கு கணபதிப்பிள்ளை தமது நாடகங்களில் பேச்சு மொழியைக் கையாண்டுள்ளமைக் கான காரணங்களையும் அவசியத்தையும் நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளார். அவரது நாடகங்கள் அவரது காலத்தில் பருத்தித்துறைப் பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் பேச்சுமொழியைப் பதிவு செய்து வைத்திருக்கும் சிறந்த ஆவணங்களாகும். இவை யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மொழி பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்ளுவோருக்கு பயனளிப்பவையாக அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை.

படைப்பாளி என்பவன் அரசியல், சமூகவியல் சார்ந்த சிறந்த விளக்கமும் தெளிவும் உடையவராக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறிருக்கும் பொழுதுதான் அவனது படைப்புகளிலும் மிகத் தெளிவான கருத்துகளை அவனால் முன்வைக்க முடியும். இவையே நல்ல படைப்புகள் உருவாவதற்கு அடிகோலுகின்றன. இவ்வாறான தன்மையே படைப்பாளியை மக்களுடன் இரண்டறக் கலக்கவும் மக்கள் தம் பேச்சுவழக்கினைப் படைப்பாளி தனது படைப்புகளில் சித்தரிப்பதற்கும் உந்துசக்தியாக அமைகின்றது. கணபதிப்பிள்ளையை இவ்வாறானதொரு நாடகப்படைப்பாளியாக நாம் அடையாளங் காணலாம். யாழ்ப்பாண மக்களின் பண்பாட்டின் சங்களையும் படிநிலையமைப்புகளையும் அவற்றுக் கிடையிலான தொடர்புகளையும் தமது நாடகங்களில் நன்கு பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அவரிடத்தில் நிறைந்திருந்தது. அதுவே அவரது நாடகங்களில் பேச்சுமொழி இயல்பாகக் கையாளப்படுவதற்கு ஏதுவாகியதெனலாம். அவரது நாடகங்களை வாசிக்கும் போது நாமும் அப்பகுதி மக்கள் மத்தியில் இருப்பது போன்றதான உணர்வை அடைகின்றோமெனின் அதற்குக்காரணம் தத்ரூபமாகக் கையாளப்பட்டுள்ள பேச்சு மொழியே ஆகும். ஒரு சில உரையாடற்பகுதிகளை உதாரணங்களாக நோக்குவோம்.

உடையார் : இதார் இந்தப் பொன்னம்பலம் எங்கத்தைப் பொடியன்?

சீனிக்குட்டி : அந்தக் குஞ்சங்கலட்டித் தாடிச்சுப்பற்றை மோன் ஐயா.

உடையார் : அடட, அந்த அத்தனில இருக்கிற கண்டாக்குப் பொடியனோ? ஓ அப்படிச் சொல்லன்.

காத்தி : ஓமையா அந்தக் காவாலிதான். இந்த நாளையக் குத்தியன்கள் தாய்தேப்பன் சொல்லுக்கடங்கி நடக்கிறாங்களே? ஒரு பெண்புரசை வீட்டிலை வைச்சிருக்க முடியில்லை. கிளப்பிக் கொண்டு ஓடுறமெண்டு நிக்கிறாங்கள். எங்கட காலத்தில அப்பு ஆச்சி பேசி முடிக்கிறது. இப்பெண்டால் பெடியளும் பெட்டையளும் ஓட்டத்திலை விடுகினம்.

சின்னான் : ஐயா, இதிலை அவனுக்கொரு பாடம் படிப்பிச்சு வைச்சாத்தான் இனி மேல் இருக்கிற குழந்தை குஞ்சுகளுக்கு ஒரு அறுக்கையாயிருக்கும். தெண்டிச்சும் நீங்கள் இதிலை கொஞ்சம் கவனமெடுக்கவேணும்.

உடையார் : அவள் அவனோடை முன்பின் பேசிப்பறஞ்சு இருக்கிறாளோ? எண்டாலும் அவன் அவளை வலோற்காரமாய்க் கொண்டோடவில்லை; இல்லையே.

சீனிக்குட்டி : அப்பிடி இல்லைப்போலை இருக்கு ; காத்தாலை வயிரவனும் சொன்னான். இப்படி வெளிப்படலையுக்கை இரண்டு பேரும் அஞ்சாறு நாளாய்

ஒட்டியொட்டிப் பேசிக்கொண்டிருந்ததை கண்டனெண்டு. ஏனடா இதை எனக்கு முந்திச் சொல்லக்கூடாதோவெண்டு அவனைத் தாறுமாறாய் பேசிப் போட்டு வாறன்.

உடையார்: அப்ப அவள் தன்ர சம்மதத்தோடதான் ஓடியிருக்கிறாள்போலை இருக்கு. மெய்யே காத்தியேசு இப்ப அவளுக்கு என்ன வயசிருக்கும்.

மிடுக்கில வரும் இவ்வுரையாடற் பகுதியானது உடையாருக்கும் அவரிடம் கை கட்டிச் சேவகம் செய்யும் அடிமைகளுக்கும் இடையில் நிகழும் உரையாடலை இயல்பாகச் சித்திரிக்கின்றமையினை அவதானிக்கலாம். நாட்டவன் நகரவாழ்க்கையிலிருந்து இன்னுமொரு உரையாடற்பகுதியை நோக்குவோம்.

சின்னவி : அப்ப, உங்க இடாக்குத்தர் சங்கரப்பிள்ளையைக் காட்டிப் பாராதையன். அவரை மெத்தப்பேராய்ப் பேசுகினம்.

ஆழ்வார்: அவரெட்டைப் போக என்னெட்டைக் காசெங்காலை?

சின்னவி : என்ன பேய்க்கதை பேசிறாய். அவருக்கேன் காசு? ஏளை எளியதுகளுட்டை அவர் காசுக்கீசு பாக்கிற இல்லை. அதோடை மெத்த ஆதரவும் கவனமும் அவர்தான் உந்தவருத்தத்திற்குச் சரி. அவரெட்டை ஒருக்காக் காட்டிப்பாரன்.

ஆழ்வார்: பின்ன அப்பிடிச் செய்யிறன். ஏதோ இனிமல் எனக்கு நல்ல காலம் வருகுதாம். ஒரு வேளை சுகப்பட்டாலும் சுகப்படும்.

சின்னவி: அவரெட்டான் போ. இந்த ஊருச் சனமெல்லாம் அவரெட்ட வந்து மருந்து செய்விக்குது. நாங்கள் ஊர்ப்பிறந்த நாங்கள் போகாமல் விடுறதே?

ஆழ்வார்: அது சரிதான் சின்னவியண்ணை. ஆனா போன தெரிவிலை அவருக்கு ஓமெண்டு சொல்லிப்போட்டு மற்றப் பக்கத்துக்குக் குடுத்திட்டன். அப்படி அவருக்கு மாறாய் செய்து போட்டு இப்பெப்படி அவரெட்டை போறது.

இப்பகுதியும் யாழ்ப்பாணம் குறிப்பாகப் பருத்தித்துறைப் பிரதேச மக்களின் பேச்சு வழக்கினை இயல்பாகச் சித்தரிப்பதை அவதானிக்கலாம். இவ்வாறு கணபதிப்பிள்ளையின் எந்தவொரு நாடகத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் பேச்சுமொழிப் பிரயோமானது இயல்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

பேச்சு மொழியை நுணுகி ஆராய்கின்ற பொழுது அதில் பல்வேறு அம்சங்கள் உள்ளடங்கியிருப்பதை அவதானிக்கலாம். அவற்றில் பழமொழிகள், மரபுத் தொடர்கள், அடுக்குத் தொடர்கள், இணைமொழிகள் போன்ற குறிப்பிடத்தக்கன. சொல்லப் போனால் இவை பேச்சு மொழிக்கு மெருகூட்டுகின்றன ; வளஞ்சேர்க்கின்றன. என்றே கூறவேண்டும். அதுமட்டுமன்றி இலக்கண வழக்குச் சொற்கள் பேச்சுவழக்கில் மரு(உ) வி ஒலித்தல், ஒலி திரிபடைந்து ஒலித்தல் போன்ற தன்மைகளையும் அவதானிக்கலாம். இவ்வம்சங்கள் நகர்ப்புற மக்களின் பேச்சுத் தமிழைவிடக் கிராமப்புற மக்களின் பேச்சுவழக்கிற்கு மிகுதியாகக் கையாளப்படுகின்றன. எனவே பேச்சுத் தமிழை இயல்பாகச் சித்திரிக்கும் பொழுது அதில் மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்களும் இடம் பெறத்தவறுவதில்லை.

இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் யாழ்ப்பாணம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் பழமையானதும் ஆகும். அங்குள்ள மக்கள் தனித்துவமான கலை கலாசாரத்தைக் கொண்டவர்கள். அவர்களுடைய பேச்சுத்தமிழிலும் மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்களை அவதானிக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பாகப் பருத்தித்துறைப் பகுதி மக்களின் பேச்சு வழக்கினை அருமையாகக் கையாண்டு நாடகங்களைப் படைத்துள்ள கணபதிப்பிள்ளை,

அம்மக்களின் பேச்சு மொழியில் பழமொழிகள், மரபுச் சொற்றொடர்கள், இணைமொழிகள் போன்றன சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும் இலக்கண வழக்கச் சொற்கள் எவ்வாறு மரு(உ)வி, ஒலித்திரிபடைந்து ஒலிக்கின்றன என்பதையும் சித்திரிக்கத் தவறவில்லை. சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்பப் பழமொழிகள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு ஒரு சில உதாரணங்களை நோக்குவோம்.

தணிகாசலம் : ஓம் உனக்கேன் அதுகளெல்லாத்தையும்? கிணத்துத் தவளைக்கேன் நாட்டுவளப்பம்.

உடையார்: (கோபித்துக் கொண்டு எழுந்து நின்று உரமாய்) ஆமோ அப்பிடயும் ஆச்சே? பெண்டுகளெல்லாம் நினைச்ச நினைச்ச பாட்டிலை துவங்கிவிட்டினம். என்ன இது பெண்டுகள் இராச்சியமோ? இனியென்ன ஆம்பிளையெல்லாம் அடுப்பூதப் போக வேண்டியதுதான். தங்கச்சி நீ எல்லாத்தையும் அடுத்த செவ்வாய்க் கிழமைக்கு ஆயத்தம் பண்ணு. அண்டைக்கு ஏசண்டுத்துரை இங்கு வருவாராம். பெட்டைக் கோழி கூவியும் விடியுறதே? இவளைக் கொற கொற எண்டு இழுத்துக் கொண்டு போய் அவன்றை கையிலை குடுத்துவிடுறன். விருப்பமெண்டால் என்ன விருப்பமில்லாமல் விட்டாலென்ன. என்ன கோழியைக் கேட்டே ஆங்காச்சிறது? நீ போய் நான் சொன்னதெல்லாத்தையுஞ் செய்.

விசுவநாதன்: வலியவாற சீதேவியைக் காலாலை தள்ளிவிடுறதல்ல. எண்டாலும் எங்களுக்கு இப்ப பிரதானமானது பொம்பிளை.

கண்ணன்: நான் ஆரெட்டைப் படிச்சது? சும்மா கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான் எண்டமாதிரி ஆரும் பாடினா அதைக் கேட்டுப் போட்டுப் பாடினதுதான்.

பிரிக்கமுடியாத, பிரித்தால் இணைந்திருப்பது போல் பொருள் தராத இரட்டைச் சொற்கள் இரட்டைக்கிளவிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இரட்டைக் கிளவிகள் நாம் விபரிக்கும் விடயத்திற்கு அழுத்தம் கொடுப்பனவாகவும் விரைவினைப் புலப்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன. யாழ்ப்பாண, குறிப்பாகப் பருத்தித்துறைப் பிரதேச மக்களின் பேச்சுவழக்கில் இரட்டைக் கிளவிகள் பயன்படுமாற்றினை கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. மேல்வரும் ஒருசில உதாரணங்கள் மூலம் அவற்றை நோக்குவோம்.

“இவளைக் கொற கொற எண்டு இழுத்துக் கொண்டு பொய் அவன்றை கையிலை குடுத்துவிடுறன்”

“இந்த புறு புறுத்த தண்ணி குடியாமல் காலங் களிச்சிருக்கலாம்”

“சொடு சொடென்று அவன்றை வாயைப் பார்”

“அதோடை மூண்டாம் வாய்க்கால் காறர் இராவிராவாய் தண்ணியை வெட்டிவிடுறாங்களாம்”

“என்ன கந்தையா அம்மான் வர வர மெலியிறாய்”

பெரும்பாலான இலக்கண வழக்குச் சொற்கள் யாழ்ப்பாண மக்களின் பேச்சு வழக்கில் மரு(உ)வி வழங்குவதையும், ஒலித்திரிபடைந்து வழங்குவதையும் கணபதிப்பிள்ளை தமது நாடகங்களில் யதார்த்த பூர்வமாகச் சித்திரித்துள்ளமையினை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஒரிகு உதாரணங்கள் மேல்வருமாறு:

‘அப்ப இப்பெல்லாஞ் சரியாப்போச்சோ’, ‘எண்டாலும் உங்கடை உதவியைத்தான் நம்பி இருக்கிறன்’ இவ்வசனங்களில் தடித்த எழுத்துக்களிலுள்ள மரு(உ)ச் சொற்களுக்கான இலக்கண வழக்குச் சொற்கள் பின்வருமாறு:

மருஉ(பேச்சு வழக்கு) இலக்கண வழக்கு
அப்ப அப்படியென்றால்
இப்பெல்லாஞ் இப்பொழுது எல்லாம்
உங்கடை உங்களுடைய

‘இல்லை பாருங்கோ, நான்இப்ப நிக்க ஏலாது’, ‘அப்ப உவளை இனிமல் வைச்சிருக்கக்கூடாது’, இவ்வசனங்களில் தடித்த எழுத்திலுள்ள ஒலித்திரிபடைந்த சொற்களுக்கான இலக்கண வழக்குச் சொற்கள் வருமாறு :

ஒலித்திரிபு (பேச்சு வழக்கு)	இலக்கண வழக்கு
பாருங்கோ	பாருங்கள்
நிக்க	நிற்க
ஏலாது	இயலாது
உவளை	இவளை
இனிமல்	இனிமேல்
வைச்சிக்கக்குடாது	வைத்திருக்கக்கூடாது
அப்ப	அப்பொழுது
இப்ப	இப்பொழுது

யாழ்ப்பாண மக்களின் பேச்சுவழக்கில் ‘ழ’ கரம் ‘ள’ கரமாகவும், இரட்டை ‘ற’ கரம் இரட்டைத் ‘த’ கரமாகவும் அடுத்தடுத்து வரும் ‘ன’ கர ‘ற’ கரங்கள் ‘ண’ கர ‘ட’ கரமாகவும் சொல்லின் இறுதியில் வரும் ‘ல’ கரம் ‘லை’ ஆகவும் ஒலித்திரிப்படைந்து வழங்குவதையும் கணபதிப்பிள்ளை தமது நாடகங்களில் இயல்பாகச் சித்திரித்துள்ளார்.

தொகுத்து நோக்குகின்ற பொழுது கணபதிப்பிள்ளை நாடகங்களில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச, குறிப்பாக பருத்தித்துறை மக்களின் பேச்சு மொழிப் பிரயோகமானது மிக இயல்பாகவும் தத்ரூபமாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள அவரது நாடகங்களுக்கு உயிர்த்துடிப்பை வழங்குகின்றன என்றால் மிகையல்ல.

- முற்றும் -

‘எம்டன்’ என்ற சொல்வழக்குப் பிறந்த கதை

82ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 1914 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 22ஆம் நாள் அமைதிக்குப் பெயர் போன சென்னை மாநகரத்தை அதிர்ச்சி அலைகள் ஆட்கொண்ட நாள்.

முதலாம் உலகப் போரின்போது, ஜெர்மானியப் போர்க்கப்பலான எம்டன் சென்னை நகரை நெருங்கிக் குண்டு வீசியனானதான் இந்த செப்டம்பர் 22! உலகப்போர்த் தாக்குதல்கள் தென்னிந்தியா வரை ஊடுருவ இயலாது என்று இருந்த எண்ணங்களைத் தகர்த்து ஆங்கிலேய ஆதிக்கச்சின்னமாக விளங்கிய செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையை நோக்கி குண்டுகளை வீசியது “எம்டன்”

எம்டனின் இத்தாக்குதல் சென்னை மக்களை அதிர்ச்சியுடன் கூடிய வியப்பிலாழ்த்தினாலும் அப்போது முதல் துணிவு, வீரதீரம் ஆகியவற்றைக் குறிக்க ஒரு புதிய சொல் புழக்கத்திற்கு வந்தது. பலே, எம்டன்!, பெரிய எம்டன்! இவன்! என்றெல்லாம் வழக்குகள் தோன்றி இன்றும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. எம்டன் என்கிற அப்போர்க் கப்பலுக்குத் தலைமையேற்று வந்ததும் ஒரு தமிழர்தான்! ஜெய்ஹிந்த் செண்பகராமன் பிள்ளை!

இளைய தலைமுறையினரும் வாழ்வியல் விழுமியங்களும்

கே. ஆர். டேவிட்

உயிரினங்களுக்குள் மனிதனை வேறுபடுத்தி உணர்த்தியதும், உயர்த்தியதும் 'பகுத்தறிவு' என்ற சிந்தனையாகும். மனிதருக்குள் மனிதரை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும் இதே சிந்தனைதான். குடும்பம், சமூகம், இனம், மதம் என்ற குழுமத்தோற்றங்களுக்கும் அடிநாதமாக இச்சிந்தனையே அமைந்துள்ளது. எனவே இப்பிரபஞ்சத்தின் இயக்க நிலைக்கு பகுத்தறிவு என்ற சிந்தனையும் ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைகின்றதெனலாம்.

வரலாறு, விஞ்ஞானம், மதம், அரசியல். ஏனைய கண்டுபிடிப்புக்கள் அத்தனையுமே சிந்தனையில் ஏற்பட்ட படிமங்களின் வடிவங்களாகும். இந்த வடிவங்களில், தனிமனித, குடும்ப செல்லறிகளை சமூக அங்கீகாரத்திற்குட்படுத்தப்படுகின்ற 'விழுமியங்கள்' என்ற படிமம் பற்றிய ஆரம்ப நிலைகள் பற்றி மேலோட்டமாக நோக்குவதே இக்கட்டுரையில் உள்ளடக்கமாக அமைகின்றது.

ஒரு மனித உயிரியின் இயங்கியலானது தாயின் கருவறையிலேயே ஆரம்பமாவதாக குழந்தை உளவியலாளர்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். பிறப்பின்பின் குடும்பம், சூழல், பாடசாலை, நண்பர்கள் என்ற படிமுறையில் ஏற்படுகின்ற உறவுத்தள மாற்றங்களுக்கூடாக சிந்தனை விரிவடைவதாகவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அதே நேரம் ஒருவனின் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அவன் சார்ந்த குடும்ப, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் போன்ற காரணிகளும் முக்கிய ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களையும் மறுப்பதற்கில்லை.

இங்கு குடும்பம், பாடசாலை, நண்பர்கள் என்ற சிறிய எல்லைக்குள் பெற்றோரால், அல்லது வழிகாட்டிகளால் தங்களால் பேணப்பட்ட வாழ்வியல் சார்ந்த விழுமியங்களைத் தங்களின் வாரிசுகளான தொப்புள் கொடி உறவுகளுக்கு உணர்த்துவது பற்றியும், அந்த விழுமியங்களை இளைய தலைமுறையினர் உணர்வது பற்றியும் ஓரளவு ஆராய்வதோடு, உணர்த்துதல் - உணர்தல் ஆகிய இரு இயக்க நிலைகளில் இனம் காணப்படுகின்ற 'தளம்பல்' நிலைக்கான காரணிகளை நிவர்த்திப்பதற்கான முயற்சிகள் பற்றியும் சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒருகால எல்லையை வகுத்து, அக்கால எல்லைக்குள் நின்று ஆய்வினை மேற்கொள்வது, செய்யப்படும் ஆய்வுக்குப் பலமாக அமையுமென்பதால் கடந்த கால நூற்றாண்டு காலத்தை ஆய்வுக்குட்பட்ட காலப்பரப்பாகக் கொள்ளலாமென நினைக்கிறேன். எண்பதுகளுக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலிருந்து சிறுகச் சிறுக அவதானிக்கப்பட்ட விழுமியங்களின் 'நலிவு' நிலையானது தற்போது கணிக்கப்படும் அளவிற்கு விரிவாக்கம் பெற்றுள்ளதை மறுப்பதற்கில்லை.

மூத்த தலைமுறையினரால் பின்பற்றப்பட்டு பேணப்பட்டு வந்த வாழ்வியல் சார்ந்த பண்பாட்டு விழுமியங்களை, இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் தங்களின் வாழ்வியலுக்கு 'ஒவ்வாத' ஒரு பண்புக்கூறாக நோக்குவதையும், குடும்பங்களில் நிலவி வருகின்ற ஆத்மார்த்த உறவுகளிலிருந்தும், பண்பு எல்லைகளிலிருந்தும் விலகிச் செல்வதையும் அநேகமான குடும்பங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. இளைய தலைமுறையினரின் நடவடிக்கைகளின் மூலம் அனுமானிக்கப்பட்ட 'விழுமிய வறுமை நிலையினை' நிவர்த்தியாக்கலாமா என்ற சிந்தனையுக்கமும் இக்கட்டுரை ஆக்கத்திற்கான ஒரு காரணமாகக் கொள்ளலாம்.

“மாணவனை வாழ்க்கைக்குத் தயாராக்குவதே கல்வி” “கல்விதான் வாழ்க்கை”, “மனிதம் - கல்வியின் கரு” எனப் பலவாறு கல்வியியாளர்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். ஒரு கல்வியியலாளரின் கருத்தென்பது அவர் சார்ந்ததும், அவர் வாழ்ந்த நாட்டில் நிலவிய அரசியல், பொருளாதார, பண்பியல் சார்ந்ததுமான கலவையாகவே இருக்குமென்பதில் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடமிருக்க முடியாது. அதேநேரம் அச்செயலைத் தவறென்றும் கொள்வதற்கில்லை. இவைகளுக்கு மேலால் சர்வதேச நிலைகளில் கூறப்பட்ட கல்வித்தத்துவங்களைத் தொகுத்து நோக்குகின்ற போது, “மனிதம் விளைவிக்கப்பட வேண்டும்” என்றொரு பொதுப்பண்பு சகல ஆய்வாளர்களிடமும் தென்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

எனவே ‘மனிதம்’ என்பது வாழ்வியல் விழுமியங்களின் தொகுப்பில் பிரசவிக்கின்ற ஒரு பொதுப்பண்பெனக் கொள்ளலாம்.

கற்றல்-கற்பித்தல் கருமத்தொடரில், சில கல்வி நிலையங்களில் அவைகளின் தரம்-மாணவர்களின் தகுதி நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பௌதீக வளங்களிலும், ஆளணி நியமனங்களிலும் முரண்பாடுகள் இருப்பதாக ஒரு கருத்து நிலை தென்படுகின்றது. இவ்விடயம் புறம்பானதொரு ஆய்வுக்குரியதாகும். இருந்தபோதும் கலைத்திட்ட நடவடிக்கைகளிலும், மதிப்பீடு நிலைகளிலும் தேசிய அடிப்படையில் ஒரு பொதுப்பண்பே நடைமுறையில் உள்ளதென்பதையும் தவிர்த்துச் சிந்திக்க முடியாது.

கல்வித்திட்ட நடைமுறையில் தேசிய ரீதியில் ஒரு பொதுப்பண்பு பேணப்படினும், மதிப்பீடுகளில் முரண்பட்ட நிலைகள் தென்படுவதும் கவனத்திற்குரியதாகும். கற்பித்தல் நிலையில் சமநிலை பேணப்படும் போது, மதிப்பீடுகளில் முரண்பட்ட தன்மைகள் தென்படுவதற்கு ‘கற்றல்’ மேற்கொள்ளுகின்றவர்களின் பக்கமே தவறு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு இலகுவாக வரமுடிகின்றது. ‘தனியாள்’ வேறுபாடுகளே மதிப்பீட்டு முரண்பாடுகளுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன என்பதை புரிதலோடு ‘தனியாள்’ வேறுபாடுகளுக்குரிய அடிப்படைக் காரணிகளையும் இனங் காண்பது அவசியமாகின்றது. தனியாள் வேறுபாடுகளுக்குரிய காரணங்களாக பலவகையான இயங்கியல் கூறுகள் இனங் காணப்பட்டிருப்பினும், மதிப்பீடுகளில் பின்தங்கியுள்ளவர்களின் வாழ்க்கை முறைகளை அவதானித்ததில் மனித விழுமியங்களை பின்பற்றுவதில் காணப்பட்ட பொறுப்பற்றதன்மைகளை முக்கியமானதான ஒன்றாக இனங்காண முடிந்தது.

அடுத்து குடும்பம், சூழல் என்ற இருநிலைகள் பற்றி நோக்கினால் ‘சூழல்’ என்பது வயதொத்த நண்பர்கள் சூழாத்தையே பெருமளவு குறிக்கின்றது. கருத்தொருமைப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே ‘நண்பர்களின்’ உறவுகள் நிகழ்வதால், மேம்பட்ட அனுபவ வழி காட்டல்களை முழுமையாக இங்கு எதிர்பார்க்க முடியாது.

எனவே, பாடசாலையில் கற்றல் நிலையிலும், நண்பர்களின் உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதிலும் தனியாள் வேறுபாடுகள் முக்கிய ஆதிக்கம் செலுத்துவதை உணர முடிகின்றது. அதேவேளை தனியாள் வேறுபாடுகளுக்குரிய அடிப்படைக் காரணிகளையும் இனங் கண்டுள்ளோம். எனவே இளந்தலை முறையின் தனியாள் வேறுபாடுகளுக்கு பல காரணங்கள் இருப்பினும் முக்கியமானவர்களாகப் பெற்றோரே இனங்காணப்படுகின்றனர்.

குடும்பம் என்ற எல்லைக்குள் இன்றைய தலைமுறையினரிடம் பெற்றோர் வகிக்க வேண்டிய பங்குகள் பற்றி ஓரளவு தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள முனைவது ஆரோக்கியமான முயற்சியாக அமையும் எனலாம்.

விழுமியங்கள், கொள்கைகள், இலட்சியங்கள் என்ற பதங்களின் கருத்துச் செறிவிலும், அவைகளின் பரப்பின் அடிப்படையிலும் சில வேறுபாடுகள் தென்படினும் அவற்றைத் தொகுத்து, நோக்கும்போது அவைகளுக்கிடையிலுள்ள ஒரு பொதுப் பண்பை இனங்காண முடிகின்றது.

தனிமனிதனாக இருந்தாலென்ன தனிமனிதரிலிருந்து விரிகின்ற தேசியமாக இருந்தாலென்ன, எழுகின்ற ஒரு சிந்தனை முகிழ்ப்பானது ; சரி, பிழை என்ற

எதிர்நிலைப்பட்ட இரு சிந்தனை விசைகளின் இழுவையிலுள்ள பலம், பலவீனங்களைப் பொறுத்தே உருப்பெடுக்கின்றன எனக் கொள்ளலாம்.

மேற்கூறப்பட்ட விளக்கத்தினை மேலும் இலகுபடுத்திக் கொள்வது விளக்க நிலையில் மென்மைத்தன்மையை ஏற்படுத்தும் பயனுறுதிமிக்க முயற்சியாகும். எந்த அடிப்படையில் எழுந்த சிந்தனை முகிழ்ப்பாக இருந்தாலும், அந்த முகிழ்ப்பைச் சரியான தளத்தில் நிலை நிறுத்திக் கொள்ள எடுக்கப்படும் சிந்தனைச் செயற்பாட்டு முயற்சிகளில், 'பிழை' என்ற எதிர்விசைச் சிந்தனை இயக்கத்திற்குள் வலுமுனைப்புப் பெறும்போது சிந்தனை முகிழ்ப்பானது பல்வேறு கோணங்களில் பிரவேசித்து 'பிரச்சினையாக' உருவெடுக்கின்றது. அதேநேரம், 'சரி' என்ற உடன்பாட்டுச் சிந்தனை இயக்கத்தின் வலுமுனைப்புப் பெறும் போது, சிந்தனை முகிழ்ப்பானது, பகுத்தறிவின் அங்கீகாரத்துக்குட்பட்ட 'சரியென்ற' தளத்தினைச் சார்ந்து, பிரச்சினை என்ற வடிவத்துக்குட்படாமல், சுமுகநிலை பெறுகின்றன. சுமுகநிலைக்குட்படும் முடிவுகளின் அவசிய நிலை உணரப்பட்டு, சாதாரண வாழ்க்கை முறைகளோடு அவைகள் பின்னிப்பிணைந்து பிரிக்கப்படக்கூடாத, பண்பு விருத்தியை எட்டும் போது அவைகளின் இடப்பெறுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விழுமியங்களாகவும், கொள்கைகளாகவும், தத்துவங்களாகவும் வழங்கப்படுகின்றன.

எனவே குடும்பங்களிலுள்ள பெற்றோர்கள், முதியவர்கள், தங்கள் குடும்பங்களிலுள்ள இளையவர்களுக்குச் சரிகளையும் பிழைகளையும் இனங் காணுகின்ற பயிற்சிகளையும், தலைமை தாங்குகின்ற, சந்தர்ப்பங்களையும் நிறையவே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஒரு குடும்பத்தின் பண்பு ரீதியான வளமானது, அக்குடும்பத்தைத் தலைமையேற்று நடத்துகின்றவரின், 'குடும்ப'த்திற்கான கொள்கை வகிப்பதிலும், நடைமுறைப்படுத்தப்படுத்தலிலேயே தங்கியுள்ளது. 'குடும்பத்திற்கான கொள்கை வகுத்தல்' என்ற வாக்கியத்தின் கருத்துவெளிப்பாடு சாதாரண குடும்பத்தலைவர்களுக்கு பிரமிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடும். 'கொள்கை' என்பது, அது நடைமுறையாகவுள்ள பரப்பைப் பொறுத்தே அதன் கனதி கணிக்கப்படுகின்றது. இங்கு அரசியல் நிலைப்பாடோ, பொருளாதார நிலைப்பாடோ, விஞ்ஞான நிலைப்பாடோ கொள்கையாக்கம் மேற்கொள்ளும் முயற்சி எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. சாதாரண நிலையில் தன்னைத் தலைவனாகக் கொண்ட, சில அங்கத்தவர்களை உள்ளடக்கிய குடும்பத்தின் செறிப்பு நிலைக்கேற்ப அதனை இலகுவாக நகர்த்தக்கூடிய சில நடைமுறைகளை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்தும் திறனையே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

"எப்படியும் வாழலாம் என்று வாழக்கூடாது", "இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்றும் வாழவேண்டும்" இத்தத்துவத்தின் உள்ளடக்கமும் வாழ்க்கைக்கான கொள்கை வகுத்தலையே மறைமுகமாக வலியுறுத்துவதை அவதானிக்கலாம்.

நமது குடும்பங்களின் மூத்தவர்களின் கடந்தகால வாழ்க்கை முறைகளை அவதானித்தால், அவர்களின் வாழ்க்கைக் கூறுகளின் நடைமுறைகளில் படிமுறைகளும், கட்டுப்பாடுகளும், உடலுழைப்புக்களும், ஐக்கியத் தன்மைகளும் பேணப்பட்டுள்ளதை உணரலாம். அதே பார்வையை இன்றைய இளைய தலைமுறையினரின் வாழ்க்கைக் கூறுகளின் நகர்வின் மீது செலுத்தினால் படிமுறைகளோ கட்டுப்பாடுகளோ உடலுழைப்புகளோ, ஐக்கியப்பாடுகளோ, அருகிய விரக்தி நிலைப்பட்டதும், கவர்ச்சிநிலைப்பட்டதுமான செயற்பாடுகளையே கூடுதலாக அதவாணிக்க முடிகின்றது. (இந்நிலைகள் பற்றித் தனியானதொரு ஆய்வினை மேற்கொள்வது மிக அவசியமான முயற்சியாகும்) அதே நேரத்தில் அன்றைய சமூக, தேசிய அமைப்பிற்கும், இன்றைய சமூக, தேசிய அமைப்புக்குமிடையில் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டென்பதையும், அவைகளின் தாக்கங்களும் உண்டென்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

வாழ்வியல் விழுமியங்களை இன்றைய தலைமுறையினர் ஏற்றுக் கொள்வதில் காட்டுகின்ற தயக்கநிலை பற்றித் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதற்காக அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஓர் ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட சில தரவுகள் பற்றியும் இங்கு நோக்குவது பொருத்தமானதாகும். "நாங்கள் சிந்திப்பது போல், குடும்பத்திலுள்ள இளையவர்களும்

சிந்திக்க வேண்டும்” என்றொரு எதிர்பார்ப்பு குடும்பத்திலுள்ள பெற்றோரிடமும், மூத்தவர்களிடமும் அமைந்திருப்பதையும், குடும்பத்திலுள்ள இளையவர்களின் நடவடிக்கைகளை, நட்புறவுகள் பற்றி அக்கறையின்றி இருப்பதும் ஏதாவதொரு பிரச்சினை ஏற்படும் போது----- மட்டும் கொதித்தெழுந்து விழுமியங்கள் பற்றிப் போதனை செய்கின்ற ஒருநிலைப்பாடும் காணப்படுகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட இரு காரணங்களும் குடும்பத்திலுள்ள முதியவர்களுக்கும், இளையவர்களுக்கும் இடையே ஒரு விரிசலுக்கான முதற் புள்ளியாகவும் அமைகின்றது. “இவன் குடும்பத்திற்குதவாதவன்” என்று தந்தை தனையனையும், “அப்பாவோடை இருக்கேலாது” எனத் தனையனும் விரக்திப்பட்டுக் கொள்ளும் மனநிலைகளை உருவாக்குவதற்கு மேற்கூறப்பட்ட காரணங்கள் முக்கியமானவைகயாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

ஒரு விடயத்தைப் பொறுத்து, அதனைச் சூழ்ந்துள்ள யதார்த்த உண்மைகள் உணரப்படாத பொழுது அங்கு ஏற்படுகின்ற வெற்றிடமானது, ‘பொய்களால்’ நிரப்பப்பட்டு, விடயத்தின் சுயம், மறைந்து, ‘பொய்மை’ நிறைந்த புது உருப்பெறுகின்றது. அதே போன்று ‘மனம்’ என்பது மிகவும் மென்மையானது, அது அரவணைப்பையே என்றும் எதிர்பார்க்கின்றது. அந்த அரவணைப்பு அற்றுப் போகும் போது ஏற்படுகின்ற வெற்றிடம் ‘விரக்தி’ உணர்வுகளால் நிறைக்கப்படுகின்றது. இந்த விரக்தி உணர்வினை விரிவாக்கும் வண்ணமான சிந்தனைகளை உருவாக்கி வழிநடத்துகின்றன.

‘வாழ்க்கை’ என்பது, ‘சரி’, ‘பிழை’ என்ற எதிர்நிலைப்பட்ட இரு இழுவிசைகளின் இடையில் ‘தளம்புகின்ற’, ஒரு இயங்கு நிலையாகும். இந்தத் ‘தளம்பல்’ நிலையிலிருந்து விடுபட எடுக்கப்படுகின்ற முயற்சிகளின் தொகுப்பே வாழ்க்கையின் நீட்சியாகும். புறநிலைப்பட்ட தாக்கங்களே அந்நிலைப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு வழிவகுக்கின்றன. எனவே குடும்பத்திலுள்ள இளைய தலைமுறையினரின் மனங்களில் விழுமிய அனுபவங்கள் விதைக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட வேண்டுமே தவிர, விழுமியப் பண்புகளை முழுமையாக புதைக்க எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் எதிர்மறையான விளைவுகளையே, உருவாக்கும் என்பதை முதியவர்கள் விளங்கிச் செயற்படுவது அவசியமானதாகும்.

எரிமலை அதிசயம்

1883ம் ஆண்டு இந்தோனேசியாவின் கரகாட்டோ என்ற 810 மீட்டர் உயரமுடைய எரிமலை திடீரென்று வெடித்தது. இதன் வெடிப்பு சத்தம் 40 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் கடலில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த பயணிகளின் காதிற்கு கேட்டதாம். எரிமலை வெடித்ததால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியின் காரணமாக செஸ்மிக் கடலின் அலை அதன் அருகில் உள்ள தீவிற்குள் ஒரு கிலோமீட்டர் நுழைந்து அங்கு வாழ்ந்த 36,000 பேரை உயிர் பலி வாங்கியது. சில ஆண்டுகள்வரை வானில் ஒளிப்பிளம்புடன் வானம் எரிவதை போன்றே தோன்றியதாம் காரணம் எரிமலையில் இருந்து வெடித்து கிளம்பிய புகையும் சாம்பலும்.

1980ம் ஆண்டு மே மாதம் அமெரிக்காவின் செயின் ஹெலென்ஸ் எனும் இடத்தில் ஒரு எரிமலை வெடித்தது. இது வெடித்த ஓசையின் அளவை கணக்கிட்டவர்கள் இரண்டாம் உலகப் போரில் யப்பானில் ஹிரோஷிமா நகரில் போடப்பட்ட அணு குண்டுகளின் அளவை போன்ற 20,000 குண்டுகள் வெடித்த அளவிற்கு இருந்ததாம். இவ் வெடிப்பின் விளைவால் 27 கிலோமீட்டருக்கு அடுத்து உள்ள காட்டுப் பகுதியின் பல பகுதியில் பல பகுதி மரங்கள் வேரோடு சாய்ந்து விட்டனவாம். அந்த எரிமலை வெடிப்பினால் சேர்ந்த சாம்பலின் அளவு 600 மில்லியன்களாம்.

மட்டு நகர் ஈந்த

முத்தமிழ் வித்துவான்

சரவணமுத்துப்பிள்ளை

செல்வி இராஜனி நடராஜா,
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
அருணகிரி வீதி,
மட்டக்களப்பு.

வித்துவான் சரவணமுத்துப் பிள்ளை மட்டக்களப்பில் உள்ள தாண்டவன் வெளி என்னும் ஊரில் வாழ்ந்து வந்தவேளாள செல்வந்தரான அருணகிரியாருக்கும் அவர் மனைவியார் கந்தம்மையாருக்கும் 1890 ஆம் ஆண்டு விரோதி வருடம் பங்குனி மாதம் 27 ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமையன்று பிறந்தார். இவரது இளமைக்காலம் மந்தமாகவே கழிந்தது. எட்டாம் வகுப்பு வரை அர்ச் மைக்கல் கல்லூரியில் கற்றார் எதிர்பாராத வகையில் மட்டக்களப்பில் சரவணமுத்தன் ஒரு குட்டி வில்லிபுத்தூராழ்வாராகித் தோன்றுவார் என்பதையாவரும் உணர்ந்திலர். பிற்காலத்தில் எழுதுகோல் வன்மையால் எத்தகைய வலிமைபடைத்த எதிரியையும் அடிபணியச் செய்த இவரது ஆற்றல் கூட எவ்வித குறிகளும் தோன்றாது அடங்கிக் கிடந்தே வெளிப்பட்டது எனலாம்.

கலாசாலை படிப்பின் பின்னர் இந்து வாலிப சங்கத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட வாசிக சாலையில் மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றினார். வாசிகசாலையிலே பொழுது போக்காகப் பத்திரிகைகளை வாசித்ததன் மூலம் ஏற்பட்ட பழக்கமானது, நாளடைவில் புத்தகங்களைப் படிக்கும் ஆவலைச் சரவணமுத்துப்பிள்ளைக்கு ஏற்படுத்தியது. வாசிக சாலையில் இருந்த நூல்களையெல்லாம் ஓரளவு படித்து முடித்தார். அந்த நாட்களிலேயே அவருடைய வீட்டிற்கு அணித்தாயிருந்த ஒரு வீட்டிலே அர்ச். மைக்கல் கல்லூரி ஆசிரியரான பண்டிதர் மயில் வாகனனார் வசித்து வந்தார். மயில்வாகனனாரின் உதவி சரவணமுத்துப் பிள்ளைக்குக் கிடைக்கப் பெறவே இலக்கண, இலக்கிய நூல்களை முறைப்படி படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதனால் சரவண முத்தரின் அறிவு விரிவடையத் தொடங்கியதுடன், அவரிடம் இயல்பாகவே இருந்த கவிதா சக்தியும் வெளிப்படலாயிற்று. சரவண முத்தர் புகழ் பெற்று விளங்கிய பிற்காலத்திலே பண்டிதர் மயில்வாகனனாரின் திறமையைக் காட்டும் இலக்கண வித்து என அழைக்கப்பட்டார். இலக்கண, இலக்கியம், புராண இதிகாசம், சித்தாந்த சாத்திரம் அனைத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தார். ஆங்கில ஆசிரியரும் சிறந்த தமிழ் அறிஞருமாக விளங்கிய பண்டித மயில் வாகனனாருடைய நட்பு கலையும், புலமையும் நிறைத்துத் தமிழுலகு போற்றும் பேரறிஞராகச் சரவணமுத்தனை மாற்றி விடக் கருவியாயிற்று. அஞ்சா நெஞ்சம் உறுதி, கடவுள் பக்தி, தூய உள்ளம், ஏழைகள் மாட்டன்பு அடக்கம் என்னும் அருங்குணங்கள் யாவும், சரவணமுத்தனிடம் மிளிரக் கண்ட மயில்வாகனனார் அவரை வியந்து மதித்து தமக்கு நன் மாணவராகவும், நண்பராயும் கொண்டு போற்றுவராயினர்.

1915 ஆம் ஆண்டில் “மாமாங்கப் பிள்ளையார் பதிகத்தினை வெளியிட்டார். வேதாந்த சித்தாந்த கருத்துக்களைத் துலக்கிக் காட்டும் அரிய இலக்கியம் போன்று அமைந்திருந்தது இப்பதிகம் இப்பதிகத்தின் சிறப்பினைக் கண்டுவியந்து அக்காலத்திலே பெருந் தமிழறிஞராய் விளங்கிய வித்துவானாகிய புலவர் போற்றும் பூபால பிள்ளையவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய வித்துவான் தேர்விலும் சரவணமுத்தனார் 1916 மாசியில் தேறினார். சங்கம் தன் கலைக் குழுவில் இவரை ஓர் அங்கத்தவராக்கிப் பெருமைப்படுத்திற்று. அடுத்த மாதமே இலங்கை எழுத்தாளர் சேவையிலும் தேறிய மட்டக்களப்பு காட்டுக்கந்தோரில் தொழில் நடத்தவும் தொடங்கினார்.

அரசு பணியில் சேர்ந்திருந்தாலும் தமிழ் வளர்க்கும் பணியினையும் மறக்கவில்லை. இயல், இசை, நாடகம் மூன்றையும் கற்று தன் நாட்டில் வளர்த்தார். இயற்றமிழை வளர்த்ததோடு இசைத்தமிழையும், நாடகத் தமிழையும் வளர்த்தார். வீணை, வாய்ப்பாட்டு, நாடகப் புலமையையும் கண்டறிந்தவர்.

சுகிர்த விலாச நாடக சபையார் “நாடகம் எழுதும் அறிவுப் பணியையும் பணிந்தளித்தார்கள். நாடகங்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதியும், வசனங்கள் அமைத்துக் கொடுத்தது மட்டுமன்றி தாமே அரங்கேறி திறம்பட நடித்தும் வந்தார். “பாதுகா பட்டாபிஷேகம், இராமர் வனவாசம், இலங்காதகனம் என்று மூன்று இயற்றமிழ் நாடகங்கள் இவராலேயே எழுதப்பட்டவை. கண்டி ராசன் நாடகம் சீதாசலயாணம் என்ற நாடகங்களில் தாமே கதாநாயகனாக நடித்து பெயர் பெற்றார். “சரவண முத்தனெனும் மரகதத்தின் தாள் பதித்து” என்று கண்டிராசன் நாடகத்திற் தனதுவரவின் போது பாடலொன்றை அமைத்துக் கொண்டார். உவேல்ஸ் இளவரசர் கொழும்புக்கு வந்தபோது இராம காதையில் ஒரு பகுதியை நாடகமாக்கி தாமே இராவணனாகவும் நடித்துப் புகழும் பரிசிலும் பெற்றார். இனிமையும், எடுப்புங் கொண்ட உரத்த குரலோடு வேடப் பொலிவும் இவருக்கு அமைந்தது போல், இராவணனாக நடித்த வேறு யாருக்கும் அதுவரை பொருந்தியதில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து ஆண்டு விழாக்களில் தவறாது கலந்து சொற்பொழிவுகளாற்றும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்திருந்தது. மதுரை சென்றிருந்தபோது வைரவப் பிள்ளை என்பவரால் நடாத்தப் பெற்றுவந்த நாடக சபை ஒன்றில் நடிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றதன் மூலம் அல்லி அருச்சுணா நாடகத்தில் கதாநாயகனாக நடித்து சபைக்கு பெருமையையும் தனக்கு புகழையும் தமிழகத்தில் சம்பாதித்துக் கொண்டார். பிற்காலத்தில் மட்டுநகர் சுகிர்த விலா சபையும் இவரைத் தலைவராகக் கொண்டு நீண்டநாள் நாடகப் பணி செய்தது. நகைச்சுவை வல்லவராகத் திகழ்ந்த இவர் சில சமயங்களில் கோமாளி வேடம் தரித்து சபையை மகிழ்விப்பதும் உண்டு.

சிலேடை நயம்பொதிந்த இவரது சொற்சுவையினால் சொற்பொழிவுகளிலும், கண்டன உரைகளிலும் இவருக்கு எங்கும் பெருகும் சிறப்புக் கிடைத்து வந்தது. கள்ளருந்தும் பழக்கம் வித்துவான் அவர்ளைத் தொட்டு வளர்ந்து வந்ததை அறிந்த விபுலானந்த அடிகள் ஒருமுறை “என்ன வித்துவான் நீங்கள் மதுபானம் அருந்துகிறீர்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன்” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் “இல்லை சுவாமி, பழங்கள் மட்டும் தான் சாப்பிடுகிறேன்” என்று நயமும் பயமும் தோன்ற பதிலிறுத்த போது சுவாமிகள் குலுங்கச் குலுங்கச் சிரிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது. சைவ உணவு கொள்ளும் நான் பழங்களையே உணவாகக் கொள்கிறேன்” என்று கூடியிருந்த மற்றையோருக்கு சொல்வது போலக் காட்டி பழைய கள்ளை மட்டும் தான் அருந்தி வரும் பழக்கத்தையும், அவர் ஒப்புக் கொண்ட சொற் சாதுரியத்தையும் அடிகள் பாராட்டினார். இவ்வாறு சிலேடை அணியானது சரவணமுத்தனின் கைப்பட்டதினால் ஒரு தனிச் சிறப்பைப் பெற்றது. இவருடைய கண்டனக் கட்டுரைகளுக்கு சுதேச நாட்டியம், தீபம், செந்தமிழ் முதலிய சஞ்சிகைகள் நன்மதிப்புக் கொடுத்து வெளியிடலாயின.

1910 ஆம் ஆண்டிலே மட்டக்களப்பில் தோன்றி நலிந்த நிலையில் இருந்த சைவப் பள்ளிக்கூட இயக்கத்திலே சரவணமுத்துச் சாமியார் ஒரு தலைமைத் தளபதியாகச் சேர்ந்தார். தமிழ் நூல்களோடு கிறிஸ்தவ வேதங்களையும் நன்கு கற்று, ஆங்கில மொழியிலும் சொல்லாற்றல் படைத்திருந்த வித்துவானுடைய பேச்சினை எதிர்த்து வெல்ல முடியாது. பாதிரிமார் பலர் திணறினார்கள். இவரது தெய்வத் தமிழ்ப் பெருக்கிற் சைவர் திளைத்துக் கிளர்ந்தனர். தேசிகமணியும், சைவப் புலவருமாக விளங்கிய அருணாசலம் சாமியின் துணையும் இவருக்கு அக்காலை கிடைத்தது. அவரோடு சேர்ந்து கொண்டு இடந்தோறும் சென்று சொன்மாரி பெய்து சைவம் வளர்க்கும் பணியிலே அளப்பரிய வெற்றி கண்டார். தமிழ் வள்ளல்கள் பலருடைய ஒத்துழைப்பும் இவருக்குக் கிடைக்கவே எங்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் பல அமைந்தன. திண்ணைகள் வளர்ந்தன. நாடக அரங்குகளும் வளரலாயின. இவருடைய பெரு முயற்சியால் நிறுவப்பட்ட கலாசாலைகளையே விபுலானந்த

அடிகளார் பிற்காலத்தில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்த்து வளர்த்தார். சரவணமுத்து விதைத்த தமிழ் விதை. சைவ, வாலிப, தமிழ்க்கலை மன்றங்களாக முளைத்து வளர்ந்தது. அக்காலத்து இளைஞராயிருந்த புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் தமிழ்அறிவையும், ஆற்றலையும் வியந்து “பண்டிதர்” என்ற பாராட்டும் பெற்றார். ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு ஓர் மதிப்புப் பத்திரமும் வழங்கினார். 1922 ஆம் ஆண்டிலேயே மட்டக்களப்பு நாட்டின் தமிழ் மரபு காக்கும் பெரும் பணியானது தொடர்ந்து வளர்ந்து வருவதற்கும் வித்துவான் அவர்கள் அடிகோலி வைத்தார்.

பலதுறைகளிலும் சிறந்து விளங்கும் சரவணமுத்தனாருடைய சமய ஞான முதிர்ச்சியையும் இசைப் புலமையையும் பயன்படுத்தி இசைப்பாடல் நூல் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று சென்னை நகர் அண்ணாவிடம் தா. ஆதிமூலம்பிள்ளை அவர்கள் விரும்பினார்கள். அதனையேற்று அவர் அமைத்துக் கொடுத்த இராக, தாளங்களுக்கமைவாக “கதிர்காம வேலவர் தோத்திர மஞ்சரி” என்னும் ஒரு நூலை வித்துவான் அவர்கள் யாத்தார். 1927 இல் சுதேச நாட்டியக் காரராய் பதிப்பிக்கப்பெற்ற இந்நூலின் சிறப்புரையிலே தான் விபுலாந்த அடிகளார். சந்தக் கவிகளும் இசைப் பாடல்களும் எழுத வல்லவன். தமிழ்க் கவிஞர்க் கரிதாக உள்ள எந்தக் கவிதையினையும் இனிதே அமைக்கும் கவிவாணன். துறை தேர்ந்த தமிழறிஞன். கற்றோர் வியப்புறும் நந்தமிழ் நாவலன் ஆக இதோ எம்முளும் உள்ள ஒரு பொருநன் என்று கூறியுள்ளார். அறிஞர் ஒருவர் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் புலவர் பரம்பரையிலே தோன்றியிருக்கிறார் என்று பாராட்டிய அடிகளார். அப்பெருந்தகையார். “ஈழத்து நாணலம் நித்திலக் கிழார்” எனப்புகழ் பெற்ற வித்துவான் சரவணமுத்து அவர்களேயாகும் என்றார்.

சந்தப்பா விசைப்பாவும் தமிழ்ப் பாவில் விழுமிதென்னத் தக்கோராய்ந்த எந்தப்பா வெணினுமிக வெளிதினமைத் திறமளிக்கு மியற்பா வாணன் கந்தப்பா வெமையாளக் கடிதப்பா வருகவெனக் கவிதை பாடித் தந்தப்பா கரவிசையுந் தமிழிசையும் பிறவிசையுந் தரித்த சீலன் அருணகிரி தவப்புதல்வன் இளமை முதல் எனக் கன்பன் அமுதமன்ன பொருளழகு திகழ்ந்த தமிழின் கலைபலவும் தனியாய்ந்தோன் புலவர் நாப்பண் மருளகல விடுத்துரைக்கும் வண்மையினான் தொன்மையினான் மலரோ னன்னான் சரவண முத்தெனும்புலவன் கவியுவகை புவியுவகை தழைக்க மாதோ.

என்று அடிகள் பராட்டியுள்ளார். கணிதம், இலக்கியம் என்ற கலைத்துறைப் புலமையில் இவர் பெற்றிருந்த ஆற்றல் சோதிடக் கலையையும். இவருக்கு இலகுவில் ஊட்டியது. தமது நுண்மதியினால் எத்தனையோ. “சோதிட விற்பன்னர்” என்ற பெருமைக்கும் இலக்காயினர். தமது கிரக நிலைப்படி பிற்காலத்தே சனிபகை கொள்ளப் பெற்றமையாற் தன்னாற்றலால் மேற்கொள்ள முடியாத பல துன்பங்கள் வந்தன என்று நம்பினார். எடுத்த கருமங்கள் சிதைந்து பொருளழிவு கொண்டார். மூல நோய் தொட்டது. அதன் வெம்மை தணித்தற்காக கள்ளுண்ணும் பழக்கம் கொண்டார். கீழ்மையானதென்று அவரே விரும்பாத அப்பழக்கம் பல்லோர் நகைப்புக்கும் தன்னை ஆளாக்கியதென்பார். அவற்றால் உடலும், உளமும் நொந்து சனி பகவானை வேண்டி மனங்கசிந்து பாடினார்.

“நன்னார் நகைச் சவைத்தாய் நானிலத்தோரே வைத்தார்
உள்ள மரியாதை யோட்டி வைத்தார்- மெள்ளவே
வந்தணுகாத் தீச் செயல்கள் வந்திடச் செய்தாய் கலியே
எந்தையினி யென்மே லிரங்கு

சொறியுனக்குச் சீதனமா சோம்பலும் தன்பேறா
கிறிபெருக்க வோகிளர்வு கேள்வா - அறிவுடையார்
வேண்டாதன வெல்லாம் வேண்ட வழிவைத்தாய்
ஈண்டா நிலைதீ ரினி

கிழங்கு வருத்தவே கீழ்மைப் படுத்தப்
பழங்களுண் ணச் செய்தல் பண்பா - வழங்கா
வகை நீக்கு வாய்சனியே வையத்தவர் செய்

நகை நீக்கி யாள்வாய் நயந்து.

இவ்வாறு சனியினைத் துதித்துப் பாடிய 30 வெண்பாக்களும் “சனி வெண்பா” என்னும் நூலுள் அமைந்தன. அந்நூலை செங்கலடி வன்னிமை முதலியார் திருகு பொன்னையார் என்பார் 1927 இல் பதிப்பித்தனர். கல்லடி வேற்பிள்ளையவர்கள் அச்சிடுவித்தார். “மான்மியம்” எனும் செய்யுள்கள் இந்நூலுக்கு முகவுரை போல் அமைந்துள்ளன. வேறு பல சிறப்புரைகளையும் இந்நூல் பெற்றுள்ளது.

இரத்தினபுரி, அப்புத்தளை, திருகோணமலை முதலிய இடங்களுக்கு தொழில் நிலை மாறிச் சென்று சேவை செய்த காலங்களில் அங்குள்ள தல இறைவர் மீது இவர் பாடிய தோத்திரச் செய்யுள்கள் பலவாகும். அவ்வூர்களில் எல்லாம் தமிழ் வகுப்புக்கள் நடாத்திப் பணி செய்தார். தமிழின் தனி இனிமையிற் திளைத்து கலப்பற்ற தூய நடையிற் பல கட்டுரைகளைப் பிற்காலத்தே வித்துவான் அவர்கள் எழுதினார். அதனால் சரவணமுத்தன் என்னும் இவரியற் பெயரையும் அறிஞர்கள் “எழுத்து நாணலம் நித்திலக் கிழார்” என்று தமிழ் செய்து வழங்குவராயினர்.

வலிமை பெற்று உயர்ந்து பருத்த உடற்கட்டும், மேவி வளர்ந்த குடும்பியும், முறுக்கிவிட்ட மீசையும், உருத்திராக்கமாலையும், வெண்ணீற்றின் பெருங்குறிகளும் கொண்டவராகி அஞ்சாத நெஞ்சமும், அவையஞ்சி மெய் விதிர்க்காத ஆண்மையும் படைத்திருந்த வித்துவான் சரவணமுத்தன் எனது அன்னையின் தந்தைவழி உறவினராவார். தாண்டவன் வெளியில் உள்ள அருணகிரி வீதியில் உள்ள அவரது இல்லம் முறிவு வைத்தியர் கதிரவேற்பிள்ளை சீனித்தம்பி அவர்களும், அதைத் தொடர்ந்து அவரது மகன் தங்கப்பொன் நடராஜாவுக்கு பிள்ளைப் பாக்கியம் இல்லாத காரணத்தால் வழங்கப்பட்டது.

அக்காலத்தில் அவர் வாழ்ந்த இல்லம் இசை, நடனக் கலைக் கோயிலாக திகழ்ந்தது. முறிவு வைத்தியர் டாக்டர் சீனித்தம்பி காராளசிங்கம் அவர்கள் வாழைச்சேனையில் வாழ்ந்த காலத்தில் கறுவாக்கேணி என்னும் கிராமத்தில் சரவணமுத்தன் வைத்திய நிலையம், சனசமூக நிலையம், வாசிகசாலை போன்றவற்றை நிறுவி அவர் புகழ்ப் பணியாற்றினார். கனடாவில் வசித்து வந்த தனது புத்திரர்களின் உதவியுடன் “சனி வெண்பா” என்னும் நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

24 மணி நேரத்தில் மனித உடலியக்கம்.

இரத்த ஓட்டம்	-	168,000,000 மைல்கள்
இதயத்துடிப்பு	-	103,689
சுவாசம்	-	23,040
உள் இழுக்கும் காற்று	-	438 கன அடி
உணவு	-	1.5 கிலோ
நீர், திரவம்	-	2 லீட்டர்
பேசும் வார்த்தைகள்	-	4800 (தேவையற்றவை)
அசைப்பது	-	750 தசைகள்
நகம்	-	0.01714 அங்குலம்

எங்கள் நினைவுகளில் சிவலிங்கம்

என்றொரு ஆசிரியர்

லெனின் மதிவானம்

M. A., M So. Sc in Diplomacy

PGDE, PGDEM, SLEAS

பிரதி ஆணையாளர் - கல்வியமைச்சு.

நமது காலத்தைய மகத்தான ஆசிரியர்களில் ஒருவரான திரு. கே. சிவலிங்கம் அவர்கள் இறந்தார் என்ற செய்தி அவரோடு பழகிய நண்பர்கள் மாணவர்கள் ஏன் அவரை வெறுப்புடன் நோக்கியவர்களைக் கூடக் கண்ணீர்க் கடலில் மூழ்கச் செய்தது. கண்ணீர் சிந்தாத நெஞ்சங்களே இல்லை. ஆனால் அப்போதிருந்த துயரப்பழு இப்போதில்லை. மாத ஓட்டங்கள் மனதை ஆற்றியுள்ளன. அவர் என்போன்றோருக்கு ஆசிரியராக, வழிகாட்டியாக, குடும்ப நண்பராக இருந்திருக்கின்றார். அவ்வனுபவங்களை மீண்டும் நினைவு கூருதல் காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

ஒருவருடைய வாழ்க்கை அவருடைய குடும்ப மட்டத்திற்கு மேலாக சமூக வாழ்க்கையின் யாதேனும் ஒன்றின் மட்டத்திலே நிலைக்கப்படுகின்ற தேவை ஏற்பட்டு விட்டதென்றால் அம் மனிதனின் வாழ்க்கை ஏதோ ஒரு வகையிலும், அளவிலும் சமூகப் பண்பாடு மிக்கதாகின்றது. அவர்களின் சிந்தனையில் கொள்ள வேண்டியவற்றை தம் தேவைகளுக்கேற்ப கொள்ள முயற்சிக்கின்றார்கள். இதனால் அத்தகையோரின் வாழ்வும் பணியும் இன்றைய நிகழ்வாகின்றது. திரு. சிவலிங்கம் அவர்களும் இவ்வாறு தான் இன்றைய நிகழ்வாகின்றார். இறந்த மனிதர்களின் வாழ்வும் நினைவுகளும் இன்றைய பிரச்சினைகளோடு இயைபுடையதாகின்ற போது அவர்கள் குறித்த தேடல், ஆய்வு என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவ்வகையில் சிவலிங்கம் என்ற மனிதர் எவ்வாறு சமூக முக்கியத்துவம் உடைய மனிதராகப் பரிணாமம் அடைந்த கதை, வரலாறு குறித்த தேடல் அவசியமானதாகும்.

1984 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஹட்டன் புனித ஜோன் கல்லூரியில் தரம் 7 இல் கல்விக் கற்றுக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் தான் ஆசிரியர் சிவலிங்கம் அவர்களை முதன் முதலில் சந்தித்தேன். அக்காலத்தில் ஹைலன்ஸ் கல்லூரியில் புகழ்பெற்ற கணித ஆசிரியராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். தமிழ்த் தின விழாவாக இருக்க வேண்டுமென நினைக்கின்றேன். போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதற்காக மாணவர் தெரிவு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. போட்டிகளிலே பங்குபற்றுவதை சுமையாகக் கருதியதாலும், அப்போட்டிகளிலிருந்து தப்பிச் செல்வதற்காகவும் என் சக நண்பர்கள் என் பெயரை முன்மொழிந்தார்கள். படிப்பிலே மிகவும் பின் தங்கியதோடு மட்டுமல்லாது குழப்பம் விளைவிக்கும் மாணவனாகவும் அன்று ஆசிரியர்கள் மத்தியில் அடையாளம் காணப்பட்டிருந்தேன்.

இது இவ்வாறிருக்க “நான் போற்றும் பெரியார்” என்ற தலைப்பில் பேசுவதற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன். அன்றைய நாட்களில் பெர்னாட்ஷா பற்றி அரைகுறையாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தேன். பாடநூல்களை வாசிப்பதை விடக் கதைப் புத்தகங்களையும், ஏனைய புத்தகங்களையும் வாசிக்கின்ற ஆர்வம் என்னிடத்தில் ஓரளவு இருந்தது. அத்தகைய உந்துதலினால் அப்துல் ரஹீம் எழுதிய நூல்களை வாசிப்பதில் ஆர்வம் காட்டியிருந்தேன்.

அவ்வாறு வாசித்த நூல்களில் வாழ்க்கையில் வெற்றி என்ற நூல் முக்கியமானதொன்றாகும். அந்த நூலில் தான் இன்றும் என் நினைவில் நிழலாடிக் கொண்டிருக்கும் அந்தக் குறிப்புகளை வாசித்தேன். அந்தக் குறிப்பு இவ்வாறு பிரவாகம் கொண்டிருந்தது.

“நான் இவ்வுலகில் பிறந்து விட்டேன். இனிப் பிறக்கப் போவதில்லை. ஆனால் இறப்பது நிச்சயம். இதற்கிடையில் என் வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாக அமைய வேண்டும். இவ்வாறு கூறிவிட்டு ஓர் அலுவலகத்திலிருந்து வெளிவந்தான் இருபது வயது நிரம்பாத இளைஞன் ஒருவன். அவனது ஆடைகளே கந்தல்! செருப்புகளோ நிறையத் துவாரங்கள். அவ் இளைஞன் யார்? அவர் தான் பிற்காலத்தில் மாபெரும் எழுத்தாளனாக உருவாகிய அறிஞர் பெர்னாட்ஷா.

இப்படியாக அக்குறிப்புகள் அமைந்திருந்ததாக நினைவிருக்கின்றது. இப்பின்னணியில் தான் என் தேடல் உருவானது. அன்றைய நாளில் என் தந்தை வர்த்தகத்தில் அடைந்திருந்த வீழ்ச்சி, குடும்ப வறுமை போன்ற விடயங்கள் என்னை இந்த வரிகளின் பால் ஈர்த்திருக்கலாம். அந்த வகையில் நான் அன்று அறிந்து வைத்திருந்த பெர்னாட்ஷா பற்றிய எனது பேச்சும் அமைந்தது. அப்போட்டியில் தலைமை நடுவராக கலந்து கொண்டவர் சிவலிங்கம் அவர்கள்.

என் உரையின் உள்ளடக்கமும் பெர்னாட்ஷா மீது நான் கொண்டிருந்த ஆதர்சமும் அவரைக் கவர்ந்திருக்க வேண்டுமென நினைக்கின்றேன். போட்டியின் முடிவில் திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் தனக்கே உரித்தான நாகரிகத்துடன் கணீரென்ற குரலில் எல்லோருக்கும் மிக எளிமையாக பதியும் படி உரையாற்றினார். அவரது உரையின் பெரும் பகுதி பெர்னாட்ஷா பற்றியதாகவே அமைந்திருந்தது. அப்போது நான் அவரது வாசிப்பின் கனதியை உணராவிட்டாலும் கூட பின்னாட்களில் அது குறித்து பிரமித்துள்ளேன். அப்போட்டியில் முதலிடத்தைப் பெற்றதைவிட திரு. சிவலிங்கம் அவர்களின் பாராட்டே எனக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியை தந்தது. பின்னாட்களில் எத்தனையோ மேடைகளைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். எத்தனையோ அறிஞர்களைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். ஆனால் அந்த நிகழ்வெல்லாம் வழங்காத மகிழ்ச்சியை சிவலிங்கத்தின் பாராட்டு வழங்கியது. அன்று ஹட்டன் நகரை மூன்று நான்கு தடவைகள் சுற்றி வந்ததாக ஞாபகம் உள்ளது. இதுதான் என் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்ற என் நினைவுகளில் பதிந்திருக்கின்ற முதல் வெற்றி. என்னை எனக்கு உணர்த்திய நிகழ்வு.

1986, 1987 காலப்பகுதிகளில் அவருடைய பிரத்தியேக வகுப்பில் (Tution Class) படிக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அன்றைய நாட்களில் சிவலிங்கம் என்ற ஆசிரியருக்கு மாணவர் மத்தியிலே தனி மரியாதையுண்டு. அப்பெயரானது ஒருவருக்குப் பரிவு, பாசம், பயம், மதிப்பு முதலியவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் தன்மையது. கனிவுள்ள இடத்திலேதான் கண்டிப்பும் இருக்கும் என்பதற்கியைய இயல்பாகவே எளிமையாகவும் இங்கிதமாகவும் பேசிப் பழகும் ஆசிரியர் ஆழமான விசயங்களைக் கதைக்கும் போதும் அநீதிகளை கண்டிக்கும் போதும் ஆவேசத்துடன் தர்க்கித்து தனது கருத்தை நிலை நிறுத்துவார். முகத்துக்காக பிரச்சினைகளைப் பூசி மெழுகும் போலித் தன்மை அவரிடம் எப்போதும் இருந்ததில்லை.

திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் தமது மாணவர்களை அதிகமாக நேசித்தார். அவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக அரும் பாடுபட்டார். ஆசிரியரொருவரின் கற்பித்தலை மாணவனொருவன் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் அவ்வாசிரியர் மாணவர்களின் விருப்பத்திற்குரியவராக இருக்க வேண்டும் என்ற கல்வி உளவியல் கோட்பாட்டை நான் திரு. சிவலிங்கம் மூலமாகவே கற்றேன். பல திறமை மிக்க ஆசிரியர்களிடம் கல்வி கற்கக் கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்த போதிலும் அவர்களின் பாடங்களிலே சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற முடியாமற் போனமைக்கு மேற்குறித்த அடிப்படையும் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம் என்பது என் கணிப்பாகும். நாங்கள் சிவலிங்கத்தை நேசித்தோம். அவரும் எங்களை நேசித்தார். இந்த உணர்வு பாசம் எங்களை கணித பாடத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டச் செய்தது. எனது முதல் வருட க. பொ. த. (சா/த) பரீட்சையில் கணித பாடத்தில் விசேட சித்தியையும் (Distintion Pass) தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் பாடத்தில் திறமைச் சித்தியையும் பெற்றிருந்தேன்.

மறுபுறமாக பின்னாட்களில் கலை, இலக்கியம், அரசியல் துறைகளில் எனக்கு ஆர்வம் காரணமாக, தமிழ்மொழியில் முதுமாணிப் பட்டத்தை பெற்றேன். அவ்வாறு கலைத்துறையிலான எனது முயற்சிகளுக்கும் இலக்கிய விமர்சன முயற்சிகளுக்கும் திரு. சிவலிங்கம் அவர்களிடமிருந்து நான் பெற்றிருந்த கணித அறிவு எனக்கு பெரிதும் துணைபுரிந்தது. இன்றுவரை எனது பணிகளை திறம்படச் செய்வதற்கு அவ்வறிவு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கின்றது.

எனது கலை இலக்கிய அரசியல் குறித்த பார்வையை பட்டைத் தீட்டிக் கொள்வதற்கும் அதனை ஒரு விஞ்ஞான அறிவு கொண்டு பார்ப்பதற்கும் நான் பெற்ற கணித அறிவு பல வழிகளில் பங்களிப்பு செய்து வந்திருக்கின்றது. திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் எங்களுக்கு கணிதம் கற்பிக்கின்ற போதும் அதனைச் சமூகவியலுடன் இணைத்தே கற்பித்து வந்தார். அவர் தகாப் பின்னம் குறித்து அதாவது மேலே உள்ள பெறுமானம் கீழ் உள்ளதை விட பெரிதாக இருக்கின்ற போது (5/3) அதனை சீர்செய்வதற்கான அவசியத்தை உணர்த்துவதற்காக அவரால் எடுத்தாளப்பட்ட உதாரணம் வருமாறு:

“சின்ன மனுஷன் பெரிய பாரம் ஐசே!
இறக்கி வைப்பது அறிவாளிகளின் கடமை”

இவ்வாறு பல உதாரணங்களினூடாகவே எமக்கு கணிதப் பாடத்தை கற்பித்தார். கூடவே நம்பிக்கையையும் வளர்த்தார். நெப்போலியன் போனபாட் குறித்து அவனது கோட்பாடுகளையும் பின்னணியையும் எந்தளவு தெரிந்து வைத்திருந்தார் என்பதோ அல்லது அவனது அரசியல் போக்கில் எந்தளவு பற்றுக் கொண்டிருந்தார் என்பது பற்றியோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் மாணவர்களிடையே நம்பிக்கையுணர்வுகளை வளர்க்க முற்படுகின்ற போது நெப்போலியன் போனபாட்டையே அடிக்கடி உதாரணம் காட்டுவார். இவரிடம் ஏற்பட்ட கவர்ச்சியினாலேயே நான் நெப்போலியன் பற்றித் தேடத் தொடங்கினேன். இன்றும் எனது நம்பிக்கைக்கும் முயற்சிகளுக்கும் நெப்போலியனின் சரித்திரக் குறிப்புகள் பல வழிகளில் ஆதர்சனமாக அமைந்துள்ளன. காலப்போக்கில் பொதுவுடைமைக்கொள்கையில் ஏற்பட்ட ஈடுபாடு காரணமாக நெப்போலியன் குறித்த எனது பார்வை இவ்வாறு பரிமாணம் அடைந்தன.

பிரான்ஸிய புரட்சியில் முக்கிய தளபதிகளில் ஒருவரான நெப்போலியன் ஜனநாயகப் புரட்சிக்கான கோரிக்கைகள் சிலவற்றினை நிறைவேற்றியதுடன், பின்னாட்களில் தானே தனக்கு முடிசூட்டிக் கொண்டு குறைந்தபட்ச ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளைக் கூட குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டான். நெப்போலியனது வீரத்தில் கொண்டிருந்த அளவிற்கு அதிகமான நம்பிக்கையும் ஆர்வமும் அரசியல் பக்கத்தினை வளர்த்துக் கொள்வதில் காட்டத் தவறிவிட்டான். எனவே பிரித்தானியா அடைந்த ஓரளவிலான ஜனநாயக வெற்றியைக் கூட பிரான்ஸால் அடைய முடியாமைக்கு இராணுவ வாதமே முக்கிய தடையாக அமைந்திருந்தது. அவரது பிரித்தானிய எதிர்ப்பும் ஒருவகையில் பிரான்ஸிய முடியாட்சியைக் கொண்டு வருவதாகவே அமைந்திருந்தது. சரித்திரத்தில் முற்போக்குப் பாத்திரத்தின் உச்சத் தன்மையைச் சிதைப்பதில் முக்கிய பாத்திரம் வகித்தவர் நெப்போலியன் போனபாட் என்பதில் இருநிலைப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை.

இவ்வகையில் பல்வேறு தத்துவார்த்தங்களை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் ஓர் சரியான முறையான தத்துவார்த்த தளத்தினை அறிந்துக் கொள்ள முடியும். பல்வகையான கருத்துக்களையும் சிந்தனைகளையும் இனங்காண முடியும். என்னையும் என் எதிரியையும் உணர்த்துகொள்வதன் மூலமாக போராட்டத்திற்கான உபாய மார்க்கங்களை வகுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது யதார்த்த நியதியாகும். நெப்போலியன் குறித்து இப்பார்வையை நான் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு திரு. சிவலிங்கம் அவர்களின் தூண்டுதல்கள் காரணமாக அமைந்திருந்தன. “சூழலுக்காகக் காத்திராதே சூழ்நிலையை சாதகமாக்கிக் கொள்” என்ற நெப்போலியனின் நம்பிக்கை மிக்க வாசகத்தை பல தடவைகள் எங்களுக்கு கூறியுள்ளார். குறித்த துறைகளிலே நாங்கள் முன்னேறுவதற்கு இவ்வகையான கருத்துக்கள் ஏதுவாக அமைந்தன.

பிறிதொரு முக்கியமானதோர் விடயம் யாதெனில், அவர் தன்அரசியல் நிலைப்பாட்டை கட்சி சார்ந்து வெளிப்படுத்திக் கொண்டவரல்லர். திரு. சிவலிங்கம் அவர்கட்கு சி. என். அண்ணாத்துரையின் பால் விசேட ஈடுபாடு இருந்தது. அவ் ஈடுபாடு காரணமாக பெண் விடுதலை, மத எதிர்ப்பு, சாதிய எதிர்ப்புச் சிந்தனை கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். பொதுவாக அவரது சமூகப் பார்வை என்பது சமூக முரண்களை நியாயப்படுத்தல், அழகுபடுத்தல் என்னும் புன்மைகளைத் தாண்டி அவற்றினை தயவு தாட்சண்யமின்றி விமர்சிப்பவராக அவர் வாழ்ந்தார். இறக்கும் வரையில் அத்தகைய பண்பினையே தாரக மந்திரமாகக் கொண்டிருந்தார் என்பதை அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்கள் அறிவார்கள்.

கடந்த சில வருடங்களாகவே அவர் விரக்தியில் மூழ்கியிருந்தார் என்பதனை அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்களால் உணர முடிந்தது. இன்றைய உலக மயமாதல் சூழலின் பின்னணியில் வளர்ந்துள்ள தனிமனிதவாதம் மலையகச் சமூகத்தையும் பாதிக்கத் தவறவில்லை. ஒருவரை ஒருவர் முந்திச் செல்வதற்காக எதனையும் செய்யலாம் என்ற உணர்வுகளும் அதிகாரத்துவ போக்குகளும் சிவலிங்கம் அவர்களையும் துன்புறுத்தி நின்றன என்றே கூற வேண்டும். அவர் மாலைதீவு சென்று வந்த பின்னர் தொழில் ரீதியான பல பிரச்சினைகளையும் இன்னல்களையும் அனுபவித்தே வந்துள்ளார்.

சென்ற ஆண்டில் ஒருநாள் மாலைப் பொழுதாக இருக்க வேண்டும், அலுவலகப் பணியில் மூழ்கிப் பின் தேநீர் அருந்துவதற்காக வெளியே செல்கின்றபோதுதான் எமது திணைக்கள நுழைவாயிலில் அவரைச் சந்தித்தேன். வழமைபோல் அவருடைய சொந்தப் பிரச்சினைகளைக் கதைப்பதைத் தவிர்த்துவிட்டு என்னுடாகச் சில ஆங்கிலப் பாடநூல்களைப் பெற்று அவற்றினைக் கொண்டு மாணவர்களிடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வே அவரது உரையாடலில் மேலோங்கி நின்றது. இவருடைய தொழிற் பிரச்சினைகளை மட்டுமன்று தனது பிரச்சினைகளையும் இணைத்து இவருடன் வந்திருந்த அதிபர் ஒருவர்தான் எடுத்துக் கூறினார். ஆசிரியர் சிவலிங்கத்தின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு என்னால் முடிந்த முயற்சிகளையெல்லாம் மேற்கொண்டேன். இது என் கடமை என்பதை விட அவரிடத்தில் நான் பெற்றிருந்த கடன் என்று கூறுவதே பொருத்தமானதாகும். ஆனால் என் கடனைத் தீர்ப்பதற்கு முன்னரே அவர் எங்களை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்.

இப்பண்புகள் எதனை உணர்த்துகின்றன. திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் தன்னால் வளர்த்துவிடப்பட்ட மாணவர்களிடம் கூடத் தன் சொந்த நலன்களுக்காக எந்த உதவிஷயமும் கேட்டதில்லை. பின்னர் பல தடவைகள் என் வீட்டில் நாங்கள் இருவரும் சந்தித்திருக்கின்றோம். சமூகம், அரசியல், கல்வி என எங்களது உரையாடல்கள் பரந்து விரிந்தன.

இராஜதந்திரத் துறையில் (Diplomacy) முதுமாணிப் பட்டத்திற்கான புலமைப்பரிசில் பெற்று நான் மலேசியாவிற்கு செல்வதற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன் நான் அவரை ஹட்டனிலே சந்தித்தேன். அவர் உடனே என் கைகளைப் பிடித்து "நீங்கள் கல்வியில் உயர்ந்து விட்டீங்க ஐசே. உங்கள் போன்றோர் இன்னும் உயர வேண்டும் அது சகலருக்கும் நன்மையாக அமையும்" என்றார். என் கண்கள் கலங்கின. நான் கூனிக் குறுகிப் போனேன். அந்த உயர்ந்த ஆசானை நினைத்துக் கொண்டே என் கல்விச் சேவைகளை ஆற்றி வருகின்றேன். மனிதர்களை நேசிப்பவர்களும் மனிதாயத்தை வற்புறுத்துபவர்களும் மறக்கப்படுவதில்லை என்பதற்கு திரு. சிவலிங்கம் அவர்களை உதாரணமாக கொள்ளலாம்.

மலேசியாவில் வெளிநாட்டு உறவுகளுக்கான இராஜதந்திர நிறுவகத்தில் கற்கை நெறியை மேற்கொண்டிருந்த போது இலக்கிய நண்பர்களின் அழைப்பினை ஏற்று நான் சிங்கப்பூருக்குச் சென்றிருந்தேன். இப்பயணத்தின் போது நான் மலேசியா திரும்பி வருவதற்கு முதல் நாள் எனது பாலிய காலத்து பள்ளித்தோழன் விநாயகசெல்வத்துடன் ஒருநாள் இரவைக் கழித்தேன். இரவுச் சாப்பாட்டிற்காக வெஸ்ட் கோஸ்ட்டில் அமைந்துள்ள ஹரிரயா உணவகத்திற்கு (Hariraya Food Centre) அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். உணவருந்தியவாறே எங்களது சம்பாஷனைகளைத் தொடர்ந்தோம். இரவு 7.00 மணியளவில் தொடங்கிய எங்களது சம்பாஷனைகள் பின்னிரவு 12 வரை நீடித்திருக்க வேண்டும் என

நினைக்கின்றேன். இந்த உரையாடல்கள் எனக்கு இதமாக இருந்தது. என் நண்பனுக்கும் அப்படியிருந்திருக்க வேண்டும் என நினைக்கின்றேன். எங்களது உரையாடலின் பெரும் பகுதியை திரு. சிவலிங்கம் அவர்களே நிரப்பியிருந்தார். எம் வளர்ச்சியில் அவர் வகித்த பாத்திரம். அவரிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் குறித்து அவர் கொண்டிருந்த கரிசனை என்பன பற்றி புன்னகை தவழ என் நண்பன் கூறினான். ஆனால் வெகு சீக்கிரமே அந்த மகிழ்ச்சி துக்கமாக மாறும் என்பதை அப்போது நாங்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை. சிவலிங்கம் ஆசிரியரின் இறப்புப் பற்றிய செய்தியையும் நான்தான் அவனுக்கு கூறினேன். மிகுந்த வேதனையும் துக்கமும் அடைந்தோம்.

திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் ஆங்கில மொழியில் புலமைத்துவம் பெற்றவராகக் காணப்பட்டார். அவரிடத்தேயிருந்த அத்திறமையைப் பயன்படுத்தி மருத்துவத் துறையிலான பட்டங்களைப் பெற்றார். சில சமயங்களில் அவர் பலருக்கு மருத்துவ ஆலோசனைகளை வழங்கி வந்துள்ளார். இதுபோக அவர் பெற்றிருந்த ஆங்கில மொழியிலான புலமைத்துவத்தை கல்வி நாகரிகப் போக்காகக் கொண்டு தலை வீங்கித் திரிகின்ற உளநோயாளராகவோ அல்லது ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களுக்கு அறிக்கை எழுதி வழங்கி அதன் ஊடே தமது வயிற்றுப் பிழைப்புக்கும் கம்பீரத்திற்கும் வழிதேடிக் கொண்ட தரகர்களாகவோ விளங்காமல் அப்புலமையை அவர் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற உணர்வு அவரிடத்தில் காணப்பட்டது. அரைகுறையாக ஆங்கிலம் கற்றிருந்த மலையக புத்திசீவிகள் சிலர் இப்பணியினைச் சிறப்பாகவே செய்து வருகின்றனர். எந்தெந்த நாடுகளில் எப்படியெல்லாம் பிச்சை எடுக்கலாம் : எந்தெந்த நிறுவனங்களில் எத்தகைய அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்து செயலமர்வுகளை நடாத்திப் பிழைப்பை நடத்தலாம் என்பதை அவர்கள் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தார்கள். இப்பின்னணியில் திரு. சிவலிங்கம் அவர்களின் ஆளுமை மிக நாகரிகமான தளத்தினையே சார்ந்திருந்தது.

அந்தவகையில் அவரது ஆங்கில தமிழ் அறிவு என்பது சமூகம் சார்ந்து வெளிப்பட்டது. குறிப்பாக அவரது அறிவிப்பு துறை சார்ந்த பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும். குறித்த விடயம் தொடர்பான தேடலுடனே அவரது அறிவிப்பு துறை சார்ந்த பங்களிப்பு அமைந்திருந்தது. அவர் அறிவிப்பாளராகக் கலந்து கொண்ட கலை, கலாசார விளையாட்டுப் போட்டியில் நிகழ்வுகளில் என் கவனம் சென்றதை விட இவரது அறிவிப்பில் மூழ்கிப் போயிருந்த நாட்களும் உண்டு. இது குறித்து அவரிடம் கேட்டால் எந்தத் துறைகளில் முயற்சித்தாலும் கடின உழைப்பு அவசியம் எனப் பதிலளிப்பார்.

உண்மைதான்: மலையகப் பகுதிகளில் கல்விக்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் அரிதாகக் காணப்பட்ட சூழலில் அங்கு வாழும் மக்களின் சமூக மேம்பாட்டில் அக்கறை கொண்டு உழைத்த ஆசிரியர்களில் சிவலிங்கம் அவர்கள் முக்கியமான ஒருவர். இக்காலப் பின்னணியில் நாங்கள் ஒரு புதிய பார்வையை வளர்த்துக்கொள்வதற்கும் ஆழமான விசாலமான கூரிய நாகரிகத்தைக் கட்டியமைத்துக் கொள்வதற்கும் வழிகாட்டியாக நின்றவர். தமது கல்விச் செயற்பாடுகளை உழைக்கும் மக்கள் நலன் சார்ந்தே முன்னெடுத்தார். ஆகவே தான் மலையகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்தார். திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் மலையகத்தில் கல்வித் துறையில் ஓர் புரட்சியை ஏற்படுத்தினார் என்றே கூற வேண்டும் கல்வி என்பது புரட்சியாகும். கற்றுக் கொடுப்பது என்பது புரட்சிக்கு தயார்படுத்தலாகும். பாடசாலை என்பது எதிரியைத் தாக்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட கோட்டையாகும் என்பது அறிஞர்களின் துணிபாகும்.

உலகளாவிய ரீதியில் உழைக்கும் மக்கள் தங்கள் அடையாளங்களை இழந்து வருகின்ற இன்றைய நாளில் கல்வியும் அம்மக்களின் நலனிலிருந்து அந்நியப்பட்டு நிற்பதுதற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல. ஆனால் கல்வியை சமூக மாற்றத்தின் கருவியாக பயன்படுத்தும் எத்தனிப்புகள், முயற்சிகள் எம்மிடம் இல்லையென்றும் கூற முடியாது. அத்தகைய அணியிலே திரு. சிவலிங்கம் அவர்களையும் இனங்காண முடிகின்றது.

பூப் பூக்காமலே சடைத்து வளர்ந்து பெரும் தோற்றம் காட்டி நின்றவர்கள் பலர். காய்ந்து கனிந்து அமைதியாக நின்றது சிவலிங்கம் என்ற பெருமரம். இவர் நேசித்த மாணவர்களாகிய நாம் சமூகத்திற்காய் எம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்வதைத் தவிர இம்மனிதருக்கு நாம் செலுத்தும் அஞ்சலி வேறொன்றுமாக இருக்க முடியாது.

உலகிலே உள்ள ஆயிரக்கணக்கான மொழிகளுள் பழையமையான மொழிகளுள் ஒன்றாக இருவழக்குப் பயன்பாடுடையதாக, இலக்கிய, இலக்கண வளம் மிக்கதாக விளங்கும் மொழிகளுள் தமிழ்மொழியும் ஒன்று. இம்மொழியின் வளத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் காலந்தோறும் அறிஞர் பலர் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். அந்த அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பொற்காலம் எனப் போற்றப்படும் சோழர் காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற கவிச்சக்கரவர்த்திகள் மூவருள் ஒட்டக்கூத்தரும் ஒருவர். அவரது தமிழ்ப் பணி பற்றி நோக்குவதாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஒட்டக்கூத்தர் ஊர் பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்கள் பல நிலவுகின்றன. தண்டியலங்கார மேற்கோள் செய்யுள் ஒன்றில் “மலரிவரும்” என வருவதைக் கொண்டு இவரார் மலரி என்பர். சோழமண்டல சதகச் செய்யுளொன்று இவரது பிறப்பிடம் சீகாழியே எனச் செபுகின்றது. அடுத்து இவர் சோழ நாட்டில் உள்ள திருவாய்மூருக்கு அடுத்து அமைந்துள்ள மணக்குடியில் பிறந்தவர் என்பர். மேலும் சிலர் பூந்தோட்டம் ரயிலடிக்கு அருகில் உள்ள கூத்தனூரே இவர் ஊர்

ஒட்டக்கூத்தரும் அவரது பணிகளும்

என்பர்.
இங்கு இவர்
சரஸ்வதி தேவிக்குக் கட்டிய
கோவில் ஒன்று காணப்படுவது
குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் பிறந்த குடியின் காரணமாக இவருக்குக் கூத்த முதலியார் எனும் பெயர் வந்ததென்பர். இருவேறு பாக்கள் தம்முள் ஒட்டிவரப் பாடிய சிறப்பினால் ஒட்டக்கூத்தர் எனப் பெயர் பெற்றார் என்பர் வேறு சிலர். பந்தயம் வைத்துப் பாடுவதில் பெயர் பெற்றவராதலால் ஒட்டக்கூத்தர் எனப் பெயர் பெற்றார் என்பர் இன்னும் சிலர். இவருக்கு கவிராட்சகன், கவிச் சக்கரவர்த்தி, சக்கரவர்த்தி, காளக்கவி (சோழ மன்னனிடம் காளம் என்னும் விருது பெற்றமையால் இப்பெயர் பெற்றார் என்பர்) கௌடப்புலவர் கௌடநெறி என்பது உலக இயல்பைக் கடந்த வருணனைகளைக் கொண்டது. சொற்பெருகத் தொடுப்பது இவ்வாறு பாடியமையால் இப்பெயர் பெற்றார் என்பர். சருவஞ்சுகவி, ஊழக்குக் கூத்தன் முதலிய பட்டப்பெயர்களும் வழங்கின.

இவர் விக்கிரம சோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன், இரண்டாம் இராசராச சோழன் ஆகிய மூவேந்தர் காலத்தும் வாழ்ந்தவர். எனவே கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முது தமிழ்ப்புலவர். இவர் இராஜராஜன் விருப்பப்படி உறந்தையில் தானே தங்கியிருந்து தமது 97ம் வயதில் பரிபூரணம் அடைந்தார். அவரடைந்த திருநட்சத்திரம் ஆவணி மாத உத்தராடம் என்பர். இதனை இவரது பரிபூரண தினமாகக் கொண்டு ஆவணி மாதத்தில் மதுரை, காஞ்சி, உறந்தை, கமலை முதலிய பல இடங்களில் கொண்டாடப்படுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இவரது இலக்கியப் பணியை நோக்கும்போது இவரியற்றிய நூல்களை மூன்றாக நோக்க முடியும். 1. கிடைக்கின்ற நூல்கள் 2. மறைந்த நூல்கள் 3. ஐயத்துக்கிடமானவை. வெண்பாவிற் புகழேந்தி எனத் தொடங்கும் தனிப்பாடலில் கோவை, உலா அந்தாதிக் கொட்டக்கூத்தன் என வருவதால் கோவை, உலா, அந்தாதி என்னும் சிற்றிலக்கியம் மூன்றும் பாடுவதில் வல்லவர் இவர் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. இவற்றுள் இவர் பாடிய மூவருலா மட்டுமே கிடைத்து, இவரை உலாவல்லார் என்பதனை மெய்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. கோவையும் அந்தாதியும் கிடைக்கவில்லை. இவரால் ஆக்கப்பட்ட இலக்கியங்களுள் விக்கிரம சோழன் உலா, குலோத்துங்க சோழன் உலா, இராசராச சோழன் உலா, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ், தக்கயாகப் பரணி, இராமாயண உத்திர காண்டம் என்பன கிடைக்கத்தக்கனவாக உள்ளன.

ஆர். குணசேகரன்

விக்கிரம சோழன் உலா, குலோத்துங்க சோழன் உலா, இராசராச சோழனுலா என்ற மூன்றும் மூவருலா என்ற பொதுப்பெயரால் வழங்கப்பெறுகின்றன. இது சோழர் வரலாற்றுக்குரிய அகச்சான்றுகள் நிறைந்த வரலாற்றுப் பெட்டகமாகும். தக்கயாகப் பரணி பதினொரு உறுப்புக்களையும் 814 தாழிசைகளையும் கொண்டது. வீரப்பரணிகளின் போக்கை மாற்றிய புதுப்பரணியாக இது விளங்குகின்றது. குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் மீது பாடப்பட்டது. தொல்காப்பியம், சங்கப் பாடல்களில் பிள்ளைத் தமிழ் பற்றிய செய்திகள் காணப்பட்டாலும், பிள்ளைத் தமிழ் பகுதிகள் பலவற்றைத் தொடர்புபடப் பாடியவர் பெரியாழ்வார். ஆனால் முழுமையாக பிள்ளைத் தமிழை முதன்முதலில் பாடியவர் ஓட்டக்கூத்தரே. பெரும்பாலும் பிள்ளைத் தமிழ் ஆசிரிய விருத்தத்தால் பாடப்பெற இவர் சந்தக்கலி விருத்தத்தைக் கையாண்டு பாடிய முறை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவர் பாடியனவாகக் கூறப்படுவனவற்றுள் கலிங்கப்பரணி, அரும்பைத் தொள்ளாயிரம், காங்கேயன் நாலாயிரக்கோவை, எதிர்நூல் என்பன தற்காலத்தில் கிடைக்குமாறில்லை. அரும்பைத் தொள்ளாயிரம் விக்கிரம சோழனின் படைத்தலைவனான அரும்பாக்கிழான் மணவிக் கூத்தன் காலிங்கராயன் மீது இயற்றப் பெற்றது. இதன் பெயர் அரும்பைத்தொள்ளாயிரம் எனக்கூறுவதே சரி என்பது பலரது கருத்து. காங்கேயன் நாலாயிரக் கோவை இளமைக் காலத்தில் தன்னை ஆதரித்த புதுவைக் காங்கேயன் மீது கூத்தரால் பாடப்பட்டது. நானூறு பாடல்களால் பாடப்படுவதே கோவையாய் இருக்க இவர் நாலாயிரம் பாடல்களால் பாடினார் என்றால் இவர் புலமை எத்தகைத்து என்பது பலரது கருத்து. நாலாயிரக்கோவை என்பதற்கு காங்கேயன் ஊர் நாலாயிரம் என்றும் அதனைச் சிறப்பித்து நானூறு பாடல்களால் பாடிய கோவையே நாலாயிரக் கோவை என்றும் சிலர் கூறுவர்.

கண்டன் கோவை, கண்டன் அலங்காரம், தில்லை உலா, ஈட்டி எழுபது, எழுப்பெழுபது என்னும் நூல்களும் கூத்தர் பாடினார் என்பர். ஆனால் இவற்றுக்கான போதிய சான்றுகள் இல்லை.

தம்வழிபடு தெய்வத்தின் மீதும் ஆசிரியர் மீதும் ஆதரித்த உபகாரி மீதும் புலவர் உலா பாடுவர். மூவருலா தம்மை ஆதரித்த அரசர்கள் மூவர் மீது பாடப்பட்டுள்ளது. இம்மன்னர்கள் பட்டத்து யானைமீது பவனி வந்ததாக மூவருலா குறிப்பிடுகிறது. பாட்டுடைத்தலைவர்களுடைய முன்னோர் பெருமையினை முதலிற் கூறிப் பின்னர் அவர் பெருமையினைக் கிளத்தி அவர் நீராடுதல், பட்டத்து யானையில் பவனி வருதல், உடன் வருவோர், மகளிர் குழாம் மன்னர்களைக் காத்திருந்து காணல் முதலான செய்திகளை முற்பகுதியில் கூறுகின்றது. பிற்பகுதி பேதை முதல் பேரிளம் பெண் ஈறாகவுள்ள ஏழு பருவ மகளிரின் இயல்புகளையும் விளையாட்டுக்களையும் கூறித் தலைவரைத் தரிசித்தவழி அவர்கள் பெற்ற உணர்வுகளைக் கிளத்தி நிற்கின்றது. மூவருலாவில் தலைவன் உருவத்தைக் கிழியில் வரைதல், பந்து அம்மாளை ஆடல், மது அருந்துதல், தலைவன் நிறத்திற்கு ஏற்ப உடுத்தல், அணி பூணல், பூக்கொய்தல், புனலாட்டு, கழுங்காடல், சிற்றில் இழைத்தல் முதலிய விளையாட்டுக்கள் மகளிர் மேற்கொண்ட விளையாட்டுக்களாக இடம்பெற்றிருக்கக் காணலாம்.

தாம் சிறந்த சைவராயிருப்பினும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்ப சோழர்குலப் பெருமைகளைக் கூறவந்த ஓட்டக்கூத்தர் அக்குலம் சூரிய குலம் ஆன காரணத்தினால் அக் குல முதல்வனார் திருமாலைத் தக்காங்கு புகழக் காணலாம். இவருடைய மூவருலா ஒரு வரலாற்று நூலாகவும் திகழ்கின்றது எனலாம். அவ்வகையில் அறச் செங்கோல் நாட்டிய சோழர்குல முன்னோன் மாந்தாதாவைக் கூத்தர் ஒவ்வோர் உலாவிலும் கூற வந்த ஒரு செய்தியினையே வேறுவேறு சொற்களைக் கையாண்டு திறம்பட உரைத்துள்ளார். எனவழி பாடிக் கோட்செங்கோட் சோழன் சிறைக்கோட்டத்திலிருந்து சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை பொய்கையாரால் சிறைமீட்கப்பட்ட செய்தி ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகும். இதனைக் கூத்தர் மூன்று உலாக்களிலும் கூறியுள்ளார். விசயாலய சோழனின் வீரத்தினை விளங்க எடுத்துரைக்கின்றார். சங்கம் துவிர்த்துச் சோழநாட்டு வாணிக வளத்தை மேம்படுத்திய முதலாம் குலோத்துங்க சோழனை புகழ்ந்துரைத்த கூத்தர் அவன் காலத்தில்

ஏற்பட்ட குடிமக்கள் கலகத்தினையும் ஒருங்கே கூறியுள்ளார். இதனால் கூத்தரின் நடுநிலைமை சான்ற நன்னெஞ்சம் விளங்குகிறது.

உலா, பிள்ளைத்தமிழ், தூது, அந்தாதி முதலிய சிற்றிலக்கியங்களைப் போல அளவால் மிகுதியான பரணிகள் தமிழில் இல்லை. எனினும் பரணி நூல்களில் முதலாவது கலிங்கத்துப் பரணியும் அடுத்து தக்கயாகப் பரணியும் சிறப்புற்று விளங்குவன. கூடல் சங்கமத்துப் பரணி, கொப்பத்துப் பரணி, கலிங்கப்பரணி முதலியன இருந்து மறைந்திருக்கலாம்.

ஒட்டக்கூத்தரால் பாட்டப்பட்ட தக்கயாகப் பரணி தட்சாயணி (உமாதேவி) யின் தந்தையாகிய தக்கன் என்பவன் சிவபெருமானை மதிக்காமல், அவரை அவமதிக்கும் நோக்கில் செய்யப்பெற்ற யாகத்தைச் சிவபெருமான் வீரபத்திரக் கடவுளைத் தோற்றுவித்து அவரைக்கொண்டு அந்த யாகத்தை அழித்து தக்கனுக்கு உதவ வந்த தகாத தேவர்களை அவமானப்படுத்தி இறுதியில் தக்கனுடைய தலையையும் தடிந்த புராணச் செய்தியினைக் காப்பிய நயம்பட விளக்குகின்றது. இப்பரணியின் பாட்டுடைத் தலைவன் சிவபெருமான். இப்பரணியை பாடும்படி வேண்டியவன் இரண்டாம் இராசராசன் தக்கயாகப் பரணியில் எண்ணூற்றி நான்கு தாழிசைகள் அமைந்துள்ளன. முதற்கண் வைரவக் கடவுள் காப்பு அமைந்துள்ளது. இக்காப்புப் பகுதியே இப்பரணி முழுவதிலும் அமைந்துள்ள சந்தச் சுவைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றது.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானை முருகனாகவே எண்ணி அவர் வள்ளியை மணம்புரிய வந்தவர் என்பதனைக் 'கோயில் பாடியது' எனும் பகுதியில், மதுரையில் சமணரை வாதில் வென்ற கதையினை விளக்கும் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். "சம்பந்தர் முருகப்பெருமானின் அவதாரம் என்று முதற்கண் இக்கொள்கையைத் தோற்றுவித்தவர் ஒட்டக்கூத்தர் ஆகலாம் என்பர் ஆராய்ச்சி வல்ல திரு. மு. அருணாசலம் அவர்கள்.

இப்பரணியில் தேவி வருணனை யாமள நூலிற் கண்டபடி கூறப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடுவர். யாமள நூல் அறிந்து அச்செய்திகளைத் தமிழ் நூல்களிற் பயன்படுத்திய புலவர் ஒட்டக்கூத்தரேயாவர்.

ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றியனவாகப் பல செய்யுள்கள் தனிப்பாடல் திரட்டிலும் தமிழ் நாவலர் சரிதையிலும் காணப்படுகின்றன. விக்கிரம சோழனின் வீரத்தினைப் புகழ்ந்து இரண்டு பாடல்களை ஒட்டக்கூத்தர் பாடியுள்ளார். இவற்றில் விக்கிரம சோழனின் போர்ப்பெருமை குறிப்பிடப்படுகின்றது. "உலா பாடியபோது, பேராசிரியர் நேமிநாதர் பட்டோலை பிடிக்கப் பாடியது" என்ற தலைப்பின் கீழ் தமிழ் நாவலர் சரிதையில் ஒரு பாடல் உள்ளது. இரண்டாம் இராசராசனைக் குறிக்கும் இவர் தனிப்பாடல்கள் சிலவற்றை இயற்றியதாகத் தெரியவருகின்றது. இராசராசனுடைய தேவி ஊடல் காரணமாகக் கதவடைத்துக்கொண்டிருந்த பொழுது "கரத்தும் சிரத்தும்..." எனத் தொடங்கும் பாடலைப் பாட ஒரு தாழ்ப்பாளர் போட்டுக் கதவடைத்திருந்தவன் இரட்டைத் தாழ்ப்பாளர் போட்டுக்கொண்டான் என்றும் அன்றிலிருந்து ஒட்டக்கூத்தர் பாடலுக்கு "இரட்டைத் தாழ்ப்பாளர்" என்ற மொழி நாட்டில் எழுந்தது என்றும் கூறுவர்.

குலோத்துங்கன் போலவே இராசராசனும் ஒட்டக்கூத்தரிடம் பேரன்பு செலுத்தினான் என்பதற்கு பின்வரும் சம்பவம் எடுத்துக்காட்டு. ஒரு முறை அவைக்களத்தில் வீற்றிருந்த ஒட்டக்கூத்தர் அவை கலைந்தபோது வயது முதிர்ச்சி காரணமாக எழுந்திருக்கத் தொல்லைப்பட்ட நிலையில் அப்போது அரியணையிலிருந்து இறங்கி வந்துகொண்டிருந்த இராசராசன் இதனைக் கண்டு இறங்கி ஒட்டக்கூத்தருக்குக் கைகொடுத்து இருக்கையில் இருந்து இறக்கிவிட்டான் என்பர்.

சிவபெருமானிடம் ஒட்டக்கூத்தர் பெரும் பக்தி செலுத்தியவர் என்பது அவர் திருநெய்தானத்துச் சிவபெருமானைச் சேவித்த போது பாடிய பாடலால் அறியலாம். சோணாட்டில் திரிபுவனம் என்ற புலனை மாநகரில் வாழ்ந்த செல்வன் சோமன் என்பவன் ஒட்டக்கூத்தரைப் புரந்த வள்ளலாவான். ஒட்டக்கூத்தர் நன்னெஞ்சம் சான்ற புலவர் என்பது பலரது கருத்து. எடுத்துக்காட்டாக அறிஞர் திரு. தி. வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார் கூற்று குறிப்பிடத்தக்கது. அக்கூற்று வருமாறு "இவர் இருவேறுலகத்தியற்கைக்கு முரணாகத் திருமகள், கலைமகள் ஆகிய இருவரது திருவருட் பேற்றிற்கும் உரியவராகப் பெருஞ்

செல்வமும் அருங்கல்வியும் எய்தி சிறந்து வாழ்ந்தவர். செய்ந்நன்றியறிதல், பிற புலவர் பெருமக்களை உளம் உவந்து பாராட்டுதல், மாணாக்கர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி அன்னாரை நல்வழிப்படுத்துதல் ஆகிய உயர்ந்த குணங்கள் இவர்பால் அமைந்திருந்தன என்பதற்குப் பல எடுத்துக் காட்டுகள் உள்ளன.”

இராமாயணமும் பாரதமும் இந்திய நாட்டின் இரு கண்கள். இதிகாசம் எனப் போற்றப்படும் இலக்கியங்கள். இவ்விலக்கியங்கள் சங்ககாலம் தொடரே தமிழகத்தில் புலவரால் கவிதைகளில் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பட்டன. காலம் செல்லச் செல்ல இக்கதைகள் இலக்கிய உலகில் பெரும் பங்கு பெற்றன. கூத்தர் இக்காப்பியங்களில் நல்ல பயிற்சி உடையவரே என்பது மூவர் உலாவால் வெளிப்படுகின்றது.

கவிஞர்கள் உள்ளதை உள்ளவாறே படம்பிடித்துக் காட்டும் ஓவியக்காரர்கள் அல்லர். அவர்கள் தம் மன உந்துதலால் அழகிய வருணனைகளைப் படிப்பவர் மனம் இன்புற அமைக்கின்றனர். கூத்தரின் வருணனைகளும் கற்பனைகளும் நம்மை இன்பக் கடலில் ஆழ்த்துவன. இவர் குயில்களைப் பற்றிக் கூறுகையில் “முற்றாத சொற்குதலைக் கோகுலங்கள்” எனக் குறிப்பிடுவது நயக்கத்தக்கது.

உவமை என்பது கவிஞரின் அனுபவ ஆற்றலையும், அறிவு முதிர்ச்சியையும் காட்டுவது. ஒட்டக்கூத்தரின் உவமைகள் அவருடைய நுண்மான் நுழைபுலத்தைக் காட்டுகின்றன. முத்தினாலாகிய வளையை அணிந்த தோளை மூங்கிலுக்கு ஒப்பிடுகிறார். மூங்கிலும் முத்து பிறக்கும் இடங்களில் ஒன்றாதலின் அதை ஓர் ஏற்றப்பொருளாக எண்ணி முத்துக்கள் விளங்கும் தோளுக்கு உவமையாக்கிக் கூறியுள்ளார். கரிய நிறத்தையுடைய குலோத்தங்கனின் மார்பிற்குக் கார்க்கடலும் தோளின் மீது அணியப்பட்ட முத்து மாலைகளுக்குப் பாற்கடலும் உவமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இரு கடல்களையும் ஒருங்கே சேர்த்து விடுகிறார் கவிஞர்.

ஒட்டக்கூத்தர் தம்மைக் குலகுருவாகவும் ஞானாசிரியராகவும் அவைக்களப் புலவராகவும் பெரிதும் மதிக்கப்போற்றிய இராசராசனைத் தக்கயாகப் பரணியில் சிறப்பித்துள்ளார். பலபெயர்கள் கூறிப் பாராட்டுகிறார். நல்ல பழுத்த சைவர் ஒட்டக்கூத்தர் என்பதால் சிவபெருமானுடைய சிறப்பைக் கூறும் தக்கயாகப் பரணியை இயற்றினார். இதில் சிவனை 61 பெயர்களால் குறிப்பிட்டுள்ளார். தேவி உபாசகர் ஒட்டக்கூத்தர் என்பதால் துர்க்கையின் வீரமும் ஈரமும் ஒருங்கே பேசும் பரணியை இயற்றினார் எனலாம். உமாதேவியின் திருப்பெயர்களாக 55 பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானிடத்து தாம் கொண்ட ஈடுபாட்டினைக் காட்டுவதற்கு பதினைந்து பெயர்களால் திருஞானசம்பந்தரைச் சுட்டுகிறார். இப்பரணியின் இடையில் திருஞானசம்பந்தர் மதுரை சென்று சமணரை வாதில் வென்ற வரலாற்றுச் செய்தியை வைத்துள்ளார்.

ஒட்டக்கூத்தர் கைக்கோளார் என்று கூறப்படும் செங்குந்தர் மரபில் தோன்றியவர். சைவ சமயத்தவர். சக்தி வழிபாட்டில் நாட்டம் மிக்கவர். தம் நூல்களில் திருமாலைப் பற்றிய பெருமைகளைக் கூறி வணங்குதலால் சமயப் பொதுமை உடையவர் என்று இவரைக் கருதலாம். இவர் சிறந்த முருக பக்தர் என்பதும் நோக்கற்பாலது.

ஒட்டக்கூத்தர் செய்யுள்கள் பல மிடுக்கு நடை வாய்ந்தன. எளிதிற் பொருள் அறிய முடியாதன. வடமொழிச் சொற்கள் விரவி நிற்பன என்பர் பேராசிரியர் ஏசுதாசன் அவர்கள். வரம்பிகந்த வருணனைகளும், வடமொழிக் கலவை பெற்ற சொற்கள் அமைப்பும், கடினமான பல்வேறுபட்ட யாப்பு வடிவங்களும் அமைந்த நடையினை ஒட்டக்கூத்தர் கையாண்டுள்ளார் என்றும் மன்னர்கள் நிகழ்த்திய போர்களைப் புகழ்ந்து பாடுதலைத் தவிர்த்து, நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையே நடக்கும் போராட்டத்தைப் பாடத் தம் புலமையைப் பயன்படுத்தினார் ஒட்டக்கூத்தர் என்றும் பல்கலைச் செல்வர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் கூறுவர்.

பரணியில் புரட்சியை உண்டாக்கியவர் இவர். இவர் தொடக்கிய பரணிப்போக்கே அஞ்ஞவதைப்பரணி, பாசவதைப் பரணி, மோக வதைப் பரணி என்பவற்றிற்கு வழிகாட்டிற்று. வரலாற்று உலாக்களை வடித்ததோடு பிள்ளைத் தமிழுக்கு வணப்பும் வடிவும் கொடுத்தார் புலவரில் புலவரான இவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள் இவர் பெருமைக்கு சான்றாக என்றும் விளங்கும்.

கடவுள் அமைத்துவைத்த மேடை

மலர் சின்னையா, எம். ஏ.

விரிவுரையாளர்

கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை

அகிலத்தில் மனிதன் பல்வேறுபட்ட தொழில்களைச் செய்கின்றான். அவை எல்லாமே சிறப்பு மிக்க தொழில்களாக அவரவருக்குத் தென்படும். இருப்பினும் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு பல்வேறு மகத்துவ நிலைகள் உண்டு.

மனிதனின் விருத்திக்கு கல்வி வித்தாக ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் புதைக்கப்படுகின்றது. மூன்று வயதிலிருந்து உயர் கல்வி கற்கும்வரை ஒவ்வொருவரும் ஆசிரியரிடமிருந்து அறிவைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். தொடர்ந்து பல்வேறு அம்சங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும் ஆசிரியர் தேவைப்படுகிறார். மாற்றமுறும் உலகோடு மாற்றமுந்து வாழும் கலைக்கும் ஆசிரியர் தேவை. எந்தத்தொழிலும் இன்று விதிகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் போதிக்கவும் ஆசிரியர் தேவைப்படுகின்றார்.

கல்வி பிறப்புரிமைகளுள் ஒன்றாக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் பதின்நான்கு வயது வரை கல்வி ஊட்டவேண்டியது அரசின் பொறுப்பாகியுள்ளது. பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளைப் பதின்நான்கு வயது வரை பள்ளிக்கு அனுப்பவேண்டியதும் கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டுள்ளது.

இந்நிலையில் ஆசிரியப் பணி ஏனைய எல்லாத் தொழில் துறைகளிலும் சிறப்புப்பெறுகின்றது. அதன் முக்கியத்துவம், அதன் சிறப்பு, அதன் மகிமை, வலிமை என்பவற்றை உணர்வதன்மூலம் ஆசிரியத்தொழில் கடவுள் அமைத்துவைத்த மேடை என்பதை உற்றுநோக்குவோம்.

குரு	ஆசிரியர்
கு - அறியாமை	ஆசு - மாசு
ரு - நீக்குதல்	இரிதல் - நீக்குதல்

ஆசிரியர் - அறியாமையை அகற்றுகிறார். எப்படி? அறிவை நிரப்புவதன் மூலம் அகற்றுகிறார்.

ஆசிரியர் தொழிலை ஏற்றுக்கொண்டதும் அவருக்கு முன்னால் மாணவர்கள் பார்வையாளராகின்றனர். அவர்களுக்கு முன்நின்று கற்பிப்பதே ஆசிரியரின் தொழிலாகின்றது. ஆசிரியர் தொழிலின் இறுதிக்காலம் வரை இம்மேடை அரங்கு ஆசிரியருக்கு நாள்தோறும் கிடைக்கின்றது.

ஏனைய மேடை அரங்கு நிகழ்வுகளுக்கு மேடைகள் திடீரென உருவாகும். பார்வையாளர்கள் அந்நேரத்தில் மட்டும் கூடுவர். முடிந்ததும் விலகிச்சென்றுவிடுவர்.

வைத்தியசாலை, வர்த்தக நிலையங்கள், திணைக்களங்கள், வங்கி போன்ற தொழில் நிலையங்களில் வாடிக்கையாளரின் கடமை நேரம் முடிந்ததும் பணிகொள்வோர் கலைந்துவிடுவர். நிரந்தரத் தன்மையற்ற உறவுமுறையினரே இத்தகைய தொழில் நிலைய பணிக்கொள்வோராக இருப்பர்.

இவர்கள் அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் வயதாலும் முதிர்ந்தவர்களாக இருப்பதனால் இவர்களுக்கு கடமை செய்வோர் சுலபமாகச் சேவைசெய்ய முடியும். ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு பேசித்தீர்வு காணமுடியும்.

ஆனால் ஆசிரியம் என்பது மலரின் மென்மையிலும் மென்மையான குழந்தை உள்ளத்தை இனம்கண்டு, அதற்குள் பொதிந்து இருக்கும் திறன்களை இனம்காணத் தன்கற்பித்தல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி இனம்கண்ட திறன்களை வளர்த்தெடுக்கவும் அவற்றைப் புதுமையாக்கவும் தன் அறிவையும் கற்பித்தல் நுட்பத்தையும் உளவியலையும் பயன்படுத்தும் அற்புதமான தொழிலே ஆசிரியம்.

இங்கு ஆசிரியர் இருமுனைகளில் செயற்பட வேண்டியவராகிறார். கற்றல், கற்பித்தல் நுட்பத்துடன், கற்பிக்கும் விடயத்தில் பூரண அறிவில் தன்னை நிரப்புவதும் தன்னிடம் கையளிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் கல்வியை இலகுபடுத்தி, ஒவ்வொரு மாணவர்களினதும் உள நிலை அறிந்து, அறிவுநிலை அறிந்து அன்பு கலந்த அணுகுமுறையோடு, இனிய மொழிகளால் நட்பாங்குடன் மகிழ்ச்சிகரமாக களங்கமற்றுக் கற்பித்து, அறிவும் தொழில் திறனும் கொண்டவர்களாக உருவாக்குவதும் ஆசிரியரின் இருமுனைச் செயற்பாடுகளாயமைகின்றன.

இத்தகைய இருமுனைச் செயற்பாடுகளையும் தன் தொழிலின் இரு கண்களாகக் கருதிக் கற்பித்தலில் ஈடுபடும் ஆசிரியர்கள் கடவுள் அமைத்துவைத்த மேடையில் உன்னத கதாநாயகர்களாகின்றனர்.

இக்கதாநாயகர்கள் யாரால் கவரப்படுகிறார்கள் ? இவர்களின் பக்தர்கள் யார் ? அவர்களின் பார்வையாளர்கள் யார் ?

மூன்று வயதுப் பாலர்களிலிருந்து பாடசாலைக்கல்வி, பல்கலைக்கல்வி வரை கற்றுக் கொண்டு இருக்கின்ற அனைவரும் ஆசிரியருடன் நெருங்கிய மாணவ உறவைக்கொண்டிருப்பர்.

இவர்களின் பாடசாலைக் கல்வியினர் மலர்ந்துகொண்டு இருப்பவர்கள். உடல் இயக்கம் கூடியவர்கள். புதுமை காண விரைந்து கொண்டு இருப்பவர்கள். மகிழ்ச்சியை விரும்புவவர்கள். தாம் காண்பவை, கேட்பவை உண்மை என நினைப்பவர்கள். நீதியை விரும்புவவர். அநீதிக்கு நியாயம் கேட்பவர்கள். அன்பு காட்டுபவர்களை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள். மாற்றத்தை விரும்புவவர்கள். சோராத உடல்நிலை கொண்டவர்கள். அறிவால் நிரப்பப்பட வேண்டியவர்கள். ஆசிரியர் கற்பிக்கும் முறைமையில் கவரப்படுபவர்கள். கற்பிக்கும் விடயத்தில் தன்னை மறந்து கற்பவர்கள். ஆசிரியர் சொல்பவையெல்லாம் உண்மை என நம்புவவர்கள். ஆசிரியர் அறிவும் திறனும் ஆளுமையும் மிக்கவர்கள் என நம்புவவர்கள். அதனால் ஆசிரியரின் நடையுடை, பாவனைகளை தன் பாணியாக மாற்றிக்கொள்பவர்கள். ஆசிரியரே தமது சிறந்த வழிகாட்டி எனக் காண்பர். அவரைத் தலைவர்களாகக் காண்பர். அவருக்கேதும் இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்டால் பொறுக்கமாட்டாதவர்கள். நியாயம் கேட்பர். தம்மால் இயன்ற அனைத்தையும் ஆசிரியருக்காக விட்டுக்கொடுப்பர். ஆசிரியரைத் தெய்வமாக மதிப்பர்.

இத்தகைய இளம் ஆசிரிய பக்தர் கூட்டமும், பார்வையாளர் கூட்டமும் ஆசிரியத் தொழிலினருக்குத் தொடரும் நிரந்தரமான படையணி, வாரிசுகள். இவர்கள் உயர் தொழில், உயர் பதவிகளில் இருப்பினும் தனக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர்களைக் கண்டவுடன் எழுந்து நின்று மரியாதை செலுத்தும் நிலை ஆசிரியரின் சிறந்த கடமையின் பெறுபேறு. ஆசிரியருக்கும் கொடுக்கும் இறை மரியாதை என்றும் கூறலாம்.

புராணக் கதைகளும் ஆசிரியத் தொழிலின் உயர்வினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பிரணவத்தின் பொருளைத் தந்தைக்கு உபதேசித்தமையால் முருகன் தந்தைக்கே குருவானான் என்றும் படைத்தல் கடவுளாகிய பிரமனின் செருக்கை அடக்க பிரணவத்தின் பொருள் கேட்டுக் கூறாது நின்ற பிரமனைச் சிறையிலடைத்து கர்வத்தை அடக்கினான் முருகன் என்று கூறப்படுகிறது. “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே” என்று சிவபெருமானிடம் நக்கீரரை வாதிட வைத்ததும் குருத்துவத்தின் திடகாத்திரத்தை எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இம்மை, மறுமை என்னும் இரண்டு இன்பங்களையும் குற்றமில்லாது விளங்குமாறு அன்போடு கற்பித்த ஆசிரியன் ஒருத்தனே ஐங்குரவர்களிலும் மேலானவன் என்கிறார் வசிட்டர்.

உலகின் மத ஒழுக்கங்களுக்கான போதனைகள், மனிதனைக் கெட்ட செயல்களிலிருந்தும் கெட்ட எண்ணங்களிலிருந்தும் மீட்டெடுக்கவும் ஆத்மீகத்திற்கு வழிகாட்டவும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவ்வாறு போதிப்பவர்களையும் மக்கள் ஏற்று மரியாதை செலுத்துவதையும் நாம் காண்கின்றோம்.

இங்கு எந்தத் துறைக்கு கற்பித்தலை எந்நிலையில் உள்ளவர்கள் போதிப்பினும் அவை இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வழிதிறக்கக் கற்பிப்பின் கற்பித்தலின் பயன் வியப்பிற்கு வித்திடும்.

“குருவில்லா வித்தைபாழ்” என்ற ஔவையாரின் அமுது மொழி ஆசிரியத்தின் அவசியத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. குருத்துவத்தின் இறை சக்தி பற்றி நாம் உணர்தல் வேண்டும். ஏகலைவன் தனக்குக் கல்வியூட்ட மறுத்த துரோணரின் உருவத்தைச் சிலை செய்துவைத்து, அச்சிலையையே குருவாகக் கருதி சிலைக்கு முன் நின்று வணங்கி, வில்வித்தையைத் தானாகப் பயின்றான். வில்வித்தையின் அதியுயர் வித்தையாகிய ஒரு அம்பில் பஞ்ச துளையிடும் நுட்பத்தினையும் ஏகலைவன் கற்றுக்கொண்டான் என்பதை துரோணரின் நாயின்மீது பாய்ச்சப்பட்ட அம்பின் மூலம் கண்ட துரோணரே வியந்தார். அருச்சுனன் போன்ற வில்வித்தையில் சிறந்த அரச குமாரருக்கு மட்டும் தன்னால் மட்டும் போதிக்கப்படும் பஞ்சதுளையிடும் வில் வித்தையை ஏகலைவன் கற்றிருந்தமையே துரோணருக்கு வியப்பை ஏற்படுத்தியது.

இங்கு சிறந்த வித்தைகளைத் தன்னில் பொக்கிசமாகக் கொண்டிருக்கும் (ஆசிரியரின்) குருவின் நாமத்திற்கும், அவரின் உயிரற்ற சிலைக்கும் அறிவைக் கடத்தும் இறை சக்தியிருப்பதை உணர்கின்றோம். குருவின் மீது கொள்ளும் பற்றுதலாலும் கற்கவேண்டும் என்ற அதி விருப்பினாலும் குருவிடமுள்ள ஆற்றல்களைப் பறிக்க முடியும் என்பதையும் ஏகலைவன் வரலாறு புகட்டிநிற்கிறது.

குரு சிறப்புறக் கற்பிப்பதைக் கருவில் இருக்கும் குழந்தைகள் கற்பதன் மூலம் பிறந்தபின் ஏற்ற நேரத்தில் கற்றலைப் (கற்றல் இடமாற்றம் எனப்படும்) பயன்படுத்தும் என்பதைப் பாரதப்போரில் அபிமன்யுவின் வரலாறு கூறுகிறது. நாராயணன் அருச்சுனனுக்கு பத்ம வியூகம் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அபிமன்யுவைக் கருவுற்றிருந்த அருச்சுனனின் மனைவி (சுபத்திரையும) யும் உடனிருந்தாள் என்றும் அதனால் அபிமன்யு பிறந்து வளர்ந்து போர்க்களம் சென்று போரிட்டபோது பல வெற்றிகளையீட்டினான் என்றும் இறுதிப்போரில் முன்னேறிச் சென்ற அபிமன்யு இறுதியில் தோல்வியைத் தழுவி இறந்தான் என்றும் தோல்விக்குரிய காரணம் பத்மவியூகம் போதித்துக்கொண்டிருக்கும்போது கருவுற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அபிமன்யுவின் தாய் இடையில் அவ்விடத்திலிருந்து விலகிச்சென்றமையால், கருப்பையில் இருந்த அபிமன்யுவால் பத்மவியூகத்தில் திரும்பிவரும்போது கையாளும் வியூகத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை என்றும் அதனால் அபிமன்யு இறக்க நேரிட்டது என்றும் காரணம் கூறப்படுகிறது.

இக்கதை கருப்பைக்குள் குழந்தை இருக்கும்போது கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைத் தாய் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுவும், போதிப்பவரின் விவேகமும் சிறப்பும் உண்மைத் தன்மையும் கற்பித்தல் முறைமையும் கடமையுணர்வின் அவசியத்தையும் ஆசிரியர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். சிறந்த கற்பித்தல் மூலம், சிறப்புறக் கற்கும் மாணவர்களின் எதிர்காலம் எப்படி அமையும் என்பதையும் ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும்.

ஆசிரியத்தின் இறை வல்லமையை இற்றைவரை நோக்கிய நாம் ஆசிரியரின் மகிழ்ச்சிக் கோலங்களையும் நினைத்துப்பார்த்தல் வேண்டும்.

தான் தேடித் தன் மூளையில் சேமித்துவைத்த (கணனிபோன்ற) அறிவினை, வெறுமையாயிருக்கும் மூளைகளுக்கு அள்ளி அள்ளி வழங்கும் செயலே ஆசிரியம். ஆசிரியர்

பிச்சாபாத்திரமாகத் தன்னை ஆக்கிக்கொள்வதன்மூலம் அறிவுத் தாகத்துடன் இருக்கும் மாணவச் செல்வங்களின் தாகங்களை நிரப்ப முடியும். தாகமாய் இருப்பவன் தண்ணீர் குடித்ததும் தாகம் தீர்ந்து விடும். ஆறுதலடைவான். ஆனால் அறிவுத்தாகம் போடப்போட முடிவில்லாமல் மலர்ந்துகொண்டிருக்கும். அந்த மலர்கையில் இன்புற்றிருப்பவனே ஆசிரியன்.

எடுப்பதும் கொடுப்பதுமான செயலே கற்பித்தல் (ஆசிரியர்). தன் மூளையிலிருந்து எடுத்துத் தானே கொடுக்கும்போது ஏற்படும் இன்பத்திற்கு நிகரேது. பெறுவதும் நிரப்புவதும் கற்றல் செயல்பாடு. (மாணவர்) ஆசிரியர் கற்பிப்பதை அப்படியே பெற்றுத் தன் மூளையை நிரப்பும்போது கிடைக்கும் இன்பம் எல்லையற்றது.

இங்கு கொடுப்பவனும் சந்தோசப்படுகின்றான். பெறுபவனும் மகிழ்ச்சியடைகின்றான். இப்பணி கடமை என்ற அடிப்படையில் நிகழ்கின்றது. அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாத செல்வமே கல்வி. கொடுக்கக் கொடுக்க ஆசிரியரின் அறிவும் பெருகிக்கொண்டே இருக்கும்

குழுந்தைகள் சிறுவர்களின் அழகினையும் வளர்ச்சியினையும் அவர்களின் செயற்பாடுகளையும் அறிவுத்தாவல்களையும் குறும்புகளையும் இரசித்தபடி தொழில் புரியும் ஆசிரியத்தில் கிடைக்கும் இன்பம் எல்லோருக்கும் கிடைக்காது. ஆசிரியத்தொழிலின் வளங்களான மாணவர்கள் இளமையினர், நோய் பிணியற்றவர்கள், துடிப்பு மிக்கவர்கள், ஆசிரிய வழிகாட்டல்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு ஏற்று ஆசிரியர்களின் பணிக்கு ஒத்தாசை வழங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். குரு பக்தியினால் ஆசிரியர்பால் ஈர்க்கப்படுபவர்கள்.

தானாய் ஈர்க்கப்பட்டு உற்ற உறவு நிலையில் சேரும் இளம் சந்ததியினர் ஆசிரியர்களின் மாபெரும் சொத்தாகும். அதனால் ஆசிரியர்கள் உறவுகளுக்காக ஏங்கித் தவிப்பவர்களில்லை.

தான் கற்பிக்கும் விடயத்தில் அறிவை நிரப்பிக்கொண்டு, அவற்றைப் போதிக்கும் நுட்பத்தில் பயிற்சி பெற்று, மாற்றமுறும் விடயத்திற்கேற்பவும் புதுமைகளுக்கேற்பவும் தன்னில் அறிவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, கல்வி உளவியலையும் கையாண்டு, வகுப்பறைக்குள் மகிழ்ச்சியுடன் சென்று எல்லாப் பிள்ளைகளினதும் முகங்களுடன் தன் கண்ணைப் பதித்து வணக்கம் கூறி, இனிய குரலில் அன்பான வார்த்தைகளில் பாட அறிமுகம் செய்து படிப்படியான விடய விரிவாக்கத்துடன் எல்லா மாணவர்களின் முகங்களையும் இடைக்கிடை சந்தித்து பொருத்தமான கண்ணாசைவுகள், உடல் மொழிகள் கையாண்டு, கம்பீர நடையும், ஆளுமை உத்வேகம் கையாண்டு கற்கும் விடயத்தை இலகுபடுத்திக் கற்பிக்கும் முறைமையின் வகுப்பறை நடிபாங்கு கடவுள் அமைத்துவைத்த மேடையில் ஆசிரியன் இன்பக்களி நடனம் புரியும் கதாபாத்திரம்.

கற்று முதிராத இளம் உள்ளத்தினருடன் இருந்து அவர்களின் உளநிலையும், அதன் எழுச்சி நிலையும், சோர்வு நிலையும் அறிந்து அவற்றிற்கான காரணங்களை அறிய பெற்றோர், அயல், ஏனைய ஆசிரியர்களை நாடி அறிந்து மாணவரை முன் இழுக்கவும் முன் தள்ளவும் உத்திகள் கையாளும் ஆய்வுக்குரிய தொழிலே ஆசிரியம்.

இத்தகைய ஆய்வுகள் மூலம் மீடறன் கூடியவர்களை விரைந்து அறிகைக்கு வழிப்படுத்தியும், மீடறன் குறைந்தவனை உயர்த்தும் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தியும் அவர்களை உயர்த்தி அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியை கண்டு மகிழும் இன்பம் இறையின்பத்திற்குரியது.

நான் இன்ன ஆசிரியரிடம் கற்று முன்னேறினேன் என்னும்போது அந்த ஆசிரியன் அடையும் பேரின்பம் சொல்ல முடியாத சொர்க்கம். இறைவன் ஞான அருளைப் பொழிபவன். அதே தொழிலையே ஆசிரியன் செய்கின்றான் என்பதை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் சிந்தித்துக் கற்பித்தலை மேற்கொள்ளும்போது உலகமே இன்பத்தில் மூழ்கும்.

“எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன்” என்பதில் ஞானத்தின் திறவுகோல் எழுத்து. அந்த எழுத்தைக் கற்பித்தவனே இறைவனாகும் போது எழுத்திலிருந்து பரிணமித்து பல்லறிவைப் புகட்டி உள்ளத்தை நிறைவிக்கும் ஆசிரியர்களின் நிலைக்கு நிகரேது?

வணக்கத்திற்குரியவர்களாகக் கருதப்படுபவர்களில் ஆசிரியர் கடவுளுக்கு முதல் வைக்கப்படுகிறார். “மாதா, பிதா, குரு தெய்வம். அவர் மலரடி தினம் தினம் வணங்குதல் செய்வோம்.”

இவ்வரிகள் மனிதரை வழிப்படுத்தச் சொல்லப்பட்ட கருத்தாக மட்டும் கருதலாகாது. ஆசிரியத் தொழிலை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அனைவரும் தம் கற்பித்தல் வினையாற்றலால் தம்மை வணக்கத்திற்குத் தகுதியாக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் இவ்வரிகளில் ஒளிந்திருக்கும் கருத்தாகும்.

சிவபெருமான் சீடருக்கு ஞானத்தைப் போதித்தபோது இறைவன் நிலையிலிருந்து இறங்கிவந்து குருநிலையில் குருந்தமர நிழலில் இருந்து போதித்தார். இந்நிலை குருவும் சீடனும் அண்மித்திருந்து மிகக் கவனமாகக் கற்பித்தல் கற்றல் செயலில் ஈடுபடும் தத்துவத்தை விளக்குகின்றது. அத்துடன் சீடரை நாடிவந்து சீரான குருந்தமர நிழலில் இருந்து போதித்திருந்தமை ஆசிரிய நிலையில் இயற்கைச் சூழலில் கற்பித்தலை மேற்கொள்ளும் சூழ்நிலையை ஆசிரியர் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இறைவனை அடையும் வழியை இறைவன் காட்ட குருவடிவம் எடுத்தே போதித்தார் என்பதிலிருந்து எந்தவித கற்பித்தலும் குருவின் நிலையினருக்கே உரியது என்பதை ஆசிரியர்கள் உணர்ந்து தம் தொழில் இறைவனின் தொழில் என உணர்ந்து கண்ணியமாகக் கடமையாற்றுவது அவசியமாகிறது.

யேசுநாதர், புத்தபிரான், நபிகள் நாயகம் இறைதூதராக உதித்து மக்களை நல்வழிப்படுத்தவும் ஞானத்தைக் கொடுக்கவும் போதனை முறையையே கையாண்டனர். அவர்கள் சீடர்கள் மூலம் தம்போதனைகளை முன்னெடுத்துப் போதித்ததன் தொடராக இன்றும் ஒவ்வொரு மதத்தினரும் குருத்துவப் பள்ளிகள் அமைத்து குருவானவர்களை உருவாக்கி மதப்போதனைகளைச் செய்து வருகின்றனர். இந்து மதத்தினரும் இந்து மதம் காட்டும் ஞான வழிகளைக் காட்ட குரு மடாலயங்கள் மூலம் போதித்து வருகின்றனர். இவற்றிலிருந்து இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வழிகாட்டும் தொழில் ஆசிரியம் என்பதை ஆசிரியர் உணர்ந்து சிறப்புறத் தொழிலாற்ற வேண்டும்.

மனிதனை மகிழ்விக்கும் ஆடல், பாடல், நடப்பு, நாடகம் அனைத்தும் இன்று முறைமைக்குட்படுத்தப்பட்டு தனித்தான துறைகளாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. வைத்தியத்துறை, தொழில் நுட்பத்துறை போன்ற பல்வேறு கற்கை நெறிகள் பல்கலைக்கல்வி வரை போதிக்கப்படுகின்றன. உயர் கலாநிதிப் பட்டம் பெறவும் ஆசிரியம் வழிகாட்டுகின்றது.

பாலர் கல்வி தொடக்கம் பல்கலைக்கழகக் கலாநிதிப் பட்டம் வரை கல்வியை வளர்த்தெடுப்பவர் அனைவருமே ஆசிரியர்கள். ஆரம்பக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மிகமிக அற்புதமாக நோக்கப்பட வேண்டியவர்கள். கடமையாற்ற வேண்டியவர்கள் கல்வியின் அத்திவாரத்திற்கும், குழந்தைகளின் மூடிய அறிவுக் களஞ்சியத்திற்கும் திறவுகோலாய் இருப்பவர்கள் ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்கள்.

பிஞ்சு உள்ளத்துடன் மழலை மொழியுடன் வீட்டைவிட்டு முதல் முதல் நிறுவனக் கற்கைக்காக நுழையும் குழந்தைகளை இன்முகத்துடன் அரவணைத்து தாயுட்டும் அமுதுபோல் ஆடிப்பாடி அசைந்து கல்வியை ஊட்டும் அற்புதமான தொழிலே ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியம்.

ஆரம்பக்கல்வியைத் தாண்டிப் படியேறி இடைநிலைக் கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் துள்ளலும் தூடிப்பும், குழப்படியும் வினாக்கள் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கும் சிறுவர்களின் மன நிலையும் உடல் எழுச்சியும் கருத்திற்கொண்டு அவர்களின் விருப்பு வெறுப்பறிந்து குடும்ப நிலையறிந்து தன்னையும் அவர் நிலைக்காக்கி கற்றலில் அவர்களை இன்பமயமாக

ஈடுபடவைக்கும் உத்திகளைக் கையாண்டு அவர்களின் கல்வி ஆர்வத்தையும் கற்றலையும் கண்டு அகமகிழும் ஆனந்தமான தொழிலே ஆசிரியம்.

இடைநிலைக் கல்வியைத் தாண்டி உயர்தரக் கல்வியில் நுழையும் மாணவனின் நிரம்பிக்கொண்டிருக்கும் உடல் மாற்ற எழுச்சிகள் உளத்தூண்டுதல்கள், மனத்தாசைகள் தெரிந்து அவற்றின் செயற்பாடுகளை கல்வியில், தலைமைதாங்குதலில் விளையாட்டில், கலைகளில் ஈடுபட வைத்து கல்வியின் பால் மனதைச் செலுத்தவைத்து, பரீட்சையில் அதிகபள்ளி எடுக்க வைத்து பல்கலைக்கழகம் அனுப்பி மகிழும் ஆசிரியம் தாயா, தந்தையா, கடவுளா ?

பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் தலைமைத்துவ எழுச்சி, தொழில் பெறுவதற்கான முனைப்பு, சமூகப் பிரச்சினைகள் வியாக்கியானம் காணும் தன்மை விமர்சித்தல், வியாபித்தல் போன்ற மன எழுச்சிகளுக்கு ஏற்ப அவர்களைத் தோழமை அணுகுமுறையுடன் அணைத்து உயர் தேடல் அறிவிற்கு வழிகாட்டி பூரண வல்லமை படைத்தவனாக்குவதும் ஆசிரியம்.

மேற்குறிப்பிட்ட கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் கொடுக்கக்கூடியது. அத்துடன் மனத்துடன் செயல்படவேண்டியது. விருப்பு வெறுப்புகள், உணர்வுகள், ஆசாபாசங்கள், உடல் உள எழுச்சி வேறுபாடுகள் இளவயது உடல் பலம், உளப்பலம் கொண்ட பலரின் முன் ஒரே நேரத்தில் எல்லோர் மனங்களுக்குமேற்ப கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் ஆளுமையும் தலைமைத்துவ வலிமையும் அவர்களுக்கே உரிய தனித்துவக் கொடை எனலாம்.

இந்த வகையில் ஆசிரியம் என்பது சோர்வற்றது. தேடலுக்குரியது. உறங்காதது, கூட்டுறவானது, கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பது. மனங்களோடு பின்னிப் பிணைவது. ஆராய்ச்சிக்குரியது, தலைமைத்துவம் கொண்டது. துன்பமற்றது. மகிழ்ச்சியானது. மதிப்பிற்குரியது. நிம்மதியானது. தேடலுக்குரியது. தர்மமானது. இளமையானது. முடிவில்லாதது எனலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட மேன்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஆசிரியத் தொழிலை ஏற்றுக்கொண்ட சிலர் தமது கடமைகள், பொறுப்புக்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும்போது அவர்களின் கரங்களுக்குட்பட்ட மாணவர்களுடன் அணுகும் பாங்கு தெரியாத ஆசிரியர்களால் பல மாணவர்களின் மனங்கள் உடைக்கப்படுகின்றன. அதனால் அவர்கள் பள்ளி வாழ்க்கையை இடைநிறுத்தி விடுகின்றனர். அதனால் மாணவன் அனுபவிக்க வேண்டிய இன்பகரமான எதிர்காலம் பாழாகின்றது.

குடும்பப் பொருளாதார நிலைமை, தந்தையின் தொழில், கௌரவ நிலைமை, செல்வாக்கு, சாதி, சமயம் போன்ற காரணிகளால் மாணவர்களைப் பாரபட்சமாக நடத்தும் ஆசிரியர்களால் பல மாணவர்கள் விரக்திக்குட்பட்டுக் கல்வியை இழக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களையும் பாடசாலையையும் வெறுக்கிறார்கள். சமூகத்திற்கெதிரான நடவடிக்கையில் ஈடுபடத் துணிகிறார்கள். களவு போன்ற தூர்நடத்தைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆசிரியத் தொழிலையும் ஆசிரியர்களையும் வெறுக்கிறார்கள். ஆசிரியத் தொழிலை இழிவுபடுத்துகிறார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னால் தன் எதிர்காலம் யாரால் அழிக்கப்பட்டது என்பது தெரியாமலே சமூகத்திற்குக் கெடுதல் செய்ய விளைகிறார்கள் அல்லது சமூகத்திலிருந்து ஒதுங்கிப்போகிறார்கள். நலிந்த வாழ்க்கைக்குள் அகப்பட்டு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள்.

“தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி” எனப்படுகிறது. வாழ்க்கைத் துணை ஒருவரது வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமானதும் அவசியமானதும் அதே அளவு ஆதாரமும் அவசியமுமானவர் குரு என்பதே அதன் பொருள்.

கள்ளம் கபடமற்ற இறை குணம் படைத்தவர்களே மாணவப்பருவத்தினர். குருமீது கொண்ட பற்றுதலால் தனக்கு வில்வித்தை கற்றுக்கொடுக்க மறுத்த துரோணரை ஏகலைவன் வெறுக்கவில்லை. அவரின் உருவச் சிலை செய்தான். சிலையில் துரோணரைக் கண்டான். சிலையுடன் பேசிக் கற்றான். வில்வித்தையின் அதியுத்தம பஞ்ச துளையிடும் வித்தையாக ஏகலைவனிடம் கண்ட துரோணர் வில்லுக்கு முக்கியமான வலக்கைப் பெருவிரலைத்

தரும்படி ஏகலைவனிடம் கேட்கிறார். எந்தவித மறுப்பும் தெரியாமல், தான் கஷ்டப்பட்டுக் கற்றுக்கொண்ட வில்வித்தை பயனற்றுப் போய்விடுமே என்றுகூட நினைக்காமல், கவலைப்படாமல் தன் பெருவிரலை மகிழ்வுடன் கொடுக்கின்றான் ஏகலைவன்.

இப்படிப்பட்ட குருபக்தி பிறப்பிலே இணைக்கப்பட்டிருக்கும் மாணவர்களின் கீழ்ப்படிவு, அன்பு, பாசம் என்பவற்றை ஆசிரியர்கள் அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள். மாணவர்கள் கடவுள் போல் நினைத்துத் தமக்குக் கொடுக்கும் அந்தஸ்தையும் புரியாமல் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள்.

குழந்தையும் தெய்வமும் ஒன்று என்பர். அப்படிப்பட்ட பக்திமிக்க குழந்தைகளை ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களும் தம் பிள்ளையில் காட்டும் அக்கறைபோல் வளர்த்தெடுக்க வேண்டியவர்கள். “பிறர் பிள்ளை தலை தடவத் தன்பிள்ளை தானே வளரும்” என்ற வார்த்தை ஆசிரியர்கள் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பிள்ளைகளில் காட்டப்படவேண்டிய அக்கறைக்குச் சிறந்ததோர் உதாரணமாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆசிரியச் சிறப்புக்கள் மனித குலத்தை விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் விண்ணைத் தொடுமளவிற்கு வளர்ந்துவிட்டிருக்கிறது. இறைவனால்தான் உலகம் படைக்கப்பட்டது. ஆசிரியரின் கற்பித்தலால் புதுமைகள் பிறக்க வழிபிறக்கிறது.

எனவே ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் தம் ஆசிரியப்பணி, அதை இறைவனே தமக்கு அருளினான். இறைவன் அமைத்துவைத்த ஆசிரிய மேடையில் தாம் கதாநாயகர்கள் என்ற நினைப்போடு ஆசிரியப்பணியைச் சிறப்புறச் செய்து ஒவ்வொரு வீட்டையும் தேசத்தையும், நாட்டையும் உலகையும் வெளிச்சத்தில் மிதக்க உதவ வேண்டும். அதுவே ஆசிரியத்தின் இறுதி மூச்சாக மிளிர வேண்டும்.

“பூரண மனிதனைப் படைப்பவன் ஆசிரியன்”

நீதிமன்றம் வழங்கிய நூதன தண்டனை

பஸ்ஸில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த மாணவியைக் கேலிசெய்த மாணவன் ஒருவன் மீது, அதே மாணவியால் வழக்குத்தொடரப்பட்டது. வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி மாணவனுக்கு புத்திபுகட்டும் விதமாக நூதனமான தண்டனையை வழங்கித் தீர்ப்பளித்தார். தீர்ப்பு இதுதான்.

பொது இடங்களில் பெண்களைக் கேலி, கிண்டல் செய்வதால் அவர்களின் மனம் எந்த அளவுக்குப் புண்படும் என்றும், பெண்களை ஏன் கேலி செய்யக் கூடாது? என்பது பற்றியும் 25 பக்கங்களில் எழுதி, நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்றும், மேலும் பெண்களைக் கேலி செய்வதைத் தடுக்கும் சட்டம் பற்றியும் அதற்கான தண்டனைகள் குறித்தும் விவரங்கள் கொண்ட 500 பிரசுரங்களை, ஆண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி அல்லது டெல்லி பல்கலைக் கழகத்தில் புதிதாகச் சேரவரும் மாணவர்களுக்குப் பொலிஸாரின் கண்காணிப்பின் கீழ் விநியோகிக்க வேண்டும் என்றும் நீதிபதி உத்தரவிட்டுள்ளார்.

பழைய ஆத்திசூடியும் புதிய ஆத்தி சூடியும் ஒரு ஒப்பு நோக்கு

திரு. ச. கு. கமலசேகரன்

அதிபர்

மட் / புலிபாய்ந்தகல் அ. த. க. பாடசாலை
கிரான்

இலக்கிய வரலாற்றுப் போக்கிலே காலத்துக்குக் காலம் ஆங்காங்கே மக்களுக்குத் தேவையான ஒழுக்க விதிமுறைகளையும், நீதி நெறிகளையும் எடுத்துக்கூறும் இலக்கியங்கள் பல புலவர்களால் படைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வகையில் நாயக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்த பெண் புலவரான ஓளவையாரால் எழுதப்பட்டதே ஆத்திசூடி என்னும் நீதி நூலாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும் நவயுக நாயகனுமான புதுமைக் கவிஞன் பாரதியும் “புதிய ஆத்திசூடி” என்னும் பெயரில் எமக்களித்த இந்த நீதி நூலும் ஒரே கருவினைக் கொண்டமைந்த போதிலும் இவ்விரு நீதி நூல்களும் சொல்லப்பட்ட விதங்களில் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. இவ்வடிப்படை வேறுபாடுகள் பற்றியும் அவ்வேறுபாட்டிற்கான காரணங்கள் பற்றியும் சிறிது ஒப்பிட்டு ஆராய்வோம்.

நூற்றி எட்டு நீதிக் கருத்துக்கள் கூறப்படும் ஓளவையின் ஆத்திசூடியானது ஐம்பது விடயங்களைச் செய்யக்கூடிய உடன்பாடாகவும் ஐம்பத்தெட்டு விடயங்களைச் செய்யக்கூடாத எதிர்மறையாகவும் எடுத்துரைக்கின்றது. ஆனால் பாரதியின் புதிய ஆத்திசூடியில் நூற்றுப்பத்து நீதிக்கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் எண்பத்தேழு கருத்துக்கள் உடன்பாடானவையாகவும், இருபத்து மூன்று கருத்துக்கள் எதிர்மறையாக எடுத்துரைப்பவையாகவும் காணப்படுகின்றன. இருவரது பாடல்களுமே இன்னதைச் செய்யாதே என்று கூறும் வாக்கிய அமைவில் ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. ஆனால், அமைப்படிப்படையில் பல்வேறு வேறுபாடுகளும் நிறைந்துள்ளன. முதலில் கடவுள் வாழ்த்தை எடுத்து நோக்கினால் இருவரது கருத்திலும், செய்யுள் அமைப்பிலும் வேறுபாடு இருப்பது புலப்படுகின்றது.

“ஆத்திசூடி அமர்ந்த தேவனை

ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே”

என்று இரண்டு அடிகளைக் கொண்டதாக ஓளவையின் இக்கடவுள் வாழ்த்தானது “திருவாத்தி மாலையை அணிந்தவனான, சிவன் விரும்பிய விநாயகக் கடவுளை நாம் போற்றித் துதித்து வணங்குவோம்” என்ற பொருளில் அமைய பாரதியின் புதிய ஆத்திசூடியின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலானது பின்வருமாறு அமைந்து காணப்படுகின்றது.

“ஆத்திசூடி இளம்பிறை அணிந்து

மோனத்திருக்கும் முழுவெண்மேனியான்

கருநிறம் கொண்டு பாற்கடல் மிசைகிடப்போன்

முகமது நபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்

இயேசுவின் தந்தை எனப்பல மதத்தினர்

உருவத்தாலே உணர்ந்து உணராது
 பலவகை பரவிடும் பரம்பொருள்
 ஒன்றே அதனில் ஒளிவுறும் அறிவாம்”

என்று பல அடிகளைக் கொண்டதாகவும் இருளாகிய அறியாமையைப் போக்கி ஒளியைத் தருவது அறிவு. எனவே ஒளியுறுகின்ற நல்லறிவு நம் துன்பங்களைப் போக்கிவிடும். எனவே அந்த ஞானமாகிய ஒளியின் மீது ஏற்றி தனது நீதி வாக்கியங்களைப் படைக்க முற்படுகின்றான் பாரதி. மேலும் ஒளவை ஒரு சமயம் சார்ந்தும், அச்சமுகத்தை நோக்கில் கொண்டும் கூற, பாரதியோ எம்மதமும் ஒன்றே என்ற புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண விழைகின்றான். இவ்வகையில் அவன் சொல்லும் பொருள் புதிது. சொல்லும் விதமும் புதிதல்லவா ? எனவே தான் பாரதி ஒரு புதுக்கவிஞனாகி விடுகின்றான்.

மேலும் பாரதி ஒளவை இப்படிச் செய்யாதே என்று எதிர்மறையில் கூறியவற்றை இன்னவாறு செய் என்று ஆணித்தரமாக இடித்துரைப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக, “சோம்பித் திரியேல்” என்று ஒளவை கூற “நாளெல்லாம் வினைசெய்” என்று வலியுறுத்துகின்றான். “சொற்சோர்வு படேல்” என்று ஒளவை சொன்னதற்குப் பிரதியீடாக “சொல்வது தெளிந்து சொல்” என்றான் பாரதி. இன்னும் “பிழைபடச் சொல்லேல்” என்று ஒளவை கூறியதற்கு “மெல்லத் தெளிந்து சொல்” என்றுரைத்தான் பாரதி. இவ்வாறு இக்கருத்துக்களில் இருவருக்குமிடையே உடன்பாடு நிலவுவதை நாம் காண முடிகின்றது.

உடன்பாடான நிலை மட்டுமன்றி முற்றிலும் எதிர்மாறான கருத்துக்களிலும் சில நீதி வாக்கியங்களை இருவரும் தந்துள்ளனர். உதாரணமாக, “முனைமுகத்து நில்லேல்” என்று ஒளவை கூறியதை “முனையிலே முகத்து நில்” என்று எதிர்த்தான் பாரதி. “போர்த் தொழில் புரியேல்” என்று ஒளவை உரைத்ததை, “போர்த் தொழில் பழகு” என்று மறுத்தான் பாரதி. “வெட்டெனப் பேசேல்” என்று ஒளவை பகர்ந்ததை “வெடிப்புறப்பேசு” என்று சாற்றினான் பாரதி. “தையல் சொல் கேளேல்” எனப் பெண்ணைப் புறக்கணித்து ஒளவை அறைந்ததை, “தையலை உயர்வு செய்” என்று ஏற்றி வைத்தான் பாரதி. “மீதூண் விரும்பேல்” என ஒளவை கூற “ஊண் மிக விரும்பு” என்றான் பாரதி. “தொன்மை மறவேல்” என்று ஒளவை கூற “தொன்மைக்கு அஞ்சேல்” என்கிறான் பாரதி. இவ்வாறான சில எதிரெதிரான கருத்துக்களை நாம் நோக்கும்போது நவீன காலச் சிந்தனைக்கு ஏற்ற நவீன கருத்துக்களை தற்காலத்திற்கு ஏற்புடைய வகையில் தருவதையே பாரதி நோக்காகக் கொண்டிருந்தமை புலனாகின்றது. எனவே தான் பாரதி ஒரு நவயுக புருசனாகின்றான்.

அச்சந்தவிர், கீழோர்க்கு அஞ்சேல், பேய்களுக்கு அஞ்சேல், தீயோர்க்கு அஞ்சேல் என்று அச்சத்தையொட்டியும், ஆண்மை தவறேல், தோல்வியில் கலங்கேல், மிடிமையில் அழிந்திடேல் என்று ஊக்கப்படுத்தியும், கேட்டிலன் துணிந்து நில், குன்றென நிமிர்ந்து நில், கொடுமையை எதிர்த்து நில், வீரியம் பெருக்கு, ஏறுபோல் நட என்று பலவாறாக எழுச்சியூட்டியும், வையத்துக்கே தலைமை கொள் என்று தலைமைக் குரல் கொடுக்கின்றான் பாரதி. ஆனால், இது போன்ற சிறப்பான எழுச்சிக் கருத்துக்கள் ஒளவையாரின் ஆத்திசூடியில் அமையவில்லை. இதற்கு ஒரு வேளை ஒளவையின் காலச் சூழலிற்கு இவை தேவையற்ற ஒன்றாகவும் அமைந்திருக்கலாம். ஆனால் பாரதி வாழ்ந்த காலச் சூழலில் எழுச்சிக் கருத்துக்களின் தேவை அதிகம் காணப்பட்டது. சமூகத்திற்கு மட்டுமன்றி தனி மனித வாழ்விலும் அவை பங்கேற்கத் தொடங்கிய காலம் பாரதியின் காலமாகும். மேலும், புதியன விரும்பு, வேதம் புதுமை செய், பணத்தினைப் பெருக்கு, தேசத்தைக் காத்தல் செய், கிளை பல தாங்கேல், ஊண்மிக விரும்பு என்றெல்லாம் பாரதி கூற முற்பட்டதும் அப்போது காணப்பட்ட சமுதாயத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் நோக்குடனேயாகும் என்று கூறுதல் மிகவும் பொருந்தும்.

மேலும், மூர்க்கரோடு இணங்கேல், மேன் மக்கள் சொற்கேள் போன்ற ஒளவையின் அமைதியான பொது நீதி நெறிகளை ஊடறுத்துக்கொண்டு தொன்மைக்கு அஞ்சேல், புதியன விரும்பு, சோதிடம் தனை இகழ், தீயோருக்கு அஞ்சேல், கொடுமையை எதிர்த்து நில், கோல்கைக் கொண்டு வாழ், ரௌத்திரம் பழகு, நையப்புடை என்றெல்லாம் புதுமைமிக்க நீதி நெறிகளை நிலை நாட்டினான் பாரதி.

இவ்வாறாக இரு ஆத்திசூடிகளும் வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இதற்குக் காரணம் ஓளவை வாழ்ந்த சூழலுக்கு ஏற்ற கருத்துக்களை அவர் கூற பாரதி தனது காலத்துக்கொப்பான வகையில் கூற முற்பட்டமையேயாகும். ஆயினும், இவ்விரண்டுமே ஒரே நாட்டில் ஒரே சமுதாய மக்களுக்காகவே எழுந்த நூல்கள். இவை எழுந்த கால கட்டங்களில் இவற்றின் அமைப்பை தீர்மானித்தன எனலாம். முன்னையதில் கூறப்பட்ட சில நீதிக் கருத்துக்கள் பின்னைய நூலில் புதியனவாக மாற்றப்பட வேண்டியிருந்தது. மேலும், முன்னையதில் கூறப்பட்ட சில கருத்துக்களை நேர்நின்று எதிர்த்துத் தகர்ப்பது போன்ற உறுதி பாரதியின் குரலில் காணப்படுகின்றது.

இவ்விரு நூல்களின் பெயர்களும் ஆத்திசூடி என்றே அமைந்துள்ளன. ஓளவையார் தனது நூலுக்கு வேறு பெயரிட்டிருக்கலாம். எனவும், நூலின் தொடக்கத்தில் வரும் பாயிரச் சொல்லை வைத்தே மக்கள் வழங்கிவர அதுவே பின்நூலுக்குப் பெயராகியிருக்கலாம் என்றும் சிலர் குறிப்பிடுவர். கொன்றை வேந்தன், வாக்குண்டாம் எனபன போன்ற நூல்கள் முதல் தொடரால் பெயர் பெற்றிருப்பினும், வாக்குண்டாம் எனும் நூலுக்கு “மூதுரை” என்ற வேறு பெயர் இருப்பது அக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. ஓளவையாரின் ஆத்திசூடியைப் போன்றதே தனது நூலும் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தவே பாரதி “ஆத்திசூடி” என்ற பெயரோடு ஒரு நூல் செய்ய முனைந்தமைக்கு ஒரு காரணமாகலாம். ஏற்கனவே ஆத்திசூடி எனும் பெயரிலிருந்து வரும் நூல் மக்களுக்குச் சரியான எழுச்சியைத் தந்து நல்வழியைக் காட்டத் தவறிவிட்டது என்ற நோக்கிலே புதிய கருத்துக்களை புதிய நடையில் படைத்து “புதிய ஆத்திசூடி” மூலம் மக்கள் முன் வைத்தார் பாரதியார். இதை அவர் ஒரு காலத்தின் தேவையாகவே உணர்ந்து செய்தார் எனக் கருத இடமுண்டு. எனவே நாமும் காலத்துக்குத் தகுந்த கருத்துக்களை அவற்றிலிருந்து பெற்று நீதிநெறி நின்று வாழ்ந்து சிறப்புற்றுத் திகழ்வோமாக.

தூக்கம் ஒரு அதிசயம் Good Night

“தூக்கம் என் கண்களைத் தழுவட்டுமே
துயரம் என் நெஞ்சினில் விலகட்டுமே”

தூக்கத்தைப் பற்றி வெகுகாலமாகவே பலர் பலவிதமான கருத்துக்களைக் கூறிவந்திருக்கின்றனர். ஷேக்ஸ்பியர் தன்னுடைய உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மாஃபெத் என்ற நாடகத்தில் தூக்கத்தைப் பற்றி பலவிதமான புகழ் மாலைகளைச் சூட்டுகிறார்.

கவலை என்ற கழிந்துபோன சட்டையைத் தைத்து மூடும் சாதனம் தூக்கம். என்று கூறும் ஷேக்ஸ்பியர் தூக்கம் என்பது அன்றாடம் ஏற்படுகிற மரணம். ஆனால் மறுநாள் விழித்துக்கொள்கிறோம். என்றோ ஒரு நாள் உறங்குவது போலக் கண்மூடும் மனிதன் மறுபடியும் விழிப்பதே இல்லை. அதனால் இரவு தூங்கப்போகும் நாம் மறுநாள் எழுந்திடுவோம் என நிச்சயமாக நம்பிக்கொண்டு இருக்காதீர்கள் என மக்களை எச்சரிக்கவும் செய்கின்றார்.

கடுமையான உழைப்பினால் உண்டாகும் அலுப்பினைக் கழிவித்தளும் குளியல்தான் தூக்கம் என்று மொழிகிறார்.

ஷேக்ஸ்பியர் மேலும் சொல்கிறார் தளர்ந்து போன மனத்துக்குத் தூக்கம் ஒத்தடம் கொடுக்கிறது. தூக்கம் இறைவன் தந்த விலைமதிப்பற்ற கொடை. வாழ்க்கை என்ற விருந்தில் பரிமாறப்படும் அருமையான ஊட்டச்சத்து தூக்கம். உங்கள் அருகில் தன்னைமறந்து தூங்கும் உங்கள் மனைவியைப் பாருங்கள் காலைமுதல் மாலைவரை பம்பரமாய் இயங்கிய அவளுக்கு அந்தத் தூக்கமும் இரவில் இல்லை என்றால் அந்தக்குடும்பப் பெண்ணுக்கு ஒய்வதான் எப்போது? பகல்முழுக்க உழைத்து வியர்வைசிந்திய கணவன் தன்னைமறந்து தூங்குவதும் இந்த இராப் பொழுதில்தான். ஆண்டவன் இரவைக் கொடுத்தது மனிதனுக்கு உடலில் ஒரு பகலைக் கொடுப்பதற்காகவே. ஷேக்ஸ்பியரின் உணர்ச்சிபூர்வமான இந்த மொழிகள் தூக்கம் பற்றித் தெளிவான விளக்கங்களாக அமைந்துள்ளன.

மனித உடல், உள்ளம் ஆகிய இரண்டின் நலத்தையும் காக்கவும், மீட்கவும் இயற்கை அளித்த விலைமதிப்பற்ற அதிசயப்பரிசு உறக்கம். தூங்குவதற்கு முன் குறைந்தது இரண்டு மணி நேரத்திற்கு முன்பு உண்ணுங்கள். உண்ணும் வேளையில் விவாதங்களைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள். உறங்குவதற்கு முன் நல்லதோ கெட்டதோ எந்தச் சிந்தனைகளும் இன்றி மனதை அமைதியாக வைத்துக்கொண்டு தூங்கச் செல்லுங்கள்.

எதையாவது நினைக்கத்தொடங்கினால் நினைவுகள் சங்கிலித்தொடர்புகளாக வந்து தூக்கநேரத்தில் பாதியை விழுங்கி விடும். உறங்குவதும் விழிப்பதும் அவன் கையில் அதனால்தான் மேலைத்தேசத்தவர்கள் உறக்கச் செல்லமுன் Good Night என்று வாழ்த்தி அனுப்புகிறார்கள்.

சிலேடைக் கவிநயம்

பிள்ளைக்கவி வ. சிவராசசிங்கம்

ஒருவர்தம் உள்ளத்தில் தோன்றும் எண்ணத்தை, கருத்தை வெளிப்படுத்தற்கு இயன்ற சாதனமாக அமைவது மொழி. அது உரைநடை, செய்யுள் என இருவகையது. செய்யுள் என்பது இக்காலத்தில் கவி அல்லது கவிதை என்றே வழங்கக் காண்கிறோம். செய்யுள் அல்லது கவிதை விசேட நடை கொண்டது. நயமான ஓசை கவிதைக்கு இன்றியமையாதது என்பது பெரும்பான்மைக் கருத்து. ஓசை நயத்தில் மலரும் அழகுதான் கவிதை என்பது ஓர் ஆங்கிலக் கவிஞரின் கருத்து. ('Poetry is the rhythmic creation of beauty' – Edgar Allen Poe) அதிசிறந்த சொற்கள் அதிசிறந்த ஒழுங்கில் அமைவது தான் கவிதை என்பது ஷெல்லி என்பாரின் அபிப்பிராயம். ('Poetry is the best words in the best order' P. B. Shelley) இவை மேலை நாட்டுக் கவிஞர்களின் சிந்தனைகள்.

தமிழில் மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த விற்பன்னர்கள் கவிதைக்கும் வரைவிலக்கணம் வகுத்துள்ளார்கள். அவ்வாறு வகுத்த சான்றோர்களுள் நன்னூல் செய்த பவணந்தி முனிவரின் வரைவிலக்கணம் சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறது.

பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல சொல்லாற் பொருட்கிடகை உணர்வினின் வல்லோர் அணி பெறச் செய்வன செய்யுள்.

தோல், தசை, நரம்பு, எலும்பு முதலாம் தாதுக்களாலான உடல் உயிர்க்கு உறைவிடமானது போல உயரிய பொருள் விளங்குதற்கு இடமாக அழகு பொலியும் படி மொழிவல்லார்கள் அமைப்பதுவே கவிதையாகும். இங்கே 'அணிபெற' என ஆசிரியர் குறிப்பிட்டமை கவனித்தற் பாலது. அணி என்பது அழகு. கவிதைக்கு அழகு முக்கியம் என்பது நன்னூலார் கருத்து. எத்தயை அழகு ? ஒரு சிறந்த கவிதை, இலக்கணம் வழுவாமை, இன்பமுறுத்தல், திறம்பட மொழிதல் என்னும் முக்குணங்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இம்மூன்றினுள் இன்புறுத்தல் என்பது படிப்போர்க்கு இன்ப உணர்வு ஏற்படச் செய்தல். இன்பம் உறுத்தல், சொல்லால் இன்பம் உறுத்தல், பொருளால் இன்பம் உறுத்தல் என இருவகை. இவ்வகை இன்புறுத்தல், சொல்லுகின்ற சொற்களால், சொல்லுகின்ற விற்பனத்தால், திறம்பட மொழிதலால் அமைதற்பாலது. கூறுகின்ற கருத்தை அழகுறச் சொல்லுதற்கு, அலங்கரித்துச் சொல்லுதற்கு அமைந்த உத்திகளே அணியெனப்படுபவை.

மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும்
ஆடமை தோள் நல்லார்க்கு ஆபரணமும் போல
கவிதைக்கு அணிகள் அழகு சேர்ப்பன.

தமிழன்னைக்கு வாழ்த்துக்கூற வந்த கவிஞர் ஒருவர் காதொளிரும் குண்டலமும் கைக்கு வளையாபதியும் கணமார்பில் சிந்தாமணியும் மெல்லிடையில் மேகலையும் சீறடியால் சிலம்பார்மின்னும் மேவித்தோன்ற நீதியொளிர் செங்கோலைத் திருக்குறளைத் தாங்கும். தமிழ் அன்னையே வாழ்க என ஐம்பெருங் காப்பியங்களையும் தமிழன்னையின் அணிகலன்களாகப் புனைந்து பாடியுள்ளமை நயந்து போற்றுதற்குரியது.

தமிழ் மொழி எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு அணி என்னும் ஐவகை இலக்கணக் கூறுகள் கொண்டது. தண்டியலங்காரம் என்னும் அணியியல் இலக்கண நூல் ஐம்பத்தெட்டு வகையான அணிகளைக் குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியம், அணிகளுள் எல்லாம் சிறந்ததாகப்

பேசப்படும் உவமையணி பற்றியே விளக்கம் அளிக்கிறது. உவமை அணிக்கு அடுத்த சிறப்புடையதாக சிலேடையணி கருதப்படுகிறது. சிலேஷா என்னும் வடமொழிச் சொல்லின் திரிந்த வடிவமே சிலேடையாகும். அது இரட்டுற மொழிதல் என்னும் பொருளுடையது. ஒரு தொடர் ஒரு கூற்று அல்லது ஒரு பாடல் இருவேறு பொருள்களைப் பயந்து நிற்பது சிலேடையாகும்.

“ஒரு வகைச் சொற்றொடர் பலபொருட் பெற்றி
தெரிதரவருவது சிலேடையாகும்”

என்பது தண்டியலங்காரச் சூத்திரம். இது செம்மொழிச் சிலேடை பிரிமொழிச் சிலேடை என இரு வகைப்படும். சில சமயங்களில் பேச்சு வழக்கிலும் சிலேடை இடம்பெறுவதைக் காணலாம். ஒருவர் மூட்டை ஒன்றைத் தலையிற் சுமந்தவாறே வருவதைப் பார்த்த நண்பர், ‘இது என்ன கோலம்’ என்று வினவியகாலை முன்னவர், ‘தலைவி திவசம்’ என்று பதிலளித்தார். தபுதாரியாகிய அவர், இறந்த மனைவியின் சிரார்த்தத்தின் பொருட்டு வேண்டிய பொருள் இது? என்பதைச் சுட்ட ‘தலைவி திவசம்’ என்றார். இப்படிச் சுமக்க வேண்டிய தலைவிதி ஏற்பட்டதே என்று சலித்துக்கொள்பவராக ‘தலை விதிவசம்’ என்று கூறினார் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் அல்லவா ?

சிலேடையணி, சிறு பிரபந்தங்களிலும் பெருங் காப்பியங்களிலும் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். கம்பராமாயணத்தில் சிலேடை யமைந்த பாடல்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் இரு உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

இராம லக்குமணர்களின் ஆரணியம் நோக்கிய தமது பயணத்தின் வழியில் கோதாவரிநதியை எதிர்கொள்கின்றனர். அந்நதியின் பொலிவை வருணிக்க வந்த கவிஞர் அதனை ஒரு கவிக்கு ஒப்பிடுகின்றார். உயரிய கவிக்குரிய பண்புகள் பலவற்றை நதி கொண்டிருந்த இயல்பினால் அது கவிபோன்று விளங்கியது.

புவியினுக்கு அணியாய் ஆன்ற பொருள் தந்து புலத்திற்று ஆகி அவி அகந்துறைகள் தாங்கி ஐந்திணை நெறி அளாவி சவி உறத் தெளிந்து தன்னென்று ஒழுக்கமுந் தழுவிச் சான்றோர் கவியெனக் கிடந்த கோதாவரியினை வீரர் கண்டார்.

கவியின் இயல்பு

புவியினுக்கு அணியாய், புவியிலுள்ளோர் வியக்கும்படி உவமை, தற்குறிப்பேற்றம் முதலாகிய அலங்காரங்களை உடையதாகி, ஆன்ற பொருள்தந்து - ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணிய பொருள்களை - கருத்துக்களைப் - பயப்பதாகி (மேலாம் அறம் முதலாகிய உறுதிப்பொருள்கள்கள் வழங்குவதாகி) புலத்திற்கு அறிவுப் பெருக்கத்துக்கு இடமாகி, அவி அகத்துறைகள் தாங்கி - அமைவுடைய அகப்பொருள் துறைகள் மருவப் பெற்று, ஐந்திணை நெறி அளாவி குறிஞ்சி முதலாம் ஐவகை நிலங்களுக்குரிய புணர்தல் ஆதியாம் ஒழுக்கங்களைத் தழுவப்பெற்று, சவியுறத் தெளிந்து - அழகுமிளிரும்படி தெளிந்த பொருள் கொண்டதாகி, தண்ணென்று ஒழுக்கமும் தழுவி இனிய நடைப்போக்கு உடையதாகிச் சான்றோர் கவிவிளங்கும்.

இப்பொருளில் : புவி - மக்கள், அணி - அலங்காரம், பொருள் : உறுதிப் பொருள், புலம் - அறிவு, அகத்துறைகள் - அகப்பொருள் துறைகள், ஐந்திணை நெறி - ஐவகை நிலத்துக்குரிய ஒழுக்கங்கள், சவியுறத் தெளிதல் - நன்றாகப் பொருள் விளங்குதல், தண்ணென் ஒழுக்கம் - இனிய நடைப்போக்கு.

நதியின் இயல்பு - நிலமகளுக்கு அணிகலனாகி, ஆன்ற பொருள் தந்து, மிகுதியாக, அலைபடு திரவியங்களை உருட்டிக் கொணர்ந்து, புலத்திற்றாக - விளைநிலங்களில் பரந்து, அவி அகத்துறைகள் தாங்கி - வெப்பம் தணிக்கும் நீர்த்துறைகள் விளங்கப்பெற்று, ஐந்திணை நெறி அளாவி - குறிஞ்சி முதலாம் ஐவகை நிலங்களையும் அணவி, சவியுறத் தெளிந்து - ஆழத்தில் உள்ள பொருளும் தெரியும் படி தெளிவுடையதாகி, தண்ணென் ஒழுக்கமும் தழுவி - குளிர்ந்த நீரோட்டம் பொருந்தி நதி விளங்கியது.

இப்பொருள் : புவி - நிலமகள், அணி - அணிகலன், பொருள் - மலைபடு திரவியம், புலம் - விளைநிலம், அவி அகத்துறைகள் - வெப்பம் தணிக்கும் நீர்துறைகள், ஐந்திணை நெறி - ஐவகை நிலமும் சார்ந்த வழி.

சிலேடைப் பொருளமைந்த இன்னொரு கம்பராமாயணப் பாடலைப் பார்ப்போம். இராம பாணம் சிறந்த கவிஞனுடைய உயரிய பாடல்போன்றது என்ற கருத்தினை இரட்டுற மொழிதலாக ஒரு செய்யுளில் முன்வைக்கின்றார் கம்பர். இப்பாடலில் உவமை அணியையும் சிலேடை அணியையும் இணைந்து மொழிவிற்பன்னம் செய்கிறார்.

பாடலைப் பார்ப்போம்

நல்லியல் கவிஞர் நாவில் பொருள் குறித்து அமர்ந்த நாமச்
சொல்லெனச் செய்யுள் கொண்ட தொடையென தொடையை நீக்கி
எல்லையில் சென்றும் தீரா இசையெனப் பழுது இலாத
பல் அலங்காரப் பண்பே காசுத்தன் பகழி மாதோ

இராமனின் பாணம் சிறந்த கவி கொண்டிருக்கும் பல அலங்காரங்களை - அழகு - களையுடையது என்பது பாடலின் திரண்ட கருத்து.

முதலில் பாடலின் பண்புகளைப் பார்க்கலாம். பாடலின் அமைந்துள்ள சொற்கள் நல்ல இயற்கைக் கவிஞனின் நாவில் தோன்றியிருப்பது முதலாவது பண்பு. நல்ல, சால்படைய கவிஞனின் நாவில் நாமச் சொல்லாக, புகழ்வாய்ந்த இனிமை பயின்ற அழகான, ஆழமான, பொருள் பொதிந்த சொல்லாக விளங்குவது இரண்டாவது பண்பு. சொற்களால் அமையப்பெற்ற மோனைத் தொடை, முரண்தொடை முதலாம் தொடைகள் கொண்டு மிளிர்வது மூன்றாவது பண்பு. அத்தொடைகளிலிருந்து தோன்றும் சந்தச் சிறப்பு முதலான வண்ணங்கள் கொண்டலங்குவது நான்காவது பண்பு.

சொற்குற்றம் பொருட் குற்றம் ஆகிய பழுதுகளில்லாது இருப்பது ஐந்தாவது பண்பு. இத்தகைய உயரிய பண்புகளை திவ்விய கவி கொண்டு விளங்கும். இவ்வகைய பண்புகளை - அலங்காரங்களை, காசுத்தன்பகழி - இராம பாணம் கொண்டிருந்தது. எவ்வாறென்று பார்ப்போம். கவிஞர் முட்டின்றி இயல்பாகவும் விரைவாகவும் (இம்மென்னும் முன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும்) பாடவல்லர் ஆதல் போல இராமபிரானும் எவ்வகைப் பிரயாசையுமின்றி அனாயாசமாகக் கணை தொடுக்கும் வல்லமை கொண்டிருந்தமை முதலாவது பண்பு. கவிஞரின் சொல் நாமச் சொல்லாதல் போல இராம பாணமும் ஏழு மரங்களை ஒரே முறையில் துளைத்தமை போன்ற புகழ் கொண்டிருப்பது இரண்டாவது பண்பு. கவிஞனின் இசைமிக்க சொல் பல்வகைத் தொடைகளாக மல்குவதுபோல, ஒரு கணை பல்கணைகளாக விரிதல், பகைவரைத் தேடியழித்தல் ஆகிய செயற்பாடுகள் பொருந்துமாறு பலவகைத் தொடைகளை (பாணத் தொடுப்புகளைக் கொண்டு விளங்குதல் பிறிதோர் பண்பு. குறி தவறுதல், புறமுதுகு இட்டு ஓடுபவரை அல்லது நிராயுதபாணிகளைத் தாக்குதல் ஆகிய பழுதுகளில்லாமை மேலுமோர் சிறப்பு. இவ்வாறு பலமேலான பண்புகளைக் கொண்டது இராமபாணம். இங்ஙனமாகக் கம்பர்பிரான் தனது கூர்ந்த மதியால் கவிக்கும் கணைக்கும் பொதுமை கண்டு தனது சொற்படு விற்பனத்தால் இரட்டுற மொழிந்து கழியில் இன்பம் தேக்கி வைத்துள்ளார். அரும் பொருள்தேடும் ரசிகவண்டுகள் மொய்க்கும் தேன்வதையாகத் திகழ்கிறார் கம்பர்.

சிலேடைப் பொருள் நயம் தேடும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கலை சிலேடை வெண்பா, கதிரைச் சிலேடை வெண்பா, தச்சைச் சிலேடை வெண்பா முதலாம் பிரபந்தங்களை நாடிப் படித்து நம் கவிதை வேட்கையை நிறைவு செய்துகொள்ளலாம்.

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் படைப்புக்களும்

திரு. பராஜசிங்கம் இராஜேஸ்வரன்,
ஆசிரியர்,
யா/சரவணை சின்னமடு ரோ. க. த. க. பா.,
தீவகக் கல்வி வலயம்,
யாழ்ப்பாணம்.

அறிமுகம் :

தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களில் மிகப் பழமையான ஊடகமாக அச்ச ஊடகங்கள் காணப்படுகின்றன. மொழி என்பது கூட ஓர் சாதனம். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தமட்டில் அச்ச ஊடகம் வளம்படுத்த உதவியுள்ளதை வரலாற்று ஆய்வுப் படிமங்கள் ஊடாக உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது. மொழிசார் எண்ணக்கருக்கள் சமூகப்பரப்பில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு பத்திரிகைகளின் பங்கு அளப்பரியது. பத்திரிகைகள் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பு. பத்திரிகைகள் ஊடாக தகவல்கள் சமூகத்திற்கு நிகழ்கால அடிப்படையிலும், கதிர்கால அடிப்படையிலும் ஆவணப்படுத்துகின்றன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்தமட்டில் பத்திரிகைகள் சமூகத்தின் காலக் கண்ணாடியாகப் பங்குகொள்கின்றது. பத்திரிகை மூலம் மொழிசார் இலக்கண அறிவு, இலக்கிய அறிவியல், எழுத்தறிவு ஆற்றல்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அச்ச ஊடகங்கள் மூலம் தமிழ் மொழி செம்மை பெற்ற அதேவேளை மொழிசார் எழுத்தாளர்களையும் ஆராய்ச்சியாளர்களையும் கவிஞர்களையும் புலமையாளர்களையும் உருவாக்கியுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் பத்திரிகை வளர்ச்சி என்பது தனித்தன்மை பெற்றதாக உள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழ் பத்திரிகை வளர்ச்சி சிறப்புப் பெற்ற பரப்பாக ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று வளர்ச்சியில் தடம் பதிப்பதை வரலாற்றியல் ஆதாரங்களுடன் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. பத்திரிகை உள்ளடக்கங்களைப் பொறுத்தமட்டில் தனித்தன்மை வாய்ந்த பல விடயங்கள் உள்ளடங்கியுள்ள அதே வேளை தமிழ் மொழியாளர்கள் பங்கு கொள்ளக்கூடிய அணுகுமுறையைக் கொண்டுள்ளதையும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கான இலக்கியப் படிமங்களை உருவாக்கவும் பங்காற்றியுள்ளது. இத்தகைய பின்னணிகளை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தொடர்பூடக பத்திரிகைகள்

செய்திகள் அல்லது தகவல்களை ஒரே நேரத்தில் மக்களுக்கு வழங்குவதில் ஊடகமாக பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, இன்ரெநெற் போன்றன காணப்படுகின்றன. பத்திரிகை மக்கள் தொடர்புச் சாதனமாக (Mass Communication) பணியாற்றுகின்றது. மக்களையும் சமூகத்தையும் இணைக்கும் ஊடகமாக பத்திரிகை உள்ளது. தொடர்புச் சாதனங்கள் சமூக அறிவுட்டலுக்கும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் பங்காற்றுகின்றன. குறித்த தரப்பினர் பத்திரிகைகளில் தம்மைப் பங்குகொள்ளச் செய்ய முடியும். ஒரு வகையில் அச்ச ஊடகம் இருவழித் தொடர்புச் சாதனமாகப் பணிபுரிகிறது.

பத்திரிகை மூலம் சமூக நியமங்கள், நடத்தைகள், வரலாற்று அம்சங்கள், மொழிசார் அடிப்படைகள், சமூக விழுமியங்கள் இன்னொரு கால சமுதாயத்திற்கு பரிமாற்றப்படுகின்றது. சமுதாய கடத்துகைச் சாதனமாகவும் பத்திரிகை விளங்குகின்றது.

பத்திரிகையும் சமூகமும்

இதழியல்துறை சமூகத்தை பிரதிபலிப்பது. நிகழ்கால வரலாற்றின் பதிவேடு. எதிர்கால சந்ததிக்கு ஒரு வழிகாட்டி. அச்ச ஊடகம் அறிவிக்கப்படாத பல்கலைக்கழகம். சமூக அறிவூட்டலுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பணியாற்றுகின்றது. சமூகத்தின் முன்மாதிரிகளை எடுத்துக்கூறுவது. சமூகத்தையும் சமூக நியமங்களையும் இணைவு பெறச் செய்வது. சமூகத்தை வழிப்படுத்துவது.

பத்திரிகைகள் ஊடாக சமூக மாற்றம் வேண்டப்படுகிறது. அறிவை வளர்த்தல், மகிழ்ச்சி அளித்தல், சமூக நியமம், வரலாறு, அறிவியலைப் பேணுதல், சமூகத்தை குறிப்பிட்ட விசைக்கு அசைவியக்கம் பெறச் செய்தல் எனப் பலசெயற்பாங்கை ஆற்றுகின்றது. சமூக அபிவிருத்தி செயற்திட்டங்களுக்கு அபிவிருத்தி இதழியல்சார் கருத்தியலை நடைமுறைப்படுத்தி பலன் பெறமுடியும். உலகளாவிய ரீதியில் அபிவிருத்தி இதழியல் வலுப்பெற்ற சிந்தனையாக உள்ளது.

வரலாற்றுக் காலம் முதல் இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் இதழியல் அதாவது பத்திரிகைகள் தமிழ்மொழிசார் அபிவிருத்திக்கு குறிப்பிட்டளவு வகிப்பங்கு ஆற்றியுள்ளதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடிகின்றது. இதனால் சமூகம் மாற்றமடைய காரணமாக இருந்துள்ளது.

இலக்கிய மறுமலர்ச்சியும் பத்திரிகையும்

இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி. பத்திரிகையும் காலத்தின் பதிவாகவும் கண்ணாடியாகவும் விளங்குகின்றது. வாழ்க்கையின் ஓர் அம்சமாக இலக்கியம் நிலைபெற்று விட்டதாலும் இலக்கியம் ஊடகங்களின் மூலம் புதிய புதிய கருத்துக்களை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தினாலும் பத்திரிகைகள் இலக்கியத்திற்கு ஓர் இடம் ஒதுக்கி இலக்கியத்தை வளம் பெறச் செய்கின்றன.

சமகாலத்தில் கூட அச்ச ஊடகங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இலக்கியச் சாரல், இலக்கிய நயம் என்ற சிறப்புப் பகுதிகள் இடம்பெற்று வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. பத்திரிகைகள் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், புதுப்புது இலக்கிய வடிவ அறிமுகத்திற்கும் புராதன காலம் முதல் களம் அமைத்துக் கொடுத்து வருகின்றது. இத்தகைய செயற்பாங்கு இலக்கியம்சார் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திடுகின்றது. அந்தவகையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் பத்திரிகைகள் பங்காற்றியுள்ளது. இதனால் படைப்பிலக்கியம், புனைகதை, இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகள் வலுப்பெற்று பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி பெறலாயின.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் படைப்புருவாக்கமும்

ஈழத்து தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தமட்டில் தனித்துவமான வரலாற்று சமூக பொருளாதார பின்புலம் கொண்டது. இலங்கைப் பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சி கிறிஸ்தவ தேவஊழியக் கருமங்களாலுமே அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவமே அச்ச ஊடகத்தை மக்கள் மயப்படுத்தும் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளது. சாதாரண மக்களின் எழுத்தறிகை எழுகைக்காக இம்முயற்சி முன்னெடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் மொழிமூலம் அச்சச் செய்யப்பட்ட முதல் பத்திரிகை இலங்கையிலும் ஆரம்பமானது பெருமைக்குரியதாக சுட்டிக்காட்ட முடியும். ஒல்லாந்தர் ஆட்சியால் அச்சக்கலை அறிமுகமானாலும் முதலாவது செய்திப்பத்திரிகை பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்திலேயே முகிழ்வு பெற்றது.

1802 ல் பிரித்தானியர் காலத்தில் இலங்கையில் தொடங்கப்பட்ட சிலோன் கவர்மென்ட் கசற் (Ceylon Government Gazette) மூன்று மொழிகளிலும் வெளிவந்தது.

சிலோன் கவர்மென்ட் கசற்றில் தமிழ்ப் பகுதிக்கு அரசாங்க வர்த்தமானி எனத் தனித்து பெயரிட்டனர். இதனாலேயே முதல் தமிழ் இதழ் அ. ம. சாமி 19ம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இதழ்கள் நூலில் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

தமிழ் வர்த்தமானிப் பகுதியில் ஆரம்பத்தில் அரசு பிரகடனங்கள், பொதுக் கட்டளைகள், அரசு விளம்பரங்கள், கப்பல் போக்குவரத்து விளம்பரங்கள் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர்

திருமணம், இறப்பு, விகடத்துணுக்குகள் போன்ற விடயங்களை இப்பத்திரிகை தன்னுடைய படைப்புக்களாகக் கொண்டமைந்தது.

இலங்கையில் தமிழ் பத்திரிகை உருவாக்கம் யாழ் மண்ணில் இடம்பெறுவதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது அமெரிக்க மிசனரிமார் அச்சுக்கலையை குறிப்பாக அச்ச இயந்திரத்தை 1821ல் அங்கு கொண்டு சென்றமையே ஆகும். கிறிஸ்தவர்களே பத்திரிகை வெளியீட்டில் முதன்முதலில் ஈடுபட்டனர். இதன் பலனாக 1841 இல் “உதய தாரகை” (Morning Star) வெளியிடப்பட்டது. கறோல் விசுவநாதபிள்ளை இதன் ஆசிரியராக இருந்தார்.

உதய தாரகை பத்திரிகையின் பின்னர் தோன்றிய முக்கிய பத்திரிகைகளில் இலங்கை மானியும் ஒன்று ஆகும். 1863 ல் இது வெளியிடப்பட்டது. கிறிஸ்தவ சமயம்சார் கருத்துக்கள் மற்றும் மதத்தைப் பரப்பும் கருத்து ஓட்டங்கள் முக்கிய படைப்புப் பொருட்களாகின.

உதயதாரகையைத் தொடர்ந்து மெசஞ்சர், உதயாதித்தன், உரைகல்லு, இலங்கை நேசன், வித்தியாதர்ப்பணம், பாலியர் நேசன், பீரிமன், இலங்கை காலனி, இலங்கை பாதுகாவலன் என்பன வெளியிடப்பட்டன. இப்பத்திரிகைகளில் சமயப்பிரச்சாரம், செய்திகள், சமயம் சாராத செய்திகள், இலக்கண இலக்கிய விடயங்கள், வாசகர் விடயங்களும் வெளியிடப்பட்டன.

இலங்கைப் பத்திரிகை வரலாற்றில் ஆறுமுக நாவலர் முக்கிய இடம் பெறுகின்றார். 19ம் நூற்றாண்டில் நாவலருக்கும் கிறிஸ்தவருக்கும் இடையில் சமய அடிப்படையில் அச்ச இயந்திரப் பயன்பாட்டில் போட்டி நிலவியது. 1870களில் இலங்கையின் சுதேச உணர்வை மையப்படுத்திய வகையில் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கில மொழிகளில் பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கியது.

இக்காலப்பகுதியிலேயே இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக ம. வே. திருஞானசம்பந்த பிள்ளையை ஆசிரியராகக் கொண்டு “இந்து சாதனம்” (Hindorgan) வெளியாகியது. ஆறுமுக நாவலர் உதவியுடன் உதயபானு இதழும் வெளியாகியது. இந்து சாதனம் பத்திரிகை சைவ சமயக் கண்டனங்களையும் அந்நிய மதத்தவரின் இடையூறுகளை எதிர்க்கவும், அந்நியமாதலை எதிர்க்கும் கருத்துக்களையும், சுதேச உணர்வு நிலைப்பாடுகளையும் படைப்புப் பொருளாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

முஸ்லீம்களின் சமூக, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியம், சமய சிந்தனைகளை முக்கியப்படுத்திய வகையில் “முஸ்லிம் நேசன்” பத்திரிகை வெளிவந்தது. இதனை சித்திலெப்பை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வெளியீடு செய்தார். சமுதாயத்தில் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த இப்பத்திரிகையைப் பயன்படுத்த முனைந்தார். கல்வி வளர்ச்சியோடு சமய, கலாசார மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த இப்பத்திரிகையின் படைப்பு உள்ளடக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

1870 களில் தோற்றம் பெற்ற கிறிஸ்தவ சமய பத்திரிகையாக சத்தியவேத “பாதுகாவலன்” காணப்படுகின்றது. முதலில் The Jaffna Catholic Guardian என்ற பெயருடன் வெளியாகியது. தமிழ் கத்தோலிக்கரது குறையை நீக்குதல், உரிமையை வலியுறுத்தல், மதப்பிரச்சாரங்களுக்கு பதில் கொடுத்தல் என்பன பத்திரிகைகளின் உள்ளடக்க படைப்புச் சிந்தனைகளாகின.

ஆரம்பகால பத்திரிகைகளின் ஆக்க படைப்புக்கள் அதிகளவு சுதேச உணர்வு, சமய அடிப்படையிலான சிந்தனை, சமயப் பிரச்சாரம், அந்நியமயமாதல் போக்கைத் தவிர்த்தல், தகவல்களை வழங்குதல் என்பன முக்கியமான அம்சங்களாக உள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை வளர்ச்சி 1870 தொடக்கம் 1930 வரை ஆராய்கின்றபொழுது பல்வேறு பத்திரிகைத் தோற்றங்களையும், அவற்றின் வெளியீட்டுத் தன்மைகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த காலம் வரை வெளியான பத்திரிகைகள் பொதுவாக பின்வரும் விடயங்களை முக்கியப்படுத்தி தமது படைப்புக்களை பத்திரிகைகள் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

1. அரசியல் சார்ந்தவை
2. கிறிஸ்தவ மதப்பிரச்சாரம்
3. சைவ சமய பிரச்சாரம்
4. இஸ்லாமிய மதப் பிரச்சாரம்
5. சிறுவர்களுக்கான பகுதிகள்
6. மருத்துவக் குறிப்புக்கள்
7. அரசியல் சிந்தனைகள்
8. தொழில்துறை உரிமையும் பேணலும்
9. கலை இலக்கியம் சார்பானவை
10. அறிவியல் விடயம் சார்பானவை.

1870-1930 வரையான காலத்தில் யாழ்ப்பாண செய்தி, புதினாபதி, லங்காரி, இலங்கை நேசன், கத்தோலிக்க பாதுகாவலன், உதயபானு, சைவ உதய பானு, சைவகம்போதினி, விஞ்ஞான வர்த்தனி, முஸ்லீம் நேசன், சைவாபிமானி, சன்மார்க்க போதினி, இலங்கை தினவர்த்தமானி, சர்வஜன நேசன், ஞானாமிர்தம், சைபுல் இஸ்லாம், ஞானதீபம், இஸ்லாம் மித்திரன், இலங்கை புதினத்தாள், மாணவன், ஞானசித்தி, முஸ்லீம் பாதுகாவலன், திராவிட சோதிடம், சுதேச நாட்டியம், விவேகானந்தன், மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம், சஞ்சீவ கரணி, ஆத்ம போதினி, முஸ்லீம், விஜயலக்ஷ்மி, உண்மைத்தூதன், ஞானப் பிரகாசம், சைவ பாலிய சம்போதினி, பாலச்சந்திரன், மகா விஜயலட்சுமி, கலியுகவரதன், சண்முகநாதன், விச்சுவகம்மன், பாலபாஸ்கரன், லங்கர்மித்திரன், ஜனமித்திரன், தூதன், ஆதிதிராவிடம், ஆனந்த சாகரம், தேவநேசன், தேசாபிமானி, இந்திரியன், தேச பக்தன், தொழிலாளி, இலங்கை விகடன், தேசத் தொண்டன், தமிழர் போதினி, சோதிட பிரபாலினி, தேசப்பற்று, நேசத் தொண்டன் எனப் பல பத்திரிகைகள் தோற்றம் பெற்று சமூக தொடர்புகளை பேணும் சாதனமாக விளங்கியது.

பத்திரிகைகள் சமூகத்திற்கு கருத்துக்களைக் கூறுதல் சமூகப் பொறுப்புமிக்க செயலாக உள்ளது. இப்பத்திரிகைகள் சமயப் பிரச்சாரம், தமிழ் மொழிசார் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகள், பொதுச் செய்திகள், இலக்கண இலக்கிய விடயங்கள், மண்சார் உணர்வுகள், சமூக முன்னேற்றச் சிந்தனைக்கான எழுத்துக்கள் மற்றும் கருத்துக்கள், இந்திய வம்சாவளி மக்களின் மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள், சமயம் மற்றும் புராணக் கதைகள், தீண்டாமைக் கருத்துக்கள், அரசியல் சமூக மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள், அரசியல் சுதந்திரப் போராட்டம், சோதிட விளக்கம், இந்திய தொழிலாளர் முன்னேற்றம் எனப்பட பல படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்து உள்ளதை சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

பத்திரிகை வளர்ச்சியில் அடுத்த பிரதான காலப்பகுதியாக அமைவது சுதேச உணர்வு முளைவிடத் தொடங்கிய 1930 காலப்பகுதியாகும். இக்காலத்திலேயே அரசியல், சமூக இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கியது. இவ்வருடத்திலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ஈழகேசரியும் (அரசியல் சமூக விமர்சன செய்தி வார இதழ்) கொழும்பில் இருந்து முதல் தினசரியான வீரகேசரியும் வெளிவரத் தொடங்கின. 1932 களில் லேக்கவுஸ் பத்திரிகை நிறுவனத்தினால் "தினகரன்" பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. இக்காலப்பகுதிகளில் மலையத்தில் வாழும் தமிழக வம்சாவழித் தமிழர், மொழிசார் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தியும் இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கியது. இப்பத்திரிகைகள் இலக்கிய வளர்ச்சி நோக்குடனும் வெளிவந்தன.

ஈழகேசரி பத்திரிகையை நா. பொன்னையா அவர்கள் ஆரம்பித்தார். இதன் ஆசிரியர் சோ. சிவபாதசுந்தரம் நவீன இலக்கிய வடிவங்களின் பரிசோதனைக் களமாக இப்பத்திரிகையை விளங்கச் செய்தார். இப்பத்திரிகை இலங்கையர் கோன், சம்பந்தன் போன்ற படைப்பாளிகள் உருவாகக் காரணமாகியது. "மாணவர் அனுபந்தம்" பகுதியை அறிமுகம் செய்தது. இளம் எழுத்தாளரை உருவாக்கியது. உதாரணமாக அ. செ. முருகானந்தம், மஹாகவி, சொக்கன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். ஈழகேசரியின் மகுட வாசகம் எவ்வயிர்க்கும் அன்பாய் இரு என்பதாகும்.

ஈழகேசரிப் பத்திரிகை புகழ்பெற்ற சிறுகதை வெளியீட்டுக்கு களம் அமைத்துக்கொடுத்தது. பத்திரிகையில் சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், மூடநம்பிக்கைகள், பகுத்தறிவியல், விதவைத் திருமணம், சாதி ஒழிப்பு, அகிம்சை, மத மகத்துவம், பார்பணிய எதிர்ப்பு என்பன படைப்பு பொருட்களாகின. 1930-1958-வரை 514 சிறுகதைகள் 159 எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இப்பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து மறுமலர்ச்சி என்ற சஞ்சிகையும் சுதந்திரன் பத்திரிகை, பஞ்ச சக்தி, தினத்தபால், வீரகேசரி, தமிழ்த் தொண்டன், தொழிலாளி, ஜனதர்மபோதினி, கமத்தொழில், தப்லிக்குள் இஸ்லாம், லங்கா, தேசபக்தன், தமிழன், தினகரன், வாரமஞ்சரி, ஈழநாடு, செய்தி, தினபதி, சிந்தாமணி, தீப்பொறி, மித்திரன், வாரமலர், செங்கொடி, தலைவன்போகி, உம்மத், தொழிலாளர் செய்திப் பத்திரிகைகள் போன்ற வெளியீடு செய்யப்பட்டன.

ஈழத்து சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, சுதந்திரன் பத்திரிகைகள் பிரதேச ரீதியிலும், தேசிய ரீதியில் தினகரன், வீரகேசரி பத்திரிகைகளும் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுக்கொடுத்தன.

சுதந்திரன் பத்திரிகை தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் எழுச்சிக் குரலானது. தமிழ் அரசியல் சார்பு பத்திரிகையானது. தினபதி பத்திரிகைப் படைப்பு சாதியம், ஆலய பிரவேசம், மண் வாசனை, சீதனக் கொடுமை, தமிழ்த் தேசியம் போன்ற கருத்துக்களைப் படைப்புப் பொருட்களாக்கியது. தினகரனில் எழுத்தாளர் பற்றிய தகவல்கள், விமர்சனங்கள் வெளியிடப்பட்டன. செய்தி என்ற வாரப்பத்திரிகையில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சமூக உணர்வு நாவல், சிறு கதைகள் என்பன உள்ளடக்கப்பட்டன.

தினகரன் பத்திரிகை கட்டுரை இலக்கியத்தை முதன்மை வடிவமாக பயன்படுத்தியது. இதற்கு அப்போதைய அரசியல் சூழ்நிலையே முக்கிய காரணம். அரசியல் சூழ்நிலை, இந்திய விடுதலைப் போராட்டம், டொனமூர் ஆணைக்குழு யோசனைக்கு எதிராக மக்களின் பொறுப்புணர்ச்சிப் பிரதிபலிப்புகள் காணப்பட்டன. கவிதைத்துறையிலும் புனை கதை இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளுக்கும் தினகரன் வாய்ப்புக் கொடுத்தது. 1930 களில் இலங்கையின் உரைநடை இலக்கியத்துறை மாற்றத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தது. இதனை ஆசிரிய தலையங்கம், செய்தி விவரணங்கள் மிகத் தெளிவாக நிரூபித்தன.

வீரகேசரிப் பத்திரிகைச் செய்திகள், விளம்பரங்கள், உலகவிடயங்கள், சோதிடம், புத்தக அரங்கம், சினிமா, சிறுகதை மொழிபெயர்ப்புத் தொடர் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக வெளியிடப்பட்டது.

இலங்கைப் பத்திரிகை முயற்சிகளில் அடுத்து, 1970 களின் பின்னர் முற்போக்கு இலக்கிய சிந்தனை பரவத் தொடங்கியது. மலையகம், சைவகாவலன், அரச நெறி, முன்னணி, ரோஜாப்பூ, சக்தி, சத்தியம், திலகம், துணைவன், சினிமா, நமது முழக்கம், பார்வை, நடிகர் திலகம் சிவாஜி, புதிய வானம், புதுயுகம், தூதுவன், உங்கள் விதி, தீப்பொறி, சினிமாவயா எதரது, கலைக்கண், மதிஒளி, புதுமை, பொழுது போக்கு, புயல், தமிழ் ஈழம், திலகம், தொழிலாளர், கதை, அறிவகம், ஈழமுரசு, களனி நம்தேசம், ஊசி, ஆரம்பம், ஜனவேகன், செங்கொடி, உதயம், உலகத் தமிழர் குரல், சுடர், உலகசோதி, ஈழமணி (வாரமலர்) நதி, வான்சுடர், ஈழமக்கள் குரல், ஞானதீபம், கவிதா, கலைமுரசு, முரசொலி, போராளி, சுமதி, விடிவெள்ளி இயக்கம், செல்வா, ஈட்டி முனை, ஜும்மா, கொந்தளிப்பு, சமத்துவம், இடதுசாரி, பாத்தளி, விடிவு, முன்வழி, நாளை நமதே, செம்பதாகை போன்ற பத்திரிகைகள் 1980 வரை வெளிவந்ததை சுட்டிக்காட்டமுடியும்.

இக்காலப் பத்திரிகையின் படைப்பு உள்ளடக்கம், அரசியல் உரிமை சார்ந்ததாகவும், இலக்கிய வடிவங்கள் பலவற்றை உள்ளடக்கியதாகவும், தமிழர் குரலை வலுப்படுத்துவதாகவும் தொழிலாளர் உரிமை பற்றிச் சிந்திப்பதாகவும் தமிழ்த் தேசிய போராட்ட உணர்வுபற்றியும், அடிமைத்தன உணர்வையும் உணர்த்துவதாக செய்திகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், ஆசிரியர் தலையங்கங்கள், படங்கள் முதலியன வெளியிடப்பட்டன.

1980 களின் பின்னர் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் உலகளாவிய ரீதியிலான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியாலும் சமூக அபிவிருத்தியாலும் புதுப்பொலிவு பெற்று அழகுணர்வை பெறலாயின. அச்ச முறையில் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது. இக்காலப்பகுதியில் முரசு, கூட்டுறவு, ஊழியன், தமிழகம், தார்மீகன், ஈழமுரசு, உதயன், சஞ்சீவி, சிகரம், தேசிய முரசொலி, பமீஸ், பிறைகவசம், எழுச்சிக்குரல், புதிய கண்ணோட்டம், ஈழநாதம், சரிநிகர், கருடன், அல்ஜசீரா, மைனல், தமிழ்மலையகம், புதிய பூமி, சங்கமம், விடிவானம், சூடாமணி, தினத்தந்தி, தாய்நாடு, சென்சக்தி, நவமணி, நம்நாடு, தினமணி, வெளிச்சம், தினக்குரல், திரை, ஞாயிறு தினக்குரல், வலம்புரி, ஆதவன், கண்ணோட்டம், மக்கள் குரல், சுடர் ஒளி, தினக்கதிர், இடி, மாமனிதன், தென்றல் எனப் பத்திரிகைகள் வெளியீடு செய்யப்பட்டன.

பொதுவாக 1980களின் வெளியீடு செய்யப்பட்ட பத்திரிகைகள் தமிழர் மொழிசார் உணர்வையும், தமிழர்சார் போராட்ட உணர்வையும் முக்கிய கருப்பொருளாகக் கொண்டு இலக்கிய வடிவங்களின் ஊடாகவும் பத்திரிகையின் பல்வேறு அமைப்பு முறைகளான செய்தி, படம், செய்திக்கட்டுரை, ஆசிரிய தலையங்கம், வாசகர் வட்டம் ஊடாகவும் சமூகத்திற்கு தகவல்களை வெளியீடு செய்தன. இக்காலப்பகுதியில் தமிழ்ப் பத்திரிகை வளர்ச்சி புலம்பெயர் நாடுகளிலும் வளர்ச்சிபெற்ற சிறப்பைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். ஈழத்து பத்திரிகைகளின் பெயர்களிலும் வேறு பெயர்களிலும் பத்திரிகைகள் பல வெளியிடப்படலாயின.

புலம்பெயர் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளாக உலகத்தமிழர், ஈழமுரசு, உதயன், விளம்பரம், ஈழநாடு, நம்நாடு, தமிழர், செந்தாமரை, தென்றல், புதினம், வடலி, வான்முரசு, அருவி என்பன சிலவற்றை சுட்டிக்காட்டமுடியும். இப்பத்திரிகை ஊடாக தமிழர் போராட்டம், சுதேச உணர்வு, ஏக்கம், உறவுப் பிரிவு தேச உணர்வு, நிறவாதம் தமிழர் உரிமை, மொழி உரிமை என்பன பல்வேறு வடிவங்கள் ஊடாக உணர்த்தப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

முடிவுரை

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை வளர்ச்சி மேலை நாட்டவரின் வருகையினால் அறிமுகமாகிப் பின்னர் பல்வேறு காலப்பகுதியில் சமூக உணர்வையும், தனிமனித உணர்வையும் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் தமிழ்மொழி தமிழர் சமூக உணர்வையும் உணர்த்தும் தளமாக வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளமையைக் காண முடிகிறது. பத்திரிகை ஊடாக சமூக அபிவிருத்தி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்று புலம்பெயர் பத்திரிகை வளர்ச்சியாக இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகளாவிய ரீதியில் பரவலாக்கம் பெற்றுள்ளது. இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை முகிழ்ப்பு உலகளாவிய ரீதியிலும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படைத் தளமாக உள்ளதையும் சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

உசாவியமை :

1. சிவகுருநாதன் - இலங்கையில் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகையின் வளர்ச்சி, குமரன் வெளியீடு 1997
2. ஆனந்தராஜ் - ந. ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவியல் நூல்கள், நந்தி பதிப்பகம், 2004
3. கவின் தமிழ் - வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வித் திணைக்களம், தமிழ் மொழித் தினக்குழு வெளியீடு, 2004
4. பத்மன் - மூன்றாவது கண்- கிழக்கு பதிப்பக வெளியீடு
5. ரூபன் மரியாம்பிள்ளை - பத்திரிகை இயல் அடிப்படைகள், 2002
6. சிந்தனை - கலைப்பீடம் யாழ் பல்கலைக்கழகம், 2000
7. கூர்மதி - கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிக் கல்விச் சஞ்சிகை 2003, 2004

வாழ்வியல் தேடல்கள் எதிரிகள்

பருத்தியூர் - பால. வயிரவநாதன்

எதிரிகள் என்பவர்களே உருவாக்கிக் கொள்ளாத, உவப்பான நிலையை நாம் ஆக்கிக்கொள்வோமாக !

எதிரிகள், எமது வாழ்வில் புகுந்திடாத நிலை சாமான்யமான விடயம் அல்ல. பரந்த, விசாலமான, எதிர்பார்ப்புகள் அற்ற அன்பு நிலை எம்முள் பதிந்திட்டால், “எதிரிகள்” என்ற எண்ணங்கள், கருக்கொண்டு விடுமா ?

பகைவர்கள் ஏன் தோன்ற வேண்டும் என்கின்ற காரணங்களை நாம் முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் :

- கொள்கைகளில் முரண்பாடுகள்
- எந்த விடயங்களிலும் எதிர்மறை எண்ணங்கள்
- தமது எண்ணங்களுக்கும் ஆசை, அபிலாசைகளுக்கு மட்டுமே முன்னுரிமை வழங்குதல்
- அடுத்தவர்களில், நியாயபூர்வமான பிரச்சினையைக் கண்டுகொள்ளாமை
- மற்றவர் வளர்ச்சி கண்டு பொறாமைப்படுதல், அவாவறுதல்
- தாழ்வுச் சிக்கல்
- சகிப்புத்தன்மையின்மை
- எதனையுமே ஆராயாத தன்மை
- எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மிதமிஞ்சிய கோப உணர்வு, கோபாவேசம்

மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களுள் அமையாத, இன்னும் ஒரு விசேட காரணம், சற்று வியப்பூட்டுவதாகவும் இருக்கின்றது. அதாவது எந்தவித காரணமும் இன்றிச் சிலர், சிலரை வெறுத்து ஒதுக்குகின்றார்கள். காரணம் கேட்டால், “என்னவோ தெரியவில்லை. அவரை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை” என்று சொல்லி விடுகின்றார்கள்.

ஆனால் ஒருவரால் வெறுக்கப்பட்டவரை, நாம் அவர் உங்களை எதற்காக விரும்பவில்லை என்று கேட்டால், “சேச .. சே, அப்படி ஒன்றுமில்லை. எனக்கு அவர்மீது எந்தக் கோபமும் இல்லையே. எதற்காக அவர் என்மீது கோபம் கொள்கின்றார் என்று தெரியவில்லையே” என்றும் கூறிவிடுவார்.

காரணம் இன்றி ஒருவரிடமும் பகைமை கொள்வது எவ்வளவு தவறான காரியம் தெரியுமா? எவரையும் நேசிக்கும் மனப்பான்மையை உண்டுபண்ணினால் இந்நிலை தோன்றாது.

தங்களது முன்னேற்றத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்க எண்ணுவோர்மீது, அல்லது அவர்களுக்கு எதிரான கருமங்களில், சதி நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவோர் மீது வெறுப்பு ஏற்படுவது வியப்பு அல்ல. இன்று பகையுணர்வுக்கும், பிரதான காரணமாகப் புரிந்துணர்வு இன்மை, தப்பான அபிப்பிராயங்கள் என்பனவே உள்ளதாகப் பலரும் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். யாரோ சொன்னார்கள் என்பதற்காக உடனே ஒருவர்மீது காழ்ப்புணர்வு கொள்வதுபோல் என்ன முட்டாள்தனம் இருக்கின்றது ?

எதனையுமே ஆராயமல் இவர் இப்படிச் செய்வாரா என்கின்ற எந்தவிதமான எண்ணமும் இன்றி, அவசர முடிவுகள் எடுப்பதனால் ஏற்படும் எதிர்விளைவுகள், பாரதாரமாகவே அமைந்து விடுகின்றது. தீராப் பகைதானே போராய் உருவெடுக்கின்றது.

நீதித்துறை சார்ந்த பெரியவர் ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, நான் சொன்னேன், “எனக்கு எந்தவிதமான எதிரிகளும் இல்லை. எனவே எனக்கு எதுவித அச்சமும் இல்லை. எதிரிகள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களும் இல்லை” என்றேன். அப்போது அந்தப் பெரியவர் சொன்ன வார்த்தைகள் என்னைச் சிந்திக்கவைத்தன.

“நீங்கள் சொல்வது, நன்றாகத்தான் இருக்கின்றது. எதிரிகளைச் சம்பாதிக்காமல் இருப்பதுவே பெரும் பாக்கியமாகும். ஆயினும் நீங்கள் நினைப்பதுபோல், எல்லா எதிரிகளுமே நேரிடையாக வருவதுமில்லை. கண்ணுக்குப் புலப்படாமலே சிலர் கேடுகெட்ட கருமங்களைச் செய்துவிடுவார்கள். நேருக்கு நேர் மோதிக்கொள்பவர்களைப் பற்றி அச்சமடையத் தேவையில்லை. அவர்களுடன் சமாதானமும் செய்துகொள்ள முடியும். ஆனால் முதுகுக்குப் பின் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பகைவர்களை, எங்ஙனம் இனங்கண்டு கொள்ள முடியும். எம் அனுபவ அறிவினால் மட்டுமே கண்டுபிடிக்க முடியும்” என்றார். உண்மைதான்.

யாராவது வந்து எதைப்பற்றியாவது கோள் சொன்னால் நம்ப வேண்டியதில்லை. சிலவேளை எமக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை எவராவது நன்கு திட்டமிட்டுச் செய்வதற்காகவே வதந்திகளைச் சொல்லலாம். அல்லவா? காரண, காரியங்கள், நம்பகத்தன்மையை முதலில் அறிய வேண்டியவராக நாம் இருக்க வேண்டும். மேலும்,

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையை வைத்தும் நாம் நிரபராதியின் மீது குற்றம் சாட்டிவிட இயலாது. கண்ணுக்கு முன் உத்தமர்களாகவும் முதுகில் குத்திடும் எத்தர்கள் பற்றி எந்நேரமும் விழிப்புடன் இருத்தல் சாத்தியமானதுதானா?

நாம் பலரிடம் வைக்கின்ற அதீதமான நம்பிக்கைகளே, சில சமயம், எங்களை ஏமாளிகளாக்கி விடவும் கூடும். பகை வளர்த்தல், தேவையற்ற குரோதங்களை மனதுள் முடி மறைத்தலும் ஆபத்தான சங்கதிகளாகும்.

சிலருடன் நாம் கொள்ளும் சின்னச்சின்ன மனஸ்தாபங்களை நாம் கடிதெனக் களைந்து கொள்வோமாக. சின்ன விஷயம்தானே என நாம் விகற்பம் இன்றி எண்ணியதைப் பெரும் புகம்பமாகச் சிலர் எண்ணி தமது மனதினுள் பகைமையை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

நாங்கள் எவரிடத்தும் கொள்கின்ற வீணாண சந்தேகங்களைக் களைந்தேயாக வேண்டும். நீங்கள் மறந்துபோன, கசப்பான விஷயங்களைப் புதுப்பிக்கச் சிலர் விரும்பினாலும் அதை முற்றுமுமுதாக களைந்துகொள்ள முழு முயற்சி எடுப்பீர்களாக! சொந்த வாழ்வில் கூட நடிப்பதே சிலருக்கு இயல்பாகிவிட்டது. ஆனால் எந்தத் தருணத்திலும் போலியான அன்பு காட்டல் மனித இதயத்தை விரிவுபடுத்தாது. மாறாகக் களங்கமுள்ள இதயங்கள் கனத்த இதயமாகவே இருந்து கொள்ளும்.

எதிர்பார்த்த ஒன்று நிறைவேறாது போனால் அதன் பொருட்டு, அந்நிலைக்கு யார் மீதாவது பழிபோட்டு விரோதத்தை வளர்க்கும் நபர்களும் இருக்கின்றார்கள். தமது திறமை, முயற்சிகளுக்காகவே பயன்கள் கிட்டுகின்றன. இதனை இவர்கள் முதற்கண் உணர வேண்டும்.

எனக்கு எவ்வளவோ பிரச்சினைகள். எவருமே வந்து உதவுகின்றார்கள் இல்லை. எத்தனை உறவுகள், எத்தனை நண்பர்கள். எல்லோருமே இன்று கைவிட்டு விட்டார்களே என்று உளமாரத் துன்புறுபவர்கள் ஏராளம்.

உண்மையில் துன்பமுட்டும் எதிரிகளும் துன்பங்கள் வந்துற்ற போது உதவாத நண்பர்கள், உறவினர்கள் எல்லோருமே ஒரே தரத்தைச் சார்ந்தவர்களே.

ஒருவரின் துன்பங்களைக் களைய வலு இருந்தும் அவர் நிலை கண்டு இரங்காமல் துன்பங்களைக் களைய விரும்பாதவராக இருப்பின், அவரும் துன்பங்களை வழங்கியவராகக் கருதப்படுவார். எனவே, காரணமின்றி பொருதுபவர்களும் நியாய ஈனங்களைக் கண்டும்

மௌனிப்பவர்களும் பகையுணர்வைத் தூண்டிவிடுபவர்களும் மனித நேயத்திற்கும் மானுட தர்மத்திற்கே முரணானவர்களாவர்.

சதா ஒருவருடன் சண்டையிட்டும் வீண் பழி சுமத்திக் கொண்டு இருக்கும் ஒருவர், திடீர் எனப் பாசம் கொண்டவராக அணுகும்போது எச்சரிக்கையுணர்வுடன் இருக்க வேண்டியுள்ளது.

நாம், நம்பிக்கையுடையவராக இருக்கின்றமையானது, உளமார ஒருவருடன், களங்கமின்றிப் பழகுவதேயாம். நம்பி நடப்பது என்பது, கண்டபடி தங்கள் சக்தியில், திறமையில் சிறிதும் நம்பிக்கை வைக்காது, பிறரை மட்டுமே நம்புவதாகும். எனினும் தம்மை நாடிவரும் ஒருவரது அப்பாவித் தன்மையினை ஏற்று, அவர்களை அன்புடன் நேசிப்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். ஒருவரது களங்கமற்ற அப்பாவித் தன்மையினை உணராது இவர்களுக்கும் கடுகளவு ஆயினும் துன்பம் கொடுப்பவர்கள் போல் துர்மதியாளர் வேறில்லை.

நண்பர்கள் யார், எதிரிகள் யார் என்று உணராமல் தங்கள் வாழ்க்கையைக் கெடுத்துவிட்டதாகச் சிலர் சொல்வதுண்டு. பொதுவாக செல்வம் சேரும்போது, துணைக்கு நான், நீ எனப் பலர் சுற்றிக் கொள்வதும் அதே நபர்கள் நொடிந்து, ஒடிந்து போனவர்களைக் கண்டதும், கடிதென மறைந்து ஓடுவதும் புதுமையல்ல.

பாசம், பரிவு, கருணை, காருண்யம் கொண்டோரால் பணம் பெரிதென நோக்கப்படுவதில்லை. என்றுமே உறவுகளுக்கு வெளியே மட்டும் தான் குரோதம், பகை உருவாகின்றது என்பதல்ல உறவினர்களுக்குள்ளேயும் பகைமையுணர்வு நீறுபுத்த பெரு நெருப்பாக இருப்பது வேதனைதரும் உண்மைதான்.

உடலுக்குள் நோய் வரும்போது அதனைக் குணப்படுத்தல், சாதாரண விஷயம் தான். ஆயினும் பகையை வேருடன் பிடுங்கச் செய்தல் என்பதே சிரமமாக இருக்கின்றதே என வேதனையில் புழுங்குபவர்கள் ஏராளம், ஏராளம்.

மிகவும் சக்திமிக்க, அந்தஸ்தும் உயர்ந்து நிற்பவர்கள் தங்களிலும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளோரிடம் பகைமை கொள்வது மிகவும் கீழ்த்தரமான செயல்தான். தங்கள் செல்வாக்கு, பண பலத்தினால் இத்தகைய சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களைப் பழிவாங்குவது மனித நீதிக் கே எதிரானதல்லவா ?

ஆயினும் சில செல்வாக்கு மிக்கவர்கள் தமக்கு நிகரானவர்களுடன் மட்டுமே மோதிக்கொள்வார்கள். தமக்கு நிகரான அல்லது தம்மிலும் மேம்பட்டோரிடம் சவால்விடுத்து, முரண்படுவதுதான். தங்களுக்குக் கௌரவமானது என எண்ணுபவர்களும் இருக்கின்றார்கள். சரித்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஒரு சம்பவத்தைக் கூறுகின்றேன்.

இந்தியாவில், படை எடுத்த மகா அலெக்சாந்தர் மன்னன் ஒருவனைச் சிறைப்பிடித்தான். மிகவும் மமதையுடன் அலெக்சாந்தர் “நீ என்னுடைய கைதி, உன்னை நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என எண்ணுகின்றாய்”, எனக் கேட்டான். அவனது எகத்தாளமான பேச்சைக் கேட்ட மன்னன், நான் ஒரு மன்னன். நீ என்னைச் சிறை செய்தாலும் நான் மன்னனேதான். அரசனான என்னை அரசனாகவே நடத்து.” என்று வீரமுடன் அவன் சொன்னதைக் கேட்டு வியந்துபோன அலெக்சாந்தர், அவனை விடுதலை செய்ததுடன் தான் பிடித்த அவனது நாட்டையும் மீளக்கொடுத்து அவனுடன் நட்புப் பாராட்டிக்கொண்டான்.

பகைமையை அன்புணர்வுடன் மறந்தும் மன்னிக்கவும் முடியும். மன்னிப்பதற்கு எல்லை இல்லை. பகையை வளர்ப்பதால் ஏற்படுகின்ற தீமைகளைவிட, நட்புறவினால் கிடைக்கும் வரவுகள், சொல்லொண்ணாதவையன்றோ !

ஒருவனை நசுக்குவது ஒன்றே குறிக்கோளாகக் கொண்டு பகை வளர்த்து எதிரியாக விரும்புவது வெட்கங் கெட்டசெயல் மட்டுமல்ல, இது ஒரு தெய்வ விரோதச் செயலுமாகும். ஏன் எனில், இறைவனின் “பண்பு” என்பதே உயிர்களை ரட்சிப்பதும் அவைகளுக்கு இரங்குதல், மன்னித்தல் என்பதுமாகும். எனவே தெய்வத்திற்கு விரும்பிய பண்பை நாங்கள் ஏற்காது எமது இஷ்டப்படி வாழுதலை எப்படி இறைவன் ஏற்றுக்கொள்வான் என்பதைச் சற்று சிந்தனைக்கு எடுப்போமாக !

உலகிற்காகத் தன்னையே வழங்கத் தயாராக உள்ளவர்க்குப் பகைமை என்கின்ற உணர்வு உருவாகுவதேயில்லை. சுயநலம் மட்டுமே நோக்காகக் கொள்பவர்கள் தங்களிடமிருந்து எதையாவது, திருடி விடுவார்கள் என ஐயமுடன் வாழ்வது போல் வாழ்நாட்களை இழக்கின்றார்கள். எல்லாமே கையைவிட்டு நழுவுமுன் நாமாக எல்லா நன்மைகளையுமே, அள்ள எண்ணி நடப்பதுபோல் முட்டாள்தனம் வேறு உண்டா? இந்த அப்பட்டமான சுயநலம் காரணமாக நடத்தைகளாலேயே புதிய, புதிய எதிரிகளை இவர்கள் உருவாக்குவதுடன், தாங்கள் சமூகத்தில் எதிர்ப்புகளையே வரவேற்கும் நபராக நடந்தும் கொள்கின்றார்கள்.

உண்மையில், சுயநலம் என்பது பிறரிடம் இருந்து எதனையும் பிடுங்குதல் அல்ல. தம்மைத் தம் திறமையினால் வளர்த்துக் கொள்வதைச் சமூகம் எதிர்க்கப்போதில்லை. என்னை நான் வளர்க்க உரிமையுள்ளவனாவேன்.

ஆனால், எனது வளர்ச்சிக்காகப் பிறரை இம்சித்தும் பகை பாராட்டுவதும் ஒருவரை அழிப்பதே இலட்சியமாகக் கொள்வதில் எந்தவித நியாயங்களும் இல்லை. ஒருவரின் நியாயபூர்வமான ஆசைகள், எதிர்பார்ப்புகள், சத்திய வாழ்விற்கு உட்பட்டதாயின் அவை வரவேற்கத்தக்கதே. பிறரைப் பகைத்தாலேதான், இந்த உலகில் வாழ முடியும் என்றோ அல்லது யாரையாவது அச்சுறுத்தினால்தான் உலகில் வாழவிடுவார்கள் என எண்ணுவதும் முட்டாள்தனமான எண்ணமேயாகும்.

சிலர் சொல்வதுண்டு, “கொஞ்சம் அடக்கியாண்டால்தான் இங்கு பிழைக்கமுடியும்” என்பார்கள். இந்த நினைப்பு முளைவிட்டாலே அது விஷக்கிருமிபோல் சிந்தனையை மந்தமாக்கி வாழ்க்கையை வீழ்த்திவிடும்.

பகைமைக்குக் கோபமே மூலகாரணம் என்று சொல்லப்படுவதால் கோபத்தை முழுமையாக இழப்பதற்குத் தயாராகுங்கள். நியாயமான கோபங்கள் வரும்போது கூட உங்களைக் கட்டுப்படுத்தத் தயாராகுங்கள். எல்லோரும் எல்லா நேரங்களிலும் ஒரே மாதிரியான மனநிலையில் இருக்கமாட்டார்கள்.

எனவே, எதிரிகளை நாம் மடக்க வேண்டும் என எண்ணினால் கோபத்தினை விடுத்து அன்பு எனும் பாணத்தைச் செலுத்திப் பாருங்கள். இதன் குளுமை வேகத்தால் எவருமே கட்டுண்டு உங்கள் வசமாவார்கள். அப்புறம் எதிரிகள் எம்மைப்புரிந்து நெருங்கி வருவார் அன்றோ.

கொக்கரிப்பு

இரண்டு சேவல்கள் மனிதர்களைப்போல மூர்க்கமாய்ச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தன. இறுதியில் கடுமையாகக் காயமடைந்த சேவல் ஒரு கோழிக்கூட்டிற்குள் நுழைந்து பதுங்கி ஒளித்துக் கொண்டிருந்தது. சண்டையில் ஜெயித்த சேவல் பறந்து சென்று வீட்டுக் கூரையின் உச்சியில் இருந்து, கொண்டு தன் வெற்றியை உலகத்திற்கு பிரகடனப்படுத்துவதற்கு தன் சிறகுகளை அடித்து உரத்துக் கூவிக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில் ஆகாயத்தில் பறந்து வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த கழுகு ஒன்று திடீரென கீழே பறந்து வந்து, கூவிக் கொண்டிருந்த சேவலை இறாஞ்சி, தூக்கிக் கொண்டு சென்றது. அதே வேளை தோல்வியுற்று ஒளித்துக் கொண்டிருந்த சேவல் மறைவிடத்திலிருந்து வெளியே வந்து அவர்கள் எதற்காகச் சண்டையிட்டார்களோ அந்த மாட்டெருக் குவியலைத் தனது உடைமையாக்கிக்கொண்டது.

இணையம் பிள்ளைகளை வழிகெடுக்க இன்றைய பெற்றோர்கள் பொறுப்பாளிகளா ?

எம். எம். ஸமட் ஜே. பி.
(Dip.-in-Journalism)
Freelance Journalis

விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி கண்டு இன்றைய மனித சமுதாயம் மெய் மறந்து நிற்கின்றது. தொழில்நுட்பப் புரட்சியின் காரணமாக நாளாந்தம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்ற புதிய புதிய சாதனங்கள் உலகை ஆட்டங்காண வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தொழில்நுட்பத்துறையின் வளர்ச்சி எல்லை கடந்து செவ்வாய்க் கிரகம் வரை எட்டிவிட்டது. பூமியில் மாத்திரமின்றி மாற்றுக் கிரகங்களிலும் மனித சமுதாயம் வாழ வழி உண்டா என்ற ஆராய்ச்சியில் விஞ்ஞானிகள் இன்று ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். நவீன உலகின் தொழில்நுட்ப மறுமலர்ச்சியின் ஒரு புரட்சிப் பிரசவமே, உலகை உள்ளங்கைகளுக்குள் கொண்டு வந்துள்ள கணனிப் பிறப்போடு இணைந்த இணையம் (Internet) ஆகும். இந்த இணையத்தின் முக்கியத்துவம் எல்லோராலும் உணரப்பட்டதன் விளைவு அகிலத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் இதன் உபயோகம் இன்றியமையாததொன்றாகிவிட்டது.

இந்த இணையப் பாவனையின் தாவல் அல்லது மோகம் இலங்கையையும் விட்டு வைக்க வில்லை. குறிப்பாக நகரங்களிலும் அதனை அண்டிய பிரதேசங்களிலும் ஏன் சில கிராமங்களிலும் கூட இணையப் பாவனை பரீட்சயம் பெற்றுவிட்டது. இதற்காக அங்காங்கே 'இன்டர்நெட் கபே' என்றும் சைபர் கபே என்றும் 'நெட் சென்டர்' என்றும் பற்பல பெயர்களில் வர்த்தக நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அந்நிறுவனங்கள் சில வாடிக்கையாளர்களைக் கவர்வதற்காக பல்வேறுபட்ட சொகுசு வசதிகளை அத்தளங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. அத்தோடு நின்றுவிடாது தனித்தனி அறைகளாகப் பிரித்து எவரது தொல்லையுமின்றி விரசமுள்ள, விரசமற்ற விரும்பிய இணையத்தளங்களை தேடிப் பார்த்து பொழுதைக் கழிப்பதற்கான வசதிகளும் வாடிக்கையாளர்களுக்கு இந்நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பது குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் காணக்கூடிய அம்சமாகும். இது ஒருபுறமிருக்க பணம் படைத்தோர் இல்லங்களிலும் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் மனைகளிலும் இணையத்தின் உபயோகம் நாளாந்தத் தேவைகளில் ஒன்றாக வளர்ந்து வருகிறது. பாடசாலைக் கல்வி முறையிலும் தகவல் தொழில்நுட்பம் ஒரு அம்சமாகச் சேர்க்கப்பட்டதன் பிற்பாடு இணையத்தின் தேவைப்பாடு மேலும் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதாகவே தெரிகிறது. இந்த நிலையில் இணையப் பாவனை கட்டாயமானதொன்றாகிப் போனபோதிலும் கட்டுப்பாடுடன் உபயோகப்படுத்தப்படும்போது அது நம்மைஎல்லை கடக்காமல் காக்கும்.

நவீன உலகின் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கேற்ப மனித செயற்பாடுகளும் மின்னல் வேகத்தில் வளர்ந்து வருகிறது. இந்த வளர்ச்சியை இன்னும் தூரிதப்படுத்தவே இணையக் கண்டுபிடிப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டதாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் இணையத்தின் உபயோகம் பல நூறு விடயங்களில் முதன்மை பெறுகிறது. உலக நடப்புகள், வர்த்தகம், விளம்பரம், கல்வி, கலாசாரம், சுகாதாரம், ஆத்மாந்தம், விளையாட்டு, சமையல், சிகை அலங்காரம், உடையலங்காரம், திருமணம் என மனித வாழ்க்கையோடு ஒட்டிப் பிணைந்த விடயங்களை இலகுவில் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக நவீன உலகின் மானிட சமுதாயம், இணையத்தை நாடிச் செல்வதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அத்தோடு செய்தி, தகவல் மற்றும் கடிதப் பரிமாற்றங்களுக்காக மின்அஞ்சல் பாவனையும் இடம்பெறுகிறது. இவற்றின் காரணமாக எந்தவொரு விடயம் தொடர்பான அறிவைத் தேடிப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் அறிந்து கொள்வதற்கும் முன்னொரு காலத்தில் நூலகம் நோக்கி படையெடுத்த மாணவர்கள்,

இளைஞர்கள், துறைசார்ந்தோர் இன்று இணையத்தை நாடுகின்றனர். மாணவர்கள், வளர்ந்தோர் மத்தியில் பத்திரிகை மற்றும் சஞ்சிகைகள் வாசிக்கும் பழக்கமும் கடிதத் தொடர்புகளை மேற்கொள்ளும் பழக்கமும் பெரிதும் குறைந்து வருவதற்கான காரணங்களில் இணைய உபயோக வளர்ச்சியும் ஒரு காரணமென அண்மைய ஆய்வொன்று தெரிவிக்கிறது. இருந்தபோதிலும் இணைய உபயோகம் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. கால ஓட்டத்திற்கேற்ப மனிதனின் நடவடிக்கைகளும் மாறியாக வேண்டும். எவ்வளவு விரைவாக கருமங்களைச் செய்து முடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகச் செய்து முடிக்க ஒவ்வொரு மனிதனும் முயல்கின்றான். அதற்கான வழியைத் தேடுகின்றான். இதைத் தவறென்று கூற இயலாதுதான். ஆனால் அந்தத் தேடல்கள் தவறானவற்றின் பால் செல்லும் போதுதான் வாழ்க்கைப் பாதையில் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன.

தம்மை வாழ வைக்கக் கூடிய விடயங்களை இணையத்தின் மூலம் தேடிப் பெற்றுக்கொள்ளும் சமூகத்தின் மத்தியில் வாழ்க்கையின் நேரான பாதையிலிருந்து விலகி சீரற்ற பாதைக்குச் செல்லக்கூடிய விடயங்களை இணையத்தளங்கள் மூலம் தேடிப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஒரு இளைய சமுதாயம் உருவாகி வருவதையே இக்கட்டுரை வாயிலாக சுட்டிக்காட்ட எத்தனிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் நகரப் புறங்களில் பல மாணவர்களும் இளைஞர்களும் இத்தகைய அசிங்கமான இணையத்தளங்களுக்குள் நுழைந்து அவற்றை அதிகம் தேடிப் பார்ப்பதாக ஆய்வின் மூலம் கிடைக்கப்பட்ட தகவல் ஒன்று குறிப்பிடுகிறது.

இன்டர்நெட்டில் புகுத்தப்பட்டுள்ள விரசமிக்க பல 'வெப்' தளங்களைப் பார்வையிடுவதற்காக மூடிய அறைகொண்ட இன்டர்நெட் கபேகளை நோக்கி இளசுகள் படையெடுப்பதுவும் மேலும் இணையத் தளங்கள் மூலம் அறிவைத் தேடிப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக வீடுகளில் பெற்றோர்களால் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இவ்வாய்ப்பினை பிரயோசனமற்ற இணைத்தளங்களை பூட்டிய அறைகளுக்குள் புத்தகங்களைப் படிப்பதுபோன்று பாசாங்கு செய்து அவற்றில் மூழ்கி நேரத்தையும் பணத்தையும் வீணாக்குவதுவும் இன்றைய சமுதாயத்தில் பாரிய பிரச்சினையாக உருப்பெற்று வருகிறது. வழி தவறச் செய்யும் இணையத் தளங்களைப் பார்த்து ரசித்து அவற்றை வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த முற்படும் ஒரு சிலரினால் சமூக கலாசார சீரழிவுகள் ஏற்படும் அபாயம் அன்றாடம் அதிகரித்துக்கொண்டு செல்கிறது.

இன்டர்நெட்டில் எத்தனையோ நல்ல பல விடயங்கள் வலம் வருகிறது. அவற்றின்பால் சென்று படிப்பதிலும் அவை தொடர்பான தேடலில் நேரத்தைக் கழிப்பதும் இன்றும் அதன் மூலம் நல்ல நண்பர்களை உருவாக்கிக் கொள்ள முனைவதிலும் அக்கறை செலுத்துவது நமது கல்வி வாழ்க்கைக்கு மட்டுமல்ல பொது வாழ்க்கைக்கும் உதவக் கூடும் என்பதை இன்றைய இளைஞர்களும் மாணவர்களும் மனதில் நிறுத்திக் கொள்ள முனைய வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல பெற்றோர்கள் மற்றும் பாதுகாவலர்கள் தமது பிள்ளைகள் என்ன செய்கிறார்கள்? எங்கே போகிறார்கள் என்பதில் அக்கறை எடுப்பது என்பது இன்றைய காலத்தின் தேவை மட்டுமல்ல. பிள்ளைகள் அதலபாதாளத்தில் விழாமல் தடுப்பதற்கும் அதனால் விளையும் பிரச்சினைகளிலிருந்து விலகிக் கொள்வதற்கும் உதவியாக அமையும். ஏனெனில் கொழும்பு போன்ற நகரப்புறங்களில் பல பிள்ளைகள் சனி, ஞாயிறு தினங்களில் டியூசன் வகுப்புக்கள் முடிந்ததுமே இன்டர்நெட் கபேகளுக்குச் சென்று அங்கே தமது பொழுதைக் கழிக்கிறார்கள். அதிலும் விசேடமாகப் பெண் பிள்ளைகள் இதில் வேகமாக இருக்கிறார்கள். உரிய நேரத்திற்குத் தங்களது வீடுகளுக்குச் செல்லாது நேரம் தாழ்த்தி வீடுகளுக்குச் செல்லும்போது பாதைகளில் வேண்டப்படாத பிரச்சினைகளுக்குள் இவர்களில் பலர் அகப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஏனெனில் நகரப் புறங்களில் தற்போது காமத்தோடு பகலென்றும் இரவென்றும் பாராமல் ஒரு கூட்டம் அலைந்து திரிகிறது. இத்தகையவர்களால் பல பெண்கள் ஆபத்துக்களில் மாட்டி வருவது தெரிந்தும் தெரியாத விடயமாயுள்ளது. இவை கண்டும் காணாது விடப்பட்டால் பிற்காலத்தில் சமுதாயத்தில் பற்பல பிரச்சினைகள் உருவெடுக்க வழிவகுக்கும்.

இது மாத்திரமன்றி பணம் படைத்த மற்றும் நடுத்தர வர்க்கப் பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியின் உயர்ச்சிக்காக வீட்டில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் கணனி மற்றும் இணையத்தள வசதிகளும் இன்றைய சில பிள்ளைகளை மாற்று வழியில்

செல்ல வைத்துள்ளது. பாடசாலைப் புத்தகங்களைப் படிப்பதிலிருந்தும் பரீட்சைகளுக்கு தயார்படுத்துவதிலிருந்தும் பலரை இந்த இணையப் பாவனை தடுத்து வருவதாக அறியக் கிடைக்கிறது. வீடுகளில் இத்தகைய வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது பிழையென்று கூற இவ்விடத்தில் முற்படவில்லை. மாறாக அவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விதமே அவர்களைப் பிழையானவற்றின் பக்கம் செல்லச் செய்கிறது. அவர்களின் கல்வி வாழ்க்கையை பாழடையச் செய்கிறது. ஒரு சில மாணவர்கள் பொய்க் காரணங்களைக் கூறி பாடசாலைக்கு செல்லாமல் வீடுகளிலிருந்து இன்டர்நெட்டை பார்ப்பதாகவும் தெரியவருகிறது.

மூடிய அறைகளில் பிள்ளைகளுக்கு இணைய வசதி வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொடுத்துவிட்டு அது தொடர்பில் பிள்ளைகளிடம் விசாரணை எதுவும் செய்யாது பல பெற்றோர்கள் தமது பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தகைய பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளே இந்த இணையத்தின் மூலம் வழிகெட்டுப் போகக் கூடியவற்றைத் தேடிப் பார்க்கிறார். மேலும் தேவையற்றவர்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இதனால் அவர்களின் வாழ்வைச் சீரழித்துக்கொள்கிறார்கள். இத்தகைய நிலைமை இன்டர்நெட் வசதியுள்ள எல்லா வீடுகளிலும் ஏற்படுகிறது என்று சொல்ல முடியாதுதான்.

இவ்வாறு வீடுகளில் நடைபெறுவது எப்படி வெளியில் தெரிய வருகிறது என்ற கேள்வி எல்லோர் மனதிலும் எழக்கூடும். அதில் நியாயமில்லாமலில்லை. தமது பெற்றோர்கள் தங்கள் நலன்களுக்காக ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் இந்த வசதியின் மூலம் தேவையற்றவற்றை தேவைக்கதிகமாகப் பார்த்துப் பரீட்சித்துவிட்டு மற்றவர்களிடமும் இது குறித்து குடியாகச் சொல்லித் திரிகின்ற ஒரு சிலரினால் இத்தகைய விடயங்கள் அம்பலத்திற்கு வருகிறது. இவ்வாறு அம்பலத்திற்கு வரும் விடயங்கள் குறித்து எவரும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஆனால் அக்கறை காட்டாமல் இருந்துவிடவும் இயலாது. அவ்வாறு இருந்துவிட்டால் அதன் விளைவுகள் நமது சமூகத்தில், கலாசாரத்தில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். எனவே பாரிய சமுதாயப் பிரச்சினையைப் பிற்காலத்தில் ஏற்படுத்தும் என்று அஞ்சப்படும் இவ்விடயம் குறித்து இப்போதே நடவடிக்கை எடுப்பது எதிர்காலத்தில் ஆரோக்கியமானதொரு சமுதாயத்தை இத்தேசத்தில் கட்டியெழுப்ப வழிவகுக்கும்.

இந்த விடயத்தில் குளிக்கச் சென்று சேற்றைப் பூசிக்கொண்ட நிலைக்குச் சில பெற்றோர்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கசப்பான உண்மையை மறக்க முடியாதுதான். அவர்களாலே பிள்ளைகள் வழி தவறிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேரான பாதையிலிருந்து விலகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

எனவே, தமது பிள்ளைகளின் நடவடிக்கைகளில் பெற்றோர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பிள்ளைகள் எங்கே போகிறார்கள் ? என்ன செய்கிறார்கள் ? எத்தனை மணிக்கு வீடு திரும்புகிறார்கள் என்பது குறித்து அக்கறை கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக வீடுகளில் இணைய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் பெற்றோர் தமது பிள்ளையின் நடவடிக்கையில் கவனம் கொள்ள வேண்டும். அறையை மூடிக்கொண்டு பிள்ளை கணனிக்கு முன் அமர்ந்து என்ன செய்கிறான் ? எந்தத் தேடலில் ஈடுபடுகிறான் என்பது குறித்து நேரத்துக்கு அப்பிள்ளையிடம் விசாரிக்க வேண்டும். தேவையான நல்ல விடயங்கள் கொண்ட இணையத்தள முகவரிகளை அவர்களிடம் கொடுத்து அது பற்றித் தேடி அறிவை வளர்க்கச் சொல்ல வேண்டும்.

அப்படிப் பெற்றோர்கள் நடந்துகொள்ளும் போது, பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நவீன உலகின் வரப்பிரசாதமான இன்டர்நெட்டின் வாயிலாக அவர்கள் வழி தவறிப் போகாமல் தடுக்கப்படுவார்கள். அதன் மூலம் பிள்ளைகளின் சீரற்ற பாதைக்கு பெற்றோர்கள் வழிவகுத்துள்ளார்கள் என்ற அவப்பெயரிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வார்கள். இணையத்தின் மூலம் பிள்ளைகளின் தகவல் தேடலுக்கும் அவர்களின் வளர்ச்சிக்கும் பெற்றோர்கள் வழிகாட்டியுள்ளார்கள் என்று எதிர்காலம் வாழ்த்துக்கூற இன்றே பெற்றோர்கள் செயற்படுவார்களாக ... !

இலக்கியமும் விமர்சனமும்

அருட் சகோ. ஜோசப் ஜெயகாந்தன்

டிராசால் கல்லூரி

கொழும்பு 15

“இலக்கியமும் விமர்சனமும்” பற்றி அறிவதற்கு முன் இலக்கியம் என்றால் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வோம். இலக்கியம் பற்றிய பொதுவான கருத்து யாதெனில் இலக்கியம் என்பது மனித உறவுகள் பற்றிய அல்லது மனித நிலைப்பட்டனவற்றைச் சொற்சித்தரிப்பு மூலம் தருகின்ற கலைவடிவம் எனப்படும்.

Eric Nice என்பவர் இலக்கியம் என்றால் நாம் மனிதர்களாகத் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு அன்றேல் நாம் இயலுமான வரை மனிதர்களாக இருப்பதற்கு வேண்டிய மிகமிக உண்மைகளை அறிந்துகொள்வதற்குப் பிறிதொன்றினைவிட்டு நிரப்பிட முடியாத ஓர் அறிவுமுறை என்கின்றார். இலக்கியம் பற்றிய விரிவான விவரண வரைவிலக்கணத்தை David Craig என்பவர் வழங்கியுள்ளார். “வரலாற்றில் தொழிற்படும் ஆழ வேரூன்றிய சக்திகள், அதாவது வாழ்க்கை முறைபற்றி சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிடையே நடக்கும் போராட்டங்கள், வாழ்க்கை முறையை மாற்றியமைக்கின்றன. அதாவது வாழ்தற்கென மக்கள் ஒழுங்குபட்டு உழைக்கும் பொழுது தோன்றும் மக்கள் உறவுகள் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. (இந்த உறவுகளுள் உளவியற் சுகவாழ்வு, பாலியற் திருப்தி முதலியவற்றுடன் உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியனவும் இடம்பெறும்) இந்த மாற்றமைப்பு புதிய தொடர்பு முறையமைப்புகள் தோன்றுவதற்கு இடமளிக்கும். இதன் அடியாகச் சொல்லால் வெளியிடப்படும் (பெரும்பாலும் இசையுடனும், வரைகலையுடனும் தொடர்புடைய) இலக்கியம் தோன்றும். அது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்ட இடத்தில் வாழும் மக்களின் புதிய வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கூறுவதாக அமையும். இவ்வாறு எடுத்துக்கூறப்படுவது தனிப்பட்ட கலைஞனது அன்றேல் கலைஞர்களது உள்ளார்ந்த சூழலால் தாக்கப்பெற்ற நிலை முறைகளுக்கியைந்த பாணிகளிலே அமையும். அத்துடன் இவை அச்சமுதாயத்தில், அக்காலத்தில் நிலவும் தொடர்புச் சாதனங்களுக்கேற்றதாக அவற்றின் வழியாக வருவனவாக அமையும்.” என்கின்றார்.

இலக்கியம் என்று ஆராயும்பொழுது பல்வேறு கருத்துக்கள் தேவைப்படுகின்றன. அவையாவன ஒருவரை எழுதச் செய்தது யாது? சூழல் எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது? எழுதுவதற்காக அதை எவ்வாறு தெரிந்தெடுத்துக் கொள்கின்றான்? எவ்வாறு ஒழுங்குபடுத்துகின்றான்? இதன் மூலம் அவனது ஆளுமை, சிந்தனை எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றது? அவன் அமைக்கின்ற ஒழுங்கமைப்பில் எமக்குத் தெரிவது யாது? இவனின் வாசகர்கள் யார்? அவர்களின் எதிர்பார்ப்பு என்ன? எழுதுவதற்காக வாசிக்கின்றோமா அல்லது தேவைக்காக வாசிக்கின்றோமா? இங்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள முறைமைக்கும் அம்மொழியின் மொழியியல் இலக்கியப் பாரம்பரியத்திற்கும் உள்ள உறவு என்ன? இது சமகால எழுத்துக்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது? ஆசிரியன் எவ்வாறு விளங்கிக்கொள்ளப்படுகின்றான்? விளங்கிக் கொள்ளப்படுவதற்கு இவன் மட்டும் நிர்ணயமானவனா? இவன் விளங்கிக் கொள்கின்ற வெளிப்பாட்டு முறைகளும் அமைப்புக்களும் யாவை? அவை இவனுடைய தேவைகளையும் ஆளுமையையும் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றன? எவற்றைப் பற்றியெல்லாம் எழுதலாம்? ஆபாசம், பாலியல் எவ்வளவு எழுதலாம்? எவ்வாறு எழுதலாம்? அவ்வேளை ஏற்படும் தடை எவ்வாறு சொல்லப்படுகின்றது? அது எவ்வாறு எம்மோடு தொடர்பு கொள்கின்றது? எதற்காக இவ் இலக்கியம்? ஏன் ஏனையவற்றை (ஒவியம், சிற்பம்) இலக்கியமாகக் கொள்வதில்லை?

மேலே வினாவப்பட்ட வினாக்களின் விடைகளின் தொகுப்பாக இலக்கியக் கொள்கை என்பது வரும். இலக்கியக் கொள்கை பற்றிய சிந்தனைகள் உலகப் பொதுவானது. அதை எம்முடைய இலக்கியத் தன்மையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். மனித தத்துவ

சிந்தனையின் எந்த ஓர் இலக்கியக் கொள்கையில் மனிதனை ஏதோ ஒரு நோக்கில் பார்க்கவேண்டும். அதன் மூலமே ஒரு படைப்பின் இலக்கியக் கொள்கை பற்றி அறியலாம். இவ்வாறு இலக்கியக் கொள்கை பற்றி அறிய முனையும்போது அதனைக் குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கிய ஆக்கம் பற்றிய நமது பதிவுக்குறியை Response அறிவதில் இருந்து வேறுபடுத்தி நோக்கலாம். இலக்கியம் பற்றிய கொள்கைகளை வெளியிட்டவர்களுள் அரிஸ்ரோட்டிஸ் முக்கியமானவர். இவர் கலையின் தளம் போலச் செய்தது என்றார்.

Literature – Words, Art-Paint, Drama-Act. இது அவரது பாரம்பரியத்தில் உள்ள ஒரு இலக்கிய விமர்சன மரபு. இதில் மூன்று எடுகோள்கள் மாறாது.

இதை ஆக்குபவன் ஒருவன் இருக்கின்றான். (சிந்தனை, கற்பனை)

- அவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது (பாடநூல், Text)
- அதை அவதானிக்கும் அல்லது ரசிக்கும் ஒருவன் (வடமொழியிலும் இதே நிலை காணப்படுகின்றது) பாவம் - உணர்ச்சி - உணர்வு - மெய்ப்பாடு.

விமர்சனம் என்பது ஒரு விடயத்தை அல்லது பல விடயங்களைத் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்வது ஆகும். தெரிந்ததை மட்டும் விளங்கி விமர்சித்தல் அனுபவ விமர்சனம் எனப்படும் ஒரு இலக்கியக் கொள்கையை விளக்கி அதனைப் புதிதாகப் பார்க்கும் பொழுது அந்தப் பார்வையின் ஊடே அக்கொள்கை தெரியவில்லையானால் அது விமர்சனம் எனப்படும். இலக்கிய விமர்சனம் அல்லது திறனாய்வு எனும் சொல் Literary Criticism என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு ஆகும். இச்சொல் கிரேக்க மொழியில் உள்ள Kritka என்னும் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது. எனவே இலக்கிய விமர்சனம் என்பது இலக்கிய ஆக்கம் பற்றிய மதிப்பீட்டிற்கான பயில்வு என்பது புலனாகும். இதனைத் தமிழில் உள்ள திறனாய்வு எனும் சொல் சுட்டி நிற்கின்றதா? என்பது வினாவாகவுள்ளது. ஏனெனில் திறனாய்வு எனும் தொடரைப் பயன்படுத்தும் பொழுது அதனில் ஏதோ திறன் இருக்கின்றது என்ற எடுகோள் தொழிற்படுகின்றது. இந்தக் கருத்து நிலை எமக்கு அந்த Text இன் பெறுமதியைக் கணிப்பதில் இருந்து வேறுபடுத்திவிடும். எனவே திறனாய்வு எனும் தொடர் தமிழில் எடுத்துக் கூறப்படும் வரை விமர்சனம் எனும் தொடரைப் பயன்படுத்தலாம் என்பது பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் கூற்றாகும்.

ஆங்கிலத்துடன் ஏற்பட்ட தொடர்பின் காரணமாகத் திறனாய்வுக் கலை உருவாகின்றது. ஆனால் நயம் காணும் பாங்கு முன்பு தமிழில் இருந்தபோதிலும் திறனாய்வு எனும் வளர்ச்சிபெற்ற கலை ஆங்கில அறிவினால்தான் பெறப்பட்டது. புத்தக, மதிப்புரை, ஆய்வு, இரசனை, இலக்கியச் சர்ச்சைகள், விவாதங்கள், கண்டனம், அறிமுகம் மற்றும் வரலாற்றுச் சமூக தத்துவார்த்த உளவியல் சார்ந்த மதிப்பீடுகள், மொழிச்சிறப்பு ஆகிய விடயங்களும் இலக்கிய விமர்சனத்தில் உட்படத் தக்கவை.

விமர்சனம் என்பது கலை ஆக்கங்களின் விளக்கமும், ருசி பற்றிய செம்மைப்பாட்டுத் திருத்தமுமே ஆகும் என Eliyad கூறுகின்றார். விமர்சனம் பற்றிப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பின்வருமாறு கூறுகின்றார், “இலக்கியம் மொழியால் ஆக்கப்படுவதால் முதலில் மொழித்திறன் பற்றிய ஆய்வும், மொழி குறிக்கும் பொருள் கால, தேச வர்த்தமானத்திற்குக் கட்டுப்பட்டனவாய் இருப்பதால் சரித்திரம், சமுதாயம் என்பன பற்றிய ஆய்வும், இலக்கியத்தைப் படிப்போர் அனுபவத் தெளிவுடன் இன்பமும் பெறுகின்றனராகையால் இன்றியமையாதது ஆகின்றன” என விமர்சனத்தின் தேவையைக் கூறுகின்றார்.

இலக்கிய விமர்சன முறைமையின் வருகையும் அது தொழிற்படுவதற்கான நியாயப்பாட்டினையும் நோக்குகையில் இந்த இலக்கியப் பயில்நெறி மேனாட்டுக்கல்வி முறை வழியாக வந்ததெனினும் இங்குள்ள முக்கிய குறைபாடு யாதெனில் மேனாட்டின் தொடர்பால் வந்த நவீன இலக்கியங்களையும் அதற்கு முந்திய தமிழ் இலக்கியங்களையும் ஒருங்கு சேரவைத்து நோக்கும் தன்மை இல்லாமையே. இதற்குக் காரணம் புதிய தமிழிலக்கிய வடிவத்தைப் பயில்வாளர் பலருக்குப் பழைய தமிழ் இலக்கிய பரிச்சயமில்லாதிருந்தமையும் பாரம்பரியத் தமிழ் அறிஞர்க்குப் புதிய தமிழ் இலக்கியப் பரிச்சயமில்லாதிருந்தமையுமேயாகும்.

இதனை நிவர்த்தி செய்ய முனையும்போது ஏற்படும் பிரச்சினைகளில் ஒன்று, பாரம்பரியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் வந்த உரை நடைப் பாரம்பரியம் இலக்கிய விமர்சன முறைமையுடன் எவ்வாறு, எந்தளவு இயைபுற்று நிற்கின்றது அல்லது நிற்கவில்லை என்ற தெளிவாகும். இங்கு இரு நிலைப்பட்ட உரை மரபுகளை ஒருங்கு சேர நோக்குகின்றோம். ஒன்று அரும்பத உரைகளாகும். இவை சிலப்பதிகாரம், புறநானூறு, அகநானூறு, பதிற்றுப் பத்து என்பனவற்றுக்கு உள்ளன. மற்றையது சூத்திர வகையிலமைந்த தொல்காப்பியர் கூறும் “நூல்” என்ற வகைப் பாட்டினுள் வருவன. (மரபியல் 155, 156 ம் சூத்திரங்கள்) அத்துடன் இலக்கிய நூல்களை ஒரு பொருள் ஒற்றுமை கொண்டதாக வியாக்கியானம் செய்யும் பரிமேலழகரின் திருக்குறள் உரை என்பன இதற்குப் பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரை என்பன தோன்றின. செய்யுளுக்குரிய சொற்களையும் அதில் உள்ள பதங்களுக்கு விளக்கத்தைக் கொடுப்பதும் பதவுரையாகும். பகுதி பகுதியாக இருப்பவற்றைப் பொதுவாக எடுத்துக் கூறுவது சில செய்யுட்களின் வரி இடையிலும் முடிவிலும் வரும். ஆனால் இன்று அவற்றை எடுத்து எமக்குரிய விதமாக உரை கொடுப்பது பொழிப்புரையாகும். இதிலுள்ளவைகள் எம்மால் கண்டுபிடித்து விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவைகள். எனவே அதனைக் கண்டுபிடித்து விளங்கிக் கொள்வதற்கு இலகுவாக விளக்கம் கொடுப்பதே விளக்கவுரையாகும்.

இலக்கிய விமர்சனத்தின் தேவையை அல்லது அவசியத்தை இனித் தெரிந்துகொள்வது நல்லது.

இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட புதிய உணர்வு Sensibility வெளிப்படும் முறைமை, உணர்வுமுறை காலத்திற்குக் காலம் மாறக்கூடியது.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் தோன்றும் இலக்கியங்கள் எந்த மூலங்களின் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது என்பதை அறிய.

படைப்பாக்கத்தை விளங்கிக்கொள்வதற்கு.

இலக்கிய உற்பத்தியை வடிவமைத்துக் கட்டுப்படுத்த

எழுத்தாளனின் நோக்கு, பார்வை, புலப்பதிவு, அவனுக்கும் அவனது ஊடகத்திற்கும் உள்ள மொழி (தொடர்பு) என்பவற்றை அறிய

இதன் மூலம் சில இலக்கியங்கள் குறுகிய வட்டத்திற்குள் நிற்பதை அவதானிக்கலாம். உ+ம் பெரும் பாணாற்றுப்படை, தொல்காப்பியம். இது முதல், கரு, உரியின் அடிப்படையில் இலக்கியம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்த குறிப்பிட்ட செய்தியைக் கூறுகின்றது. இது வாழ்க்கையை முழுமையாக நோக்கவில்லை. ஆனால் சிலப்பதிகாரம் இவைகளைவிடச் சிறந்தது. காரணம் இங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை வைத்து வாழ்க்கையை நோக்குகின்றார். இங்கு கதை உண்டு. சமண தத்துவம், சங்க கால இலக்கியம், இலக்கணமரபு, தமிழ் நாட்டின் கலையம்சங்கள், புறநகரக் கலையமைப்பு, வேற்று நிலைக் கலை மரபு, குன்றக் குரவை, அம்மாளை, கிராமங்களின் பண்பாட்டுக் கூறு என்பனவற்றை இளங்கோவடிகள் கையாண்டுள்ளார்கள். அதாவது எழுத்தாளனின் காலகட்டச் சமுதாயம் முழுவதும் காட்டப்பட வேண்டும். எனவே தத்துவத்தை மட்டும் கொண்டு இலக்கியம் படைக்க முடியாது. தத்துவமும் அனுபவமும் கொண்டு இலக்கியம் படைக்க வேண்டும். கதை எங்கு சொல்ல வேண்டும் ? காட்சியை எங்கே காட்ட வேண்டும் ? இந்த நுட்பம் நாடகத் துறையில் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இலக்கியத்தின் ஊடே உணர்வைக் கொண்டு சொற்களை ஆக்கி, சொற்றொடர்களைக் காட்டி மாணிக்கவாசகர் இலக்கியத்தைப் படைத்தார்.

இனி பாரதிவரை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் செல்வாக்கைச் செலுத்திய இலக்கியக் கொள்கைகள் யாவை என்றும், அவை எவ்வாறு விமர்சனத்திற்கு உதவின என்றும் பார்ப்போம்.

- அகம், புறம் என்கின்ற இலக்கியக் கொள்கை இது சங்க இலக்கியத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை.
- போதனைப் பாடல் அல்லது அறப்பாடல் துறவறம், நிலையாமை கூறப்படுகின்றது.

- பக்திப் பாடல்
- காப்பியப் பாரம்பரியம்
- பாட்டியல் மரபு

புதிய இலக்கிய வடிவம் பள்ளு, அதனதைத் தொடர்ந்து காமச்சுவைக்கேயுரிய பாடல் விறலிவிடுதூது. பின்னர் பக்தி இலக்கியத்தின் இரண்டாவது யுகம். இதன் மூலம் பாடல், கவிதையாகி, நாடகக் கீர்த்தனை, பின்னர் புனைகதை இலக்கியம், நாவல், சிறுகதை, பாரதிகாலம் - இங்கு சொல்புதிது, சுவை புதிது பாரதி கவிதையின் பரப்பை அகட்டுகின்றான். சிந்து, கண்ணி முறைகளைக் கையாள்கின்றான். புதுக் கவிதையின் தோற்றம் செவிப்புலனில் இருந்து கட்புலனுக்கு மாறும். படிமப்பயன்பாடுகள் புதிய உவமைகள், புதிய அனுபவங்கள், புதிய அடுக்குகள் உ+ம் கிழக்குக்கும் அப்பாலே உதிக்கும் சூரியன் நவவேட்கைவாதம் உணர்வு, உணர்ச்சி மூலம் மெய்ப்பாடு கூறப்படுகின்றது. இந்தப் பின்னணியிலேதான் இன்றுவரை விமர்சனம் நடைபெறுகின்றது.

ஒரு விமர்சகன் முதலில் தன்னை விமர்சனம் செய்ய வேண்டும். (சுய விமர்சனம்) குற்றம் காண மட்டும் வினாக்களைக் கேட்கக் கூடாது. தனது கருத்துக்களைக் கூற வேண்டும். வினாவினை வினவுகின்றவர் முக்கியம் அல்ல. வினாதான் முக்கியம். விமர்சனத்தின்போது படைப்பாளியின் நடத்தையைக் கவனத்தில் கொள்ளும்போது படைப்பாளியின் மனம் புண்படும். இது தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் படைப்பாளி அறிய வேண்டும். விமர்சகர் யார் ? எதைப்பற்றி விமர்சிக்கப்படுகின்றது என்பது பற்றி பொறாமையில் சொல்பவகைளைப் பற்றி அலட்டிக்கொள்ளக் கூடாது. ஒருவன் விமர்சனத்திற்கு முகங்கொடுக்கும் தன்மையிலேதான் அவனது செயற்பாடு தொடருமா? தொடராதா என்பது தீர்மானிக்கப்படும்.

உசாத்துணை நூல்கள் :

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் - பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி
இலக்கியத் திறன் - மு. வரதராசன்
பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோரின் கட்டுரை வெளியீடுகள்.

கோணற் பார்வை

ஒரு செல்வந்தனுடைய வீட்டின் சுவர் ஒருநாள் பெரு மழை பெய்து கொண்டிருந்தபோது இடிந்து விழுத் தொடங்கியது.

”இந்தச் சுவரையும் பழுது பார்த்து அடைக்காவிட்டால் திருடர்கள் வீட்டிற்குள் புகுந்து பொருட்களைத் திருடுவார்கள்”

செல்வந்தனுடைய மகன் தந்தையை எச்சரித்தான். அதே புத்திமதியை அயலிலுள்ள ஒரு முதியவரும் அவனுக்குக் கூறினார்.

அன்று இரவு உண்மையில் அந்தச் செல்வந்தனின் வீட்டில் பெரும் தொகைப் பணம் திருட்டுப் போய்விட்டது.

செல்வந்தன் தன்னுடைய மகனின் விவேகப் புத்திக்காக அவனை மெச்சிப் பாராட்டினான்.

அதேவேளை திருட்டு சம்பந்தமாக தனக்குப் புத்திமதி கூறிய அயலவரான அந்த முதியவரைச் சந்தேகித்தான்.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியில் இளங்கீரன்

றமீஸ் அப்துல்லாஹ்,
மொழித்துறை,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
ஒலுவில்
இலங்கை.

“18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியளவில் கைத்தொழிலிலும் அரசியல்துறையிலும் விளைந்த புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் காரணமாக, ஐரோப்பாவிலே சமூக, பொருளாதர, அரசியல் அமைப்பானது பெரிதும் சீர்திருத்தியமைக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தகைய ஐரோப்பா 'முன்னேறிச் செல்லும் ஒரு நாகரிகத்தைப் பிரதிபலித்தது எனில் பொருத்தமே. ஆசியச் சமுதாயங்களின் அடிப்படைக்குமே சவால் விடுவது போன்றிருந்தது அது தனது ஆதிக்கத்தை அவற்றின் மீது திணித்து அடிப்படைச் சிறப்புமிக்க சமூக, அரசியல் மாற்றங்களை ஆசியாவில் புகுத்தியது” (பணிக்கர், கே. எம். 1969:xxvi)

ஐரோப்பிய கைத்தொழில் புரட்சியின் தாக்கம் ஆசிய நாடுகளில் பெரும் மாற்றங்களை உருவாக்கியது. அதுவரை காலமும் கிழக்கு நாடுகளில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த நிலப் பிரபுத்துவ ஆட்சிமுறை மெல்லத் தளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. அதனால் நவீனத்துவப் பண்புகளுடனான சமூக அமைப்பொன்று தோன்றத் தொடங்கியது. எம். ஏ. நு.:மான் (1995:01) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் :

“நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பிலிருந்து முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு தோன்றும்போது அது தன் வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையிலே சமூக, சமய, அரசியல், பண்பாடு நிறுவனங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய தேவையையும் தோற்றுவிக்கின்றது. இந்த மாற்றம் பாரம்பரிய நிலப்பிரபுத்துவ நிறுவனங்களின் அமைப்பிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டதாகும்.”

இந்த மாற்றங்களின் காரணமாக அச்ச இயந்திர வருகையும் ஆங்கில மொழிப் பரிச்சயமும் ஏற்பட்டன சமுதாயத்தில் தனிமனித முக்கியத்துவத்துடனான நவீனத்துவப் பண்புகள் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. தனி மனித சுதந்திரம், ஜனநாயகக் கோட்பாடு, பெண்களுக்கான சம உரிமை, மானிட சமத்துவம், மதங்களை விஞ்ஞான ரீதியில் பார்க்கின்ற மனப்பாங்கு, சமயச்சார்பற்ற தன்மை, புதிய கலை இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றம் முகூலாணாணவ உருவாகின. இக்கட்டத்தில் புனை கதை முக்கிய ஒரு துறையாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

ஆங்கிலத்தில் Fiction என வழங்கப்படும் புனைகதையானது நாவல், சிறுகதை, குறுநாவல், குறுங்கதை என்கின்ற எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கும். நவீன புனைகதை வடிவத்தில் முதலில் தோன்றியது நாவலே. பரம்பரையாக இருந்த கதை மரபை ஒட்டி, நீண்ட கதைகள் தோன்றின. ஆங்கில, பிரெஞ்சு, இலக்கிய வரலாறுகளிலே இத்தகைய நீண்ட புனைகதைகள் நாவல்களாகக் கொள்ளப்பட்டன.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் தொடக்கம் எம். சி. சித்திலெப்பையின் அஸன்பே கதையுடன் இடம்பெறுகின்றது. இந்நாவல் அரேபிய பண்பாட்டினதும் ஐரோப்பிய பண்பாட்டினதும் கலவையாகவே அமைந்தது. இந்நாவலுக்குப் பின்னர் எஸ். இன்னாசின்னத்தம்பி,

சரவணமுத்துப்பிள்ளை முதலானவர்கள் எழுதிய நாவல்களும் ஈழத்தின் சுதேசிய பண்பாட்டினைப் பற்றிப் பேசாதனவே. இவர்களது நாவல்களில் தமிழ் நாட்டுப் பண்பாட்டினது தொடர்ச்சியும் கிறிஸ்தவ மத விஸ்தரிப்புமே மேலோங்கியிருந்தது. இக்காலகட்ட நாவலாசிரியரான சி. வை. சின்னப்பிள்ளையின் 'வீரசிங்கன் கதை' ஈழத்து மக்களின் கிராமிய வாழ்க்கையின் பழக்க வழக்கங்களை இந்திய வாசகர்களுக்கு உணர்த்த எழுதப்பட்டதாக அவரே குறிப்பிடுகிறார். (தில்லைநாதன் எஸ். 1997:134) ஈழத்து மக்களின் வாழ்நிலையை பிரதிபலிப்பதான நாவல்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலகட்டத்திலே இடம்பெறுகின்றது.

மங்கள நாயம் தம்பையா, எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை முதலானோர் நடுத்தர மக்களின் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளை தமது நாவல்களிலே கொண்டுவரத் தொடங்கினர். இக்கால கட்டத்தில் ஈழத்தில் மர்மப் பண்பும் சுவையும் நிரம்பிய பல நாவல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின.

1930 களில் தமிழக தாக்கம் தான், நமது நாவல்களை வழிநடாத்திய, இக்கால கட்டத்தில் ஈழகேசரி, வீரகேசரி, தினகரன் முதலான பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. இவற்றினூடாக ஈழத்திலே பரந்ததொரு வாசகர் வட்டம் உருவாகியது. தமிழ் நாவல்களின் வளர்ச்சியில் 1920, 30 களெல்லாம் சிறிய சிறிய சந்திகள் என்றால், 1950 கள் மிக முக்கியமான ஒரு பெரிய சந்தியாகிறது. இக்கட்டத்திலேதான், ஈழத்து தமிழ் நாவல் புதியதொரு பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது. இந்தச் சந்தியிலே தான் இளங்கீரன் மேற்கிளம்புகிறார்.

ஈழத்தின் மிக முக்கியமான நாவலாசிரியராக இளங்கீரன் வெளிவருவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் உண்டு.

1. யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையில் தொழிலாளர் மட்டத்தைச் சேர்ந்த சாதாரண தையல் தொழிலாளியான சுல்தான் முகைதீனுக்கும் முகைதீன் நாச்சியாருக்கும் அவர் பிறந்தார். முஹம்மது கலீல் அவரது பெயர். அவரது வீட்டுப்பெயர் சுபையிர். அவரிடம் இருந்த மிக நேர்மையான விமர்சனப் பாங்கு, நக்கீரனின் இளைய கீரனாக அவரை 'சுபைர் இளங்கீரன்' என்ற பெயரோடு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. (எஸ். எச். எம். ஜெமில் : 1948:149) ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்ப்பாண ஆங்கிலப் பாடசாலையிலே கற்ற இவர், குடும்ப சூழ்நிலையால் 7 ஆம் வகுப்புடன் கல்வியை முடித்துக்கொண்டார். வறுமையின் கொடுமை அவரை இலக்கியத்தின் பக்கம் ஈர்த்தது.
2. 20 வயது வரை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த இளங்கீரன், தொழில் நோக்கத்தோடு மலேசியா சென்ற தந்தையின் வழியிலே அங்கு சென்றார். மலேசியாவில் இருந்த காலத்தில் "இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின் உலக நிலை" என்ற கட்டுரையை அவர் எழுதினார். இக்கட்டுரை கோலாலம்பூரின் 'ஜனநாயகம்' என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. மலேசியாவிலே 'இளமணி' என்ற வார இதழுக்கு ஆசிரியராகவும் இவர் இருந்தார். மலேசியாவிலே பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு எதிராக அவர் கொண்டிருந்த சிந்தனையின் காரணமாக அந்நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தது. பின்னர் 1950 களிலே அவர் சென்னைக்கு வருகிறார். சென்னையிலே அக்காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகள் பெரிதும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. பின்னர் இளங்கீரன் 1954 ல் இலங்கை திரும்புகிறார்.
3. இந்தச் சூழ்நிலைகளோடு 1956 ல் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்ற காலகட்டத்தின் இடதுசாரி அரசியல் போக்கை பெரிதும் உள்வாங்கிக் கொண்ட இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கியமான ஒரு உறுப்பினராக இளங்கீரன் இயங்கத் தொடங்கினார்.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது இளங்கீரன் பிறந்து வளர்ந்த சமத்துவமற்ற சமூக அமைப்பும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு சிந்தனைகளும் முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான அரசியல் சித்தாந்தங்களும் ஈழத்தில் மார்க்சிஸ சாயல் உள்ள இளங்கீரன் என்ற பெரும் நாவல் ஆசிரியரைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றது. இளங்கீரன் நாவல்கள் எழுதிய காலத்தில் இடதுசாரி

அரசியல் பின்னணியாளராகவும் அதன் கொள்கைப் பரப்பாளராகவும் தொழிற்பட்டமை கவனத்திற்குரியது. அவருடைய இடதுசாரி சிந்தனைகளின் அழுத்தத்தை நாவல் தவிர்ந்த கட்டுரைகள் மூலமும் அவர் பெரிதும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இளங்கீரனின் படைப்பிலக்கியக் கொள்கையும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

“சிறந்த கலை, இலக்கியம், சாதாரண மக்களின் வாழ்வோடு இணைந்ததாக இருப்பதையே நான் விரும்புகின்றேன். உண்மையும் பெரும்பான்மை மக்கள் அன்றாட வாழ்கையில் காண்பதுமே எனது இலக்கியத்தின் அடிப்படை. இதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் எழுத்தாளன் மேற்கூறிய சமுதாய நிகழ்வுகளைக் கூர்ந்து நோக்கிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அந்நோக்குடன் அவன் ஜீவனும் கலந்து ஒன்றிவிட வேண்டும். இந்தவகையிலே என் இலக்கியப் படைப்புக்களைச் சிருஷ்டித்தேன்” (தினகரன் 1992.04.11)

இளங்கீரனின் படைப்பு முயற்சிகளில் பிரதானமானது நாவல்களே. அவரது பெரும்பாலான நாவல்கள் பத்திரிகைகளில் தொடர்கதையாக வெளிவந்தன. பத்திரிகையின் தொடர்கதைப் பண்பு அவர் சார்ந்திருந்த கொள்கைகளோடு அவரது நாவல்களை கட்டழிக்கமாகக் கொண்டுவருவதிலே பாதிப்பைச் செலுத்தியிருக்கிறது. அந்நாவல்களும் பாத்திரங்களும் வாசகரஞ்சகத்தினரின் கவர்ச்சியை பெரிதும் பூர்த்திசெய்தன.

சமூகத்தின் உள் முரண்பாடுகளை இளங்கீரனின் நாவல்கள் வெளிக்கொணர்ந்தன. ஆண்களுக்கும் பொண்களுக்குமான, ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்குமான, தாழ்ந்த சாதியினருக்கும் உயர்ந்த சாதியினருக்குமான அந்தஸ்து உள்ளவர்களுக்கும் அந்தஸ்து குறைந்தவர்களுக்குமான, பகுத்தறிவுக்கும் நம்பிக்கைக்குமிடையிலான முரண்பாடுகளைப் பற்றி பேசுவனவாகவே அவை அமைந்திருந்தன. இந்த சமூக யதார்த்தம் அவருடைய கதைகளிலே பளிச்சென்று தெரிகின்ற அதேவேளை பத்திரிகையின் தொடர்கதைப்பண்பு அக்கதைகளை பெருப்பித்தும் நெகிழ்ச்சியும் இருக்கின்றன. அது வாசக ரசனைக்கு தீனிபோடுகின்ற ஒரு முயற்சியேயாகும். இந்த நாவல்களை முழுமையாகப் பார்க்கின்றபோது அந்தப் பெருப்பத்தினையும் நெகிழ்ச்சியினையும் விலகல்களாகவே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இளங்கீரனின் நாவல்கள் ஒரு வகையான செயற்கைத்தன்மை மிக்கனவா என்ற கேள்வியும் மேற்கிளம்புகின்றது. ஆனால் அவ்வாறு சொல்வதைவிட பிரச்சாரம் அதில் அதிகம் மேலோங்கியிருக்கின்றது என்பதே பொருத்தமாகும். இதுபற்றிய சி. தில்லைநாதன் (1997:136) கருத்தும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

“பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு முதன்மை தந்து, வர்க்கப் போராட்டம் தவிர்க்க முடியாதது என்பதைக் காட்டும் வகையில் இளங்கீரனும் செ. கணேசலிங்கனும் எழுதிய நாவல்கள் முக்கியமாக நோக்கத்தக்கவை. இவை பொதுவாகச் சமகாலச் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை சித்தரித்தபோதிலும் நாவலின் கலை அம்சம் பாதிக்கப்படும் அளவுக்கு பிரசார வேகம் கொண்டும் வர்க்க குணாம்சங்கள் எனக் கொள்ளப்படுகின்ற குணாம்சங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திச் செயற்கையாக இயங்கும் பாத்திரங்களைக் கொண்டும் காணப்படுவது ஒரு குறையே”

இளங்கீரன் இருபத்தைந்து நாவல்களை எழுதியுள்ளார் என ப. ஆப்தீன் (2002:204) குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அவரது நாவல்கள் பற்றி ஆய்வு செய்த எம். எல். எஸ். றாஹிலா (2003) பதினெட்டு நாவல்களை எழுதியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எப்படியிருப்பினும் நாலுருவில் வெளிவந்த அவரது நாவல்கள் பத்து மாத்திரமே. இளங்கீரன் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழக மக்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியையும் பின்னர் ஈழத்திலே வாழ்ந்தபோது ஈழத்து மக்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியையும் தனது நாவல்களிலே வெளிப்படுத்தியவர். பொதுவாக இந்த எல்லா நாவல்களிலும் அவர் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளையே பிரதிபலித்துள்ளார். பிரச்சினைகளை பிரதிபலித்த அவர் அந்நாவல்களில் அதற்கான தீர்வுகளையும் முன்வைத்துள்ளார்.

இளங்கீரனின் ‘கலாராணி’ என்ற நாவல், கலை மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றது. மனிதனுக்கு பயன்படாத கலையை

கடவுளின் பெயரால் தெய்வாம்சம் பொருந்தப் பார்ப்பதையும் அதன் மூலம் இலாபம் அடைய முற்படுவோரையும் அந்நாவல் மூலம் விமர்சித்துள்ளார். இவரது 'பட்டினித் தோட்டம்' என்ற நாவல் முதலாளி வர்க்கத்தையும் பாட்டாளி வர்க்கத்தையும் உருவக ரீதியாக பேசுகின்றது. இந்நாவலின் களமும் கதை மாந்தர்களும் உருவக ரீதியாகவே அமைந்துள்ளது. இந்நாவல் மிக வெளிப்படையாக முதலாளி, பாட்டாளி வர்க்கத்தினரை சாடுகின்றது.

இளங்கீரனின் 'எதிர்பார்த்த இரவு' என்ற நாவல் சமுதாயத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளோருக்கும் உயர் நிலையில் உள்ளோருக்குமான வேறுபாட்டை புலப்படுத்துகின்றது. இரு சாராரையும் பிரதிநிதிப்படுத்துகின்ற பாத்திரங்கள் இந்நாவலிலே வருகின்றன. இப்பாத்திரங்களில் சிலவற்றுக்கு கம்யூனிசக் கட்சியுடனான தொடர்பு பேசப்படுகின்றது. கம்யூனிசக் கட்சியைச் சேர்ந்த அழகேஸ் என்ற பாத்திரம் தனது சமூகத்தின் உறவுகளைப் பற்றி தனது தந்தைக்குக் கூறுவது பின்வருமாறு வந்துள்ளது.

"அப்பா அவர்களைப் பள்ளுப் பறைகளென்று நாம்தானே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். உண்மையில் அந்த பாட்டாளிகள் பட்டைதீட்டப்படாத உண்மை வைரங்கள். நாம் போலி வைரங்கள் மின்னுகின்றோம். அவர்களுக்கும் நமக்கும் இடையில் இருக்கும் மனித உணர்ச்சியை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சாதி, ஆசாரம் என்றெல்லாம் பேசி இதயத்தை கல்லாக்கிக் கொள்கின்றோம். அந்தஸ்து, மதிப்பு என்றெல்லாம் சொல்லி மனிதத் தன்மையை புதைத்து விடுகின்றோம். தலைமுறை தலைமுறையாக தாண்டாத விதிமுறைகளை இப்போது தாண்ட வேண்டி வந்துவிட்டது. அந்த விதிமுறைகளைச் சக்குநூறாக உடைத்துத் தள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மனித முன்னேற்றத்திற்கும் அவனின் நாகரிகத்திற்கும் அறிவின் வளர்ச்சிக்கும் இந்த பழைய விதிமுறைகள் விசக்கிருமிகள் போன்றவை".

1949 இற்கும் 50 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்தியாவில் நிலவிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் சூழ்நிலையைத்தான் இந்நாவல் விளக்குகின்றது. சுதந்திரத்துக்கு முந்தியதும் பிந்தியதுமான வாழ்வு நிலையின் யதார்த்தத்தை சித்திரிக்கின்றது. 1951 ஆம் ஆண்டிலே 'திராவிடன்' பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த அரசியல் நாவல் இது. இந்தியா அரசியல் பின்னணியிலேயே இந்திய தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியை அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு சித்தரித்தமை இந்நாவலின் சிறப்பம்சமாகும்.

இளங்கீரனின் 'புயல் அடங்குமா?' என்ற நாவல் மனிதனின் மனப் போராட்டம் பற்றியது. ஒருவனது உடல் நிலை, உறவு நிலை, காதல், வாழ்க்கை முதலான எல்லா அம்சங்களையும் தீர்மானிப்பதிலே பொருளாதாரம் முக்கிய இடம் வகிப்பதைப்பற்றி பேசுகின்றது. இந்த நாவலில் வேறுபட்ட இரு சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பணத்தால் ஒரே அந்தஸ்துள்ளவர்களாவதால் காதலில் வெற்றிபெறுவது எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

'சுவர்க்கம் எங்கே' என்ற இளங்கீரனின் நாவல் சமூக ஏற்றத்தாழ்வு, ஏழை மக்களின் துன்ப துயரங்கள், முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமூக மாற்றம் முதலான அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணமாகும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இதுபற்றி இளங்கீரன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"செல்வந்தர்களின் வாழ்க்கையில் இன்பம் இசைபாடுகின்றது. சுகம் சுற்றி நிற்கிறது. மகிழ்ச்சி மலர்ந்திருக்கின்றது. கேளிக்கை நர்த்தனம் ஆடுகின்றது. அவர்களுடைய வாழ்க்கை அவர்களுடைய அந்தஸ்துக்கு ஏற்ற மாதிரி ஒரே கோலமாக இருக்கின்றது. ஆனால் அந்த சுகபோக வாழ்க்கைக்கு மூலகாரணமாக இருப்பவர்கள் வெளியே இருக்கும் நடுத்தர மக்கள்தான் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பாப்பதில்லை. ஏழைகளின் உழைப்பால் தான் சுகபோக வாழ்க்கையான சுவர்க்கம் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அவர்கள் தங்களை அறியாமலேயே உல்லாசச் சீமாள்களிடம் அதைப் பறிகொடுத்துவிட்டு சுவர்க்கம் எங்கே என்று தேடி அலைகிறார்கள். அது கிடைப்பதில்லை. தேம்புகிறார்கள். முடிவில் மறு உலக வாழ்க்கையிலாவது கிடைக்கும் என்ற மனத்திருப்தியுடன் மடிகிறார்கள்" (இளங்கீரன் : 1955)

இளங்கீரனின் மற்றுமொரு நாவல் 'இங்கிருந்து எங்கே' இந்நாவலில் அவர் வர்க்க முரண்பாடு, சாதி முரண்பாடு போன்ற பிரச்சினைகளையும் அதனை உண்டு பண்ணுகின்ற சமூக விரோத சக்திகளையும் பேசுகின்றார். இவற்றின் தீமைகளை விளக்கிவைப்பதற்காக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை உண்டாக்குகின்ற பாத்திரங்களை உருவாக்கியுள்ளார். வர்க்க முரண்பாடு, சாதி முரண்பாடு யாழ்ப்பாண சமூகங்களின் சமய, சமூக பண்பாடுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமை மிகத் தெளிவாகச் சித்தரித்துள்ளார். இவரது 'காலம் மாறுகின்றது' என்ற நாவலில் குடும்ப உறவையும் ஒற்றுமையையும் தீர்மானிப்பதும் பொருளாதாரம் தான் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்நாவல் தான் யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கின்றது. மிகப் பெரிய போராட்டமுள்ள காதல் இந்நாவலிலே பின்னப்பட்டுள்ளது.

இளங்கீரனின் மிக முக்கியமான நாவல்களாக கருதப்படுவன 'தென்றலும் புயலும்', 'நீதியே நீ கேள்', 'அவளுக்கு ஒரு நீதி வேண்டும்' என்பன.

'தென்றலும் புயலும்', 'நீதியே நீ கேள்' என்ற இரு நாவல்களும் சமூக பொருளாதாரங்களுக்கு மத்தியிலே காதல் பற்றி பேசுவன. சாதியாலும் இனத்தாலும் வேறுபட்ட காதல் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளால் தோல்வி அடைவதனை இந்நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது. 'தென்றலும் புயலும்' நாவலில் ஆசிரியரின் மனோ நிலையை வெளிப்படுத்துவதாக நடராசன் என்ற பாத்திரம் அமைந்துள்ளது. சாதி வேற்றுமையுள்ள காதல் நிறைவேறினாலும் சமூக அந்தஸ்தும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுமுள்ள காதல் நிறைவேறாது என்பதனையும் ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்திலே இதனை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதனையும் இந்நாவல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

'நீதியே நீ கேள்' என்ற நாவல் 'தென்றலும் புயலும்' என்ற நாவலின் இன்னுமொரு கட்டமாகும். சமூகத்தில் சகல அந்தஸ்தினையும் வசதிகளையும் பெற்ற உயர் நிலையில் இருக்கின்ற முதலாளிகள் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை உண்டாக்கி சமூகப் பிரிவினையை ஏற்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் தொழிலாளிகளின் உழைப்பையும் உடமைகளையும் உறிஞ்சி ஆடம்பரமாக உல்லாசமாக வாழ்கின்றனர். இந்த வகையிலே முதலாளி வர்க்கத்திற்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குமான போராட்ட வெளிப்பாடாக இந்நாவல் அமைந்துள்ளது. இந்நாவலிலே பல்லின சமூகத்தைச் சேர்ந்த கதை மாந்தர்கள் உலா வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பத்திரிகையிலே வெளிவந்த மிக வரவேற்புப் பெற்ற நாவல்களில் இதுவும் ஒன்று. தினகரனில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த 'அவளுக்கு ஒரு வேலை வேண்டும்' என்ற நாவல் மத்திய தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஆனந்தி என்ற பெண்ணை தலைமைப் பாத்திரமாகக் கொண்டது. குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக அவளே அக்குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய விடயத்தை இந்நாவல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

மொத்தத்தில் இளங்கீரனின் நாவல் பற்றி சில முடிவுகளுக்கு வரவேண்டியுள்ளது. சமூகத்தில் ஆழப்புதைந்துள்ள வர்க்க வேறுபாடு சமூகத்தின் நடத்தையை தீர்மானிக்கின்ற விதத்தினை அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஈழத்தில் 1950 களில் படித்த மட்டத்தினர் கவனத்திற்குட்பட்ட கம்யூனிச மார்க்ஸிஸ வாழ்க்கை முறையினை சித்தரிப்பதிலே இளங்கீரனின் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். இதனுடைய அதிர்வுகளினால் உருவான பகுத்தறிவுச் சிந்தனை, முற்போக்குச் சிந்தனை, பொது உடமைக் கோட்பாடு என்பனவற்றின் பிரச்சாரக் கருவியாக இந்நாவல்கள் அமைந்துள்ளன. இதனோடு சோசலிச யதார்த்த வாதம் என்கின்ற இலக்கியக் கொள்கையினைத் தனது நாவலிலே இவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

1950 களில் இருந்து ஈழத்தில் வளர்ந்த சமூக அரசியல் பொருளாதார நாவல்களுக்கு இளங்கீரனின் நாவல்களே அடியாக அமைந்தன. அக்கால மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை, சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒட்டு மொத்தமாகச் சொன்னால் வர்க்க வேறுபாடுகளையே இந்நாவல்கள் பேசுகின்றன. மார்க்சிச கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலே அவற்றினை அணுகி அவற்றுக்கான தீர்வுகளையும் அந்நாவல்களிலே சித்தரித்துள்ளார். மனிதனின் எல்லா விடயங்களையும் தீர்மானிக்கின்ற அடிப்படைச் சக்தியாக பொருளாதாரம் என்ற காரணியே அமைகின்றது என்ற கருத்தினை அவரது எல்லா நாவல்களும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. அவரது நாவல்களின் பாத்திரங்கள் பற்றி க. கைலாசபதி (1992.2.12) பின்வருமாறு கூறுவதும் கவனிக்கத்தக்கது.

“சமூகத்திலே உள்ள பொருளாதார உறவு முறைகளின் அடிப்படையிலும் தமது பாத்திரங்களை அவர் இனங்கண்டு கொள்வதால் உண்மைத்தன்மை அவர் பாத்திரங்களுக்கு உண்டு. அதாவது ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் தவிர்க்க முடியாதபடி இருக்க வேண்டிய இருக்கக்கூடிய பண்புகள் அமைந்துள்ளன. அவ்வாறு அமைவதே வாழ்க்கையோடு மிக நெருங்கிய நிலையைக் காட்டுகின்றது. தமது நெருங்கிய பாத்திரங்களோடு வாசகர்கள் உறவு கொண்டாடுகின்றனர். ஆசிரியரின் கற்பனையான குணக்கலப்பும் திரிபும் பெறாத சுத்த சிலம்புவான முழுமையான பாத்திரங்கள் அவருடைய நாவல்களில் இடம்பெறுவதை வாசகர் நெஞ்சத்தைத் தொடும் இரகசியமாகும்.”

ஈழத்து நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒரு காலகட்டத்தினது முன்னோடியும் சாதனையாளரும் இளங்கீரனே என்பது தவிர்க்க முடியாதது. அவர் கொண்டிருந்த வாசக ரசனைக்கு தீனிபோடுகின்ற முயற்சி அவரது நாவல்களை மீள மீள வாசிக்கின்றபோது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இதனால் அவரது நாவல்கள் யதார்த்தத்தை சீரழித்து இருக்கின்றதாயினும் ஒரு கோட்பாட்டின் வடிவிலே எழுந்த - சமூகத்தின் அடிமட்ட பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்த - சமூகம் மிக இலகுவாக வர்க்க போராட்ட பிரச்சினைகளை விளங்கிக்கொள்ளும் வகையிலே எழுந்த - மிக முக்கியமான நாவல்களாகவே கருத வேண்டியுள்ளது. இந்தக் கருத்துக்கு ஆதாரமாக நா. சுப்பிரமணியம் (1978:73) க. கைலாசபதி (1961:xix) ஆகியோர்களது கருத்துக்களை மேற்கோளாகக் காட்ட முடியும்.

“இளங்கீரன் சமகால சமூகப் பிரச்சினைகளை மார்க்ஸிச கோட்பாட்டில் அணுகி தீர்வுகூற முயன்றவரான பொழுதிலும் தமது இக்கால நாவல்களின் கதை அம்சத்தில் காதல், தியாகம் முதலிய உணர்வுகளையே முன்வைத்ததன் மூலம் வழக்கமான தமிழ் நாட்டு நாவல்களைப் போலவே எழுதியுள்ளார். தென்றலும் புயலும், நீதியே நீ கேள் ! நாவல்களில் இதனைத் தெளிவாகக் காணலாம். சாதி ஏற்றத்தாழ்வும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வும் காதலுக்கு தடையாகின்றன என்னும் கருத்தை விளக்கும் வகையிலே இரண்டின் கதைப் போக்கும் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். இளங்கீரனின் நாவல்களை யதார்த்த நாவல் என்று கொள்ள முடியாது. சமகாலத்திலே தமிழ் நாட்டின் அகிலன் முதலியோர் பத்திரிகைகளைக் களமாகக் கொண்டு செய்த பணியையே இளங்கீரனும் ஈழத்தில் செய்துள்ளார் என்பதையும் அவ்வகையிலே அவை ஈழத்தில் அதற்கு முன்வந்த தமிழ் நாவல்களை விடத் தரமானவையாக அமைந்தன என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை” நா. சுப்பிரமணியம் (1978:73)

“10 வருடங்களுக்கு மேலாக அமைதியாக இருந்து தேசியப் பண்பு பொருந்தப்பெற்ற யதார்த்த இலக்கியங்களை படைத்து வந்திருக்கும் அவரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்” க. கைலாசபதி (1961.xix)

பயன்பட்ட நூல்களும் கட்டுரைகளும் :

ஆப்தீன் ப.	2002	“ஈழத்து இலக்கியத்தின் உந்து விசை சுபைர் இளங்கீரன்” சிறப்பு மலர், (உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு) கொழும்பு, இலங்கை இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வகம்.
இளங்கீரன்	1962	நீதியே நீ கேள் !. சென்னை, பாரி நிலையம் “நானும் எனது நாவல்களும்” தினகரன், கொழும்பு (1992.04.11)
கைலாசபதி.க	1999	தமிழ் நாவல் இலக்கியம், சென்னை, குமரன் பப்ளிகேஷன்ஸ்
சுப்பிரமணியம். நா	1978	ஈழத்து தமிழ் நாவல் இலக்கியம், யாழ்ப்பாணம், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம்
தில்லைநாதன் சி.	1997	இலங்கை தமிழ் இலக்கியம், கொழும்பு, தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
நு.மான் எம்.ஏ.	1995	“நவீன தமிழ்க் கவிதை சில குறிப்புகள்” கீதம், பேராதனை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சங்கீத நாட்டிய சங்கம்
பனிக்கர் கே.எம்.	1969	ஆசிரியாவும் மேல்நாட்டு ஆதிக்கமும், கொழும்பு, கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்
றாஷிதா எம்.எஸ்.எஸ்.	2003	இளங்கீரனின் நாவல்கள் - ஒரு விமர்சன மதிப்பீடு (பதிப்பிக்கப்பட்டது, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக முதுதத்துவமணிப் பட்டத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு)
ஜெமீல் எஸ்.எச்.எம்.	1968	காலச் சுவடுகள், சாய்ந்தமருது, இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியம்.

சில்லையூர் செல்வராசனின்

கவிதைகளில் மேலோங்கியிருப்பது

தனிமனித வாதம்

அ. முகம்மது சயீம்

சில்லையூர் செல்வராசனை ஒரு மார்க்ஸிஸண்டுவாதி என்று தான் எல்லோரும் அவரை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் மந்த மார்க்ஸின்ட் வாதிக்குள் ஓர் உள் மனிதன் இருந்துகொண்டு 'தனி மனித வாதத்தை'ப் பறைசாற்றுகிறான் என்ற உண்மையை யாரும் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. செல்வராசனின் கவிதைகளை உற்று நோக்கினால், இந்தத் தனிமனித வாதம் -Individualism- மேலோங்கி இருப்பதைக் காணலாம். வர்க்கப் போரட்டத்தில் செல்வராசனுக்கு நம்பிக்கை இருந்தாலும், இந்த வர்க்கப் போரட்டத்தின் முடிவில் உருவாக்கப்படும் சமுதாயத்தில் முரண்பாடுகள் இல்லையென்பதில் நம்பிக்கை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. மார்க்சியத்தில் கூட திடமான நம்பிக்கை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர் வாழ்ந்த காலம் இடதுசாரி இயக்கங்களின் கை மேலோங்கிய காலம். இடதுசாரி கொள்கையுடையவர்களின் கருத்துக்களுக்கும் கவிதைகளுக்கும் மவுசு இருந்த காலம். கவியரங்குகளில் தனது கவிதைகளை பாடிக்காட்டுவார். சனங்களின் கரகோஷத்தை விரும்புவார். சுருக்கமாகச் சொன்னால் அவர் ஒரு 'popular' ஜனரஞ்சகமான கவிஞர்.

“எனக்குள்ளே இன்னொருவன் இருக்கின்றான்” என்று அவரே ‘ஊரடங்கப் பாடல்கள்’ என்ற நூலின் முன்னுரையில் கூறுகிறார். தன்னுடைய கவிதையாற்றலில் அதீதமான ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. அவருடைய ஆழ் மனதில் உள்ளதை வைத்துத்தான் அவர் ‘தான் தோன்றிக்கவிராயர்’ என்ற புனை பெயரையும் வைத்துக்கொண்டார். ‘ஆனால் விலாசம் அடிக்காமல் பாட்டுலகில் தானாகத்தோன்றித் தனிவழியே செல்பவன் யான்’ என்று தன்னைத் தன் முதலாவது கவிதையிலேயே அறிமுகம் செய்தான். .... தான் சிலப்பதிகாரன் போல் சிங்காரக் கவிஞனாம், கம்பன் போல் வித்தகப் புலவனாம், காளமேகம் போல் ஆசு கவியாம், புகழேந்திபோல் சித்திரப்பாடல் வல்லவனாம் என்று தன்னைப்பற்றி கூறுகிறார்.

“என்னுடைய புத்தகத்திற்கு சின்னரை எழுத எவனுக்கடா தகுதி ..... நீ எழுதுகிறாயா? என்று எனக்கே சவால் விட்டானே பாருங்கள் என்று தனது உள்மனிதன் கூறுவதாகக் கூறுகிறார். வித்துவக்கர்வம் ஒருவனுக்கு இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் அது செருக்காக மாறிவிடக்கூடாது.

“தாயினால் ஆணை, தந்தையின் ஆணை,
தமிழ் எனது அடிமையின் ஆணை,
கோயிலாம் அகத்தில் கொண்டெனை இருத்திக்
கும்பிடும் வாணி மீதாணை”

“தமிழ் அடிமை என்றும், கலைமகள் தன்னைக் கை தொழுகிறாள் என்றும் கூறுவதைப் பார்க்கும்போது அவருடைய வித்துவக் கர்வம் புலனாகிறது. மார்க்சியவாதம் எப்படி இலக்கியத்தைப் பாதித்து என்பதைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறேன். இங்கே ‘தனிமனித வாதம்’ எப்படி இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பாதிக்கின்றது என்பதைப் பார்ப்போம். இதற்கு ‘பிரெய்டிசம்’ மூலம் தான் விளக்கமளிக்கலாம் என்பது எனது கோட்பாடு.

மார்க்சியத்துக்கு நேரெதிரான கொள்கையைப் பரப்பியது பிரெய்டிசம் (Freudism) சமூக இயக்கங்களின் மூலம்தான் சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம் என்று கார்ர் மார்க்ஸ்

கூறினார். இந்த இயக்கங்களின் தாக்கம் இலக்கியத்தில் ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. சமூகத்தில் உள்ள வர்க்க வேறுபாடுகள் தான் இவ்வியக்கங்களின் உந்து சக்தியாக இருக்கிறது. வர்க்கப்போராட்டத்தின் மூலம் சமூகத்தை மாற்றலாம் என்பது மார்க்சிய சித்தாந்தம். கூட்டு முயற்சியால் இயங்கும் இவ்வியக்கங்களில் தனிமனித வாதத்துக்கு இடமில்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த சிக்மன்ட் பிரெய்ட் Sigmund Freud என்பவர் ஒரு டாக்டர். மனிதனுடைய சில நோய்கள், அவனுடைய நரம்புத் தளர்ச்சியினால் ஏற்படுவது என்று கூறி, நரம்புக் கோளாறினால் ஏற்படும் சித்தப் பிரமை Hysteria போன்ற நோய்களுக்கும் பரிசாரம் தேட முற்பட்டார். விஞ்ஞான முறைப்படி இவைகளுக்குப் பரிசாரம் தேடாமல், உளவியல் Psychology மூலம் தேட முனைந்தார். இவர் நரம்பு நோய்களுக்குச் சிகிச்சையளிக்கும் ஒரு புதிய முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். சித்தப்பிரமை, மூளைக்கோளாறு, உறக்கமின்மை, ஹிஸ்டீரியா என்ற மனநோய் உள்ளவர்களை பரிசோதித்ததில் இவைகளுக்கு மூல காரணம் அடக்கப்பட்டு உள்ளூணர்வில் உறைந்து கிடக்கும் ஆசைதான் காரணம் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். பல சமூகக் காரணங்களினால் வெளியுணர்வு கட்டுப்படுத்தப்பட்டு அது தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது உள்ளூணர்வு விழித்துக்கொண்டு வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கும். இதை அவர் Sub conscious mind என்று கூறுகிறார். மனித நடத்தைகளுக்குரிய காரணத்தைக் கண்ட பிரெய்டு இந்நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்கு Psychology அகவய முறையைக் கையாண்டார்.

மனிதனுடைய நடவடிக்கைகளுக்கு உந்து சக்தியாக இருப்பது அவனது இன்பத்தைத் தேடும் உணர்ச்சி. இது பெரும்பாலும் பாலியல் Sexual சம்பந்தமாகத் தான் இருக்கும் என்று கூறினார். இதற்கு “இட்” Id என்றும், ‘லிபிடோ’ Libido என்றும் கூறினார். இதுவே மனிதனின் பிரதானமான உணர்ச்சி. அவனுடைய நடத்தைகளுக்கு அடிப்படையான காரணம் இந்த உணர்ச்சியே என்றும் கூறினார். இந்தக் கருத்தை பிரெய்டுக்கு முன் வாழ்ந்த பட்டினத்தார் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“அன்ன விசாரம், அதுவே விகாரம், மற்றது ஒழிந்தால்
சொர்ண விசாரம், தொலையா விசாரம், நற்றோயகரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால் விசாரம், இப்பாவி நெஞ்சுக்கு
என்ன விசாரம் படைத்தாய் இறவை”

இன்பத்தைத் தேடும் மனிதனுடைய ஆசைகளைச் சமூகக் கட்டுப்பாடு தடை செய்கின்றது. தடைப்படுத்தப்படும் இந்த ஆசைகள் மறைவதில்லை. அவை ஆழ மனதிற்குச் சென்றுவிடுகிறது. sub conscious mind நிறைவேறாத இந்த ஆசைகள், வேறு விதமாகப் பரிணமிக்கின்றன.

சமூகக் கட்டுப்பாட்டினால் மனிதனின் பாலியல் உணர்வுகள் அக உணர்வுக்குள் தள்ளப்பட்டு அங்கேயே கிடக்கும். ஆனால் அவை மடிவதில்லை. அவ்வுணர்வுகள் வேறுவிதமாக வெளிப்படும். இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில், காதல் கதைகளாகவும் பாலுணர்ச்சியைக் கிளப்பும் பாலியல்கதைகளாகவும் பேய்க் கதைகளாகவும் பயங்கரக் கனவுகளாகவும் வெளிப்படும். ஆழ் உயர்வின் வெளிப்பாடுகளே, மனித இயக்கங்களுக்கும் சமூக இயக்கங்களுக்கும் காரணம் என்று பிரெய்டு கூறுகிறார். பாலியல் உணர்ச்சியில் இருந்து வெளிப்பட விரும்புவோரிடம் இது கடவுள் பக்தியாகவும் தேச பக்தியாகவும் மனிதாபிமானமாகவும் வெளிப்படலாம். ஆனால் அக உணர்வில் அமிழ்ந்துவிட்ட பாலியல் உணர்வை அறவே அகற்ற முடியாதென்பது பிராய்டின் கருத்து. சமூக நிகழ்ச்சிகளுக்கும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இந்த அக உணர்வு sub conscious mind தான் காரணம் என்பது பிராய்டிசத்தின் முடிவு.

வாழ்க்கையைப் பற்றிய அச்சமும் மரணத்தைப் பற்றிய அச்சமும் இந்த பாலியல் உணர்வினால் ஏற்பட்டவை என்பது பிராய்டிசவாதிகளின் கருத்து. இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் மேல் நாட்டு எழுத்தாளர்களான ஜேம்ஸ் ஜொய்ஸ், எஸ்ரா பெளன்ட், பிரான்சிஸ் காப்கா, எட்கார் வென்போ போன்றவர்கள் தங்கள் இலக்கியங்களைப் படைத்தார்கள். இந்த அடிப்படையில் எழுந்த இலக்கியங்களை நாம் “சர்ரியலிசம்” (Surrealism) என்றும் எக்சிஸ்டான்சிஸிசம் Existentialism என்றும் கூறலாம். பிராய்டின் அகவயக்

கொள்கையின் அடிப்படையில் எழுந்தது தான் சர்ரியலிசம். மனிதனின் பாலியல் உணர்வுகளின் பாதிப்பினால் ஏற்படும் மனித நடவடிக்கையானது வாழ்க்கையைப் பற்றிய அச்சம், மரணத்தைப் பற்றிய அச்சம், இவைகளைப் பிரதிபலிக்கும் வாழ்க்கையை வெறுக்கும்படியான இலக்கியங்கள், நம்பிக்கையில்லாத் தன்மையை எடுத்தியம்பும் கதைகள் இந்த சர்ரியலிசத்தின் பாற்படும். இதன் அடிப்படையில் தான் டி. எஸ். எலியட் 'வேஸ்ட்லண்ட்' என்ற காவியத்தைப் படைத்தார். "பாழடைந்த பூமி மனிதன் விலங்கினை விட தாழ்ந்த வாழ்க்கையை நோக்கிச் செல்கிறான்" என்பது இவரது கொள்கை. ஒரு பிரச்சினையை Subject - object என்று பிரிப்பதை சிலர் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள். இவர்களைத் தான் நாம் Existentialism எக்சிஸ்டாலிசம் என்று கூறுகின்றோம். இவர்கள் இரண்டையும் ஒரே நிலையில் நின்று பார்க்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஜீன்போல் சார்த்ரே, சேமுள், ஹடக்சர் போன்றவர்கள் எக்சிஸ்டான்ஷலிசத்தில் அத்தீமமான நம்பிக்கை வைத்ததனால், கடவுள் நம்பிக்கையையும் மறுக்கிறார்கள். மனித வாழ்க்கை என்பது சாவின் எல்லை நிலை. இந்நிலையில் மனிதன் உலகத்தை அறிய முற்படும்போது, பிரபஞ்சமே அவனிடம் நெருக்கமாக வருகிறது. இதற்கு அவர்கள் தங்கள் உள்ளுணர்வையே நம்புகிறார்கள்.

இந்த இரு தத்துவங்களும் தனிமனித வாதத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியவை. அதிகமாகத் தனிமனித - வாதத்தில் நம்பிக்கை வைப்பவன், மனித இலக்கியங்களில் நம்பிக்கை வைக்காதவன். மார்க்சிசத்துக்கு நேர்முரணான கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பவன் செல்வராசனின் கவிதைகளை இனிப்பார்ப்போம்.

சூரியனை நில் என்றால் நிற்கும் அந்தச்
சுந்தரப் பொன்மதி சொன்னால் தோன்றும், போகும்,
வாரியடித் தெழுந்தோடி அமரர் வந்து
வணங்குதற் கெம் காலடியில் வளைந்து நிற்பர்,
தேரியக்கிப் பார்தீபனின் கண்ணன்
சேவிக்க விரைந்திடுவான், கிறங்கிச் சுற்றிப்
பாரியங்கும், எங்கள் குலம் படைக்கும் பாட்டின்
பழகமுதச் சுவைப்போதை பருகியன்றோ !

இந்தக் கவிதையிலேயே அவருடைய தனிமனித வாதம் அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது. செல்வராசன் மார்க்சியத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தார் என்று கூறினாலும் தனிமனித வாதத்தில் அத்தீமமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்.

செல்வராசன் எழுதிய அநேகமான கவிதைகளை, நாம் "புதுக்கவிதை" என்ற பெயரில் அடக்கலாம். புதுக்கவிதையை முதன் முதலில் தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிமுகப்படுத்தியவன் பாரதி. இதை ஆரம்பத்தில் வசன கவிதை என்றும் கூறினர் விமர்சகர்கள். இப்புதுக்கவிதையில் உருவமும் உள்ளடக்கமும் புதியது என்று கூறினார்கள். இப்புதுக் கவிதை 1910 ஆம் ஆண்டளவில் மேல் நாட்டில் தோன்றியது. இதை முதல் முதலில் இலக்கியத்தில் புகுத்தியவர்கள் டி. எஸ். எலியட், எஸ்ராபவுண்ட் என்று சி. சு. செல்லப்பா "புதுக்கவிதை"த் தொகுப்பின் முன்னுரையில் கூறுகிறார்.

1920-30 களில் மேல் நாட்டுப் புதுக் கவிதைக்கு ஒரு உந்துதல் பிராய்டிசம், மார்க்சியம் இரண்டிலிருந்தும் மனோதத்துவ, லோகாயுத தத்துவ ரீதியாகவும் ஏற்பட்டது போல், "தேசியம் பாரதிக்கு உந்துதல் தந்தது" என்று சி. சு. செல்லப்பா கூறுகிறார். "நமது கவிஞர்களுக்கு பிராய்டிசம்தான் அக நோக்கை ஆழமும் விரிவும் உடையதாகச் செய்தது." என்றார் செல்லப்பா.

செல்வராசனிடம் 'தனி மனித சுதந்திரம்' அதிகமாகவே இருந்தது. மார்க்சிய கட்டுப்பாட்டுக்குள் தன்னை அடக்கிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அதனாற்றானோ என்னவோ, சோசலிச இயக்கம் இரண்டாகப் பிரிந்த பொழுது, சில்லையூர் சோசலிசத்தின் பிரிவிலிருந்து பிரிந்து சென்றார்.

செல்வராசனின் கவிதைகளில் வாழ்க்கை, சாவு, நிராசை, தனிமனிதம் ஆகிய பண்புகள் இருப்பதைக் காணலாம். அவருடைய 'நான் எனும் புதிர்' என்ற கவிதையில் தனிமனிதம் இருப்பதைக் காணலாம்.

“நான் என்பது யார்? என் பெயர்க்கார்த்தம் யாதோ?

என் பெயர் தானோ ‘நானே’?

நான் என்பது வெறும் நிழலோ? நிழலில்மூலப் பொருளெது?

முதலாப் பிரதியும் அடைதல் சாலுமோ?

அமைவதும் உண்டெனில் என் பெயர்க்குள் வீற்றிருப்பவன் ‘நானோ’?

எனக்குள் நான் வீற்றிருப்பினும் ‘நான்’ எனக் குரியனோ?

அவனே? அன்றேல்

நான் என்றொருவனே இவனோ? புரிகிலன் !

சாரியலிஸிண்டுகளினால் வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒருவகை மயக்க நிலையும், நம்பிக்கை வறட்சியும் இருப்பதைக் காணலாம். ஒலங்களும் அவர்களின் படைப்புக்களில் காணப்பட்டன என்பது அறிஞர்களின் கருத்து. நம்பிக்கை சாரியலிஸிண்டுகளில் அதிகமாக வாழ்க்கையைப் பற்றிய நம்பிக்கையின்மை, சாவைப்பற்றிய ஒரு பயம், செத்த பின் என்ன நடக்குமோ என்ற ஒரு பயம் ஆகியவை தான் அவர்களிடம் அதிகமாக இருந்தன. புதுமைப் பித்தனிடம் இருந்த நம்பிக்கை வறட்சி செல்வராசனிடமும் இருந்திருக்குமோ என்ற நினைப்பு அவருடைய கவிதைகளைப் பார்க்கும்போது தெரிகிறது. தன்னால் ஒரு காவியம் படைக்க முடியாமல் போனதே என்ற ஆதங்கம் ஒரு நிராசை அவரிடம் இருந்தே வந்திருக்கின்றது. இந்தக் கவிதையைப் பார்ப்போம்

“இறந்ததன் பின்னால் என்னை
எண்ணி ஓர் நிமிடம் தன்னை
மறந்திடு துளிநீர் கண்ணில்
மல்கி ‘ஆம்’ மனிதர் சாதி
சிறந்திடக் கிரியை வாக்கு
சிந்தையால் உழைப்பதற்கு
மறந்திலன் என்றும் என்றோர்
மானிடன் நினைத்தாற் போதும்.

எழுத்தாளர்களும், கவிஞர்களும், மனிதனுடைய உணர்ச்சிகளைத் தங்கள் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். எழுத்தாளர்கள் என்பவர்கள் மனித குலத்தின் மனச்சாட்சியை ஆழப்படுத்தினார்கள் என்று இன்றைய மக்கள் நம்புகின்றனர். பிராய்டிசத் தத்துவப்படி மனிதனுடைய உணர்வு நிலைக்கும், ஆழ்மட்ட உணர்வு நிலைக்கும் நடைபெறும் போராட்டம் தான் மனித நடத்தையை நிர்ணயிக்கிறது. இக் கருத்து மார்க்சியத் தத்துவத்துக்கு நேர் முரணானது என்ற உண்மை தெளிவாகிறது. இல்லையா? சமூக மாற்றங்களுக்கு முக்கிய காரணம் பொருளாதார மாற்றங்களே. உற்பத்திப் பெருக்கினால் ஏற்படும் உறவுமுறைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் காரணமாக வர்க்கப் போராட்டம் இம்மாற்றங்களுக்குச் சவாலாக அமைகிறது. இது மார்க்சிஸ்டுகளின் கருத்து. இந்தக் கருத்துக்கேற்ப படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் யதார்த்த இலக்கியங்கள் என்று கூறுவோம். இதற்கு நேர்மாறானது தான் பிராய்டிசம், மனிதனது ஆழ் மனதிலுள்ள உணர்வுகள் தான் மனித நடவடிக்கைகளுக்குக் காரணம் என்கிறது பிராய்டிசம். பிராய்டிசத்தின் கிளைப்பிரிவுகள் தான் சாரியலிசமும் எக்சிஸ்டான்ஷலிசமும்.

மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும் பிராய்டிசத்தின் தத்துவமான மனிதனது ஆழ் மனதிலிருந்து வெளியாகும் உணர்வுகள் அவனுடைய சிந்தனையைப் பாதிக்கிறது என்பதை நாம் முற்றாக புறக்கணித்துவிட முடியாது. ஆகவே ஒரு கவிதையை எடைபோடும்பொழுது, மனிதனில் இந்த இரு உணர்வுகளும் இருப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டுதான் அவனுடைய படைப்புகளை மதிப்பிடவேண்டும். ஆகவே இதை நோக்கிப் பார்க்கும்போது சில்லையூர் செல்வராசன் வெளித் தோற்றத்திற்கு ஒரு மார்க்சிஸ்ட் வாதியாகத் தென்பட்டாலும் உள்ளுணர்வில் அவரிடம் தனி மனிதவாதம் இருந்தது என்பதையும் நாம் மறுக்க முடியாது.

திராவிட மொழியியல்

ஒரு கண்ணோட்டம்

ச. அகத்தியலிங்கம்

திராவிட மொழியியல் இன்று நல்லதொரு வளர்ச்சியினைக் கண்டுள்ளது. பல்வேறு அறிஞர்களும் இளைஞர்களும் திராவிட மொழிகளின் பல்வேறு கூறுகள் பற்றி ஆய்ந்து வருதல் காணலாம். இத்தகைய வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக இருந்த அறிஞர்கள் பலர். கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சி நம் நாட்டில் தொடங்கிவிட்டது என்றாலும் “திராவிட மொழிகள்” என்னும் ஒன்றிய எண்ணமும் ஆராய்ச்சியும் மிக அண்மைக் காலத்திலேயே தொடங்கின. இவ்வண்மைக்கால வளர்ச்சியின் வரலாற்றினை வடிவப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். குறிப்பாகத் திராவிட மொழியியல் ஆராய்ச்சியின் தந்தை எனக் கருதப்படும் கால்டுவெல் காலம் வரை நடந்த வளர்ச்சி பற்றியே இக்கட்டுரை பேசும்.

மிகப் பழங்காலந் தொட்டே திராவிட மொழிகள் பற்றி மேனாட்டினர் அறிந்திருந்தனர். கி. பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் போர்ச்சிக்கீஸ் அறிஞர் ஒருவர் (Fernaõ Lape de Castanteda) தென்னிந்திய மொழிகள் பற்றித் தம்முடைய குறிப்பொன்றில் குறிப்பிட்டள்ளமை காணலாம். (Geierson 1906. ல், 350, 366)1 தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய நான்கு தென்னிந்திய இலக்கிய மொழிகளும் மேனாட்டு அறிஞர்கள் பலருடைய கவனத்தையும் கவர்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

1801 இல் கல்காத்தாவில் வில்லியம், கல்லூரி (Fort Williams College) தோன்றிய போது இந்திய மொழிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. இதன் தலைவராக இருந்த வில்லியம் கரே என்பார் இந்திய மொழிகள் பற்றிய செய்திகளைச் சேகரித்து ஆராய முற்பட்டார். 1816 இல் தாம் எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகள் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து உருவானவை என்று கூறியுள்ளார்.2. இதற்குக் காரணம் இம்மொழிகளில் ஏராளமான வடமொழிச் சொற்கள் காணப்படுவதே. மேலும் கி. பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டிலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டிலும் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் பலர் இவ்வெண்ணத்தையே கொண்டிருந்தனர். ஸ்டீவன்சன், கோல் புரூக், வில்கின்ஸ், ஜி. யு. போப் போன்ற பல மேனாட்டறிஞர்களும் ஞானப் பிரகாசர் சேஷகிரி போன்ற பல கீழை நாட்டு அறிஞர்களும் இக்கருத்தினைக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் பிரான்சிஸ் எல்லிஸ் என்பார் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற மொழிகளை ஒப்புமைப்படுத்தி ஆராய்ந்தபோது இம் மொழிகள் தங்களுக்கிடையில் இன உறவினைக் கொண்டிருக்கின்றன எனக் கண்ட நிலையில் இம்மொழிகள் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தன எனக் கூறியதுடன் இவற்றை ஒன்றாக இணைத்துத் “தென்னிந்திய மொழிகள்” எனப் பெயரிட்டார். 3 மேலும் த. உ. ராபர்ட்ஸ் என்பார் எழுதிய மால்தோ பற்றிய குறிப்பினைக் கொண்டு தென்னிந்தியாவில் காணப்படும் மொழிகளும் மால்தோ மொழியும் தம்முள் ஒற்றுமையுடையவாக இருக்கலாம் எனவும் எண்ணினார். இன்றையத் திராவிட மொழி ஆராய்ச்சிக்கு வித்திட்ட பெருமை அவரைச் சாரும்.

தென்னிந்திய மொழிகள் 1816

தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, துளு, கொடகு, மால்தோ

என்ற நிலையில் தனி மொழிகளைப் பற்றிய செய்திகளும் இலக்கண அமைப்பும் பரவலாயின. பம்பாயில் இந்திய அரசாங்கப் படைத்துறையில் இருந்த மேஜர் லீச் என்பார்

கி. பி. 1839 இல் பிராகுய் மொழி பற்றியும் இதன் இலக்கண அமைப்பு பற்றியும் தம்முடைய கட்டுரையொன்றில் (An Epitome of the Grammer of Brahuiky, Journal of Asiatic Society of Bengal, 1839) குறிப்பிட்டார். லீச்சின் குறிப்பினைக் கண்ட கிறிஸ்தியன் லேசன் என்பார் பிராகுய் மொழி தென்னிந்திய மொழிகளான தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையது என்று கூறியதுடன் இவற்றைத் தக்கண மொழிகள் (Dekhan Languages) எனவும் பெயரிட்டார். 5

கி. பி. பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் நடுப்பகுதியிலும் திராவிட மொழிகள் பற்றிய இலக்கண நூல்கள் பல எழுந்தன. 1832 இலும் 1837 இலும் வெளியான தோடா மொழி பற்றிய குறிப்புகள்ககககககக இம்மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பினை விளக்குவனவாக அமைந்தன. 1837 இல் இது பற்றி எழுதிய பெர்னாட் சிமித் என்பார் இதனைத் திராவிட மொழிகளில் ஒன்று என்றும் அவற்றிலும் தமிழ் மொழியுடன் இது நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது என்றும் கூறினார்.

தோடா மொழியினைப் பற்றிப் பலர் குறிப்பிட்டிருக்கக் காணலாம். 1856 இல் பிரடரிக் மெட்ஸ் இம்மொழிச் சொற்கள் பலவற்றைத் தொகுத்துள்ளார். 7 இவரைப் போன்றே ஹோட்க்செனும் (ஆ. ஏ. ஏர்க்ஞளாய்) தோடா மொழிச் சொற்கள் பலவற்றைத் தம்முடைய கட்டுரையொன்றில் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.8 இத்தகைய கட்டுரைகள் தோடா மொழியின் அமைப்புப் பற்றியும் திராவிட மொழிகளுடன் இதற்குரிய தொடர்பு பற்றியும் அறிவதற்குக் காரணமாக அமைந்தன.

கி. பி. 1840 க்கும் 1860 க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் திராவிட மொழிகள் பற்றிய குறிப்புக்களும் இலக்கணங்களும் செய்திகளும் வெளிவரலாயின. 1844 இல் கோண்டி மொழிச் சொற்கள் பலவற்றைத் தொகுத்து ஒரு கட்டுரையாக வெளியிட்டார் வாய்சே என்பார்.9 இதையொட்டி 1849 இல் டிரிபெர்க் கோண்டி மொழி இலக்கண நூலொன்றை எழுதினார்.10 இந்நிலையில் கோண்டி மொழியின் அமைப்பும் அதற்கும் தமிழ், தெலுங்கு போன்ற மொழிகளுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பும் தெரியலாயிற்று.

படகர் மொழி பற்றிய தெளிவானதொரு கருத்து அறிஞர்களிடையே ஏற்படவில்லையாயினும் இம்மொழி பற்றிப் பலர் அறிந்திருந்தனர். 1849 இலேயே இம்மொழி பற்றிப் பூலார் என்பார் எழுதியுள்ளார்.11 இம்மொழி பேசும் மக்களை, பர்க்கர்கள் என்றும் படகர்கள் என்றும் அழைத்தனர். மேலும் இம்மொழி கன்னடத்துடன் தொடர்புடையது என்ற கருத்தும் இம்மக்கள் வடக்கே இருந்து நீலகிரி மலைப் பகுதியில் குடியேறியவர்கள் என்ற எண்ணமும் அறிஞர்களிடையே பரவியிருந்தமை காணலாம்.12

கூயி மொழி பற்றிய குறிப்பினை 1851 முதலே காணலாம். ஜான் பெர்சிவால் பிரய் என்பார் இவ்வாண்டில் கூயி மொழி இலக்கணம் ஒன்றை வெளியிட்டார்.13 கோண்டி மொழியுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தபோதிலும் இது வேறு தனியொரு மொழி என்ற எண்ணத்தைப் பிளண்டு (ஊய.அ.வ.டீ.ர.வெ) என்பவர் தம்முடைய கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு நினைவு கூரத் தக்கதாம்.14 இதனை அடுத்து இம்மொழியைப் பற்றிய இலக்கம் ஒன்று கி. பி. 1853 இல் தோன்றியது.15 ஓரியா மொழியில் எழுதப்பட்ட இவ்விலக்கண நூல் சிறந்ததொரு நூல் என்பது கால்டுவெல் கருத்தாம்.

துளு மொழி பற்றிய பழைய குறிப்புகள் அதிகமாக இல்லை. எல்லிஸ் தம்முடைய கட்டுரையில் துளு, மலையாள மொழியின் கிளை மொழியாகும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதாகக் கால்டுவெல் குறிப்பிடுவார். கி. பி. 1834 இல் பாசல் கிறிஸ்தவப் பாதிரிகள் துளு மொழியில் சில நூல்கள் எழுதிக் கன்னட எழுத்தில் வெளியிட்டனர். 1842 இல் மேத்தியூ வேதாகமமும் 1847 இல் புதிய வேதாகமமும் துளு மொழியில் வெளியாயிற்று. இவையெல்லாம் துளு மொழி பற்றி அறிவதற்குத் துணையாக இருந்தன.

பல மொழிகளின் அமைப்பும் அவை பற்றிய அறிவும் ஒருசில அறிஞர்களிடையே பரவிய நிலையில் இம்மொழிகளை இணைத்துக் காணும் எண்ணமும் வளர்ந்தது. 1842 இல் ஸ்டீவன்சன் “தென்னிந்திய மொழிகள் தனி இனம் என்றும், அவைகள் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்தவை அல்ல என்றும், கூறிச் சென்றார். 17 ஹோக்சன் 1848 இலும் 1856 இலும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலை, நீலகிரி ஆகிய இடங்களில் வாழும்

மக்கள் பேசும் மொழிகள் பலவற்றின் சொற்களைச் சேகரித்ததுடன் இம்மொழிகள் அனைத்தையும் இணைத்துத் தமிழியன் என்ற பெயரால் அழைத்தார். ஆரிய மொழிகளிலிருந்து மாறுபட்டன இவை என்றும் இம்மொழிகள் தமிழ் மொழியுடன் தொடர்புடையன என்றும் கருதினார்.18 இத்துடன் இம்மொழிகளை இணைத்துத் திராவிடமொழிகள் என அழைத்ததாகவும் தெரியவருகிறது.19

1854 இல் மாக்கமுல்லர் இந்திய மொழிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இந்திய நாட்டில் காணப்படும் மொழிகள் அனைத்தும் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து உருவானவை அல்ல என்றும் இமாலயப் பாங்கில் காணப்படும் சில மொழிகளும் கோல் (முண்டா) மொழிகளும் தமிழ் போன்ற தென்னிந்திய மொழிகளும் சமஸ்கிருத மொழியுடன் இனத் தொடர்பு கொண்டவை அல்ல என்று கூறியதுடன் இவை மூன்றையும் இணைத்து நிஷாதா மொழிகள் எனவும் குறிப்பிட்டுச் சென்றார். மேலும் தென்னிந்திய மொழிகள் துரானியன் (ஸ்கித்தியன்) மொழிகளுடன் தொடர்பு கொண்டவை என்றும் கூறினார்.

இம்மொழிகளைப் பற்றிய தெளிவான கருத்தைத் தந்தவர் கால்டுவெல்லே. 1856 இல் வெளியான இவருடைய நூலில் (A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Language) தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற மொழிகள் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளிலிருந்தும் கோலாரியன் (முண்டா) மொழிகளிலிருந்தும் மாறுபட்டன என்றும் திட்டவாட்டமாக விளக்கியதுடன் இவற்றைத் திராவிட மொழிகள் என்ற பெயரில் மொழி நூல் உலகம் அறியுமாறு செய்தார்.

தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, துளு, தோடா, கோத்தா, கோண்டி கூயி ஆகிய ஒன்பது மொழிகளையும் முக்கிய மொழிகளாகக் கருதும் இவர் குடகு, படகா, குறும்பா ஆகியவற்றையும் பிராகுய், குரூக், மால்தோ ஆகிய வட இந்திய மொழிகளையும் பற்றிக் கூறுவார். எனினும் முந்திய ஒன்பது மொழிகளையே திராவிட மொழிகள் என எவ்வித ஐயப்பாடுமின்றிக் கருதினார் எனலாம். வட இந்திய மொழிகளான குரூக், மால்தோ, பிராகுய் என்பவற்றில் திராவிடப் பண்புகள் காணப்படினும் அவை பற்றித் திட்டவாட்டமாகக் கூறுவதற்கில்லை என்று கூறிச் செல்லுதல் காணலாம். குடகு, போன்றவற்றைத் தனி மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கினார் இவர்.

எனவேதான் கால்டுவெல் தம்முடைய நூலின் முதல் பதிப்பில் ஒன்பது மொழிகளையே திராவிட மொழிகள் என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட்டார். இவற்றை இலக்கிய மொழிகள் (Literary Languages) என்றும் திருந்தாத மொழிகள் என்றும் (Uncultivated Languages) இரு பிரிவுகளாக்கி முதல் பிரிவில் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, துளு என்ற மொழிகளையும் இரண்டாவது பிரிவில் தோடா, கோத்தா, கோண்டி, கூயி என்ற மொழிகளையும் அடக்கினார்.

திராவிட மொழிகள் ஆரிய மொழிகளிலிருந்து மாறுபட்டன என்று கூறியதுடன் இம்மொழிகள் சமஸ்கிருத மொழியிலும் தங்கள் செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தியுள்ளன என்றும், இதனால் இம்மொழிகளின் பழமை நன்கு உணரப்படுகிறது என்றும் கூறினார். மேலும் இம்மொழிகளை ராமஸ் ராஸ்க், உராலிக் அல்டய்க் மொழிகளுடன் இணைத்துக் கண்டார் என்றும் அவர் கருத்துக்கு ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கது என்றும் கூறியதுடன் பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளை எடுத்துக்காட்டி இம்மொழிகளை ஒற்றுமைப்படுத்திக் காட்டினார் கால்டுவெல்.

அரைக்கம்பத்தில் கொடி

1612 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் கப்பல் கப்டன் எஸ்கிமோவர்களால் கொல்லப்பட்டார். இதனால் கப்பல் கொடி அரைக் கம்பத்தில் பறக்கவிடப்பட்டது. அன்று முதல் இன்று வரை தலைவர்கள் இறந்தால், கொடி அரைக் கம்பத்தில் பறக்க விடப்படுகிறது.

குண்டலகேசி - வளையாபதி

ச. தனஞ்சயராசசிங்கம்

குண்டலகேசியும் வளையாபதியும் வட நாட்டினின்றும் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த சமயங்களான பௌத்தம், சமணம் பற்றியனவாயும் வைசிய குலத்தலைவியரைப் பற்றியனவாயும் விளங்குகின்றன. ஐம்பெருங்காப்பிய வரிசையிற் கணிக்கப்படும் இவ்விரு நூல்களும் எழுந்த சூழலையறிவதற்குச் சோழர்காலத்து அரசியல், வணிகம், சமயம் ஆகிய மூன்றின் நிலைபற்றிய செய்திகள் துணை செய்கின்றன.

தமிழ்நாடு இராசராசன், இராசேந்திரன் முதலிய சோழப் பேரரசர் ஆட்சியிற் பகை, பிணி போன்ற துன்பங்களின்றிச் செல்வச் செழிப்புடன் செழித்தது. இலக்கீவு, முரட்டெழில் ஈழம், கடாரம் முதலிய பிற நாடுகளுஞ் சோழப் பெருமன்னரின் ஆட்சிக்குட்பட்டன. சோழ நாட்டிற் பல்கலைகளும் வளர்வதற்குரிய சூழல் ஏற்பட்டது. நடனம், இசை, சிற்பம், ஓவியம் போன்ற நுண்கலைகளில் மன்னரும் மக்களும் ஈடுபட்டனர். இவ்விரு திறத்தாருஞ் சயமத்தைப் புறக்கணிக்கவில்லை. அவர்கள் அதனையும் வாழ்வின் இன்றியமையாத கூறெனக் கருதினர். இக்காலத்து மக்கள் மன்னனைக் கடவுளென மதித்தனர். மன்னன் கோயில்களுக்கு அளித்த பொருட்கள் “தேவராசர்” (கடவுள் மன்னன்) என வழங்கப்பட்டன. நாம் இவ்வழக்கில் மன்னன் கடவுள் அமிசம்பெற்ற தன்மையைக் காண்கிறோம். சங்ககாலத் தொகை நூல்களில் மன்னர் கவிதைக்குப் பொருளாகும் மரபு காணப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் அம்மரபு செவ்வனே வளர் த்துவரப்பட்டது. களவழிநாற்பது, நந்திக் கலம்பகம், முத்தொள்ளாயிரம், ஆசிரியப் பாவில் உதயணன் கதையைச் சித்திரிக்கும் பெருங் கதை முதலியன இதற்குச் சான்றாவன. சோழர் காலத்தில் முதலில் எழுந்த பெருங்காப்பியமாகிய சீவகசிந்தாமணியும் சீவகனென்னும் மன்னனைப் பற்றியது. திருத்தக்க தேவரோ அவர்க்குப் பின்வாழ்ந்த சோழர் காலப் புலவரோ தாம் வாழ்ந்த சூழ்நிலையையும் சோழப் பேரரசின் மாட்சிமிக்க ஆட்சியினையும் விடுத்து இலக்கியம் இயற்ற முடியவில்லை. அவர்கள் சோழ மன்னரின் சிறப்பியல்புகளை வாய்ப்பு வாய்ந்தபொழுதெல்லாம் தாம் படைத்த இலக்கியப் பாத்திரங்களில் ஏற்றிக் கூறினார்கள். திருத்தக்க தேவர் சிந்தாமணியின் ஏமாங்கதநாட்டு வருணனையைச் சோழநாட்டின் செழிப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் பாடினார். கம்பன் “காவிரி நாடன்ன கழனிநாடு” எனப் பாடினான். சேக்கிழார் சந்திரரின் ஊரையும் நாட்டையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடாத சோழ நாட்டையே விரித்துப் பாடினார். திண்ணனாரின் தந்தையாகிய நாகனின் ஆட்சிச் சிறப்பினைப் படிக்கும்பொழுதும் சோழரின் குடிநலம் ஒம்பியானுஞ் சிறப்புத்தான் எம் நினைவிற்கு வருகிறது. அரசவிசுவாசம், நாட்டுப் பற்று முதலிய நல்லியல்புகள் பேரிலக்கியப் புலவராகிய திருத்தக்கதேவர், கம்பன் முதலானோரிடம் மட்டுமன்றிச் சிற்றிலக்கியப் புலவராகிய சயங்கொண்டான், ஒட்டக்கூத்தர் முதலானோரிடமுங் குடிகொண்டன. சயங்கொண்டான் கலிங்கத்துப் பரணியில் விசயதரன் புகழையெடுத்துரைத்தான். ஒட்டக்கூத்தர் குலோத்துங்கன் மீது ஒரு பிள்ளைத் தமிழ் பிரபந்தத் தையியற்றினார். இவர் தக்கயாகப் பரணியில் இரண்டாம் இராசராசனையுமையாலும் பிறவற்றாலும் பாராட்டினார். மூவருலாவில் விக் கிரம சோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசன் ஆகியோர் சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர். நன்றியுணர்ச்சி கொண்ட சோழப் புலவர் மன்னருடன் தம்மையாதரித்த வள்ளல்களையும் புகழ்ந்தார்கள். கம்பன் சடையப்பவள்ளலையும், புகழேந்தி சந்திரன்சுவர்கியையும் ஏற்றிப் பாடியதை நோக்குக. இக்காலத்தில் எழுந்த நாடகங்களும் மன்னர் புகழைப் பாடினவென்பதை “இராசராசேசுவர நாடகம்” முதலியவற்றினால் அறிகிறோம்.

இத்தகைய இலக்கியச் சூழலிலே குண்டலகேசியும் வளையாபதியும் சோழ மன்னரைப் பாத்திரமாகக் கொள்ளாமலும் அவர் குலப்பெருமையையும் பிறவற்றையும் விளக்குவதை விடுத்தும் வைசிய குலத்தவர்களுக்கு முதன்மை கொடுத்ததும் பலர்க்கு வியப்பு அளிக்கக்கூடும். இளங்கோவடிகள் மன்னர்க்கு அடுத்த நிலையில் வாழ்ந்த பெருங்குடி

வணிகரைக் கவிதைக்குப் பொருளாக அமைக்கவில்லையா? அவர் வகுத்த வழியிற் குண்டலகேசி, வளையாபதியாசிரியர் சென்றனர். சோழர் காலத்து வணிகர் சிலப்பதிகாரஞ் சித்திரிக்குங் காவிரிப்பும் பட்டினம், மதுரை முதலியவிடங்களில் வாழ்ந்த வணிகரை விடப் பன்மடங்கு செல்வாக்குடன் வாழ்ந்தார்கள். இவ்வுண்மையினைப் பேராசிரியர் நீலகண்டசாத்திரி 'சோழர்' என்னும் வரலாற்று நூலில் வணிகம் பற்றி எழுதியவற்றினால் அறிகிறோம். அவர் கருத்தின்படி சோழர் காலத்தில் வணிகர் வணிகத்தின் பொருட்டுக் கழகங்களையமைத்தனர். இதற்கு 'நானா தேச திசையாயிரத்து ஐந்நூற்றவர்' என வழங்கிய வணிகர் கழகம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இது போன்ற கழகங்கள் ஐரோப்பியர் சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் கிழக்கு நாடுகளின் செல்வாக்கினை நிலை நாட்டுதலுக்கு அமைத்த 'கிழக்கிந்திய வணிக கழகம்' (East India Company) போன்றவற்றையொத்தன. சமத்திராபோன்ற வெளிநாடுகளுடனும் நானாதேச திசையாயிரத்து ஐந்நூற்றுவர் வணிகம் நடாத்தினரென அந்நாட்டுக் கல்வெட்டொன்றினால் அறிகிறோம் இக்கழகத்தினர் அரசியற் கட்டுப்பாடு எதுவுமின்றிப் பல நாடுகளுக்குச் சென்று வணிகத்தினாற் பெரும் பொருளினையீட்டினர். அவர்கள் சென்றவிடமெல்லாந் தம் செல்வாக்கினுக்கேற்ற சீருஞ் சிறப்புடனும் வரவேற்கப்பட்டனர். தாய்நாட்டில் மத்திய அரசாங்கமும் அதன் கிளைகளும் அவர்களுக்குத் தகுந்த மதிப்பையளித்தன. அவர்கள் தம் பண்டங்களைப் பண்டசாலைகளிலும் அவற்றினின்றும் எடுத்துச்செல்லும்பொழுதும் பாதுகாப்பதற்கெனப் படைவீரரையமைத்தனர். தாம் வாழும் இடங்களின் பொதுநலனைக் கருதியழைத்தனர். உள்நாட்டு அரசியலிலும் பங்குகொண்டனர். காஞ்சிபுரம், மாமல்லபுரம் முதலியவிடங்களிற் சிறு வணிகக் கழகங்கள் 'நகரம்' என வழங்கின. இவ்வாறு சோழ வணிகரின் சிறப்பிருந்தமையாற் குண்டலகேசி, வளையாபதியாசிரியர் பெருங்குடி வணிகன் பெருமடமகளை இலக்கியப் பாத்திரமாகக் கொண்டனர். இவர்கள் மன்னரும் மக்களும் மதித்த வைசிய குலத்தவரைத் தம் இலக்கியங்களின் சிறப்புப்பாத்திரங்களாகக் கொண்டதில் வியப்பதற்கு யாதுள்ளது? இங்கிலாந்து பதினாறாம் நூற்றாண்டில் எலிசபெத்து (Elizabeth) மகாராணியின் ஆட்சியில் ஒரு வல்லரசாகத் திகழ்ந்தது. அவரின் ஆட்சிக்கு முன்னரே செயலிலே துணிவுடைய வசுகொடகாமா (Vasgodagama) முதலிய கடற்படைவீரர் கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்லும் வழிகளைக் கண்டுபிடித்துத் தாய்நாட்டின் புகழை நிலைநாட்டினர். பிரான்சிசு திரேக்கு (Francis Drake) முதலிய கடற்படைவீரர் பிறநாட்டுக் கப்பல்களை வழிமறித்து அவற்றைக் கொள்ளையடித்துப் பெருஞ் செல்வத்தைத் திரட்டினர். பிறநாடுகள் இங்கிலாந்து வல்லரசாக வளர்வதைக் கண்ணுற்றுப் பொறாமை கொண்டன. எலிசபெத்து மகாராணி நாடகம் போன்ற கலைநிகழ்ச்சிகளை ஆதரித்தார். இச்சூழலிலே சேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) போன்றோர் மன்னர் பற்றிய நாடகக் காப்பியங்களையே இயற்றினார்கள். எனினும், இலியரெனும் (King Lear) மன்னன் யூலியசீசர் (Julius Ceaser) ரிச்சாட்டு (Richard III) கென்றி (Henry V) மக்குபெத்து (Macbeth) போன்ற மன்னர் பற்றிய இலக்கியங்களைப் படைத்த சேக்ஸ்பியர் அவர் காலத்திற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த வைசிய குலத்தவரையும் பாடாதுவிடவில்லை. வைசிய குலத்தவர் பெருஞ் சிறப்புடன் வாழ்ந்தமையாலன்றோ அவர் வெனிசு வணிகன் (Merchant of Venice) ஒதெல்லோ (Othello) வாகிய வணிகர் பற்றிய நாடகங்களையெழுதினார். இவற்றினாற் பெறும் உண்மை சிறப்புடன் வாழும் மன்னரும், மக்களும் புலவனின் உணர்ச்சிக்கும் அனுபவத்திற்கும் விருந்து அளிப்பதால் உயர்ந்தனவும் உயிர்த்துடிப்பு வாய்ந்தனவுமான இலக்கியங்கள் எழுகின்றனவென்பதாகும்.

நாம் சோழர் காலச் சமயநிலையினை நோக்கின் அக்காலத்திற் சமண சமயம் பௌத்தத்தைவிடச் சிறப்புப் பெற்றதெனச் 'சோழர்' என்னும் வரலாற்று நூல் வாயிலாக அறியலாம். இராசராசனின் அக்கையாகிய குந்தவையார் இராசராசபுரத்திலும் திருமளவாடியிலுஞ் சமணப் பள்ளிகளைக் கட்டுவித்து அவற்றின் பரிபாலனத்திற்குப் பொருட்கொடையுஞ் செய்தார். இராசராசன் தென்னார்க்காட்டுத் திருநறுங்கொண்டையென்ற இடத்திலுள்ள பெரிய பள்ளியில் இரு விளக்குகள் நாடோறும் ஏற்றிவருமாறு நிலக்கொடை செய்தான். சமணப் பள்ளியைக் கொண்டவிடம் 'பள்ளிச் சந்தம்' என வழங்கியது. சோழர் காலத்திற் பள்ளிச் சந்தங்களுக்கு வரி விதிக்கப்படவில்லை. சீற்றாமூர், செங்கல்பட்டு, திருப்பாண்மலை, விளாப்பாக்கம் முதலியவிடங்களில் சமணப் பள்ளிகள் சோழமன்னர் ஆதரவுடன் சமயப் பணிபுரிந்தன. கி. பி. 885 ஆம் ஆண்டளவில் பெரிய சமணப் பள்ளியொன்றில் வாழ்ந்த பெண் துறவிக்கும் அவளின் ஐந்நூறு மாணவர்களுக்குமிடையே

ஏதோ கலகம் விளைந்ததெனக் கூறப்படுவதிலிருந்து இக்காலத்துச் சமணரின் தொகையினையுஞ் செல்வாக்கினையும் நாம் ஓரளவு கணிக்கலாம். இச்சூழலிற்றான் சிந்தாமணி, வளையாபதி போன்ற சமண இலக்கியங்கள் எழுந்தன.

இராசராசன் போன்ற பரந்த நோக்கங்கொண்ட சோழ மன்னர் பௌத்த சமயத்தையும் ஆதரித்தனர். தஞ்சைப்பெருவுடையார் கோவிலிற் பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளை விளக்கும் உருவங்களும் ஓவியங்களும் இடம்பெற்றன. முதலாங் குலோத்துங்கன் நாகபட்டினத்திலுள்ள பௌத்த விகாரைக்கு உதவியளித்தான். நாக பட்டினம், திருமூலவாசம் முதலியன பௌத்த சமயத்தவர் பெருந்தொகையில் வாழும் இடங்களாகக் காட்சியளித்தன. இச்சூழலிற் குண்டலகேசியெழுந்தது.

இன்று குண்டலகேசி வளையாபதியாகிய நூல்கள் முழுவடிவிலில்லை. குண்டலகேசிச் செய்யுட்களிற் சில புறத்திரட்டிலும் நீலகேசியுரையிலும் வீரசோழியவுரையிலும் உள்ளன. யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையாசிரியரும் வீரசோழியவுரையாசிரியரும் குண்டலகேசியின் பாச்சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டனர். குண்டலகேசிக் கதையின் சுருக்கம் நீலகேசியுரையிற் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வரலாறு பௌத்த தேரிகாதையிலும் உண்டு. இவற்றிற் காணப்படும் குண்டலகேசியின் வரலாறு வருமாறு: பத்திரையென்ற பெண் ஒரு நாள் காளன் என்ற கட்டழகனைக் காவலாளர் கொண்டுசெல்வதைக் கண்டாள். அக்கட்டழகனுக்கு அவன் நிகழ்த்திய பல களவுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், மன்னனாற் கொலைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டதையறிந்தாள். அவளின் தந்தையவன், அவன் மேற்கொண்ட காதலையறிந்து மன்னன் விதித்த தண்டனையினின்று அவனை விடுவித்து மகளுக்கு மணஞ் செய்வித்து வைத்தான். ஒரு நாள் குண்டலகேசி ஊடலின்பொழுது காளனின் பழைய களவுநிலையைச் சுட்டிக்காட்டினாள். காளன் அவள் அவ்வாறு சுட்டிக்காட்டியதைப் பொறுக்காது அவளைக் கொல்லும் நினைவுடன் ஒரு மலையுச்சிக்குக் கூட்டிச்சென்றான். அங்கு சென்றவுடன் தன் எண்ணத்தையவளுக்கு வெளிப்படுத்தினான். அவளோ தற்கொல்லியை முற்கொல்ல வேண்டுமென்பதை அறிந்தவளாதலாற்றான் இறப்பதற்கு முன் கணவனிடம் அவனை வணங்கி வலம்வர விடுமாறு வேண்டினாள். காளனும் அதற்கு இசையவே அவள் வலம்வருவது போற் காளன் பின்புறஞ்சென்று அவனைக் கீழே தள்ளிக் கொன்றான். இதற்குப் பின் அவள் பௌத்தத் துறவுபூண்டு பிற சமய வாதிகளுடன் வாதித்து அவர்களை வென்றாள். ஈற்றில் முத்தியடைந்தனள். தேரிகாதை இவள் முதலில் சமணத்தைச் சார்ந்து பின் அதனைவிட்டுப் பௌத்தத்தைச் சார்ந்தாள் என்கிறது.

குண்டலகேசியென்ற பெயரே ஆய்விற்குரியது. இப்பெயர் சுருண்ட மயிரைக் கொண்ட பெண்ணொருத்தியைக் குறிக்கும் என்பர். 'கேச' என்ற வடமொழிப் பெயர் இகரவீற்றுப் பெற்றுக் 'கேசி' (கேசம் அல்லது மயிரையுடையவள்) என வழக்குப் பெற்றதென்று நாம் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், 'கேசி' என்ற வீற்றுடன் வாதநூல்கள் பலவுண்டென்பதைக் "குண்டல நீல பிங்கல அஞ்சன கால தரிசன தத்துவ கேசிகள்" என்னும் யாப்பருங்கல விருத்தியுரையினால் அறிகிறோம். 'கேசி' என்பது வாத நூலைக் குறிக்குஞ் சொல்லெனத் துணிவோமாயின் 'குண்டலம்' என்ற பெயரடைக்குச் 'சுருண்டு சிக்கலான'வென்ற பொருளைக் கொள்ளுதலே பொருத்தமெனலாம். சமணம் முதலிய பிற சமயவாதிகள் கூறுஞ் சிக்கலான சமயக் கருத்துக்களைச் சிக்கல் அறுத்து எதிர்க்கும் ஆற்றல் படைத்த நூலாகையாற் குண்டலகேசியெனப் பெயர் பெற்றதென்று நாம் கோடலாம். இப்பொருளுக்கு மாறாகப் பௌத்தத் துறவியொருத்தி சுருண்ட மயிரினால் அழகுபெற்றுக் காணப்பட்டமையால் அப்பெயரினைப் பெற்றாளென்று கொள்வது பேதமையின் பேரெல்லையாகும். பெண்ணொருத்தி பௌத்தத் துறவுகொள்ளின் அவள் கேசம் (தலைமயிர்) களையப்படுவது வழக்கமென்பதை யறியாதாரும் உண்டோ? பத்திரையென்பவள் இல்லற வாழ்விற் சிறப்புற்றபொழுது சுருண்ட மயிரினால் அழகுடன் விளங்கினாளெனக் கொள்ளவும் இடமில்லை. அவ்வாறாயின் பத்திரையென்ற அவள் இயற்பெயர் மறைந்துவிடும். இவளின் தலைமயிர் சமயப் பள்ளியிற் களையப்பட்டபொழுதும் அதுமீண்டும் வளர்ந்து சுருண்டதாற் குண்டலகேசியென அவளையழைத்தனரென்போர் கூற்றும் பொருந்தாது. துறவுகொண்டவள் எவளாயினும் தன் கேசத்தினை வளரவிடாது காலத்துக் காலம் அழித்தல் சீரிய துறவொழுக்கங்களில் ஒன்றாகையால் பத்திரையும் அக்குற்றத்திற்கு ஆளாகியிராளென நாம் துணியலாம்.

மணிமேகலை பௌத்தத்தினையும் வணிகர் குலக்கோவலனின் மகளாகிய மணிமேகலையின் துறவு வாழ்க்கையினையும் பிற சமயப் பழிப்புரைகளையுங்கொண்டு விளங்குகிறது. இந்நூல் மணிமேகலையென்னும் பெண்துறவி பெயரால் வழங்குகிறது. சாத்தனாரின் மணிமேகலையைப் பின்பற்றி நாதகுப்தனாரும் இவ்வியல்புகளைக் குண்டலகேசியின் அடக்கினாரெனலாம்.

இன்று எமக்குக் கிடைத்துள்ள குண்டலகேசிக் கதையினையுஞ் செய்யுட்களையும் வடமொழித் தண்டியின் காவியாதர்சத்தினைத் தழுவித் தமிழில் எழுந்த தண்டியலங்காரம் கூறும் பெருங் காப்பிய இலக்கணங்களைக் கொண்டு ஆராயின் அவை அவ்விலக்கணங்களுள் அடங்காவென்பது உறுதிப்படும்.

காப்பியமென்பது வடமொழிச் சொல்லாகிய 'காவ்ய' என்பதின் தமிழாக்கமாகும். தண்டி வடமொழியில் எழுதிய காவ்யா தர்சத்திற் காப்பியவிலக்கணத்தை விரித்துரைத்துள்ளார். அவ்விலக்கணங்களைத் தமிழில் அணிநூலியற்றிய தண்டியாசிரியர் வருமாறு கூறுகிறார்

பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளிவற்றினொன்
றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருள் பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்
மலைகட னாடு வளநகர் பருவம்
இருசுடர்த் தோற்றமென் றினையன புனைந்து
நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கவித்தல்
பும்பொழி னுகர்தல் புனல்விளை யாடல்
தேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல்
புலவியிற் புலத்தல் கலவியிற் களித்தலென்
றின்னன புனைந்த நன்னடைத் தாகி
மந்திரந் தூது செலவிகல் வென்றி
சந்தியிற் றொடர்ந்து சுருக்க மிலம்பகம்
பரிச்சேத மென்னும் பான்மையின் விளங்கி
நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்
கற்றோர் புனையும் பெற்றிய தென்ப.

பெருங் காப்பியமானது வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் ஆகிய மூன்றினுள் ஒன்றினைப் பெற்றதாயும் பாயிரத்தோடு வருவதாயும் அமைதல் வேண்டும். அதன் தலைவன் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவனாகச் சிறந்து விளங்குதல் வேண்டும். தலைவன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடாகிய நான்கு பொருளினையும் அடைவதாகக் கூறுதல் வேண்டும். மலை, கடல், நாடு, நகர் முதலிய இயற்கை வருணனைகளிலும் வைகறை, விடியல், நண்பகல், மாலை, ஏற்பாடு, யாமம் முதலிய சிறு பொழுதுகளிலும் கார், கூதிர், முன் பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் முதலிய பெரும்பொழுதுகளிலும் ஞாயிறு, திங்களின் றோட்டம் முதலிய வருணனைகளிலும் பெரும்பாலான அதில் இடம்பெறும். மணஞ்செய்தல், முடிசூடுதல், சோலையில் இன்புறுதல், புனல் விளையாடல், மதுவுண்டு இன்புறுதல், புதல்வரைப் பெறுதல், கூடல், ஊடல் முதலிய நிகழ்ச்சிகளும் காப்பியத்திற் கூறப்படும். மந்திராலோசனை, தூது செல்லுதல், போருக்குச் செல்லல், போர் தொடுத்தல், வெற்றி முதலியன தொடர்ச்சியாகக் கூறப்படுதல் வேண்டும். இவை யாவும் சருக்கம், இலம்பகம், பரிச்சேதம் என்ற உட்பிரிவுகளுள் ஒன்றினைப் பெறுதல் வேண்டும். காப்பியமானது மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்பினையும் வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகையாகிய எண்வகைச் சுவைகளையும் பெற்றுச் சான்றோரினாற் புனையப்பட்டு விளங்கும். தண்டியலங்காரத்திற் கூறப்படும் பொன் முடிகவித்தல், மந்திரம், தூது, செலவு, இகல்,

வென்றி முதலிய இலக்கணங்கள் அரசர்க்கே பொருந்துவன. இதையுணர்ந்தன்றோ திருத்தக்கதேவர், கம்பர் முதலானோர் மன்னர் பற்றிய கதைகளைத் தம் காப்பியங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுத்தனர். வைசிய குலத்தவளாகிய குண்டலகேசி முடிசூடியதாகவோ போரிட்டதாகவோ கூறப்படவில்லை. அவள் பௌத்தத் துறவுபுண்டு தூய வாழ்க்கையினைத் தொடங்கியது முடிசூட்டியதற்கும் பிற சமய வாதிகளைப் போரிட்டு வென்றது, இகல், வென்றி முதலியவற்றிற்குள் சமயத்தைப் பரப்பும் வழிவகைகளை யாராய்ந்தது மந்திரத்திற்குள் சமமானவையென வலிந்து பொருள்கொள்வோமா? பௌத்த பிக்குணியாகிய குண்டலகேசியை யவள் வாதஞ் செய்யும் ஆற்றலொன்றினையே பொருட்படுத்தியவளைத் தன்னிகரில்லாத தலைவியென நாம் கொள்வதா? பொதுவான இலக்கியங்களில் வரும் சிறுவரைப் பெறுதல் போன்ற செய்திகளெனினும் இந்நூலில் இடம் பெறவில்லை. குண்டலகேசியினையொரு சமயப் பிரசார நூலாகவோ கொள்ளலாம்.

குண்டலகேசிச் செய்யுட்களிலொன்று வருமாறு :

பாளையாந் தன்மை செத்தும்
பாலனாந்த தன்மை செத்தும்
காளையாந் தன்மை செத்துங்
காமுறு மிளமை செத்தும்
மீளுமில் வியல்பு மின்னே
மேல்வரு மூப்பு மாகி
நாளாநாட் சாகின் றாமால்
நமக்குநா மழாத தென்னோ.

நாம் இப்பிறப்பிற் பாளை, பாலன், காளை முதலிய பருவங்களையடைகின்றோம். குறித்தவொரு பருவத்தில் நிலையான வாழ்வினை நாம் நடத்துவதில்லை. பருவங்கள் பல நம்மை விரைவாகத் தொடர்கின்றன. அப்பருவங்களுக்கு ஏற்றமுறையில் நம் எண்ணங்களுஞ் செயல்களுந் திகழ்கின்றன. பலருங் காமுறுகின்ற இளமைப் பருவத்தை நாம் அடைந்துவிட்டோமென்று இன்புறும் பொழுதே அப்பருவம் மின்னல்போலத் தோன்றி மறைந்து மூப்பிற்கு இடம் அளிக்கிறது. நாடோறுந் நாம் செத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாள் என்பது எம் வாழ்வினை முடிக்கும் வாளாகும். ஒவ்வொரு நாளின் முடிவும் எம் வாழ்வின் சுருக்கத்தினைத்தான் உணர்த்துகிறது. இந்நிலையிலே முற்றாகவிறந்தவருக்காக நாம் இரங்கி அழுவது பேதமை. நாமும் அவர் கதியினை விரைவில் அடைய நாடோறுஞ் செத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். முற்றாக பிறந்தவருக்கும் நாடோறுஞ் செத்துக் கொண்டிருப்பவருக்கும் உள்ளவொற்றுமையியல்பினை உணர்ந்து நாம் அழகையினை விடுதல்வேண்டுமெனக் குண்டலகேசியாசிரியர் யாக்கை, இளமை, முதலியவற்றின் நிலையாமையினை விளக்குகையில் எடுத்தியம்புகிறார்.

சமண பௌத்தர் தத்தம் இலக்கியங்களுக்கு ஏற்றம் அளிக்கும்பொருட்டு வடமொழி மரபுபற்றி 'ஐம்பெருங் காப்பியம்' (பஞ்ச காவ்ய) என்ற சிறப்பு வழக்கினை வழங்கினர். இவ்வழக்கில் மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம், சிந்தாமணி, குண்டலகேசி, வளையாபதியாகிய சமண பௌத்த நூல்களே இடம்பெற்றன. இந்நூல்களின் ஆசிரியர்க்குப் பின்வாழ்ந்த சமண பௌத்த வுரையாசிரியர் இவ்வழக்குப் பெருவழக்காக வழங்குமாறு தத்தம் உரைகளில் அதனைக் குறிப்பிட்டனர். சமயப் பொறுமையுள்ளம் படைத்த பிற சமயவுரையாசிரியரும் அவர்கள் கூற்றினைத் தம்முரைகளிற் கையாண்டனர். பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் யாவற்றையுங் கொண்ட வைணவ நூலாகிய கம்பராமாயணம் சமயப் பொறாமை காரணமாகப் பெருங்காப்பிய வழக்கிற் சேர்க்கப்படவில்லை. விசயாலய வழியில் வந்த ஆதித்திய சோழன் வைணவரைத் துன்புறுத்தியதன் விளைவாக நாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தில் அவன் உயிரிழந்ததும், இரண்டாம் குலோத்துங்கன் சிதம்பரத்திலுள்ள விட்டுனு விக்கிரகத்தை அப்புறப்படுத்த முயன்றகதையுஞ் சோழர் காலத்தில் வைணவ சமயம் வீழ்ச்சியுற்றதைக் குறிக்கின்றன. முன்பு சமண பௌத்த சமயங்களையெதிர்ப்பதற்கு ஒன்றியுழைத்த சைவ வைணவ சமயங்கள் இவ்வாறு பிளவுறின் அவற்றிற்கும் பிளவற்றிற்குமிடையே இக்காலத்தில் நிலவிய பகையினைக் கூறவேண்டுமா? சமணர் சிந்தாமணிக்கு ஏற்றமளிப்பதற்காகச் சேக்கிழார் திருத்தக்கதேவரின் இலக்கியத்திற் பொறாமைகொண்டு பெரிய புராணத்தையியற்றினாரென்ற கட்டுக்கதையைப் பரப்பினர்.

இச்சமயப் போர்ச்சூழலிலே குண்டலகேசிக்குப் போட்டியாக வளையாபதியெழுந்தது. வளையாபதிச் செய்யுட்களிற் சில சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதியவுரையிலும் புறத்திரட்டிலும் யாப்பருங்கல் விருத்தியுரையிலும் காணப்படுகின்றன. வைசிய புராணத்தில் வரும் 'பஞ்சகாவியத் தலைவரில் வைரவாணிபன் வளையாபதி பெற்ற சருக்கம்' என்பது வளையாபதிக் கதையைக் கூறுமென்பர். அக்கதை வருமாறு : நவகோடி நாராயணன் என்னும் வணிகன் தன் குலப்பெண், வேறு குலப்பெண் ஆகியவிருபெண்களை மணந்தான். அவன் உறவினர் வேறு குலப்பெண்ணை மணந்ததற்காக அவனையொதுக்கிவைக்க முற்பட்டனர். இதனை அவன் அறிந்து அப்பெண்ணைப் பிரிந்து தன் குலப்பெண்ணுடன் வாழ்ந்தான். அவ்வேற்றுக் குலப்பெண் தன் கணவனையடைவதற்காகக் காளிதேவியை நாடோறும் வழிபட்டாள். அவள் கணவனைப் பிரியும்பொழுது கருவுற்றிருந்தாள். சின்னாட்களுக்குப் பின், ஓர் ஆண்மகவை யீன்றாள். அம்மகன் வளர்ந்து பள்ளிசெல்லும் நாட்களில் ஒருநாள் அவனுக்குத் தன் தந்தை பற்றிய ஐயம் ஏற்படும் நிகழ்ச்சியொன்று அங்கு நிகழ்ந்தது. இதனாற்றன் தாய் வாயிலாகத் தந்தைபற்றிய வரலாற்றைக் கேட்டறிய நேரிட்டது. பின்பு அவன், தன் தந்தைபாற் சென்று தன்னை வெளிப்படுத்தினான். தந்தையவனைத் தக்க சான்றினறியேற்க மறுத்துவிட்டார். ஆனால், தாயும் மகனும் காளிதேவியைத் தம் உறவிற்குச் சாட்சியாகத் தோற்றுவித்து அவனையேற்கப்பண்ணினர். ஈற்றில் அவ்வணிகன் இரு மனைவியருடனும் பிள்ளைகளுடனும் ஒன்றி வாழ்ந்தான்.

வளையாபதியின் கதைப்போக்கு மேற்கூறியவாறு அமைந்திருக்குமென நாம் கொள்ளமுடியாது. வளையாபதியொரு சமணவிலக்கியமென அறிகிறோம். வைசிய புராணம் கூறும் வளையாபதிக் கதையிற் காளிக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காளி வழிபாடு சிறப்பித்துக் கூறப்படுங் கதை சமணவிலக்கியத்தில் இடம்பெறாது. கணவனைப் பிரிந்து அல்லலுறும் பெண்ணொருத்தி தன் துன்பம் நீங்கிக் கணவனையடையும் கதைப் போக்கிற்கும் சமணத்தின் மேன்மையை விளக்கவந்த வளையாபதிக் கதைக்கும் வேற்றுமையுண்டு. இக்கதை வளையாபதி கணவனையீற்றில் அடையாது துறவு பூண்டாளென முடிந்திருந்தால் அதனை நாம் ஓரளவிற்கு ஏற்கலாம். ஆகையால், வளையாபதி கதை இன்று எமக்குக் கிடைக்கவில்லையென்று நாம் துணியலாம். எமக்குக் கிடைத்துள்ள வளையாபதிச் செய்யுட்களிலிருந்து அது ஓர் அறவொழுக்க நூலென அறியலாமெய்யொழிய அதன் கதை, பிற செய்திகள் பற்றியொன்றும் அறியமுடியாது.

வளையாபதிச் செய்யுளொன்றின் நலனை யாராய்வோம்

தொழு மகனாயினும் துற்றுடை யானைப்
பழுமரம் சூழ்ந்த பறவையிற் சூழ்ப
விழுமிய ரேனும் வெறுக்கை யுலந்தால்
பழுமரம் வீழ்ந்த பறவையிற் போல.

ஒருவன் அடிமையல்லது கீழ் நிலையிலுள்ளவனெனினும் செல்வமுடையவனாகவிருந்தால் அவனைப் பயன்மரம் பழுத்தவிடத்துப் பறவைகள் சூழ்வதுபோல மக்கள் சூழ்வர். அவர்கள் அவனை யேற்றிப்போற்றி அவனிடம் உதவிபெறுவர். அவன் தாழ் குலத்தினைப் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். வள்ளுவரும் "பயன் மர முள்ளூர்ப்பழுத்தற்றாற் செல்வம் நயனுடையான் கட்படின" என்றார். ஒருவன் சீரியவொழுக்கங்கொண்டவனெனினும், வறுமையுறின் அவனை யொருவரும் நாடார். பறவைகள் பயன் தருகின்ற மரத்தினைப் பழுமுள்ளவரைதான் நாடுகின்றன. அம்மரமானது பழங்களை நல்காத காலத்திற் பறவைகள் அதனைவிட்டு நீங்குகின்றன. இப்பறவைகளின் இயல்பினையே மக்களும் கொண்டுள்ளனர். இப்பாட்டின் கருத்து "Prosperity makes friends adversity tries them" என்ற ஆங்கிலப் பழமொழியையினிது விளக்குகின்றது. ஆசிரியர் செல்வத்தின் நிலையாமையைச் சிறந்தவுவமைவாயிலாக விளக்குகிறார். அகத்தாரே வாழ்வாரென்று அண்ணாந்து நோக்கியவரும் புறக்கணிக்கும் வாழ்வு செல்வத்தைப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு செருக்குற்ற வாழ்க்கை நடத்துபவனுக்கு வருமெனவெச்சரிக்கை செய்கிறார்.

குண்டலகேசியும் வளையாபதியும் சமயப் போர்ச் சூழலில் எழுந்தன. அதே சமயப் போர்ச் சூழல் நீடித்தமையால் அவை மறைந்தனவென்று கொள்வோமா? மணிமேகலை,

நீலகேசி போன்ற சமய நூல்கள் இன்றுவரை நிலைத்திருக்கும்பொழுது இவ்விரு நூல்கள் மட்டும் ஏன் மறைந்துபோயின ? சோழர் காலத்திலே சமயப் பகை ஒரு புது வழியில் வெளிப்படலாயிற்று. பல்லவர் காலத்திலே சம்பந்தர் முதலியோர் சமணருடன் வாதஞ் செய்து அவரைத் தோற்கடித்தனர். அக்காலத்தில் நிலவிய சமயப் பகையினை அப்பரின் பாடல்களிலிருந்தும் அறியலாம். சோழர் காலத்திற் சமயப்பகையை வெளிப்படையாகக் காட்டுந் தன்மை குறைந்துவிட்டது. அஃது இலக்கியங்களிற் தர்க்க முறையிற் பிற சமயங்களைத் தாக்கும் பண்பில் அக்காலத்தில் வெளிவந்தது. குண்டலகேசி, நீலகேசி முதலிய தர்க்க நூல்களையொட்டியே அருணந்தி சிவாச்சாரியார் 'பரபக்கம்' என்னும் பிற மதங்களையெதிர்த்து வாதிடும் பகுதியைத் தம் நூலில் அமைத்தார். சமணமும் பௌத்தமும், வைணவமும் சோழர் காலத்திலிருந்த நிலையினின்றும் பிற்காலத்தில் குன்றிவிட்டன. வைணவத்திற்கு கிருட்டிண தேவராயர் போன்ற நாயக்க மன்னர் ஓரளவு ஆதரவு அளித்தது உண்மை. இசுலாமியர், ஐரோப்பியர் ஆகியோர் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தமையால் அவர்கள் சமயங்களாகிய இசுலாம், கிறித்தவம், கத்தோலிக்கம் முதலிய புதிய சமயங்கள் அங்கு பரவின. பௌத்த சமணர்போலவே இப்புதியோரும் இலக்கியப்பணி புரிந்தனர். சமண-பௌத்த சைவத் தருக்க நூல்களுக்குப் பதிலாகச் சைவ-கிறித்தவ, கத்தோலிக்க-கிறித்தவ கண்டனங்களும் தர்க்கங்களும் எழுந்தன. ஐரோப்பியர் அச்சப்பொறியினைத் தமிழ் நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்தும்வரையேட்டுச் சுவடிகளிலே நூல்களையெழுதும் வழக்கம் வழங்கிவந்தது. ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தத்தம் இலக்கியங்களைப் பேணுவதற்கு முயற்சிசெய்தனர். தர்மபுரம், திருவாவடுதுறை முதலிய மடங்கள் தமிழ் நூல்களைப் பேணிவந்தன. சமண பெளத்தம் செல்வாக்கற்றுப் போகவே அச்சமய நூல்களைப் பேணும் பொறுப்புப் பிறசமயத் தவர்களிடஞ் சுமத்தப்பட்டது. இச்சூழலிலே குண்டலகேசி, வளையாபதியாகியவற்றின் ஏட்டுச் சுவடிகள் மறைந்தொழிவதில் வியப்பில்லை. தமிழ் நாட்டிற் பலர் தங்கள் முன்னோர்கள் சேர்த்து வைத்திருந்த சுவடிகளைப் பயன்படுத்த வகையறியாமல் இருந்தனர். பலர் காவிரியாற்றிலே சுவடிவிட்டும் அவற்றை நெய்யிற்றேய்த்து விதிப்படி, ஆகுதிபண்ணியும் அழித்துவந்தனரென டாக்டர் உ. வே. சாமி நாதையர் மறைந்துபோன ஏட்டுச் சுவடிகள் பற்றிப் 'புதியதும் பழையதும்' என்னும் நூலிற் குறிப்பிட்டள்ளார். இக்கதிதான் இவ்விரு நூல்களுக்கும் நேர்ந்ததோ? தஞ்சை சரசுவதி மகால் (Tanjore Saraswathy Mahal) சென்னைப் பழைய ஏட்டுச்சுவடி நூலகம், (Madras Oriental Manuscript Library) மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், திருவனந்தபுரம் அரசாங்க நூலகம் (Travancore Government Library) முதலிய நிறுவனங்கள் பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளை விலைகொடுத்து வாங்கியும் அவற்றை வேறு வழிகளிற் பெற்றுந் தமிழற்குத் தொண்டாற்றி வருகின்றன. அவைகூட இவ்விரு நூல்களின் படிக்களைப் பெறமுடியாத நிலையிலுள்ளன. எனவே, குண்டலகேசியும் வளையாபதியும் சமயப் போரினாற்றோன்றி மறைந்த நூல்களென்று நாம் கருதலாம்.

நன்றி

காப்பியச் சொற்பொழிவுகள்

அரசு வெளியீடு - 1965

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்

சாதாரணமாக ஒருவரின் கண் 6 மைல் வரை பார்க்கக்கூடியது. கடலுக்கு அருகில் நின்றால் இரண்டரை மைல் தூரத்தைப் பார்க்கும். 300 அடி உயரமானடியிலிருந்து பார்த்தால் 23 மைல் வரை பார்க்கலாம். 3500 அடி உயரத்திலிருந்து பார்த்தால் 80 மைல் வரை பார்க்கலாம். 16000 அடி உயரத்திலிருந்து பார்த்தால் 165 மைல் தூரத்தைக் கண்ணால் பார்க்க முடியும்.

முத்தமிழ் கலாநிதி

பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் என்னும்

கலை அரும்பு மலர்கிறது

திருமதி புவனேஸ்வரி வேல்நிதி

விரிவுரையாளர்,

யாழ்ப்பாணம் தேசியக் கல்வியியற் கல்லூரி

கலையும் சமயமும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தது. அத்தகைய கலையின் மூலம் சமயத்தை வளர்க்கும்பேறு பெற்றவன் கலைஞன் அந்த வரிசையில் உலகத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பெருமை தேடித்தந்த வகையில் முத்தமிழ் கலைஞானி பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் அவர்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றார்.

இசைக் கலைஞர்களும் இயற்றமிழ் வல்லுநர்களும் சிறந்து விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்து இணுவையம்பதியில் வாழையடி வாழையாக கலைப்பாரம்பரியம் கொண்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த M. T. நடராஜ ஐயர் சுந்தரம்பாள் தம்பதிகளின் இரண்டாவது திருமகவாக பிரஜோத்தபத்தி வருடம் (1931) ஆவணி மாதம் ஆறாம் திகதி இணுவையம்பதியில் தோன்றிய வீரமணி ஐயர் அவர்கள் தமது இளமைக்காலத்தில் தமது கிராமத்திலும் அண்டைய கிராமங்களிலும் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். சகலதுறைகளிலும் வல்லவராக விளங்கித் தமது பதினேழாவது வயதில் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் சிறந்த மாணவராக மதிக்கப்பெற்றார்.

இக்காலத்தில் இணுவில் கிராமத்தில் அடிக்கடி நடமாடி அருள்மழை பெய்த நயினைச் சுவாமிகளது பெருங்கருணையும் ஆசீர்வாதமுகமாக “நீ உலகம் போற்றும் மேதையடா” என்ற அருள்வாக்கும் பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் அவர்க்குக் கிடைத்தது. 1952 ஆம் ஆண்டு தனது 22 ஆவது வயதில் தமிழகம் சென்று உலகப்புகழ் பெற்று கலாலேடித்திர நடனப்பள்ளியில் அந்நிறுவனத் தலைவராக விளங்கிய நடனமேதை ஸ்ரீமதி ருக்மணி அருண்டேல் அவர்களது மாணவனாக இணைந்து பரதக் கலையை அதிசிறப்பாகக் கற்றார். தொடர்ந்து இசைமேதையான M. D. இராமநாதன் போன்றோர்களிடம் இசையையும் கற்று தலைசிறந்த இசை, நடன இளவலாகத் தமிழகத்தில் போற்றப்பெற்றார்.

1956 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் தலைசிறந்த இயலிசை நடன விற்பன்னர்கள் முன்னிலையில் இவரால் ஆக்கி இசைவடிவமைக்கப்பெற்ற மயிலைக் குறவஞ்சி என்ற நாட்டிய நாடகம் மயிலை அருள்மிகு கற்பகாம்பிகை சமேத கபாலீஸ்வரர் திருக்கோவில் திருக்கோல மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதுவே பிரம்மஸ்ரீ ந. வீரமணி ஐயர் அவர்கள் ஆக்கிய இசைவடிவமைத்த முதலாவது நாட்டிய நாடகம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் அவர்கள் சமஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் தனது இளைமைக்காலம் முதல் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார். இவர் இளைமைக்காலம் முதல் கீர்த்தனைகள், நாட்டிய நாடகங்கள், வெண்பாக்கள், கவிதைகள், வாழ்த்துக்கள் போன்ற ஆக்கங்களை உருவாக்கியதோடு அவற்றுக்கு இசை கூட்டி வழங்கும் முறையையும் உருவாக்கியவர். கர்நாடக இசை உலகிற்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் எனக்கூறத்தக்க வகையில் பல்வேறு பாடல்களை உருவாக்கினார்.

தென்னிந்தியாவில் உள்ள சாகித்திய கர்த்தாக்கள் பலரும் இயற்கை வனப்புக்கள் நிறைந்ததும் அமைதியானதுமான சூழலை மையமாகக் கொண்டே தமது ஆக்கங்களைப் படைப்பவர்கள். ஆனால் பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயரோ தான் இருக்கும் இடம் எதுவோ

அந்தச் சூழலை மையமாகக் கொண்டு தனது சாகித்தியத்தை உருவாக்கி விடுவார். கதிர்காமக் கந்தனை ஒரு சமயம் தரிசிக்கச் சென்றபோது அவ்விடத்தின் இயற்கை அழகையும் அங்கு நிறைந்து நின்ற பக்தர்களின் பக்திப் பிரவாகத்தையும் கண்டு கதிர்காமக் கந்தனின் வாசலில் இருந்தபடியே ஒரே வேகத்தில் கந்தன் புகழ்பாடும் 108 பாடல்களைப் பாடிமுடித்தார். இது இவரது திறமைக்குச் சான்றாகும். ஈழத்தில் வீரமணி ஐயர் அவர்களினால் பாடப்பெறாத தலங்கள் இல்லை என்றே கூறலாம்.

இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியாவிலும் பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயரின் புகழ் நிலைத்திருக்கின்றது. தென்னகத்து மயிலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் கபாலீஸ்வரக் கடவுளின் தேவியாகிய கற்பகாம்பிகை மீது இவர் பாடிய “கற்பகவல்லிநின் பொற்பதங்கள் பிடித்தேன்.....” என்னும் பாடல் அந்த ஆலயத்தின் வாசலில் உள்ள கருங்கல்லிலே பொறிக்கப்பட்டள்ளதோடு பாடலின் கீழ் யாழ்ப்பாணம் இணுவில் பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அக்கருங்கல்லின் எதிர்ப்புறத்தில் திருஞானசம்பந்தரின் பாடல் ஒன்றும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

1956 ஆம் ஆண்டு வீரமணி ஐயர் அவர்கள் சென்னையில் கலாவேத்திரத்திலும் ஏனைய நுண்கலைக் கல்லூரிகளிலும் பயின்றுகொண்டிருந்த காலத்தில் தினசரி காலை மாலை வேளைகளில் கபாலீஸ்வரர் கோவிலுக்கு சென்று அங்குள்ள கற்பகாம்பிகை உருகிப் பாடிப் பணிந்து பரவ்சமடைவது வழக்கம். அக்காலங்களில் அன்னையின் பாசமும் அன்பும் அனுக்கிரகமும் காருண்யமும் தம்மீது பொழியப்படுவதாக உணரத்தலைப்படலானார். பரம்பரை பரம்பரையாக வந்த இசைஞானத்தினாலும், தமது கைவரப்பெற்ற தமிழ் சமஸ்கிருத புலமையாலும் “திருமயிலைக் கீர்த்தனைகள்” என்னும் நூலை இயற்றினார். இந்நூலிலேயே “கற்பகவல்லிநின் பொற்பதங்கள் பிடித்தேன்” என்ற கீர்த்தனையும் அமைந்துள்ளது.

“தித்திக்கும் தேன் தமிழ் நவரசமுடன் பக்தி ரசமும் ததும்ப இலக்கணச் சுவை குன்றாது மயிலைக் குறவஞ்சி என்னும் அரிய நூலிழைத்துக் கூடுகட்டியிருக்கும் அற்புதச் சிலந்தி” நமது ந. வீரமணி என்னும் அடையாறு கலாவேத்திர மாணவன் எனப் பிரபல சாகித்திய கர்த்தாவும் வீரமணி ஐயர் அவர்களின் குருநாதருமாகிய பாபநாசம் சிவனின் கூற்று இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இசைத்தட்டுக்களுக்கு என்று வீரமணி ஐயர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் தென்னிந்தியாவின் பிரபல பாடகர்களான சீர்காழி கோவிந்தராஜன், T. M. சவுந்தராஜன், மகாராஜபுரம் சந்தானம், மலேசியா வாசுதேவன், சாது முருகதாஸ், K. B. சந்திரம்பாள் ஆகியோரால் பாடப்பட்டுள்ளன.

1980 ஆம் ஆண்டில் பாலமுரளிக்கிருஷ்ணா அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருந்தபோது வீரமணி ஐயர் பாடல்கள் ஆக்கும் திறனைக் கண்டு வியந்து ஐயர் உமக்கு நாலு சுரத்தில் இராகம் அமைத்துப் பாட முடியுமா? என்று கேட்டார். அதற்குப் பதிலளித்த வீரமணி ஐயர் அவர்கள் ஸகமநிஸ என்ற ஆரோகனத்தையும், ஸநிமகஸ என்ற அவரோகனத்தையும் கொண்ட “ஜெயம்” என்ற இராகத்தை உடனேயே ஆக்கிய ஆதிதாளத்தில் (“ஜெயமருள்வாய் ஜெகதீஸ்வரா ∴ ஜெயகௌரி மணாளா - தயாளர்”) என்ற கீர்த்தனையைப் பாடினார். பாலமுரளிக்கிருஷ்ணா அவர்கள் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

இவர் 1996 ஆம் ஆண்டில் இறைவனடி சேர்ந்த தம் அருமைச் சகதர்மதாரணி (மனைவி) ஸ்ரீமதி ருக்மணி அம்மாளின் மலராக ஆதிசங்கரர் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதியுள்ள சிறந்த கோத்திரங்களில் ஒன்றாக விளங்குவதும் அம்பாள் பற்றிய நூறு பாடல்களைக் கொண்டதுமான “சவுந்தர்யலஹரி” இனைத் தழுவி தாம் வழிபடும் இணுவில் ஸ்ரீ கண்ணகா பரமேஸ்வரி அம்பாள் பேரிலே “ஸ்ரீ கண்ணகா பரமேஸ்வரி அம்பாள் சவுந்தர்யலஹரி கீர்த்தனா ஸதகம்” என்னும் இசையாக்கத்தினை நன்கு செய்துள்ளார். மூலநூலின் கருத்துக்களை பெரிதும் தழுவி எழுதப்பட்டதாயினும் புதிய ஆக்கமாகவே இது விளங்குகின்றது. இவ் ஆக்கம் கீர்த்தனை வடிவிலான தோத்திரமாகவே அமைந்துள்ளது.

ஐயாவின் பாடல்களது கவிமுத்திரை தலத்தின் பெயரால் அல்லது அங்குள்ள மூர்த்தியின் பெயரால் மாத்திரம் அமைந்தது. பல்லாயிரம் கீர்த்தனைகளை இயற்றிய அவர் எந்தவொரு இடத்திலும் தனது பெயரை அல்லது புனைப்பெயரைக்கூட கூடாத கவித்துறவி. அநேக

பாடல்கள் எல்லாம் நாயக நாயகி பாவமாகவும் தலத்தின் அல்லது மூர்த்தியின் மேதகு தன்மைகளை எடுத்தியம்புவதாகவே இருப்பதைக் காணலாம்.

இவ்வாறாக கலைப்பணி, தமிழ்ப்பணி, சமூகப்பணி ஆகியவற்றுடன் சமய வளர்ச்சிக்கு இவர் ஆற்றிய பணிகள் அளவிடற்கரியது. எம்மதமும் சம்மதம் என்ற கோட்பாட்டிற்கு அமைய இந்து சமயத்தை மட்டுமன்றி இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் போன்ற மதங்களையும் வளர்ப்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அல்லாஹ்வின் தொண்ணூற்றொன்பது அழகு நாமங்களின் சிறப்பையும் அருள்மறையாம் திருக்குர்ஆனின்..... முதன்முதலாக கர்நாடக பாணியில் தொகுத்துள்ளார். கவிதைத் தொகுப்பை அறிமுகம் செய்துவைக்கும் விழா ஒன்று கோட்டை சோனக, இஸ்லாமிய கலாச்சார மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. சோனக இளைஞர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்த இவ்விழாவில் கலந்துகொண்ட கொழும்பு பொது நூல்நிலையப் பதில் பொறுப்பதிகாரி ஜனாப் S.M. கமாலுத்தீன் உரை ஆற்றுகையில் “இஸ்லாத்தைப் பற்றி ஆழமாகக் கற்றாய்ந்து அல்லாஹ்வின் அழகுறு நாமங்களின் சிறப்புப் பற்றியும் அவன் அளித்த திருக்குர்ஆனின் மாண்பு பற்றியும் கர்நாடக பாணியில் கவிதைகள் ஆக்கியுள்ள ந. வீரமணி ஐயா அவர்களின் பெரும்பணி பாராட்டுக்குரியதாகும்” என்றார்.

அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களின் பொருளை முஸ்லீம்களின் பெரும்பாலோர் அறியாமல் இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களின் பொருளைத் தமிழ் தெரிந்த அனைவரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில் கவிதையில் தந்துள்ளமையினால் முஸ்லீம்கள் அனைவரும் வீரமணி ஐயர் அவர்களுக்கு கடமைப்பட்டு இரக்கின்றோம் என்றார். சர்வதே இஸ்லாமிய நிலையத்தின் தலைவர் ஜனாப் யு. டப்ளியூ. எம். அமீர் வீரமணி ஐயர் அவர்களுக்கு பூமாலை சூட்டி கௌரவித்தார்.

2000 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி ஆரம்பிக்கவென பீடாதிபதி டாக்டர் தி. கமலநாதன் காலடி எடுத்து வைத்தபோது பலவழிகளிலும் தன் மாணவனுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்குவதோடு தன் ஆசீர்வாதத்தையும் வழங்குவார். வீரமணி ஐயாவின் ஆசீர்வாதத்துடன் ஆரம்பிக்கப்படும் எக்கருமமும் சிறப்பாக தடையின்றி நிறைவேறும் என்து பீடாதிபதி டாக்டர் தி. கமலநாதனின் நம்பிக்கை. யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்கான கல்லூரிக்கீதத்தை இயற்றித் தந்ததோடு அதற்கான இசையமைப்பையும் மாணவரின் அன்பான வேண்டுகோளுக்கிணங்க அமைத்துத் தந்த பெருமைக்குரியவர்.

வீரமணி ஐயாவிடம் காணப்படும் வித்துவம், புலமை, ஆற்றல் இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒருவரிடம் காணப்படும் சிறப்பம்சங்களைப் பெருமையுடன் புகழ்ந்து மனநிறைவுடன் பாராட்டி அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்ற இயல்பு மனிதர்களிடம் காணமுடியாத ஓர் சிறந்த பண்பாகும். பொறாமை, சூது, வஞ்சனை, கர்வம், பெருமை போன்ற குணங்கள் ஐயாவிடம் எள்ளளவிலும் காணமுடியாது. யாரைக்கண்டாலும் “நல்லாயிரடா” “சிறப்பாய்ச் செய்யடா” என்றும் “உனக்கு என் அருள் இருக்கும்” என்று ஆசி கூறுவார்.

இசை, நடன வித்தகர் 2003 ஆம் ஆண்டு சிவப்பேறுபெற்றுவிட்டார் எனினும் அவர் இயற்றிய, இசையமைத்த பாடல்கள் இலங்கையில் மட்டுமல்ல இந்தியாவின் மூலைமுடுக்குகளிலும் ஒலித்தவண்ணம் உள்ளது. சிவப்பேற்றின் பின் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிச் சமூகம் ஐயா அவர்களின் பிறந்த தினத்தன்று நினைவுப் பேருரை நிகழ்த்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் இவரது இரண்டாவது மனைவி சுசீலாதேவி, ஐயாவின் இலச்சியங்களைத் தொடர்ந்து பின்பற்றி வருகின்றார். அவருடைய கலை ஆக்கங்கள் சிலவற்றை தொடர்ந்து பிரசுரித்து வருகின்றார்.

கலைச்சேவை ஆற்றிய அரசாங்கக் கல்லூரிகள் :

நடன இடைவரவு செய்முறை காட்டுனராக ஆசிரியர் கலாசாலை - கோப்பாய், பலாலி, நல்லூர், கொழும்புத்துறை ஆகிய இடங்களில் 02.06.1965 தொடக்கம் 06.09.1966 வரை சேவைபுரிந்தார்.

சங்கீத ஆசிரியராக மட்டக்களப்பு அரசாங்கக் கல்லூரியில் 07.09.1966 தொடக்கம் 31.12.1966 சேவை புரிந்தார்.

உதவி ஆசிரியராக மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரியில் 01.09.1967 தொடக்கம் 31.12.1970 சேவை புரிந்தார்.

பரதநாட்டிய விரிவுரையாளர், நடனத்துறைத் தலைவராக பலாலி அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் 01.04.1972 தொடக்கம் 23.01.1977 வரை சேவை புரிந்தார்.

விரிவுரையாளர் (விசேடம்) நடனத்துறைத் தலைவர், கோப்பாய், பலாலி அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் 24.01.1977 தொடக்கம் 31.12.1990 வரை சேவை புரிந்தார்.

இடை வரவு விரிவுரையாளர் பரதநாட்டியம் R. A. F. A. யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தில் 24.01.1977 தொடக்கம் 31.12.1996 வரை சேவை புரிந்தார்.

பரதநாட்டிய விரிவுரையாளராக இருந்து கொழும்பு வித்தியோதயா பல்கலைக்கழக நாடகமும் அரங்கியலும் டிப்ளோமாத் துறையினருக்கு சேவை புரிந்தார்.

உயர்தர பரீட்சைகள் பரீட்சைக் கட்டுப்பாட்டாளராக கடமையாற்றினார்.

நடனத்திற்கான பிரதான பரீட்சகராக R. A. F. A. யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்திலும் கொழும்பு பரீட்சைத் திணைக்களத்திலும் யாழ்ப்பாணம் வட இலங்கை சங்கீத சபையிலும் பணிபுரிந்தார்.

இசை நடனத்துறையில் பிரம்மஸ்ரீ ந. வீரமணி ஐயர் அவர்கள் இசைக்காவிதத் தயாரிப்பாளராகவும் இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முதல்தர எழுதினராகவும், நாட்டிய நாடகங்களின் தயாரிப்பாளரும் நெறிப்படுத்துனராகவும், ஒலிப்பதிவு நாடா, ஒளிப்பதிவு நாடாக்கள் பலவற்றின் தயாரிப்பாளரும் நெறிப்படுத்துனராகவும், இசை, நடனத்துறை சார்ந்த நூல்கள் பலவற்றினது ஆசிரியராகவும் இருந்து பல சேவைகளை நம் நாட்டிற்கு செய்துவந்தார்.

பாராட்டுக்களும் பட்டங்களும் :

பிரம்மஸ்ரீ ந. வீரமணி ஐயர் அவர்கள் பாடசாலையில் கல்விபயின்று கொண்டிருந்த காலத்திலேயே கவிதைகள் இயற்றத் தொடங்கினார். இசையிலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த காரணத்தினால் சாகித்தியங்களை இயற்றுவதில் வல்லுனராக விளங்கினார். இதனால் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் இருந்து பதினேழுக்கும் மேற்பட்ட பட்டங்கள் இவருக்கு தகமைசார் அமைப்புக்களினாலும் அறிஞர்களினாலும் அளிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

ஈழத்தில் இவர் இசைத்துறைக்கு ஆற்றியுள்ள தொண்டினையும் வித்துவத் திறமையையும் பாராட்டி 24.06.1968 இல் இலங்கையில் இருந்து அப்போதைய இந்தியத் தூதுவரான Y. D. கண்டேவியா என்பவரால் “இயலிசை வாரிதி” என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

தமது கிராமத்தில் இசை, நடனப் பணிபுரிந்துவரும் வீரமணி ஐயர் அவர்களின் திறமையினைப் பாராட்டி இணுவில் சனசபை நிலையத்தினர் 15.11.1975 இல் “சாஹித்திய கலாவேந்தன்” என்னும் விருதினை வழங்கிப் பாராட்டினார்.

இணுவை சிவகாமசுந்தரி கீர்த்தனைகளை ஆக்கியுதவிய பிரம்மஸ்ரீ ந. வீரமணி ஐயர் அவர்களை கௌரவித்து கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 27.03.1980 இல் “முத்தமிழ் வாரிதி” என்னும் பட்டத்தினை வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

கர்நாடக இசை, நடனத்துறைக்கு இவர் ஆற்றிய சேவையைக் கௌரவிக்கும் முகமாக வட இலங்கை சங்கீத சபையினர் 11.09.1982 இல் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்ததோடு 10.06.1983 இல் “கவிமாமணி” என்னும் பட்டத்தினையும் வாழ்த்துப்பா ஒன்றையும் வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

இவரது கலை வித்துவ பெருமையைப் பாராட்டிக் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையினர் 21.07.1986 இல் “ஸாஹித்திய சாகரம்” என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் சபையினர் இவருடைய சாகித்தியத் துறையைப் பாராட்டி நாவலரின் நூற்றியெட்டாவது குருபூசையின்போது 23.11.1986 இல் “ஸாஹித்திய மாமணி” என்னும் விருதினை வழங்கினர்.

இவரின் கவிதையாக்கும் திறமையும் இசை, நடன வல்லமையையும் பாராட்டும் முகமாகப் பிரதேச அபிவிருத்தியமைச்சு 08.01.1987 இல் “ஸ்ருஷ்டி ஞாயிறு” என்னும் விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சு இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கு இவர் ஆற்றிய அரும்பணியைப் பாராட்டி 21.02.1993 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் நடைபெற்ற பக்திப் பெருவிழாவில் “அருட்கலைவாரிதி” என்னும் பட்டம் அருள்மொழி அரசு ஞானவள்ளல் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் முன்னிலையில் வழங்கப்பட்டது.

கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் இசை, நடன சேவையைப் பாராட்டி “கலாரத்ன” என்னும் பட்டத்தை 29.12.1996 இல் பாராட்டி வழங்கிக் கௌரவித்தது.

இவர் இலங்கையில் கர்நாடக சங்கீத கலைத்துறையின் மேம்பட்டிற்கு ஆற்றிய மேலான சேவையினைப் பாராட்டும் வண்ணம் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் 22.05.1997 இல் நடைபெற்ற கலாபூஷண விருது வழங்கும் வைபவத்தில் “கலாபூஷண” என்ற விருதினை கலாச்சார அலுவல்கள் பணிப்பாளர் W. D. W. அபயவர்த்தன வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனமும் இணுவில் வாழ் மக்களும் யாழ் மாவட்ட ஆலய பரிபாலன சபைகளும் கலைஞர்களும் இணைந்து 29.03.1998 இல் “மகாவித்துவான்” என்னும் கௌரவப் பட்டத்தை வழங்கிப் பாராட்டினர்.

இவரது கலைச்சேவையைப் பாராட்டி நல்லூர் ஸ்ரீ பாலகதிர்காம தேவஸ்தானம் 08.07.1998 ஆம் ஆண்டு “ஸம்வாதீஸ்வரர்” என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. இவற்றைவிட ஸாஹித்திய சிரோமணி, முத்தமிழ் வித்தகர், அருட்கலை வாரதி, ஆசுகவி என்னும் பட்டங்களையும் பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் அவர்கள் பெற்றுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தின் 1997 ஆம் ஆண்டு வெளியான நூல்களில் சமய இலக்கியத்துறையில் சிறந்ததென “சுவந்தர்யலஹரி” என்னும் நூல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் அவர்களுக்கு இலக்கிய நூற்பரிசு வழங்கப்பட்டது.

இப் பட்டங்கள் மட்டுமல்ல இசை, நடனத்துறைக்கு இவர் ஈட்டியுள்ள சாதனைகளையும் புலமைத்துவத்தையும் பாராட்டும் வகையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு “முதுகலைமாணி” என்ற கௌரவப் பட்டமளித்து பெருமைப்படுத்தியுள்ளது சிறப்பாகக் குறிப்பிடற்பாலது.

உசாத்துணை

1. நா. வி. மு. நவரத்தினம் “முத்தமிழ் கலைஞானி வீரமணி ஐயர்” தினகரன் - 28.03.1998.
2. குணராஜா ஆனந்தசெந்தாரன் “பல்துறைக் கலைஞர் வீரமணி ஐயர்” சூரியகாந்தி உதயன் ஞாயிறு சிறப்பம்சம்.
3. செல்லப்பா நடராஜா “கற்பகாம்பாளின் அனுக்கிரகம் தன்மீது பொழியப்படுவதாக உணரத்தலைப்பட்ட சாஹித்திய கர்த்தா” தினக்குரல் 29.03.1998 பக்கம் 15.
4. பக்கர்சாமி எஸ். - “அறிவும் அனுபவமும்” ஈழநாடு யாழ்ப்பாணம் 28.12.1986 பக். 5.
5. சிவத்தம்பி கா. “ஈழத்தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் அவைக்காற்றுக் கலைகள்” ஓர் சமூகவியல் நோக்கு மானுடம் இதழ் 5. இலக்கிய கலாபண்டிதர் திருச்சி - மே - 1978 - பக். 17-32.
6. பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் “ஸௌந்தர்யலஹரிக் கீர்த்தனா ஸதகம்”.
7. பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் திருக்குறள் கீர்த்தனைகள் முதற்பதிப்பு - 2005.
8. பிரம்மஸ்ரீ ந. வீரமணி ஐயர் 72 மேள கீர்த்தராக திருமயிலைக் கற்பகாம்பாளர் கீர்த்தனைகள் - இலண்டன் ஸ்ரீமதி சிவசக்தி சிவனேசன் அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது - 2000.
9. வி. சிவசாமி பரதக்கலை (திருத்தி விரிவாக்கிய மூன்றாம் பதிப்பு - 2005).

பாரதியும் தேசியமும்

திரு. சி. காண்டீபன்
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

இன்றைய உலகின் அநேகப் போக்குகளுக்கு தோற்றுவாயாக அமைந்த மிக முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வான தொழிற்புரட்சியில் இருந்து தேசியம் என்ற கருத்தியலைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

தொழிற்புரட்சியையொட்டி உலகெங்கிலும், “தேசியம்” என்பது இருநிலைகளில் கட்டமைக்கப்படுவதை அறியலாம். ஒன்று, தொழிற்புரட்சி உருவான இடங்களில் உருவான தேசியம், விளைவாய் சந்தைகளாக்கப்பட்ட சந்தைகளில் உருவாக்கப்பட்ட தேசியம் என்பதை அதன் தோற்ற நிலையில் இருந்து அறிந்துகொள்கிறோம்.

காலனிய நாடுகளில், தேசிய உருவாக்கம் என்பது, அந்நியர்கள் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியான அடக்குமுறைக்கு எதிராக கட்டமைந்த ஓர் அரசியல் கருத்தியலாக இருக்கின்றது.

ஓர் அரசியல் கருத்து உருவாகும்போது அது சமூகத்தின் சகல துறைகளையும் எதிர்கொள்கிறது. இலக்கியத்திலும் அப்படியே. எனவே, அங்கு கவிஞன் என்பவன் பிரதானப் போக்கின் உடன் நிகழ்வாகவும் உப விளைவாகவும் இருக்கிறான். இவ்வகையில் உலகெங்கிலும் பற்பல தேசிய கவிஞர்கள் தோன்றுவதைக் காணலாம்.

சிலி - பாபுலோ நெருடா
வியட்நாம் - ஹோசிமின்
சீனா - மா வோ
இந்தோனேஷியா - ரிவாயாமின்
அரேபியா - முகமது தார்விஷ்

என்று பல உதாரணங்களைக் காண முடியும். பாரத நாட்டு தேசிய கவியாக பாரதி இனங்காணப்படுவதை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

தேசியம் :

தேசியம் குறித்து ஒரு முற்றான வரையறையை உருவாக்குவதென்பது சற்று சிக்கலானது. ஆனால், சற்று பொதுமையான ஒரு வரையறையை எட்ட வேண்டியது இக்கட்டுரைக்கு அவசியமாகிறது.

1. தேசத்தின் எல்லைகள், குடிமக்கள், அந்நியர்கள், இவை குறித்தான வரையறைகள் ஆளுக்கு ஆள், அரசியலுக்கு அரசியல், காலத்திற்குக் காலம் வேறுபடுகின்றன.
2. குடிமக்களின் அடையாளம் என்பதும் மற்ற அடையாளங்களைப் போலவே வித்தியாசங்களின் மூலமாகத்தான் வரையறுக்கப்படுகிறது. அந்நியரை எதிரிகளைக் கட்டமைக்காமல் நீங்கள் குடிமக்களை வரையறுக்க முடியாது.
3. தேசம் ஒரு கற்பிதம். கற்பிதம் செய்யப்பட்ட சமூகம், குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு இவை போலவே, தேசமும் இயற்கையானதல்ல. வரலாற்று ரீதியானதே.

4. தேசம், தேச அரசு என்பன நவீன கண்டு பிடிப்புகள். தேச அரசின் நியாயப்பாட்டிற்கான கருத்தியலாகத் தேசியம் கற்பிக்கப்படுகிறது. தேச அரசுகள் நிர்மாணிக்கப்படும்போது, தேச மரபு, தேச வீதங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுவது ஒரு புறம்.

இவையாவும், தேசியம் குறித்து இன்றைய சமூகவியலாளர் கூறும் வரையறைகள். மொத்தமாக தேசம் என்பது ஒரு வரலாற்றுத் தேவையின் பொருட்டு எழும் ஒரு தற்காலிக அமைப்பு. அந்த தேசியத்தின் தேவைக்கான அடிப்படைகள் அதன் அக மற்றும் புறச் சூழலில் இருந்து வடித்தெடுக்கப்படுகிறது என்ற ஒரு பொது வரையறையை எட்டலாம்.

இவ்வரையறை கட்டுரையின் போக்கில், தேவையின்பொருட்டு விரிந்துகொள்வதென்பது அவசியமாகவும், இயல்பாகவும் இருக்கக் கூடும். இந்திய தேசிய உருவாக்கம் :-

இந்திய தேசியம் பின்வருவனவற்றை அடியொற்றி எழுகிறது.

1. ஆங்கிலேயரின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான மனோநிலை.
2. பொது எதிரி உருவாக்கம் (ஆங்கிலேயர்)
3. பொது எதிரியின் முன் உள்நாட்டு பேதங்கள் மெளனமாதல்.
4. தேசிய இனங்களின் தனித்தன்மைகள் தேசியம் என்ற பொதுமையை நோக்கி இழுத்துச்செல்லப்படல்.
5. தேசத்தின் பழைய வரலாற்று மீறல்கள், புதிய அரசியல் சிக்கல்கள், புனிதம் - பெருமை எனவாக மாற்றப்படல்.

இந்திய தேசிய உருவாக்கத்தின் ஆரம்ப புள்ளிகளாக சிலவற்றைக் கூறலாம் :

1. பிரிட்டிஷ் இந்தியன் அசோசியேசன் - 1851
2. மெட்ராஸ் நேடிவ் அசோசியேசன்
3. புனா சர்வஜனிக சபா - 1853
4. இந்தியன் அசோசியேஷன் - 1875
5. மகாஜன சபை - 1875
6. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் - 1885 - டிசம்பர்

இந்திய தேசியத்தை அரசியல் ரீதியாக இப்படி விளங்கிக்கொள்ளலாம். இது இலக்கியத்தில் செயற்பட்ட விதத்தை பாரதியின் ஊடாகக் காணலாம்.

பாரதியும் தேசியமும் :

இந்திய தேசிய உருவாக்கம் என்பது சித்தாந்த ரீதியாக நிகழ்ந்த ஒன்றல்ல. அரசியல் ரீதியாகவும் உணர்வு ரீதியாகவும் கட்டப்பட்ட ஒன்று. இந்நிலையில் பாரதியை இரண்டாக இனங்காண முடியும்.

ஒன்று, கவிதையில் உணர்வு நிலையில் பாரதிக்கும் தேசியத்துக்குமான தொடர்பு, இரண்டு கட்டுரையில் அரசியல் ரீதியாக பாரதிக்கும் தேசியத்துக்குமான தொடர்பு.

இவ்விரண்டிற்குமான இணைப்புள்ளிகளில் பாரதியின் தேசியத்தை நாம் பிரித்தெடுக்க முடியும்.

கவிதையில்,

“பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு - எங்கள்
பாரத நாடு !

கானத் திலே அமுதாக நிறைந்த
கவிதையி லேஉயர் நாடு !
உண்மையி லேதவ றாத புலவர்
உணர்வினி லே உயர் நாடு !

இந்தப் பாடல் முழுவதிலும், தேசியத்திற்கான ஓர் அடிப்படை உருவாக்கம் இருக்கிறது. இப்பாடலின் கடைசியடிவரை, பாரதத்தின் பழம்பெருமைகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்து நிறுவிக்கொள்ளும் தன்மையினையே காண்கிறோம்.

சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம் ;
சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்போம் ;
வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின் மிகையால் ;
மையத்து நாடுகளில் பயிர் செய்வோம்.

கங்கை நதிப்புறத்துக் கோதுமைப் பண்டம் ;
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்ளு வோம் ;
சிங்க மராட்டியர்தம் கவிதை கொண்டு
சேரத்துத் தந்தங்கள் பரிசளிப்போம்.

ஆயுதம் செய்வோம் நல்லகாகிதம் செய்வோம் ;
ஆலைகள் வைப்போம் கல்விச் சாலைகள் வைப்போம் ;
ஓயுதல் செய்யோம் தலை சாயுதல் செய்யோம் ;
உண்மைகள் சொல்வோம் பல வண்மைகள் செய்வோம்.

இக்கவிதை முழுக்க, கவிதையின் எல்லைகளைத் தாண்டிய, தேசியத்திற்கான ஓர் அரசியல் செயல்திட்டம், கவிதைக்கான புனைவோடும் விளங்குவதைக் காணலாம்.

ஜயஜய புவானி ! ஜயஜய பாரதம்
ஜயஜய மாதா ! ஜயஜய தூர்க்கா
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்

இங்குத் தேசத்தின் மீது ஒரு வழிபாட்டையே காட்டுகிறார். இதுவே, தேசியத்தின் உச்சமாக இருக்கிறது. தேசிய உருவாக்கத்தின் போது, தேச மக்களின் மனம் உணர்வு நிலையில் ஒருமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதுவே, இங்கு நிகழ்வது.

கட்டுரையில் :

இந்தியாவிலே, பிறந்து இந்தியாவிலே வளர்ந்து இந்நாட்டின் வேடிம லாபங்களையே தமது சேம லாபங்களாகவுடைய எல்லா வகுப்பினரும் ஒரே ஜாதியென்ற, அந்த ஜாதி முழுமையும் உன்னதம் பெறுவதற்குரிய வழிகளை அனுசரிக்க வேண்டுமென்ற வழிகளை அனுசரிக்க வேண்டுமென்ற ஞானமே “ஜாதிய ஞானம்” என்று கூறப்படும். இந்தியா பல பல பாலைகளையும் மதங்களையும், இனங்களையும் உடைய நாடாதலால் இங்கே ஜாதிய ஞானம் ஏற்படுவது இயற்கை விரோதமென்று சிலர் கூறுகிறார்கள். இதை நாம் எத்தனையோ முறை கண்டனம் செய்து எழுதியிருக்கிறோம் !

இங்கு பாரதி என்ற அரசியலாளனின் மிக தேசியம் குறித்த மிகத் திட்டவட்டமான நிலைப்பாட்டைக் காண்கிறோம். இங்கு பாரதி ஜாதிய ஞானம் என்று குறிப்பிடுவதை பாரதியுணர்ந்த தேசியமாக இருக்கக்கூடும் என யுகிக்கிறார் பெ. சு. மணி.

கவிதையில், உணர்வு நிலையுடன் கூடிய ஒரு புனைவு தன்மையினையும், கட்டுரையில் ஓரளவுக்கேனும் சில திட்டவட்ட வரையறைகளையேனும் காண்கிறோம்.

அநீதிகளை நாசம் செய்யும் வெளியீடாக நமக்கிடையே கடவுள் பத்தாவது அவதாரம் செய்திருக்கின்றார். இப்போது மனிதரூபமாக அவதாரம் செய்யவில்லை. அவருடைய அவதாரத்தின் பெயர், சுதேசியம். அவருடைய ஆயுதம் BOYCOTT, அதாவது அன்னிய சம்பந்த விலக்கு அல்லது பகிஷ்காரம் அவருடைய மந்திரம் வந்தே மாதரம் !

மீண்டும் தேசியத்தை தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்துவதைக் காண்கிறோம். பாரதி, தன் சமகால பிரச்சினைக்கான முழுத் தீர்வாகவே தேசியத்தை (சுதேசியத்தை) எண்ணியிருக்கிறார் என்பது இம்மேற்கோளில் இருந்து தெளிவாகிறது.

பாரதியின் நிலைப்பாடு :

ஆனால், பாரதியை ஒரு முழுத் தேசியவாதியாகப் பார்ப்பதிலும் சிக்கல் இருக்கிறது. பாரதியின் ஆளுமை பன்முகப் பட்டதெனினும் பிரதானமாக விளங்குவது கவிஞனாக.

எனவே, பாரதியின் தேசியம் பற்றிய எண்ணங்களை சித்தாந்தமாகவோ, கோட்பாடாகவோ வடித்தெடுப்பதென்பது இன்றைய அரசியல் சூழலில் தத்துவங்களை வரையறுத்துத் தொகுத்துக்கொள்ளும் ஒரு வினையின் விளைவு,

பாரதிக்கு தேசப்பற்றுக்கு நிகரான தமிழ்ப் பற்று இருந்ததென்பதற்கு அவருடைய கவிதையில் நிறையச் சான்றுகளைக் காணலாம். தமிழ் பற்றிய அநேகக் கவிதைகள் பாரதி கவிதைகள் பதிப்பில், தேசியப் பாடல் என்ற பிரிவின்கீழ் தரப்பட்டுள்ளன.

நிறைய இடங்களில் தமிழர் நிலத்தையும் தேசியத்திற்குரிய தன்மையோடு பார்க்கிறார் பாரதி. ஆனால், தமிழ் என்ற தனித்தன்மையும் தேசியம் என்ற முழுமையின் ஒரு பகுதியே என்பது பாரதியின் ஒரு அடிப்படைப் பார்வையாக இருந்தது.

துணை நூற் பட்டியல் :-

1. பாரதி என்றொரு மானுடன் - சிற்பி பாலசுப்பிரமணிக் கோலம் வெளியீடு
2. பாரதி தரிசனம் - நியூசெஞ்சரி புக ஹவுஸ்
இந்திய பத்திரிகைகள்
3. பாரதியார் முதல்
4. பாரதியும் சோசலிசமும் - கோ. கேசவன்
5. கலாச்சாரத்தின் வன்முறை - அ. மாக்ஸ் "அடையாம் வெளியீடு" 2000
முதற்பதிப்பு
6. பாரதி வரலாறு - சீனி விஸ்வநாதன்
7. தமிழ்த் தேசமும் தன்னுரிமையும் - நாசேந்திர சோழன், உதயம் வெளியீடு -
மே 1999

நாட்டார் இலக்கியம்

செல்வன் தே. கருணாகரன்

ஹ/புனித பொஸ்கோ மத்திய கல்லூரி

ஹற்றன்

மத்திய மாகாணம்

“கைக்கரிவாள் கைக்கொண்டேள்
கழனி செல்லும் இளநங்காய்
அறுத்து விட்டாய் என் உள்ளத்தாய்
அஞ்சனக்கண் வாளாலே”

கழனிக்குச் செல்லும் கன்னி ஒருத்திமீது இளங்காளை ஒருவன் சிருங்காரமெய்துகிறான். பிறந்து சிறந்த மொழிகளில் வளர்ந்தும் சிறந்த தமிழ் மொழியில் எண்ணற்ற இலக்கிய வகை தோன்றியுள்ளன. அப்பட்டியலில் நாட்டார் இலக்கியமும் விதந்து உரைத்தற்கரியதாகும். இலக்கியம் பற்றிய அறிஞர் ஒருவரின் கருத்துப்படி “உழைத்துக் களைத்த உள்ளங்களுக்கு வெண்சாமரை வீசுவதானால் அதுவே இலக்கியம்” இக்கருத்து நாட்டார் இலக்கியத்துக்கு கனச் சிக்கனமாகப் பொருந்துகிறது.

நாட்டார் இலக்கியம் ஒவ்வொரு மொழிகளிலும் உருவெடுத்திருந்தாலும் தமிழில் தோன்றிய நாட்டார் பாடல்களுக்கு என்றும் தனியிடம் உண்டு. கமத்தொழில், களை பிடுங்குதல், நெல் விதைத்தல், வாய்க்கால் கட்டுதல் போன்ற உழவுத்தொழிலின் போது காலை முதல் மாலை வரை வேலை செய்யும் விவசாயிகளின் களைப்பையும், அலுப்பையும் போக்க வாய் வழியாகப் பாடப்படும் பாடல்களே நாட்டார் இலக்கியமாக பரிணமித்தது. இது உழவு, மீன்பிடித்தல், கொழுந்து பறித்தல் போன்ற பல விவசாயத் தொழில்களை செய்யும் எம்மவரிடையே களைப்பையும், இளைப்பையும் போக்கி மார்பிற்கும் மனதிற்கும் வலுவூட்டி செய்யுந் தொழிலைத் தெய்வமாகப் போற்ற உறுதுணையாகின்றன.

ஆரம்ப கால கட்டங்களில் உழவர்கள் களை பிடுங்கும் போது, நாற்று நடும்போது, அறுவடை செய்யும்போது வாய் மொழிப்பாடல்களை எந்தவொரு தாளராகமோ, பன்னிசைக் கருவிகளின் துணையின்றியோ பாடினர். உதாரணமாக அறுவடை செய்யும் போது

“பள்ளத்துப் பள்ளன் எங்கடி போறான்
பள்ளன் பள்ளம் பார்த்து அறுக்கப்போறான்
ஆளுங் கூழை, அரிவாளுங் கூழை”....

என்ற இப்பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. இவ்வாறு, உழவர்கள் தத்தமது வேலைப்பழுவைக் குறைக்க பாடப்பட்ட பாடல்கள் இன்று நாட்டார் இலக்கிய மேடைக்குள் அரங்கேறியுள்ளன.

இதே போன்று ஆழிக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்லும் மீனவர்களும் “ஹொய் ... ஹொய் ... ஹொய்யா ! ஹொய்யா ... ஹொய் ... ஹொய் ஹொய்யா !”.... என்ற மெட்டில் பாட்டைக் கட்டுகிறார்கள். மீன்பிடிக்கச் சென்றவன் கரை வரும் நேரம் வரை கரைமீதும் கடல் அலை மீதும் வழிமீது விழி வைத்து காத்திருக்கும் துணைவியரும் ஏக்கவுணர்வுடன் பாடல் படிப்பார். இவ்வாறு, நாட்டார் இலக்கியத்தின் வலைக்குள் மீன்பிடித்தொழிலும் தப்பிக்க முடியவில்லை.

“கோண கோண மலையேறி
கோப்பிப் பழம் பறிக்கையில்
ஒரு பழம் தப்பிச்சினு
ஓதாச்சானையா சின்னத்துரை....”

இது கோப்பித் தோட்டத்தில் பழங்கள் பறிக்கும் போது ஏற்படும் தவறுக்காக கிடைக்கும் தண்டனையே நளிமமாக ஓதுகிறது. இலங்கையில் கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை வீழ்ச்சி கண்டாலும் அதன்போது பாடப்பட்ட நாட்டார் பாக்கள் இன்று வரையிலும், மறையவுமில்லை, மறக்கவுமில்லை. இதே போன்று அந்நியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கைக்காக தென்னிந்தியாவிலிருந்து மலிவான கூலித் தொழிலாளர்கள் மலையகம் நோக்கி இறக்குமதி செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் வரும்போது பட்ட துன்பங்கள், இங்கு வந்தும் அவர்களுக்குண்டான இன்னல்கள் போன்றவற்றையும் நாம் நாட்டார் இலக்கியத்தின் கண் பார்ப்பது கண்கூடு. குறிப்பாக இவ் நாட்டார் இலக்கியத்தின் புகலிடமாக தென்னிந்தியாவையே அடையாளப்படுத்துகிறோம். தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கைக்காக வந்து பட்ட கஷ்டத்தைப் பின்வரும் நாட்டார் பாடல்,

“கண்டி கண்டி என்காதீங்க !
கண்டிப் பேச்சை பேசாதீங்க !
கண்டிப் படும் சீமையில்
கண்ட பேரு சொல்லுறாங்க !” .....

என்னவொரு இரசனையோடு பாடப்படுகின்றது. அவர்களின் உடைந்துபோன வாழ்க்கைக்கு இதைவிட வேறொன்று பாடலும் ஆதாரமில்லை.

நாட்டார் இலக்கியங்கள் நாயக்கர் காலத்தின்போது பொதுமக்கட் சார் இலக்கியங்கள் எனப் போற்றப்பட்டன. பாட்டுடைத் தலைவனாக மன்னனையோ, மாற்றானையோ நிறுத்தாது சாதாரண பொதுமக்களை வைத்து இலக்கியம் படைத்தனர் நாயக்கப் புலவர்கள். இதுவே, பிற்பட்ட கால நாட்டார் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆதார சுருதியாய் அமைந்தன. குறவன், குறத்தி போன்ற சமூகத்தில் தாழ்வு நிலையிலும் உள்ளவர்கள் இலக்கிய மேடைக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர்.

இதேபோன்று, யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்தில் தோன்றிய ‘கதிரைமலைப்பள்ளு’ என்ற நூலும் நாட்டார் இலக்கிய வகையில் வைத்துப்பேசப்பட வேண்டியது. நாடகப்பாங்குடன் சாதாரண பொது மக்களை கதைமாந்தர்களாக வைத்து பாடப்பெற்றது. இதிலிருந்து சான்றாக,

“அணியிளங் கதிராயிமுள்ள
அருக்கன் போய்க்கூட பாலிடை மேவ
மணிக்கொணர்ந்து மணி விளக்கேற்றிட
மா வலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே” ...

என அருக்கன் என்பானை பாடலுக்குள் கூறுகிறது.

பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கைக்காக தென்னிந்திய கூலித் தொழிலாளர்கள் தான் மாத்திரம் வராது தாம் சார்ந்த பாரம்பரியம் மிக்க நாட்டார் கூத்துக்கள், நாடகங்கள் போன்ற கலையம்சங்களையும் கைகோர்த்து அழைத்து வந்தனர். “அருச்சுணன் தபசு”, “பொன்னர் சங்கர்” “காமன் கூத்து” போன்ற பாரம்பரியம் மிக்க நாட்டார் இலக்கியங்கள் இன்று வரையிலும் தோட்டப்புற கிராமங்களில் எவ்வித சிதைவுமின்றி நாடகமாகவே நடித்துக் காட்டப்படுகின்றன. சில பகுதிகளில் இவை தேய்பிறையாக இருந்தாலும், க. கைலாசபதி கூறியது போன்று “இலக்கியம் காலத்தின் வர்த்தமானத்துக்கு இணங்க

உருவாகின்றன. காலங்கள் மாறினாலும், நல்ல இலக்கியங்கள் மாசுபடுவதில்லை” என்பது போல நல்ல நாட்டார் இலக்கியங்கள் “ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்” என்ற வள்ளுவனின் வாழ்த்து நிலைத்து நீங்கா இடம்பிடிக்கும்.

கல்வெட்டுக்களாய் இருந்தவையெல்லாம் இன்று சொல்வெட்டுக்களாக மாற அச்ச வாகனம் ஏறுகின்றன. எனவே, வாய்வழிப் பாடல்களாக இருக்கும் நாட்டார் பாடல்கள் ஆவண வடிவம் பெற வேண்டுமெனில் அவை நூல் வடிவம் பெறவேண்டும். “எனது ஜீவநாடி எங்கு இருக்கிறதென்றால் அது கிராமங்களில் தான்” என்று மகாத்மா காந்தி கூறியதுபோல, கிராம மண் வாசனை கமழும் நாட்டார் பாடல்கள் நாம் போற்றும், பார் போற்றும் நூல்களாக வளர வேண்டும்.

உலகமே சுருங்கி குக்கிராமமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், உலக செம்மொழிகளின் வரிசையில் இன்று அழியா மொழியாக தமிழ் மொழி திகழக் காரணம், அது அனைவருக்கும் வளைந்து கொடுக்கும் என்பதாலாகும். இதைக் கருத்திற்கொண்டு நாட்டு மக்களின் கலையுணர்வுகள், பாரம்பரிய பழமைகள், தொழிலை இலகுவாக்கும் வாய்வழிப் பாடல்கள் எல்லாம் தமிழில் நாட்டார் இலக்கியம் என்ற பெருமையொடு மாத்திரம் நின்றுவிடாது, அவை அழிவுப் பாதையில் செல்வதைத் தடுத்து, அதன் பெருமை, அருமை, அற்புதம் என்பவற்றை உலகுக்கே வெளிப்படுத்தி “சீர்பெற்ற செம்மொழியாம் தமிழ்மொழியை பார் போற்ற உயர்த்திடுவோம்.

“கங்கை கொண்ட தமிழ்
தமிழ்ப் புலவன் காத்த தமிழ்
வெல்லும் ! வெல்லும் !....

(ஆ) இலக்கியம் நயத்தல்

“அழியாப் பொருள்” என்று தலைப்பிட்டிருந்தார் போலும் ! அது உண்மையாகவே கதை தலைப்பு மட்டுமல்லாது வாசிப்போர் உள்ளத்திலும் அழியாப் பொருளே. கதையின் மையக்கரு சற்று வித்தியாசமானது. பருவத்திலே வரும் காதலென்றாலும் பத்து வயதுச் சிறுமிக்கும் பதினேழு வயது ஆடவனுக்கும் இடையில் ஏதோ ஒரு உணர்வாக தொடங்கி ஈற்றில் “சொல்லாக் காதல் செல்லாக் காசைப் போல” ஆகிவிட்டது.

தன் மாமன் மகள் தன்னை நோக்கி ஓரிரவு தஞ்சம் புகுந்து வந்திருந்து சென்ற நாள் தொட்டு ஆடவனின் மனதில் பாசம் தோன்றவில்லை! காதல் தோன்ற அது நாளடைவில் வளர்ந்து வரும்வேளை வளர்ந்து வந்த வளர்பிறை நிலவை இருள் விழுங்கியது போல அவன் அன்பு கொண்ட அவளின் மாமன் மகள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்துவிடுகிறாள். உயிர் போனாலும், அவளின் நினைவுகள் அவன் மனதில் ‘கல்மேல் எழுத்துப்போல’ காட்சியில் வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. மறக்க நினைத்தாலும் அன்பை மறைக்க முடியவில்லை. காதல் தேசங்கடந்து வரும் என்பதுபோல கண்டிக்கு அவன் வேலைக்கு சென்றாலும் அவளின் மீது கொண்ட நினைப்பு மாத்திரம் நீங்கவில்லை. திரும்பியும் அவளை அவள் வீட்டில் வைத்தே சந்திப்பது போன்று மனத்தளம்பல் அடைந்து, பின் அங்கிருந்து கண்டிக்குப்போய் அவளின் நினைவுகளுக்கு அவனை அர்ப்பணம் செய்து ஐம்பது வயதாகியும் அவளின் நீங்கா நினைவுடன் உயிர் வாழ்கிறான்.

சிறுகதை என்பது சமூகத்தில் நடக்கும் ஏதாவதொரு சம்பவத்தை எளிதில் கூறிவிட்டு சென்றுவிடும். சிறுகதையின் மன்னனான புதுமைப்பித்தன் கூறுவதின்படி “சாளரத்தின் வழியாக உலகைப் பார்ப்பதே சிறுகதை” என்பதுபோல ஒரு சிறுகதை மூலம் உலகை ஆட்டிப் படைக்கும் சக்திகளில் ஒன்றான காதலை படம்போட்டு காட்டிச் செல்கிறார்.

இவர் கூற வந்த கருத்தை நாகுக்காக சொல்ல இவரின் கையாளும் உத்தி முறைகள் பாராட்டப்பட வேண்டியது. நாடகப் பாங்குடன் திண்படக் காட்சிபோல தொடர்ந்து தொடர்ந்து வாசகரின் மனதை அலைபாய வைக்கிறார்.

அவன் அவள் மீது பிரியம் கொள்ளக் காரணம் என்ன? என்பதற்கு “அன்று மனோன்மனி என் அறைக்குள் பிரவேசித்த நாள், அமிர்தம் நிறைந்த என் மனப்பாத்திரத்தில் விஷம்

கலந்த நாள்” என்று ஆசிரியர் கூறுவது காதல் நுழைந்த உள்ளத்தை எளிமையாகக் கூறிவிட்டுச் செல்கிறார்.

அவள் அவன் மனதை விட்டு நீங்கா இடம் பிடித்தவள். இதை சாதாரணமாகச் சொல்வதைத் தவிர்த்து “எனக்கு அவள் என்றும் தெய்வீகமும் பவித்திரமும் குடி கொண்ட ஒரு கனவுப் பெண். உலகத்தின் பாசமும், விஷமும் அழுக்காறும் அவள் நெஞ்சில் கலக்கவில்லை. தெய்வக் குழந்தையாக வந்து தேவகன்னியாகவே மறைந்து விட்டாள்” என்று கூறியமை அவளின் ஆழமான பிரியத்தை பறைசாற்றுகிறது. இதுதான் உண்மையான காதலுக்கு அறிகுறியாக ஆசிரியர் அடையாளம் காட்டுகிறார்.

கதையோட்டத்தில் மனோன்மணியைத் திரும்பியும் இவன் அவள் வீட்டில் வைத்துப் பார்ப்பது அங்கு அவளை அணைக்கச் செல்வது, விடிந்தவுடன் அதெல்லாம் பிரம்மை என நினைப்பதெல்லாம் வாசகரின் உள்ளத்தை வென்றுவிட ஆசிரியன் கையாண்ட உத்திமுறையே !

“வீட்டுக்குள் அடி எடுத்து வைக்கப்படும். இருந்தும் என்னை அறியாமல் ஒரு சக்தி உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு போயிற்று. வீடு முழுவதும் நறுமணம் பரந்து என்னை வசீகரித்தது. தைரியத்துடன் மேலும் சென்று ஒரு அறையின் வாசலை எட்டிப் பார்த்தேன். ஸ்தம்பித்து அப்படியே நின்று விட்டேன்.”

இது வாசகரை மேலும் மேலும் வாசிக்க வைக்கத் தூண்டும் வழிமுறையாகும். இவரின் கையாண்ட உத்தியாள்கையில் அணிகளின் பாங்கையும் இங்கு எடுத்துக்கூற வேண்டும்.

உவமையணியைக் கையாள்வதில் கைவரப்பெற்றவர் போலும் இவ்வாசிரியர் !

“அவள் அதற்கும் பேசாமல் குருவிக் குஞ்சுபோல் நின்றாள்”

“மனோ திங்களின் ஒரு ரேகை போல் வளர்ந்து கொண்டிருந்தாள்”

“மனோவின் நினைவு வாடா மல்லிகைபோல் என் நெஞ்சில் இருந்தது”

இவ்வாறு பலவிடங்களில் இவரின் அணிச்சிறப்பினைக் காணலாம்.

அதே போல இவரின் வர்ணிக்கும் அழகும் சிறப்பானது.

“வெளியிலே இரவையும் பகலாக்கி எறித்துக்கொண்டிருந்தது பால் நிலா. அதன் மோஹன ஒளியிலே மயங்கிப் பனைகளும் தென்னைகளும் மாமரங்களும் ஆடாமல் அசையாமல் நின்றன. ஊர் அடங்கி எங்கும் பேரமைதி உலகத்தைப் போர்த்தியிருந்தது.”

சிறுகதைக்கு நீண்ட வருணனை பொருந்தா என்பது போல கனச் சிக்கனமான வர்ணனைகளை இவர் கையாண்டுள்ளார். அதே போல கதையின் நிகழ்வுக்களமும் எளிமையாகப் படைக்கப்பட்டிருப்பது சிறுகதைக்கு பக்கபலமே !

“மனிதனுடைய சாந்தியைக் கெடுக்க என்றும் எப்பொழுதும் உலகத்தில் ஏதோ ஒன்று தோன்றி விடுகிறது” என்ற ஆசிரியனின் கூற்றானது உலக வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தைச் சாடி நிற்கின்றது. யதார்த்தத்தை பேசி சிறு கதையில் உண்மையை உள்ளே நுழைத்துவிட்டார்.

பாத்திரங்களின் வார்ப்பு, இடையிடையே ஆசிரியரின் கூற்றுகள், பேச்சு வழக்கு நடை “உனக்குத்தான் மச்சான் வீடுருக்கு. அங்கே போகப் போகிறாயாக்கும்.” போன்றனவும் கதையில் சிறப்புக்குரியன.

ஆசிரியரின் இச்சிறுகதையில் நான் நயந்த பகுதி பலவுள. அதிலும் என் மனதை ‘சிக்’கெனப் பிடித்தது, அவன் தனக்கு முன்பே திருமணமாகிவிட்டது என அறிவித்தமை. தன் அப்பாவைத் தாயாகக் கருதி, தனி மதிப்பு வைத்திருந்த அவன் தந்தையை விடவும், மனோன்மணி மீது கொண்ட அழியா அன்பினால் அவளின் நினைவலைகளுடன் வாழ எண்ணி, “எனக்கு முன்னரே விவாகமாகி விட்டது. என்னை மன்னியுங்கள், அப்பா” என்று கூறுவது அவளின் உண்மையான காதலுக்கு முத்திரை.

இன்று “கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம்” என காதல் சாலையோர் சித்திரமாகிவிட்டது. இதைக் கருத்திற்கொண்டே கலாநிதி துரை மனோகரன்

“காதல் என்பது
கல்யாணத்தில் முடிய வேண்டும்
கருக்கலைப்பில் அல்ல”

என வேடிக்கை நகையாடினார். ஆனால், இவ்வாசிரியர் காட்டிய காதல் உண்மையான காதலுக்கு உலகத்தார் குத்தும் முத்திரை.

காதலைப் பற்றிப் பல சிறுகதைகள் வந்து கடந்த காலத்திலும் இவ்வாறான சிறுகதைகளே காலச்சுவடுகளில் மனதில் என்றும் தடம் பதிக்கின்றன. ‘அழியாப் பொருள்’ எனத் தலைப்பிட்டு அன்பு, பிரியம், நேயம், அதீத பாசம், காதல் இவையே அழியாதவை என்று ஆசிரியர் சொல்லாமல் சொல்கிறார். பொழுதுபோக்குக்காக எழும் சிறுகதைகளுக்கு மத்தியிலும் தூய அன்பைப் பற்றி எழுதிய இவ் எழுத்தாளனை இலக்கிய உலகம் தன் கருவூலத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றும் என்பதில் எனக்கு இம்மியளவேனும் சந்தேகமில்லை.

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசியநிலைப் போட்டியில்
தமிழியற் கட்டுரை வரைதல் - இலக்கியம் நயத்தலில் பிரிவு 5 இல்
முதலாம் இடம் பெற்ற கட்டுரை

அழகின் இரகசியம்

- 1) ஷாம்பூ என்பது திரவ நிலையில் உள்ள பொட்டாசியம் சோப் அல்லது லாரைல் அமைல் உப்புக்கள்.
- 2) தலைமுடிக்கு பூசப்படும் சாயம், டை அமினோ பொன்சோ குயினோன் டை அமினோ இன்டோலில் போன்ற அரோமடிக் டை அமின்கள் ஆகும்.
- 3) முகத்திற்கு பூசப்படும் பவுடரில் 50% டால்க் 10% சீமைச்சண்ணாம்பு 20% துத்தநாக ஆக்சைடு 06% துத்தநாக ஸ்டீரேட் சிறிதளவு சாயங்களும் போசணைப் பொருட்களும் கலந்துள்ளன.
- 4) முக அழகிற்காகப் பயன்படும் வானிசிம் கிறீமில் ஸ்டீரிக் அமிலமும், பொட்டாசியம் கார்பனேட் போராகினிசின் கலந்துள்ளன.
- 5) லிப்ஸ்டிக்குகள் நிறமிகளை மெழுகில் கரைத்து தயாரிக்கப்படுகின்றன.
- 6) உருவங்களை அழகு படுத்த பயன்படும் ஐபுரோ பென்சில்கள் கரிப்புக்கையை மெழுகில் கரைத்து தயார் செய்யப்படுகிறது.

எமது நாட்டில் ஆழிப்பேரலை அனர்த்தம்

செல்வி ந. டினோஜா

க.மு./பெரிய நீலாவணை விஷ்ணு மகா வித்தி,

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்.

இந்து சமுத்திரத்திலே உதித்து இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தாக விளங்கும் எழில் மிகு தீவு எமது நாடாகிய இலங்கைத் தாய்த் திருநாடாகும். இத் திருநாடு மிகவும் செழிப்பாகக் காணப்பட்டதற்கு இங்குள்ள மக்கள் மாத்திரமல்ல, இயற்கை வளங்களும் மூல காரணகர்த்தா ஆகும். இருபத்தியாறாம் திகதி மார்கழி மாதம் இரண்டாயிரத்து நான்காம் ஆண்டு இயற்கைத் தாயின் கொடையான ஆழி இலங்கைத் தாயின் தவப்புதல்வர்களைத் தனது வயிற்றுக்குள் அடக்கிய கோரமான தினமாகும்.

சுமாத்திராத் தீவின்லே ஏற்பட்ட பூமி அதிர்வால் கடலன்னை கொதித்தெழுந்து தெற்காசிய நாடுகளைக் கதிகலங்க வைத்தாள். அதற்கு எமது நாடு கூட விதிவிலக்கல்ல. கடலன்னையை எமது நாட்டு மக்கள் தெய்வமாகப் போற்றி வழிபட்டு வாழ்ந்து வரும் நாளிலே அவள் தனது அரக்க ரூபத்தைக் காட்டியதும் எமது நாட்டின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் அனைத்துமே சுடுகாடுகளாயின. இருபத்தியாறாம் திகதி மார்கழி மாதம் இரண்டாயிரத்து நான்காம் ஆண்டு காலை ஒன்பது மணியளவில் உறக்கம் கலைந்தும் கலையாது போன்று காணப்பட்ட எண்ணற்ற மக்களையும் சொத்துக்களையும் தனது அகோரப் பசிக்கு இரையாக்கினாள் கடல் தாய். அவளது பசிக்குப் பச்சிளம் குழந்தைகள், அங்கவீனர்கள் என்ற பேதமின்றி அனைவருமே இரையாகினர். கடல் தாய் தனது துகிலாகிய அலையைக் கொண்டே மாதர்களின் சேலைகளைப் பற்றி இழுத்தாள். பாவமறியாப் பெண்டிரும் அவளுக்குள் அடக்கமாயினர்.

ஆழிப்பேரலை அனர்த்தம் ஏற்படுவதற்கு முன்னர் மக்கள் கடல்தாயுடன் பின்னிப்பிணைந்தபடி வாழ்ந்தனர். கடல்தாய் கரையோர மக்களுக்கு களிப்புடன் வழங்கிய செல்வங்கள் ஏராளம் ஏராளம். அவள் கரையோர மக்களுக்கே அதிகச் செல்வங்களை வழங்கினாள். அதே போன்று கரையோர மக்களின் ஆவியையே அவள் காவுகொண்டாள். கரையோர மக்களின் வாழ்வாதாரத் தொழில் மீன் பிடித்தொழில், தினமும் கடலுக்குச் செல்லும் மீனவர்களுக்கு அவள் தோணி நிறைய மீன்களையும், நண்டுகளையும் வழங்கி மகிழ்வித்தாள். அவர்களைப் பத்திரமாகக் கரை சேர்த்தும் விட்டாள். சங்கு, சிப்பி, கடலாமைகள், முத்துக்கள் போன்ற பெறுமதி மிக்க பொருட்களையும் ஆழித்தாய் வாரி வழங்கினார். கடலன்னையின் அருளுடன் எந்தக் குறையுமற்று அவள் மடியிலே தவழ்ந்து விளையாடியபடி கரையோர மக்கள் தமது வாழ்வை உல்லாசமாகக் கழித்தனர்.

திடீரென ஆழித்தாய்க்கு நிலை தளம்ப அவள் ஊருக்குள் ஊடுருவினாள். அவளின் கண்களில், கைகளில் பட்ட அனைத்தையுமே அவள் தன்னிருப்பிடத்துக்கு அள்ளிக் கொண்டு வந்துவிட்டாள். அவளுக்கு உயிர்வேதமோ? உடைமைப் வேதமோ? புரியவில்லை. இக்கொடூர சம்பவத்தை இயற்கையில் சீற்றமா? இல்லை விதியின் விபரீத விளையாட்டா? என்பது புரியவில்லை. எனினும் இக்கொடூர நிகழ்வால் பாதிக்கப்பட்டது மக்கள் என்பது மாத்திரம் கண்கூடு.

கடலன்னை தனது அலைக்கரத்தினால் மக்களை 'ஓட ஓட' துரத்திப் பிடித்தாள். அவ்வகோரப் பிடயில் சிக்கிப் பலர் மாண்டனர். சிலர் மீண்டனர். மீண்டுவந்தவர்கள் பட்ட துன்பச் சவுக்கடிகள் ஏராளம். எங்கு பார்த்தாலும் பிணக்குவியல்கள். காலனும் சித்திர குப்பதனும் கணக்கெடுக்க முடியாமல் திணறினர். பால் வாடை மாறாத பிஞ்சுக் குழந்தைகள் பிணவாடையை நுகர்ந்தனர். 'எங்கு பார்த்தாலும் அவலக்குரல். "ஐயோ ! அம்மா, அப்பா என்னை விட்டுப்போய் விட்டீர்களே !" என அழுது அரற்றியவர்கள் ஏராளம். கடலலையின்

அகோரத்தால் சுமங்கலிகள் அமங்கலிகளாயினர். அநாதைகள் பல்கிப் பெருகினர். உடைமைகள் இழந்தவர்களோ தெருவோரத்தில் கிடந்தனர். எங்கும் அழகைக் குரல். அவலநிலை மொத்தத்தில் அன்றைய தினம் எமது மக்களின் வாழ்வில் கறை படிந்த தினமாகும்.

மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டிய பாடசாலைகள், மக்களின் இருளடைந்த வாழ்வில் ஒளியேற்றிய வழிபாட்டிடங்கள், வீடுகள், உயிர்ப் பிச்சை அளிக்கும் வைத்தியசாலைகள் அனைத்தையுமே ஆழி தகர்த்தெறிந்தது. பசஞ்சோலை வனங்களாகக் காட்சியளித்த கிராமங்களைப் பாலைவனங்களாக்கியது. இதனால் இலங்கைத் திருநாடு விதவைக்கோலம் பூண்டது. பலகோடி இலட்ச ரூபாக்கள் கடலால் கொள்ளையிடப்பட்டன. இதை யாரிடம் முறையிடுவது ? என்று தெரியாமல் மக்கள் திண்டாடினர்.

பட்டுக் கம்பளங்களிலும், பஞ்சு மெத்தைகளிலும் சுகமாகத் தூங்கிய மக்கள் ஆழிப்பேரலை அனர்த்தத்தின் பின்பு கட்டாந்தரையில் கொசுக்கடியுடன் உறக்கமின்றி வாழ்ந்தனர். உணவு, உடை, நீர் போன்ற அடிப்படை வசதிகளற்று வாழ்ந்தனர். எனினும் சகோதர இன மக்கள் ஓடோடி வந்து உதவிக்கரம் நீட்டினர். தமது கைகளாலே உணவு சமைத்து அகதி முத்திரை குத்தப்பட்ட எமது மக்களை உண்ணச் செய்தனர். தம்மாலான அனைத்து உதவிகளையுமே இன, மத, பேதம் மறந்து செய்தனர். எமது மக்களின் அவல நிலை கண்டு கண்ணீர் வடித்தனர்.

பிற நாடுகள் தமது பூரணமான ஒத்தாசைகளையும் உதவிகளையும் இலங்கைக்கு வாரி வழங்கின. தனியார் நிறுவனங்கள் அனைத்துமே நிவாரண உதவிகளை அள்ளி இறைத்தனர். மக்களின் மனதில் ஆட்சிசெய்த துக்க அரக்கியைத் தூர்த்த வழி செய்தனர். அகதிகளாகத் தெருவோரத்திலே வாழ்ந்த மக்களை மீண்டும் வீடுகளில் வாழ நிறுவனங்கள் வழிசமைத்தன. அது மட்டுமல்ல, இடிபாடடைந்த கட்டிடங்களைக் கட்டியெழுப்பினர். மக்களுக்கு தேவையான வீட்டு உபகரணங்களையும் உடைகளையும் உலர் உணவுப் பொருட்களையும் வழங்கினர். பள்ளிச் சிறார்களுக்குப் புத்தகங்கள், பாடசாலை உபகரணங்கள் ஓரளவு படிப்படியாக வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறாக இலங்கைத் தாயின் விதவைக் கோலத்தைத் தனியார் நிறுவனங்கள் படிப்படியாக அகற்றினர். எனினும் மாதரின் விதவைக் கோலத்தை அவர்களால் அகற்ற முடியவில்லை. 'அம்மா' என்று அழைக்க முடியாமல் அநாதைகளாகிவிட்ட சிறார்கள் "சுனாமி, சுனாமி" எனப் பிதற்றிக்கொண்டு திரிந்தனர். சுனாமி என்பதன் பொருள் துறைமுக அலை ஆகும்.

சுனாமி அனர்த்தம் ஏற்பட்டு இரண்டரை ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையிலும் மக்களின் மனதில் ஆறாத வடுவாக சுனாமி விளங்குகிறது. எனினும் மக்கள் பழையபடி தமது வாழ்வைத் தொடருகின்றமை மகிழ்ச்சிக்கூரிய விடமே ஆகும். அநாதைகளாக்கப்பட்ட மக்கள் இன்றும் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டுப் பிதற்றிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது கல்நெஞ்சம் கூடக் கண்ணீர் வடிக்கும்.

கடலன்னை தீயவர்களின் சமை தாங்க முடியாமல் தான் தன் நிலை மறந்தாள் என்ற கூற்று அகவை முதிர்ந்தவர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. எனினும் விஞ்ஞான ரீதியில் நோக்கும்போது பூமித் தட்டுக்களின் தடம் புரள்வினாலே அப் பாரிய அனர்த்தம் ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. எனினும் விண்ணிலே மிதந்து வெண்ணிலா சென்று மண்ணெடுத்து வந்த மனிதனுக்கு ஆழிப்பேரலை அனர்த்தம் பற்றி முன்னறிவிக்க முடியாமல் இருந்தமை கவலைக்குரிய விடயமே ஆகும். எதையும் முன்னெச்சரிக்கையுடன் செய்தால் பிரச்சினை ஏற்பட வாய்ப்பில்லை.

தற்போது உலக நாடுகள் சுனாமி எச்சரிக்கை மையங்களை நிறுவுவதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றன. இலங்கையும் அதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்த வண்ணமே உள்ளது. மக்கள் பழையபடி கடல் தாயின் மடியில் தவழ்ந்து விளையாட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கடல் தாயும் தனது பழைய நிலையை அடைந்துவிட்டாள். எனினும் அவள் எப்போது தனது ஊழித் தாண்டவத்தை ஆடுவாள் என்று கூறமுடியாதுள்ளது. கால வெள்ளோட்டத்திலே மக்களின் சுனாமி பற்றிய எண்ணக் கருக்கள் கரைந்தவுடன் ஊழித் தாண்டவம் ஆடுவாள் என நினைக்கின்றேன்.

சுனாமி எச்சரிக்கை மையங்கள் வாயிலாக இருபத்தியாறாம் திகதி மார்கழி மாதம் இரண்டாயிரத்து நான்காம் ஆண்டு ஏற்பட்ட அனர்த்தம் போன்று மீண்டும் ஏற்படாது தடுக்கப்படும் என நம்புகின்றேன். எது எவ்வாறாக இருந்தாலும் மீண்டும் ஒருமுறை இதுபோன்ற பேரழிவு ஏற்படக்கூடாது என்பதே அனைவரினதும் எதிர்பார்ப்பும் பிரார்த்தனையுமாகும். இவ்வெதிர்பார்ப்பு நிறைவேற இறைவனை இறைஞ்சி நிற்போமாக.

இலக்கியம் நயத்தல்

‘டயரி’ எனும் சிறுகதை ஆசிரியர் அக்கதையை ஆரம்பம் தொடக்கம் இறுதிவரை இக்கதையின் மையக் கருத்தாகிய ‘டயரி’ பற்றி தான் கூறவந்தவை அனைத்தையும் மண்வாசனை கமழும் விதமாக இலக்கண பிழையறாது மிகவும் நளினமான முறையில் எடுத்தியம்பியிருப்பது நயக்கத்தக்கது.

இக்கதையின் இறுதிவரை வாசகர்களின் உள்ளக்கருத்தை ஈர்க்கும் வண்ணம் மண்வாசனைச் சுவை நனிசொட்டச் சொட்ட எடுத்துக்கூறியிருப்பது நயத்திற்குரியது. எமது சமூகத்தில் நிகழும் சாதாரணமான நிகழ்வுகளையும் தனது சிறுகதைக்கு அணிசேர்க்கும் படி செய்தமை இக்கதையாசிரியரின் திறமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் வாழும் மக்கள் இயந்திரமாகவே வாழ்ந்துவருவதை ஆசிரியர் மிக நளினமாக எடுத்துரைப்பதைப் பாருங்கள். “நிறைய ஆபீஸ் ஃபைல் எடுப்பார்கள். வீட்டுக்கு கொண்டு படிப்பார்கள். படித்து விட்டுக் குறிப்பு எடுப்பார்கள். படுக்கப்போவார்கள். எழுந்திருப்பார்கள், அபீஸுக்குப் போவார்கள். திரும்ப வேறு பைல்களுடன் வீட்டுக்கு வருவார்கள்” இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம் இன்றைய சமூக மக்களுக்குத் தொழில் பார்ப்பதை விட வேறு செயல்கள் இல்லை என்பதை “உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி” போன்று தெட்டத் தெளிவாக கதாசிரியர் எடுத்துரைத்திருப்பது நயக்கத்தக்கது.

கதாசிரியர் தான் ஒரு விடயத்தை நிகழ்ந்ததாகக் கூறியதும் அது நிகழ்ந்தமைக்கு என்னென்ன காரணங்கள் இருக்கக்கூடுமோ ? அக்காரணங்கள் அனைத்தையுமே கூறியிருப்பது அவரின் கற்பனை வளத்தின் ஆற்றலை எடுத்தியம்புகிறது.

ஒரு மானுடன் பழக்க வழக்கங்களுக்குத் தன்னை எவ்வாறு அடிமையாக்குகிறான் என்பதைக் கண்டக்டர் என்ற கதாபாத்திரத்தினூடாக எழுத்துக்காட்டிய கதாசிரியரின் திறமை போற்றுவதற்கு உரியது.

கண்டக்டர் சொல்வதைப் பிரயாணிகள் அசட்டை செய்தனர் என்பதைச் சூசகமான முறையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் கதாசிரியர். “கண்டக்டர் ஏதோ பழக்கத்தில் கத்துவதும் மங்கலாகத்தான் இருக்க முடியும்” இந்த ஒரு வரியே போதும் கதையாசிரியரின் திறமையைப் பறைசாற்றுவதற்கு.

சமூகத்தில் வாழும் மக்கள் தமது ஒய்வுநேரத்தையும் வேலை செய்வதற்கு ஒதுக்குவதால் அவர்களுக்கு ‘டயரி’ எழுதுவதற்குக் கூட நேரம் கிடையாது. இவ்வுண்மையைக் கதாசிரியர் பொருத்தமான இடத்தில் கையாண்டிருப்பது மக்களுக்கு அறிவுரை பயக்க வழி செய்யும் என்பதில் எள்ளளவேனும் ஐயமில்லை.

கதையின் கதாநாயகனான டயரிச் சொந்தக்காரன் நல்லவன் என்பதை எடுத்துக்காட்ட கதாசிரியர் அவனது நல்லெண்ணங்களை ஆறாம், ஏழாம் பந்திகளில் மிகவும் நளினமான முறையில் எடுத்தியம்பியிருப்பது கண்கூடு.

கதையின் கதாநாயகனான முப்பது வயது இளைஞன் என்று கூறுமுகத்தான் கதாநாயகனை வாசகர்களின் மனக்கண் முன்னே பவனி வரச் செய்த பெருமை கதாசிரியரையே சாரும்.

சமூகத்தில் மக்களின் எண்ணங்களை விட ஜாதியே முன்னிலை வகிக்கிறது என்பதை கதாசிரியர் மிக அழகான முறையில் கதையின் ஏழாம் பந்திகளில் கூறியுள்ளார்.

பன்னிரண்டு வயதுக்குப் பின்னர் அதாவது பதினாறு, இருபது, இருபத்தைந்து வயதுப் பருவத்தில் இளைஞர்கள் காதலுக்காக எதையும் செய்வார்கள் என்பதை இக் கதாசிரியர் இறுதிப் பகுதியில் கூறியுள்ளார். ஆனால் முப்பது வயது என்பது அனைத்து விடயங்களும் பக்குவப்பட்ட வயது என்பதையும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் வயதில் ஆதிக்கம் எவ்வாறு மனிதனின் ஆசைகளை ஆட்டிப் படைக்கிறது என்பதனைக் கண்கூடாக கதையின் இறுதிப்பகுதியில் காணக்கூடியதாக உள்ளமை நயத்திற்குரியது.

ஒரு மனிதனின் இல்லற வாழ்வில் பாரம்பரியம் பழக்க வழக்கங்கள் என்பன செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்பதையும், காதலித்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்கு அவை எவ்வாறு தடையாக அமைகின்றன என்பதையும் மிக அழகாக எடுத்துக்கூறிய ஆசிரியரின் சமூகக் கண்ணோட்டம் போற்றுதற்குரியது.

ஒரு மனித வாழ்க்கையை காதல் அழிக்கக்கூடுமா? என்ற சந்தேகத்தை வாசகர் மத்தியில் தோன்றிடச் செய்த பெருமை கதாசிரியரையே சாரும்.

இறுதியில் கதாநாயகன் இறந்தானா? இல்லையா? அவன் நினைத்தபடி அவன் அவளது காதலியைக் கரம்பிடித்தானா? என்பது கேள்விக்குறியானது. வாசகரின் கற்பனை வளத்தை அதிகரிக்கும் என்பதில் எள்ளளவேனும் ஐயமில்லை.

இக் கதையின் கருப்பொருளான டயாரியையே இக் கதைக்குத் தலைப்பாக இடப்பட்டிருக்கிறமை நயக்கத்தக்கதாக உள்ளது. இக்கதையில் பேச்சு வழக்கே ஆதிக்கம் வகிப்பதும் போற்றுதற்குரியது.

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசியநிலைப் போட்டியில் தமிழியற் கட்டுரை வரைதல் - இலக்கியம் நயத்தலில் பிரிவு 4 இல் முதலாம் இடம் பெற்ற கட்டுரை

கழுகும் அம்பும்

ஒரு வேட்டைக்காரன் கழுகு ஒன்றின்மீது குறிவைத்து அதனுடைய இதயத்தில் அம்பால் தாக்கினான். அடிபட்ட கழுகு மரணவேதனையில் தனது தலையைத் திருப்புகையில், தன்னுடைய சொந்த இறகுகளாலேயே அம்புக்குச் செட்டை கட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்டது. "எங்களால் வழங்கப்பட்ட ஆயுதங்களால் ஏற்பட்ட காயங்கள் எவ்வளவு ஆழமானவையாகவும் எங்களுக்கு வேதனை தருவனவாகவுமிருக்கின்றன" என்று கழுகு தனக்குத்தானே கூறி விசனப்பட்டது.

என்னும் கலை இலக்கியப் போட்டி

பொன்னிலை

ஜீவா ஒரு சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். அவர் ஒரு அப்பழுக்கற்ற சுயமரியாதைப் போராளி என்பதும் உள்ளும் புறமும் ஒன்றான ஒரு கம்யூனிஸ்ட் என்பது தமிழுலகம் என்றும் மறக்காது. சங்கத் தமிழை, சிலப்பதிகாரத்தை, வள்ளுவத்தை, சமய நூல்களை, அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைத்துப் பார்த்து தள்ளுவன தள்ளி, எப்படிக் கொள்ளுவன கொள்ள வேண்டும் என்று தமிழருக்குக் கற்பித்தவர் அவர். கம்பனை ஒரு ஆரிய அடி வருடி என்று ஒரு புறமும் வைணவ இலக்கிய ஆச்சாரியர் என்று மறுபுறமும் நின்று மாறி மாறி மோதிக் கொண்டிருந்த தமிழகத்தில் கம்பன் மானுடம் பாடிய ஒரு மாபெரும் தமிழகக் கலைஞர் என்பதை நிறுவிய மாமேதை.

பாரதியைக் கூர்தீட்டித் தமிழ் மக்களின் சமூகப் போராட்ட ஆயுதமாக்கிக் கொடுத்தவர். தாசுரைப் பேசி வங்க மக்களையே வியக்க வைத்தவர். பாவேந்தர் காலத்தில் அவருக்கு நிகராக ஒளி வீசிய பெரும் புலவர். மேடையில் எழுச்சிப் புயல், போர்க்களத்தில் பாயும் புலி. இவையெல்லாம் எல்லாருக்கும் தெரிந்தவை. ஆனால் அவர் தமிழகத்துக்கு முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடுகளைத் தமிழ் மரபின் ஊடாகப் பார்த்துக் கற்றுக் கொடுத்த மாபெரும் வழிகாட்டி என்பது பலருக்குத் தெரியாது.

இன்றைய இலக்கியவாதிகளின் கடமை என்ன? ஜீவா சொல்லுகிறார் : கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் நமது ஒன்றாய் இணைந்த இந்திய - தமிழகப் பண்பாடு, நாகரிகம் ஆகியவற்றின் தலைசிறந்த பாரம்பரியத்தில் நிற்குகொண்டு, இன்றைய விஞ்ஞான அறிவோடும், கண்ணோட்டத்தோடும் நமது மக்கள் பௌதீக, ஆன்மிக வளர்ச்சித் துறைகளில் முன்னேற முயல்வதில் வெற்றி பெறுவதற்கும் உதவுவதேயாகும்.

சமுதாயத்தின் முழு வடிவ வளர்ச்சி - மலர்ச்சியிலே தான் தனி நபரின் வளர்ச்சியும் மலர்ச்சியும் இருக்கிறது. தனி நபரின் திறன் வெளிப்படவும் தனது ஆற்றல்களையும் உளச் சிறப்பையும் செம்மைப்படுத்திச் செழுமைப் படுத்திக்கொள்ளவும் முடிகிறது என்ற பார்வையிலே இதை நாம் கூறுகிறோம்.

அவர் காலத்தில் தமிழில் இரண்டு போக்குகள் எதிரெதிர் திசையில் செயல்பட்டன. இவற்றில் எந்தப்போக்கைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் எதை ஆதரிக்க வேண்டும்? ஜீவா சொல்லுகிறார்: முதல் போக்கு மாயாவாதப் போக்கு. மனிதனையும் மனிதனின் முயற்சிகளையும் மனித வாழ்வின் உண்மையையும் வீரியத்தையும் சிறுமைப்படுத்துவது பண்டைக் காலப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டாடுவதன் பெயரால் பிற்போக்கான பழைய கருத்துக்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் இன்று நிலை நாட்ட முயல்வது, மக்களின் புதிய தேசிய ஒற்றுமைப் பரம்பரையையும் முயற்சிகளையும் எதிர்த்து, இன்வெறியையும் வகுப்பு வாதத்தையும் வளர்ப்பது ..... தெய்வத்தைப் போற்றிப் பாடுவதுதான் அமர இலக்கியம் : மக்களைப் பற்றிப் பாடுகிற இலக்கியம் தோன்றி மறைகின்ற இலக்கியம் என்று "மதிப்பீடுகளும்" அறிவுரைகளும் அளிப்பது, பரம்பரைத் தர்மத்தின் பெயரால், தெய்வ சித்தத்தின் பெயரால் மக்களின் இக்காலத்திய விருப்பங்களையும் தேவைகளையும் நையாண்டி செய்து, மனித முயற்சிகளை வீணடிக்கப் பார்ப்பது ..... இது ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது போக்கு மனித நேயப் போக்கு. இப்போக்கு, தெய்வச் சித்தத்தையும் மாயாவாதத்தையும் கிளப்பி மனிதனைச் சிறுமைப்படுத்துவதில்லை. பழம் பரம்பரையின் உயிர்த்துடிப்புள்ள அம்சத்தை நினைவில் நிறுத்தி நவீன காலத்திய சோதனைகளுக்கும் கேள்விகளுக்கும் வழியும் விடையும் தேடிக் கண்டுபிடிப்பது. தொன்று தொட்டு வந்துள்ள மனிதத்துவப் பண்புகளை மேலும் செழுமைப்படுத்திப் போர்க் குணமுள்ள, முற்போக்கான மானுடமாக வளப்படுத்துவது. இந்தப் போக்கு ஆரோக்கியமான போக்கு, அக்காலத்தில் பரவலாகப் போற்றப்பட்ட பழம் பரம்பரையை அப்படியே உயிர்ப்பிக்கும் போக்கையும் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார் ஜீவா அவர் சொல்லுகிறார் :

“பழைய காலம் தான் பொற்காலம். தற்காலத்தில் ஒன்றுமில்லை. புதுமை என்று பேசுவது வீண் பிரமை. பழைய புனிதமானது, புதுமையனைத்தும் பாழ் என்கிறது இந்தப் போக்கு. பட்ட மரத்தைப் பசுமரமாகச் சித்திரிக்கும் போக்கேயாகும் இது...” பரம்பரையை உயிர்ப்பிக்கும் போக்கின் ஸ்தூலமான அம்சங்கள் யாவை? அதன் பிரதான இலக்கணம் என்ன? சுருங்கச் சொன்னால் இதுதான் பழமையில் இருக்கிற மக்கள் வகைப்பட்ட பண்பாட்டை (Popular Culture) ஒரு பக்கமாகவும் வர்க்க வகைப்பட்ட பண்பாட்டை (Class Culture) இன்னொரு பக்கமாகவும் வேறுபடுத்தி எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கும் போக்கே அதன் பிரதான இலக்கணமாகும். இவ்விரு பண்பாட்டு இழைகளும் பழம் பரம்பரையில் பின்னிப் பிணைந்த நிலையிலே தான் வரலாற்றின் வழியே நம்மை வந்தடைகின்றன.

மக்கள் வகைப்பட்ட பண்பாட்டின் (Popular Culture) சிறப்பியல்கள் யாவை? 1. இந்தப் பண்பாடு மனிதனின் மதிப்புணர்ச்சியைப் போற்றி வளர்க்கப் பாடுபடுகிறது. அவனது ஆன்மிக மூர்த்தியை விவகாரப்படுத்துவதை எதிர்த்துப் போராடுகிறது. (உதாரணமாகச் சாதி எதிர்ப்பின் மூலமாக மனிதனின் ஆன்மிக வளர்ச்சியைத் தேடுகிறது). 2. மனித உழைப்பைப் பெருமைப்படுத்துகிறது. 3. இனவேற்றுமையின் பெயரால் மனிதர்களின் கூட்டுத் தலைவிதியை (Collective Destiny) வலியுறுத்துகிறது. 4. புதியன புகுவதைக் கைகொட்டி வரவேற்கிறது. இந்தப் போக்கு புதிய உற்பத்திக் கருவிகளாயினும் சரி, புதிய கருத்துக்களாயினும் சரி, புதிய கலை வடிவங்களாயினும் சரி அவற்றை முதலில் வரவேற்று அங்கீகரிப்பது இந்தப் போக்குதான்.... இந்தப் போக்கின் பெருமையைப் பாராட்டும் அதே நேரத்தில், அதை மிகைப்படுத்தும் திசையில் நாம் சென்றுவிடக்கூடாது....

அடுத்தபடியாக இப்பரம்பரையின் வர்க்க வகைப்பட்ட பண்பாட்டின் (Class Culture) சிறப்பியல்கள் யாவை? 1. மக்களை இரண்டாம் பட்சமாக்கி மன்னனை முன்னிறுத்திப் போற்றுவது. 2. மனிதனின் ஆன்மிக உளச் சிறப்பைப் பழித்துக் குறுகுவது. 3. வர்க்க, சாதி வேறுபாடுகளை தெய்வ சித்தம் சாஸ்வத விதி என்று சொல்லிக் கொண்டு சாதி வர்க்க வேறுபாடுகளை என்றென்றைக்கும் அப்படியே இருக்கச் செய்யப்போராடுவது. 4. மதத்தின் பேராலும் இனப் பெருமையின் பேராலும் போர்களை வளர்த்து, இனவொற்றுமையைச் சிதைத்தல், ஓர் ஒன்றுபட்ட பலம் வாய்ந்த அரசு ஏற்படுவதற்குத் தடையாக நின்றல். 5. புதிய கருவிகளையும் கருத்துக்களையும் கலை வடிவங்களையும் நகையாடி நிராகரித்தல், எதிர்த்துப் போரிடுதல், இந்தப் போக்கை எதிர்த்து முற்போக்குக் கலைஞர்கள் போராட வேண்டும்.

கலை இலக்கியத்தின் உயிர்நிலை எது? ஜீவா அழுத்தத்தோடு சொல்கிறார் : காலக்குரலே கலை இலக்கியத்தின் உயிர் நிலை. அவர் கேட்கிறார். பெரும் புலவனான வில்லிபாரதத்தின் விருத்தப்பாக்களின் வேகத்தைவிட, பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதத்தின் நொண்டிச் சிந்து வரிகள் வேகம் கொள்கின்றனவே. எதனால் ? காலத்தின் குரலினால் அல்லவா?

காலத்தின் குரலைச் சமகால மாந்தர்களின் வாழ்வியலில் நடக்கும் நாடகங்களின் ஊடாக உய்த்துணர்ந்து அந்த நாடகத்தைக் கலையாக்கச் சொல்கிறார் அவர். தனது குழந்தைகளை அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்பி, தொழில் நுணுக்கக் கலையைப் பயின்று திரும்பி, இந்நாட்டில் மாபெரும் தொழிற்சாலைகளை நிர்மாணித்து நடத்தவும், அரசு எந்திரத்தை நிர்வகித்து நடத்தவும், புதிய முதலாளி வர்க்கம் சாகசச் செயல்களைப் புரிவதை நாம் காண வில்லையா?..... இந்தப் புதிய முதலாளி வர்க்கம், புதிய சுரண்டல் பந்தங்களோடு இயங்கி, தனது ஆதாயங்களைப் பெருக்கி அனுபவிப்பதில் எத்தனை வெறியும் வேட்கையும் காட்டுகிறது என்று பாருங்கள். இது பழைய சம்பிரதாயங்களையும் கருத்துக்களையும்

எள்ளி நகையாடி, டம்பாச் சாரித்தனம் பண்ணுகிறது. இந்த நாடகத்தை எழுத வேண்டாமா என்கிறார் ஜீவா.

எந்தத் தொழிலாளியைப் படைக்கச் சொல்கிறார் அவர் ? “இதே போல், தொழிலாளி வர்க்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தொழிலாளி வர்க்கம் போராட்டத்தின் வழியே புதிய பண்புகளைச் சேகரித்து வருகிறது என்கிறோம். சரி, ஆனால் இதன் ஸ்தூலமான இழைகள் என்ன என்று சிந்தித்தோமா ? உதாரணமாக ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் உள்ளத்திலும் நடக்கும் நாடகப் பாங்குள்ள போராட்டத்தைக் காண்கிறோமா? வர்க்கப் போராட்டங்களில் வெற்றி பெறும் தொழிலாளி, வர்க்க ஒற்றுமை, விழிப்பு, தன் மதிப்பு உணர்ச்சி பெறுவதைப் போல, வர்க்கப் போரில் தற்காலிகமாகத் தோல்வியடைகிற நேரத்தில் பின்னுக்குத் திரும்பிப் பார்க்கிற - தனது பழைய கிராமத்தை திரும்பிப் பார்க்கிற, பழைய காலத் “தந்தை வழி”ப் பழக்கங்களையும் உறவுகளையும் எண்ணிப் பார்த்து. ஏங்கிப் பெருமூச்சு விடுகிற போக்கையும் கவனித்துச் சித்திரிக்கிறோமா? இப்படிப் பல மனப் பேராட்டங்களை நடத்தும் ஆன்மிக வளமுள்ள தொழிலாளியைத் தமிழ் இலக்கியம் இன்னும் படைக்கவில்லையே !

விவசாய மக்களைப் பாருங்கள். பண்டைக்கால முறைப்படி ஏர் பூட்டி உழுவது போல, டிராக்டர் வைத்து உழும் காட்சியைக் காணும் விவசாயியின் மனத்திலே எழும் எண்ணங்கள் எவை? நீர் இறைக்கும் மோட்டார் வைக்கிறதிலே அவன் காண்கிற “நாடகம்” யாது? நிர்மாணத் திட்டங்கள் நடக்கும் நற்பணியினூடே காண்ட்ராக்டர்களும், ஊழல் அதிகாரிகளும், அரசியல் திருடர்களும் கிராமத்தில் படை படையாக முகாம் போட்டு “முற்போக்குப்” பேசுவதைப் பற்றி அவன் நினைப்பு என்ன? புதிய விஞ்ஞானத்தையும் புதிய எதிர்காலத்தையும் பற்றி அவனது நினைப்புகள் என்ன? நகரமான இலக்கியக் குணச் சித்திரங்களை இவர்களிடையேயிருந்து உருவாக்க முடியுமே ! வர்க்கப் போர் என்பது எவ்வளவு வளமான நாடகப் பண்பு கொண்டது, பார்த்தீர்களா ? என்கிறார்.

அவர் தொடர்ந்து கேட்கிறார். நடுங்கிச் செத்துக்கொண்டிருந்த தலித்துகளிடையேயிருந்து ஒரு பக்கத்தில் வர்க்கப்போர் வீரர்களும் இன்னொரு பக்கத்தில் I. A. S. படத்த அதிகாரிகளுமாக எண்ணற்ற தலித்து வாலிபர்கள் வெளித் தோன்றியிருக்கிறார்களே ! இவர்களின் மன அரங்கில் நடக்கிற, நடந்த நாடகத்தை எழுதி வைக்க யார் பேனா துடித்தது?

நமது பெண் குலத்திடையே பலர் வைத்தியர்களாகவும் என்ஜினியர்களாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் வக்கீல்களாகவும் அலுவலகப் பணியாளர்களாகவும் கலைஞர்களாகவும் எழுத்தாளர்களாகவும் பரிணமித்திருப்பதன் உள்ளடக்கத்தை நாம் இலக்கியத்தில் உணர்ந்து கொண்டோமா ? பெண்ணுள்ளம் இந்தப் புதுமையை எப்படி ஏற்றுக்கொண்டது? அவ்வளவு லேசான காரியமல்லவே, புதிய கருத்துக்களை ஏற்பது ! பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையே கருத்துப்போர் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டுமே !

இப்படியே நெசவாளிகள், கொல்லர்கள் போன்ற சுதந்திரமான உற்பத்தியாளர்கள் முதல், ஆதிவாசிகள், நாடோடிகள் ஈறாக அத்தனை மக்களும் தனித்தனியாகவும், மொத்தமாகவும் புதிய நிலைமைக்கேற்பத் தமது பௌதீக ஆன்மிகத் தன்மைகளை மாற்றிக் கொள்வதில் படுகிற அவதிகள், ஏற்படுகிற அவல நிலைகள் குறித்து எத்தனை எத்தனை இலக்கியங்கள் படைக்கலாம் ! சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இவை யாவும் சேர்ந்து அமைந்த ஒரு முழுமைதான் சமுதாய யதார்த்தமாகும் (Social Reality) என்கிறார் ஜீவா. வர்க்கப் போரைச் சித்திரிப்பது எனில், இம்முழுமையைக் கலை இலக்கியத்தில் உண்மை ஒளியோடு பிரதிபலிப்பது என்றே அர்த்தம். இம்முழுமைக்கு அடிச்சரடாக அன்று தேச விடுதலை இயக்கம் இருந்தது, இன்று சோஷலிச இயக்கம் இருக்கிறது.

அடுத்து இலக்கியவாதிக்கு அரசியல் வேண்டுமா என்ற கேள்விக்கு அழுத்தம் திருத்தமாக ஆம் எனப் பதிலளிக்கிறார் அவர். உலகப் புகழ் பெற்ற பண்டைக்கால கிரேக்க நாடகாசிரியராகிய அரிஸ்டொபேனஸ் எழுதிய நாடகங்கள் அப்பட்டமான அரசியலுக்கு அல்லவா கலை வடிவம் தந்துள்ளன ? யூரிபிடீஸ், எஸ்கில்ட் போன்ற கிரேக்க

நாடகாசிரியர்களும் அவ்வழியில் தானே சென்றார்கள்? விஞ்ஞான அறிவையும் லோகாயுதவாதத்தையும் காத்துப் பேணுவதற்காக லக்ஷியஸ் ஒரு மாகாவித்யை படைத்து புகழடைந்தாரே!

பண்டைக் காலம் போகட்டும். பின்னர் வந்த ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சி யுகத்தில் உலகக் கவியாக ஒளிரும் தாந்தே வரைந்த “டிவைன் காமெடி” என்கிற பேரிதிகாசம் அவர் காலத்திய அரசியலை நுணுக்கமாகச் சித்திரிக்கவில்லையா? ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியின் அரசியல் சமுதாய ஆன்மிகச் செழுமையைத் தேக்கிப் புதிய மானுடத்தை வெளிப்படுத்துவன தாமே ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள்?

இளங்கோவடிகள் தமது காப்பியத்தின் முப்பெரும் குறிக்கோள்களில் முதற்பெரும் குறிக்கோளாக “அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றாவதை” வைக்கிறார் ..... ஏன்? சமரச சன்மார்க்க வள்ளலார் கூட “கருணையிலா ஆட்சி கடிது ஒழிக” என்று அரசியல் பேசுகிறார் அல்லவா? நமது தலைவன் பாரதியைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா? அவன் ஒப்பற்ற ஜனநாயக அரசியல் பெரும்புலவன் ஆயிற்றே....! மேற்கூறிய இலக்கிய வரலாற்று உண்மைகளில் இருந்து “எழுத்தாளனுக்கு அரசியல் வேண்டாம்” என்பது எவ்வளவு போலிச்சூற்று என்பது யாருக்கும் புரியும். சமுதாய வாழ்க்கையை ஆண்டு அனுபவிப்பதில், கட்டிக் காப்பதில் அரசியல் முதல் இடம் பெற்ற பொழுது, கலைஞனுக்கும் எழுத்தாளனுக்கும் அரசியல் வேண்டாமென்பது, அறிவுச்சுடர் கொளுத்தவும் உணர்ச்சிப் பெருக்கூட்டவும் செய்ய வேண்டிய சிறந்த சமுதாய மனிதர்களாகிய எழுத்தாளர்களையும் கலைஞனையும் அரைகுறை மனிதனாகச் செய்யும் தீய கருத்தோட்டமாகும். இது மட்டுமல்ல, துருவிப் பார்த்தால் இவ்வாறு பேசுகிறார்கள். முன்னேற்றக் கருத்துக்களுக்கு வழமறிச்சான்களாக மாறிப் பிற்போக்குக்குக் கற்கோட்டையாகவும் இரும்புக் கதவாகவும் விளங்க முயற்சிக்கிறவர்கள் என்பது தெளிவாகப் புலனாகும்.

இதைப்போல நாட்டுப்புறக் கலைகளையும் சேகரித்து பேணிக்காத்து ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்கிறார் ஜீவா. இக்காலத்தில் மிகக் கடுமையான மோதல் வடிவத்துக்கும் உள்ளடக்கத்துக்குமே எது முதன்மையானது, வடிவமா உள்ளடக்கமா? ஜீவா சொல்லுகிறார், “கருத்துக்கும் கலைக்கும் உள்ள உறவைக் கவனிக்க வேண்டும். கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பவன் நான். கலைக்காக கலை என்ற கொள்கையுடையவன் அல்ல நான். வாழ்வுக்காக கலை என்ற கொள்கையுடையவன்தான் நான். ஆனால் சொல்லும் பொருளும் உருவமும் உள்ளடக்கம் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது என் கருத்து....” அவர் மேலும் சொல்கிறார், “கலை இலக்கியத்தை வளர்க்க முன்வந்த நாம் அனைவரும் கலையின் உருவத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

கலை இலக்கியப் படையலுக்குத் தனித் தன்மை உண்டு. சொல், வாக்கியம், உவமை, கற்பனை ஆகியவை மிக முக்கியம். காலத்தையும் தாண்டி நம்மை வசீகரிக்கும் அம்சம் கம்பனிடம் என்ன இருக்கிறது? கவிதை அழகாகிய கலை அழகு தானே...! கலாசாரத்தின் இதர அம்சங்கள் போல் அல்ல கலை. கலைக்குக் கண் கூடான அறிவு இன்றியமையாதது.

அறிவுணர்ச்சித் தரத்தை விட, புலனுணர்ச்சித் தரத்தை விட, புலனுணர்ச்சி உருவாக்கச் சித்திரம் (Imagery) தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கலாம். ஆனால் அதுவன்றிக் கலை இருக்க முடியாது... கலையைக் கலை கண் கொண்டு பாராமல் கவிஞர்களையும் கலைஞர்களையும் நம்மிடம் உருவாக்கியுள்ள சில எண்ணங்களை, முடிவுகளை, அளவுகோலாகக் கொண்டு அளந்து பார்த்துப் புறக்கணிக்க முற்படுவது சரியல்ல” என்று அமுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகிறார் அவர்.

உண்மைக் கவிதை எங்கிருந்து பிறக்கிறது? ஜீவா சொல்லுகிறார், கோபுரத்தின் உச்சியிலிருந்து பார்த்தால் உண்மைக் கவிதை பிறக்காது. வாழ்க்கையிலிருந்து தான் உண்மைக் கவிதை பிறக்கிறது. பல இடதுசாரி ஆய்வாளர்களிடையே அக்காலத்தில் வரலாற்று வர்க்கப் பார்வை வலுவாக இருந்தது. இலக்கியத்தை இனக்குழு இலக்கியம், நில உடைமை இலக்கியம், முதலாளித்துவ இலக்கியம் என்று பிரித்த இவர்கள், இனிமேல் வரப்போகும் சோசலிச இலக்கியமே இலக்கியம் என்று வாதிட்டார்கள். இந்த வறட்டுச்

சூத்திரப் போக்கை நிராகரித்தார் ஜீவா. கலையின் வளர்ச்சி இரண்டு நிலைகளைக் கொண்டது.

ஒன்று கிடைநிலை வளர்ச்சி. அதாவது சமமட்ட வளர்ச்சி. இன்னொன்று செங்குத்து வளர்ச்சி. கிடைநிலை வளர்ச்சியை ஜீவா அங்கீகரிக்கிறார். ஒவ்வொரு சமுதாய காலகட்டத்திலும் கலையின் தரம் திட்டவட்டமாக வேறுபடுகிறது என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார். “ஒவ்வொரு சகாப்தத்திலும் கலையின் உருவமும் உள்ளூறையும் தெளிவாக மாறுபாடு அடைந்து, அந்தக் கால முத்திரையுடன் வளர்ந்து முன்னேறி வருகிறது” என்றார் ஜீவா. நிலப்பிரபுத்துவக் கலைக்கும், முதலாளித்துவக் கலைக்கும் சோசலிசக் கலைக்கும் இடையே திட்டவட்டமான வேறுபாடு காண முடியும். அதோடு கலையின் உருவமும் உள்ளூறையும் காலத்துக்குக் காலம் முன்னேறி வருவதையும் பார்க்க முடியும் என்கிறார் அவர்.

ஆனால் இதுபோல் கலையின் செங்குத்தான வளர்ச்சியில் காலத்துக்குக் காலம் வேறுபாடும் முன்னேற்றமும் தெரிய முடிவதில்லை என்கிறார் அவர். அவர் தொடர்கிறார் “செங்குத்தான வளர்ச்சி என்று நான் குறிப்பிடும்பொழுது கலையின் ஆழம், செழுமை, அழகு, அழகுணர்ச்சியின் நிறைவு ஆகியவைகளைக் குறிப்பிடுகிறேன். இந்தக் கலை அம்சங்களில் புதிய கால கட்டம் பழைய கால கட்டத்தை விட உயர்ந்து விளங்க வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை”.

சங்க காலத்தை விட காப்பிய காலத்திலும் காப்பிய காலத்தை விட தற்காலத்திலும் பொதுவாகக் கலை முன்னேறியிருக்கிறது. ஆனால் இளங்கோவை விட திருத்தக்க தேவரை விட கம்பனை விட ஆழம், செழுமை, அழகு, அழகுணர்ச்சியின் நிறைவு ஆகிய அம்சங்களில் இன்று நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட முடியுமா ? முடியாது என்கிறார் அவர். கலையை எப்படி அணுக வேண்டும் என்பதில் ஜீவாவின் அழுத்தம் திருத்தமான வழி காட்டுதல் இது.

சோசலிச எதார்த்த வாதம் என்ற சொல்லையும் தம் பாணியில் செழுமைப்படுத்துகிறார் ஜீவா. “சமுதாய உண்மைகளை உள்ளது உள்ளபடியே எடுத்துக்கொள்வது, அதாவது அதன் முரண்பாடுகளை சிக்கல்களுடன், வளர்ச்சியுடன் எடுத்துக்கொள்வது. சிறு சிறு சலனங்களில் வாழ்க்கை வெளிப்படுத்தும் பிற்காலப் பேரெழுச்சிகளை உய்த்துணர்வது, அவற்றை நெளிவு, சுளிவுடன் கலை அழகுடன் தீட்டிக் காட்டுவதே சோசலிச எதார்த்தவாதம் என்று சோசலிச எதார்த்த வாதத்தின் செயல் தளத்தைப் பிரமாண்டமாக விசாலப்படுத்துகிறார் அவர்.

அது மட்டுமா ? பாமர மக்களின் பாடல்கள் என்று ஓரங்கட்டி ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த நாட்டு மக்களின் பாடல்களைத் தொகுத்து ஆய்வு செய்யவும், சமூக எழுச்சிக்காக அந்தப் பாடல்களைப் பயன்படுத்தவும் முறையாக அடித்தளமிடுகிறார்.

அவர் இறுதியாக “நானை விரி சோதி என மேதினியை மேவத்தகு ஆற்றல் படைத்த இன்றைய உண்மைத் துணுக்குகளை, அனுபவக் கூறுகளை, உணர்ச்சித் துளிகளை, ஆதர்சக் கதிர்களை, கலை இலக்கியத் துறையிலே ஆட்சி கொண்டு, வாழ்வின் மீட்சியிலே மக்கள் வெற்றி பெறப் பணிபுரியுங்கள்” என்று கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளை அறைகூவி அழைக்கிறார். இந்த வழிகாட்டுதல் என்றென்றும் படைப்பாளிகளுக்கு வழிகாட்டும். ஒளிகூட்டும்.

பசியெடுக்காவிட்டால் சுவலையை விடுங்கள் இருக்கிறதே காது

காதுக்குள் ஒரு மெல்லிய நரம்பு இருக்கிறது. இந்த நரம்புக்கும் வயிற்றுக்கும் நேரடியாகாச் சம்மந்தம் இருக்கிறது. காதுப் பின்பிறத்தோலைத் தடவினால் ஜீரண சக்தி அதிகரிக்கும். அதற்கு இந்த நரம்புத்தூண்டுதலே காரணம். இந்த நரம்பு ஓட்டத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் அல்டர்மேன் என்ற லண்டன் டாக்டர். ஆகவே இந்த நரம்பை அல்டர்மேன்ஸ் நெர்வ் என்றே அழைக்கிறார்கள்.

தமிழ்க் காப்பியங்களில் அவல நாயகர்கள்

திரு.து.இளங்குமரன்

B.A, Trd (pri), Dip.in.Edu.,

அதிபர்

வேரவில் இந்து மகா வித்தியாலயம்
கிளிநொச்சி.

காப்பியம் என்பது தன்னிகரில்லாத் தலைவன் ஒருவனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையான அம்சங்களை கூறுவது. காப்பியம் மிகப்பழைய காலத்தில் இருந்தே தமிழில் நிலவிவரும் பேரிலக்கியமாகும். கதை, பாத்திரங்கள், அம்சங்கள் என்பன காப்பியத்திற்கு முக்கியமானவையாகக் காணப்படும்.

காப்பியம் திடீரென ஒரு கவிஞனின் கற்பனையில் எழுவதில்லை. அது காப்பியக் கதைக்கு பொருந்தாது. அது தற்கால செய்திகளுக்குப் பொருத்தமாய் இருக்கும். காப்பியத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கதை, பழங்காலத்தில் இருந்து செவிவழியாக கேட்கப்பட்டு வந்ததாயும் இருத்தல் வேண்டும். அதனால் கதையின் மதிப்பு மேலிடும் அந்த நாட்டின் பண்பாடு, கலை, கலாச்சாரம், விழுமியங்கள் அக்கதையில் பொதிந்திருக்கும்.

சிறப்பான பாத்திரங்களால் தான் காப்பியத்திற்கு மதிப்பு ஏற்படுகிறது. பல பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகைப்பாத்திரமாக அமையவேண்டும். பாத்திரங்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டு வேறுபட்டு காணப்படுகின்றனவோ, எவ்வளவுக்கு வாசகர்களை அலைக்களிக்கின்றனவோ, அந்தளவிற்கு பாத்திரம் சுவைக்கும் உதாரணமாக கம்பராமாயணம் பல பாத்திரம் கொண்டதாயினும் எத்தனை தடவை படிப்பினும் சுவைத்துக் கொண்டே இருக்கும் என்பதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக கூறமுடியும்.

முன்பு குறிப்பிட்டது போல, பாத்திரங்களே காப்பியத்தின் மதிப்பைக் கூட்டுகின்றன. பல சம்பவங்களைக் கொண்டு காப்பியம் விளங்கவேண்டும். இந்தப் பாத்திரங்களில் அவலச்சுவை வீரர்களே, எம் மனதைக் கவரும். ஏனைய பாத்திரங்களை விட அவல வீரர்கள் எம்மை அவர்களிடம் இழுத்துச் செல்வார்கள். இந்த வகையில் பாத்திரவாக்கம் முக்கியம் பெறுகிறது. இந்த அவலச்சுவை நாயகர்களின் கதைகளின் ஊடாக வாழ்க்கையின் பேருண்மைகள் வெளிப்படுகின்றன.

இந்த அவலச்சுவைப் பாத்திரங்கள் மக்கள் மனங்களில் “கதாசிஸ்” அதாவது ‘உணர்வுகளின் வெளிப்படுகையைத்’ தோற்றுவிக்கிறது என பேரறிஞர் - அரிஸ்ரோட்டில் தமது “கவிதையியல்” என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்.

அவலச்சுவை என்பது “நல்லது ஒன்று வீணாகிப் போதல்” (The waste of good) அதாவது எல்லா நற்பண்புகளையும் கொண்ட ஒருவன் வாழ்க்கையின் உயர் நிலையில் இருந்து எல்லோரும் போற்றும் வண்ணம் வாழ்ந்து, பலருக்கும் நன்மையே செய்யும் ஒரு பாத்திரம் விதி, சாபம், பாவம் என்பவற்றினால் வாழ்வின் உச்சியில் இருந்து மீண்டும் எழும்பமுடியாத படுபாதாளத்தில் விழுகிறான். இது தான் அவலச்சுவையின் பொருளாகும் இந்த அவல வீரனை அழிக்கும் சக்தி நெருங்கும் போது எம் மனது அச்சம் அடைகிறது துன்பியலை எம்நெஞ்சத்தில் தோற்றுவிக்கிறது.

இந்த அவல நாயகர்கள் பாத்திரங்களுடன் சிறப்பாக முரண்படக் கூடிய வகையில் கதை பின்னப்பட்டு, திரும்ப முடியாமல் குறித்த ஆபத்தில் இருந்து தப்ப முயற்சிக்கும் ஒவ்வொரு முயற்சியும், அந்த ஆபத்தை, படுபாதாளத்தை நோக்கி விரைவாக விதி இழுத்துச் செல்வதாக இருக்கும். என அரிஸ்ரோட்டில் கூறுகிறார்.

தமிழ்க் காப்பியங்களில் நாம் பல அவல வீரர்களைக் காண்கிறோம். அங்கெல்லாம் முரண் வாயிலாக பிறக்கும் அவலங்களை அதிகம் காணமுடியாது. அரிஸ்ரோட்டில் கூறிய விதிக்குப் பொருந்தியதாக உள்ளது. உயர்நிலையில் உள்ள பண்பாளன் ஒருவன் தான் இயற்றும் ஒரு தவறுக்காக வீழ்வதை தமிழ்க் காப்பியங்களில் காணமுடியும். அவன் வரலாற்றைப் படிக்கும் போது அவர் மீது எமக்கு இரக்கம் ஏற்படுகிறது.

தமிழ் காப்பியங்களுக்கு இலக்கணம் தொல்காப்பியமே ஆகும். “இளிவும் இழத்தலும், அசைதலும், வறுமையும் என நான்கு பொருள் பற்றி, அவலம், தோன்றும்” என்று தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது (மெய்.6). இளிவு என்பது “பிறரால்” இகழப்பட்டு சிறுமைப்படல். இழவு என்பது, தந்தை, தாய், சுற்றத்தார் இன்பம் பயக்கும் நுகர்ச்சிப்பொருள் யாவற்றையும் இழத்தல். அசைவு என்பது பழைய நிலைமை கெட்டு வேறு ஒருவராகி வருந்துதல்.

வறுமை என்பது போகங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்ற பற்று மிக்க உள்ளம் இவ்வாறு பேராசிரியர் இந் நான்கு பொருளுக்கும் உரை கூறுகிறார். இவற்றுள் அசைவு என்பது மேற்கூறிய அவல இலக்கணத்தை குறிப்பதாகும். “பழைய நிலைகெட்டு வேறு ஒருவராகி வருந்துதல்.” இதனை இளம் புரணர் தளர்ச்சி அது தன்நிலையில் தாழ்தல் என்று பொருள் உரைக்கிறார்.

சிலப்பதிகாரத்தின் கதைத் தலைவனாகிய கோவலனும், சீவக சிந்தாமணியில் காணும் சச்சந்தனும், கம்பராமாயணத்தில் ஒளிரும் இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனும் அவல வீரர்களாவர்.

கோவலனோ பெரும் புகழோடு வாழ்ந்தான். “கண்ணினால் கண்டு போற்றுதற்குரிய செவ்வேள்” என்றும், பண்ணினும் இனிமையான மொழி பேசும் நங்கையர் அவனைப் பாராட்டினர். “கருணைமறவன்” “செல்லாச் செல்வன்” “இல்லோர் செம்மல்” இத்தகைய பண்புமிக்க கோவலன் தன் மனையாளை விடுத்து மாதவி என்னும், நாடக கணிகையுடன் வாழ்ந்தான். தன் அன்பு மனைவி கற்புக்கரசி கண்ணகியை விடுத்து எப்படி வாழ மனம் வந்தது? பின் எப்படி இந்த தவறை அவன் உணர்ந்தான்? இதுவே “விதி” ஆகும். மாதவியோடு உறவாடி தன்செல்வம் முழுவதும் இழந்து, தன் உயிர் மனையாள் கண்ணகியை பிரிந்து வாழும் தவறை உணர்ந்து வருந்துகிறான்.

பின்பு அவன் கவுந்தியடிகளை வணங்கி செய்தவத்தீர் யான் நல்லொழுக்க நெறியின்றும் பிறழ்ந்து, மலர் போலும் மேனியுடைய கண்ணகி நடுங்கு துயரெய்த, முன்னம் உணராத நாட்டின் கண் கடதற்கரிய வழிகளில் அலைந்து வருந்தி இழிவுற்றேன். என்று தான் செய்த தவற்றினை எண்ணி மனம் வருந்திக் கூறுகிறான்.

ஆயர் சேரியில் மாதரி இல்லத்தில் கண்ணகி உணவு ஆக்கி கோவலனுக்கு உண்ணக் கொடுத்த பின்பு அவளை நோக்கி, “இருமுது குரவர் ஏவலும் பிழைத்தேன் சிறுமுது குறைவிக்குச் சிறுமையுள் செய்தேன் வழுவெனும் பாரேன்” என்று சொல்லி வருந்துகிறான்.

அவல நாடகத்திலோ, காப்பியத்திலோ அழிவுத் தன்மை நெருங்குவதற்கு முன் தலைவன் தன் தவற்றை உணர்வானானால் அவ் அழிவிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளமுடியும். அழிவு நெருங்கிய பின்பு தனது தவற்றை உணர்கின்ற தலைவன் அவ் அழிவினைத் தவிர்க்க முடியாது இங்கு கோவலன் அழிவு நேர்வதற்கு முன்பே தன் தவற்றை உணர்கிறான். இதனால் தனக்கு நேரும் அழிவை அவன் தவிர்த்திருத்தல் வேண்டும். ஆனால் அவனால் தன் அழிவைத் தவிர்க்க முடியவில்லை இதை நினைக்கும் போது அவனிடத்தில் எல்லையற்ற பரிதாபம் தோன்றுகிறது.

கோவலன் மீண்டும் வணிகம் செய்து வாழமுடியும் என்று தன்னம்பிக்கையை கண்ணகி கொடுத்தாள், புத்துயிர் பெற்ற அவன் அவளின் காற்சிலம்பு ஒன்றையும் பெற்று, மதுரை மாநகர வீதியில் கண்ணகிக்குச் செய்த துரோகத்தையும் அவளைவிட்டு பிரிந்து வந்த துயரத்தையும், மனதிலே நினைத்தபடி சோர்வு நடுத்தபடி வந்தான். வீதியிலே “கண்ணுள் வினையர் கைவினை முற்றிய நுண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வர” – வந்த தலைமைப் பொற்கொல்லனிடம் காட்டி காற்சிலம்பின் பெறுமதியை விசாரித்தான். வஞ்சக

எண்ணம் கொண்டபொற்கொல்லன் அரசனிடம் சென்று தேவியின் காற்சிலம்பைத் திருடியது கோவலனே என்று கூற, மன்னனும் அவசரத்தில்

வினை விளை காலம் ஆதலின்
சினை அலர் வேம்பன் தேரானாகி
தாழ் பூங்கோதை தன் காற்சிலம்பு
கன்றிய கள்வன் கைய தாகில்
கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க்" என்று

ஆணையிட சற்றேனும் கல்லாத கல் நெஞ்சக் காவலன் கோவலன் கழுத்தை வாளால் வெட்டி தரையில் வீழ்த்தினான்.

இப்படியான செம்மல், அற்புத குணம் படைத்து விளங்கிய கோவலன், தான் செய்த தவறை நினைத்து வருந்தியும், இவன் அழிவிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை. இதனால் அவனுடைய வரலாறு அவலத்திலும் அவலமாக முடிந்தது.

சச்சந்தன் ஏமாங்கத நாட்டு மன்னன்: அவன் அருளால் தருமகனாகவும் வள்ளல் தன்மையால் வர்ணனைப் போலவும், போரில் பகைவரை அழிக்கும் ஆற்றல் கொண்டவனாதலால் கூறினவனாகவும், கலை அறிவால் கலைஞனாயும், அழகால் மன்மதனாயும் விளங்கிய பெருமன்னன். இவன் தன் மனைவி மீது அளவு கடந்த காதலினால் தன் அரசு கடமைகளை மறந்து மனைவியின் அரவணைப்பிலே இருந்தான். இதனால் அரசாங்கப் பொறுப்பைத் தன் முதலமைச்சனாகிய கட்டியகாரனிடம் ஒப்படைக்கிறான்.

கட்டியக்காரனோ மிக மிகக் கெட்டவன்: தன் ஆட்சி முறையை மறந்ததைவிட கட்டியக்காரனிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தது பெருந்தவறாகும். தன் நயவஞ்சகக் செயலால் கட்டியக்காரன் மன்னவனுக்கு நல்லவனாகத் தோன்றுகிறான். இதை நினைக்க மன்னன் ஏமாற்றப்போகிறான் என மன்னன் பால் இரக்கம் ஏற்படுகிறது.

கட்டியக்காரன் மீது சச்சந்தன் அசையா நம்பிக்கை வைத்தான். ஆனால் அவன் நினைத்தது ஒன்று விளைந்தது மற்றொன்று. அதாவது அவன் அழிவு. இப்படி ஒரு முடிவை நாடிச் செய்யும் போது அச் செயல் அதற்கு நேர் மாறான முடிவைத் தருவது அவலத்தால் நம் நெஞ்சைத் தொடும் பகுதியாகும். முடிவில் கட்டியகாரன் மன்னனைக் கொல்ல நால்வகைப்படைகளோடும், சேனையோடும் கோட்டையைச் சுற்றி வளைத்துக்கொள்கிறான். இந் நிகழ்ச்சி நமக்கு பயத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். மாபாவி கட்டியகாரன் வேந்தனைக் கொல்லப்போகிறான் என்ற போது எம் நெஞ்சு படபடக்கிறது.

வாயிற் காவலன் அச் செய்தியை சச்சந்தனுக்கு அறிவிக்கிறான். அப்போது தான் கட்டியகாரனின் நயவஞ்சகத்தன்மை அரசனுக்குப் புரிகிறது. தான் அவனிடம் அரசியலை ஒப்படைத்தது தவறு என்று உணர்கிறான். அவலத் தலைவன் தன் தவற்றை அழிவு நெருங்குவதற்கு முன்பே உணர்ந்ததால் முடிவு இன்பமாக அமையும் ஆனால் சச்சந்தனோ, இப்போது அழிவின் வாயிலில் சிக்குண்டுள்ள போது தான் தவற்றை உணர்கிறான். எனவே அவனால் தன் அழிவிலிருந்து மீளமுடியவில்லை. முடிவில் அவன் கட்டியகாரனால் கொல்லப்படுகிறான்.

இராவணன் மூவுலகையும் அடக்கியாண்ட இலங்கைப் பெருவேந்தன். அவன் ஆண்மையிலும், வீரத்திலும், கலைப்புலமையிலும், அன்பிலும், கொடையிலும், தெய்வ பக்தியிலும் சிறந்தவன். இப்பெரு மன்னன் இராமனின் மனைவி சீதையைக் கவர்ந்து புட்பகவிமானத்தில் கொண்டு சென்று, அசோக வனத்திலே வைத்திருந்தான். இலங்கையை இலங்கச் செய்த அனைத்திலும் தன்நிகரில்லா பேரரசன். மாற்றான் மனைவியை கள்ளத்தனமாக கவர்ந்து வந்ததுபெருந்தவறு. அவன் விரும்பினால் விளக்கில் வந்து விழும் விட்டில்கள்போல் எத்தனையோ அழகிகள் அவன் காலடியில் வீழ்ந்துகிடப்பர். இத்தகைய கீர்த்தி மிக்கவன் மாற்றான் மனைவியிடம் மனதைப் பறிகொடுத்தது துன்பியலை தோற்றுவிப்பதாய் உள்ளது. நேருக்குநேர்நின்று போர் செய்து கவர்ந்திருப்பின் அவன் வீரத்துக்கு இழுக்கு வந்திராது.

“வாரணம் பொருத மார்பும் வரையினை யெடுத்ததோளும்
நாரத முனிவர்க்கேற்ப நயம்பட வுரைத்த நாவும்
தாரணி மௌலிபத்தும் சங்கரன் கொடுத்த வாளும்
வீரமும் களத்தேபோட்டு வெறுங்கையோடு இலங்கைபுக்கான்”

இலங்கை மன்னன் மிகப்பெரும் பலசாலி வீரன் ஓர் அழகிய பெண்ணை கள்ளத்தனமாக கவரும் இழிதொழிலை செய்யக் காரணம் 'விதி'யே தான் என்பார் கம்பன். இலக்கிய ரீதியில் பார்த்தால் இது அவலமாகும். தான் உலகில் எது செய்தாலும் தன்னை ஒருவரும் எதிர்த்துப் போரிட முடியாது என்ற ஆணவம் அவனிடத்தில் மிகுந்திருந்தது. பல நற்பண்புகள் நிறைந்திருந்த அவனிடத்தில் இத்தகைய ஆணவம் மிகுந்திருந்தது அவலத்துக்குரியதாகும். உடன்பிறந்தார் இடித்துரைத்தும் திருந்தாது, இராமன் அம்பிற்கு இரையாகும் இராவணின் நிலை கவலைக்குரியது தான்.

இது வரை நாம் கண்ட மூன்று அவல நாயகர்களில் கோவலன் அழிவு நெருங்குவதற்கு முன் பல முறை தவறுணர்ந்து வருந்தியும் அவனால் அழிவிலிருந்து தப்பமுடியவில்லை. சச்சந்தன் அழிவு நெருங்கியபிறகு தன் தவற்றினை உணர்ந்ததால் அவன் அழிவிற்கு இரையாகிறான். இராவணன், இறுதி வரை தனது தவற்றினை உணராததினால் அழிவெய்துகிறான். வாழ்க்கையில் எத்தனை பண்புகள் நிறைந்தவர்களாக வாழ்ந்தாலும் ஒரு தவறு இழைத்தால், அதனால் பண்புள்ள மக்கள் என்றாலும் அழிவெய்தக்கூடும் என்றும், அதனால் தம் வாழ்வில் எச்சிறு களங்கமும் நேராமல், விழிப்பாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும், நாடகங்களிலும், காப்பியங்களிலும் படைக்கப்படும் அவல வீரர்களின் பாத்திரங்களின் வாயிலாக புலவர் பெருமக்கள் எமக்கு அறிவுறுத்துகின்றார்கள்.

மேதாவி

ஒரு பேரறிஞர் ஓர் விளக்கை ஏற்றுவதற்கு சக்கி முக்கிக் கல்லைத் தேய்த்து தீயை உண்டாக்கும்படி கூறினார்.

நீண்ட நேரமாக ஒன்றும் நடைபெறவில்லை.

“என்ன தாமதம்?” மேதை சீஷ்யர்களை அதட்டினார்.

“கடுமையான இருட்டாக இருக்கின்றது. என்னால் எப்படி சக்கிமுக்கிக் கல்லைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்?” சீஷ்யன் கேட்டான்

“சரி,சரி மெழுகுவர்த்தியைப் பற்றவை. அந்த வெளிச்சத்தில் நாங்கள் இரண்டுபேரும் அந்தக் கல்லை இலகுவில் தேடிக் கண்டுபிடிக்க முடியும்” மேதாவி கூறினார்.

“மெழுகுவர்த்தியைப் பற்ற வைப்பதற்குத் தீ?” சிஷ்யன் மேதாவியை வியப்புடன் கேட்டான்.

திறனாய்வு

செல்வி ப. தாட்சாயினி,
விவேகானந்தா கல்லூரி
கொழும்பு 13
மேல் மாகாணம்

சிறுகதை
பசி
எஸ். பாலசுந்தரம்

மனதை ஆழமாகப் பாதிக்கும் ஒரு சிறு சம்பவம் கூட கலையாக உருவெடுக்கலாம். பலவித இன்பியல் அல்லது துன்பியல் நிகழ்வுகளை எழுத்தில் வார்ப்பது படைப்பாளியின் தனித்திறமையைப் பறைசாற்றி நிற்கும் தன்னைப் பாதித்த அனுபவத்தை அல்லது நிகழ்வை தானே கதாபாத்திரமாக நின்று வாசகனுக்கு கூறும் வகையில் கதை அமைப்பதுதான் இன்றைய சிறுகதைகள் படைக்கும் ஆசிரியர்களின் போக்காக இருக்கிறது. ஒரு கீழ் மட்ட குடும்பத்தின் துயரம் நிறைந்த வாழ்வை, ஒரு சமுதாயத்தின் குரலாக ஒலிக்கும், ஒரு குரலைக் கருவாகக் கொண்டு கதையை அமைத்துள்ளார் ஆசிரியர். சிறுகதை ஒன்றைத் திறனாய்வு செய்வதற்கான அடிப்படை அளவீடுகளின்படி கதைக்கரு, கதை மாந்தர், கதைப் பின்னல், மொழிநடை என்ற விடயங்களின் கீழ் இச்சிறுகதையை ஆய்வு செய்வது பொருத்தமானது.

கதைக்கரு

வறுமைக் கோட்டில் வாடும் ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கையை அதன் ஒரு அழகான குடும்பம் ஒன்றினூடாகத் தற்கூற்றாகக் கூறுவதன் மூலம் கதை அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. அன்றாட உணவுக்கே வழியில்லாது அல்லல்படும் ஒரு குடும்பமும் அதைத் தனி ஒருவனாக நின்று தாங்கும் கதாநாயகனுமே கதைக் கருவுக்கான அடிப்படையாகும். “வறுமை” என்ற பூதாகரமான பிரச்சினையை ஆசிரியர் மையப்படுத்தியிருப்பது கதையின் ஆரம்பத்தில் இருந்து முக்கால் பகுதி வரை தொடர்ந்தாலும், வாசகன் கதையின் உண்மையானதும் ஆழமானதுமான கருவை அடையாளம் கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பது கதையின் கடைசி காற்பகுதியில் தான்.

“உழைப்பால் முன்னேற்றமடைவதல்லவா இவ்வுலகம், போராட்டமல்லவா என் போன்ற இளைஞர்களின் கடமை”, என்று கூறும் வரிகள் தான் உண்மையாக ஆசிரியர் கதை எழுதிய நோக்கத்தை நிலைநிறுத்தி வைக்கிறது. வறுமையில் வாடும் இளைஞர்களுக்கு நல்ல ஒரு படிப்பினையைக் கூறி, அவர்களுக்கு போராடும்படி அறைகூவல் விடுக்கிறார் ஆசிரியர். வறுமையின் துன்பத்தை விவரித்ததை விடுத்து, “சவாலை சந்தியுங்கள்” என்ற செய்திதான் இங்கு பிரதானமாக நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய கருத்தாக உள்ளது.

கதைப்பின்னல்

சம்பளம் கொடுக்கும் நாளுடன் தொடங்கும் கதை தொடர்ந்து இளைஞனின் குடும்ப சூழலை விவரித்து, சமைதாங்க முடியாத அவன் முடிவையும் பறைசாற்றி பின் எழுச்சிகரமான முடிவுடன் கதை நிறைவு பெறுகிறது. தோற்றுவாய், உச்சக்கட்டம், விடுவிப்பு என்ற மூன்று அம்சங்களையும் தெளிவாக வேறுபிரித்து அறியும்படி கதைப்பின்னல் அமைந்துள்ளது.

கதை எழுதும் போது நிகழ்வுகளைக் கூறுவதில் இருவகைச் செய்தியாகக் கூறுவது ஒருவகை, காட்சிப்படுத்துவது இன்னொரு வகை. இவற்றுள் இரண்டாவது வகை தான்

வாசகனின் உள்ளத்தில் சிறுகதைக்குள் தோய்ந்து எழுந்ததான ஒரு திருப்தியைக் கொடுக்கும். இந்த வகையில் ஆசிரியரின் திறமை கதை முழுவதிலும் வியாபித்து நிற்கிறது. அதுவும் இம்மாதிரியான சிறுகதைகளில் தற்சுற்றாகக் கதைப்பின்னலைக் கொண்டு செல்வது சிறப்பானதாகும். அது ஒரு உத்தியும் கூட உதாரணமாக ஒரு சம்பவத்தை சம்பந்தப்பட்ட நபர் வாயிலாக கூறக் கேட்பதற்கும், மூன்றாம் நபர் கூறக் கேற்பதற்கும் வித்தியாசம் உண்டல்லவா?

பதினைந்து ரூபாய் மாதச் சம்பளத்தில் ஐந்து ஜீவன்கள் உயிர்வாழ வேண்டியதான குடும்பம் கதாநாயகனுடையது. குடும்ப சூழலை நினைத்து நினைத்தே உருகும் நாயகனும், குடும்பச் சமையைத் தாங்கியே வலு இழந்து போன பெற்றோரும், எதிர்காலம் என்பதே கேள்விக்குறியாகி நிற்கும் இரு பிள்ளைகளும் உயிருள்ள ஒவியங்களாய் கண்முன் நிழலாடுகின்றனர். கதைப்பின்னல் கதாநாயகனை மையப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வறுமை, சஞ்சலம், வெறுப்பு இவைகளுடன் போராடி சமைதாங்க முடியாது என்ற நிலையை அடைந்ததும் உயிரை மாய்க்க வேண்டும் என்ற முடிவுடன் ரயில் முன் பாய்ந்து தற்கொலைக்கு முயற்சிப்பது என்பதான் கதையின் உச்சக்கட்டம்.

ஆனால், உடனே வரும் கதையின் விடுவிப்போ முற்றிலும் மாறுபடானது ஒரு வினாடிக்குள் வாழ்க்கையைப் பற்றிய தாற்பரியம் புரிந்த நாயகன் புதிய தெம்புடன் போராடத் தயாராகுகின்றான். தன் முடிவை மாற்றி விட்டு மன உறுதி பெறுகின்றான். தொடர்ந்து சில உரையாடல்களுடன் கதை நிறைவு பெறுகிறது. வலுவான ஒரு கருத்து கதையுடன் பிணைந்து நிற்கிறது என்பது மறுக்க முடியாதது. ஆனால் கதைப் பின்னலில் வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களும் உள்ளன.

கதாநாயகன் எடுத்த முடிவும் கதையின் முடிவும் சில முரண்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது. குடும்பத்தில் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட நாயகன், தன்னை விட்டால் தன் குடும்பத்தைத் தாங்க யாருமில்லை என்பதை நன்குணர்ந்த நாயகன் எவ்வாறு தற்கொலைக்கு முயன்றான், என்பது எம்முன்னுள்ள வினாவாகும். ஆரம்பத்திலிருந்து சுயநலமில்லாத ஒருவனாக சித்தரிக்கப்பட்ட அவன் எப்படி இங்ஙனம் ஒரு முடிவைத் தேட நினைப்பான் என்பது வாசகனை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கும் இடமாகும். மேலும், கதைப்பின்னலின் படி கூறிய காரணங்களின்படி அவன் அந்தப் பரிதாபகரமான நிலையை அடையும்படி ஏற்பட்டது என்று நியாயப்படுத்தினாலும் கதையின் ஆரம்பத்திற்கும் இந்த இடத்திற்கும் இடைவெளி இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. நாயகனாக நின்று ஆசிரியர் கதை கூறி, தன் குடும்ப நிலையையும், மனவிரக்தியையும் விவரித்து குறிப்பிட்ட இடம் வரை எம்மை வழிநடத்திச் சென்ற காரணம், “தற்கொலை செய்வதுதான் வழி” என்பதை நியாயப்படுத்துவது போல் உள்ளது.

ஆனால் மறுகணமே, எமது இருக்கையை விட்டு ஒரு தரம் எழும்பி, உட்காரும் நிலையை உருவாக்கி விட்டார் ஆசிரியர். திடீரென்று நாயகன் தன் முடிவை மாற்றிக் கொண்டு புது உறுதியுடன் போராடத் தயாராகி விட்டான், ஆனால் இந்த மனமாற்றம் ஏற்பட்டதற்கு வலுவான காரணம் எதுவுமில்லை. அவன் கண்ட காட்சி எதுவும் இம்மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் மனித மனங்கள் திடீரென்று மாறும். அதனால் “மனிதனைக் குரங்கு மனம் படைத்தவன்” என்று கூறுவர். இந்த காரணங்களை நாம் கூறி நியாயப்படுத்தினாலும், ஒவ்வொரு திறனாய்வாளனும் வெவ்வேறு வகையான இரசனையுள்ளம் படைத்தவர்கள் என்ற வகையில் ஒவ்வொருவருக்குமான கருத்தும் மாறுபடலாம் அல்லவா? இப்படித் தற்கொலைக்கு முயற்சித்து இறுதி நேரம் அந்த முடிவைக் கைவிட்டவர்கள் பலரை நாம் நடைமுறை வாழ்வில் கேள்விப்பட்டிருப்போம். அதற்குள் ஒரு ரகமாக இம்முடிவை நாம் ஏற்க வேண்டி உள்ளோம்.

இன்னொரு கோணத்தில் இளைஞர்களின் மனதில் ஒரு எழுச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். என்ற நோக்கில் இந்த முடிவை ஆசிரியர் அமைத்திருக்கக் கூடும். இவ்வாறான எதிர்மறையான சிந்தனைகளுடன் வாழும் இளைஞன் ஒருவனின் மனதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கில் ஆசிரியர் இச்சிறுகதையைப் படைத்திருப்பாராகில் “திறனாய்வு” என்ற பெயரில் அவரது முயற்சியில் குற்றம் காண்பது முறையான விடயமல்ல. இக்கதையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் இரு பக்கமும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளோம். ஒரு

சிறுகதையை நாம் இலகுவாக, காரசாரமாக விமர்சித்து விடலாம். ஆனால் அதைப் படைத்த ஆசிரியரின் மன உணர்வை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுவதென்பது இலகுவான விடயமல்ல.

சிறுகதையின் முடிவைப்பற்றிப் பேசும் இந்த இடத்தில் இன்னொரு விடயத்தையும் கூற வேண்டியுள்ளது. “மெயில் வண்டி என்னைத் தாண்டிச் சென்றுவிட்டது” என்ற இடத்தில் கதையை முடித்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்குமே என்று சில வாசகர்கள் எண்ணக்கூடும். ஆனால் “எத்தனை மெல்லிய பட்டுக் கயிறுகள் நம்மை வாழ்க்கையோடு இழுத்துக் கட்டி வைக்கின்றன” என்ற முடிவான வசனம் தான் வாழ்வின் யதார்த்தத்தை உணர்த்தும் இடமாக அமைந்துள்ளது. அதாவது தன் முடிவைக் கைவிட்ட பின், இந்த இடத்தில் தான் “தன்னை நம்பி நான்கு ஜீவன்கள் உள்ளன” என்ற உண்மையை நாயகன் உணர்ந்து தெளிகிறான்.

கதைமாந்தர் :

ஆசிரியர் தற்கூற்றாகக் கதை சொல்வதால் அவரும் ஒரு பாத்திரமாக உலவுகிறார். தவிர, வறுமையின் குறியீடுகளாக, ஒவ்வொரு ஏழை வீட்டிலும் நாம் காணக்கூடிய தாய், தந்தை, தம்பி, தங்கை என்ற நான்கு கதை மாந்தரும் தெளிவாகச் செலுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

மொத்தமாக ஐந்து கதாபாத்திரங்கள் இருந்தாலும் எல்லோரும் நாயகனின் ஊடாகத்தான் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றனர். இந்தப் பாத்திரம் இல்லை என்றால் கதையே இல்லை என்று கூறுவதாயின் அது கதாசிரியர் எடுத்துக் கொண்ட பாத்திரம் தான். ஏனைய கதாபாத்திரங்கள் கதைக் கருவை மையமாகக் கொண்டு உணர்வுபூர்வமாக, அதீத சோக உணர்வை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் படைக்கப்பட்டு உள்ளன. அவற்றை அமைத்த விதம், அவற்றின் குறை, நிறை குறித்து ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு இச்சிறுகதையைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்படவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

ஆனால் கதாநாயகனின் அல்லது கதாசிரியரின் பாத்திரம் ஆய்வுக்குரியதே. ஏற்கனவே கதைப்பின்னலில் குறிப்பிட்டது போல அதில் ஏற்பட்ட சில முரண்பாடுகளுக்கு பாத்திர வார்ப்பும் காரணமாகும். கதையின் ஆரம்பத்தில் இருந்து கதாநாயகன் உழைப்பாளி, கடமையுணர்வு மிக்கவன், குடும்பத்தில் பாசம் மிக்கவனாக இருந்த போதும் பின்னர் அவன் விரகதியின் விளிம்பில் எடுத்த முடிவு மனதிற்கு நெருடலாகத்தானுள்ளது. ஆனாலும் சாம்பலில் இருந்து உயிர்த்தெழும் “பீனிக்ஸ்” பறவை போல புதுவித உத்வேகத்துடன் மீண்டும் வாழத்தடிக்கும் இடம்தான் கதாநாயகனிற்கு சிகரம் வைத்தாற்போல உள்ளது. இந்த இடத்திலே ஒரு நகைச்சுவையான விடயத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. “முடிவில் திடீரென என் மனம் மலர்ச்சியடைந்தது. வறுமைப் பேயை ஏமாற்ற ஒரு வழி தோன்றியது. அக்கொடிய அரக்கனை வெற்றி பெற ஒரே வழி ...” என்ற வரிகளை வாசித்தவுடன் கதாநாயகன் பெரிதாக ஏதோ கொள்ளையடிக்கப் போகின்றானோ, என எண்ணி விட்டேன். ஆனால் அந்த எண்ணத்தைப் பொய்யாக்கி விட்ட அடுத்தடுத்த வரிகளை வாசித்ததும் கோபமும் சோகமும் ஒரே நேரத்தில் என்னை ஆட்கொண்டன.

இப்படியான முறையில் பாத்திர வார்ப்பைச் செய்திருப்பது தான் ஆசிரியரின் திறனாகும். மந்தை ஆடுகள் போல் ஒரே வழியில் செல்பவர்கள் கதை மாந்தராகினால் அது சிறப்பல்ல. மாறுபாடான ஒரு பாத்திரத்தை கதையாக்குவது தான் கதாசிரியரின் திறமை எப்போதும் தோற்றுப்போன காதல் தானே சரித்திரமாகும் என்பது போலத்தான் இதுவும்.

தொகுத்துப் பார்க்கின்ற போது ஒருசில தர்க்கத்துக்குரிய விடயங்களைத் தவிர்த்து, கதை மாந்தர் யாவரும் தம் வேலையைக் கனகச்சிதமாகச் செய்து முடித்துள்ளனர். ஒரு ஏழை வீட்டின் பிள்ளை எவ்வாறு வீறு கொண்டெழ வேண்டும் என்பதற்கு முன்னுதாரணம் தான் கதையின் நாயகன்.

மொழி நடை

கூற வந்த விடயங்களை, பாத்திரங்களின் தோற்றத்தை, அவற்றின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளை உயிரோவியமாகக் கண்முன் கொண்டு வர மொழிநடையே துணைநிற்கும். இச்சிறுகதை முழுவதிலுமே சொற்சித்திரங்களால் எம் உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பி உள்ளார் ஆசிரியர். எடுத்துக்காட்டாக,

“எக்ஸ்டீரே, இல்லாமலே அவர் உடலுக்குள் இருக்கும் உறுப்புக்களைத் தெளிவாகக் காணலாம்”

“நாங்கள் உயிருடனிருப்பதற்கு வேண்டிய கிரியைகள் நடக்க வேண்டும்”.

“என் மனமோ கற்பனைக்கும் புறம்பான ஓர் உலகில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தது”.

“அந்தச் சோபை இழந்த சந்திரனைக் கூடச் சில மேகக் கூட்டங்கள் கருணையின்றி அடிக்கடி மறைத்து எங்கும் அந்தகாரத்தை உண்டாக்கினர்”.

“எத்தனை மெல்லிய பட்டுக் கயிறுகள் நம்மை வாழ்க்கையோடு இழுத்துக் கட்டி வைக்கின்றன!”

என்ற இடங்கள் இச்சிறுகதையின் உச்சளவிலான உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளாக அமைகின்றன. என்றென்றும் மனதில் நிற்கக்கூடிய இவ்வரிகள் தான் ஆசிரியரின் மன உணர்வைத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதோடு, அவரது நுட்பமான சிந்தனையையும் அவதானிப்பையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

என்னதான் நாம் சிறுகதையைத் திறனாய்வு செய்கின்றோம், என்று கூறினாலும் அதனூடாக ஆழம் பார்க்கப்படுபவர் ஆசிரியர்தானே.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்ற போது பலதரப்பட்ட வாசகனையும் திருப்திப்படுத்தி ஒரு நிறைவையும், புதிய உத்வேகத்தையும் கொடுத்து நிற்கிறது இச்சிறுகதை.

கவிதை

கோடை

(சு. வில்வரத்தினம்)

மனத்தைப் பாதிக்கும் சிறு சம்பவம் கூட கதையாக மலரும் போது மனதைப் பாதிக்கும் சிறு கண்ணசைவு கூடக் கவிதையாகலாமல்லவா? அப்படி ஒரு அற்புதமான கவிதையைத் தந்திருக்கிறார் ஆசிரியர். வாசிக்கும் எல்லோரும் ஒரேவித உணர்வைப் பெறும் வகையில் கவிதை படைப்பது ஒருவகை, ஆனால் வாசிப்பவர் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது மனிதமன உணர்வுகள், அனுபவங்களுக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு உணர்வைப் பெறும் வகையில் கவிதை எழுதுவது இன்னொரு வகை. இந்தக் கவிதையை நாம் இரண்டாவது வகைக்குள் அடக்கலாம். கவிதையைத் திறனாய்வு செய்வதற்கான அளவு கோல்கள் கவிதைக்குக் கவிதை வேறுபட்டு அமையலாம். “வெறுமை” என்ற விடயத்தை உள்ளடக்கிய இக்கவிதையை, கருப்பொருள், கவிதை நடையும், கருத்து வெளிப்பாடும், ஆசிரியரின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, மொழிநடை, கூறும் செய்தி என்ற அடிப்படையில் திறனாய்வு செய்வதும் பொருத்தமானது என நினைக்கிறேன்.

கவிதைக்கரு:

“வெறுமை” என்ற ஒன்றுமில்லாத விடயம் பற்றி கவிதை அமைந்துள்ளது. இந்த வெறுமை வாழ்வின் இறுதிக்காலத்தில் பொதுவாக எற்படக்கூடியது என்றாலும் தற்காலத்தில் தனியாளாக வாழப் பழகி இருக்கும் பலரும் இவ்வெறுமை எனும் உணர்வை நிச்சயம்

அனுபவித்திருப்பார். ஒரு காக்கை எழுப்பும் ஓசை வெறுமையானது தான். எவ்வித இனிமையோ, ஏற்ற இறக்கங்களோ அதன் குரலில்லை. அந்த வெறுமையைக் கொண்டும், கோடையில் பகலில் எமது கண்ணுக்குத் தோன்றும் வெறுமையைக் கொண்டும் கவிதை எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒரு வட்டத்திற்கு ஏராளம் ஆரைகள் இருப்பது போல இந்தக் கவிதைக்கும் நாம் பலவித பொருள் கொள்ள முடியும்.

வயோதிபத்தில் ஏற்படும் வெறுமையான உணர்வு என்றோ, அல்லது தனிமையால் ஏற்படும் “வெறுமை” என்றோ, விரக்தியால் ஏற்படும் வெறுமை என்றோ, எவ்வித வேலையும் இல்லாததால் ஏற்படும் வெறுமை என்றோ நாம் பொருள் கொள்ள முடியும். ஆனால் எல்லாமே வெறுமை என்ற வட்டத்திற்குள் அடக்கப்பட முடிந்தவை.

கவிதை நடையும், கருத்து வெளிப்பாடும்

கோடை காலம் என்பது பொதுவாக எல்லோரையும் வெறுப்படையச் செய்யும் காலமாகும். அது ஒரு வெறுமையான, எந்தவித வேறுபாடும் இல்லாத காலம் அந்த இடத்திலிருந்து தன் எழுத்தை ஆரம்பிக்கிறார் கவிஞர். கோடையில் ஒரு பகல் வேளையில் ஒரு காசும் எம்முன் உட்கார்ந்து கரைந்து கொண்டிருந்தால் எமக்கு ஒரு வெறுப்பு நிச்சயம் ஏற்படும். அந்த ஒரு உணர்வை ஆரம்பத்திலேயே ஏற்படுத்தி விட்டு, அதாவது எம்மனதை வெறுமையாக்கி விட்டு தன் கவிதையை அதற்குள் புகுத்துகிறார் கவிஞர்.

இப்படித்தான் எம்மிற் பலரது வாழ்க்கையும் வெறுமையாக இருப்பதைச் சுட்டி நிற்கிறார். “காக்கையைக் கலைத்தால் கலைகிறதா வெறுமை?” என்ற வரிகள் இதை உணர்த்துகின்றன.

அன்றாடப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து விட்டால் வாழ்க்கை சுகமாகி விடுகிறதா? இல்லையே! மீண்டும் மீண்டும் ஒரே மாதிரியான சிக்கல்களால் அல்லவா எமது வாழ்க்கை பின்னப்பட்டிருக்கிறது! அதைத்தான் மறைமுகமாக கவிஞர் உணர்த்துகிறார். அதுவும் வயோதிபம் வந்தால் நினைவுகளை மீட்டுவதே வாழ்வாகி விடும். அதுவும் ஒருவித வெறுமைதானே.

“மேய்தலில்லாது வெறுமையை இரைமீட்டபடி காய்தலுறும் மாடுகள்” என்ற வரிகள் “வெறும் வாயை மெல்வது போல” என்பதை நினைவுபடுத்துகின்றன. கவிதை ஆசிரியர் தன் மனதில் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் ஏற்பட்ட “வெறுமை” உணர்வை இதன் மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் கானல் நீர் கோடையில் தோற்றும் ஓர் காட்சி. அத்தகைய கானலில் கூட வெறுமை தான் எம்மால் உணரப்படும். ஏதோ இருப்பது போலக் காட்டி ஒன்றுமே இல்லை என ஏமாற்றும் வெறுமை அது. அதையும் வெளிக்காட்டிய கவிஞர் எம்மையும் தன்னுடன் இணைத்துச் செல்வதுதான் அற்புதம்.

இந்தக் கவிதையில் எம்முடன் கூட இருந்து எமக்குத் தொல்லை தரும் காக்கை “எதையோ குத்திக் காட்டுவதாய்” கவிஞருக்குத் தோன்றுகிறது. அதிலும் முற்றிலும் இலையுதிர்ந்த ஒரு முள்முருக்கில் உலர் குரலில்...” என்ற வரிகள் வெறுமையின் வெறுமை என்று கூறலாம்.

இறுதியாக வெறுமையை நல்கும் கோடையை மட்டுமல்ல, குரல் கறுத்த காக்கையை மட்டுமல்ல, என்னைக் கூட நான் வெறுகிக்கிறேன். என்று கவிதையை முடிக்கிறார் கவிஞர். இந்த இடத்தில் தான் தான் வெறுமையை எவ்வளவு தூரம் வெறுக்கிறேன், என்று எமக்குக் கூறுகிறார் கவிஞர். வெறுமையான உணர்வு தன்னையே தான் வெறுக்குமளவிற்குக் கொண்டு சென்றுவிடும் என்கின்ற அபாயத்தைக் கவிஞர் எமக்கு உணர்த்துவதாகக் கொள்ளலாம். அல்லது தன் இறுதிக்காலத்தில் சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்திருந்து வெறுமையை மீட்டியே சலித்துப்போன ஒருவரின் உள்ளக்குமுறல் என்றும் நாம் பொருள் கொண்டாலும் தவறில்லை. அவரவர் இரசனைக்கு ஏற்ப அனுபவிக்கச் செய்வதுதானே கவிதையின் சிறப்பு.

ஆசிரியரின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு

காதலை, இயற்கையை, சோகத்தை, மகிழ்வை, கடவுளை, மனிதனைப் பொருளாகக் கொண்டு கவிதை பாடுவது இயல்பானதே. ஆனால் ஒன்றுமேயில்லாத ஒரு விடயத்தை அதாவது வெறுமையை உணர்வாக வெளிப்படுத்துவதென்பது கவிஞரின் தனித்திறனை வெளிக்காட்டி நிற்கிறது.

வெறுமை என்பதே ஓர் உணர்வு என்பதை திடமாக வெளிப்படுத்தி நிற்பது இந்தக் கவிதை. ஆசிரியர் இந்தக் கவிதையின் மூலம் வலுவானதொரு செய்தியைக் கூற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவருக்கு ஏற்பட்ட உணர்வை எம்மையும் உணரச் செய்து அதன் மூலம் எமக்கு ஒரு இரசனையையும் ஏற்படுத்துவதே அவர் எண்ணமாகப்படுகிறது. அவர் கூறும் வலுவான செய்தி உண்டென்று நாம் கொண்டால் அது “வெறுமையை விரட்டுங்கள்” என்பதாகத் தான் இருக்க முடியும்.

கவிதையெங்கும் உணர்வை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார் கவிஞர். நாம் விரட்ட விரட்ட மீண்டும் எமக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் காக்கையும், அதனால் ஏற்பட்ட சலிப்பும் எம் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்ட இயல்பான உணர்வுதான். ஆனால் அது பல சம்பவங்களின் பிரதிபலிப்பாக அமையும். “சீ இதென்ன வாழ்க்கை” என்ற சலிப்பு எல்லோரது வாழ்விலும் ஒரு தரமாவது ஏற்பட்டு இருக்கும். ஆனால் அதை ஒரு கவிதையாகப் பாட எம்மில் எத்தனை பேருக்கு இயலும்? இந்த ஒரு திறமைக்காகத் தான் நாம் படைப்பாளிகளுக்குத் தலை வணங்க வேண்டும்.

தாம் பாடும் பொருளுக்கேற்ப ஒரு கதாபாத்திரம் அல்லது ஒரு நிகழ்வை அமைத்துக் கொள்வதென்பது மிகவும் துல்லியமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய விடயம். சாதாரணமாக நாம் அலட்சியப்படுத்தும் ஒரு பறவையான காக்கையைத் தன் கவிதையில் அமைத்து சிறுவர்களுக்கென்று பாடியவர் பாரதியார். அதற்கீடாக வெறுமைக்கும் ஒரு குறியீடாக காக்கையைக் கருதி, அற்புதமாக அதை கவிதையாக்கியுள்ளார் இக்கவிதையின் ஆசிரியர் “வெறுமை” என்பதற்கு உகந்தகாலமாகக் கோடை காலத்தையும் இணைத்து விட்டது இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும்.

தொகுத்துப் பார்க்கும் போது “வெறுமை” என்ற ஒன்றுமே இல்லாத உணர்வு தொடர்பான ஆசிரியரின் வெளிப்பாடு, பஞ்சமில்லாது (வெறுமையில்லாது), கவிதை எங்கிலும் நிறைந்துள்ளது. என்றால் மிகையல்ல.

மொழி நடை

புதுக்கவிதைகளுக்கு ஏற்றமாதிரியாக இலகுவான, எந்தத் தரத்து ரசிகனும் இரசிக்கக்கூடியதாக இலகு தமிழில் கவிதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்டு நோக்க வேண்டிய சொற்றொடர்களும், வர்ணனைகளும் கவிதை எங்கும் பரிணமித்து நிற்கிறது.

“சுருதியறுந்த தந்தியின் அதிர்வாய் அதே வெறுமையின் மீட்டல்” என்ற வரிகளும்

“மேய்தலிலாது வெறுமையை இரைமீட்டபடி காய்தலுறும் மாடுகள்” என்ற வரிகளும் வெறுமையின் இலக்கணங்களாகவே அமைந்துவிட்டன.

“குரல் கறுத்த காக்கை” என்ற வர்ணிப்பு மிகப் புதுமையானது. பொதுவாக “கறுப்பு காக்கை” என்று அதன் உடலின் நிறத்தையே சுட்டுவது வழமை. ஆனால் குரல் கறுத்த காக்கை என்ற தொடர் காக்கத்தின் குரலையும் வித்தியாசமாக வர்ணிக்கிறது. நிறங்கள். அதிலும் தனி நிறங்கள் வெறுமையானவை என்றாலும் கறுப்பை வெறுமையின் நிறமாகக் கொண்டுள்ளார். இத்தகைய சிருஷ்டிப்புகள் கவிதைகளுக்கு கவிதை வேறுபட்டு அமையும். வேறொரு கவிஞர் வெண்மையை வெறுமையின் நிறமாக்கலாம். ஆனால் இத்தகைய சிந்தனை ஓட்டங்கள் அவரவர் உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப வேறுபட்டு அமையும். அது விதிகளுடையது அல்ல, என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கவிதையை சத்தமிடாது மனதிற்குள் வாசிப்பதை விட ஒரு கவியரங்கிலே கவிபாடும் போது அதாவது அதை உரத்து, குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிகளுடனும், உணர்ச்சியுடனும் வாசிக்கும் போது அதிலொரு தனியான சுவை இருக்கும். குறிப்பாக சில கவிதைகளைக் கேட்கும்போதுள்ள உணர்வுக்கும் நாமாக வாசிக்கும் போதுள்ள உணர்வுக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. இந்தக் கவிதையை நாம் உரத்து வாசித்து உணரக் கூடியதாக சொற்பதங்களும், பந்தி அமைப்பும், வினாக்களும் அமைந்துள்ளன.

மேலும், “கல்லெறிந்து அதைக் கலைப்போம் எனின் சாய்மனையோடு மல்லுக்கட்டி மாழுகிறது மனம்” என்ற வரிகள் சிந்திக்கத்தக்கது. சில விடயங்கள் அல்லது சில கட்டுப்பாடுகளுக்கு விரும்பியோ விரும்பாமலோ நாம் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டியுள்ளது. சிலவற்றை நாம் கலைக்க அல்லது தவிர்க்க நினைத்தாலும், செயலில் நாம் முனைப்புக் காட்டுவதில்லை. அல்லது நாம் செய்தாலும் அது சாத்தியமாகி விடுவதில்லை. அத்தகைய ஒரு விடயத்தைத் தான் இந்த வரிகளில் கவிஞர் விபரிக்கிறார். சாய்மனையிலிருந்து எழுந்து காகத்தைக் கலைப்பதற்கு கவிஞரின் உடற் சோம்பல் இடம் தரவில்லை. “இதே போல வாழ்வின் எத்தனை தருணங்களை நாம் இழக்கிறோம்?” என்பது இவ்வரிகளை வாசிக்கும் போது எமக்கு எழக்கூடிய கேள்வியாகும்.

காகம் எதையோ குத்திக்காட்டுவதாக கவிஞரிற்குத் தென்படுகிறது. அது என்னவாக இருக்க முடியும் என்று சிந்திப்பதற்கு முன்னால் இவ்விடயம் ஒரு பழக்கவழக்கத்தை ஞாபகமுட்டுகிறது. காகம் கரைவதை ஒரு செய்தியாகவோ அல்லது ஒரு சகுன்மாகவோ கொள்ளும் வழக்கம் எம்மிற் பலருக்கு உள்ளது. இந்த விடயத்தை தான் தன் வரிகளில் ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். காகம் தன் வாழ்வின் வெறுமையைச் சுட்டுவதாக ஆசிரியர் எண்ணுகிறார் எனலாம்.

அணிச்சிறப்பு, ஓசைச்சிறப்பு என்று குறிப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாவிட்டாலும் ஒரு நிறைவான கவிதையை வாசித்த திருப்தி எமக்கு ஏற்படும் என்பதை மறுக்க முடியாது. மேலும், மொழி நடை என்ற விடயத்திற்குள்ளேயே கவிதைத் தலைப்பின் பொருத்தப்பாட்டைப் பற்றியும் ஆய்வது தகும் என எண்ணுகின்றேன். “கோடை” என்பது ஒரு வெறுமை மிகுந்த காலம். காகம் தான் குறியீட்டுப் பாத்திரமாக அமையினும் கோடையில் தான் அதன் செல்வாக்கு அதிகம் அதனைக் கருத்தில் கொண்டுதான் இத்தகைய ஒருதலைப்பை கவிஞர் தெரிவு செய்துள்ளார் எனலாம்.

கூறும் செய்தி

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல வலுவான செய்தியைக் கூறும் நோக்கத்தோடு இல்லாமல், ஒரு நிகழ்வின் தொகுப்பாகக் கவிதை அமைந்துள்ள காரணத்தால் நாம் ஒரு செய்தியை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால் “வெறுமை” யும் அதன் கொடுமையும், அதனால் ஏற்படும் விரக்தியுமே கவிதையில் உள்ளடங்குகிறது. “வெறுமையை விரட்டுங்கள்” என்ற ஒரு செய்தியை நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

தொகுத்து நோக்கும் போது ஒரு உணர்வின் பகிர்ந்து கொள்ளலாகவே இக்கவிதை படைக்கப்பட்டுள்ளது. “வெறுமை” என்பது பாடுபொருளாக இருந்தாலும் எம்முள்ளும் நிரம்பியது என்னவோ உண்மைதான்.

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசிய நிலைப்
போட்டி - திறனாய்வு பிரிவு 5 இல்
முதலாம் இடம் பெற்ற கட்டுரை

கவிதை

ஆடு கதறியது

- சோமசுந்தரப் புலவர்-

ஆசை மகனையென் அன்பான கண்மணியே
நேசத்துரையே நெடும்பயணம் போனாயோ ?

ஓராறு மாதம் உடம்பு நொந்து பெற்றெடுத்த
சீராளர் தெற்குத் திசைப் பயணம் போனாயோ

நேராத கோயிலெல்லாம் நேர்ந்து தவமிருந்தே
ஆராத காதலுடன் ஐயோநான் பெற்றெடுத்தேன்.

கல்லுவைத்த கோயிலெல்லாம் கைகுவித்து நோன்பிருந்து
செல்வக் குமரா சிறப்புடனே பெற்றெடுத்தேன்.

ஆரக் கழுத்தழகா அஞ்சனப்பூக் கண்ணழகா
வார நடையழகா மாராப்பு மேனிய

(பாஅய் பாஅய்)

துள்ளு நடையழகுஞ் சோதி முகத்தழகுங்
கொள்ளுஞ் செவியழகுங் கோமளமே காண்பதெப்போ

நீலமயிரழகும் நெற்றிச் செகிலழகுங்
கோல மருப்பழகுங் கோமளமே காண்பதெப்போ?

பூங்கரும்பே தேனையென் பொன்னே நவமணியே
தாங்கிச் சுமந்தகுடல் தழலா யெரியுதடா.

யாமுந் குழலுமெனு மின்பக் குதலைமொழி
நானும் பொழுதுமினி நான் கேட்பதெந்நாளோ?

அம்மா வெனவழைக்கும் ஆசைத் திருக்குரலை
எம்மா தவக்கொழுந்தே நான்கேட்ப தெந்நாளோ?

புல்லுந் தவிடும்நல்ல பிண்ணாக்குந் தீற்றியுனை
அல்லும் பகலுமவர் அன்பாய் வளர்த்தாரோ?

அல்லும் பகலுமவர் அன்பாய் வளர்த்ததெலாங்
கல்லுங் கரையக் கழுத்துவிவட்டு வெட்டிடவோ?

(பாஅய் பாஅய்)

கிம்புரிப் பூணணிந்து கிண்கிணிப்பொற் றார்துட்டி
வரிசரவு? வம்ப ரலங்கரிக்கப் பார்த்து மகிழந்தேனே?

வன்னப்பொற் றேரேறி மாப்பிளைபோற் சென்றாயே
இன்னும் வரக்காணேன் எங்குற்றாய் எங்குற்றாய்?

பெண்ணை மணந்தெனது பிள்ளைவரு வாபென்றே
எண்ணி யிருந்துநா னேமாந்து போபெனெனடா.

காக்கைக் கரைவும் கனாவும் பலித்ததடா
ஆக்கை துடிக்குதடா அடிவயிறு வேகுதடா

(பாஅய் பாஅய்)

காரியமொன் றின்றியிந்தக் கன்னெஞ்சப் பேதையர்கள்
மாரியம்மன் கோயிலிலே வாட்பலிக்கு வைத்தாரோ?

பிள்ளையைப் போல் வளர்த்துப் பிணையந்தச் சண்டாளர்
துள்ளித் துடிதுடிக்கத் துண்டாக வெட்டினாரோ?

காலிலொரு பாவி கழுத்திலொரு மாபாவி
கோலி யிழுக்கக் கொடும்பாவி வெட்டினனோ ?

(பாஅய் பாஅய்)

கோலி யிழுக்கக் குளறி மனஞ்சிதறி
ஆரை நினைந்தோ வழுவாயென் கண்மணியே?

ஓங்கிய சுத்தி விழும்போ துடல்நடுங்க
ஏங்கி யெனை நினைந்தென் னம்மாவோ வென்றாயே?

தூவாரும் மேனி சுழன்று துடிதுடிக்க
ஆவாவென வாய்விட் டையாத விறந்தனையோ?

நெஞ்சந் துடிக்குதடா நினைவுதடு மாறுதடா
பஞ்சிலே தீப்போற் பாழ்வயிறு வேகுதடா

(பாஅய் பாஅய்)

உன்றன் றசையரிந்தே யோலைக் குடலைகட்டிச்
சென்று சென்று விற்றனரோ தின்றுபசி யாறினரோ?

ஆசாரி மேலோ அதிகாரி தன்மேலோ
மாமாரி மேலோலிவ் வன்பழிதான் சேருமடா?

கொன்றவன் மேலோ கொடுத்தவன் தன்மேலோ
தின்றவன் மேலோலியத் தீயபழி சேருமடா?

வாயில்லாச் சீவன் வதையாதீர் என்று சொல்ல
வாயுள்ளார் நெஞ்சம் மரமோ கருங்கல்லோ?

சைவமு மில்லையோ சான்றோரு மில்லையோ
தெய்வமு மில்லையோ வென்பது தேற்றிடவே?

(பாஅய் பாஅய்)

நன்றி :

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைகள்
பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு - 2006 (அக்டோபர்)

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப்

பழைய சமை எங்களுக்கு

- கவிஞர். இ. முருகையன் -

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சமை எங்களுக்கு
மூட்டை கட்டி அந்த முழுப்பாரம் பின் முதுகிற்
போட்டுக் குனிந்து புறப்பட்டோம் நீள் பயணம்.
தேட்டம் என்று நம்பி, சிதைந்த பழம் பொருளின்
ஓட்டை, உடைசல், உளுத்த இறவல்கள்,
பீத்தல், பிறுதல், பிசகி உதிர்ந்தவை
தைந்த கற்கல், நன்றாக நாறிப் பழுது பட்டுச்
சிந்தி இறைத்த சிறிய துணுக்கு வகை -
இப்படியான இவற்றையெல்லாம் சேகரித்து
மூட்டை கட்டி, அந்த முழுப்பாரம் கண் பிதுக்கக்
காட்டுவழியிற் பயணம் புறப்பட்டோம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டு பழைய சமை எங்களுக்கு

மூட்டை முடிச்சு முதலியன இல்லாதார்
ஆட்டி நடந்தார். இரண்டு வெறுங்கையும்
பாதை நடையின் பயணத் துயர் அறியா
மாதிரியில் அந்த மனிதர் நடந்தார்கள்.
ஆபிரிக்கப் பாங்கில் அவர்கள் நடந்தார்கள்.
மற்றும் சிலரோ வலிமையுள்ள ஆயுதங்கள்
பற்றி, முயன்று, பகை களைந்து, மேலேறி
விண்வெளியை எட்டி வெளிச்செல்லும் முன்பாக,
மண் தரையில் வான வனப்பைச் சமைப்பதற்கும்,
வாய்ப்பைச் சமனாய்ப் பகிர்ந்து சுகிப்பதற்கும்,
ஏய்ப்பை ஒழித்தே இணைந்து நடப்பதற்கு
நெஞ்சம் இசைந்தார்.
நிகழ்த்தினர் நீள் பயணம்.
பின் முதுகிற் பாரம் பெருமை இலாதவர்கள்
இத்தனையும் செய்தார்.
இனியும் பல செய்ய
எத்தனிப்போம் என்றார்
இவை கண்டும்
நாமோ
இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சமை அத்தனையும்
சற்றே இறக்கிச் சலிப்பகற்றி, ஓய்வு பெற்றுப்
புத்தரக்கம் எய்திப் புறப்படவும் எண்ணுகிலோம்.

மேலிருக்கும் மூட்டை இறக்கி, அதை அவிழ்த்துக்
கொட்டி உதறிக் குவிகின்ற கூளத்துள்
வேண்டாத குப்பை விலக்கி, மணி பொறுக்கி
அப்பாலே செல்லும் அறிவு விழிப்பென்பதோ
சற்றேனும் இல்லோம்.
சலிப்பும் வலிப்பும் எழ.
பின்முதுகைப் பாரம் பெரிதும் இடர்ப்படுத்த
ஊருகிறோம் ஊருகிறோம் - ஓயாமல் ஊருகிறோம்.

பரந்த உலகோர் பலரும்
சுமையைச்
சுருங்கும்படியாய்க் குறைத்துச் சிறிதாக்கிக்
கைப்பைக்குள் வைத்துக் கருமங்கள் ஆற்றுகையில்,

வெற்றுக்கை கொண்டும் வியப்புகளை ஆக்குகையில்,
புத்தி நுட்பம், செய்கை நுட்பம், போக்கு நுட்பம்
என்பவற்றால் -
சித்தி பல ஈட்டிச் செகத்தினையே ஆட்டுகையில்,

நாங்கள் எனிலோ நலிந்து மிக இரங்கி,
பின் முதுகைப் பாரம் பெரிதும் இடர்ப்படுத்த
ஓயவில்லை.
ஊருகிறோம்.

வேண்டாத குப்பை விலக்கி,
மணி பொறுக்கி
அப்பாலே செல்லும் அறிவோ குறைவு.

ஓ
இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு
பண்பாட்டின் பேராற் பல சோலி எங்களுக்கு.

நன்றி :

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைகள்
பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு - 2006 (அக்டோபர்)

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசிய நிலைப்
போட்டிககு அனுசரணை வழங்கி எமக்கு ஊக்கமளித்த

றஞ்சனாஸ்

(127, பிரதான வீதி, கொழும்பு - 11, தொ.இல.: 2320900)
உரிமையாளர்.முகாமையாளர்,பணியாளர்கள் அனைவரின்
தயாள சிந்தைக்கு எமது இதயபூர்வமான நன்றிகளென்றென்றும்

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு

- மஹாகவி-

மப்பன்றிக் காலமழை காணா மண்ணிலே
சப்பாத்தி முள்ளும் சரியாய் விளையாது
ஏர்
ஏறாது, காளை இழுக்காது
என்னும் அந்தப்
பாறை பிளந்து பயன்விளைப்பான்
என் ஊரான்

ஆழத்து நீருக்கழுவான் அவன்.
நாற்று
வாழத்தன் ஆவி வழங்குவான். ஆதலால்
பொங்கி வளர்ந்து பொலிந்ததுபார்
நன்னெல்லு.

தங்க நகைகளை தலைக்கணிந்த பெண்களே
கூடிக் குனிந்து கும்மி கொட்டுவதும்.
காதினிக்கப்
பாடிக்கவலை பறக்கச் செய்கின்றதும் போல்,
முற்றி, மனிதன் முயற்சிக்கு
இறை கொடுக்கும்
பொற்காசாம் நெல்லுப்பொதி சுமந்து
கூத்தாடும்
அந்தப் பயிரின் அழகை அளந்தெழுத
எந்தச்சொல் உண்டாம் எமக்கு?

அவ்வழைப்பாளி
உள்ளம் நெகிழ்ந்தான்
ஒரு கதிரைக் கொத்தாகக்
கிள்ளி முகர்ந்தான்
கிறுகிறுத்துப் போகின்றான்.

வாடும் வயலுக்கு வார்க்காமுகில், கதிர்கள்
வாடும் சிறுபயிர்மேல்
"சோ" வென்று நள்ளிரவிற்
கொட்டும் உடன் கூடும்
கொலைக்காற்றும் தானுமாய்
எட்டுத்திசையும் நடுங்க முழங்கி எழும்
ஆட்டத்து மங்கையர் போல்
அங்கு மொய்த்து நின்றபயிர்
பாட்டத்தில் வீழ்ந்தழிந்து பாழாகிப் போய்விடவே
கொள்ளைபோல் வந்து கொடுமை விளைவித்து
வெள்ளம் வயலை விழுங்கிற்று .....

பின்னர் அது
வற்றியதும், ஓயா வலக்கரத்தில் மண்வெட்டி
பற்றி, அதோடார், பழையபடி கிண்டுகிறான்.
சேர்த்தவற்றை
முற்றும் சிதறவைக்கும் வானத்தைப்
பார்த்தயர்ந்து நிற்கும் பழக்கமற்றோன்
வாழி, அவன்
ஈண்டு முதலில் இருந்து முன்னேறுதற்கு
மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு

நன்றி :

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்து தமிழ்க்
கவிதைகள்

பூபாலசிங்கம் பூத்தகசாலை வெளியீடு
- 2006 (அக்டோபர்)

சுதந்திரமாய் (ப) பாடுகிறேன்

வயலற் சந்திரசேகரம்

மாமரத்து நிழலினிலே
நான் அயர்ந்து
தூங்குகையிலே
தூக்கத் திரையை
நீக்கி ஒருவர் .....
மெல்லத் தட்டி
என்னை எழுப்ப
எங்கேயோ பார்த்த முகம் ....
தலைப் பாகையும்
தலைநிமிர்ந்த மீசையும் .....
ஆ ஹர் .... ஆ .. ஹர் ...
என்றேன் ....
நல்லதோர்
வீணை செய்து .....
அதை
நலங்கெட
புளுதியில்
ஏறிவதுண்டோ ?
ஓ ... ஓ... ஓ... ஓ...
எனப் பாடினார்,
என் முன்நின்றவர்,
தள்ளி எழுந்து
துவண்டு போனேன்
ஆஹா ... ஆஹா ...
எத்தனை
இனிமையான குரல்
பொருள் பொதிந்த
பாடல்
பாரதியாரே .....
பார்த்து மகிழ்ந்து .....
”பேரின்பம்” என்றேன்
பாரதி தொடர்ந்தார் .....
சொல்லடி சிவசக்தி ? .....
இவளை
சுடர் மிகு
அறிவுடன் படைத்துவிட்டாய்,
வல்லமை தாராயோ,

இவள்
என் பணி தொடர்ந்திங்கு
வாழ்வதற்கே .... ஏ .....
ஏ .... ஏ ..... ஏ ..... ஏ.....
என்று
பாடினார் பாரதி
ஐயகோர்
நீங்கள் பாடித்
திருந்தாதவர்கள்
நான் பாடியா
திருந்தப்போகிறார்கள் ? .....
என்றேன்
திருந்தாத உள்ளங்கள்
இருந்தென்ன
இலாபம் ??? .....
என்றார், பாரதியார்
திருந்தாத உள்ளங்கள்
இருக்கும்வரை தான்
இலாபம்,
அவர்களுக்கு
மட்டும் என்றேன்
கலப்படம் செய்வதால்
வர்த்தகர்களுக்கு
இலாபம்
கொள்ளை
அடிப்பதால்,
கொள்ளையர்க்கு
இலாபம்
கடத்தல்கள்
செய்வதால்
கடத்தற்காரர்க்கு
இலாபம்
இலஞ்சம்
பெறுவதால்
இலஞ்சக்காரருக்கு
இலாபம்
பொய் உறுதி
கொடுப்பதால்
அரசியல்வாதிக்கு
இலாபம்

போலி வேடக்காரர்க்கு
 போட்ட வேஷத்திற்கு
 இலாபம்
 கசிப்பு வடிப்பவனுக்கு
 வடிப்பதால்
 இலாபம்
 தராதரம் இன்றி
 பதவியில்
 இருப்போர்க்கு
 சம்பளம்
 இலாபம்
 நட்டமெலாம்
 நல்லவர்க்கே
 பாவம்
 என்றேன் .....
 ஆஹா ..... ஆஹா .....
 இவர்களை
 கொன்று விடு பெண்ணே
 கொன்றுவிடு
 கத்தியால் அல்லவடி
 உன் கவிதையால்
 கொன்றுவிடு .....
 நான் விட்ட இடம்
 தொட்டுத் தொடர
 பெண்ணே நீ
 துணிந்து எழு
 தூசிப்போர்
 துள்ளி எழுந்தால்
 தூசாகத் தட்டிவிட்டு
 தூர்வேசங்களை
 தூக்கிவிடு .....
 பெண்ணே நீ
 தூக்கிவிடு
 குடிகாரக்
 கூத்தர்களை
 கொன்றுவிடு
 பெண்ணே நீ
 கொன்றுவிடு
 விசத்தால்
 அல்ல
 உன்
 பேனா முனையால்
 கொன்றுவிடு .....
 இளைஞர்களை

உசுப்பிவிடு
 பெண்ணே நீ
 உசுப்பி விடு
 மனித மிருகங்கள்
 மாள்வும்,
 மனித தெய்வங்கள்
 வாழவும்
 குரல் கொடு பெண்ணே
 நீ குரல் கொடு .....
 மாமியார் கொடுமை
 நீங்கவும்,
 மருமகள் அராஜகம்
 அழியவும்
 பெண்ணே நீ
 போர் தொடு .....
 வீணை
 புழுதியிற் புரண்டாலும்
 அதன்
 புனித நாதம்
 மாறாது பெண்ணே
 சக்தி உனக்குள்
 உள்ளவரை
 தீய சக்திகள்
 உன்னிடம்
 என்றும் தோற்குமடி

 நீ கண்ணகி அல்ல
 சீதையு மல்ல .....
 திரௌபதியுமல்ல .....
 சக்தியின் மொத்த
 வடிவமே நீதான்
 சக்தி
 உன்மேல்
 எனக்கு
 பக்தி அதிகம்
 வருகிறேன் என்றார்
 அய்யனே .....
 என்றேன்
 பாரதீ நீ பார் .....
 உனக்காகவல்ல
 பாரின் நலனுக்காக
 எனது பேனா
 கர்ச்சிக்கப்போகிறது .....

இன்றைய இளைஞனுக்கு

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

அன்பான இளைஞனே உன்
அகத்தினில் இருக்கச் சொல்வேன்
உன்கையில்தானே இந்த
உலகமும் இருக்குதப்பா
தன்னலங் காப்பதோடு
தரணிக்காய் வாழ்வ துன்றன்
எண்ணத்தில் ஊன்ற வேண்டும்
எதிர்காலம் சிறக்க வேண்டும்

கல்வியே பொன்றாச் செல்வம்
கருத்தூன்றிப் பயின்று உச்சம்
செல்வது கடனும் ஆகும்
சிறந்தோங்க வழியைக் காட்டும்
பல்லினம் வாழும் நாட்டில்
பேசிடும் மொழிகளோடே
எல்லோரும் லாபமும் பெற்றால்
இலைமொழிப் பிரச்சினைகள்

பொறியியல் மருத்துவம்போல்
பயின்றிடு பிறவும் உன்றன்
குறியவை மட்டும் என்ற
கொள்கைவிட்டகல் நம் நாட்டில்
பெறுமையாய் இன்னுங் கூட
வெவ்வேறு துறைகள் உண்டு
அரியவை அறிந்து கற்று
அதன்வழி பிறரைத் தூண்டு

பிறந்தமண் தனக்கு உன்றன்
பணியென்ன கடமை ஓர்வாய்
பிறந்துவாழ் உரிமை கொண்டாய்
போலுன்றன் பங்கைச் செய்நீ
மறந்திடாய் உனக்கும் பின்ஓர்
முறைவழிச் சமூகம் உண்டாய்
சிறந்துநம் நாடு முற்றுஞ்
சீர்பெற உழைப்பாய் தம்பி

ஆயிரங் கற்றிட் டாலும்
அகந்தையுங் கொண்டி டாதே
ஓயாதே முயற்சி யின்பால்
ஒன்றிடு வெற்றி காண்பாய்
சாயாதே வழிகேட் டின்பால்
சார்ந்தவர் பக்கம் ஓர்ந்து
நீயுனை வழிந டத்து
நிச்சயம் வெற்றியுண்டு

எண்ணத்தில் தூய்மை வேண்டும்
எல்லோரும் மனிதர் என்னும்
எண்ணமும் மனத்தில் தோன்றின்
இதயத்தில் மனிதம் தோன்றும்
அன்னியர் என்று யாரும்
அவனியில் இல்லை யாதும்
உன்னது ஊரே மாந்தர்
உன்குடிச் சனங்கள் தாமே

புமாரங்கள்

புமாரங்களில் இரண்டு வகை உண்டு. திரும்பி வரும் வகை, திரும்பி வராவகை. விஷயம் தெரிந்தவர்கள் எறிந்தால் 300 அடி வரை போய் 150 அடி உயர்ந்து 5 சுற்றுச் சுற்றிவிட்டு எறிந்தவர்களின் காலடியில் விழும். திரும்பிவராவகை 600 அடி வரை போகும். புமாரங் வளைந்த வாழைப்பழ வடிவில் இருக்கும். 1970 இல் உலக புமாரங் போட்டி நடந்தது. 1982 இல் பீற்றர் ரஃப் வீசிய புமாரங் 375 அடிவரை சென்று வந்தது சாதனை.

விடை காரண வினாக்கள்

இரா. கிருஷ்ணபிள்ளை (இராகி)

உருமாறு முணர்வுகள் உலக மயமாக்கலில்
கருமைக் காலம் கனிகின்ற வேளையில்
எதிர்கால சமுதாயம் எப்படியாகு மோவென
எதிர்வு கூறமுடியா இக்கட்டான நிலையில்
இளசுகள் வாழ்வை இனம் காணத் தடம்புரள
பழசுகள் பிரச்சினைக்கு பயந்து வழிபிரள
சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் சேற்றிலே வழக்கிட
உறவில் பாலியல் உடுக்கையை இழந்திட
போதை வஸ்துக்கள் போக்கிடம் தேடுதே
வாதைகள், கொலைகள் வகையற்றுப் பெருகுதே.....

இப்படிப் பிரச்சினைகள் எகிறியே போகுது
எப்படிச் சிலரால் இனித்திட முடியு து
புலம் பெயர்ந்து வளம், பெருக்குவோர்
தலம் சிறக்க இன்பத்தமிழ் பரப்புவோர்
பூதாகாரமாய்ப் புறப்படும் தமிழின மொழிப்பாடு
போதாக் குறைக்கு புத்திஜீவிகளின் அழிப்பாடு
தாய்மொழிப் பிரவேசம் தடுமாறிப் போகிறதே....

தாய்நாட்டுப் பற்றுறுதி தளர்வுற்று நலிகிறதே....
கலாசார விழுமியங்கள் கரையொதுங்கிப்போகுதே
துலாவில்லாத் துரவாக தமிழ்தட்டுத் தடுமாறுதே
அத்தனையும் கேள்விகளாய் அலைமோதுவதை
மெத்தனமாய் பார்த்திடல் யாரின்வதை
பிறந்த மண்ணில் புகுந்திடத் துடிப்போர்
மறந்த உறவுகளை மருவிடவிளைவார்
ஒடுக்கி உரிமைகள் பறித்தல் உகந்ததோ
அடுக்குமோ நியாயம் அவனியே கேளாய் ?

எதுவும் இயலாக் கையறு நிலையில்
பதுமையாய் இருப்பதோ பாவக் குழிக்குள்?
இருந்தால் மட்டும் இழப்பின்றித் தப்பலாமோ
விருந்தால் எமக்கு விடியலும் ஆகுமோ?
வழியும் தெரியா வழியற்ற உணர்வு
தெளிவும் புரியா தேக்கத்தின் அயர்வு
இடைக்கால நிருவாகம் இடையில் போனது
மடைவைத்துக் காத்தும் மருட்டலில் மடிந்தது
கல்விச்சாலைகள், கழனிகள், கோயில்கள்
எல்லாம் உயர்ந்து ஏற்றம் பெறுமா ?
அழிந்து போகுமா அகதிகள் வாழ்வு

ஒளிப்படைந்த கண்களே

- நித்தியஜோதி -

நீங்கள்
புத்தகச் சுவைகளை
சுமந்துபார்க்கச்
செய்தீர்கள்
எமது வாழ்க்கையின்
உயர்ச்சிப்படிிகள்
அவையென
தெரிந்துகொள்ள
காலங்கள் தேவைப்பட்டன.

நீங்கள் ....
உள்ளங்கைகளில்
அறைந்த
பிரம்பு வீச்சுகளே
எங்கள்
எண்ண ரேகைகளை
சந்திரமேட்டுக்கு
கொண்டு சென்றன
இன்று
புவியின் காலச்சூழலை
கணக்கெடுக்க
வைக்கின்றன.

நீங்கள்
தட்டிக்கொடுத்த
பொழுதுகளில்
அடைந்த ஆர்வ அலைகள்தான்
வெளிநாடுகளில்
சுயகௌரவத்தை
அள்ளித்தெளித்துள்ளது

உலகம்
சுழல மறுக்கும்
நாளில் கூட
படிப்பித்த ஆசான்கள்
கண்ணின் மணிக்குள்
கனவாக வலம்
வருவார்கள்

ஊருக்குப் போயிருந்தேன்

கவிஞர் பெ. இராசையா

எங்கள் கிராமத்துக் கோயிலின்
கிழக்கு வீதியில்
கிளித்தட்டு விளையாடி
கிழிந்த சட்டையுடன்
அழுதழுது வீடு வந்த
அந்த நாட்கள்
எவ்வளவு இனிமையானவை.

இன்று
எனக்கும் மண்ணுக்கும்
ஏதோ ஒரு அந்நியம் - இருந்தாலும்
இடையிடையே சந்திக்கும் வேளையில்
அனைத்தையும் மறந்த - ஒரு
அந்நியோன்யம்.

என்னைப் பிரிந்த
எனது ஊர் சோகத்தில்
தாடி வளர்த்ததுபோல - அங்கே
சிறு பற்றைகள்.

ஓரத்தில் வகிர்ந்திருக்கும் - உனது
உச்சியைப் போலவே
முத்தமிடத் தூண்டும்
ஓற்றையடிப் பாதைகள்.

அதுதான்
எமது ஊர்க்காரர்கள் வற்புறுத்தி
வரம் பெற்றுக் கொள்கின்ற
வைரவரின் கோயில் வாசலில்
அனைவராலும் அனுமதிக்கப்பட்ட
அலங்கோலங்கள்.

அதற்கடுத்தது
ஆட்சியிலிருப்பவர் ஓட்டுப் பெறுதற்காய்
மக்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்கும்
கூட்டுறவுக் கடை.

மாலை நேரத்தில் - அந்த
மருத மரத்தில்
எனக்குப் பெயர் மறந்து போன
எத்தனையோ குருவிகள் - அத்தனையும்
உன்போலவே - என்
கண்ணைக் கவர்ந்தவை.

நான் விரும்பி விளையாடும் - அந்த
வேப்பமரம் வீழ்ந்து கிடக்கிறது
என் மனசைப் போலவே.

“கேலம்”

அதுதான் - நான்
பள்ளிப்பருவத்திற் குளிக்கப் போய்
சேறு பூசி வருகின்ற
குளத்தின் பெயர்.

இந்த வீதி தார் பூசாமல்
தார் றோட்டு பெயர் பெற்றது
என்றாலும் கூட அவதானம் வேண்டும்
ஏனெனில்
எங்கள் வீதியிலும்
இருந்தாற் போல
இ.போ.ச. வருவதுண்டு.

வீதியின் வளைவில் அதுதான்
பாரதி வித்தியாசாலை
எனக்குப் பாடம் சொன்ன
பள்ளிக்கூடம் - இன்று
சத்துணவு கொடுக்கின்ற சத்திரம் போல
ஆக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.
அறிவு கெட்ட - என்
ஜனங்கள்

தண்ணிக் குடத்தோடு தலை
கவிழ்ந்து போகின்றாளே
அவள்தான் - என்
மாமன் மகள்
இப்போதும் கூட - என்மீது
வெட்கப்படுகிறாள்.

நாடு முழுவதும் நகர மயமாக்கல் - என்
கிராமத்தில் மட்டும்
இன்றுங்கூட கிராமிய வாசனை.

எமது தமிழ் மொழிப் பிரிவின் பணிப்பாளராக இருந்தபோதே
எம்மை ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திச் சென்ற மனிதநேயச்செல்வர்

அமரர் கவிஞர் பெ. இராசையா அவர்களை

நினைவு கூர்ந்து அவருக்குப்பிடித்த அவரியற்றிய கவிதையை
கூர்மதியில் ஏற்றி எமது கண்ணீர் அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறோம்.

பரிணாமம்

மு-பஹீர்

காலமே !
கடிகார முள்ளின் ஒவ்வொரு அசைவிலும்
உன் யாத்திரையின் கூர்வேகம்
நின் ஓர்மையின் முன் -
மனிதம் சோர்ந்து சரியும்
பிரிவும் இழப்புமாய் நெஞ்சருகித் தவிக்கும்
மனித அவலம் எப்போது தீரும் ?

கொலம்பஸின் திசைகாட்டி முள்ளாய்
தேடலின்மீது அத்த வெறியுனக்கு
தளர்வில்லை தரிப்பிடமில்லை
வேகங்கொண்டு விரைந்தோடுமுன்
நீள் பயணத்தில் எதிர் வினையில்லை !

பிரபஞ்சம் பூரிக்கவும் சினுங்கியழவும்
மாற்றங்களைப் பிரசவிக்கின்றாய்
சிலிந்தவராக மயிராய் நிமிர்ந்து
வெப்ப தட்ப திசைகளில் ஊடுருவி
ஆளுமையினை மதிக்கின்றாய்

யார் அழுதாலும் யார் சிரித்தாலும்
உனக்கென்ன கவலை ?
உன் குரூர சுழற்சியை
தடுத்து நிறுத்துபவர் எவர் ?
அறிவியல் சிரம் பணிந்து ஆராதிக்கும்
வரலாறு இதிகாச சான்றுகளாய்
நிலைத்து நிற்கும்

சுழலும் உலகில்
பரதேசி பிரமுகராவான்
அரசனும் அட்சயப் பாத்திரமேந்தி
யாசகம் கேட்பான்

காலமே !
ஒரு பொழுது பல்லிளித்து
பரவசமூட்டுகிறாய்
மறு பொழுது - கவலைச் சாட்டையினால்

முதுகில் அறைகிறாய் !
 முப்பருவங்களிலும்
 தோற்ற வேறுபாடுகள்
 யாவையும் தூரிகையினாலழித்து
 வித்தியாசமாய் கோலமிடுகிறாய் !
 உனது இயக்கமும் ஓட்டமும்
 இறந்த காலத்தை உதைத்து மலடாக்கும்
 புதிய பரிமாணங்களுக்காய்
 உன் நிகழ்காலத் தேடல் தொடரும் !

காலமே !
 கொழுந்துவிட்டெரியும் கனவே !
 நீயேன் மனிதனது நிகழ்காலத்தை
 கேள்விக்குறியாக்குகின்றாய் ?

மானின் பாய்ச்சல் குதிரையின் வேகம்
 உன்னிடம் தோற்றுத் தான் போகும்
 இயற்கையன்னை தாழ் பணியும்
 பூமியு னக்கு செங்கம்பளம் விரிக்கும் !

காலமே !
 உனது வரவில் அநுகூலங்களும்
 அபத்தங்களும் எதேச்சையானவை
 உலகிலேயே இழந்து போனால் மீண்டும்
 கிடைக்காத பொருள் நீயொன்றுதான் !
 உன் கடந்து போன கணங்கள்
 மீண்டும் வருவதேயில்லை !

”காலத்தின்மீது சத்தியமாக, எனும்
 அல்குர்ஆன் இறைவசனம்
 பல அத்தியாயங்களில்
 அழுத்திக் கூறப்படுவதினால்
 நீ மேலும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறாய்

காலமே !
 பிதுங்கி வழியும் ஜீவித இருப்பின்
 சகல சூட்சுமங்களிலும் கவியும்
 இராட்சதயிருளாய் நீயேன்
 பேராதிக்கம் செலுத்துகிறாய் !

நான் சந்தோஷமாக இருந்த அன்று

- சோலைக்கிளி -

என்னைச் சமந்தபடி போயின
வண்ணத்துப் பூச்சிகள்.
கொண்டு போய்
ஒரு மரத்தின் பழுத்த இலையில் வைத்தன
இருக்க.

தூங்குக என்று
பூக்களைக் கொண்டுவந்து விசிறியாய் வீசின
காற்று மணக்க மணக்க
பூச்சிகள்.
உண்ணத் தேன் கொடுத்தன வாய்க்குள்.
நான் அங்கிருந்து பாடிய கவிதையை
சிறகிற்குள் பத்திரமாய்
கொண்டு சென்று பூமரத்தின் கன்னிக்குள்
ஊற்றின.
நாளைய மலர்கள் இனிக்க.
கால் ஊன்றியது ஒரு பூச்சி.
ஒவ்வோர் உரோமம் உரோமமாக
மினுக்கி மினுக்கி
காலில்
அடுக்கி வைத்தது இன்னொன்று.

ஒரு பூச்சி
என்னை இழுத்து
முகர்ந்தது.
சந்தோஷமாக இருக்கின்றான்.
இவன் "மனிதன்தான்" என்றது.
எல்லாப் பூச்சிகளும் கையடித்து மகிழ்ந்தன.

நான் இருந்த
பழுத்த இலை முனங்கியது.
ஆனாலும் விழவில்லை.
பாரமே இல்லை. நான் இன்று
பாரமே இல்லை.
ஒருபூச்சி சொல்லியது.
உன்னை நான்
சிறு விரலால் தூக்கிக் காட்டுகிறேன் என்று
தூக்கியபடி.

ஆம், வண்ணத்துப் பூச்சிகள் இராட்சதப் பறவைகள்
பலம் மிக்கவை.

நன்றி :

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைகள்
பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு - 2006 (அக்டோபர்)

ஒளியைத் தொடரும் நிழலின் இருட்டு

- சிவகுமார். சி.-

விரும்பியதைப் பேசி விரும்பியதைச்
செய்து வாழ விரும்பியவர்
அறிவார்
இங்கு விரும்பிய மாதிரி
இருப்பதன் வேதனை.

முன்னோக்கி நடந்தாலும்
பின்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருத்தல்
உண்மையாவது ஓடும் ரயிலில் மட்டும்தானா?

தோன்றும் போதே
அழிந்து கொண்டிருக்கிறது வானவில்.
வாழும் போதே
இழக்கவேண்டியிருக்கிறது வாழ்வை.

சும்மா இருப்பதற்குக் கூட
மிகுந்த கவனம் தேவைப்படுகிறது.
வாயைச் சாத்திக் கொண்டால்,
வாழ்வளிக்கும் உலகு.
போர்த்திக் கொண்டோரைக் காக்கிறது
போக்கணங் கெட்ட குளிர்.

எல்லோருமாய்த் தொடங்கியதே
இந்த அழிவு ஆட்டம்.
அழித்தலும் அழாப்பலும் உரிமையில் சேர்ந்தது
சிந்தனை,
குற்றங்களைச் சேர்ந்தது.
கோபங்கொள், கோஷமிடு,
கும்பலாக,
வேகங்கொள் குறையொன்றுமில்லை.
பொறுப்பைத் தவிர்ந்துப் போய்க்கொண்டிருக்கலாம்
சமுத்திரத்தில் ஒரு துளியாய்.

இன்னொருவர் வாழ்வுக்கு இடைஞ்சலாய்
நான் என்றால்,
என்னை அழித்தல் அவர் தற்காப்பாகும்.
அவர் என்னை அழிப்பார் என்று ரிந்தால்,
நான் அவரை அழிப்பது நியாயமே ஆகும்.
உயிர்ச் சுற்று வட்டத்தின் உண்மை அறி.
பயம் அனுமதிப்பதைப் பேசி வாழ்.

பூட்டுக்குள் விடுதலைக்குத் தவமிருந்து
சாவி புகச் சிதைந்ததே புழு.
ஒளியைப் பார்த்து முன்னால் நடக்க
பின்னால் தொடர்கிறதே நிழலின் இருட்டு.

முடிவின்றி விரிகிறது வாழ்வின் புதிர்.
எதையும் எட்டிப் பிடிக்க முடியாவிட்டாலும்
ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான்.

கனவுகளை விரும்பி விரும்பி
உண்மைகளைக் காண கூசினோம்.
இப்போது நம் கையில்
இருப்பதெல்லாம் வெறும் பொய்கள்.

காவடியை இறக்கி வையுங்கள்.
இந்த காற்றிலிருந்து ஒரு துளி
நஞ்சையேனும் அகற்றுங்கள்.

ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல்
எவரையும் சிறுமை செய்யாமல்
அடுத்தவர் துயரை நம் நினைவில் தேடி
அன்பால் உலகு துலக்கும்
நம்மைக் கண்டடைய
வாய்க்குமா இன்னொரு வாழ்க்கை?

நன்றி :

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்
கவிதைகள்

வெற்றியின் பொக்கிஷம்

01. மிகவும் மதிப்பார்ந்தோர் - தாய், தந்தை	02. மிக மிக நல்ல நாள் - இன்று
03. மிகப் பெரிய வெகுமதி - மன்னிப்பு	04. மிகவும் வேண்டியது - பணிவு
05. மிகப் பெரிய தேவை - நம்பிக்கை	06. மிகவும் வேண்டாதது - வெறுப்பு
07. மிகவும் கொடிய நோய் - பேராசை	08. மிகவும் சுலபமானது - குற்றங்காணல்
09. கீழ்த்தரமான விஷயம் - பொறாமை	10. நம்பக் கூடாதது - வதந்தி
11. ஆபத்தை விளைவிப்பது - அதிக பேச்சு	12. செய்யக் கூடியது - உதவி
13. செய்யக் கூடாதது - நம்பிக்கைதுரோகம்	14. விலக்கவேண்டியது - சோம்பேறித்தனம்
15. உயர்வுக்கு வழி - உழைப்பு	16. நழுவ விடக்கூடாதது - வாய்ப்பு
17. பிரியக்கூடாதது - நட்பு	18. மறக்கக் கூடாதது - நன்றி

நீர் வளையங்கள்

- சண்முகம் சிவலிங்கம் -

இன்று மிகத் துயர் உற்றேன்
என் இனிய நண்பா,
இவ்விரவின் நிலவொளியில் என்னுடன் நீ இருந்தால்
வெண்பனியின் துளி சொட்டும்
பூங்கொத்தைப் போன்று விம்முகிற என்நெஞ்சில்
ஆறுதல்கள் தருவாய்.

“இன்று, இந்த மிகச் சிறிய சம்பவத்திற்காக
இவ்விதமோ துயர் உறுதல்”
என்று நினைப்பாயோ?

இன்றளவும் வாழ்ந்துள்ளேன்
என்னும் எனதன்ப,
எனது மனம் பூஞ்சிட்டின் மென் சிறகுத்தூவல்
என் பாதம்,
இடர் கல்லில் அழுந்தாத ரோஜா
என் நண்பர் மிக இனியர்
சுடு சொல்லை அறியார்
கண்ணீரின் துளிபோலக்
காலம் எனும் நதியில் கலப்பதற்கே உயிர்ப்பெய்த
காதல் உரு ஆனார்.....

போகட்டும் .....
இன்று முதல் கசப்புகளை வாங்கிப் புசிக்கின்றேன்
அதற்கென்ன !....
என்மனதை, என்றும்

நோகாது வைத்திருக்க வேண்டுமென எண்ணேன்
நொந்தவர்தான், வாழ்க்கையிலே சாதனைகள்
செய்தார்.
ஆதலினால்,
என் மனதைக் கல்லாக்கிக் கொள்வேன்.

அம்புவரும்
அது முறியும்
நான் நடந்து செல்வேன்.

ஏகமும்,
தாம் என்று எண்ணுபவர் மாள்வார்.
இப்பெரிய உலகினிலே எத்தனைபேர் உள்ளார்.
ஆகாய வீதியிலே
என் நெஞ்சைக்கிள்ளி அத்தனையும் இட்டதுபோல்
மின்னுகிற
வெள்ளிப்பூ அனந்தம் என்பதைப்போல்
தினம் மேதை பூப்பார்.

பூச்சிவந்த சேவல்,
ஒருநாள்
இரவு
கூவும்

என் இதயம்
இப்பரந்த வான் முழுதும் ஆகி இருப்பதனை
ஆர்அறிவார் என் இதய ஊற்றே?...
என் எதிரில் தெரிகின்ற வான்முழுதும்,
இந்த இரவெல்லாம் ஒளிகின்ற கற்கண்டுத் தூளும்
பொன்னிதயம், என்னுள்ளே.
நெடுஞ்சுரங்கமாகிப் பூக்கின்ற அழகைத்தான்
ஆர் கண்டார் அன்ப?

விண்வெளியில்
உதிர்ந்துள்ள இவ்வெள்ளிப் பூக்கள் மீது யான்
அடிவைத்து நடக்கின்ற போதில்,
“என்ன இவன் அழகு”
என்று இவர் வியந்து கொள்ளும்
இனிய பொற்காலம் ஒன்று வந்திருமோ? -

அல்லால்,
இன்றிரவு
இதோ வெளியில்,
எம் கிணற்று வாழை இலைகளிலே,
நிலவினிலே,
பனித்துளிகள் பட்டு,
“இச்”
என்ற முத்தத்தின் ஒலியுடனே
அவை இழிந்து
நிலம் சொட்டுவதைப் போல் மறைந்து
போமோ? ... ?
அச் - செ - ய - லு - ம் -
எனக்கு மிக உவப்புளதே - ஆகா !
அவை கடலும்,
புவி முழுவதும்,
அருமை உயிராச்சிட்டும்,
சப்திக்கும் ஒருங்கமைந்த ஓசையில்
என் குரலும் சங்கமிக்க
என் இயல்பை நான் பாடுகின்றேன்.

இச்சை மிகும் சுருதியினை
இதனின்று வேறாய் எழுப்புகிற நரம்புகளை
நாம் முறித்து வைப்போம்.
“எச்சிறிய புல்லும்”
அதன் இயல்பினிலே முழுமை.
இடுகாட்டில் முளைக்கின்ற கழனியும் ஓர் அருமை !
அப்படியே நாம் ஆனோம்
அதோ இந்த நிலவில்
அகன்ற இலை வாலையிலே பனிசொட்டும் கீதம்,
“இச்”
என்ற ஒலியுடனே எழுகிறது மீண்டும்
இனி என்ன !
போய்த் துயில்வேன், என் உயிரின் கண்ணே.

நன்றி :

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்
கவிதைகள்

தொலைத்தல்

- ஊம்சத்வனி -

எல்லா நம்பிக்கைகளும்
தொலைந்து விடுமோ என்ற பயம்
நெருங்கி வரலாயிற்று.

மேலும் மேலும்
குரூரமாய் மாறுகின்ற சூழலை
இந்த சூரியன்
எப்படித்தான் அழகாக்குகிறான்
என்பது மட்டும்
புரியவே இல்லை.

வெண்பனிப் புகாரின் குளிர்ச்சி
காதை விறைப்படையச் செய்கிறது
வெண்பனியிலும்
நிரலிப் பரவும் கருமையிலும்
அந்த மாலை
மறைந்து போயிற்று.

தனிமையில் ஆழ்கையில்
அடுத்தங்கள் வெளிச்சமாயின.
நான், அவள், அவளுக்குண்டான
வேறு வேறு முகங்கள்
நகங்கள் முளைத்த வார்த்தைகள்
அவற்றுள் சில

அழுவதற்கும் திராணியற்று
விக்கித்து நிற்கும் மக்களுடைய
கனவுகளைப் போல
என்னுள்ளும் குதறப்பட்டன நம்பிக்கைகள்

அந்த இரவில்
அறைக்குத் திரும்புகையில்
பார்த்தேன்
எனக்கும் மூன்று நிழல்கள்.

தவறிய தடங்கள்

- அனார் -

உன்னைச்
சிலிரிக்க வைப்பதற்காக
இந்தக் கனவு
காத்துக் கிடக்கிறது
நீ
உறங்க மறுக்கிறாய்

உன் வறட்சியைப்
போக்கத் தான்
ஈர நதி ஊறியது
பாலவனமே நீ
உறுஞ்ச மறுக்கிறாய்

பூவுக்கு நோகுமென்று
நீ
ஏன் கூந்தலை
அறுத்துக் கொண்டாய்

தோணியின் பாரத்தை
சுமக்க முடியாமல்
அலைகள் அழிந்து போனதை
பார்த்திருக்கிறாயா

எழுத்துக்கள்
சுமை என்று
தான்கள் ஒரு போதும்
போராட்டம் நடத்துவதில்லை
நெஞ்சுக்குள்
ஒழிந்திருக்கும் வார்த்தைகள்
எப்படி பாரமாக முடியும்.

நதி வந்து கலப்பதனால்
கடலுக்கு
எந்தக் கஷ்டமும் வருவதில்லை

கண்களே
உன்னைத் தாங்குவதில்
இமைகளுக்கு
சுமையல்ல
சுகம் தான்
இதயத்துக்கு
உன் ஞாபகங்கள்
காயங்களல்ல
சின்னங்கள் தான்.

இந்தக் காம்பினது
கவலையைப் புரியாமல்
பூவே நீயேன் புலம்புகிறாய்.

மாலைகளை அறுத்தெறிந்து
விலங்குகளைப்
பூட்டிக் கொள்கிறாய்
நீ
நீரை நிராகரித்து
புழுதியை
குடிக்க நினைக்கிறாய்.

இருட்டில் நின்று கொண்டு
வெளிச்சத்தை
விமர்ச்சிக்காதே
கவனி
“மேற்கில் தெரிவதெல்லாம்
அஸ்மனங்கள்
கிழக்கில் எப்போதுமே
உதயம் தான்” (1997)

நன்றி:
ஓவியம் வரையாத தூரிகை

அந்நியம்

- தமயந்தி -

விதைப்புக்காணா நிலங்களைக் கடந்து
செம்மண் புழுதிகளைச் சீண்டி
தோட்டவெளியில்
சவாரிசெய்து வரும் தென்றலைக்
கோடிப்புறத்து முருங்கை மரம்
குளிர்நட்டி,
மூடிக்கிடக்கும் இத்துப்போன யன்னலின்
இடுக்குகளினூடாக அனுப்பிவைக்கும்.

இந்த இதமான சுகம்
பாதித் துயரத்தைச்
சுவீகரித்துச் செல்லும் - மீதித் துயரமோ
அந்நியமாதலைத் துணைக்கிழுத்து
வாட்டி வதைத்து நிட்மூரமாக்கும்.

வழமை போல்
அளவான மதுவின் மயக்கத்தில்
அடிவானில் கிறங்கிப் போகும் சூரியன்.

இருள் மண்ணைத் தின்னும்.
நட்சத்திரங்கள் அவலமாய் ஓடித்திரிந்து
உயிர்களைப் பறிகொடுத்து உதிரும்.

இருளைப் படர்ந்திருக்கும் நிசப்தங்களை
இராக் குருவிகளும்,
வேலியில் சரசரக்கும்
தூங்காத ஓணானும்
இடையிடையே கொலை செய்து
நெஞ்சை அதிரவைக்கும்.

கூரையின் மேலே சிறகடிக்கும்
கோழியின் முகமோ
புலப்படா இருளில் மறைந்திருக்கும்.
கோடிப் பரணில் விகாரமாய் மினுங்கும்
விழிகள் சொல்லும் பூனைதான் என்பதை.

இரவை நுகரும் செவிகளோ
தொலைவு, அண்மை
அரவங்களைக் கேட்க
புலன்களைத் தீட்டிக் கொள்ளும்.

ஊமை இருளை ஊடுருவி
இன்னும் சில நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்த சேதியை
கிசுகிசுத்துப்போகும் ஒரு குரல்.

மூலையில் கிடந்து
மூலைகள் படபடக்க
பாதிக்கவிதையைச் சுமந்த காகிதம்
ஈரத்திற்குள்
இறங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

இப்போ
மெலிந்த தென்றல்கூட
ரோமக்கால்களுக்குள்
நெருபடைத் திணிக்கும்.

காணி நிலம் வேண்டும்

- இளவாலை விஜயேந்திரன் -

விண்ணப்பம் ஏற்கப்பட்டு
அகதியென்று
விடை தேவை

அகதியென்று ஆனபின்னால்
நல்லதோர் நகரசபை
என்னைப் பொறுப்பெடுத்தல்
வேண்டும்.

ஏற்ற நகர சபை
ஐந்தால் பெருக்குகையில்
“ஐம்பது” மிஞ்சுமாப்போல்
வேலையொன்று தரவேண்டும்.

வேலையை நிரந்தரமாய்
ஆக்கிவிட்டு,

ஒஸ்லோவில்
வீடு வாங்குவதற்கு வசதியெனில்
காரொன்றெடுப்பதற்கு
கடனுதவி செய்ய வேண்டும்.

ஊரில் காணியோடும்
வீடு, கிணற்றோடும்
இன்னொரு “ஜெய்ப்ரதா”
அமைய வேண்டும்.

இவைகள் தருவாயோ?
“இல்லை”
என்று மறுப்பாயோ?

சொல்லு பராசக்தி
சேர்த்த காசை
வீட்டுக்கனுப்புமுன்னர். (18.04.1989)

நன்றி :

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்

இடைவெளி

- அ. சங்கரி -

உனது கையினைப் பற்றி
இறுக்கிக் குலுக்கியும்
நெற்றியில் ஒரு சிறு
முத்தம் இட்டும்
எனது அன்பினை
உணர்த்தவே விரும்பினேன்.

நண்பனே
இராக்குயில் கூவும்
சோளக்கக் காற்றின் உறுமல் கேட்கும்
நடுசிறிப் போதிலும்
கூர் உணர்திறனும்
விழித்த கண்ணுமாய் கடமையாற்றுவாய்

என்றும்
மனித வாழ்க்கை பற்றியும்
எமது அரசியற் தழல் பற்றியும்
உயிர்ப்பாய் இயங்கும்
உன்னை நோக்கி
வியப்பும் உறுவேன்
அவ் வியப்பும்
நீண்ட கால நெருக்கமும்
என்னிற் காதலை விளைக்கும்
அக்காதலை
முத்தமிட்டும்

நெற்றியை வருடியும்
உன்னிரு கைகளை
இறுகப் பற்றியும்
உணர்த்த விரும்பினேன்.

எனது காதல்
சுதந்திரமானது !
எந்தச் சிறு நிர்ப்பந்தமும்
அற்றது !
எனது நெஞ்சில் பெருகும் தேசத்தின் ஒரு பரிமாணம்

எனினும் நண்பனே
ஒரு பெண்ணிடம்

சொல்வது போலவும் உணர்த்துவது
போலவும்
உன்னை அணுக அஞ்சினேன்.

பறவைகள் போலவும்
பூக்கள் போலவும்
இயல்பாய்
மனிதர்
இருக்கும் நாளில்
நானும் உனது அருகில்
நெருங்குவேன்.
பெண்ணை
என்றும் பேதையாகவும்
ஆணை
வீர்புருஷ நாயகனாகவும்
நோக்கும் வரைக்கும்

எனது நேசமும்
பேதை ஒருத்தியின் நேசமாகவே
உனக்குத் தெரியும்.

அதை நான் விரும்பேன்
எனது நண்பனே
இந்த இடைவெளி
எமக்குள் இருப்பின்
எனது காதலை
உணரவே மாட்டாய்.

என்ன செய்வது?
நான்
விடுதலை அடைந்தவன்
உன்னால்
அந்த உச்சிக்கு
வரமுடியாதே !

நன்றி :
சொல்லாத சேதிகள்

நிஜம்

- ஆழியான் -

எம் உயிரில்
உரைத்துச் சொன்னாலும்
உம் உதிரத்தில் உறைக்காதா?

எத்தனை தலைமுறைகள் போக்கினீர்
எத்தனை விதிமுறைகள் ஆக்கினீர் - இன்னும்
பெண் போகமா உமக்கு?
போக்கிடமே இல்லையா அவளுக்கு?

காதல் என்றால் கலவி என்பீர் - அது
காமம் என்றால் காதல் என்பீர்
வெற்றுப் பைகள் உமக்கு
வீதி சமைத்தது யார்?

எம் உயிரில்
உரைத்துச் சொன்னாலும்
உம் உதிரத்தில் உறைக்காதா?

ஆளுமை கண்டால் ஆட்டக்காவடி என்பீர்
அஞ்சி ஒடுங்கிவிட்டால் அசல் குத்துவிளக்கு என்பீர் - அந்த
வெள்ளிடிதான் உம்வாயில்
விரைந்தோடி வீழாதோ?

எத்தனை நாகரீங்கள் கடந்தன ?
எத்தனை தேசங்கள் விடிந்தன ?
எத்தனை இனங்கள் போயின வந்தன
எத்தனை வேகம் எத்தனை வேகம் கணனியுகம் ....
அதற்கும் மேலே
அண்டவெளி ... அகவெளி ...
இன்னும் எத்தனை எத்தனை எத்தனை?
இத்தனைக்குப் பின்னும் பெண் போகமா உமக்கு
போக்கிடமே இல்லையா அவளுக்கு?

எம் உயிரில்
உரைத்துச் சொன்னாலும்
உம் உதிரத்தில் உறைக்காதா?

நிர்வாணமாய்
நிஜத்திலும் நிஜமாய்
உள்ளோக்கி உம்மை ஒருகாலும் பார்த்ததே இல்லையா?
முதலில் உம்மை உற்று
உள்ளோக்கிப் பாருமய்யா, பாரும்

(19.02.1993)

நன்றி :
உரத்துப் பேசு .....

நினைவுத் தொடரில்

- பாமினி -

நீள் தொலைவில்
வெண்பனிப் போர்வையுடன்
முடிவிலா மலைத்தொடர்கள்.

கோடையின் வருகைக்கு
கோலமிடும் பூக்கள்
நீண்ட இரவைத்
துரத்தி நின்று
வேடிக்கை பார்க்கும்
நள்ளிரவு தூரியன்

ஆழ்கடலின்
அமைதி குலைத்து
ஆர்வத்தோடும்
கரைதேடும்
அலைகள்,
கரை மணலோடு
கதைபேசும் அழகை
மறைந்திருந்தே
செவிமடுக்கும் செம்பரிதி

செம்பந்தை
திசை தெரியாது
உருட்டிச் சிறை செய்து
ஆட்சி பிடிக்கும்
இரவு

பச்சை மஞ்சள்
வண்ணங்களிழந்து
நண்பனின் பிரிவுக்காய்
துக்கம் காக்கும்
தாவர இராச்சியம்.

இரவின் பிடியில்
இலவசமாய் தரைதொடுக்கும்
வெண் பனித்துகள்கள்
வெள்ளிகளைத் துணைக்கழைத்து
வீதி உலா வரும் வெண்ணிலவு.

இவையனைத்தும்
ஒருங்கே கொண்ட
கரையோரத் தீவுகளைப்
பிரிய நேர்ந்தது.

இயற்கை இழந்த
இயந்திரம் விழுங்கிய
தலைநகரில் எனது
நாட்களை இழக்க
நின்பந்திக்கப்பட்டேன்

எதற்காக....?

மறுதலிக்கப்படும் உணர்வுகள்

- ஜஸ்மின் -

நேற்றைய மழையில்
இன்று முளைத்த
பற்களின் செழிப்பில்
பூரித்துப்போன மண் நான்
எனது கனிமங்களுடன்
வேதியற் சுகந்தங்களும்
வனப்பினை வர்ணமயமாய்
அள்ளித் தெளிக்கின்றன

என்னைப் போல்
செழிப்புற்ற அயலக மண்
என்னுடன் பேசப் பிரியப்படுகின்றது:
அதன் ஒவ்வொரு அசைவுகளும்
என்னால் உணரப்படுகின்றன - என்
அசைவுகளும் எண்ணங்களும் கூட
அதன்கண்களில் அகப்பட்டிருக்கலாம்
எங்கள் உறவுகள்
வெறும் நேசிப்பாகவே தொடர்கின்றன.

ஒரு அமாவாசை இருட்டில்
நான் களவாடப்பட்டேன்
அடுத்த ஊரிலுள்ள
தாழ்நிலைத்தை வீடாக்க,
எனது அப்பா அம்மாவின்
இயலாமையை இயலுமானதாக்க
அது உதவியிருக்கலாம் - ஆனால்
நான் தனிமைப்படுத்தப்பட்டேன்
இறுகிப்போன கனிமண்ணுடன்
பலவந்தமாய்ப் புணரவைக்கப்பட்டேன்.

என்மேல் கட்டப்பட்ட மாடிவீட்டின்
பூச்சாடிகளில்
என் தங்கைகள் நிறைக்கப்பட்டனர்
அங்கே வந்து போகும் கனவான்களின்
அசிங்கத்தனங்களால்
வெளிறிப்போன சகோதரிகள்
ஊசிமருந்தின் மூலம் ஊட்டம்பெற்று,
மீண்டும் மீண்டும்
அகோரமாக உறிஞ்சப்படுகின்றார்கள்.

என்னைப் பற்றிய நினைவுகளுடன்
சந்தோஷமான கனவுகளைச் சுமந்தபடி
மௌனமொழி பேசிய
அந்தமண் மட்டுமே - தனது
கையாலாகத்தனத்தை கைக்குட்டையாக்கி
அழுது கொண்டிருக்கலாம் - இல்லை
அதுவும் நல்ல விலைக்கு
சர்வதேச சந்தையில் விற்கப்பட்டிருக்கலாம்.

அனைவருக்கும் ஓருயிர்தான்

செல்வன் அ. அன்றுகிறி,
மட்/ வாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரி,
வடக்குக்கிழக்கு மாகாணம்.

ஆயத்தமில்லாது போர்முண்டது - அன்று
ஆயிரம் உயிர்கள் பறியுபோனது
பாதிக்கும் மேலாகப் பலம் போனது - இன்று
பாசத்தின் வேர்கள் தூளானது.

போர்மேகம் இருளாகச் சூழ்கின்றது - அது
கற்களை மழையாகப் பொழிகின்றது
இனவாதம் ஒன்றே குறியானது - அது
இரத்தத்தை விரும்பிச் சுவைக்கின்றது.

பலகோடி குண்டுகள் பறக்கின்றது - அதில்
பரலோக வழியெங்கே தெரிகின்றது
இளங்காலை மலரென்று மலர்கின்றது - அதில்
இரத்தந்தான் மழையாகப் பொழிகின்றது.

பல்குழல் பீரங்கி பருந்தானது - அது
பல் மனிதரின் பிரேதத்தை விரும்பியது
பறவைக்குப் பதிலிங்கு கிபீரானது - அதற்கு
இரையாக மனிதமே பலியானது.

புள்ளொன்று வானத்தில் கவிபாடுது - அதைத்
தூப்பாக்கி பலியாக்கத் துடிக்கின்றது
தூப்பாக்கி சிரிக்கின்ற தூப்பாக்கிய நாட்டில் - ஏன்
தஞ்சத்துக்குக்கூட இடமற்றது.

உயர்நாடு கதிராகப் பார்க்கின்றது - அது
உயர் கோட்டையைக் கைப்பற்ற நினைக்கிறது.
உதவியைக் கடனாக்கிக் கரம் நீட்டிற்று - அதை
உதறாமல் நம்நாடு கையேந்திற்று.

அகில இலங்கைத் தமிழ்தின
தேசிய நிலைப் போட்டி 2006 இல் பிரிவு
நான்கில் முதலாம் இடம் பெற்ற கவிதை

வீடுகள் போரிற்கு இரையானது - இன்று
காடுகளும் இடம்தர மறுக்கின்றது.
உலைநீரில் உயிர்வாழும் மீன்போலவே - இன்று
உயிர்வாழும் அகதிகள் நிலையானது

சோகங்கள் திசையெங்கும் போய்ச்சேர்ந்தது - அதைத்
துடைத்திட ஒருகையம் வரவேயில்லை.
அவலத்தின் குரலெங்கும் கேட்கின்றது - அதை
அணைத்திட ஒரு நெஞ்சம் வரவேயில்லை.

நடுக்காட்டில் தாயவள் மரித்துவிட - அவளை
நடுநிசியில் விட்டுவந்த சோகங்கள்
நதியிற்கே நடைசொன்ன நாயகியர் - இன்று
நடுவீதியில் பிணமாகும் அவலங்கள்.

முட்களின் நடுவே இருந்துகொண்டு - எம்மால்
முகாரி பாட முடியவில்லை.
நதிமீது விழுந்த சருகாகவே - எம்மால்
கரையேறிக் கடக்க முடியவில்லை.

வான்விதவை நிலாகூட - எம்
நிலைகண்டு அழுகிறாள் தாரகைக் கண்ணீர்களாய்
பொறுக்கவே முடியாத கதிரவன் - கூட
போய்ச்சேர்ந்தான் கடலன்னை மடிமீதில்

மண்மேட்டில் மரங்கள் முளைக்கவில்லை - அங்கு
மனிதக் கூடுகள் மண்ணாக உருவானது
உயிரற்ற உடலிங்கு கடலானது - அதைப்
புதைத்திட பலகண்கள் இடம்தேடுது.

நேயத்தை நிலைநாட்டத் துடிக்கின்றேன் - மனம்
நோகாமல் பலகால்கள் மிதிக்கின்றது
உண்மையைச் சொல்ல முடியவில்லை - சொல்ல
உயிராசை என்கமுத்தை நசுக்கின்றது.

உடலிங்கு பலவாறாய் உருவாகலாம் - ஆனால்
அனைவருக்கும் ஒருயிர்தான் என்றென்றுமே
இந்த உண்மையின் தூரியன் உதித்துவிட்டால் - நாளை
இருளான யுகங்களை நிச்சயம் கிழித்திடலாம்.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

செல்வி எம். ரீ. எப். ரிக்ஸான
மாணாறு/ அந்தூர் மத்திய மகா வித்தியாலயம்,
தென் மாகாணம்.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - அதில்
பூவோடு சந்தணமும் மணக்கச் செய்வோம்
மனதில் நாமும் இளைமையாவோம்
மொட்டுகள் சட்டென்று பூவாகட்டும்
தமிழ் நாமம் எங்கும் வீசட்டும்

இசை வேள்விகள் - எங்கும்
இனியகானம் நடத்தட்டும்
ஓசை நயங்களை ரசித்திடும்
உள்ளங்கள் ஓங்கி ஒலிக்கட்டும்

காற்றினில் வீசிடும்
கானமிர்தங்கள்
காவினில் நிமிரட்டும்
சுழலும் காற்றாடியில்
உழலும் காற்றினை
குழலும் பறிக்கட்டும் !

ஏட்டை விலக்கிய பெண்டிருக்காய்
தமிழ்ப் பாட்டுப் படித்தான் பாரதி
அடுப்பூதும் பெண்டிருக்கு
படிப்பெதற்கு - என
எழுந்த கோஷங்களை
தகர்த்தெறிந்து
பாரதி சொல்லிய வழியில்
கரையை அடைவாய்
புதுமைப் பெண்ணே !

வேட்டுக்களும், வேட்டைகளும் - நம்
மனதில் ஒரு சாட்டையாய்,
கோட்டைகளை கைப்பற்ற - அன்று
தேசம் விட்டு தேசம் சென்றனர்
ஆனால் இன்று ...?
நாடுகளைக் கைப்பற்ற
வேட்டுக்களை வேவுகின்றனர்

ஏய் நண்பா !
துப்பாக்கி முனையை விட
வாளின் கூர்முனையை விட
பேனா முனைதான் சிறந்ததென்று
என்ன...
உமக்குத் தெரியாதா?
அப்போ...
ஏன் இந்த நெற்றிச் சுருக்கம்
நம்மில் இருக்கக் கூடாது தயக்கம்

ஏய், நண்பா,
ஏனித்தனை ஆயுதங்களெல்லாம்
இரத்தம் சிந்திப் போர் புரியவா?

விட்டுவிடு...
அன்பே நமக்காயுத்தம்
நீ ஏன் இத்தனை வருந்துகின்றாய்
நிம்மதி, களிப்புக்கள் இழந்துவிட்டதென்றா?
இல்லையில்லை...
இரத்தத்தை அம்பாக்கி
கண்ணீரை வில்லாக்கி
சீறிப்பாயும் தறுவாயில் இருக்கையில்...!

அதோ .. ! கீழ் வானில்
நீல வானில்
சூரியேளாதயம் உதயமாகிறது
புறப்படு புது விடியலை நோக்கி ...

மலை முகடுகளில் உறங்கும்
பனித்துளி - நம்
கண்களில் புகுந்து துக்கம் விசாரிக்கிறது !
மடுவில் இருக்கும் கண்ணீர்
விழுகளில் இறங்கி
ஆறுதல் கூறுகிறது
ஆனால் ....
மனித மனங்கள் மட்டும்
எட்டிப் பார்க்க முடியா திரைக்குள்

அகில இலங்கைத் தமிழ்தின
தேசிய நிலைப் போட்டி 2006 இல் பிரிவு
ஐந்தில் முதலாம் இடம் பெற்ற கவிதை

சமாதான உச்சரிப்புக்களில்
இனவாதங்களின் நச்சரிப்புக்கள்
இனங்களின் எச்சரிப்புக்களால்
இன்னும் பல சச்சரவுகள்

நாங்கள் அகதிகள்
உலகப் பார்வையில் - ஆனால்
அவர்களுக்கெங்கே புரியும் - நம்
கண்களின் செந்நீர்
அகதிகள் எனும் முத்திரைகள்
ஒப்பங்களாய் பல பத்திரங்களில்
போருக்கு முடிவுரை எழுத பத்திரிகைகளும்
தேடுகின்றனவா மைக்கறைகள்

நித்த நிதம் இரத்தவெறி சிந்தும்
யுத்த யுகத்தில்
சிக்குண்டு தவிக்கிறது - நம்
மானுட சமுதாயம் !

தமிழனல்ல, பௌத்தனல்ல
கிறிஸ்தவனுமல்ல, முஸ்லீமுமல்ல
ஒரே தாய் உதிரத்தில் பிறந்து
ஒரே இரத்தத்தை பருகிய
இலங்கையர் நாம் - எனும்
நாமம் ஒங்கி ஒலிக்கட்டும்
அப்போ..... !
சமாதானம் நம் மனதில்
சாந்தமாய் உருவாகும்

சிங்களமும், செந்தமிழும்
எங்கும் மணம் பரப்பட்டும்
மணிக்கேடும், மாலதியும்
டேவிட்டும், அப்துல்லாவும்
கைகோர்த்து நிற்கட்டும்

எத்தனை காந்திகள்,
எத்தனை தெரேசாக்கள்,
எத்தனை நேருக்கள்
மண்ணில் உதிக்கையில்

நாம் மட்டும்
வெறும் கோழைகளாய்

கோசங்கள் புரிந்து
வேசங்கள் மறந்து
நேசங்களில் சரிந்து
ஓசைகளை வளர்த்திடுவோம்

போதும் மனிதா - உன்
வீர உரைகள்
பட்ட இந்த யுத்தக்கறையை
படியாது இனித் தடுப்போம்
கெட்ட போரிடும் வழக்கத்தை
வேரோடு சாய்ப்போம்

அறநெறி தரும் பௌத்த நெறி
போதங்களை புனிதமாய் போற்றிடும்
இந்து வழி
ஓருருக் கொள்கை நபிவழி

பாவச் சுமை சகித்த - நம்
ஈசன் வழி
நாணயமாய் புலர்ந்திடேல்
வாழ்வுப் பாதை செல்லும் வழி
என்றும் வெற்றி வழி

வந்தனம் கூறிவரும்
சமாதானத்தை
வலம்புரிச் சங்கூதி வரவேற்று
வார்த்தைகளால் தோரணம் செய்வோம்

நாளை நமதேயென்ற
நாமத்தில்
தேசத்தில் மகுடம் சூடிடும்
நாளை மனிதங்களை
நாமும் வளர்த்தெடுத்து
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

உள்ளை அறிந்தால் நீ உள்ளை அறிந்தால் உலகத்தில் போராடலாம்

1. தன்னை அறிந்து கொள்பவன் தவிர்க்க வேண்டியவைகள்
சிறிய விடயங்களைப் பெரிதாக்குவது.
நினைத்தவுடன் செயல் புரிவது.
விரைவில் குற்ற உணர்வு கொள்வது.
எளிதில் கோபம் அடைவது.
பொறுமை இன்மை.
பிறர் தன்மீது அனுதாபம் கொள்வதை விரும்புவது.
அனைத்தையும் மேலோட்டமாக நோக்குவது.

2. தன்னை அறிந்து கொள்பவன் செய்ய வேண்டியவைகள்
அமைதியுடன் யோசித்துச் செயற்படுவது.
எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் சுயகட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொள்வது.
எந்த நேரத்திலும் கோபத்தை ஆரோக்கியமாக வெளிப்படுத்துவது.
அறிவுத்திறனை உபயோகித்து நியாயங் காண்பது.
சமநிலை உணர்ச்சி பாவங்களை வெளிப்படுத்துவது.

சுழலும் பல்சக்கரச் சிக்கலில்
இயங்கும் உலகக் கடிகாரம்,
நிழலின் நீளம் குன்றுவதாக
சுருங்கும் மனிதம் சில நேரம்

முடிவிலியான
முட்களின் சுற்றோட்ட ஸ்ருதியாக
நிஷ்டை கலைத்திடும்
நிஷ்டூர இசையாக
குறுக்கிடல்களில் குழம்பித்
தேடலில் தொலைகிறது
சகஸ்ராப்தம்

வையக விரிவு வலையில்
சிக்குண்டு சிறகிழந்த
ஜந்துக்கள் நாம்....

அறிவதையும் அவஸ்தையாக்கி
அறிவியல் அழிவுகளில்
அருபங்கள் ஆயினோம்

மழலையைத் தொலைத்தோம்
பசுமையைக் குலைத்தோம்
பழமையைச் சிதைத்தோம்
ரசுமையைப் புதைத்தோம்

சாதனங்களில் நுழைந்தோம் - வெறும்
சேதனங்களாய் விளைந்தோம்

பரம்பரைச் சொத்தாய்
பார்த்தீனியம் வித்தாய்
தொற்றுநோய் விதைத்தோம் - பின்
தோற்றுவாய் கதைத்தோம்

சூழலை சடுகாடாக்கினோம்
ஊழலை வாய்ப்பாடாக்கினோம்.

விற்பனைப் பொருளாய்
விளைந்தது மனிதமும்
கற்பனையாயிற்று
கல்வியில் புனிதமும்

மின்சார விளக்குகளின்
வெளிச்சக் கவர்ச்சியில்
கலாசார வேர்களை
சுருகிடச் செய்தோம்

முதலாவது சவரத்தின்
முகக்காயத் தழும்புகளாய்
காலச் சுவடனைத்தும்
காணாமல் போகச் செய்தோம்

ஆய்வுக் குழாயில்
அன்பு பிறப்பிக்க முடியுமா?
புன்னையைப் புதுப்பிக்க
பூச்சுக்கள் உதவுமா?

மரபணுச் சோதனையின்
மருத்துவச் சாதனைகள்
மனிதத்தை உயிர்ப்பிக்க
மாற்றுவழி தந்ததுண்டா?

ஸின்தற்றிக் (Synthetic) கனவுகள்
காணும் மனங்களில்
சிந்தனை செழித்து
சித்தாந்தம் ஒளிருமா?

இயற்கைக்கும் எமக்கும்
இடைவெளி வேண்டாம்

மனிதம் வளர
இருதயச் சலவையுடன்
இனியொரு விதி சமைப்போம்.

நுனவிடை தோய்தல்

- குந்தவி -

தொட்டுப்பார்த்துச்
சிலிர்த்துப் போகின்றேன்
வெட்ட வெளியாய்
மேதினியில் நான் காணும் - என்
ஜனன பூமியை

மொட்டொன்று மலர்ந்து
பூவாய் விரிந்து
சட்டென்று ஓர் தொடியில்
சருகாகிப் போனதுபோல்
நித்தியமாய் நான் நினைத்த
பிறந்த மண் வாழ்வுகளை
சத்தியமாய் தொலைத்துவிட்டேன்

சில்லென்று ஓடும்
கிணற்றுத் தண்ணீரும்
பச்சைப் பாய்விரித்த
நெடிய வயல்வெளியும்
உச்சப்பயன் கொண்ட
ஓங்கி வளர் தென்னையும்
மிச்சமின்றி என்நினைவில்
எப்போதும்.....

கண்ணில் வழியும்
ஒரு துளி நீரும்
என் மண்ணில் மட்டுமே
வழிந்திட வேண்டும்
என எண்ணி எண்ணி
ஏங்கும் நினைவுகளால்
வாழ்ந்திருந்தது
ஒருகாலம்

மெல்லிசை வரிகளின்
சிருங்கார வரம்புகளில்
சறுக்கி விழுந்து
சந்தோஷப்பட
முடிந்தது ஒருகாலம்

கவனத்திற்குரியவளாய்-என்னை
களத்தில் ஏற்றி
வெற்றிகளின் போதெல்லாம்

விழி நீர் பெருக்கி
உற்றவளாய் என்னோடு
என்றும் உடனிருக்கும்
எனைப் பெற்றவளின்
பெருமிதத்தில்
கரைந்துவிட
முடிந்தது ஒருகாலம்

தவழும் வயதில்
தடம்பட்ட பாதத்தின்
சவடுகளைச் சுமந்து
தெருவோரங்களை
இப்போது நினைத்தாலும்
மீளவும் பிஞ்சு மகளாய்
பிறம்பெடுக்க வேண்டும் என்ற
பெரும் ஆவல் எழுகிறது !

சுற்றி இருந்த
சொந்தங்கள் விட்டு
பற்றொன்று அறியாத
பகட்டு வாழ்வில்
ஒரு வட்டமிட்டு
வாழப்பழகிக் கொண்டேன்
என் பால்ய வயதின்
பசுமைகளைச் சுமந்தபடி

கூட்டுப் புழுவினைப் போல்
அடைபட்ட வசந்தங்கள்
பட்டென்று உடைந்து
பவனி வர
வளாகத்தைச்
சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்து
கற்றுக்கொள்ளும்
கவிதைகள் ஏராளம்

நிலவை எட்டிப்பிடித்து
முகம் பார்க்கவும்
சூரியக் கதிர்களை
கண்கொட்டாமல் கவனிக்கவும்
சொல்லித் தரும்
சொர்க்க நாட்களை

இப்போதெல்லாம்
எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன்

விண்மீன் பார்த்து
விரலால் பிடித்து
செல்ல விளையாட்டு
விளையாடி - விழியிரண்டால்
கொல்லும் நிலவழகை
ஒவியமாய் வரைந்துவிட
ஆசை எழுகிறது இப்போது

தெள்ளு தமிழில்
தெளிந்த பல
செய்யுள் வடித்து
பார் புகழும்
வல்ல கவியாய்
வாழ்த்திடவென ஆசை
அலை அலையாய்
அடிமனதில்.....

கள்ளமின்றி சிரிக்கும்
சின்னஞ்சிறு மழலை
கன்னக் குழியழகில்

காணாமல் போகிறது
பூட்டி வைத்த
என் பூ மனது !

நிசப்தம் நிலவும்
சூனியப் பொழுதுகளில்
அண்டப் பெருவெளியில்
ஒற்றைப் புள்ளியாய்
உருமாறிவிடவே
உதிக்கிறது ஓர் எண்ணம்

என் ஏகாந்தக் கனவுகளை
உடைக்க எத்தனித்தபடி
முகிழ்கிறது
என் உணர்வு
நினைவுகளினறும்
மீள முடியாதபடி
பயணப்படும் காலங்களை
வெல்ல முனைகின்றேன் - இதோ !
விடியல் தெரிகிறது .!

உன்னால் முடியாததை உபதேசியாதே

தனது குழந்தை அதிகம் இனிப்புக்களைச் சாப்பிடுவதாக ஒரு தாயார் தனது குருவிடம் முறையிட்டார். குருவோ அடுத்தவாரம் வரும்படி கூறினார். அடுத்தவாரம் வந்த போது மீண்டும் மறுவாரம் வரும்படி கூறினார். சலிக்காது மறுவாரம் தாயுடன் வந்த குழந்தையை அழைத்த குரு, "குழந்தாய் நீ இனிப்புப் பண்டங்களைச் சாப்பிடாதே, அது தீங்கு விளைவிக்கும்" என்று கூறினார்.

இதனை அவதானித்த தாயார் கோபத்துடன் "குருவே இதனை நீங்கள் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பே கூறியிருக்கலாமே" என்றார். அதற்குக் குரு "கூறியிருக்கலாம் தான் ஆனால் முதல்வாரம் பூஜைத்தட்டில் இனிப்பு இருந்தது. நான் இதனைச் சொல்லியிருந்தால் என்னைச் சாப்பிடவேண்டாம் என்றுவிட்டுக் குரு மட்டும் சாப்பிடுகிறார் என்று நினைத்திருக்கும். அடுத்தவாரம் நான் இனிப்புச் சாப்பிடுவதனை நிறுத்தவில்லை. எப்படிக் குழந்தையை மட்டும் சாப்பிடவேண்டாம் என்று சொல்வது. அதற்கான தகுதி என்னிடம் இருக்கவில்லைத்தானே. இப்பொழுது நான் இனிப்புச் சாப்பிடுவதில்லை. எனவே குழந்தைக்குச் சொல்ல முடிந்தது." என்றார் குரு.

கஸ்வியியற் கட்டுரைகள்

பீட்டர் ட்றக்கரின் எதிர்காலவியல் பற்றிய மற்றும் பல்வேறு பயனுள்ள கருத்துக்கள்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்,
கொழும்புப் பல்லைக்கழகம்.

பீட்டர் ட்றக்கர் ஒரு எழுத்தாளர், ஆசிரியர், நிர்வாகவியல் சிந்தனையாளர். அவரது முகாமைத்துவம் மற்றும் பல்வேறு துறை சார்ந்த 29 நூல்கள் 20 மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளன. அரை நூற்றாண்டு காலமாக நிறுவன முகாமையாளர்கள் உலகளாவிய ரீதியில் அவரது எழுத்துக்களால் பயனடைந்துள்ளனர். முகாமைத்துவவியல் ஆய்வில் மிகவும் புகழ் பெற்றவர் பீட்டர் ட்றக்கர். அவரது சிந்தனைகளைத் தமிழ் வாசகர்கள் அறியச் செய்வது எமது பணி எனக் கருதுகின்றோம்.]

எதிர்காலவியல் ஆய்வுகள் பற்றிக் கருத்துரை வழங்கும் ட்றக்கர் அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், தொழில் முதலிய மனித விவகாரங்களில் எதிர்காலம் பற்றிய ஆரூடம் கூறுவது அர்த்தமற்றது. ஆயினும், ஏற்கனவே இடம் பெற்றுள்ள பிரதான போக்குகள் எவை என்பதை இனங்காணுவது சாத்தியமாகும். இவை எவ்வாறு எதிர்வரும் தசாப்தங்களில் பல்வேறு விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்னும் விடயம் பற்றிச் சிந்திக்கலாம்; எனவே ஏற்கனவே நிகழ்ந்து விட்ட 'எதிர்காலம்' பற்றி அறிந்து அதற்கேற்ப ஆயத்தத்தைச் செய்தல் சாத்தியமானதாகும் என்று கூறுகிறார்.

சனத்தொகைப் பிரச்சினை

தற்காலப் போக்குகளின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து எதிர்காலத் தொழில்வளத்தைப் பாதிக்கும் காரணி. பொருளாதாரமோ அல்லது தொழில்நுட்பமோ அல்ல. கடந்த காலங்களில் அதிகம் பேசப்பட்டு வந்த மிதமிஞ்சிய சனத்தொகையும் அல்ல. வளர்ச்சியடைந்துள்ள ஜப்பான் மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், வட அமெரிக்கா போன்றன குறைந்து செல்லும் சனத்தொகை பிரச்சினையின் விளைவுகளை அனுபவிக்கப் போகின்றன என்பது ட்றக்கரின் கருத்து. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் வாழும் இளைஞர்கள் தம்மில் தங்கி வாழக்கூடிய தொழில் இல்லாதவர்களைப் (முதியோர், குழந்தைகள்) பேணிப் பாதுகாக்கும் நிலையில் இல்லை. பிள்ளைகள் இல்லாமல் இருப்பதே இதற்கான வழி என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். இன்று எந்த செல்வந்த நாட்டிலும் குழந்தைப் பேறு அதிகரிக்கும் நிலை காணப்படவில்லை. அப்படி ஒரு நாளில் பிள்ளைப்பேறு அதிகரித்தாலும் அப்பிள்ளைகள் வளர்ந்து, கல்வி கற்று பெரியவர்கள் ஆவதற்கு 25 ஆண்டுகள் செல்லும். எவ்வாறாயினும், செல்வந்த நாடுகள் குறைந்த சனத்தொகை என்ற பிரச்சினையை அனுபவிக்கப் போகின்றன என்பது நிச்சயமாகி விட்டது. இதனால் ஏற்படக்கூடிய சில விளைவுகளை ட்றக்கர் விளக்கிக் கூறுகின்றார் :

- மக்களின் இளைப்பாறும் வயது 75 ஆக உயர வாய்ப்பு உண்டு. 2010 ஆண்டிற்கு முன்னர் இந்நிலை ஏற்படலாம்;
- பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட முன்போல் கூடிய மூலதனமோ வள ஒதுக்கீடோ அல்லது நுகர்வாளர் கேள்வியோ, ஊழியர் தொகை அதிகரிப்போ காரணமாக இருக்காது. செல்வந்த நாடுகளில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் அறிவு வளர்ச்சியும் அறிவு வளமுமே பொருளாதார வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய காரணியாக இருக்கும்.

- எதிர்காலத்தில் ஒரே ஒருநாடு உலகில் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் பொருளாதார வல்லரசாக இருக்கமாட்டாது. அவ்வாறான மேலாதிக்கத்தைச் செலுத்தத் தேவையான சனத்தொகை வளம் அந்நாடுகளிடம் இருக்க மாட்டாது. தொழிலாளர் வளத்தில் ஏற்படக்கூடிய பற்றாக்குறையைப் பணமோ தொழில் நுட்பமோ ஈடு செய்ய முடியாது. இதனால் எந்த நாடும் கம்பெனியும் தனியாக விசேட அணுகுலங்களை அணுபவிக்க முடியாது.

உற்பத்திக் காரணியாக அறிவு

நிலம், மூலதனம், உழைப்பு, முயற்சி என்னும் மரபுவழி உற்பத்திக் காரணிகளுடன் நவீன உலகில் அறிவும் ஒரு முக்கிய உற்பத்திக் காரணியாகி உள்ளது என்று கூறும் ட்றக்கர் அறிவைப் பிற வளங்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் கூறுகின்றார். அறிவு காலப்போக்கில் காலாவதியாகிப் பயனற்றுப் போகின்றது. இன்றைய முன்னேற்றமான அறிவு காலப்போக்கில் 'அறியாமை'யாகின்றது. தொடர்ச்சியான ஆராச்சிகள் மூலம் புதிய அறிவு துரிதமாக உருவாக்கப்படுவதால் இந்நிலை ஏற்படுகின்றது.

அடிப்படையான பொருளாதார வளம் இயற்கை வளங்களோ (நிலம்) அல்லது மூலதனமோ அல்ல, அறிவே அடிப்படையான வளமாக இன்று மாறியுள்ளது ; எதிர்காலத்திலும் அறிவே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான அடிப்படை வளமாக இருக்கும். அறிவு பெறுகின்ற முக்கியத்துவம் காரணமாக புதிய 21 ஆம் நூற்றாண்டின் சமூகம் 'அறிசார் சமூகம்' என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது. இத்தகைய அறிவுசார் சமூகத்தில் (knowledge Society) தலைமை தாங்கும் பிரதான சமூகக் குழு அறிவுசார் ஊழியர்களைக் (Knowledge Workmen) கொண்டதாக இருக்கும் ; இந்த அறிவு நிர்வாகிகள் எவ்வாறு அறிவைக் கொண்டு பொருளுற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம் என்பதை அறிந்திருப்பர். முதலாளிகள் எவ்வாறு மூலதனத்தை முறையாக ஒதுக்கீடு செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கினார்களோ அதே போன்று 'அறிவு நிர்வாகிகள்' அறிவை ஒதுக்கீடு செய்வர். அறிவுசார் ஊழியர்கள் அறிவின் உடைமையாளர்கள் ; அதனைத் தாம் செல்லும் இடமெல்லாம் எழுத்துச் செல்லக்கூடியவர்கள் ; இவ்வறிவுசார் ஊழியர்களை வழமையான பாணியில் நிர்வகித்துக் கட்டுப்படுத்த முடியாது ; அவர்கள் ஊழியர்களாகவன்றி நிபுணர்களாகவும் ஆலோசகர்களாகவும் ஒப்பந்தக்காரர்களாகவும் தொழில் பங்காளிகளாகவும் பணிபுரிவர் என்று எதிர்வு கூறுகின்றார் பீட்டர் ட்றக்கர்.

அறிவு என்றால் என்ன?

வரலாற்று ரீதியாக அறிவு பல்வேறு கலாசாரங்களில் எவ்வாறு நோக்கப்பட்டது? இவ்வினாவிற்கு ட்றக்கர் ஒரு முக்கிய விடையை அளிக்கின்றார். மேல் நாட்டுப் பாரம்பரிய சிந்தனையில் அறிவு என்பதற்கு விளக்கங்கள் தரப்பட்டன :

1. அறிவு என்பது சுயம் பற்றிய அறிவைக் (Self knowledge) கருதும். அதாவது ஒரு மனிதனின் கற்றறிவு, அறப்பண்பு, ஆன்மீக வளர்ச்சி என்பவற்றையே அறிவு கருதுகின்றது. இதன் பொருள் மனிதனில் ஏற்படும் அறிவு சார் விருத்தி, ஒழுக்க வளர்ச்சி, ஆன்மீக வளர்ச்சி என்பனவே அறிவாகும்.
2. மற்றொரு கருத்தின்படி, அறிவு என்பது மனிதன் வினைத்திறனுடன் இயங்க உதவுவது; எதனை, எவ்வாறு சொல்ல வேண்டும் என்பதை ஒருவர் தெரிந்து வைத்திருப்பதே அறிவாகும். எனவே அறிவு என்பது தருக்கம், இலக்கணம், சொல்லணி (வாக்குவன்மை) ககலை (rhetoric) என்பவற்றைக் கருதும். மத்திய காலப்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் இதுவே கல்வித் தேர்ச்சி மற்றும் கற்றல் செயற்பாட்டின் முக்கிய (Core) கூறாக இருந்தது. நவீன காலங்களில் இதனையே ஆங்கில மரபில் தாராண்மை (liberal) கல்வி என்கிறோம்.

கீழை நாடுகளில் நிலவிய பாரம்பரியச் சிந்தனையில் அறிவு பற்றி ஏழத்தாழ இம்முறையிலே பொருள் கொள்ளப்பட்டது என ட்றக்கர் விளக்குகின்றார். இவ்விரு

கருத்துக்களும் கீழைத்தேய மரபில் நிலவின. சீனக் கொன்பியூசிய சிந்தனையில் அறிவு என்பது எதனை, எவ்வாறு, கூறுவது என்பதையும் முன்னேற்றத்துக்கு உலகியல் விவகாரங்களில் வெற்றி பெறவும் அறிவு பயன்படும் என்றும் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. சீன, ஜப்பானிய ஸென் (Zen) மரபில் அறிவு என்பது சுயம் பற்றியது ; அத்துடன் அறிவானது ஞானத்துக்கு இட்டுச் செல்வது என்றும் கருதப்பட்டது.

டறக்கறின் கருத்திலிருந்து சற்று விலகி பண்டைத் தமிழ் மரபில் அறிவு பற்றிய விளக்கம் எவ்வாறிருந்தது என்று பார்க்கலாம். திருக்குறள் நூற்கருத்தை வைத்து நோக்குமிடத்து அறிவு என்பது:

- ஒருவன் தான் சொல்லுகின்ற கருத்தைப் பிறர் எளிதில் புரிந்து கொள்ளுமாறு விளக்கமாகச் சொல்வது அறிவு. (எண் பொருள் ஆகச் செலச் சொல்லி - குறள் 424) ;
- பிறர் கூறும் கருத்துக்களின் நுட்பத்தைக் காண்பது அறிவு (... பிறர் வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு - குறள் 424) ;
- எவர் எவர் எந்தப் பொருளைச் சொன்னாலும் அதனை அப்படியே ஏற்காது அக்கருத்தில் உள்ள உண்மைப் பொருளை அறிதல் அறிவு - (எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - குறள் 423);
- உலக மக்களின் போக்கு எப்படி உளதோ, அதற்கேற்ப நாமும் நடந்து உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகுவதே அறிவாகும் - (எவ்வ துறைவது உலகம், உலகத்தோடு அவ்வ துறைவது அறிவு - குறள் 426) ;
- பின்னால் நடப்பதை முன்கூட்டியே தன்மதிநுட்பத்தால் அறிந்து கொள்வது அறிவு - (அறிவுடையார் ஆவ தறிவார்.... குறள் 427).

டறக்கர் தொகுத்துக் கூறும் அறிவு பற்றிய பாரம்பரிய மேலைத்தேய, கீழைத்தேய சிந்தனைகளுடன் தமிழர், சிந்தனை மரபு பல இடங்களில் ஒத்துச் செல்வதைக் காணலாம். இதனை ஒப்பு நோக்கி அறிந்து கொள்ளுதல் பயனுடையது.

மேலைத்தேய சிந்தனை, தமிழர் சிந்தனை, கொன்பியூசியஸ் சிந்தனை உட்பட்ட சிந்தனைகளுக்குள் ஒருவன் தன்னை அறிதலும் ஒருவன் தன்னை வினைத்திறன் மிக்கவன் ஆக்குதலும் என்ற இரு வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

எவ்வாறாயினும், இவ்வனைத்து சிந்தனைகளும் ஒரு விடயத்தில் மிகுந்த ஒற்றுமையுடையவை. அறிவு என்பது ஒரு செயலைச் செய்வதற்கான ஆற்றல் (ability to do), அறிவுக்கு ஒரு பயன்பாட்டு அம்சம் (utility) உண்டு என்ற இவ்விருவிடயங்களும் மேலைநாட்டு, கீழைநாட்டுச் சிந்தனைகளில் காணப்படவில்லை என்பதே அவற்றுக்கிடையே காணப்படும் ஒருமைப்பாடான அம்சமாகும்.

மனிதன் ஒருபணியை அல்லது ஒரு தொழிலைச் செய்யப் பயன்படுவது அறிவன்று ; அதற்குத் திறன்கள் தாம் (techne-கிரேக்கச் சொல் ; Skill - ஆங்கிலச் சொல்) உதவும். ஆனால் இத்திறன்கள் அறிவாகவோ அல்லது அறிவின் ஒரு கூறாகவோ பாரம்பரிய சிந்தனைகளில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. சில மேலைச் சிந்தனையாளர்கள் (சோக்கிரதீஸ், புரோட்டாகொரஸ்) திறன்களை மதித்தாலும் அதனை அறிவாகக் கருதவில்லை. மேலே சொல்லப்பட்ட அறிவு பற்றிய மேலைத்தேய, கீழைத்தேய விளக்கங்களில் அறிவு ஒரு தொழிலுடனோ அல்லது ஒரு பணியுடனோ இணைத்து விளக்கப்படவில்லை.

திறன்களாவன ஒரு குறிப்பிட்ட பிரயோகத்துக்குப் பயன்படுவன ; அவற்றுக்கெனப் பொதுத் தத்துவங்கள் எதுவுமில்லை. கப்பலோட்டப் பயன்படும் திறன்கள் வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படாது. திறன்களை வேலைத் தளப்பயிற்சி (apprenticeship) மூலமும்

அனுபவங்களினூடாகவுமே பெற முடியும். ஒரு திறனை (teche) வாய் மொழியாலோ எழுத்து மொழியாலோ கற்பிக்கவோ விளக்கவோ முடியாது. ஒரு திறனை செய்து காட்டியே (clemonstrate) விளங்க வைக்க முடியும்.

அறிவு, திறன் என்பவற்றை மற்றொரு வகையிலும் ட்றக்கர் வேறுபடுத்திக் காட்டுவார். அறிவாற்றல் மிக்கவன் இரவு உணவு வேளையின்போது, பல விடயங்களைப் பற்றிச் சுவைபட உரையாடத் தெரிந்தவன். அவ்வேளையின் தேவைகளையும் பொறுத்தவரையில் நல்ல துணைவன், ஆனால் நாம் ஒரு நடுக்காட்டில் தன்னந்தனியராக அகப்பட்டுக் கொண்டால் அவ்விடத்து இவ்வறிஞன் எவ்விதத்திலும் உதவப் போவதில்லை. ஏனெனில் அவன் செய்யுந் திறனற்றவன் என ட்றக்கர் விளக்குகின்றார்.

அறிவு முக்கியமான ஒரு பொருளாதார வளமாகவும் உற்பத்திக் காரணியாகவும் மேலே விளக்கப்பட்டது. ஆயினும் ட்றக்கர் அறிவானது ஒரு பொருளாதார வளமாக எவ்வாறு செயற்படும் என்பது இன்னும் சரியாக விளங்காத ஒரு விடயம் என்றே கருதுகின்றார். செல்வத்தை உற்பத்தி செய்யும் செயற்பாட்டில் அறிவுக்கு முக்கியமளித்து விளக்கம் தரக்கூடிய ஒரு புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை (Theory) யொன்று அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றது. அத்தகைய கொள்கையொன்றைக் கொண்டே இன்றைய பொருளாதார முறைகளை விளக்க முடியும். உதாரணமாக, ஜப்பானியப் பொருளாதாரம் ஏன், எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்பதை விளக்க அவ்வாறான ஒரு கொள்கை தேவை. உயர் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் புதிதாக நுழைந்தவர்கள் எவ்வாறு உடனடியாகச் சந்தைகளைக் கைப்பற்றி ஏனைய போட்டியாளர்களை விரட்டியடிக்க முடிந்தது? ஜப்பானியர்கள் எவ்வாறு இலத்திரன் சந்தையையும் அமெரிக்காவின் வாகன சந்தையையும் கைப்பற்ற முடிந்தது? இதற்கான விளக்கத்தை அப்புதிய கொள்கையே வழங்க முடியும் என்கிறார் ட்றக்கர்.

அறிவை ஒரு பொருளாதார வளமாக ஆராய்வதில் உள்ள மற்றொரு சிக்கலை ட்றக்கர் முன் வைக்கின்றார். நிலம் ஒரு உற்பத்திக் காரணி ; நிலங்கள் பல்வேறு வகைப்பட்டவை; வளத்தின் அடிப்படையில் நிலங்கள் வேறுபடும் ; அதற்கேற்ப நிலங்கள் தரும் விளைவுகளும் (yields) வேறுபடும். இந்த வேறுபாடுகளுக்கேற்ப நிலங்களின் விலைகளும் வேறுபடும் புதிய அறிவை மூன்றாகப் பிரித்துக் கூறலாம் :

அறிவின் வகைகள் :

1. உற்பத்திப் பொருளையும் சேவையையும் உற்பத்திச் செய்முறையையும் தொடர்ந்து முன்னேற்ற உதவும் அறிவு இதனைத் தான் ஜப்பானியர்கள் 'கய்ஸென்'(Kaizen) என அழைத்தனர். எல்லாக் கலைஞர்களுமே வரலாற்றில் இந்தக் கய்ஸென் தத்துவத்தைப் பின்பற்றிவயர்களே ; அதாவது தொடர்ச்சியான சுய முன்னேற்றத்தில் (Continuous self-improvement) ஈடுபட்டவர்களே. ஆனால் ஜப்பானியர்கள் மட்டுமே இந்தத் தத்துவத்தை முதன் முதலாக தொழில் நிறுவனங்களில் அறிமுகம் செய்தவர்கள். (மாற்றத்தைத் தொடர்ந்தும் எதிர்க்கும் பல்கலைக்கழகங்களில் இத்தத்துவம் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை) கய்ஸென் தத்துவத்தின் முக்கிய நோக்கம் ஒரு சேவையில் அல்லது உற்பத்திப் பொருளில் 'தொடர்ச்சியாக முன்னேற்றத்தை' ஏற்படுத்துவது; இதனால் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் அச்சேவையும் பொருளும் முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு வடிவத்தை அடையும் என ட்றக்கர் விளக்குகின்றார்.
- அறிவின் மற்றொரு வகைப்பாடு 'பயன்பாடு' அல்லது பயன்படுத்திக்கொள்ளல் (exploistation) ; ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தான் அடையும் வெற்றிகளிலிருந்து புதிய பயன்பாடுகளையும் பிரயோகங்களையும் கண்டறியக் கற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். இந்தத்தத்துவத்தைப் பயன்படுத்திய ஜப்பானியர் ஒரு அமெரிக்கக் கண்டுபிடிப்பைப் பயன்படுத்திப் பல உற்பத்திப் பொருட்களை (குறிப்பாக இலத்திரன் தயாரிப்பாளர்கள்) உருவாக்கிக் கொண்டனர். தற்போதைய அறிவைப் பயன்படுத்திப் புதுப்புது பொருட்கள், சேவைகள் செய்முறைகள் என்பவற்றைக் கண்டறிதலை இது கருதுகின்றது.
- அறிவின் மூன்றாவது வகைப்பாடு புத்தாக்கம் (innovation) எனப்படுவது ; ஒவ்வொரு நிறுவனம் புத்தாக்கத்தில் ஈடுபடக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அறிவை இம்மூன்று வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தி பொருளாதார முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்கிறார் ட்றக்கர். ஆயினும் அறிவு, அதன் இம்மூன்று அம்சங்களின் பொருளாதார இயல்புகள் என்ன? இவற்றுக்கான செலவுகளும் இவற்றின் பொருளாதார தாக்கங்களும் என்ன? இவற்றில் பல பண்புரீதியான (qualitative) வேறுபாடுகள் உண்டு. மொத்தத்தில், அறிவைத் தொகை ரீதியாக மதிப்பீடு செய்வது (quantify) சாத்தியமானதன்று. எனினும் அறிவை உருவாக்கவும் பரப்பவும் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை மதிப்பீடு செய்ய முடியும். ஆனால் அறிவைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்படும் பொருட்கள், சேவைகள் எவ்வளவு?

- அதாவது அறிவின் விளைதிறன் (return on knowledge) என்ன என்பதைக் கண்டறிய முடியாது. இதனைத் தெளிவுபடுத்தக் கூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையொன்றில்லை.

அறிவின் உருவாக்கம்

ட்றக்கரின் கருத்தின்படி அறிவு மலிவாகக் கிடைப்பதில்லை ; சகல வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளும் மொ. தே. உற்பத்தியில் (GNP) 5 சத வீதத்தை அறிவை உருவாக்கிப் பரப்புவதில் செலவு செய்கின்றன. முறையான பாடசாலைக் கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி என்பவற்றுக்கு ஏறத்தாழ மொ. தே. உற்பத்தியில் 2 சத வீதமும், தொழில் நிறுவனங்கள் தங்கள் ஊழியர்கள், பதவியாளர்களின் தொடர் கல்விக்காக மொ. தே. உற்பத்தியில் மற்றொரு 5 சதவீதத்தையும் புதிய அறிவை உருவாக்க உதவும் ஆராய்ச்சிகளுக்கான மேலும் 3-5 சதவீதத்தையும் செலவிடுகின்றன. வளர்ச்சியடைந்த சகல நாடுகளிலும் புதிய அறிவை உருவாக்க ஆகக்கூடிய முதலீடு செய்யப்படுகின்றது.

மேலை நாடுகளில் அறிவுப் பெருக்கம் எவ்வாறு ஏற்படுகின்றது என்பதையும் ட்றக்கர் விளக்குகின்றார் :

- சகல அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலும் அறிவு உருவாக்கத்துக்கென பெருமளவில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றது. அறிவுப் பெருக்கத்தினால் பெறப்படும் நன்மையான விளைவுகள், உலக நாடுகள் பிற நாடுகளுடன் போட்டியிட உதவுகின்றன. அத்துடன் அறிவுப் பெருக்கமான நாடுகளின் பொருளாதார, சமூக வெற்றிக்கு அடிக்கோலுகின்றன. ஆயினும் அறிவு உருவாக்கத்தில் நாடுகளுக்கிடையே வேறுபாடுகளையும் காண முடிகின்றது.
- விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப அறிவுப் பெருக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் பிரித்தானியாவுக்கு ஒரு முக்கிய இடம் உண்டு. இவ்வகையில் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின் பிரித்தானியாவே உலகில் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னணி இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்நாடு தனது அறிவுத் துறைச் சாதனைகளைப் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு பயன்படுத்தவில்லை. அறிவு வளர்ச்சியைப் பொருளுற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தாமையால் பிரித்தானியாவின் பொருளாதாரம் துரித வளர்ச்சி பெறவில்லை.
- ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் அறிவுப் பெருக்கம் உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்குப் போதியளவு உதவவில்லை. நவீன தொழிநுட்ப, தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் தொடர்பான புதிய அறிவுப் பெருக்கம் அமெரிக்கக் கம்பனிகளின் முயற்சியால் ஏற்படத்தான் செய்தது. ஆனால் இவ்வறிவுப் பெருக்கத்தைப் பயன்படுத்திய நாடு ஜப்பான் ; ஜப்பானியக் கம்பனிகளே பொருளுற்பத்தியில் ஈடுபட்டு உலக சந்தையைக் கைப்பற்றின.
- ஜேர்மனி ஒரு வேறுபட்ட எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. 1990 க்கு முன் மேற்கு ஜேர்மனி பழைய அறிவைப் பயன்படுத்தி அதிக அளவான பொருளுற்பத்தியில் ஈடுபட்டது; பழைய அறிவைப் புதுப்பித்தும் முன்னேற்றியும் நன்கு பயன்படுத்தியது. ஆனால் கணினி, தொலைத்தொடர்பு, மருந்துப் பொருள், மற்றும் biogenetics போன்ற துறைகளில் ஏற்பட்ட புதிய அறிவுப் பெருக்கம் ஜேர்மனியில் பொருளுற்பத்தியில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. இந்நாட்டில் இத்துறைகளில் உருவாக்கப்பட

புதிய அறிவு வெறும் தகவல்களாகவே இருந்தனவேயன்றி பொருளுற்பத்திக்கு உதவவில்லை.

ஜப்பான் நாட்டு உதாரணம் சில படிப்பினைகளை வழங்குகின்றது. கடந்த 40-50 ஆண்டுகளில் ஜப்பான் பழைய பாணி பொருட் தயாரிப்பிலும் புதிய அறிவினைப் பயன்படுத்தி பொருளுற்பத்தி செய்வதிலும் சிறந்து விளங்கி வந்துள்ளது. ஆனால் ஜப்பானின் சாதனை புதிய அறிவை உருவாக்குவதுடன் தொடர்புடையதன்று தொழில்நுட்பம், முகாமைத்துவம் முதலிய துறைகளில் அந்நாடு பயன்படுத்திய அறிவு பெரும்பாலும் வெளிநாடுகளிலேயே (முக்கியமாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில்) உருவாக்கப்பட்டதாகும். 1980 ஆம் ஆண்டளவில் கூட ஜப்பானில் முறையான அறிவுத் தளமொன்று உருவாக்கப்படவில்லை. 1990களில் ஜப்பான் உலகிலேயே மிகப் பெரிய பொருளாதார வல்லரசுகளில் ஒன்றாக வளர்ச்சி பெற்றுவிட்ட போதிலும் அந்நாடு தொடர்ந்து வெளிநாடுகளிலிருந்து அறிவை இறக்குமதி செய்து கொண்டிருந்தது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தொழில்நுட்ப. விஞ்ஞான அறிவின் பெறுமதி அந்நாட்டில் ஏற்றுமதிப் பெறுமானத்தை விட அதிகமாக இருந்தது. ஜப்பானியப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சிகளை விடுத்து வெளிநாட்டு மொழிகளில் வெளிவந்த நூல்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் பணியிலேயே அதிகம் ஈடுபட்டன. அந்நாட்டின் பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் கலாசாரத்தையே வளர்த்தது என்ற முறைப்பாடும் உண்டு. தாம் பெற்றுக்கொண்ட அறிவைப் பொருளுற்பத்தி நோக்கி முறையாகப் பயன்படுத்தியவர்கள் ஜப்பானியவர்களாவர்.

புதிய அறிவும் புத்தாக்கங்களும்

பொருளுற்பத்திக் கம்பனிகளைப் பொறுத்தவரையில் சந்தை நிலைமைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் போன்ற காரணங்களால் புத்தாக்கங்கள் ஏற்பட சந்தர்ப்பம் உண்டு என விளக்கும் ட்றக்கர் இந்நிறுவனங்களுக்கு அப்பாலுள்ள வெளிச் சூழ்நிலையில் உருவாக்கப்படும் புதிய அறிவும் புத்தாக்கங்களை எழக் காரணமாக அமையும் எனக் கூறுகின்றார்.

அவரது கருத்தின்படி வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க புத்தாக்கங்கள் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப, சமூக அறிவியல் சார்ந்த புதிய அறிவிலிருந்தே உருவாகின்றன. புதிய அறிவுத்துறை சார்ந்த புத்தாக்கங்களின் ஒரு விசேட அம்சம் அவை தோன்ற நீண்ட காலம் செல்லும் என்பதாகும். புதிய அறிவின் தோற்றத்துக்கும் அவ்வறிவு, பயன்படுத்தக் கூடிய தொழில்நுட்பமாக உருவாவதற்கும் இடையில் ஒரு கால இடைவெளி உண்டு ; அத்துடன் அப்புதிய தொழில்நுட்பம் உற்பத்திப் பொருளாகி சந்தைக்கு வர இன்னும் காலம் செல்லும். மொத்தத்தில் முழு வரலாற்றுக் காலத்திலும் இதற்கு 50 ஆண்டு காலம் சென்றது என்றும் அதில் மாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை என்றும் ட்றக்கர் கூறுகின்றார்.

இவ்வகையான புத்தாக்கங்கள் தோன்ற ஒரு துறை சார்ந்த புதிய அறிவு மட்டும் பயன்படவில்லை. இதற்கு ஒரு உதாரணமாக ட்றக்கர் நவீன வங்கி முறையின் தோற்றத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றார். நெப்போலியன் வாழ்ந்த காலத்தில் தான் மூலதனத்தைக் கொண்டு பொருளாதார அபிவிருத்தியை எவ்வாறு ஏற்படுத்தலாம் என்பது பற்றிய புதிய கொள்கையொன்றை அறிஞர்கள் (C. Herri & C. de saint - Simun) உருவாக்கினர். ஆனால் இவர்கள் வைத்த 'முயற்சியாளர் வங்கி' பற்றிய சிந்தனை இவர்கள் இறந்து 30 ஆண்டுகளின் பின்னரே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வங்கியொன்று உருவாயிற்று. இச்சிந்தனையுடன் இங்கிலாந்தில் வளர்ச்சி பெற்ற 'வர்த்தக வங்கி' பற்றிய சிந்தனை போன்றன ஒன்றிணைந்தே நவீன வங்கி முறை ஆரம்பமாயிற்று.

அவ்வாறே, கணினியின் தோற்றம் பற்றிக் கூறும் ட்றக்கர் ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட வெவ்வேறு அறிவுக் கூறுகள் ஒன்றிணைந்தே கணினி உருவாகிற்று என்கிறார். இரும் எண் கணிதம் (Binary arithmetic), கணக்கிடல் பொறி, துளை அட்டை (punch card), 1906 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு மின்னணு நிலைமாற்றி (Audion tube- ஒரு வகை electronic Switch), 1910-1913 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கிடையில் பேர்ட்ராண்ட் ரஸ்ஸலும் அல்பிரட் வைட் ஹெட்டும் உருவாக்கிய குறியீட்டுமுறைத் தருக்கம் (Symbolic logic) முதலாம் உலகப் போர் காலத்தில் விமான எதிர்ப்பு பீரங்கியை உருவாக்க முற்பட்டபோது கண்டறியப்பட்ட செய்நிரலாக்க மற்றும் பின்னூட்டு எண்ணக்கருக்கள் (Programming & feedback concepts) - இத்தகைய பல புதிய அறிவுத்துறைக் கண்டுபிடிப்புகளும் சிந்தனைகளும் இணைந்தே கணினி உருவாக்கப்பட்டது என்கிறார் பீட்டர் ட்றக்கர்.

கல்வி நிறுவனங்களில் பகிடிவதையையும் ஏனைய வன்முறைகளையும் தடுப்பதற்கான சட்டக் கட்டமைப்பின் சில அம்சங்கள்

அ. சர்வேஸ்வரன்

LL.B (Hons), M.Phil, Attorney-at-Law
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
சட்ட பீடம்
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

நாகரிகமடைந்த சமூகமென்பது வெறுமனே கல்வியால் மட்டுமன்றி அதனுடன் சேர்ந்ததான சிறந்த மனிதப் பண்புகளையும் விழுமியங்களையும் சேர்த்து தீர்மானிக்கப்படுவதாகும். கல்வி நிறுவனங்களில் பெறும் கல்வி என்பது வெறுமனே அறிவை மட்டும் பெறுவதன்றி அறிவுடன் சேர்ந்து ஆற்றல்களைப் பெறுவதுடன் மனப்பான்மையில் சிறந்த மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்துவதாகும். எனவே கல்வி நிறுவனங்கள், அறிவைப் போதிப்பதுடன் ஆற்றல்கள் மற்றும் சிறந்த மனப்பான்மைகள், பண்புகள் என்பவைகளை வளர்த்தலிலும் கவனஞ் செலுத்த வேண்டியவைகளாக உள்ளன. ஆனால், இன்று ஊடகங்களில் முக்கிய இடத்தைப் பெறும் வழக்கமான செய்திகளில் ஒன்றாக கல்வி நிறுவனங்களிலான பகிடிவதை மற்றும் வன்முறைகள் என்பன உள்ளன. பகிடிவதை என்பது மனித உரிமை மீறலாகவும், தண்டனைக்குரிய, குற்றமாகவும், தீங்கியற் தவறாகவும் உள்ள போதிலும், பகிடி வதை கலாசாரம் என்பது கல்வி நிறுவனங்களின் கலாசாரம் என்று அர்த்தமற்ற வகையில் நியாயம் கற்பிப்பவர்களும் உள்ளனர்.

கல்வி நிறுவனங்கள் பலவற்றில் மிகக் குறைந்த சத வீதமான மாணவர்களே பகிடிவதை மற்றும் வன்முறை என்பவைகளில் தீவிரமாக ஈடுபடுகின்றார்கள். இம்மாணவர்களின் செயல்களை எதிர்க்கின்ற மாணவர்களும் உள்ளனர். அவ்வாறு பகிடிவதையை எதிர்த்த மாணவர்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு. ஆயினும் குறைந்த எண்ணிக்கையினரான மாணவர்களின் செயல்கள், சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி முழு கல்வி சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் அபகீர்த்தி ஏற்படுத்துவதாக, அமைந்து விடுகின்றது. இது பொது மக்களுக்கு மிகவும் விசனம் ஏற்படுத்துவதாகவும் உள்ளது. இது பொதுமக்களால் ஏற்கப்படாத வன்முறைக் கலாசாரம் என்பதுடன், இக் கல்வி நிறுவனங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் கற்கைகளுக்காக மாணவர்களிடம் பணம் அறிவிடப்படாது பொதுமக்களின் பணமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

கல்வி நிறுவனங்களில் குறிப்பாக பல்கலைக்கழகங்களில் பகிடிவதையும் வன்முறைகளும் மோசமான நிலைக்கு சென்று உயிரிழப்புகளை ஏற்படுத்திய நிலையில் நாட்டிலிருந்து வந்த பொதுவான குற்றவியல், தீங்கியல் சட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக, கல்வி நிறுவனங்களிலான இத்தகைய குற்றத் தவறுகளுக்கென விசேடமான சட்டமொன்றாக 1998 ஆம் ஆண்டின் 20 ஆம் இலக்க, கல்வி நிறுவனங்களில் பகிடிவதையையும் வேறு வகையான வன்செயல்களையும் தடைசெய்தல் சட்டம் என்பது ஆக்கப்பட்டது. பொதுமக்கள் கூடுகின்ற பொதுவான இடங்களில் குற்றச் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கென நாட்டின் பொதுவான சட்டங்கள் இருக்கையில், கல்வி நிறுவனங்களிலான குற்றச் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கென விசேடமானதொரு சட்டம் ஆக்கப்பட்டமை பெருமைப்படக்கூடிய விடயமொன்றல்ல.

கல்வி நிறுவனங்கள்

பகிடிவதையும் ஏனைய வன்முறைகளும் அதிகம் இடம்பெறும் களங்களாக பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ள போதிலும் ஏனைய வகை கல்வி நிறுவனங்களிலும்

இவ்வாறான செயல்கள் இடம் பெற்ற சம்பவங்கள் உள்ளன. ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிகள் பாடசாலைகள் போன்றவை கூட இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பிக்கு மாணவர் பகிடிவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சம்பவம் கூட உள்ளது. எனவே தான் இச்சட்டத்தின் (கல்வி நிறுவனங்களில் பகிடி வதையையும் வேறுவகையான வன்செயல்களையும் தடைசெய்தல் சட்டம்) நோக்கத்திற்காக கல்வி நிறுவனம் என்பது, பல்கலைக்கழகம், பௌத்த, பாளி பல்கலைக்கழகம், தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி, தேசிய கல்வி நிறுவனம், கல்விக் கல்லூரி, பாடசாலை ஆகியவைகளை உள்ளடக்குவதுடன் கல்வி, போதனை அல்லது பயிற்சி வழங்கும் நோக்கத்திற்காக தாபிக்கப்பட்ட வேறு ஏதேனும் நிறுவனத்தையும் உள்ளடக்குகின்றது.

பகிடிவதை

∴Priyangani Navaratne V. Chandrasena [(1998) 1 Sri LR 170] என்ற வழக்கில் உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை வழங்கிய நீதியரசர் பெர்ணாந்து அவர்கள் பகிடிவதையானது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேதனையை அல்லது துன்பத்தை அல்லது உடல், உள, உணர்வு ரீதியான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் துமாகவிருந்தால் அது முற்றிலும் ஏற்கப்படமுடியாததொன்றாகும் என்ற கருத்தை தெரிவித்தார்.

இச் சட்டத்தில், பகிடி வதை என்பது, கல்வி நிறுவனமொன்றின் மாணவரொருவருக்கு உடல் அல்லது உள ரீதியான ஊறினை அல்லது உள வேதனையை அல்லது பயத்தை ஏற்படுத்துகின்ற அல்லது ஏற்படுத்தக் கூடிய செயலொன்றாகும் என பொருள் கோடல் செய்யப்பட்டுள்ளது. கல்வி நிறுவனமொன்றின் உள்ளே அல்லது வெளியே பகிடி வதையைப் புரிகின்ற அல்லது பகிடி வதை புரிவதில் பங்கேற்கின்ற ஆளொருவர் இச்சட்டத்தின் கீழ் தவறொன்றிற்குக் குற்றவாளியாவார். இக்குற்றத் தவறைப் புரிந்ததற்காக நீதிவான் நீதிமன்றத்தால் குற்றத் தீர்ப்பளிக்கப்படுமொருவருக்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு மேற்படாத கடுழியச் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படுமென்பதுடன் பகிடி வதையினால் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் தொகையை இழப்பீடாகச் செலுத்துமாறும் கட்டளையிடப்படலாம்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் பகிடி வதையானது கல்வி நிறுவனங்களின் மாணவர்களால் மட்டுமன்றி கல்வி நிறுவனங்களில் கற்கையை முடித்து வெளியேறிய மாணவர்கள் அல்லது கல்வி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் நண்பர்கள் போன்றவர்களாலும் புரியப்படுவதுண்டு. இச் சட்டத்தில் தவறைப் புரியும் "மாணவர்" என்றில்லாது "ஆளொருவர்" என உள்ளது. தவறைப் புரியும் பல்வகைப்பட்டவர்களையும் உள்ளடக்கும் விதமாக உள்ளது.

பகிடி வதையின் போது கடுங்காயம் விளைவிக்கும் ஒருவர் நீதவானால் பத்து வருடங்களுக்கு மேற்படாத மறியல் தண்டனையால் தண்டிக்கப்படலாமென்பதுடன் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகளுக்காக அவருக்கு இழப்பீடு செலுத்துமாறும் கட்டளையிடப்படலாம்.

பாலியல் தொல்லை

கல்வி நிலையங்களிலான பகிடி வதைகளில் மோசமானதாக பாலியல் ரீதியான தொல்லை அல்லது துன்புறுத்தல் என்பது உள்ளது. இது அருவருக்கத்தக்க, காட்டுமிராண்டித்தனமான பகிடி வதையாகும். இவ் வகையான பகிடி வதையானது அதனைப் புரிபவர்களிடம் உள்ள வக்கிர உணர்வை அல்லது உள ரீதியான பாதிப்பொன்றைக் காட்டுவதாக உள்ளது. இச்சட்டமானது பாலியல் தொந்தரவு என்பது, கல்வி நிறுவனமொன்றின் மாணவர் ஒருவருக்கு அல்லது வேலையாள் ஒருவருக்கு குற்றவியல் பலாத்காரத்தை, சொற்களை அல்லது செயல்களை பயன்படுத்தி பாலியல் தொந்தரவை அல்லது தொல்லையை ஏற்படுத்துவதாகும் என்கிறது.

இச் சட்டமானது, பகிடி வதையின் போது கல்வி நிறுவனமொன்றின் மாணவரொருவருக்கு பாலியல் தொந்தரவை ஏற்படுத்தும் ஒருவர் நீதிவானால் பத்து வருடங்களுக்கு மேற்படாத மறியல் தண்டனையால் தண்டிக்கப்படலாமென்பதுடன் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகளுக்காக அவருக்கு இழப்பீடு செலுத்துமாறும் கட்டளையிடப்படலாம்.

ஏனைய வன்முறைகள்

இச்சட்டமானது பகிடிவதை, பாலியல் தொல்லை, கடுங்காயம் விளைவித்தல் ஆகியவைகளுடன் கல்வி நிலையங்களில் புரியப்படுகின்ற வேறு பலவகைக் குற்றத் தவறுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. கல்வி நிறுவனமொன்றின் மாணவரொருவரை அல்லது வேலையாளொருவரை அச்சுறுத்துதல், பணயமாகப் பிடித்து வைத்தல், முறைகேடாகத் தடுத்து வைத்தல், சட்ட விரோதமாக மறித்து வைத்தல் ஆகியவைகளும் கல்வி நிறுவனமொன்றின் ஆதனத்தில் பலாத்காரமாக தங்கியிருத்தல், கல்வி நிறுவனமொன்றின் ஆதனத்திற்குச் சேதம் விளைவித்தல் என்பவைகளும் இச்சட்டத்தில் குற்றத் தவறுகளாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குற்றத் தவறுகளைப் புரிகின்றவர்கள் பல ஆண்டுகள் மறியல் தண்டனையால் தண்டிக்கப்படக் கூடிய குற்றத் தவறைப் புரிந்தவர்களாவார்கள். கல்வி நிறுவனத்தின் ஆதனத்திற்குச் சேதம் விளைவிப்பவர்கள் மறியல் தண்டனையுடன் ஐயாயிரம் ரூபா அல்லது ஏற்படுத்தப்பட்ட சேதத்தின் மூன்று மடங்கு என்பவைகளுள் எது கூடுதலானதோ அத் தொகையினதான தண்டப்பணம் விதிக்கப்படுகிவதற்கும் ஆளாவார்கள்.

விசாரணையின் போதான கூற்றுகளின் ஏற்புடைமை

கல்வி நிறுவனங்களில் பகிடிவதையையும் வன்முறைகளையும் பயனுள்ள வகையில் கட்டுப்படுத்த முடியாமைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் முறைப்பாடு செய்யத் தவறுவது. சில விரிவுரையாளர்கள் அல்லது ஆசிரியர்கள் பயனுள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தவறுவது போன்றவை முக்கிய காரணங்களாக உள்ளன.

கல்வி நிறுவனங்களிலான பகிடிவதை மற்றும் ஏனைய வன்முறைகள் பற்றிய வழக்கு விசாரணைகளின் போது சாட்சிகள் பல்வேறு அழுத்தங்களின் காரணமாக தாம் முன்னர் அளித்த கூற்றுக்கு முரணான சாட்சியத்தை வேண்டுமென்றே அளிக்கவும் முற்படலாம். பகிடி வதைத் தடைச் சட்டமானது அச் சட்டத்தின் கீழான ஏதேனும் குற்றத் தவறுக்கான வழக்கு விசாரணையின் போது எவரேனும் சாட்சியொருவர், அவரால் முன்னர் அக்குற்றத் தவறு தொடர்பான புலன் விசாரணையின் போது அளித்த கூற்றுடன் முரண்படுவாராயின், அவர் அக்கூற்றினை அளித்த சூழ்நிலை பற்றி நீதிவான் விசாரணை செய்த பின்னர் அக் கூற்றினை ஏற்பது பாதுகாப்பனதும் நியாயமானதுமெனக் கருதினால் முன்னர் புலனாய்வின் போது செய்யப்பட்ட அக் கூற்றினை ஏற்கலாம் என்கிறது. ஆனால் அக் கூற்றானது வேறு சான்றினால் ஒப்புறுதிப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். அவ்வழக்கு விசாரணையின் முடிவில் நீதித்துறை நடவடிக்கையின் போது வேண்டுமென்று பொய்ச் சான்று அளித்த குற்றச்சாட்டுக்காக முரண்படு சாட்சியமளித்தவரை நீதிமன்றம் விசாரணை செய்யலாம்.

இவ் ஏற்பாடானது, பகிடிவதை மற்றும் ஏனைய வன்முறைகள் ஆகியவைகள் எண்பிக்கப்படுவதற்கு சாதகமாகவும் வழக்கு விசாரணையின் போது வேண்டுமென்று முரண்படு சான்றளிப்பவர்களுக்குப் பாதகமானதாகவும் உள்ள ஒரு ஏற்பாடாகும்

கல்வி நிறுவனங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுதல்

இச்சட்டத்தின் கீழ் ஆளொருவருக்கு எதிராக குற்றத் தீர்ப்பு வழங்கப்படும் போது, அவர் புரிந்த குற்றத்தின் பாரதூரமான தன்மையைக் கருத்திற்கொண்டு அவர் மாணவராகவிருந்தால் அவரை கல்வி நிலையத்திலிருந்து வெளியேற்றுமாறும், அவர் கல்வி நிலையத்தின் வேலையாளொருவராகவிருந்தால் அவரை வேலை நீக்கஞ் செய்யுமாறும்

நீதிமன்றம் கட்டளையிடலாம். இவ் ஏற்பாடு நீதிமன்றத்திற்கு பரந்த தத்துவமொன்றை அளிப்பதாக உள்ளது.

Pryanagani Navaratne V. Chandrasena (மேலுள்ளது) என்ற வழக்கில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் பகிடி வதையில் ஈடுபட்ட ஆசிரிய மாணவர்கள் எதிர் காலத்தில் ஆசிரியர்களென்ற பதவியை வகிக்கத் தகுதியானவர்களாவார்களா? என்ற வினா எழுப்பப்பட்டது.

கல்வி நிறுவனங்களின் விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் பகிடி வதை அல்லது வன்முறையில் மாணவர்கள் ஈடுபடும் போது தங்கள் ஆற்றலுக்குட்பட்டவாறாக தலையிட வேண்டிய கடப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறில்லாது, மாணவர்கள் பகிடி வதையை அல்லது வன்முறையைப் புரியும் போது அவ்விடத்தில் பிரசன்னமாகவிருந்து அவைகளைத் தடுப்பதற்கான எவ்வித முயற்சியிலும் ஈடுபடாமலிருப்பது மறைமுகமாக மாணவர்களின் அச்செயல்களுக்கு ஊக்கத்தை அளிப்பதாகக் கருதப்பட முடியுமாயின் அச்செய்யாமையானது சில வேளைகளில் அவ்விரிவுரையாளர்கள் அல்லது ஆசிரியர்களுக்கு எதிரான ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைக்கு ஏதுவாக கூடிய பிறழ் நடத்தை ஒன்றாக கூட அமையலாம். Board of Governors for Zahira College V. Naina Mohamed Alias Naina Lebbe [(1999) 2 Sri LR 309] என்ற வழக்கில் வழங்கப்பட்ட கடிதமொன்றை மீளப் பெறுமாறு அதிபருக்கெதிராக மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட போது சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர் அவ்விடத்தில் பிரசன்னமாகவிருந்தபோதிலும் மாணவர்களை அங்கிருந்து கலைந்து செல்லதூண்ட அவர் முயற்சிக்காதது, மாணவர்களின் அச் செயலை ஆதரிக்கின்றதாகக் கருதப்பட முடியுமென்பதனால் அவரை பாடசாலை நிருவாகம் வேலை முடிவுறுத்தல் செய்தமை நியாயப்படுத்தப்படக் கூடியதாகுமென உயர் நீதிமன்றம் தீர்த்தது.

கல்வி நிறுவனங்களிலான ஒழுக்காற்று விசாரணைகள்

கல்வி நிறுவனங்களிலான பகிடி வதை மற்றும் ஏனைய வகை வன்முறைகள் ஆகியவைகள் பகிடி வதைத் தடைச் சட்டத்தின் கீழான குற்றவியல் தவறுகளாக உள்ளதுடன் சம்பந்தப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களின் ஒழுக்காற்று விதிகளை மீறுபவைகளாகவும் உள்ளன. எனவே கல்வி நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு தண்டனைகளை வழங்க முடியும். இத்தண்டனைகள் கல்வி நடவடிக்கைகளிலிருந்து இடை நிறுத்துவது, கல்வி நிறுவனங்களிலிருந்து விலக்குவது உட்படப் பலவகைப்பட்டவைகளாக இருக்கலாம்.

இத்தகைய விசாரணைகளின் இறுதியில் ஒழுக்காற்றுக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவரின் உரிமைகளைப் பாதிக்கின்ற தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படலாமென்பதால் இத்தகைய விசாரணைகளின் போது கல்வி நிறுவனங்கள் முக்கியமான சட்டக் கோட்பாடான இயற்கை நீதிக் கோட்பாடு என்பதைப் பின்பற்றுவது கட்டாயமானதாகும். இயற்கை நீதிக் கோட்பாட்டினைப் பின்பற்றாது மாணவர்களின் அல்லது உத்தியோகத்தர்களின் உரிமைகளைப் பாதிக்கின்ற தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் அத்தகைய தீர்மானங்கள் நீதிமன்றங்களால் கேள்விக்குட்படுத்தப்படலாம். எனவே இத்தகைய விசாரணைகளின் போது பாரபட்சமற்றவர்களால் பாரபட்சமற்று விசாரணை நடாத்தப்படுவதுடன், குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவருக்கு அவருக்கெதிரான குற்றச்சாட்டு பற்றியும் அவருக்கெதிரான சான்று பற்றியும் அறியத் தருவதுடன், அவருக்கு தன்பக்கச் சான்றை முன்வைப்பதற்கும் அவருக்கெதிராகச் சான்றளித்தவரைக் குறுக்கு விசாரணை செய்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் அளிப்பதுடன், சான்றுகளின் அடிப்படையிலான காரணங்களுடன் தீர்மானத்தினை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். Rajakaruna v. University of Ruhuna [(2004) B.L.R.45] என்ற வழக்கில் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதி கே. சிறீபவன் அவர்கள் ஒழுக்காற்று விசாரணையொன்றின் போது இயற்கை நீதிக் கோட்பாடு பின்பற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கல்வி நிறுவன செயற்பாடுகளிலான பாதிப்பு

கல்வி நிறுவனங்களிலான பகிடி வதையும் ஏனைய வன்முறைகளும், கல்வி நிறுவனங்களின் நிருவாகத்திற்கும், விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களுக்கும்

சவாலாக உள்ள பிரச்சினைகளாகும். இப் பிரச்சினைகளின் காரணமாக நிருவாக உத்தியோகத்தர்கள், விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றவர்கள் தங்களது பயனுள்ள நேரத்தை வீண்விரயஞ் செய்வதுடன் மன அழுத்தத்திற்கும் உள்ளாகின்றார்கள். இது ஆசிரியர் - மாணவர் உறவையும் சில வேளைகளில் பாதிக்கின்றது. மாணவர்களின் வன்முறைகள் காரணமாக கல்வி நிறுவனங்கள் குறிப்பாக பல்கலைக்கழகங்கள் அல்லது குறிப்பிட்ட கல்விப் பீடங்கள் மூடப்படுவது இந்த நாட்டுக்கு புதியதொரு விடயமல்ல. மாணவர்களையும், வேலையாட்களையும் மற்றும் ஆதனங்களையும் பாதுகாப்பதற்காக இவ்வாறு மூடப்படுவதற்கான தீர்மானங்களை எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு நிருவாகங்கள் தள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறு பல்கலைக்கழகங்கள் அல்லது கல்விப் பீடங்கள் மூடப்படுவது மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கையிலான ஆர்வத்தைக் குறைத்து சலிப்பை ஏற்படுத்துவதுடன் கல்வி நடவடிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான காலத்தையும் நீடிக்கின்றன. எனவே மாணவர்களின் கல்வி மட்டுமல்லாது அவர்களின் வேலை வாய்ப்புகளுக்கான சந்தர்ப்பங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. கல்வி நிறுவனங்கள் மூடப்படுவது மாணவர்களின் இடை விலகல்களையும் அதிகரிக்கச் செய்கின்றது.

மாணவர்களின் ஒழுக்கம் பற்றிய மதியுரைகளை வழங்குவது விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலின் பகுதியாக உள்ள போதிலும், மாணவர்களின் பகிடி வதை மற்றும் வன்முறைகள் ஆகியவைகள் விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் கடமைப் பரப்பிலிருந்து வெளியேறும் போது, மக்களின் பாதுகாப்பையும் அமைதியையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டிய உத்தியோகத்தர்களின் கடமைப் பரப்பினுள் அவை செல்கின்றன.

முடிவுரை

பகிடி வதைத் தடைச் சட்டத்திலுள்ள ஏற்பாடுகள் தண்டனைச் சட்டக் கோவை, சித்திரவதை மற்றும் ஏனைய கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது கீழ்த்தரமான நடாத்துகை அல்லது தண்டனைச் சட்டம் அல்லது ஏனைய சட்டங்களுக்கு மேலதிகமானவைகளாகும். எனவே, இயைபான ஏனைய சட்டங்களின் பெறுமானமும் வலிதுடைமையும் பகிடிவதைத் தடைச்சட்டத்தால் குறைக்கப்படவில்லை. இன்று கல்வி நிறுவனங்களிலான பகிடி வதை மற்றும் ஏனைய வன்முறைகள் என்பவை தொடர்பில் போதுமான சட்டக் கட்டமைப்பொன்று உள்ளது. ஆயினும், சட்டங்களை பயன்படுத்துவதை விட சிறந்த வழிப்படுத்தல் திட்டங்கள், உளவள ஆலோசனைகள் என்பவைகள் மூலமாக மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்தி இவ்வாறான செயல்களில் ஈடுபடாதவாறான மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதே சிறந்த பயனுள்ள வழியாகுமெனலாம்.

நினைவினில் நிற்க, சில சர்வதேச தினங்கள்

மார்ச்- 08	சர்வதேச மகளிர் தினம்.	மார்ச்- 15	ஊனமுற்றோர் தினம்.
ஏப்ரல்-23	சர்வதேச புத்தக தினம்.	மே-01	சர்வதேச தொழிலாளர் தினம்.
மே-08	சர்வதேச செஞ்சிலுவை தினம்	மே-17	உலக தகவல் தினம்.
மே-24	ஐரோப்பிய நாடுகள் தினம்	ஜூன்-05	சர்வதேச சூழல் தினம்.
ஜூலை-28	சர்வதேச அகதிகள் தினம்.	ஆகஸ்ட்-06	உலக சமாதான தினம்.
செப்டம்பர்-08	சர்வதேச எழுத்தறிவு தினம்.	செப்டம்பர்-16	சர்வதேச ஓசோன் தினம்.
ஒக்டோபர்-01	சர்வதேச முதியோர், சிறுவர் தினம்.	ஒக்டோபர்-02	உலக மிருக தினம்.
ஒக்டோபர்-03	சர்வதேச குடியிருப்பு தினம்.	ஒக்டோபர்-09	உலக தபால் தினம்.
ஒக்டோபர்-16	உலக உணவு தினம்.	ஒக்டோபர்-24	ஐ.நா. தினம்.
டிசம்பர்-10	சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினம்.		

புராதன இந்தியக் கல்வி - சில குறிப்புகள்

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

ஓய்வுபெற்ற சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

மனித வரலாற்றிலே கல்வி ஒரு முக்கியமான இடத்தினை வகித்து வந்துள்ளது. ஒருவன் தேடிப்பெறக்கூடிய பெரிய செல்வமாகக் கல்வியே கருதப்பட்டுவந்துள்ளது. மக்களின் உள்ளங்களைச் செம்மைப்படுத்துவதில் கல்வியின் பங்களிப்பினை எவரும் மறுக்க முடியாது. இதன் மூலம் மக்களின் புறவாழ்வு மட்டுமன்றி அகவாழ்வும் வளம் பெறுகின்றது. உலகியல் வாழ்க்கைக்கு மட்டுமன்றி ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாததாகவும் கல்வி பெருமளவு கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இதனால் உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்த சமய ஞானிகளும், பிற அறிவாளிகளும் கல்வியைப் பலவாறு போற்றி வந்துள்ளனர். தென்னாசியாவிலும் (இன்றைய இந்தியக் குடியரசு, பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம், நேபாளம், பூட்டான், இலங்கை, மாலேதீவுகள்) ஆதிகாலம் தொட்டு கல்வியின் முக்கியத்துவம் நன்கு கருத்திற் கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது.

புராதனக் காலக் கல்வியிலே கூடுதலாகச் சமயமே முக்கியமான இடத்தினை வகித்து வந்தாலும். உலகியல் சார்பான விடயங்களும் கல்வியிலே நன்கு இடம்பெற்று வந்துள்ளன. உலகிலே வாழ்ந்து வந்துள்ள மனிதனுக்கு உலகியல் பற்றிய அறிவும் அவசியமே. அதனைப் புறக்கணிக்க முடியாது. தென்னாசிய சிந்து சமவெளி நாகரிக காலம் தொட்டு இன்றுவரை சுமார் 4500 ஆண்டுகளாக நிலவிவரும் நீண்டகாலக் கல்விப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பாகும். சிந்துவெளி நாகரித்திலே (சுமார் கி. மு. 2500-1500 வரை) வரிவடிவம் சாதாரண பாவனைப் பொருட்களிலும், பிறவற்றிலும் காணப்படுவதால், அக்காலத்திலே வாழ்ந்த மக்கள் கல்வியறிவுள்ள மக்களாக விளங்கினர் எனப் பிரபல வரலாற்றுப் பேராசிரியர் ஏ. எல். பசாம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக இவ்வரிவடிவம் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் இன்றும் நன்கு அடையாளம் காணப்படாதபடியால் இதன் விபரங்களைத் தெளிவாக அறியமுடியாதுள்ளது. ஆனால் அந்நாகரிகத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வேதகாலம் தொடக்கம் நிலவி வந்துள்ள கல்விப் பாரம்பரியம் பற்றி ஓரளவாவது அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இக்கட்டுரையில் வேதகாலத்தின் போதும், அதையொட்டிப் பின்வந்த காலத்திலும் நிலவிய வைதீக சமயச் சார்பான கல்வி பற்றிச் சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படும். இதற்கு வேத இலக்கியம் குறிப்பாக அதன் இறுதிப்பகுதிகளான உபநிஷதங்கள், வைதீக சமயத் தொடர்புடைய தர்மசாத்திரங்கள் முதலியன தரும் தகவல்களும் பயன்படுத்தப்படும்.

இவை பற்றிக் கூறுமுன் கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்ற ஆசிரியர், கற்கும் மாணவர் பற்றிய சில சொற்களை விளக்குதல் பயனுடையதாகும். ஏனெனில் கல்வி முறையில் ஆசிரியனும், மாணவனுமே முக்கியமானவர்கள். ஏனையோர் இவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருப்பவர்களே. வடமொழியில் ஆசிரியரைக் குறிக்கும் பதங்களில் ஆசார்ய, குரு, உபாத்யாய ஆகியன உற்றுநோக்கற்பாலன. இவற்றுள், 'ஆசார்ய' எனில் நல்லொழுக்கம், நன்னடத்தையுடையவர் எனப் பொருள்படும். கல்வி புகட்டும் ஆசிரியருக்கு இவை அவசியமே. மேலும் இப்பதம் குறிப்பாக ஆன்மீக வழிகாட்டி, ஆசிரியர், உபநயனம் செய்கின்ற சமயகுரு, வேதங்களைக் கற்பிப்பவர், வைதீக சமயக் கிரியைகள், சமய மறைஞானம் முதலியனவற்றைக் கற்பிப்பவர் என்ற கருத்திலேதான் வேத இலக்கியத்திலும் தர்மசாத்திர நூல்களிலும் வந்துள்ளது. குரு எனும் பதம் இருளை - அஞ்ஞானத்தை நீக்குபவர் என்ற கருத்தும் கொண்டதாகும். அதாவது இருளாகிய அறியாமையை நீக்கி அறிவாகிய ஒளியைப்

பெற வழிகாட்டுபவராவர். ஒரு எனும் பதம் அடைமொழியாகக் கனமான, வணக்கத்துக்குரிய, மரியாதைக்குரிய, முக்கியமான, பெறுமதியான எனப் பல பொருட்படும். இது பெயர்ச் சொல்லாக கனமானவர், வணக்கத்திற்குரியவர், மரியாதைக்குரியவர், முக்கியமானவர், பெறுமதியானவர் எனப் பொருள்படும். இந்தக் கருத்திலிருந்து தாய், தந்தை, ஆசிரியர், சமயகுரு முதலியோரை குறிக்கும் மனுஸ்மிருதியின்படி வைதீகசமய சமஸ்காரங்களை (புனித சடங்குகளை) செய்பவனும், ஒருவனுக்கு ஜீவனோபாயத்திற்கான (வாழ்க்கைக்கு தேவையான தொழிலுக்கான) கல்வியைப் புகட்டுவனுமே குரு ஆவான். இதன்படி சமயச் சடங்குகளைச் செய்பவன் மட்டுமன்றி தொழில்முறைக் கல்வியைக் கற்பிப்பவனும் குருவே.

‘உபாத்யாய’ எனும் பதம் கற்பதற்கு எவர் வழிகாட்டுகிறாரோ அவரைக் குறிக்கும். “உப” எனும் முன் ஒட்டு ஒன்றை நோக்கிச் செல்வதைக் குறிக்கும் உபநயனம் (வேதத்தை நோக்கி வழிகாட்டுதல் - உபநயனம் பூணூல் சடங்கின் பின்பே வேதங்களை கற்கும் உரிமை ஒருவனுக்கு ஏற்படும்), உபநிஷத (குருவை நோக்கிச் சென்று அவர் முன்னிலையில் இருந்து ஆத்மஞானம் பற்றிய விளக்கம் பெறுதல்) போன்ற சொற்களில் இதன் பயன்பாட்டினைக் காணலாம். அத்யயனம் எனில் கல்வி எனப் பொருள்படும். அனால் மனுஸ்மிருதியின்படி எவன் வேதத்தையும், வேத மந்திரங்களையும் சிறிதளவு சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு கற்பிக்கிறானோ அவனே உபாயத்யாயன்.

இம்மூன்று சொற்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது வைதீகக் கல்விமுறையிலே கற்பித்தலைச் செய்பவரின் இயல்புகள், அவர் கற்பிப்பவை முதலியனவற்றை இவை சுட்டி நிற்பது தெளிவாகின்றது. வடமொழியிலுள்ள ஆசார்ய எனும் பதமே தமிழிலே மருவி ஆசிரியர் என வந்துள்ளதெனலாம். எனினும் தமிழறிஞர்களில் ஒருசாரார் இது தமிழ்ச்சொல் எனக்கூறுவர். குரு எனும் பதம் இப்போது பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக மரபுவழிக் கல்வி முறையிலே கற்பிக்கப்படும் அறிவியல்களிலே சமயம், கலைகளிலே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. உபாத்யாய எனும் பதம் ‘உபாத்தியாயர்’, ‘வாத்தியார்’ எனத் தமிழிலே மருவி வந்துள்ளது. இது கூடுதலாகப் பாடசாலை ஆசிரியரையும், வைதீகக் கல்வி புகட்டும் சமய ஆசிரியரையும் குறிப்பதற்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

வைதீகக் கல்வி முறையிலே சிறப்பாக வேதங்களும், அவை சார்ந்த நூல்களும் பிறவிடயங்களும், வாய்மொழி மரபு மூலமாகவே மிக நீண்டகாலமாகப் போற்றிப் பேணப்பட்டு வந்தன. இவற்றின் உச்சரிப்பு நுணுக்கங்களை முதலியனவற்றை ஓர் ஆசிரியர் மூலமே ஒருவர் முறைப்படி அறிய முடியும். வேறு வழியில்லை. இந்த நிலையிலே குரு அல்லது ஆசிரியர் அல்லது உபாத்யாயர் மிக முக்கியமான ஓரிடத்தை வகித்து வந்துள்ளார்.

ஆசியருக்கும் மாணவருக்குமிடையே பொதுவாக நல்லுறவு நிலவி வந்துள்ளது. வைதீகக் கல்வி கற்கும் மாணவர்களை ஆசிரியர் பொதுவாக அவர்களின் மனப்பக்குவ நிலையை அவதானித்தே தெரிவு செய்து கற்பித்தனர். சாந்தோக்கிய உபநிஷதத்திலே வரும் சத்தியகாம ஜாபாலனின் கதை இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். அவனுடைய தந்தை யார் என்பது தனக்குத் தெரியாது என்பதை அவன் கூறக்கேட்கும் அவனுடைய ஆசிரியர் சமகால சமூக வேறுபாடுகளைக் கவனியாது, அவனின் மனப்பக்குவத்தினை அவதானித்து அவனை மாணவனாக ஏற்றுக்கொண்டார். இதுபோலவே கடோபநிஷதத்திலே யமன், நசிகேதனின் ஆன்மீக ஞான ஆர்வத்தையும் மனப்பக்குவத்தையும் நன்கு பரீட்சித்த பின்னரே அவனுக்குச் சிறந்த ஆன்மீக ஞானத்தையும் புகட்டினார் என்பதை அறியலாம். இம்முறை, ஒருவகையிலே தற்காலத்தில் இடம்பெறும் இயல்பான திறன், தகுதி, தன்மை பற்றிய பரீட்சையினை (Aptitude test) போன்று காணப்படுகிறது.

அக்காலத்தில் நிலவிய சமூக தர்மத்தின்படி தந்தையாரே பொதுவாகப் பிள்ளைகளுக்கு முதலிலே கல்வி புகட்டினார். பின்னர் மாணவர்கள் தகைமை வாய்ந்த குருவிடம் சென்று அனுமதி பெற்று அவருடைய வீட்டிலே சில ஆண்டுகளோ, பல ஆண்டுகளோ கற்று வீடு திரும்பினர். குருவின் வீட்டில் இருந்து கற்றல் குருகுலவாசம் (குருவின் வீட்டில் கற்றல்) எனப்படும். இத்தகைய மாணவன் அந்தேவாசின் (உள்ளே வசிப்பவன் - குருவின் வீட்டில் வசிப்பவன்) என அழைக்கப்படுவான். இவ்வகையிலிது தற்கால பாடசாலை/ கல்லூரியிலுள்ள விடுதிச்சாலையிலே மாணவர்கள் தங்கியிருந்து கற்பது போன்றாகும். மாணவனைக் குறிக்கும்

“சிஷ்ய” எனும் பதம் ‘கற்கவேண்டியவன்’, ‘கற்பிக்கத்தக்கவன்’ எனப் பொருள்படும். எனவே கல்வி இன்றியமையாததே.

அக்காலத்திலே குருமார்களில் ஒருசாரார் காடுகளில் ஆச்சிரமங்கள் அமைத்து வாழ்ந்தனர். மற்றொரு சாரார் கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் வாழ்ந்தனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் இவ்வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தனர். மாணவர்கள் அத்தகைய குருமாரின் இல்லங்களிலே பொதுவாக அவர்களுடைய பிள்ளைகள் போலவே அவர்களுக்குப் பல தொண்டுகள்செய்து கல்வி கற்றனர். இது வெறும் ஏட்டுக்கல்வியன்று. வாழ்க்கைக்கல்வியாக அமைந்துள்ளது. கல்வி கற்கும் காலத்தில் குருவும், மனைவியும் மாணவர்களுடைய பெற்றோராகவும், பாதுகாவலராகவும் விளங்கினர். சில குருமார் மாணவர்களுடன் கடுமையாக நடந்தாலும், பொதுவாக அவர்கள் மாணவர்களை அன்பாகவே கவனித்து வந்தனர். ஆசிரியர் உபதேசம் செய்யும் போது, “மாணவர்களிடத்து அன்பாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். கடுமையான வார்த்தைகள் பேசக்கூடா”தென மநுஸ்மிருதி கூறும். மாணவனுக்கு நோயோ அல்லது துன்பமோ ஏற்படின் குரு அவனுக்குத் தக்க உதவிகளைச் செய்வார். இவ்வாறு மாணவன் ஒரு வீட்டிலே தங்கிக் கற்கும்போது முற்பணமோ, பொருளோ கொடுப்பதில்லை. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு மாணவன் குருவுக்குப் பல தொண்டுகள் செய்து கற்றாலும், எவ்வகையான கொடைகளும் வழங்கப்படுவதில்லை. வைதீக சமய மரபுப்படி வாழ்க்கையின் முதற்கட்ட காலத்திலே மாணவன் பிரமச்சரியத்தைப் பின்பற்றுவான். இக்கால கட்டத்திலே தன் தொழிலுக்குரிய கல்வியைக் கற்று குருகுலவாசம் முடிந்த பின்னரே அவன் தன்னுடைய குருவுக்கு மிக விருப்பமான கொடையினைத் தக்ஷிணையாக வழங்கி அதன்பின் இவ்வாழ்க்கையை மேற்கொள்வான்.

குரு சிஷ்ய உறவினை நன்கு புலப்படுத்துவதற்கான பிரார்த்தனைகள் உபநிஷதங்களில் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக.

“பரம்பொருள் எம்மிருவரையும் (குருவையும் சிஷ்யனையும்) காப்பாற்றுவாராக! எம்மிருவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தருவாராக! நாமிருவரும் திறமையாகச் செய்வோமாக! நாம் கற்பது ஒளிமயமாக விளங்குவதாக! நாமிருவரும் ஒருவரையொருவர் வெறுக்காமல் இருப்போமாக! ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!”

எனக் கூறப்பட்டுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்.

குரு - சிஷ்ய உறவு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதை இது தெளிவாகக் குறிக்கின்றது. இக்கருத்துச் சிறந்த இலட்சியபூர்வமாகவே கூறப்படுகின்றது. வைதீகக்கல்வி புகட்டும்போது குருவும் சிஷ்யனும் இதைக் கூறுவர்.

வேதகாலத்தின் பிற்பகுதியிலே தோன்றிய சாந்தோக்கிய உபநிஷதத்தில் அக்காலக் கல்வியிடம் பெற்ற விடயங்களாக நான்கு வேதங்கள், இதிகாசபுராணம், இலக்கணம், கணிதம், வானநூல், போர்க்கருவிகள் பற்றிய அறிவியல், ஆன்மீக ஞானம், தர்க்கம், கலைஞானம், நுண்கலைகள் முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள்ளே சமயச் சார்பான விடயங்கள் மட்டுமன்றி, உலகியல் சார்பான விடயங்களும் யதார்த்த நிலையினையும் காட்டுகிறது எனலாம்.

அக்காலக் கல்வியின் இலட்சியங்களைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தும் இரண்டு அறிவுரைகளைக் குறிப்பிடலாம். ஒன்று வைதீகக் கல்வி பற்றியதாகும் : மற்றது மருத்துவக் கல்வி பற்றியதாகும்.

வைதீகக் கல்வியைப் பற்றியதைத் தைத்திரீய உபநிஷதத்திலே குருகுலவாசம் முடிந்து தனது வீட்டிற்குத் திரும்பும் மாணவனுக்கு குரு புகட்டும் அறிவுரைகளிலே காணலாம். குரு மாணவனுக்குக் கூறுவதாவது. “உண்மையே பேசு, தர்மத்தைப் பின்பற்றுவாயாக! சொந்தக் கல்வியைப் புறக்கணிக்காதே. குருவுக்கு விருப்பமான செல்வத்தை (குரு தக்ஷிணையினை)க் கொடுத்த பின் மகப்பேற்றுக் கயிற்றினை அறுக்காதே (அதாவது திருமணம் செய்து மகப்பேறு மூலம் (உன்) சந்ததி மேலும் தொடரச் செய்வாயாக.)

உண்மையிலிருந்தும் பிறழ் (விலக) வேண்டும். தர்மத்திலிருந்தும் பிறழாதே. நன்மையைப் புறக்கணிக்காதே. செல்வச்செழிப்பை (பொருளாதாரத்தை) புறக்கணியாதே. சொந்தக் கல்வியைப் புறக்கணியாதே. தெய்வங்கள், பிதிரர்கள் (இறந்த முன்னோர்) ஆகியோருக்குச் செய்ய வேண்டியவற்றிலிருந்து பிறழாதே. தாயைத் தெய்வமாகப் போற்றுக. தந்தையைத் தெய்வமாகப் போற்றுக. குருவைத் தெய்வமாகப் போற்றுக. அதிதிவை (விருந்தினரை)த் தெய்வமாகப் போற்றுக என வல்ல காரியங்களோ அவற்றையே செய்வாயாக. ஏனையவற்றைக் கைவிடுக. எம்மிடத்திலுள்ள நல்லொழுக்கங்களையே நீ பின்பற்ற வேண்டும். ஏனையவற்றைக் கைவிட வேண்டுமெனத் தொடர்ந்து கூறப்படுவன. அக்காலக் கல்வியின் உயர்ந்த இலட்சியங்களை சுட்டுவன : அதை யதார்த்தமான வாழ்க்கைக்குரியனவாகவும் விளங்குகின்றன. மேலும் கல்வி குருகுலவாசத்துடன் கைவிடப்படுவதில்லை. தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட கல்வி மேலும் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும். வாழ்நாள் முழுவதிலும் (Life long education) தொடர் வேண்டும் எனவும் இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இந்த சமயத்தின் பிரதான இலட்சியங்களான அறம், பொருள், இன்பமாகியன இங்கு நன்கு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளமை உற்றுநோக்கற்பாலது. இங்கு தாய் தந்தையருக்கு அடுத்தபடியாகக் குருவுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது. மாணவனின் மூன்றாவது கண்ணாகிய ஞானக் கண்ணினைத் திறந்து வழிகாட்டும் குருவும் மிக முக்கியமானவர்களில் ஒருவரே. மேற்குறிப்பிட்ட அறிவுரைகள் இன்றும் காசியிலுள்ள இந்துப் பல்கலைக்கழகத்திலே நடைபெறும் மாணவர்களுக்கான பட்டமளிப்பு விழாவிலே கூறப்படுகின்றன.

கல்வி கற்று வெளியேறும் மருத்துவ மாணவர்களுக்கான அறிவுரையொன்று சரகசங்கிதையில் கூறப்படுகிறது. இதன் சில பிரதான அம்சங்களை மட்டும் குறிப்பிடலாம். மாணவனை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது. “குருவுக்குப் போதுமான தக்ஷிணையை வழங்கிய பின் நீர் அனைவரின் நலனுக்காகச் செயற்பட வேண்டும். இதனால் இகபர நலன் ஏற்படும். நாடோறும் முழுமனதுடன் தொடர்ச்சியாக நோயாளிகளின் சுகாதாரத்தினைக் கவனிக்க வேண்டும். உன்னுடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டாலும் நோயாளியைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது. தீய பழக்கவழக்கங்களைக் கைவிட்டு நன்மையே செய்ய வேண்டும். உனது பேச்சு மென்மையாகவும், செம்மையாகவும், உண்மையானதாகவும் குறிப்பிட்ட கருத்திற்கு ஏற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். இவற்றை மனதிலே கொண்டு மருத்துவம், மருத்துவக் கருவிகள் பற்றிய அறிவை மேலும் வளர்க்க வேண்டும் எனத் தொடர்ந்து மேலும் அறிவுரைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்கும் மருத்துவர்களுக்குரிய அறிவுரையும் நன்கு பொருத்தமாகவே காணப்படுகின்றது. வைதீகக் கல்வியிற் போன்று இங்கும் கல்வியைத் தொடர்ந்து மேலும் கற்க வேண்டுமென அறிவுறுத்தப்படுகின்றது. மாணவனுக்குக் கல்வியால் ஏற்படும் பண்பும் அவசியமே. கல்வியால் மாணவனுக்குப் பண்பு ஏற்படுதல் இயல்பே.” கல்வி பண்பினைத் தரும். (வித்யாததாதிவிநயம்)” எனும் வடமொழி மூதுரை உள்ளது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட வாழ்நாள் முழுதும் கற்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் கூறப்பட்டுள்ளது. “கல்விக்கு ஈடான வேறுகண் இல்லை. உண்மைக்கு ஈடான வேறு தவமில்லை” என மகாபாரதம் கூறுகின்றது. மேலும் “பலவிதமான ஐயப்பாடுகளை நீக்குவதும், மறந்திருக்கும் அறிவியல்களை அறிய உதவுவதும் அனைத்துக்கும் கண்ணாக விளங்குவதுமாகிய ஒழுங்கான கல்வி இல்லாதவன் குருடனே” என்று கருதப்படும் செய்யுளும் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும். “முறையான கல்வியே அனைத்திற்கும் கண் (சர்வஸ்ய லோசனம் சாஸ்திரம்)” என்பது பேராசனையப் பல்கலைக்கழகத்தின் மகுடவாசகமாக உள்ளது.

அக்காலத்திலே குறிப்பாக வேதகாலத்திலே நிலவிய பெண் கல்வி பற்றியும் சிறிது குறிப்பிடல் பொருத்தமாகும். அக்காலத்திலே பெண்களில் ஒருசாரராவது நன்கு கல்வி கற்றிருந்தனர். அவர்களிலே சிலர் சிறந்த புலவர்களாகவும், பிரமஞானிகளாகவும் விளங்கினர். இருக்கு வேதத்திலே லோபாமுத்திரா, கோசா முதலிய பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் உள்ளன. உபநிஷதங்களிலே மைத்திரேயீ, குறிப்பாக கார்த்தி முதலிய தத்துவ ஞானிகள் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. பின்னையவர் தன்னுடைய கேள்விக் கணைகளினாலே பெரிய தத்துவ ஞானிகளுடன் திறமையாக வாதம் செய்தார் : சிலரை வியக்கச் செய்தார். அக்காலத்தில் பெண்களும் ஆண்களைப்போல உபநயனம் (பூனூல் சடங்கு) செய்து வேதங்களைக் கற்றனர். உபநயனமின்றி வேதங்களைக் கற்க முடியாது. வேதகாலத்தின் பின்னர் தான் பெண் கல்வி கற்றல் குறைந்துவிட்டது.

அக்காலச் சமய, உலகியல் கல்வியிலே குருவே அச்சாணியாக விளங்கி வந்துள்ளார். “தென்னாசியக் கலை வரலாறு தொடர்ச்சியான குரு - சிஷ்ய பரம்பரை வரலாறே” எனக் கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி கூறியுள்ளமை ஏனைய அறிவியல்களுக்கும் பொருத்தமானதே. குருவின் முக்கியத்துவம் கருதி “குருபிரமா, விஷ்ணு, மகேஸ்வரன் (சிவன்) ஆகிய தெய்வங்களாகவும். மேலான கண்கண்ட பரம்பொருளாகவும் விளங்குகின்றார். அப்பெயர்ப்பட்ட குருவுக்கு (என்றும்) வணக்கம்” என்ற கருத்துப்பட,

“குருர் பிரஹமா குருர்விஷ்ணுர் குருதேவோ மஹேஸ்வரஹ!
குருசாக்ஷாத் பரப்பிரஹ்ம தஸ்மைஸ்ரீகுரவே நமஹ”

எனவரும் சுலோகம் குறிப்பிடற்பாலது.
சில முக்கியமான உசாத்துணை

1. Altekar, A. S. Education in Ancient India, Banaras, 1944
2. Basham, A. L., The wonder that was India, London, 1954
3. Majumdar, R. C. (Ed.) The Vedic Age, Bombay, 1971
4. .... (Ed.) The Age of Imperial Unity, Bombay, 1953
5. Radhakrishnan, S., (Ed. & Eng. Tr.) The Principal Upanishads, London, 1953
6. சிவசாமி, வி., ஆரியர் ஆதிவரலாறும் பண்பாடும், யாழ்ப்பாணம், 1976

உணவுக்கு முன்னரா ? பின்னரா ? குளியல்

உணவு உண்ட பின்னர் குளித்தல் கூடாது என்பர். இதற்குக் காரணம் எமது உணவுச் சமிபாட்டில் நொதியங்கள் தொழிற்படுவதனாலாகும். நொதியங்களின் தொழிற்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட வெப்பநிலையிலேயே நடைபெறுகின்றன. குளிக்கும்போது எமது உடல் வெப்பநிலை குறைவதால், இரைப்பையில் உள்ள சமிபாட்டுக்குரிய நொதியங்களின் தொழிற்பாடு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் சமிபாடு அடைய தாமதம் ஏற்படும். எனவே எப்பொழுது குளித்தல் நன்றென நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள்.

ஆசிரியர் கல்வியின்

அவசியம் - நிலை - போக்கு

கலாநிதி திருநாவுக்கரசு - கமலநாதன்
தகைசார் பீடாதிபதி, யாழ்ப்பாணம் தேசிய
கல்வியியற் கல்லூரி
நிபுணத்துவ ஆலோசகர், கல்வி அமைச்சு

தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்குத் தமிழ்மொழிமூலக் கல்வி இன்றியமையாதது. தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்மொழிமூல மாணவர்களின் வெற்றிக்கும் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு உயர்வானது. அந்த ஆசிரியர்களின் திறன்விருத்தியும் அதனூடான ஆளுமை வளர்ச்சியும் தொடர்பானது இக்கட்டுரை.

ஆசிரியத்துவத்தின் சிறப்பு

ஒரு சமூகம் உயிர்ப்புடன், திகழ்வதற்கு ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. சமூகத்தின் எழுச்சிக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் ஆசிரியரின் நேர் நடத்தைகளும் எதிர் நடத்தைகளும் காரணங்களாக அமைந்துவிடுவதுண்டு. எனவே ஆசிரியரின், முக்கியத்துவத்தையும் ஆசிரியத்துவத்தின் மேன்மையினையும் நாம் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளோர் அதன் புனிதத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். அதற்கேற்ப தமது நடத்தைகளைச் சீராக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். வெற்றிகரமான கற்பித்தலுக்கு தெளிந்த மனமும், உன்னதமான ஆளுமையும், உள்ளார்ந்த அர்ப்பணிப்பும் அவசியம். இவற்றை அளிக்கவல்லது ஆசிரியர்களின் நேர் நடத்தைகளே. எனவே ஆசிரியர்கள் தமது நடத்தைகளில் அதிகூடிய கவனஞ் செலுத்த வேண்டியவர்கள்.

ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து கற்று, அதன் மூலம் ஆழமான அறிவையும், விசேட திறன்களையும் பொருத்தமான விழுமியங்களையும் வளர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

தொடர்ந்து கற்பவரே ஆசிரியத் தொழிலுக்குப் பொருத்தமானவர்.

“ஓடுகின்ற நீரில் ஸ்நானம் செய்” என்பது சீனப் பழமொழி. தொடர்ந்து கற்பவர்மூலமே கற்பித்தல் செயல்முறை மேன்மையுறலாம் என்பது இங்கு பொதிந்திருப்பதை அவதானத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஆசிரியருக்கு எமது சமூகத்தில் பெருமதிப்புண்டு. அவர் குருவாகவும் மாணவர்கள் சீடர்களாகவும் கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். ஆசிரியர் சீடர்களாலும் மற்றயவர்களாலும் வணங்கப்பட்டவர்.

ஆசிரியர் கல்வியின் தோற்றம்

வேத இலக்கியங்களில் மாணவர்கள் ஆசிரியரை நாடிச் சென்று அவருடன் தங்கியிருந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்து கட்டிளமைக் காலம் வரை கல்வி மற்றும் கலைகள் பயின்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. கற்கும் காலம் வரை அவர்களுக்கு ஆசிரியரே தந்தை, தாய், நண்பர் அனைத்தும்.

அங்கு ஆசிரியர் அவர்களுக்கு சகலதுக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளார். வழிகாட்டல் துறை பற்றி இன்று அதிகம் பேசப்படுகின்றது. அதற்காக காலமும், பணமும் செலவிடப்படுகின்றது. ஆனால் அன்று குருகுல முறையில் கல்வியுடன் வழிகாட்டலும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு கற்றல் முடிவுற்றதும் தந்தையின் தொழிலை மகன் தொடர்வான். தந்தையே பயிற்றுவிப்பாளராகக் கடமையாற்றுவார். பயிற்சி தொடர்பாக எமக்குக் கிடைக்கும் முதற் செய்தி இதுதான்.

பெளத்த கல்வி மரபில் பெளத்த மடாலயங்களில் பெளத்த பிக்குகள் கல்வி பயிற்றுவித்துள்ளனர். இந்த செயற்பாடானது, பெளத்த மதம் இலங்கைக்கு வருகை தந்த கி. மு. 247 க்குப் பின்னர் படிப்படியாக ஏற்படுத்தப்பட்டதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இங்கு நடைமுறையில் கல்வியைவிட மதத்துக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆசிரியருக்கான பயிற்சியும் இதனோடிணைந்திருந்தது.

புராதன இலங்கையில் இவற்றை விட ஆசிரியர் கல்வியில் வேறு காணப்பட்டதாகச் சான்றுகள் அரிதாகவேயுள்ளன.

மேலைத்தேயத்தவர்கள் வருகையுடன் ஆசிரியர் கல்வியில் அக்கறை அதிகரித்துக் கொண்டது. ஆசிரியர் கல்வி வளர்ச்சிக்காகப் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பெற்றன. இங்கு கற்றவர்கள் சமய சம்பந்தமான பணிகள் ஆற்றவேண்டுமென்பதற்கு முக்கியம் கொடுக்கப்பட்டாலும் பிற்காலத்தில் அக்கொள்கையில் மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் 'செமினரி' முக்கியத்துவம் பெற்றது. இங்கும் சமயப் பயிற்சிக்கே சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இங்கு கற்றவர்கள் மேலதிக பயிற்சிக்காக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டதாகவும் சான்றுகளுள்.

பிரித்தானியர் ஆட்சியில் எமது பொருளாதார, சமூக, சமய, கல்விச் செயற்பாடுகளில் கூடிய கவனஞ் செலுத்தப்பட்டது. கல்வியைப் பொறுத்தவரை பாடசாலைகள் அமைத்தல், புதிய பாடத்திட்டங்கள் உருவாக்கல் போன்றவற்றில் அதிக கவனஞ் செலுத்தப்பட்டது. இந்த வரிசையில் ஆசிரியர் பயிற்சியில் கூடிய கவனஞ் செலுத்தினர். அதற்காக நிறுவனங்களை அமைக்கும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அவை எவையும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கன்னங்கரா குழுவினர், "கல்விச் சீர்த்திருத்தங்களின் திறவுகோல் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறந்த பயிற்சி வழங்குவதே" என்று கூறி ஆசிரியர் கல்வி தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர். எல்லா ஆசிரியர்களும் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் அக்கறை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும். பயிற்சி "ஆசிரியர்கல்வி" என்று உயர் பெறுமானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

ஆசிரியர் கல்வி ஆசிரியரின் தனியாள் விருத்தியினையும் குழுவொன்றின் தலைவர் என்ற உணர்வினையும், மாற்றுமுகவர் என்ற கருத்தேற்றத்தையும், தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவர் என்ற எண்ணக் கருவையும் கொண்டுள்ளது.

ஆசிரியர் கல்வியில் பட்டதாரிகளுக்கான பயிற்சியினை பல்லைக்கழகங்கள் ஆற்ற வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

பட்டதாரியல்லாத ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க Single Type of Training Colleges தேவையெனவும் சிபார்சு முன்வைக்கப்பட்டது.

இந்தப் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் பின்வரும் இயல்புகளுடன் அமைதல் பொருத்தமுடையதென திரு. J. E. ஜயசூரியா கருத்து தெரிவித்துள்ளார்.

1. பயிற்சிக்கல்லூரி ஏதாவது ஒரு கல்வி மையத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
2. அந்தக் கல்வி மையத்தில் பயிற்சிக்கல்லூரியும் பாடசாலைகள் சிலவும் உள்ளடக்கப்பட இருத்தல் வேண்டும்.

3. அந்தப் பாடசாலைகள் கற்பித்தல் கலையை (Art of Teaching) பழக்குவதற்கான இடமாக அமைய வேண்டும்.
4. இணைக்கப்படும் பாடசாலைகளில் ஆரம்பப் பாடசாலை, இடைநிலைப் பாடசாலை செய்முறை பாடசாலை ஆகியன இடம் பெறல் வேண்டும்.
5. இந்தக் கல்வி மையத்துக்கு மிக அண்மையில் விளையாட்டுத்திடல், உடற்பயிற்சிக் கூடம், பட்டறை, பொருத்தமான ஆய்வு கூடம் விவசாயத் தோட்டங்கள் ஆகியன பயன்பாட்டிற்கிருத்தல் வேண்டும்.

இதைவிட சமயக் குழுக்களால் நடாத்தப்பட்டு வந்த பயிற்சிக் கல்லூரிகளையும் கல்விமையங்களாக்கலாமென கன்னங்கரா குழு சிபார்சு செய்தது.

இவ்வாறு பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட போதும் அவை நடைமுறைப்படுத்தப்பட எவ்வித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக பயிற்சி பெறவேண்டிய ஆசிரியர் தொகை அதிகரித்தே சென்றது.

இந்த அடிப்படையில் 1945 க்கும் 1958 க்குமிடையில் ஆசிரியர் பயிற்சியில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

1945 இல் பட்டதாரிகளுக்கு தொழில்வாண்மைப் பயிற்சி நெறி அரசாங்கப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1948 இல் தொழில் கல்விப் பயிற்சிக்காக 2 வருட பாடநெறி, இலங்கைத் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறை 1949 இலும், பேராதனை குண்டசாலையில் விவசாய ஆசிரியர் பயிற்சி 1950 இலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1953 இல் மகரகமவில் கணித விஞ்ஞானப் பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதேயிடத்தில் 1957 இல் ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சியும் மீரிகமவில் பொதுப் பயிற்சியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1958 இல், யாழ்ப்பாணம் பலாலியில் கணித, விஞ்ஞான நெறிகளுக்கான விசேட பயிற்சி தமிழ் மொழிமூலம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் பயிற்சியில், புதுவேகம் இக்காலப்பகுதியில் காணப்பட்டபோதும் இங்கு வழங்கப்பட்ட பயிற்சியில் முக்கியமாக மூன்று குறைபாடுகள் காணப்பட்டதாக திரு. J. E. ஜயசூரிய ஆணைக்குழு 1962 ஆம் ஆண்டில் சுட்டிக் காட்டியது.

1. ஆசிரியர்கல்வி திட்டமிடப்பட்ட முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.
2. பயிற்சிக்கான கலைத்திட்டம் அதிக பளுவுடன் உள்ளது.
3. சிங்கள மொழிப் பயிற்சி பெற்றோர் விகிதம் குறைவு.

நடைமுறையிலிருந்த ஆசிரியர் கல்விக் குறைபாடுகள்

இலங்கையில் வழங்கப்படுகின்ற ஆசிரியர் கல்வியில் பல்வேறு குறைபாடுகள் காணப்பட்டதாக கலாநிதி M. U. சேடேரே (Dr. M. U. Sedere) சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அவர் கருத்து பின்வருமாறு அமைகின்றது.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் எமது அரசுகள் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளன. கல்வி வளர்ச்சிக்காகப் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டதுடன் பெருந்தொகை நிதியும் ஒதுக்கி வந்துள்ளன.

இதனடிப்படையில் கல்வித்துறையில் பல சாதனைகள் தோன்றியுள்ளன. 1970 ஆம் ஆண்டளவில் 5 வயதுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளில் 95% மேற்பட்டவர்கள் பாடசாலை முறைமையில் இணைந்திருந்தனர். 1960 - 1980 இடைப்பட்ட காலத்தில் பாடசாலை அனுமதியில் 30% அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. 1960-1965 க்குமிடைப்பட காலத்தில் ஏழறத்தாழ 2000 க்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தால் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த வளர்ச்சியானது ஆசிரியர் தொகையிலும் அதிகரிப்புச் செய்ய வேண்டிய

அவசியத்தை ஏற்படுத்திச் செயற்பட்டது. ஆசிரியர் தொகையில் ஏற்பட்ட கேள்வி அதிகரிப்பைப் பூர்த்தி செய்ய கல்வித் தகுதியுடைய ஆண்கள், பெண்கள் பலர் ஆயிரக்கணக்கில் ஆசிரியர் நியமனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். கல்வித் தகுதி பற்றி அங்கு கணக்கிடப்பட்டதே தவிர ஆசிரியத் தகுதி பற்றிச் சிந்திக்கப்படவில்லை. இதன் பிற்பட்ட காலங்களில் கல்வியின் தரவிருத்திக்கு ஆசிரியர் பயிற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை அரசு உணரத் தொடங்கிற்று.

ஆசிரியர் கல்வியில் புதிய சிந்தனை

1960 இல் அரசு, கல்வியைப் பொறுப்பேற்றதுடன் ஆசிரியர் கல்வியையும் தனதுடைமையாக்கி ஆசிரியர் கல்வி தொடர்பாகக் கொள்கையொன்றையும் வகுத்துக் கொண்டது.

அதன்படி அரசு பாடசாலைகளிலும், தனியார் பாடசாலைகளிலும் உள்ள ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் வாண்மைத்துவ ஆசிரியர் பயிற்சியளிப்பதாக இக்கொள்கை அமைந்தது.

இவ்வடிப்படையில் அரசு ஆசிரியர் பயிற்சியில் கவர்ச்சியை ஏற்படுத்த முனைந்தது. பயிற்சிக் காலத்தில் சம்பளமும், லீவும் வழங்கியதுடன் பயிற்சி முடிவுற்றதும் தொழில் உயர்வும் சம்பள உயர்வும் வழங்கி ஊக்குவித்தது. பயிற்றப்பட ஆசிரியர் கணிப்புப் பெற்றனர். இவை காரணமாக ஆசிரியர் பயிற்சி பின்வந்த காலங்களில் விரைவாகப் பரவி உயர்ந்தது. அரசியல் மாற்றங்கள் இத்துறையில் பல நல்ல உயர்த்திடங்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தன. ஆசிரியர் கல்வியில் பல புதிய கலைத்திட்டங்கள், அறிமுகமாகின. புதிய ஆசிரியர் பயிற்சி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் உருவாகின. இவ்வேறுபாடுகள் இலங்கையின் பாடசாலைக் கல்வியில் முன்னேற்றத்தை உருவாக்கின.

ஆனால் 1980களில், ஆசிரியர் கல்வி பல எதிர்பாராத பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டது. பல்வேறு காரணங்களால் ஆசிரியர்களுக்கு, ஆசிரியர் பயிற்சியின் போது வழங்கப்பட்ட சலுகைகள் அதிகாரிகளால் மீளப் பெறப்பட்டன. ஆசிரியர் பயிற்சியில் மந்தநிலை தோன்றியது. ஆசிரியர் கலாசாலைகள் வெறுமையாகின. ஆசிரியர்களும், கல்வியியலாளர்களும் மனவிரக்தியடைந்தனர். அதுஅரசியல் மயமாகியது.

இந்நிலை பெருமளவு மாற்றத்துக்குள்ளாகி 1988 ஆம் ஆண்டளவில் ஆசிரியர் பயிற்சி மீண்டும் வேகம் பெறத் தொடங்கியது. ஆசிரியர் கல்விக்காக வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. புதிதாக கல்வியியற் கல்லூரிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆசிரியர் பயிற்சி வேகம் பெறத் தொடங்கியது.

ஆனால் இலங்கையில் காணப்படுகின்ற துரதிஷ்டம், எந்த அபிவிருத்தி விடயத்திலும் ஸ்திரத்தன்மை காணப்படுவதில்லை. ஆசிரியர் கல்வி முறைமையிலும் இது விதிவிலக்காகவில்லை. ஆசிரியர் கல்விக் கொள்கைகளும் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளன. இது பெரும் பின்னடைவையே இத்துறைக்குத் தந்தது. இதன் பயனாக இன்று 50% க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் பயிற்றப்படாதுள்ளனர். இத்தொகையுடன் அண்மையில் நியமனம் பெற்ற தோட்டப் பாடசாலை ஆசிரியர்களையும் சேர்க்கும் போது இதன் அளவு மேலும் அதிகரிக்கலாம்.

இக்குறையை நீக்குவதற்காக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட தொடருறு கல்வி முறைமை தொலைக்கல்வி முறைமை ஆகியன, வசதிகளும் ஈடுபாடுமற்ற தன்மையினால் சீராக அமைந்து பயன்தரவில்லை.

எனவே தேவையற்ற அரசியல் தலையீடு, தேவைகணிப்பிடப்படாது நியமனம் வழங்கல், ஸ்திரமற்ற ஆசிரியர் கல்விக் கொள்கைகள் ஆகியன இலங்கையின் கல்வி முறைமையை பாதிப்படைபடிச் செய்கின்றது. எமது நாட்டின் விருத்தியில் பின்னடைவையே ஏற்படுத்தி நிற்கின்றது. இவை நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து இறுக்கமாக வலியுறுத்தப் பட்டது.

ஆசிரியர் கல்வி தொடர்பான திட்டமிடல்

ஆசிரியர் கல்வி தொடர்பாக தீர்மானம் மேற்கொள்ளும்போது பல்வேறு விடயங்களையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஆசிரியர் கல்வி தொடர்பாக தீர்மானம் மேற்கொள்பவர் அல்லது கொள்கை வகுப்பவர் ஆசிரியர் கல்வியின் நோக்கம், இலக்கு, பெறுமானம் தொடர்பான தெளிவான பார்வை கொண்டிருத்தல் வேண்டும். சிறப்பாக எமது நாட்டிற்கு எவ்வகை ஆசிரியர்கள் தேவை? தேசம் எவ்வகையான ஆசிரியர்களை எதிர்பார்க்கின்றது? ஏன் ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படவேண்டும்? பயிற்சி மூலம் வளர்க்கப்படவேண்டிய திறன்கள் தகுதிகள், ஆற்றல்கள் யாவை? என்பன போன்ற விடயங்களில் கவனஞ் செலுத்தல் வேண்டும்.

மற்றும் ஆசிரியர் கல்வி தொடர்பான தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் போது அது பற்றிய ஆய்வுகள் பல்வேறு நிலைகளிலும் மேற்கொண்டு அதனடிப்படையில் திட்டமிட்டுக் கொள்ளுதல் பொருத்தமுடையது. இவ்வாறு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளும் போது ஆசிரியர்களிடம் எவ்வகையான வாண்மைக் கூறுகள் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்பதில் கூடிய கவனஞ் செலுத்துதல் வேண்டும்.

ஆசிரியர் கல்விக்கான முதலீடு ஒரு நீண்டகால முதலீடு மாத்திரமல்ல தேசத்தின் மனிதவள விருத்திக்கான முதலீடு என்பதை ஞாபகத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். இந்தியாவில் கல்வி அமைச்சு மனிதவள அபிவிருத்தி அமைச்சு என்றே அழைக்கப்படும். கடந்த காலங்களில் எமது நாட்டிலும் கல்வி அமைச்சு மனிதவள அபிவிருத்தி அமைச்சு என்று பெயரிடப்பட்டிருந்தமையை இங்கு ஞாபகத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். எனவே ஆசிரியர் கல்விக்கான முதலீட்டின் பெறுமதியை விளங்கி அதற்கேற்ப திட்டமிட்டுக் கொள்வதுடன் அதன் நடைமுறையிலும் அதிகூடிய கவனங் கொள்ளல் வேண்டும். தவறின் தேசத்தின் மனித வளம் பாழடிக்கப்படலாம்.

இங்கு இன்னுமொரு விடயத்தையும் ஆழமாக மனதில் கொள்ளல் வேண்டும் என்று நினைக்கின்றேன். அது அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய பொருளாதாரச் சாத்தியத்தன்மை உள்ளதா என்பதை உறுதி செய்து கொள்வதாகும். ஒரு கையில் ஆசிரியர் கல்வியையும் மறுகையில் பொருளாதாரத்தின் சாத்தியத் தன்மையையும் கொண்டு தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் - திட்டமிடப்படவேண்டும்.

ஆசிரியர் கல்வியில் மூன்று வருட அல்லது இரண்டு வருடப் பயிற்சி போதுமானதா? அது வினைத்திறனுடையதாக அமையுமா? என்ற சிந்திக்கின்ற அதே நேரத்தில் இவ்வாறான பயிற்சியளிப்பதற்கு எமது தேசத்துக்கு சமூக பொருளாதார வலுவள்ளாதா என்பதையும் தெளிவாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். ஏனெனில் மேற்படி விடயத்துக்கான செலவு - பயன்பாடு இணைந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

இலங்கையில் ஆசிரியர் கல்வியின் இன்றைய நிலை

இன்று இலங்கையில் வழங்கப்படுகின்ற ஆசிரியர் கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினை 6 வகுதிக்குள் அடக்கி அவதானிக்க முடியும்.

- (1) பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி நெறி. அது பட்டப் பின் கல்வி டிப்ளோமா என்ற அழைக்கப்படுகின்றது. (Post Graduate Diploma in Education) பல்கலைக்கழகங்கள், தேசிய கல்வி நிறுவகம், திறந்த பல்கலைக்கழகம் ஆகியன இதற்கான பயிற்சியினை வழங்குகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியனவும் திறந்த பல்கலைக்கழகமும் தேசிய கல்வி நிறுவகமும் பிராந்திய நிலையங்களை அமைத்தும் பயிற்சி வழங்குகின்றன.
- (2) சேவையிலுள்ள பட்டதாரியல்லாத ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் தராதரப்பத்திரம் வழங்கும் பயிற்சி நெறி. ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இப்பணியில் செயற்பட்டு வருகின்றன. இலங்கையில் தற்போது 10 ஆசிரியர் கலாசாலைகள் தொழிற்படுகின்றன. ஏறத்தாழ 15 கலாசாலைகள்

மூடப்பட்டுள்ளன. கௌரவ கல்வி அமைச்சரின் கருத்துப்படி ஆசிரிய பயிற்சியை ஊக்குவிப்பதற்காக சில ஆசிரியர் கலாசாலைகள் மீள் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளன. ஆசிரியர் கலாசாலைகளில் 2 வருட பயிற்சி இடம்பெறுகின்றது. ஆசிரியர் கலாசாலைகளில் தற்போது நடைமுறையிலுள்ள கலைத்திட்டம் மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து வலுப்பெற்று பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

- (3) கல்விச் சேவைக்குள் உள்வாங்கப்படாது பட்டதாரியல்லாதவர்க்கு வழங்கப்படும் முன் சேவைப் பயிற்சி. க. பொ. த. (உ. த) சித்தியடைந்து பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாதவர்கள் திறமை/ மாவட்ட அடிப்படையில் உள்வாங்கப்பட்டு 3 வருடப் பயிற்சி மூலம் பெறப்படுகின்ற கற்பித்தலில் தேசிய டிப்ளோமாப் பட்டம். (National Diploma in Teaching) தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் மூலம் இப்பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது. பயிற்சிக்காலத்தில் 2 வருடங்கள் வதிவிட பயிற்சியும் (Residential Training) இறுதி வருடம் உள்ளகப் பயிற்சியும் (Internship Training) வழங்கப்படுகின்றது. இலங்கையில் 17 தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. இங்கு பயிற்சி பெறுபவர்கள் முகிழ் நிலை ஆசிரியர் (Prospective Teachers) என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.
- (4) பட்டதாரியல்லாத ஆசிரியர்களுக்கும் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியருக்கும் வழங்கப்படும் கல்விமாணிப் பட்டம். (B.Ed), தேசிய கல்வி நிறுவகம், திறந்த பல்கலைக்கழகம் ஆகியன பகுதி நேர (Part Time) அடிப்படையிலும் தொலைக்கல்வி முறையிலும் (Distance Mode) மற்றும் நேருக்கு நேர் (Face to face) பயிற்சியினை வழங்கி வருகின்றன.
- (5) சேவையில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் புத்தூக்க கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டம் (Refresher Courses) இது சேவைக் காலப் பயிற்சியாக (Inservice Training) சேவைக்கால ஆலோசகர்களால் மேற்கொள்ளப்படும். மாகாணக் கல்வித் திணைக்களமும், தேசிய கல்வி நிறுவகமும் இத்திட்டத்தின் அனுசரணையாளர்கள்.
- (6) சேவையிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் வாண்மைவிருத்தி/பாட அறிவு விருத்தி தொடருறு நிகழ்ச்சித்திட்டம். இது ஆசிரிய மத்திய நிலையங்களால் வழங்கப்படுகின்றது. வதிவிடப் பயிற்சியாகவும் இத்திட்டம் செயற்படுவதுண்டு. 03-05 நாட்கள் தொடர் பயிற்சியளிக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டமிது. தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் வலயக் கல்விப் பணிமனைகள் தேசிய கல்வி நிறுவகம் இத் தொடர் ஆசிரியர் கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் பங்காளிகளாவார். இத்திட்டத்தினைச் செயற்படுத்தவென ஒவ்வொரு கல்வியியற் கல்லூரிகளிலும் ஒரு உப பீடாதிபதி நியமனமாகியுள்ளார். ஆசிரிய மத்திய நிலையங்களுக்கும் பொறுப்பாக முகாமையாளர் ஒருவர் கடமையாற்றுகின்றார்.

இலங்கையில் ஆசிரியர் கல்வியில் இன்று காணப்படும் பிரச்சினைகள் சில

1. ஆசிரியர் கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கிடையே ஒன்றிணைப்புக் குறைவு.
2. ஆசிரியர்கள் பயிற்சியின்றி வகுப்பறை செல்லக்கூடாது, சேவை முன் பயிற்சி வழங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையிருக்கின்ற போதும், நடைமுறைச் சாத்தியம் காணப்படாமை.
3. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்கள் பயிற்சியை மேற்கொள்ளுவதற்கான படிப்பு, விடுப்புப் பெறுவதில் உள்ள சிரமமும் பிரதேசங்களுக்கிடையே வேறு வேறு கொள்கைகள் பின்பற்றப்படுவதும்.
4. பகுதி நேரப் பயிற்சி (தொலைக்கல்வி) எதிர்பார்த்த பயன் தராமை.
5. பாடசாலைக் கல்வியில் ஆசிரியர் தேவையும், ஆசிரியர் நியமனமும், ஆசிரியர் கல்வியும் திட்டமிடப்படாமை.

6. ஆசிரியர் கல்வி நிறுவனங்களில் காணப்படும் பௌதிக, மனித வளப்பற்றாக்குறை.
7. ஆசிரியர் கல்வியில் ஆய்வுக் கலாசாரம் வளர்ச்சி பெறாமை.
8. உலகக் கல்விச் செல்நெறியை அறிந்து கொள்ள வெளிநாட்டுக் கல்வி வாய்ப்பு சிலருக்கே கிடைக்க முடிந்தமை.
9. ஆசிரிய மத்திய நிலையங்கள் எல்லாக் கல்வி வலயங்களிலும் நிறுவ முடியாமை.
10. பாட நிபுணத்துவம் அற்றவர்களால் பயிற்சிச் செயற்பாடுகள் நடைபெறல்.

தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும்

1. ஆசிரியர் கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கிடையே ஒன்றிணைப்பை, வழங்க தகுதிவாய்ந்த அமைப்பொன்றை ஏற்பாடு செய்தல். NATE அமைப்பு இச் செயலொழுங்குகளை பெருமளவு நிறைவு செய்து வந்த போதும் அதன்பணிகள் NIE செயற்பாடுகளுடன் பிரதி பண்ணுவதாகக் கருத்துக்கொண்டு 2002 இல் அது கலைக்கப்பட்டது. ஆனால் அவ்வம்சம் தொடர்பான NIE இன் பணிகள் போதுமானதல்ல என்பது பொதுவான கருத்தாகவுள்ளது.
2. வளர்முக நாடுகள் போன்று தூரித பயிற்சியளிப்புத் திட்டத்தில் கவன ஈர்ப்புக் கொள்ளல்.
3. ஆசிரியர்களுக்கு பல்தர அறிவு பெறும் சந்தர்ப்பங்களை அளித்து தரமான ஆசிரியர்களை உருவாக்கல்.
4. ஆசிரியர் பயிற்சி முறைமையில் மீள் கட்டமைப்புச் செய்தல்.
5. அரசு உதவி, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவி ஆகியவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளல்.
6. ஆசிரியர்களின் தேவையையும் உள்வாங்கலையும் இணைப்புப் பெறச் செய்தல்.
7. ஆசிரியர், கல்வியிலுள்ள தற்போதைய கலைத்திட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டு உலகச் செல்நெறியுடன் இணைந்த கலைத்திட்டம் ஏற்பாடு செய்தல்.
8. புதிய பயிற்சி முறைகளை அறிமுகம் செய்தல்.

* சிந்தனை கிளறல்

* போலச் செய்தல்

* பிரச்சினை விடுவித்தல்

* நுண் முறைக் கற்பித்தல்

9. தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஆவன செய்தல்.
10. கள அனுபவம் பெறக்கூடிய வாய்ப்பளித்தல்.

உசாத்துணை:

1. இலங்கையின் பொதுக்கல்வி பற்றிய தேசிய கொள்கைச் சட்டகமொன்றுக்கான ஆலோசனைகள்.
- தேசியக் கல்வி ஆணைக்குழு.
2. National Teacher Education Policy- NATE
3. Teacher Training Development (Final Report) Asian Development Bank.
4. Staff Appraisal Report - World Bank.
5. Collogula on Education - Lead Paper - NIE
6. ஆசிரியர் கல்வி நோக்குகள் - இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்

ஒரு கல்வியியல் நூலாகத் திருக்குறள்

கலாநிதி ந. இரவீந்திரன்

I விளை நிலம்

திருக்குறளின் கல்விச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு கட்டுரையை எழுதத் திட்டமிட்டபோது "திருக்குறள் ஒரு கல்வியியல் நூல்" எனும் தலைப்பு அடிமனத்திலிருந்து மேலெழுந்தது. திருக்குறளில் கல்வி தொடர்பாக நான்கு அதிகாரங்கள் உண்டு; அதற்கு மேல் ஆழமான கல்விச் சிந்தனை அதன்பால் கிடையாது எனும் கருத்து சில கல்வியியலாளர்களிடம் உண்டு. அவ்வாறுதானா என்ற ஐயத்தோடு ஆய்வில் இறங்கியபோது அவ்வாறன்றி மிக ஆழமான கல்விச் சிந்தனை திருக்குறளின் கண் காணப்படுவதனை உணர முடிகிறது.

திருக்குறளில் கையாளப்பட்ட சொற்களில் மிக மிக அதிகமாய்க் காணப்பட்டவை அறிவு, கல்வி, என்பனவாகும். நூறு தடவைகளுக்கு மேல் 'அறிவு', நூறை நெருங்கும் எண்ணிக்கையில் 'கல்வி' என்ற இரு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கல்வி தொடர்பான அதிகாரங்களுக்கும் அப்பால் வாழ்வியல் சார்பான அனைத்து விவகாரங்களிலும் அறிவும் - அறிவை ஒழுங்கமைத்து வழங்குவதான கல்வியும் பேசப்படுவதானது சமூக ஒழுங்கமைவைக் கல்வி வாயிலாகக் கட்டமைக்கும் திருக்குறளின் நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துவதாகும்.

பின்னாலே திருக்குறளின் கல்விச் சிந்தனை பற்றி விவாதிக்கும் போது இந்த உண்மை மேலும் துலக்கமுறும், ஆனபோதிலுங்கூட, "திருக்குறள் ஒரு கல்வியியல் நூல்" எனும் தலைப்பு ஏற்படையதல்ல என்று அறிவுக்குப்பட்டது. திருக்குறளை முகாமைத்துவ நூலாக, காதலரிருவர் கருத்தொருமித்து ஆக்கிவிருத்தி செய்யும் இல்லறப் பந்தத்தை விளக்கும் குடும்ப நூலாக, சமூகப் பிரச்சினைகட்கான தீர்வைக் கண்டறிய வழிகாட்டும் சமூகவியல் நூலாக, சீர்மிய நூலாக இன்னும் இன்னும் அதன் பன்முகச் சார்பாகப் பல வகை வடிவம் சார்ந்து இனங்காண இடமுண்டு. அந்தவகையில் வெறும் கல்வியியலுக்குள் முடக்கி விடாமல் விடுதலை அளிப்பது அவசியமானது. அதேவேளை கல்வியியல் நூலாகத் துலங்கத்தக்க அதன் பரிமாணம் இங்கே வெளிக்கொணர வாய்ப்புண்டு.

1.1 அதிகாரத்துவ நிராகரிப்பு

மானுட வாழ்வை நுகரவும் ஒழுங்கமைக்கவும் முன்னேற்றவும் அவசியமான அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்றையும் ஒரு நூலில் வடித்துத் தந்தமையினால் திருக்குறள் பன்முக ஆளுமையைப் பெற வழிசமைக்கப்பட்டது. வட இந்தியாவில் பௌத்தம் சமணம் ஆகிய அறநூல்களையும் பொருளியல் நூல்களையும் முன்னரே வழங்கியுள்ளன. வைதீக நெறி சார்பாக மனுதர்மம் எனும் அறநூல், அர்த்த சாத்திரம் எனும் பொருளியல் நூல், வாத்தையனரின் காம சூத்திரம் எனும் இன்பத்துப் பாலுக்கான நூல் என்பனவும் வெளிவந்திருந்தன. தனித்தனியாகவன்றி மூன்றினதும் ஒருமுகப்பட்ட இணைவின் அவசியத்தை உணர்த்தும் வகையில் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பாலும் ஒருங்கே அமையும் வண்ணம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது திருக்குறள்.

திருக்குறளுக்கு முந்திய வட இந்தியப் படைப்பாக்கங்களில் முழுமைப் பண்பு இவ்வகையில் அமையாததுடன் சமநிலைத் தன்மையையும் அவை பெற்றிருக்கவில்லை. மானுட வாழ்வின் முழுமையைத் துய்த்துப் பூரணத்துவம் வெளிப்படத் தக்க நூல்களைப் பௌத்த - சமண நூல்களால் வழங்க முடியவில்லை. சாதிக்கு ஒரு நீதி பேசிப் பிராமணியத்தைத் திணிப்பதில் கண்ணாயிருந்தது மனுதர்மம். பேரரசருவாக்கத்தில் அரசொன்று அறமற்ற வழிகளாலும் பொருள் தேடும் மார்க்கத்தைக் காட்டியது கௌடில்யரின் அர்த்த சாத்திரம். பிறனில் விழைதலையும் வரைவின்

மகளிர் தொடர்பையும், முறை தவறிய பாலுறவுகளையும் போற்றுவதாக அமைந்தது காம சூத்திரம்.

திருக்குறள் சமநிலையுணர்வுடன் வாழ்வியல் சார்ந்த அனைத்து அம்சங்களினதும் முக்கியத்துவங்களையும் அவையவைக்கான வகிபங்கில் குறைவின்றி உணர வழிசெய்வதாய்ப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் என முழங்கிச் சாதிப் புனிதம் பேசிச் சலுகைகளையும் பேதப்பட்ட நீதிகளையும் பெற்று வந்த பிராமணியத்தை முழுமையாக நிராகரித்தார் வள்ளுவர். துறவறத்திலும் இல்லறத்திலும் மட்டுமன்றி அரசியலதனிலும் அறம் பேணப்படுதலை வலியுறுத்துவது திருக்குறள் ; அடிநிலை உழைப்பாளிக்குரியதாயன்றி உச்ச நிலை முகாமையாளரும் அறம் திறம்பாத பொருட் தேடலையே செயலாக்க வேண்டும் என்ற ஜனநாயக சமூகத்துக்குப் பொருத்தமான கோட்பாட்டை முன்னரே கூறி வைத்துள்ளார் வள்ளுவர்.

முடிவேந்தர் காலத்தில் திருக்குறளன்றி மனு தர்மமும் அர்த்த சாத்திரமும் தமிழரசர்களால் போற்றப்பட்டதற்கு இதுவே அடிப்படைக் காரணமாகும். அவை வட இந்தியாவில் பேரரசுகளின் உருவாக்கத்துக்கு உதவிய நூல்கள் ; அவற்றின் உந்துதலுடன் எழுச்சியுற்ற பேரரசுகளுக்கு மட்டுமன்றித் தொடர்ந்து அனைத்து அரசுகளுக்கும் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத் தந்தன. தமிழ் அரசர்களும் அவற்றைக் கையேற்றுப் பிரயோகித்தனர். வீரயுக முடிவில் நிலைபெற்றுவந்த முடிவேந்தர்களையும் தகர்த்துப் பிராமணர்களதும் அதிகாரத் தரப்பினரதும் சிறப்புரிமைகள் பல வற்றை இல்லாதாக்கிய நூற்றுக்கணக்கான களப்பிரர்கள் ஆளுகைக்குள் தமிழகம் வந்த தொடக்க காலத்துக்குரியதாகத் திருக்குறள் உள்ளது. பேரரசுக்கான சாத்தியமில்லாத சூழலில் பேரரசு வாக்கத்துக்கு உதவ முன்வராத படைப்பாக அமைக்கப்பட்டது திருக்குறள்.

1.2. மத - வர்க்கச் சார்பின்மை

திருக்குறளை வணிக வர்க்கச் சார்பானது எனச்சிலரும், நிலப் பிரபுத்துவச் சார்பானது என வேறு சிலரும் கருத்துரைப்பது பற்றி அறிவோம். நுணுகிய ஆய்வுக்குட்படுத்தும்போது வர்க்கச் சார்பற்றதாக உள்ள திருக்குறள் உழைப்பையே பெரிதும் போற்றுகிறது எனக் காண்போம். அவ்வாறே ஒவ்வொரு சமயப் பிரிவினரும் தத்தமது மத சார்பானதே குறள் என்பர் ; எந்த ஒரு மதத்தையாவது முனைப்பாக்க முயன்றிருப்பின் இவ்வாறு எல்லா மதத்தவரும் தமது சார்பை வலியுறுத்த இடமேற்பட்டிராது. எல்லா மதத்தவரும் இணக்கம் காண வகை செய்வதாக அதன் மத சார்பில்லாப்பண்பு துலங்குகிறது.

அதிகாரத்துவத்துக்கு உடன்படாத, வர்க்க சார்பற்ற, மதச்சார்பில்லாத நூலாகத் திருக்குறள் தோன்றக் களம் அமைத்துத் தந்தமை அன்றைய தமிழகத்தின் சிறப்புக் குணம்சமாகும். ஏலம், கறுவா, கராம்பு, இஞ்சி எனும் விவசாயத்துக்கு முந்திய வணிக விளை பொருட்கள் மற்றும் நீல மணிக்கல் உடையதாகிய மலையகம் (குறிஞ்சித் திணை), முத்து வணிகத்தோடு கடல் கடந்த வணிகத்தில் பட்டின உருவாக்கத்தைச் சாத்தியமாக்கிய நெய்தல் திணை போன்றன அரசருவாக்கத்தில் மருதம் மேலாண்மை பெற்ற காலத்திலும் ஆளுமையுடன் திகழ்ந்தன. வேறெங்கும் சாத்தியப்படாத திணைக்கோட்பாடு தமிழகத்தில் மட்டுமே மேலோங்க இது காரணமாய் அமைந்தது. விவசாயம் பெருகிய காலத்திலும் முன்னிருந்து வளர்ந்த வணிகம் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வீரயுகத்திலேயே ஆளுமை செலுத்தியமை தமிழகேயான விசேடித்த பண்பு ; வீரயுகம் பாடல்களில் பௌத்தம், சமணம், ஆசீவகம் முதலிய வணிகவர்க்கச் சார்பான கவிகளைக் காண முடிவது இதன் பேறாகவே.

II பண்பாட்டுப் புரட்சிகளுக்கான சமூகத்தின் கண்ணோட்டம்

திருக்குறளை எந்தக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகுகின்றோம் என்பது ஒரு அடிப்படைப் பிரச்சினை. ஐரோப்பியக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகியதன் பேறாகவே அதன் மீது வலிந்த வர்க்க முத்திரையையும் மதசார்பையும் குத்த நேர்ந்தது. அன்றைய காலத்தில் எழுந்த படைப்புக்கு வர்க்க - மத சார்பு இருந்திருக்கும் எனக் கருதுவது

தவிர்க்கவியலாததுதான். ஏனைய படைப்புகள் அனைத்திலும் இத்தகைய சார்புகளை இனங்காண முடியும். அன்றைய தமிழகப் பின்னணியைப் புறநிலை ரீதியாக ஆய்வு செய்யும் போது விவசாயப் பண்பாட்டு எழுச்சிக்கு முன்னரே வணிகம் சாத்தியப்பட்ட புவியியல், வரலாற்றுக் காரணிகளைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கட்டுரை அவை குறித்து அலசும் வாய்ப்பற்றது. இங்கு எமக்கு அவசியப்படுவது, வீரயுகத்தின் பின்னரான அறநெறிக் காலத்தில்தான் வணிகம் எழுச்சி பெற்றது என்றில்லை, வணிகத்தைச் சாத்தியமாக்கும் விவசாய எழுச்சிக்கு முன்னிருந்தே தமிழகத்தில் வணிகம் நிலவிவந்தது என்பதுதான். இதன் காரணத்தால் ஐரோப்பியப் பார்வையை இங்கே அப்படியே பொருத்த முடியாத தடை வலுவாயுள்ளது.

அந்த வகையில், வீரயுக முடிவில் வணிக வர்க்கமும் விவசாய வர்க்கமும் சமநிலையான பலங்களுடன் இருந்தபோது படைக்கப்பட்டது திருக்குறள். ஏறத்தாழ அறுநூறு வருடங்களாகத் தனக்கு முந்திய தமிழகத்தில் இயங்கிய பௌத்தம், சமணம், ஆசீவகம், வைதீகம், இயற்கை நெறிச் சமயங்கள் சைவம், வைணவம் ஆகியவற்றின் மூலவடிவங்கள் போன்றதான அனைத்தையும் உள்வாங்கிய சமநிலைப் பண்போடு, வர்க்கச் சார்பின்றிச் சமத்துவக் கண்ணோட்டம் ஒன்றை வரித்தவராகத் திருவள்ளுவர் முப்பால் நூலைப் படைத்துள்ளார்.

இந்தியச் சிந்தனைப்பள்ளிகள் மட்டுமன்றிக் கடல் கடந்த கிரேக்க, ரோம், அரபு, சீன, மலேசிய வணிகக் குழாங்களின் ஊடாட்டங்கள் மூலமாகச் சாத்தியப்பட்ட உலகச் சிந்தனைப் பள்ளிகளும் திருக்குறளின் வீச்சுக்கு உதவியுள்ளன.

2.1 வணிகர்களுக்கான எழுத்து விருத்தி

தமிழின் இத்தகைய வணிக எழுச்சி காரணமாகக் கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துத் தமிழகத்தில் நடைமுறைப்படத் தொடங்கியிருந்தது. அதற்கு முந்திய குறியீடு முயற்சிகள் இவ்வாறு வடிவங் கொள்ள ஆரம்பித்து கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரை வணிகம் வளர்ந்ததோடு அதற்கு அவசியப்பட்ட தமிழ் பிராமி எழுத்தும் வளர்ந்தது. வீரயுகப் பாடல்கள் அக்காலத்தில் எழுத்தைப் பயன்படுத்த முயலாத போது, வணிகத் தேவையே இந்த எழுத்து விருத்தியை ஏற்படுத்தி வந்தது. அக்காலத்துக்கு உரியனவாய் ஏராளமான பாறை எழுத்துகளும் உடைந்த பாறை ஓடுகளின் எழுத்துகளும் கண்டறியப்பட்டுப் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பானையோடுகளில் எழுத்துப் பொறிப்பு வணிகப் பரவலாக்கத்தையும் அதற்கு அவசியப்பட்டதான எழுத்துப் பரவுகையையும் காட்டுவதை வலியுறுத்திய ஐராவதம் மகாதேவன், இனியும் அதிகமாய்ப் புதிய பாறை எழுத்துக்களை விடப் பானையோடு எழுத்துக்களே கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு என வலியுறுத்துகிறார். பரவலான எழுத்துப் பாவனை நிலவிய காலம் அது என்பதை அவர் வலியுறுத்துவார். இத்தகைய ஒருகல்விச் சமூகமாகப் பரிணமிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றதாகத் தமிழ் மண் துலங்கிய பின்னணியிலேயே திருக்குறள் பிறந்துள்ளது என்ற வரலாற்றுணர்வே திருக்குறளின் கல்விச் சிந்தனையை மட்டிட அவசியமான முன் தேவையாகியுள்ளது.

2.2 பண்பாட்டுப் புரட்சி

"மன்னன் எவ்வழி மக்கள் அவ்வழி" என்பதாக இருந்த முடிவேந்தர் காலத்துக்குப் பொருத்தப்பாடு குறைவாகக் காணப்பட்ட குறள், மக்கள் யுகத்தில் முதல் நிலை நூலாக முன்னிலை பெறமுடிந்துள்ளமை கவனிப்புக்குரியது. உழைப்பவர் கண்ணீர் ஏய்ப்பவர் செல்வத்தைச் சிதைக்கும் "படை" எனச் சூளுரைத்தவர் வள்ளுவர். "கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச் சூழாது செய்யும் அரசு" (554) என்ற வள்ளுவர் நோக்கில் தமிழக சமூக மாற்றச் செல்நெறி அமைந்ததை வரலாறு உணர்த்தியுள்ளது. திருக்குறள் தோற்றம் பெற்று இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகள் கடந்தபோதுவணிகவர்க்கமே அரசுச் செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது. வணிகர்கள் சுதந்திரமாக வர்த்தக

நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கேற்ற பாதுகாப்பான சந்தையாக நாட்டை வழிநடத்துவதே அரசியல் எனக் கருதப்பட்டது. அத்தகைய பாதுகாப்பைக் கோவலனுக்கு வழங்கத் தவறியபோது அரசியல் பிழைத்ததாகப் பாண்டிய மன்னன் அதிர்ச்சியுற்று இறந்ததை அறிவோம். நீர்ப்பாசனம், விவசாயக் கருவிகளின் விருத்தி "கற்க கசடறக் கற்பவை" என்பதன் வாயிலாகக் கல்வியின் அடிப்படை அம்சங்களில் ஒன்றான அறிதலுக்காகக் கற்றலுக்கு அழுத்தமான வரைவிலக்கணத்தை வழங்கியுள்ளார் வள்ளுவர். கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் தமது காலச் சூழலின் வரையறையின் பிரகாரம் கற்க வேண்டியனவற்றையும் பட்டியலிட்டுத் தருவதுண்டு; வள்ளுவரோ கற்பவை எனவென அவரவர் கால தேச நிலவரத்துக்கு ஏற்புடையதாக இனங்காண இடமளித்துவிடுகிறார். அவை குற்றங்குறை காணவியலாத் தெளிவுடன் கற்கப்பட வேண்டும் என்பதனை அழுத்துகிறார். அறிதலுக்குரிய விடயங்களைப் பல அதிகாரங்கள் ஊடாக விரிவாகக் குறள் விளக்கிச் சொல்கிறது. காலமறிதல், இடமறிதல், வலியறிதல், அவையறிதல் என்பனவாக எட்டு அதிகாரங்கள் (22, 43, 48, 49, 50, 71, 72, 85, ஆகிய அதிகாரங்கள்) அறிதலுக்குரியவற்றை இனங்காட்டும். தெரிதல் மற்றும் அறிவை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழிமுறையான சொல்வன்மை பற்றி 47, 51, 52, 65, 88 ஆகிய ஐந்துஅதிகாரங்கள் துலங்குவதைக் காண முடியும்.

3.2 செயலாற்றுவதற்காகக் கற்றல்

உடை கசங்காத உயரதிகாரத்துக்கான கடவுச்சீட்டாகவன்றிச் செயலாற்றுவதற்கான பிரயோகக் கருவியாக அறிவு அமைந்தாக வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தும் வகையில் 'கற்பவை கற்ற பின் நிற்க அதற்குத் தக' எனக் கூறுகிறார் வள்ளுவர். செயலாற்றுவதலுக்காகக் கற்றல் எனும் வகையில் செயலுக்கு வள்ளுவர் வழங்கும் இடம் காத்திரமானதாகும். 'பொருளல்லது இல்லை பொருள்', 'இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்', 'செய்க பொருளை', 'ஒண் பொருள் காழ்ப்ப இயற்றுக்', 'தீதின்று வந்த பொருள்தான் அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும்', 'அருளொடும் அன்பொடும் வாராப்பொடும் புல்லார் புரள விடு' என்று பலவாறாய்ச் செயலின் அவசியத்தையும் அதன் போது கவனிக்க வேண்டிய அறவழியையும் காட்டுகின்றார் வள்ளுவர்.

3.3 சேர்ந்து வாழக் கற்றல்

அன்பும் அறனும் முந்துற அமையும் செயற்பாடு தனிமனிதர் தம்மை முனைப்புறுத்துவதற்கு அன்றிச் சமூக மேம்பாட்டுடன் ஒவ்வொருவரும் இன்புற்று வாழக் களம் அமைத்துத் தரும். 'ஒருவர் எல்லோருக்குமாக, எல்லோரும் ஒருவருக்காக' எனும் பொதுமைப்பண்பு இவ்வகையில் மேலோங்கி வருதலைக் காண முடியும். எல்லோரும் ஒருவர் போல் ஒன்று பட்டு வாழத்தக்க உயர் விழுமியச் சமூகமொன்றில் சேர்ந்துவாழத்தலுக்கான கற்றலின் அடிப்படையினை வள்ளுவம் மிகச் சிறப்பாகவே வழங்கியுள்ளது.

"அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம் செறிதோறும் சேயிழைமாட்டு" (1110) எனக் காமத்துப் பாலில் அறிதலின் அடிப்படை இலக்கணத்தை உவமித்துக் காட்டியவர் வள்ளுவர். குறளின் காமத்துப் பால் வட இந்திய மரபையொட்டி உடல் சார்ந்ததாக அல்லாமல் வீரயுகத் தமிழ் மரபின் சாராக அகம் சார்ந்த உணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதைக் காணமுடியும். இத்தகைய அகத்திணைக் கல்வி, மனமொத்த காதலரிருவர் கொள்ளும் உறவு குடும்ப உறவுகளாய்ப் பரிணமித்துச் சமூக உறவுகள் அனைத்தினுள்ளும் சுவறும் வண்ணம் விஸ்தரிக்கத் தக்கதாயுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

உணவிற்பம் அலாதியானது; அதற்காக எப்போதுமே உண்ட வண்ணமிருந்து விட முடியாது. சமீபாடு அவசியப்படுவதால் இடைவெளி வேண்டப்படுகிறது. காதலர் கூடி முயங்குதல் பேரின்பமேயாயினும் அதனைப் பூரணத்துவம் கொள்ளச்

செய்யுமளவில் ஊடுதல் தேவையாயுள்ளது. இதனை "உணவினும் உண்டது அறல் இனிது, காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது" (1326) எனும் குறள் காட்டி நிற்கிறது. இங்கே ஊடல் என்பதற்கு காதலர் பொய்க் கோபமாக உரைகாணப்பட்டுள்ளமை பொருத்தமற்றது. ஊடல் என்பதற்கு விலகியிருத்தல் எனும் பொருளும் உள்ளமையை இவ்விடத்தில் பொருத்திப் பார்ப்பது அவசியமாகும். "மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலரதன் செவ்வி தலைப்படுவார்" (1289) ஆதலின், விலகலும் காற்றுப் புக இடமில்லா அணைப்பில் முயங்கலும், எது எப்போது எந்தளவில் என அறிந்திருத்தலும் மற்றவரைப் புரிந்து கொள்ளக் கற்கப் பயிற்சி தரும் அம்சங்கள்.

"ஊடுதல் காமத்திற்கின்பம் அதற்கு இன்பம் கூடி முயங்கப் பெறின் (1330). விலகி இருப்பதும் ஒரு உச்ச இன்பமே ; மீண்டும் கூடி முயங்கும் போதே அதன் அதியுயர் உச்சம் உத்தரவாதப்படும். இது வெறும் காமத்துப் பாலுக்கான விவகாரமல்ல. மிகச் சிக்கலான சமூக உறவுகளின் போது கவனங்கொள்ளத்தக்க படிப்பினை இதன்கண் உளது. நட்பு சக்திகளுடன் போராட நிர்ப்பந்திக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் தவிர்க்க முடியாதன. அத்தகைய வேளைகளில் ஒரு விலகலுடன் கடும் விவாதங்களை முன்னெடுப்பது அவசியம் ; உயர்நிலையான ஐக்கியத்தைச் சாத்தியமாக்கும் வாய்ப்பை உணர்ந்தவாறு அந்தச் சர்ச்சைகள் இடம்பெறுவதை உத்தரவாதப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஐக்கியம் - போராட்டம் - ஐக்கியம் என்ற வடிவத்துக்குரியதாக அது அமையும். ஐக்கியப்படுகின்ற உணர்வுடன் முரண்பாட்டுத் தீர்வுக்காகப் போராடுவது, அதன்போது சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்த தெளிந்த மனதுடன் மேலும் வலுவான ஐக்கியத்தை வந்தடைவது என்பதை ஐக்கியம் - போராட்டம் - ஐக்கியம் குறிப்பிடுகிறது. தாராளவாதப் போக்காகச் சிறிய முரண்தானே எனக் கண்டு கொள்ளாமலே விடுதலும் தவறு ; சிறிய முரணை விவாதிக்கும் முறை புரியாமல் பகை முரணாக்கிப் பிரிவினைக்கு வழிகோலுதலும் தவறு. ஆக, கருத்தொருமித்த காதலர் உயர்விழுமியச் சமூகம் ஒன்றின் அடிப்படை அலகாகத் திகழ்வார்.

3.4 வாழக் கற்றல்

மற்றவரைப் புரிந்து கொண்டு பன்முகப் பண்பாடுகளுடன் இணங்கி வாழக் கற்றுக் கொள்ளும் ஒருவர் தனது சுயம் சார்ந்து திருப்தியுற வாழ்ந்து பூரணத்துவம் எய்தும் வழிமுறைகளைக் கற்றுக் கொள்ளுதலும் அவசியமானதாகும். சேர்ந்து வாழக் கற்றல் என்பது சுயத்தை அழித்தல் ஆகாது. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்குதல் அவசியம் எனக் கூறிய வள்ளுவர் "எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை அதிர வருவதோர் நோய்"(429) என்பதையும் வலியுறுத்தியுள்ளார். அறிவுடையார் இனி வருவது (ஆவது) புரிந்து கொண்டு அதிர்ச்சிக்கு இடமற்றவகையில் தற்காத்தல் சாத்தியம். இவை சார்ந்த சீர்மியக் கல்விக்கான பண்பு திருக்குறள் முழுமையும் விரவிக் காணப்படுகின்றது. அவற்றை மு. வரதராசனின் "திருக்குறள் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்" எனும் நூல் மிகச் சிறப்பாகவே விளக்கியுள்ளது.

3.5. ஆசிரியத்துவம்

ஜனநாயகப் பண்புமிக்க குடியுரிமைச் சமூகத்தைக் கல்வி வாயிலாகக் கட்டியெழுப்பி முன்னேறிச் செல்லும் மாற்றங்களை நிகழ்த்தவும், ஏற்று இயைபாக்கம் அடையவும் வழிகாட்டிய வள்ளுவர். ஆசிரியர் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. இடைக்காலத்து ஆசிரியர் இலக்கணத்துடன் வள்ளுவம் உடன்பட முடியாது. மக்கள் யுகத்துக்கான ஆசிரியத்துவம் திருக்குறளில் இல்லாமல் இல்லை. கல்வியென்பது அறிவுத் தொகுதியைத் திணிப்பது எனும் கடந்த காலக் கருத்துக்குரியதோ, தொழில் உலகுக்குப் பொருத்தப்படாக்கித் தொடர்பாடல் திறனூட்டல் என்ற இன்றைய அதி நவீனத்துவச் சிந்தனையின் பாற்பட்டதோ அல்ல முன்னர் பாடமையக் கல்வி ஆசிரியரைத் திணிப்பவராக ஆக்கியது. இன்றைய அதிநவீனத்துவம் பிள்ளை மையக் கல்வி எனும் பேரால் ஆசிரியருக்குரிய பங்குப் பாத்திரத்தைக்

கொச்சைப்படுத்துகின்றது. அவ்வாறன்றிப் பெரியோர் துணை மற்றும் நட்பு சார்ந்து திருக்குறள் காட்டும் ஆசிரியத்துவம் உயர்விழுமியச் சமூகத்துக்குப் பொருத்தமுடையதாக இருப்பதைக் காணலாம். இந்த நோக்கில் 45, 46, 79, 80, 81, 82, 83 ஆகிய அதிகாரங்களை ஆராய்தல் பயனுள்ளது.

அந்த வகையில் வாழ்வியல் வழிகாட்டும் உயர் கல்வியியல் சிந்தனைக் கருவுலமாகத் திருக்குறள் துலங்குவதனை நுண்ணாய்வுகள் வாயிலாக வெளிக் கொணர்தல் கல்வியியலாளர்களது அவசியப் பணியாகும். அறிவறிதல் எனும் பதம் குறளில் நான்கு தடவைகள் வருகின்றது. இது வெறும் இரட்டைக் கிழவியன்று. ஆழ்ந்த பொருளுடையது. கற்றலுக்காகக் கற்றல் என்பதை ஒத்த அறிவை அறிந்திருத்தல் - கற்றல் கோட்பாடு சார்ந்தது. வள்ளுவரது கல்வியியல் புலமையை உணர்த்துவது. வணிகம் முனைப்புற்றிருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் சிக்கலான நிர்வாகப் பணிகளை முகாமைத்துவம் செய்ய அவசியம் இருந்தது. அவற்றுக்கு அனுசரணையான அரசமுறை வகுக்கப்பட்டிருந்தது. அவற்றை ஒழுங்கமைப்பதுடன், அவ்வழி இயங்கும் குடிச்சமூகம் ஒன்றை வரையறுத்து விருத்தி செய்யவும் வேண்டியிருந்தது. இவையனைத்தின் காரண காரணியான கல்வியியல் சிந்தனை முறையியலை வள்ளுவம் சிறப்புற வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. பேரரசுகள் தகர்ந்து பல நூறு அரசுகள் காணப்பட்டதும், அதிகாரம் பெறத்தக்க இரு வர்க்க சக்திகளான வணிகர்கள் விவசாயிகளிடையே சமத்துவம் நிலவியதுமான ஒரு காலப் பின்னணியில் வெளிவந்தமையினால் அது சமத்துவக் கருத்தியலை வரித்திருந்தது. அதன் பேறாக இன்றைய மக்கள் யுகத்துக்கும் எதிர்காலச் சமத்துவ சமூகத்துக்கும் அதிகம் பொருத்தப்பாடுடையதாகத் திருக்குறளும் அதன் கல்விச் சிந்தனையும் திகழ்கின்றன.

திசை காட்டும் தேவாங்கு

தேவாங்கு பற்றித் தெரியாதவர்கள் இருக்கமுடியாது. தேவாங்கை வடக்கு நோக்கி என்றும் குட்டிச்சிராங்கம் என்றும் அழைக்கின்றார்கள். தேவாங்கு எப்போதும் சூரியனுக்கு எதிர்த்திசையிலேயே முகத்தை வைத்துக்கொள்ளும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு பார்த்தால் தேவாங்கை 'மேற்கு நோக்கி' என்றே கூறவேண்டும். ஆனால் 'வடக்கு நோக்கி' என்று கூறப்படுகிறது. காரணம் ஏன்தெரியுமா?

கடலில் திசையைக்காட்ட மாலுமிகள் திசைகாட்டியைப்(Compass)பயன்படுத்துவது இயல்பு. இத்திசைகாட்டியை மலையாளத்தில் வடக்கு நோக்கி என்றனர். திசைகாட்டியில் உள்ள காந்த ஊசி வடக்குத்திசையையே காட்டும். எனவே திசைகாட்டி வடக்கு நோக்கி என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நடுக்கடலில் மழைக்காலங்களிலும், சூரியன் தெரியாத நாட்களிலும் தேவாங்கு நோக்கும் திசையைக் கொண்டே, மாலுமிகள் திசையை அறிந்து கொண்டனர். அரேபிய மாலுமிகள் முற்காலத்தில் கடற்பயணத்தின் போது தேவாங்கு ஒன்றை அழைத்துச் செல்வதையும் வழக்கமாக்க கொண்டனர்.

மேலும் சிராங்கு என்றால் அரேபிய மொழியில் மாலுமி என்று பொருள். தேவாங்கும் திசையைக் காட்டியதால் அதனை குட்டிச் சிராங்கு என்றனர்.

பொதுவாக தேவாங்கு அடர்ந்த காட்டுப் பகுதிகளிலே காணப்படும். தேவாங்கு மிகவும் சாதுவான விலங்கு. பகல் நேரங்களில் இலைகளில் மறைந்துகொண்டு தூங்கும். இரவில் வெளியே நடமாடும். தேவாங்கு தூங்கும் போது தலையை இரு கால்களுக்கு இடையே புதைத்துக்கொண்டு பந்துபோல் சுருண்டு தூங்கும்.

பொதுவாக தேவாங்குகள் பிற விலங்குகளைக் கண்டால் தானே ஒதுங்கிச் சென்றுவிடும். எப்போதேனும் தேவை ஏற்பட்டால் தாக்கும். இதன் உணவு பூ, பழம், பூச்சி, பறவை, பல்லி போன்றவை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேவாங்கு ஒரு குட்டியை ஈன்றெடுக்கும். தேவாங்கின் நகம், முடி அதிஸ்டப் பொருளாக கருதப்படுகிறது. தேவாங்கின் நகம், முடி இவற்றைக் கொண்டு தாயத்துக்கள் செய்யப்படுகிறது. இதனால் தேவாங்குகள் அழிக்கப்படுவதுமுண்டு.

விசேட தேவையுள்ளோரின்

கல்வியும் உரிமைகளும்

ஏ. ஆர். எம். ஜிப்ரி
E. Ed (Hons), Dip.in.Sp.Education,
Dip.in.Agri., Sp. Trained Maths & Science
ஜீலான் மத்திய கல்லூரி,
ஹேனமுல்லை,
பாணந்துறை.

உலகில் பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சுதந்திரமாய் வாழும் உரிமை உண்டு. உயிர் வாழ்வதற்கும் கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கும் கல்வி கற்பதற்கும் தன்னை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கும் சுதந்திரமாய் பொழுதுபோக்குவதற்கும் தனது மதத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கும் என்று ஏராளமான உரிமைகள் இருக்கின்றன. இதில் எந்தவிதமான பாரபட்சமும் கிடையாது.

ஒரு மனிதன் பிறக்கும்போது அல்லது பிறப்புக்கு முந்திய, பிந்திய நிலைகளில் பல்வேறு காரணங்களால் பொதுவான மனித இயல்புகளில் இருந்து மாறுபடலாம். இருப்பினும் அவர்களும் மனிதர்களே. அப்படிப்பட்டவர்கள் விசேட தேவையுள்ளோர் என வரையறை செய்கின்றோம். இவ்வாறு மாணவர்களை வரையறை செய்யும்போது குறைபாடுகள், இயலாமைகள் உள்ளவர்களுடன் திறமைசாலிகளையும் விசேட தேவையுடையவர்களாகவே கணிக்கின்றோம்.

பிரித்தானியாவின் 1944 ஆம் ஆண்டின் கல்விச் சட்டத்தில் கல்வியில் விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகள் பத்து வகையினராகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 1950 இல் விசேட தேவையுள்ள பிள்ளைகள் 12 வகையாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

இலங்கையில் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் தொழில்சார் அபிவிருத்தி மையம் விசேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தியுள்ளது

- மிகத்திறனும் விசேட நிபுணத்துவமும்
- பார்வை குறைபாடு
- கேட்டற் குறைபாடு
- குருட்டுத்தன்மையும் செவிட்டுத் தன்மையும்
- உடல் ஊனங்கள் மற்றும் ஆரோக்கியக் குறைபாடு
- மந்தமான உளவளர்ச்சி
- கற்றற் குறைபாடுகள்

இவ்வாறு விசேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளுக்கு அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் விசேடமான கல்விச் சேவை ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுவது போல் இலங்கையிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. ஏனைய தெற்காசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது இலங்கை முன்னணியில் திகழ்கிறது.

விசேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளுக்கான திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தும் கல்வி முறையே விசேட கல்வி என அழைக்கப்படுகிறது.

உடல், உள அல்லது அங்கக் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளுக்கும் மனவெழுச்சி, நடத்தைப் பிரச்சினையுள்ள பிள்ளைகளுக்கும் அடிப்படைத் தேவைகள், அன்பு, காப்பு, கணிப்புத் தேவைகள் நிறைவேறாதவர்களுக்கும், மெல்லக் கற்போர், விசேட கற்றல் பிரச்சினையுள்ளவர்கள், மீத்திறனும் அதிவிசேட நிபுணத்துவமும் உள்ள பிள்ளைகளுக்கும் வேண்டிய கற்றல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் தயாரிக்கப்படும் ஆலோசனைச் செயற்பாடுகளே விசேட கல்வி என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது.

பிள்ளைகளின் அறிவு, ஆற்றல், திறன், திறமைகள், குறைகள், குறைபாடுகள், தேவைகள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளை சரியாக இனங்கண்டு பொருத்தமான கற்பித்தல் தொழில்நுட்ப முறைகள் மூலம் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற விதத்தில் விசேட கல்விச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. அதாவது மாணவர்களின் தனியாள் வேறுபாடுகளுக்கேற்ப உத்திகளையும் சாதனங்களையும் கையாண்டு கற்பிக்கப்படுகின்ற ஒரு முறையாக விசேட கல்விச் செயற்பாடு காணப்படுகிறது.

எமது நாட்டில் சுமார் 43 இலட்சம் மாணவர்கள் பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்கின்றனர். இவர்களுள் 10 சதவீதமானவர்கள் ஏதாவதொரு வகையில் பாதிக்கப்பட்டு அல்லது பாசுபடுத்தப்பட்டு விசேட கல்வித் தேவையுடையவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இன்று உலகில் சுமார் 600 மில்லியன் அங்கவீனர்கள் இருப்பதாகவும் இவர்களுள் 2/3 பங்கினர் தெற்கு அல்லது தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் வாழ்வதாகவும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஆசிய மற்றும் பசுபிக் பிராந்திய பொருளாதார சமூக ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அவர்களில் 1/3 பங்கினர் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்வதாகவும் அவர்களுள் 10 சதவீதத்தினர் மாத்திரமே கல்வி கற்கின்றனர் எனவும் அந்த அறிக்கையில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

உலகளாவிய ரீதியில் இந்த நிலை தொடர்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் அதன் உறுப்பு நிறுவனங்களும் பல்வேறு திட்டங்களை மேற்கொண்டிருந்தன. 1981 ஆம் ஆண்டினை வலது குறைந்தோருக்கான சர்வதேச ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தியமை, மனித உரிமைகள் சாசனம், சிறுவர் உரிமைகள் சாசனம் என்பனவற்றில் இது தொடர்பான விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயத்தின் உறுப்புரை 23, 28 ஆகிய இரண்டும் கல்வி சார்ந்த விடயங்கள் பற்றி தனித்தனியாக விபரிக்கின்றன. மற்றும் ஐந்து உறுப்புரைகள் கல்வி சார்ந்த இலக்குகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

“ஊனமுற்ற பிள்ளை கண்ணியத்துடன் வாழ்வதற்கும் முடிந்தவரை சிறப்பான முறையில் தன் சொந்தக்காலில் நிற்கவும் சமுதாயத்துடன் இணைந்துகொள்ளவும் வாய்ப்புப் பெறும்பொருட்டு விசேட பராமரிப்பு, கல்வி, பயிற்சி என்பனவற்றைப் பெறும்” என்பதை சிறுவர் உரிமை சாசனத்தின் 23 ஆவது உறுப்புரை வலியுறுத்துகிறது.

இதன் முதலாவது பந்தி “உள அல்லது உடல் ஊனமுடைய பிள்ளை அதன் கௌரவத்தை உறுதிப்படுத்துவதும், சுயபலத்தை ஊக்குவிப்பதும் சமுதாயத்தில் தீவிரமாய்ப் பங்கு கொள்ளக் கூடியதுமான நிலைமைகளில் முழுமையான, கண்ணியமான வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதை அரசு தரப்பினர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என உறுதிப்படுத்துகிறது.

இரண்டாவது பந்தியில் “ஊனமுற்ற பிள்ளை விசேட பராமரிப்பு உரிமையுள்ளது என்பதை அரசு தரப்பினர் அங்கீகரிப்பதுடன் தகுதியுள்ள பிள்ளைகளுக்கும் அதன் பராமரிப்புக்கும் மூலவளங்களுக்கு அமைய வழங்கப்படுவதை ஊக்குவதற்கு உறுதிப்படுத்தவும் வேண்டும். இந்த உதவி பிள்ளையின் நிலைபரத்துக்கும் பெற்றோர் அல்லது பிள்ளையைப் பராமரிக்கும் ஏனையோரின் சூழ்நிலைகளுக்கும் பொருத்தமானதாக இருத்தல் வேண்டும்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது பந்தி “ஊனமுற்ற பிள்ளைக்கு விசேட தேவை உண்டென்பதை ஒத்துக்கொண்டு, இரண்டாவது பந்தியில் குறிப்பிட்டவாறான உதவியை முடியுமான போதெல்லாம் இலவசமாக வழங்குதல் வேண்டும். இது விடயத்தில் பெற்றோர் அல்லது பிள்ளையைப் பராமரிப்போரின் நிதி நிலைமையைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். மேலும் பிள்ளையை கலாசார, ஆன்மீக மேம்பாடு அடங்கலாக முழுமையான சமூக ஒருமைப்பாட்டையும் தனிப்பட்ட முன்னேற்றத்தையும் அடைவதற்கு ஏற்றதான தொழில்புரியும் பக்குவம், பொழுதுபோக்கு வாய்ப்புக்கள் ஆகியவற்றை சிறப்பான முறையில் பெறுவதை உறுதிப்படுத்தும் பாங்கில் அவ்வுதவி அமைதல் வேண்டும்” என வலியுறுத்துகிறது.

நான்காவது பந்தியில் “ஊனமுற்ற பிள்ளையின் நோய்த்தடுப்பு, பராமரிப்பு, வைத்திய, உளவியல் மற்றும் நடைமுறைச் சிகிச்சை ஆகிய துறைகளில் பொருத்தமான தகவல் பரிமாற்றம் நடைபெறுவதை சர்வதேச ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையுடன் அரசு தரப்பினர் ஊக்குவித்தல் வேண்டும். இதில் புனர்வாழ்வுக்கான முறைகள், கல்வி மற்றும் தொழில் சார்ந்த தேவைகள் பற்றிய தகவல்களைப் பரப்புதலும் அடங்கும். ஊனமுற்ற பிள்ளைகள் மேற்படித் துறைகளில் தமது ஆற்றலை விருத்தி செய்வதற்கும் வாய்ப்பளிப்பதாக இது அமையும். இது விடயத்தில் வளர்முக நாடுகளின் தேவைகள் குறிப்பாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும்” என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் 28 ஆவது உறுப்புரை கல்வி என்ற தலையங்கத்தில் பின்வரும் கருத்தை எடுத்துக் கூறுகிறது.

“கல்வி பயிலும் உரிமை பிள்ளைகளுக்கு உண்டு. அரசாங்கத்தின் கடமை ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயமாகவும் இலவசமாகவும் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்துதல். ஒவ்வொரு சிறுவருக்கும் வெவ்வேறு வகையான இடைநிலைக் கல்வி பெறும் வாய்ப்பை வழங்குதல். ஆற்றலின் அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் உயர் கல்வி கிடைக்கச் செய்தல். பாடசாலையின் ஒழுக்க விதிகள் சிறுவர்களின் உரிமையையும் கௌரவத்தையும் மதிப்பதாக அமைதல் வேண்டும். இந்த உரிமையை நிலைநாட்டும் பொருட்டு அரசாங்கம் சர்வதேச ஒத்துழைப்பில் ஈடுபடல் வேண்டும்.”

இந்த உறுப்புவரையில் கல்வி கற்கும் உரிமை சகல பிள்ளைகளுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பதம் வலது குறைந்த பிள்ளை ஒதுக்கப்படுவதை அல்லது ஒதுங்குவதைத் தடுக்கிறது. இதே போல் ஒவ்வொரு சிறுவருக்கும் வெவ்வேறு வகையான இடைநிலைக் கல்வி என்பது தனியாள் வேறுபாட்டிற்கிணங்க மாணவரை மையமாக வைத்து கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

1994 ஜூன் 7 ம் திகதி தொடக்கம் 10 ம் திகதிவரை ஸ்பெயின் நாட்டின் சலமென்கா நகரில் இலங்கை உட்பட 92 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்ட கல்வி மாநாட்டிலும் கல்வி மற்றும் விசேட கல்வி தொடர்பான தீர்மானங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன.

‘மானிட உரிமை கல்வி உரிமை’ என்றும் ‘சகலருக்கும் கல்வி பாகுபாடின்றி வழங்கப்படவேண்டும்’ என்றும் அதில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

கல்வியைப் பெற முடியாது போனவர்கள், தொடர முடியாமல் இடைவிலகியோர், குறைபாடுடையோர், இயலாமையினர், வலது குறைந்தோர், இயலுமையுடையோர் சகலருக்கும் கல்வி பாகுபாடின்றி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இதன் கருத்தாகும்.

இந்த மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களில் மற்றுமொரு முக்கிய விடயம்தான் விசேட தேவையுள்ள பிள்ளை சாதாரண பாடசாலையில் தான் வாழும் பிரதேசத்திலேயே கல்வி கற்க வேண்டும். இது சம்பந்தமான சட்டதிட்டங்கள் இல்லாமலிருந்தால் உட்படுத்தல் கல்வி (Inclusive Education) முறை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

இங்கு உட்படுத்தல் கல்வி என்பது தான் வாழும் சூழலில் இயலுமை இல்லாத பிள்ளையை இயலுமையுள்ள பிள்ளைகளுடன் சேர்த்து விசேட கல்விப் பயிற்சி பெற்ற

ஆசிரியர் ஒருவரின் துணையுடன் ஒரே வகுப்பில் வைத்து ஒரே ஆசிரியரால் மேற்கொள்ளப்படும் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளைக் குறிக்கிறது.

மேலும் பிள்ளைகளின் வேறுபாடுகள், இயலாமைகள் போன்வற்றுக்கு அழுத்தம் கொடுக்காது அனைத்துச் சந்தர்ப்பங்களிலும் சமவயதுக் குழுவினருடன் சேர்ந்து ஒன்றாகக் கற்பதற்கு இடமளிக்கப்படுவதுடன் இயலாமை உள்ளவர்களின் உரிமையையும் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என்பது சமமென்கா அறிக்கையின் மற்றொரு விசேட அம்சமாகும்.

இதேபோல் 1990 மார்ச் மாதம் தாய்லாந்தின் ஜொம்ரியன் நகரிலும் 2000 இல் செனகல் நாட்டின் டர்கா நகரிலும் அதே ஆண்டில் பிரான்ஸின் பரிஸ் நகரத்திலும் நடாத்தப்பட்ட உலகளாவிய கல்வி மாநாடுகளிலும் "சகலருக்கும் கல்வி" என்ற தொனிப்பொருளே ஒங்கி ஒலித்தது. சகலருக்கும் என்ற பதத்துக்குள் இருந்து வலது குறைந்தோரையோ இயலாமை உடையோரையோ வேறாக்கிட முடியாது என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

எமது நாட்டின் அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தின் உறுப்புரை 12 (1) "சட்டத்தின் முன் மனிதர்கள் எல்லோரும் சமமானவர்கள். அத்துடன் அவர்கள் சட்டத்தினால் சமமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும் உரித்துடையவர்கள்" என்கிறது.

இதிலிருந்து நம் நாட்டின் சட்டத்துறை சகலருக்கும் சமவாய்ப்பை அளிப்பதனால் கல்வித் துறையில் வலது குறைந்தோருக்கு, விசேட தேவையுள்ளோருக்கு அநீதிகள், பாகுபாடுகள், பாரபட்சம் காட்டப்படுவது தடுக்கப்படுகிறது.

இதே வேளை இதன் 12 (4) உறுப்புரையானது இவ்வாறானவர்களுக்கு மேலும் சிறப்புச் சலுகையைப் பெற்றுக்கொடுப்பதைக் காணலாம். "இயலாமையுள்ள ஆட்களின் முன்னேற்றத்துக்காக சட்டத்தின் மூலம், துணை நிலைச் சட்டவாக்கத்தின் மூலம் அல்லது ஆட்சித்துறை நடவடிக்கைகள் மூலம் சிறப்பு ஏற்பாடு செய்யப்படுவதை தடுத்தலாகாது" என்கிறது.

எனவே வலது குறைந்தவர்களை கல்வி நிறுவனங்களால் சேர்த்துகொள்வதில் பாரபட்சம் காட்டுவது ஒரு மனித உரிமை மீறலாகும். இந்த நாட்டில் ஏனைய பிள்ளைகளுக்கு இருக்கும் சகல உரிமைகளும் அவர்களுக்கும் உண்டு. இது மீறப்படுகின்றபோது மாகாண மேல் நீதிமன்றங்களில் மனுவினை தாக்கல் செய்வதற்கான வாய்ப்பினை 1996 ஆம் ஆண்டின் 28 ம் இலக்க அங்கக் குறைபாடுகள் நபர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் சட்டம் வழங்குகிறது.

அத்துடன் வலது குறைந்தோர் பாதிக்கப்படும் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் சட்ட உதவிகளையும் ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இலங்கை சட்ட உதவி ஆணைக்குழுவை நாடலாம்.

தர்ம சங்கடம்

ஆசிரியை ஒருவர் வகுப்பறையில் பாடம் நடாத்திக்கொண்டிருந்தார். அவர் கேட்கும் வினாக்களுக்கு மாணவர்கள் யாரும் சரியான விடை கூறவில்லை. எனவே, ஆசிரியை அவர்களை மிகவும் மோசமாகவே ஏசிக்கொண்டிருந்தார். மாணவர்கள் திருதிருவென முழித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

அன்று நடைபெற்ற பாடம் புவியியலாகும். துடுக்கான ஒரு மாணவன் எழுந்து "ரீச்சர்! இந்த உலகத்தின் எடை என்ன?" என்று கேட்டான். பதில் தெரியாத ஆசிரியை "மிக அருமையான கேள்வி எல்லாக்கேள்விகளுக்கும் நானே விடைகூறுகின்றேன், நீங்கள் சோம்பேறிகளாகி விட்டீர்கள் இந்தக்கேள்விக்கு நீங்களே நாளை விடை தேடிவாருங்கள்" என்று மாணவர்களைப் பணித்துத் தமக்குத் தெரியாததைச் சமாளித்துக்கொண்டார் புத்திசாதிரியமாக.

அன்று மாலையே அவர் நூலகத்திற்குச் சென்று பல நூல்களைப் புரட்டிப் பதில் கண்டுபிடித்தார். மறுநாள் மாணவர்களைப் பார்த்து "யாரேனும் பதில் கண்டுபிடித்தீர்களா?" என்று கேட்டார். பதில் யாரும் சொல்லவில்லை. மீண்டும் மாணவர்களை ஏசிவிட்டு விடையினை ஒருவாறு கூறிமுடித்தார்.

வினாக்கேட்ட அதே மாணவன் எழுந்து, "ரீச்சர்! இந்த எடை உலகிலுள்ள மனிதர்களையும் சேர்த்தா இல்லையா?" என்று கேட்டான். ஆசிரியையின் முறை இப்பொழுது விடைதெரியாமல் திருதிருவென முழித்துக் கொண்டிருந்தார் பாணைக்கும் அடிசறுக்கும் அல்லவா?

மின்கல்வியும் தமிழ்ச் சூழலும்

- ஓர் எளிய அறிமுகம்

எஸ். முரளிதரன்

ஜி. டி. இசெட்

அனுசரணை கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டம்

கல்வியமைச்சு

கணனிப் பயன்பாடு தொடர்பில் நம்மில் பலருக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் ஆவணங்கள் மற்றும் கடிதங்கள் தயாரிப்பது தான் என்ற நிலை மாறி படங்கள் வரைய மற்றும் கணனி விளையாட்டுக்கள் விளையாடவென அடுத்த மட்டத்துக்கு சென்று விட்டோம். பாடசாலைகளுக்கு கணனிகள் விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும் அவை உடையாமல் பாதுகாக்கப்படும் அக்கறை உச்சப்பயன்பாட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள தடையாக இருப்பதும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாக இருந்தாலும், கணனிக்கல்வி விழிப்புணர்வு சாதாரணமாக இந்த இறுக்கமும் தளர்ந்து வருகின்றமையை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் இந்த நிலைமை வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இல்லை. கணனிகள் அறிவுப் பெருக்கத்தின் நுழைவாயில்கள் என்பதை அனுமதித்து கல்வியின் ஒரு கூறாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள்.

கனடா, அவுஸ்திரேலியா, தென்கொரியா போன்ற நாடுகளில் ஆசிரியர் அன்றைய பாடத்தைச் சிறிது விளக்கிய பின் அது தொடர்பான சில இணையத் தள முகவரிகளை குறிப்பிட்டதும் மாணவர்கள் அவற்றில் தனியாகவோ குழுவாகவோ தேடுதல் நடத்தி, பாடம் தொடர்பான ஒப்படைகளுக்குத் தேவையான அறிக்கைகளைத் தயாரிப்பதும் அதற்குத் தேவையான புகைப்படங்களை டிஜிட்டல் கமரா மூலமாக எடுத்து அல்லது ஸ்கேன் ஊடாக படங்களை எடுத்து கணனி வழியாக இணைப்பதும் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட அறிக்கையை மின்னஞ்சலில் ஆசிரியர்க்கு அனுப்பி வைப்பதும் அவற்றைப் பார்வையிட்டு மதிப்பீடு செய்து மின்னஞ்சல் வழியாக மாணவர்களுக்கும் தேவையானால் பெற்றோர்களுக்கும் அனுப்பி வைப்பதும் அன்றாட செயற்பாடுகளாக இருப்பதை எனக்கு அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

இந்த உதாரணத்தை நான் சுட்டுவதற்கான காரணம் இன்றைய விரிந்ததும் விரைந்ததுமான மாற்றங்களை நிகழ்த்திவரும் அறிவுமைய உலகம் நவீன கல்வி முறையின் அடிநாதமாக E-learning என அழைக்கப்படும் மின்கல்வியை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது என்பதை நம்மில் பலரும் அறிவது அவசியமென்பதற்காகவே. இந்த மின்கல்வி முறையில் பொதிந்திருக்கும் அனுசூல, பிரதிகூலங்களை விவாதிப்பதை விடுத்து, விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாக மின்கல்வி முறையை கல்வி நடைமுறைகளோடு இணைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளும் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளும் சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்து முன்னோக்கிச் செல்கின்றன.

தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் (Information and Communication Technology – ICT) என்பது இன்றைய உலகமயமாக்க மற்றும் தாராளமயமாக்க பொருளாதார கொள்கைகளுக்கு வலுவூட்டும் ஒரு வினைத்திறனான அம்சமாக விளங்குகின்றது. அதன் மற்றொரு பரிமாணமாக இந்த வணிகமயமாக்கப்பட்ட ICT கல்வித் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்திவருவதாகும். அதன் காரணமாக இன்று ஒவ்வொரு மாணவனும் ஆரம்பக்கல்வி தொடர்பு கணனி மென்பொருள் மற்றும் கணணி வலையமைப்பு தொடர்பான சூழலுக்கப் பரிச்சயமாக வேண்டிய சூழல் விதந்துரைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மேலும் இந்த மின்கல்வியை இன்றைய உலகத்தில் கற்றல் முகாமைத்துவ முறை (Learning Management system) எனும் மாறுபட்ட கண்ணோட்டத்தில் அணுகிவருவது வருங்காலத்தில் கற்றல்-கற்பித்தல் கோட்பாடுகளுக்குப் புதிய பரிமாணங்களைக் கொண்டுவருவதும் தற்காலத்தில் நாங்கள் கடைப்பிடிக்கும் கோட்பாடுகள் வலுவிழந்து போவதும் தவிர்க்க முடியாதனவாகிவிடும்.

இவ்வாறான ஒரு பின்னணியில், இந்த மின்கல்வியில் இருக்கும் மின்னை அல்லது இலத்திரனியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட E க்கு Evolving அல்லது Extended என பொருள்கொள்ள வேண்டிய தேவையும் உருவாகும். அதாவது படிப்படியான வளர்ச்சி, எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியது, விருத்தியும் விரிவுபடுத்தக்கூடியதாகவும் உள்ளது என்பதன் அடிப்படையில் இந்த மின்கல்வியை நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த மின்கல்வியை எளிதாக மூன்று அடிப்படைகளில் நோக்கலாம். அவையாவன :

1. CBT – கணணி அடிப்படையான கல்வி எனப்படும் Computer Based Training
2. WBT - இணைய வழிப் பயிற்சி என சொல்லக்கூடிய Web Based Training
3. ICT - தகவல் தொடர்பு அடிப்படையான பயிற்சி எனப்படும் (Information and Communication (Technology) based Training.

CBT கல்வி என்பது பெரும்பாலும் CD-Rom என அழைக்கப்படும் இறுவட்டு, வன்தட்டுக்களைப் புத்தகங்களுக்கு மாற்றாக பயன்கொள்ளும் நுட்பம் கொண்டதாக காணப்படுகின்றது. எனவே புத்தகங்களை வாங்கிச் சுமந்து பாரிய இடப்பரப்பில் செய்யவேண்டிய கற்றல் தொழிற்பாடுகளைக் கணணி அடிப்படை கல்வியூடாக இலகுவாகத் தனது பாடத்துக்குத் தேவையான உள்ளடக்கங்கள், வரைபடங்கள் மற்றும் புகைப்படங்களைத் தேடிக்கொள்வதோடு CD-Rom களில் காணப்படுகின்ற இடைத்தாக்க முற்று கற்கும் அல்லது விளையாட்டு முறைகளை கையாண்டு, கற்கும் நுட்பங்களுடாக புத்தறிவையும் மீளவலியுறுத்தல்களையும் பெற்றுக்கொள்ளும் சாத்தியமும் இருக்கின்றது. இன்று சந்தையில் மிகக்குறைந்த விலையில் CD வடிவத்தில் கிடைக்கும் பிரிடானிகா கலைக்களஞ்சியங்கள், மொழி மற்றும் கணித விளையாட்டுக்களை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

CBT யின் வளர்ந்த நிலையே WBT ஆகும். CBT யில் முனைப்பாக இருக்கும் ஒரு வழிப்பாதைக் கல்விமுறையிலிருந்து வேறுபட்டு பரிமாற்றம் செய்யும் வகையில் அறிவைப் பிரயோகிக்க WBT வழி செய்கின்றது. தகவல்களை அல்லது கருத்துக்களை அல்லது பட்டெறிகைகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அவற்றை மற்றவர்களோடு பரிமாறுவதோடு அதனுடாகத் தெளிவையும் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பளிக்கின்றது. அதாவது வகுப்பறைகளில் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு பௌதிக நெருக்கத்தை உணர்வலைகளாக மாற்றம் செய்து நெருக்கத்தை உருவாக்கும் தன்மை இதில் காணப்படுகின்றது.

மின்கல்வி என்பது இணையத்தின் உபயோகம், கருத்துப்பரிமாற்றம், கற்றலுக்கான ஆதாரங்களையும் அடிப்படைகளையும் தேடிப்பெற்றுக்கொள்ளல், கற்றல் முகாமைத்துவம் என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய நிலையில் ICT வகைப்படுத்தப்பட்ட பயிற்சி நோக்கம் பெறுகின்றது. இதன்போது, கற்பவர், கற்பிப்பவர், கற்றல் மைய சாதனங்கள் என்பவற்றிடையே பலவழி தொடர்புகள் நிகழ்கின்றன.

இன்று இந்த மின்கல்வி முறையை ஒரே வகையான கல்வி முறையாக நோக்க இயலாது. இது பலவிதமான அம்சங்களை உள்ளடக்கிய கல்விமுறையாகும். இந்த அம்சங்களை ஓர் ஆரம்பமுயற்சி என்றவகையில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவையாவன:

1. முறைசாராக் கல்வி
2. ஒருங்கிணைந்த கல்வி
3. வலை/ இணையக் கல்வி
4. தொழில்சார் கல்வி

முறைசாராக் கல்வி என்பது பாடத்திட்டமில்லாமல் தனியாள் ஒருவர் சுயமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் கல்வி எனக் கருதப்படலாம். இவ்வகைக் கல்வியில் சுயமுயற்சியே முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகின்றது என்பதால் Individual Knowledge Management – தனியாள் அறிவு முகாமைத்துவம் எனவும் அதனைச் சுட்டுவர்.

இன்று இணையத்தளங்களுடாகக் கிடைக்கும் Google போன்ற தேடிகள், Kurl எனப்படும் தகவல்களைத் தேடிச் சேமித்து பரிமாற்றம் செய்யக்கூடிய கருவிகள், Wikis, Blogs எனச் சொல்லப்படும் தனியாள் அறிவு முகாமைத்துவ கருவிகள் என்பனவற்றைப் பயன்படுத்தி முறைசாரா வழிமுறையில் கற்கையில் ஈடுபடுபவர் தனது அன்றாட வேலைகளில் ஓரம்சமாகக் கற்றலையும் கருத்திற் கொண்டவராக இருப்பார்.

ஒருங்கிணைந்த கல்வி என்பது மாணவர் சுமுகமாக இருந்து கற்கும் வகுப்பறைக் கல்வியோடு வலைதள கல்வியையும் இணைத்துக்கொண்ட ஒன்றாகும். இதன்போது ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்தை சார்ந்து ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் வகுப்பறையில் தரப்படும் கல்வியை வலைத்தளங்களின் அனுசரணையோடு தமது அறிவை மேம்படுத்திக் கொள்ளும் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

வலைக்கல்வி என்பது முழுக்க முழுக்க வலைத்தளத்தின் மூலம் பயிலும் முறையாகும். இக்கல்வி முறையில் சம்பந்தப்பட்ட நபர் - தன்னை ஏதாவது ஒரு கல்வி நிறுவனத்தின் வலைப்பயிற்சித் தளத்தோடு தொடர்புறுத்திக்கொண்டு, அந்நிறுவனம் தாங்கிய பாடத்திட்டங்களைப் பயிலுதல் வேண்டும்.

தொழில்சார்ந்த கல்வி என்பது தனியாள் ஒருவரோ அல்லது ஒரு நிறுவனமோ தங்களின் வேலைச் சூழலுக்கு உகந்த முறையில் தேவையான அறிவு மற்றும் திறன்களை முன்னேற்றக் கூடியதான அம்சங்களை வலைத்தளம் ஊடாக ஊழியர்களுக்கு வழங்குவதாகும். இன்று பல தனியார் கம்பனிகள் குறைந்த செலவில் தங்கள் ஊழியர்களுக்கு இவ்வாறு வாண்மை மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டுக்காக செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றன.

இவ்வாறான மின்கல்வி முறை தமிழ் உலகத்துக்கு சாத்தியப்படாது என்ற கருத்தாக்கம் தமிழக மற்றும் அயலக (மலேசியா, சிங்கப்பூர்) சூழல்களை தகர்ப்படுவதை உணர்ந்த மின்கல்வி தொடர்பாக அறிஞர்கள் தமிழில் சமர்ப்பித்த இரண்டு கட்டுரைகளில் முக்கிய அம்சங்களை பின்வருமாறு முன்வைக்கலாம் :

இணைய வினாவிளக்கத்தின் வாயிலாகத் தமிழ் மொழி கற்பித்தல் என்பதாக 2003 ம் ஆண்டு சென்னை இணைய மாநாட்டில் சிங்கப்பூரைச் சார்ந்த டாக்டர் சீதாலட்சுமி தமிழ்கல்வி சூழலுக்கு எவ்வாறு இணையத்தை அறிமுகப்படுத்தலாம் என்பதான கருத்துக்களை சிங்கப்பூர் பாடசாலைகளை கவனத்திற்கொண்டு முன்வைத்துள்ளதைப் பார்ப்போம். குறிப்பாக அவர் தமிழ் மொழியில் கட்டுரைகள் படைக்குமாற்றலை மேம்படுத்துவது தொடர்பான உதாரணத்தையும் எடுத்துக்கூறியுள்ளதும் நோக்கத்தக்கது.

சீரிய அரசாங்கத்துக்கும் உழைக்கும் மக்களுக்கும் பெயர்பெற்ற சிங்கப்பூர் தனது ஒரே வளமான மனித இனத்தைக் கல்வியின் வழியே தொடர்ந்து மேம்படுத்தி வருகிறது. இதன் அதிகாரத்துவ மொழிகளாக ஆங்கிலம், சீனம், மலாய், தமிழ் ஆகியன திகழ்கின்றன. சிங்கப்பூரில் பாலர் பள்ளி முதல் தொடக்கக் கல்லூரி வரை மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தை முதல் மொழியாகவும் சீனம், மலாய், தமிழ் போன்ற மொழிகளைத் தாய்மொழிகள் என்ற பெயரில் இரண்டாம் மொழி நிலையில் பயின்று வருகின்றனர். எறக்குறைய 18,000 இந்திய மாணவர்களுக்குச் சுமார் 500 தமிழாசிரியர்கள் தமிழைப் பயிற்றுவிக்கின்றனர்.

சிங்கப்பூரில் எல்லாப் பாடங்களையும் பயிலும் மாணவர்களுக்கு உள்ள பாடத்திட்டங்கள், பாடநூல்கள், பயிற்றுக் கருவிகள், தேர்வுமுறைகள் போன்ற வசதிகள் தமிழைப் பயின்று வரும் இந்திய மாணவர்களுக்கும் வாய்க்கப் பெற்றுள்ளன. சிங்கப்பூர்ச் சூழலுக்கும் மாறி வரும் எதிர்காலத்துக்கும் ஏற்ப மாணவர்கள் சிறந்து விளங்கும் வகையில் கணனியும்

குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பயிற்றுக் கருவியாக அமைந்துள்ளது. தமிழாசிரியர்களும் நூல்கள், சுண்ணப் பலகைகள் ஆகிய கற்றல், கற்பித்தல் கருவிகளை மட்டுமின்றிக் கணினி உட்படப் பல புதிய பயிற்றுக் கருவிகளையும் பயன்படுத்தித் தம் பாடங்களை நடத்தி வருகின்றனர்.

சிங்கப்பூரின் கல்வித் திட்டத்தில் ஓராண்டு என்பது நான்கு தவணைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு தவணை என்பது பத்து வாரங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு தவணையின் முடிவிலும் பள்ளி விடுமுறை அளிக்கப்படும். முதல் தவணைக்குப் பின் ஒரு வார விடுமுறை அளிக்கப்படும். இந்த ஒரு வாரத்தோடு மேலும் ஒரு வாரம் இந்த இணையக் கற்றலுக்காக சில பாடசாலைகளில் விடுமுறை அளிக்கப்படுகின்றது. கொடுக்கப்படும் விடுமுறை காலத்தில் மாணவர்கள் வீட்டில் இருந்தபடியே இணையத்தின் மூலம் பாடங்களைக் கண்டும் கேட்கும் கற்கலாம். பள்ளிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இணையத் தளத்தில் இப்பாடங்கள் இடம்பெறும்.

சுவற்றிலே இணையத்தில் கற்றலுக்காகத் தமிழில் கட்டுரை, மொழிப் பயிற்சி, பகுத்தறிதல், இலக்கியம் போன்ற பாடங்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் மேற்கண்ட பாடங்கள் தயாரிக்கப்படும். முதலில் கணினியில் TCS எழுத்துருக்களால் பாடங்கள் அச்சிடப்படுகின்றன. இடையிடையே படங்களும் வண்ணங்களும் சேர்க்கப்பட்டு இப்பாடங்கள் பல்லுடகப் பாடங்களாக வடிவமைக்கப்படும். இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட இணையப்பாடங்களை ஒரு கணினி நிறுவனம் “செயல்திறன்மிகு எழுத்துருக்களாக” (dynamic fonts) மாற்றி அமைக்கும். இவ்வாறு அமைப்பதால் மாணவர்கள் தமிழ் எழுத்துருக்களைக் காண்பதில் எந்தவொரு இடையூறுகளை எதிர்கொள்ள மாட்டார்கள். மாற்றியமைக்கப்பட்ட இணைப் பக்கங்கள் யாவும் பள்ளியின் தலைமை கணினியில் பள்ளியின் இணை முகவரியில் (www.ri.sch.edu.sg) இணைக்கப்படும். இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட இணையப் பக்கத்தை மாணவர்கள் தங்கள் வீட்டில் இருந்தபடியே கண்டுணர் முடியும். பாடங்களைக் கற்பித்தல், குறிப்புகள் வழங்குதல், பயிற்சித் தாள் அனைத்தும் கணினியின் இணைப் பக்கத்திலேயே அமைந்திருக்கும். அவற்றை மாணவர்கள் தமக்கேற்ற நேரத்தில் தமக்கேற்ற இடத்தில் அமர்ந்து கற்றிட இயலும். கற்றலில் ஏற்படும் ஐயங்களைப் போக்கிக்கொள்ள மாணவர்கள் ஆசிரியருடன் மின்னஞ்சல் மூலமாகத் தொடர்புகொள்ளலாம். இதற்கும் அவர்கள் தமிழிலேயே மின்னஞ்சல் அனுப்பலாம்.

மாணவர்கள் சுயமாக எழுதும் கட்டுரைகள், அவர்களை ஆசிரியர்களுக்கும் வெளி உலகிற்கும் அடையாளம் காட்டும் தன்மையன. அவை அவர்களது கற்பனையோட்டத்திற்கும் எண்ணக் கருத்துக்களுக்கும் ஆறு போன்ற ஒரு தொடர்ச்சியைத் தருவன. மாணவர்களுக்கு இக்கட்டுரைகளை எழுதுவது எளிதன்று என்றாலும் அவர்களுக்கு விருப்பமூட்டும் வகையில் அமைந்த கற்பித்தல் உத்திகளும் பயிற்றுக்கருவிகளும் பேருதவி புரிகின்றன. சிங்கப்பூரில் செய்முறைக் கட்டுரை (Process Writing Approach) மாற்றம் செய்யப்பட்ட செய்முறை அணுகுமுறைக் கட்டுரை (Modified Process Writing Approach), மனவரைபடத்தைப் (Mindmap) பயன்படுத்தி எழுதும் கட்டுரை, பலதுறை நுண்ணறிவுகள் (Multiple Intelligences) எனும் அணுகுமுறைவழி எழுதும் கட்டுரை எனப் பல வகைகள் இருந்தாலும் இணைய வினா விளக்கம் என்ற உத்திவழிப் படைக்கும் கட்டுரை சற்று மாறுபட்டது. அதைக் கண்ணோட்டமிடுவோம்.

அதிலே பாடம் தொடர்பாகச் செய்யவேண்டிய பணி பற்றிய தகவல்கள் அனைத்தும் பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும். இப்பக்கம் சில சிறப்புக் கூறுகளையும் கட்டாயமாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அச்சிறப்புக்கூறுகள் பின்வருமாறு :

1. அறிமுகம் (Introduction) - குறிப்பிட்ட இந்தப் பாடம் எதைப் பற்றியது என்ற அறிமுகம் இடம்பெற்றிருக்கும்.
2. மேற்கொள்ள வேண்டிய பணி (Task) - ஒவ்வொரு குழுவும் குறிப்பிட்ட பாடவேளைகளில் என்ன செயலைச் செய்யவேண்டும் என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்.

3. செய்முறைகள்/பின்பற்றவேண்டிய வழிமுறைகள் (Process) - மாணவர்கள் குழுக்களாகச் செய்யவேண்டிய பணியைச் செய்வது எப்படி என்ற அவற்றின் உறுப்பினர்கள் உரிய வழிமுறைகளை உருவாக்க வேண்டும். அந்த வழிமுறைகள் தொடர்பாகச் சில வினாக்கள் அல்லது முக்கிய கருத்துக்கள் இங்கு பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும். இந்தப் பட்டியல் மாணவர்களுக்கு உதவியாக அமையும் தன்மையது.

4. மூலங்கள் / ஆதாரங்கள் (Resources) - கொடுக்கப்பட்டுள்ள தலைப்புத் தொடர்பாக இணையத்தில் உள்ள தரவுகள் பற்றிய விவரங்கள் இங்கு இடம்பெற்றிருக்கும். எடுத்துக்காட்டுக்கு, கொடுக்கப்பட்டுள்ள தலைப்புத் தொடர்பான இணையத் தளங்கள், குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் அல்லது ஆய்வாளருடன் நேரடியாகப் பேசும் வகையில் ஒளி ஒலிச் சந்திப்பு வசதி (video conferencing facility), பாடல்கள், ஒளி ஒலிப் படங்கள் கொண்ட இணையப் பகுதிகள், ஒப்படைப்புகள் ஆகிய பற்றிய செய்திகள் ஆகியன இங்கு இடம்பெற்றிருக்கும். இங்கு மாணவர்களுக்குத் தேவையான பெரும்பாலான தரவுகளை ஆசிரியரே பட்டியலிட்டிருப்பார். எனினும் கூடுதல் தரவுகள் தேவைப்படுவோர் தாமே தேடலில் இறங்கவேண்டும்.

5. மதிப்பீடு (Evaluation) - இப்பகுதியில் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் படைப்புகளை அவற்றை உருவாக்குவதில் இடம்பெற்ற படிநிலைகள், சிறப்புத் தரம் ஆகியவை குறித்து நான்கு தரநிலைகளில் கணிக்கும் வகையில் மதிப்பீட்டுக் குறிப்புகள் (Rubrics) அமைந்திருக்கும்.

6. முடிவு (Conclusion) - இது குறிப்பிட்ட கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் முடிவுரையாக அமைந்திருக்கும்.

7. நன்றி (Credits) - இந்தப் பகுதியில் மாணவர்கள் தாம் நன்றி கூற விரும்பிடும் மக்களின் பெயர்களும் தமது ஆய்வுக்கு உதவி மேற்கோள் நூல்களின் பெயர்களும் இடம்பெறுவது குறித்த தகவல்கள் தென்படும்.

8. ஆசிரியரின் பக்கம் (Teacher's Page) - இங்கு மாணவர்கள் செய்யும் பணி, அதன் நோக்கங்கள், மாணவர்கள் பெற்றிருக்கவேண்டிய மொழி மற்றும் முன்னறிவுத் திறன்கள் ஆகியன பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றிருக்கும்.

மேற்கூறப்பட்ட சிறப்புக் கூறுகள் இணைய வினாவிளக்க முறையின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கக் கூடியவை. இவை தவிர இணைய வினா விளக்கம் வேறு சில இயல்புகளையும் கொண்டிருக்கும். அவை,

பிறருடன் இணைந்து செயல்பட வழிவகுத்தல்.

ஒரு துறை அல்லது பல துறை சார்ந்தவையாக அமைந்திருத்தல்.

ஊக்குவிப்புப் பண்புகள் அல்லது தன்மைகளைக் கொண்டிருத்தல்.

முதலியனவாகும்.

இணைய வினா விளக்க முறையில் மதிப்பீடு எனும்போது இது சற்றேறக் குறையக் குழுப் புலனாய்வு (Group Investigation) என்ற கூடிக்கற்றல் முறையில் இடம்பெறும் மதிப்பீட்டைப் போன்றே படிநிலைகள் அமைந்துள்ளன. இணைய வினாவிளக்க முறையில் பின்வரும் வகைகளில் மதிப்பீடுகள் இடம்பெறும். அவை பின்வருமாறு :

முதலில் மாணவர்கள் குழுவாகச் செய்யும் கணனிவழக் கட்டுரைப் படைப்புகள். அவற்றைத் தயாரிப்பதில் இடம்பெற்ற படிநிலைகள் ஆகியன குறித்துக் குழுவில் உள்ள ஒவ்வாருவரும் தம் சக உறுப்பினருக்கு மதிப்பெண்களைத் தருவார்கள். இதற்கான மொத்த மதிப்பெண்கள் 20 ஆகும்.

இப்போது மாணவர்களின் படைப்புகளின் தரம் மதிப்பிடப்படும். வகுப்பில் மாணவர்கள் குழுவாக இணைந்து தம் படைப்புகளை வகுப்பின் முன் கணனிவழப் படைப்பார். அப்போது

மற்ற மாணவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு விடை கூறும் வகையில் வினாவிடை நேரமும் இடம்பெற்றிருக்கும். இதனைத் தொடர்ந்து வகுப்பில் உள்ள மாணவர்கள் ஒவ்வொரு படைப்பையும் மதிப்பிட்டு மதிப்பெண்களை வழங்குவர். மொத்த மதிப்பெண்கள் 30 ஆகும்.

மூன்றாவதாக, மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது தலைப்புக் குறித்துக் கட்டுரையை அல்லது அறிக்கையை எழுதிப் படைப்பார்கள். அதற்கு 50 மதிப்பெண்கள் வழங்கப்படும். இறுதியில், இது வரை ஒவ்வொரு படிநிலையிலும் பெற்ற மதிப்பெண்கள் தொகுக்கப்பட்டு ஆசிரியர் வழங்கிய மதிப்பெண்களுடன் சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டு ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் உரிய மதிப்பெண்கள் வழங்கப்படும். இவ்வாறு மதிப்பிடுவது சில கூடுதல் பணிகளைக் கொண்டிருந்தாலும் குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளைக் கவனத்தில் கொண்டே மதிப்பெண்கள் வழங்கப்படும். அந்த விதிமுறைகள் மாணவர்க்கான பக்கத்தில் விரிவாக இடம்பெற்றிருக்கும்.

மேற்கூறப்பட்ட சிங்கப்பூர் செயன்முறை உதாரணம் பாடசாலைக் கல்வியில் இணைய அனுசரணையோடு எவ்வாறு ஒரு மேன்மைப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும் என்பதனை உணர்த்துகின்றது. இதுபோல பல உதாரணங்களை மலேசிய சிங்கப்பூர் பாடசாலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்வைக்கலாம்.

பாடசாலை கடந்த சூழலில், உகலகளாவிய தமிழர்கள் தமிழ்க் கல்வியை பெற்றுக்கொள்வதை சாத்தியமாக்கியுள்ள தமிழ் இணைய பல்கலைக்கழகம் பற்றி ஆராயும்போது, இணையத்தின் பூதாகர சக்தியையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இணைய வழி தமிழ் கல்வி என்பதாக தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழக முனைவர் மு. பொன்னவைரகோ சாத்தியப்படும் உலகத் தமிழ் சமூகத்துக்கான தமிழ்க்கல்வி பற்றியும் இணைய பல்கலைக்கழகத்தின் பிறப்புகள் பற்றியும் இவ்வாறு சொல்லுகின்றார்.

ஒரு குவலயக் குடும்பமாக தமிழர்கள் உலகு தழுவி 90 க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழ்ந்துவருகின்றார்கள். தமிழ் மக்கள் ஒரு மொழியினராயினும் பல நாட்டினராக எல்லா நாடுகளிலும் சிறுபான்மையினராக வாழ்கிறார்கள். அப்படி உலகெங்கும் பரவி வாழும் தமிழர்கள் தங்களுடைய மரபுகளையும் விழுமியங்களையும் பண்பாட்டையும் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற வேட்கை உடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இத்தகைய தேவையை நிறைவேற்ற அவர்கள் தங்கள் மொழி, கலை, இலக்கியம் இவற்றோடு தொடர்பு நீங்காது ஒரு வழி வகை செய்யும் முகத்தான் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் தமிழக அரசால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் குறிக்கோள்களாவன :

- உலகளாவிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தினர்க்கும், தமிழியலில் ஈடுபாடுள்ள மற்றையோர்க்கும் தமிழ் மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு பற்றிய கல்விச் சாதனங்களை உருவாக்கி இணையம் வழியாக அளித்தல்.
- பார் தழுவிய வாழும் தமிழர்கட்கு, அவர்கள் தேவைக்கேற்பப் பாடத்திட்டங்களை உருவாக்கி அளித்தல்: அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தோடு தொடர்புகொண்டு வாழத் துணைபுரிதல்.
- உலகின் பல நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் உருவாக்கும் கல்வியறிவுச் சாதனங்களைத் தொகுத்து, அவற்றைப் பரவலாகத் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கும் முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுதல்.
- தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு தொடர்பான பாடத்திட்டங்களை வகுத்தல்: கேள்வியறிவுக்காகவோ, அல்லது சான்றிதழ், பட்டயம், பட்டம் பெறவதற்காகவோ கற்போருக்கு இப்பாடங்களைக் கற்க வாய்ப்பளித்தல்: உரிய நியமங்களை நிறைவுசெய்தோர்க்கு, அவர்கள் கற்ற பாடங்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப, தஞ்சை, தமிழ் பல்கலைக்கழகம் வழியாகச் சான்றிதழ்/பட்டயம்/பட்டம் வழங்க ஏற்பாடு செய்தல்.

உலகு தழுவி வாழும் தமிழ் மக்களின் கல்வித் தேவை, தொடக்க நிலையிலிருந்து ஆய்வு நிலை வரை பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. இந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதன்மைப் பணியாக கல்வி வழங்கும் திட்டமும், மின் நூலக திட்டமும் உள்ளடங்கியுள்ளன.

தொடக்கநிலைக் கல்விப் பாடங்கள், குறிப்பாக அடிப்படைப் பாடங்கள் ஆங்கிலம், ∴ ரஞ்சு, ஜெர்மன், இந்தி போன்ற பிற மொழிச் சூழல்களில் வாழும் குழந்தைகளுக்கு ஏற்றவாறு அமைத்து வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தொடக்க நிலைக் கல்விக்கான பாடங்கள், கணனிப்பொறியின் பல்லுடக (multimedia) வசதிகளைப் பயன்படுத்தி அச்ச வடிவம், ஒலி வடிவம், ஒளி வடிவம் ஆகியவற்றின் வாயிலாக மிகவும் ஆர்வமூட்டுகின்ற வகையில் எளிய இனிய முறையில் படிக்கத் திகட்டாமல் விறுவிறுப்பு ஊட்டுபவையாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கசடறக் கற்க, கற்றதைத் தாமே சோதித்து, கற்ற நிலை அறியக்கூடிய வகையில் பாடங்கள் தன்மதிப்பீட்டுச் சோதனைகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

உயர்கல்விப் பாடத்திட்டத்தின்கீழ், தமிழ் மொழி, பண்பாடு, இலக்கியம், வரலாறு, கலைகள் ஆகியவை அறிமுக நிலையில் தொடங்கி ஆய்வு நிலை வரை பல்வேறு பாடத் தொகுதிகளாக வகுத்தமைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடத்திட்டம் இளநிலை (தமிழியல்), முதுநிலை (தமிழியல்), ஆய்வுப் படிப்பு போன்ற கல்வித் திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இளநிலை (தமிழியல்) படிப்பிற்கான பாடங்கள் பட்டயம், மேற்பட்டயம், பட்டம் ஆகிய மூன்று பாடத்திட்டங்களாக ஒருங்கிணைப்புப் பாடத்திட்டமுறையில் (Integrated Credit Scheme) வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடங்கள் எழுத்து, ஒலி, ஒளி வடிவங்களைக் கொண்ட பல்லுடக அமைப்பில் தானாகக் கற்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் பொது விளக்கங்கள் மற்றும் பாடச் சுருக்கங்கள் ஆகியவை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஒலி வடிவிலும் எழுத்து வடிவிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பாடத்தின் கருத்துக்களும் செய்திகளும் படங்கள், அசைவூட்டப் படங்கள், ஒலி-ஒளிக் காட்சிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன. பாட இறுதியில் அப்பாடங்களைப் படிப்போர், தான் கற்ற நிலையை சோதித்தறிய தன்மதிப்பீட்டு வினாக்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடங்களுக்குப் பதிவு செய்யும் மாணவர்கள் பாட ஆசிரியருடன் இணைய வழித் தொடர்பு கொண்டு ஐயங்களைப் போக்கிக்கொள்ள மின்னஞ்சல், மின்னூரையாடல் போன்ற வசதிகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழக இணையத் தளத்தில் பேச்சுத் தமிழ் பாடங்கள், பயணியர் தமிழ் கற்க உதவும் எளிய பாடங்கள், இசைக் கலை, நாட்டியக் கலை, சிற்பக் கலை, ஒலியக் கலை போன்ற சிறப்புப் பாடங்கள் பலவும் தேவைக்கேற்ப வடிவமைத்து இணையவழி வழங்கத் திட்டங்கள் உள்ளன.

மின் நூலகம்

தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் மின்நூலகத்தில் இலக்கிய நூல்கள், அகராதிகள், பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள், கலைச்சொற்கள், பிற இணைய தளங்களுக்குரிய இணைப்புகள் போன்ற பல பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன.

இலக்கிய நூல்கள்

சங்ககாலம் தொட்டு இன்றுவரை எழுதப்பட்டுள்ள இலக்கிய நூல்கள் அனைத்தும் இணைய தளத்தில் இடம்பெற உள்ளன. சங்க இலக்கிய நூல்களுக்கு உரைகளும் அவற்றின் பிற மொழிபெயர்ப்புகளும் சேர்க்கப்படுகின்றன. இப்போதைக்கு சங்ககாலம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டுவரை எழுதப்பட்ட நூல்களில் தேர்வு செய்யப்பட்ட 15,000 பக்கங்களுக்கும் அதிகமாக 500 நூல்களுக்கு மேலாக இணையத்தளத்தில் இடப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கிய நூல்களுக்கு மின்நூலகத்தின் சிறப்புக்கூறாக பாடுபொருள்களை தேடிப்பெறுகின்ற வகையில் நூல்களுக்கு தேடுபொறி வசதிகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்கள் ஆங்கில எழுத்து வடிவங்களைக் கொண்ட Roman Script முறையிலும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

அகராதிகள்

மின்நூலகத்தில் தமிழ்-தமிழ், தமிழ்-பிற மொழி, பிற மொழி-தமிழ் என்ற பல வகையான அகராதிகள் இடம்பெற உள்ளன. இப்போதைக்கு தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கில அகராதியாகிய சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் பேரகராதி (Lexicon), 'Palanniapp Brothers' நிறுவனத்தாரின் ஆங்கில-தமிழ் Pals அகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கில-தமிழ் அகராதி பேராசிரியர் மு. சண்முகப்பிள்ளை அவர்களின் தமிழ்-தமிழ் அகராதி ஆகியவை இணையத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள்

இணையத் தளத்தில் சொல்லால் விளக்க இயலா பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பல ஒலி-ஒளிக் காட்சிகளாக நூலகத்தில் சேர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக இப்போதைக்கு அடலேறுதல் (ஜல்லிக்கட்டு), பரதநாட்டியம், நாதஸ்வர இசை, கரகாட்டம் போன்றவை இணையத் தளத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் 125 க்கு மேற்பட்ட சைவ, வைணவக் கோயில்கள் ஒளிக் காட்சிகளாகவும் படக் காட்சிகளாகவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கலைச் சொற்கள்

இதுவரை தமிழில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த 2,00,000ற்கும் மேற்பட்ட கலைச்சொற்கள் இணையத்தளத்தில் இடப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கலைச்சொற்களை எல்லாம் இணையத்தின் வழியாக உலக அறிஞர்களின் பார்வைக்கு வைத்து கலைச் சொல்லாக்கப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களின் துணையோடு, கலைச் சொற்களைத் தரப்படுத்த அரசிற்கு துணைசெய்வதை இந்தத் தமிழ் இணைப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு சேவையாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றது.

இதுவரை தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் இணைய தளத்தை 90க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளிலிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கானோர் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். 40 க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளிலிருந்து 3000 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் சான்றிதழ் மற்றும் பட்டக் கல்வியில் சேர்ந்து பயின்று வருகின்றனர். 1500 க்கும் மேற்பட்ட நூலக உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்.

கனடாவில் தலைமைச் செயலகத்தைக் கொண்டுள்ள Commonwealth of Learning நிறுவனம் தமிழ் இணைய பல்கலைக்கழகத்தின் பாடத் திட்டங்களை ஏற்று, மலேசியா நாட்டில் 40 பள்ளி ஆசிரியர்கள் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டப் படிப்பில் பயில வழி செய்யும் வகையில் ஒரு முன்னோடித் திட்டத்திற்கு இசைவு தந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கான மொத்த உதவித் தொகையாக Canadian \$75000 வழங்க இசைவு தந்துள்ளார்கள். அமெரிக்காவில் உள்ள பெர்களி பல்கலைக்கழகமும் பென்சில்வேனியாவில் உள்ள பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகமும் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் பாடத்திட்டங்களைப் பெரிதும் பாராட்டி அப்பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இப்பாடத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் விருப்பம் தெரிவித்துள்ளார்கள் என்பதான செய்திகள் தமிழ்ச் சூழலில் மின் கல்வியின் உயரிய அங்கீகாரத்தை தெளிவுறுத்துகின்றன.

தமிழ்ச் சூழலில் பெண் கல்வியும் அறிவியல் கல்வியும் சாத்தியமான வழிமுறைகளில் மின் கல்வியும் சாத்தியமாகி வருவது தொடர்பில் நாம் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் இலங்கையிலும் தமிழ் பாடசாலைகளில் மின் கல்வி முறையில் மாணவர்கள் வினவித்த அனுபவங்கைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்புக்களை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டிய கடப்பாடும் நம்முன்னே காத்திருக்கின்றது.

ஆசிரியர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும்மான உறவு

இளைய அப்துல்லாஹ்

பாடசாலைக்கு ஒரு பிள்ளை காலையில் மிக விருப்பத்தோடு புறப்பட வேண்டும். பாடசாலையை விட்டுச் சென்றதும் மறுநாள் பாடசாலைக்கு மிக உற்சாகமாக வரவேண்டும்.

பாடசாலை எப்பொழுதும் ஒரு பிள்ளைக்கு விருப்புடையதாக அமைய வேண்டும். பிள்ளைகளின் மனநிலை எப்பொழுதும் விருப்பின் பக்கமே செல்லக் கூடியது. வெறுப்பின் பக்கத்தில் இருந்து பிள்ளைகள் விலகியே இருப்பார்கள்.

ஒரு பிள்ளை தனது வாழ்வு பற்றி கவலைகொள்ளும் பருவத்துக்கு முந்திய பொழுதுகளை பாடசாலையில் கழிக்கின்றது.

வாழ்வு பற்றிய கவலை ஒரு பிள்ளைக்கு 'ரீன்ஏஜ்' பருவத்தில் இருந்தே ஆரம்பிக்கிறது. வறுமை, பசி, வாழ்வின் நெருக்கடி, பணமின்மை என்பன போன்ற விடயங்கள் வீட்டில் இருந்தாலும் பிள்ளை பாடசாலைக்கு வரும். மேற்சொன்ன விடயங்கள் பிள்ளையை பாதித்தாலும் பிள்ளையின் மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது இந்தப் பருவமல்ல.

ஆரம்பத்தில் சமூக அமைப்புகள் பலவற்றில் பிள்ளைகள் கல்வியை வீட்டிலேயே பெற்றனர். அது அனுபவ அறிவாக இருந்தது. பின்னர் சமூக அமைப்புகள் மாறி பாடசாலைகள் தோன்றியதன் பின்பு கல்விமுறையைக் கையளிக்கும் பணிகள் பாடசாலைகளுக்கு மாறின.

ஆரம்ப காலத்தில் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களே மாணவர்களுக்கு கல்வியறிவுட்டின. திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஒரு பயம் மிகுந்த பக்தி மிகுந்ததாக இருந்தன. அங்கு ஆசிரியர் கடவுளாகவும் மாணவர்கள் பக்தர்கள் அல்லது பக்தியுடையவர்கள் போன்றும் ஒரு குரு சிஷ்ய அச்சம் கலந்த மரியாதை உணர்வே மேலோங்கி இருந்தது. இந்த முறையின் மூலம் ஆசிரியரை மன மகிழ்வித்து அவரது ஆசி பெறுவதற்கு அவரின் வேலை அவரின் வீட்டு வேலை அவரது அனைத்து பணிவிடைகளின் பின்பே ஒரு மாணவனுக்கு கல்விக் கடாட்சம் கிடைத்தது.

இதனை அந்தக் காலத்தில் உள்ள பெற்றோரும் மாணவரும் ஆசிரியரும் விரும்பினர்.

காலப்போக்கில் இந்த முறை மாற்றமடைந்துவிட்டது. ஆனால் லண்டனில் வசிக்கும் அமுதுப் புலவர் போன்றவர்கள் இந்த குரு சிஷ்ய முறைகளால் தாம் பெரும் பயனடைந்ததாக குறிப்பிடுகின்றனர். பெரிய பெரிய கிரந்தங்களை மனப்பாடம் பண்ணுவதும் ஆசிரியர்களின் ஆசிகளை பெறுவதும் இலகுவான காரியமில்லை.

ஆசிரியர் ஒரு மாணவனை திறமையானவன் என்று வாழ்த்துவது பெரும் பேறாக அன்று கருதப்பட்டது.

அதன் பின்னர் ஆங்கிலேயரின் வருகையோடு எமது தேசங்களின் கல்வி முறைமை மாற்றப்பட்டு சில பாடவிதான ஒழுங்கு முறையின்கீழ் பாடசாலைகள் வந்தன.

ஆசிரியரின் அறைக்கு, வீட்டுக்கு மாணவர்கள் கல்வியைத் தேடிப்போன காலம் மாறி மாணவர்களின் இடத்துக்கு ஆசிரியர்கள் வந்து கல்வி போதித்து முத்திரையில் கையெழுத்து வைத்துச் சம்பளம் பெறும் நடைமுறைகள் வரத் தொடங்கின.

உலக நடைமுறைக்கும் உலகத்தினுடைய தேவைக்குமான அறிவாளிகளை உருவாக்கும் முறைமையின் கீழ் கல்வி வந்து நிற்கின்றது.

உலக வங்கிதான் உலகக் கல்வி முறையைத் தீர்மானிக்கின்றது. இப்பொழுது ஒரு மனிதனைப்பற்றித் தீர்மானம் எடுக்கும் சக்தியாக உலக வங்கி இருக்கிறது. குறிப்பாக எமது இலங்கையைப் போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றுவதும் நெறிப்படுத்துவதும் உலக வங்கியின் செயல்திட்டம்தான்.

‘புதிய ‘சிலபஸ்’ மாறுகிறதாம் பழைய சிலபஸ் இப்ப இல்லையாம்’ என்ற அறிவேடு மாத்திரம் எம்மை பேச வைத்துவிட்டு அதைப்பற்றி யோசிக்கவே உலக வங்கி விடுவதில்லை கேட்டால் அதற்கு பெயர் உலகமயமாதல்.

ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்குமான உறவுமுறை எப்பொழுதும் பிரம்புக்கு கீழ்தான் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது எமது நாட்டில்.

நான் ஐந்தாம் வகுப்பு படிக்கும்போது எமது சிறிய பாடசாலைக்கு தில்லையம்பலம் ஆசிரியர் மாற்றலாகி வந்தார். தில்லையம்பலம் ஆசிரியர் எமது பாடசாலைக்கு வரக்கூடாது என்று எங்கள் சுத்துப்பட்டு கிராம பாடசாலைப் பிள்ளைகள் நேத்தி வைப்பதும் இழைக்கட்டுவதுமாக இருந்தனர்.

எமது பாடசாலைக்கு அவர் வந்துவிட்டார். எமது எந்த வேண்டுகளும் பலிக்கவில்லை. அவர் அடி வாத்தியார் என்றுதான் ஊர் முழுக்க பிரபல்யம்.

நல்ல ஆஜானுபாகுவான தோற்றம் அவருக்கு. ஆனால் கன்னத்தைப் பொத்தி அடிப்பார். கேட்டுக் கேள்வி இருக்காது அடிதான் ஏன் அடிக்கிறார் என்று யோசிக்க முதல் அடி விழுந்துவிடும்.

ஒரு நாள் எனது வகுப்பில் உள்ளவர்களைத் தமிழில் கடிதம் எழுதிவரச் சொன்னார். எழுதிக் கொண்டு போனேன். ஐந்தாம் வகுப்பிலும் நான் தான் முதலாம் பிள்ளை. சுயமாக தமிழ் நன்றாக எழுதுவேன்.

அந்தக் கடிதத்தை மாமாவுக்கு எழுதும் விதமாக எழுதினேன். அதில் மாமா எனக்கு 50 ரூபா (ஐம்பது ரூபா) அனுப்பி வையுங்கள் என்று இவ்வாறு எழுதினேன். அடைப்புக்குள் இப்படி எழுத எனக்கு அறிவு இல்லை என்று தில்லையம்பலம் வாத்தியார் நினைத்துவிட்டார். கொப்பியை முகத்தில் வீசி எறிந்தார். கன்னத்தில் அடித்தார். கொம்மாவோ படிக்கிறது. நீயே படிக்கிறது என்று திட்டினார். சத்தியமாக நான் தான் அதனை எழுதினேன். அவர் நம்பவில்லை.

ஆசிரியரின் பிறேமுக்குள் மாணவர்கள் நிற்க வேண்டும் எனும் நியதியை இன்னும் உடைக்க முடியாமல் இருக்கிறது எமது நாட்டில். நகர்ப்புற பாடசாலைகளில் கொஞ்சம் பரவாயில்லையென்றாலும் கிராமப்புறங்களில் இன்னும் ஆசிரியரின் மன ஓட்டத்துக்கு அப்பால் பிள்ளைகள் சிந்திக்கவே முடியாதுள்ளது.

தில்லையம்பலம் வாத்தியாரின் உறவுக்காரப் பெண் லண்டனில் வைத்து சந்திக்கும் பொழுது சொன்னார் அவரிட்டை அடி வாங்கியதால்தான் நீ இவ்வளவு பிரபல்யமாக வளர்ந்திருக்கிறாய் என்று.

இந்த மனநிலை லண்டன் போயும் அவருக்கு மாறவில்லை என்று நினைத்தேன்.

பொதுவாக ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆசிரியர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்குமான உறவு முறை ஒரு அன்னியோன்யமாகவும் புரிந்துணர்வுடன் கூடியதாகவும் அமைந்துள்ளதை அவதானித்தேன்.

ஒரு பிள்ளையின் ஆற்றலை கணிப்பிடும் ஆரம்ப தளமாக நேஸரி பாடசாலைகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு பிள்ளை என்னத்தை யோசிக்கிறான். அவரின் அல்லது அவரின்

செயல்பாடுகளின் விஸ்தீரணம் என்ன? அவர்களுக்கான ஆற்றல்களின் அளவு என்ன? என்ன விடயத்தில் அந்தப்பிள்ளையின் ஆர்வம் செல்கிறது என்று கண்டறிந்து பிள்ளையின் மனநிலைக்கேற்றவாறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களை அணுகுகிறார்கள்.

ஒரு பிள்ளை குழப்படி செய்தால் பிரம்பெடுத்து அடித்து அவனை அடக்குவதையோ அல்லது மிரட்டி பணியவைப்பதையோ அந்த ஆசிரியர்கள் செய்வதை நான் காணவில்லை.

அந்த பிள்ளையின் குழப்படியின் வகை என்ன ? நிலத்தில் புரண்டு பிடிவாதம் பிடித்து அழுகிறானா ? ஏன் அவ்வாறு செய்கிறான் ? ஏதாவது கேட்கவிரும்புகிறதா அந்தப் பிள்ளை? என்று ஆசிரியர் தனது சமயோசிதத்தை பாவித்து அந்தப் பிள்ளையின் செயல்பாட்டிற்கேற்ப அதனைத் திருப்திப்படுத்தும் பணியில் ஈடுபடுவார்.

பிள்ளையை பிள்ளையின் போக்கில் அதனுடைய மனநிலையில் இருந்து பார்க்கும் அதனை நெறிப்படுத்தும் பயிற்சி, ஆசிரியர்களுக்கு ஏலவே வழங்கப்படுகிறது.

இந்த விடயம் ஆசிரிய நாடுகளில் கவனிக்கப்படுவதை நான் காணவில்லை

ஜப்பான், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகள் கொஞ்சம் விதிவிலக்கு.

பிள்ளைகளோடு அப்படி பழகினால் ஆசிரியர்களுடன் மரியாதை இல்லாமல் போய் விடும் என்று ஆசிரியர்களும் தலைமை ஆசிரியர்களும் பயப்படுகின்றனர்.

ஏன் மரியாதை ? ஏன் இந்தப் பயம் என்பது விளங்கவில்லை.

தனக்கு ஏற்ற சூழலிலும் தனது மனதுக்கு இசைவான இடத்திலுமே பிள்ளை தனது வாழ்வைக் கொண்டுபோக விரும்புகிறது.

அதற்குப் பெற்றோரும் சரி ஆசிரியரும் சரி மதிப்பளிக்காமல் இருக்கும்போது பிள்ளை கடமைக்காகவும் பெற்றோரின் நச்சரிப்புக்காகவும் பாடசாலைக்கு செல்கிறது.

பிள்ளை தான் விரும்பி பாடசாலைக்குச் செல்லும்பொழுது அதனுடைய மூளையின் செயற்பாடுகள் விருத்தியடைவதோடு இயல்பாகவே கல்வி கற்க ஆரம்பிக்கின்றது.

எமது ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல், ஒப்புவித்தல் முறைகள் மாற வேண்டும். தனக்கு சம்பந்தமில்லாத ஒன்றை வெறுப்போடு கற்பதன் மூலம் பிள்ளை எதனையும் சாதித்துக்காட்ட முடியாது.

ஒவியத்தில் எந்த ஈடுபாடும் இல்லாத பிள்ளைகளுக்கு 'சித்திரப் பாடத்தை எடு' என்று வற்புறுத்தினால் எப்படி இருக்கும்.

கெட்டிக்காரர்களையும் அறிவாளிகளையும் உருவாக்கும் ஆரம்ப இடங்களாக பாடசாலைகள் இயங்கவேண்டும். பாடசாலைகளை எப்பொழுதும் ஒரு நந்தவனம் போல மனதுக்கு ரம்மியமானதாக மாற்ற வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் அதற்குரிய மதிப்பும் மரியாதையும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

எத்தனை பிள்ளைகளை எமது ஆசிரியர்கள் திட்டி, ஏசியே அவர்களது வாழ்வை பாழடித்து விட்டார்கள்.

ஒரு பிள்ளை விரும்புகிற எல்லாவற்றையும் ஆசிரியரோடு பகிர்ந்து பேச சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுது பிள்ளை தனது மனதில் இதனைத் தான் எண்ணியிருக்கிறது எண்ணுகிறது என்பதனை முழுமையாக ஒரு ஆசிரியருக்கு விளங்கும். தனது வகுப்பில் உள்ள பிள்ளைகள் எல்லோரினதும் மனநிலையை குறுகிய காலத்திலேயே ஆசிரியரால் புரிந்துகொள்ள முடியும். கொள்ள வேண்டும்.

எனக்கென்ன சம்பளம் வருகிறது தானே என்னும் போக்கை முழுமையாக மாற்ற வேண்டும்.

ஒரு தலைமையாசிரியர் ஜெயில் சுப்பிரண்டன் போல இல்லாமல் ஒரு நந்தவனத்தின் சொந்தக்காரன் போலவும் பூஞ்செடிகளுக்கு நீர் தெளிப்பவர் போலவும் இருக்க வேண்டும்.

பிள்ளை கலந்து பேசவும் அருகில் இருக்கவும் விரும்புகிறது. ஒரு பிள்ளையை சாதாரணமாக அவதானியுங்கள். தனக்குள் பேசிக் கொண்டு தானாக ஏதாவது செய்து கொண்டு இருக்கிறது.

எனது பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளை ஒரு நாள் முற்றத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருந்துவிட்டு திடீரென்று எழும்பி வந்து “அங்கிள் இந்தாருங்கோ பிளேன் ரீ” என்றது.

கையில் எதுவுமே இல்லை. நான் எனது மேசையில் உட்கார்ந்து எழுதும் பொது அடிக்கடி மனைவியிடம் சொல்லி பிளேன் ரீ குடிப்பேன். இதனை அந்தப் பிள்ளை பல காலம் அவதானித்திருக்கிறது.

வெறுங்கையை அது கப்பாக, பாவித்து எனக்கு பொய் பிளேன்மையை தந்தது. அப்பொழுது அந்த ஐந்து வயது பெண் பிள்ளையின் முகத்தை அவதானித்தேன். முகம் நிறைய மலர்ச்சியும் பூரிப்புமாக கொடுப்பது போலப் பாவனை செய்தது.

மன மகிழ்ச்சியோடு நானும் அந்த சும்மா பிளேன் ரீயை வாங்கி உறிஞ்சிக் குடிப்பதாக பாவனை செய்தேன்.

அந்தப் பிள்ளையின் மனமும் உடலும் எவ்வளவு சந்தோஷத்தால் பூரித்துப் போய்விட்டது தெரியுமா ? தான் ஒரு பெரிய காரியம் செய்துவிட்டது போல மகிழ்ந்து போனது அது, எல்லாமே சும்மாதான். ஆனால் பிள்ளைக்கு பேரின்பம். நான் அதனுடைய பாவனை ரீயை எனது கட்டுரை எழுத்து வேலைக்கு மத்தியில் நிராகரித்து “சும்மா அங்காலை போ” என்று மறுத்திருந்தால் அல்லது துரத்தி இருந்தால் அதனுடைய மகிழ்ச்சியும் பூரிப்பும் அந்த இடத்திலேயே அழிந்து போயிருக்கும்.

இப்படி சின்ன சின்ன விடயங்கள் பல பிள்ளைகள் செய்வதைப் பார்க்கிறோம்.

எப்பொழுதும் பிள்ளைகளுடனான உறவை ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் அவதானமாகவும் நிதானமாகவும் வளர்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பிள்ளைகள் தமது ஆற்றலை வளர்த்துக்கொண்டே போவார்கள்.

தேவையில்லாமல் பிள்ளைகளோடு கோபம் கொள்ளுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும். கோபம் அவர்களுக்கும் எமக்குமான உறவை விரிசலாக்கிவிடும்.

அண்மையில் எம்.எம். முஹமது யாக்கூத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த ‘படிப்பினை தரும் பாடசாலை’ என்ற நூலை வாசித்தேன்.

அது ‘தொத்தோ சங்’ என்ற ஜப்பானிய நூலின் தமிழாக்கம்.

சுதந்திரம், விநோதம், அன்பு போன்ற பண்புகளை பாடசாலையுள் வரவழைத்து வாழ்க்கை நயப்பையும் மனித நேயத்தையும் கல்வியுடன் ஒன்று கலக்கச் செய்யத்தக்க விதம் எது என்பதை, பாடசாலைச் சிறுமியொருத்தியின் உள்ளத்தைக் கிள்ளும் அனுபவங்களினூடாக விபரித்திருந்தார்.

எல்லா தலைமையாசிரியர்களும் ஆசிரியர்களும் பெற்றோரும் மாணவரும் வாசிக்க வேண்டிய நூல், ‘படிப்பினை தரும் பாடசாலை’.

நல்லாசிரியர்கள் உலகை உருவாக்கும் சிற்பிகள் என்பது நூற்றுக்கு நூறு உண்மையாகும்.

மொழி விருத்தியில் சிறுவர் ஆக்கங்கள்

ந. பார்த்திபன்

சிறுவர்கள் மிக்க ஆர்வமுடையவர்கள். அவர்கள் வாழும் சூழல் புதுமைகள் நிறைந்தது. விஞ்ஞான விந்தைகள் நிறைந்தது. நவீன தொழினுட்பங்கள் சூழ்ந்தது. இந்நிலையில் உலகத்தை அறிய அவாவும் குழந்தைகளுக்கு நல் வழிகாட்ட வேண்டியது பெரியோரின் கடமையாகும். 'றோபோக்கள்' உலாவரும் இந்நாட்களில் மனித உணர்வுகளை நல்ல மனப்பாங்குகளை குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறுவர்களின் மனத்தில் புத்துணர்ச்சியையும் புது மகிழ்வையும் ஏற்படுத்துவதோடு அவர்களை வேகமாகச் செயற்படவும் விவேகமாகச் சிந்திக்கவும் செய்தல் பெரியோரது பணியாகும். சிறுவர்களுக்கு உதவும் வகையில் அறிவு பூர்வமானதும் கவர்ச்சி கொண்டதும் மிக்க படைப்புக்களை ஆக்கியளிக்க வேண்டியது படைப்பாக்க கர்த்தாக்களின் பாரிய பொறுப்பாகும். சிறுவர்களின் மனப்போக்குகள், உள்மன ஆசைகள், வயதுத் தேவைகள், முரண்பாடான இயல்புகள் பற்றியெல்லாம் பரிச்சயப்பட்டு, அவர்களுக்கேற்ற இயைந்ததான, இரசனைமிக்க இலக்கியங்கள், நாடகங்கள், சினிமாக்கள் என்பவற்றைப் படைத்து பயன்பெற வைப்பது சிறுவர்கள் மீது அக்கறை கொண்ட அனைவரதும் செயற்பாடாகும்.

இந்நிலையில் சிறுவர் இலக்கியங்களை முதலில் நோக்குவோம். "சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகள் நீண்ட கால வரலாறு கொண்டவை என்றும் அவை நாட்டார் இலக்கிய மரபு சார்ந்தவை, செந்நெறி இலக்கிய மரபு சார்ந்தவை என இரு வகைப்படுத்தலாம்" என்றும் கலாநிதி செ. யோகராசா குறிப்பிடுகின்றார். சிறுவர் கவிதை, சிறுவர் சஞ்சிகை, சிறுவர் கதை, சிறுவர் நெடுங்கவிதை என்பவற்றையும் துணுக்குகள், விடுகதைகள் போன்றவற்றையும் சிறுவர் இலக்கியங்களுள் உள்ளடக்கலாம். "சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாக சிந்திப்பவர்கள் பலரும் அவர்களது வயது மொழியாற்றல், மனவளர்ச்சி என்பவற்றிற்கேற்ப சிறுவர் இலக்கியம் அமைய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தத் தவறுவதில்லை என்றும் மேலும் தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய இத்தகைய பார்வையானது நவீன கல்வி வளர்ச்சியுடனும் நவீன இலக்கிய முயற்சிகளுடனும் தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை" என்றும் சிறுவர் இலக்கிய விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுவது இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

குறிப்பாக சிறுவர் பாடல்களை எடுத்து நோக்கின் 1918 இல் புலவர் சு. வைத்தியநாதர் தமிழ்ப் பாலபோதினி என்ற அபிநயப் பாடல்கள் கொண்ட குழந்தைப் பாடல்களின் தொகுதியை வெளியிட்டதுடன் க. அருள்நந்தியின் பிள்ளைப் பாட்டு (1935) நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், சி. அகிலேஸ்வர சர்மா, ஜே. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை, அல்வையூர் மு. செல்லையா, மு. நல்லதம்பி, வேந்தனார், யாழ்ப்பாணன், பண்டிதர் க. வீரகத்தி ..... என இவ்வரிசை இன்றுவரை தொடர்கிறது. இருப்பினும் விதிவிலக்கான ஒரு சில கவிஞர்களது ஒரு சில கவிதைகள் தவிர்ந்த ஏனையவற்றில் பின்வரும் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அறப்போதனை அடிநாதமாக ஒலித்தல், பிரசாரம் வெளிப்படையாக அமைந்திருத்தல், உளவியல் நோக்கு அணுசரிக்கப்படாமை, இலக்கண விதிகள் முதன்மை பெற்றிருத்தல், உள்ளடக்கம் (மிருகங்கள், பறவைகள், குடும்ப உறவுகள், விளையாட்டுக்கள், அறம், பண்பாடு) குறிப்பிட்ட வட்டத்துள் இருத்தல், வெளிப்பாட்டு முறை ஒரே பாணியில் காணப்படல் போன்றன காணப்படுகின்றன. அரும்பதங்கள், கடினமான சொற்புணர்ச்சி, யாழ்ப்பாண பிரதேச மண்வாசனை போன்றன காணப்பட்டபோதும் மொழி விருத்தியில் ஒப்பீட்டளவில் சிறுவர் கவிதை அதிக முயற்சியும் வெற்றியும் அளித்துள்ளது என்றே கூற வேண்டும்.

சிறுவர் பாடலின் ஊடாக சிறுவர்கள் செவிமடுத்து இரசிக்கத்தக்க இலகுவான சொற்கள் கொண்ட பாடல்கள் தாளத்துடனும் இசையுடனும் பாடுவர். மேலும் குழுவின் முன் கூச்சமின்றிப் பாடவும் அபிநயம் பிடித்து ஆடவும், தெளிவாக உரத்துப்பாடி சொற்களஞ்சிய விருத்தியினையும் பெறுவர். அடுத்து செவிமடுத்த பாடல்களை ஞாபகப்படுத்தி மீண்டும் மீண்டும் கூறுவதன் மூலமாக மனனம் செய்யும் ஆற்றலையும் பெறுவர். இசையுடன் பாடி

ஆடுவதன் மூலம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் அதேவேளை இசைக்கேற்ப வேறு சொற்களைப் பிரதிசெய்து புதிய பாடல்களை இயற்றும் திறனை அவர்கள் பெறுவர். அடுத்து கடின பதங்கள், அருஞ்சொற்கள் போன்றவற்றின் கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிட்டுகிறது. உதாரணமாக “ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா” என்னும் பாடலில் “வையாதே” என்ற பதத்தின் பொருளையும் “ஒளவியம் பேசாதே” என்ற பாடலில் “ஒளவியம்” என்ற பதத்தின் பொருளையும் அறிந்துகொள்கின்றனர். எல்லாவற்றையும் விட மேலாக நல்ல மனப்பாங்குகளைப் பெறுகின்றனர்.

சிறுவர் பாடல்களில் “வீடு ஒன்று கட்டுவோம். விரும்பி அதில் வாழுவோம். வீடு ஒன்று இல்லாமல் எவரும் ஏங்கித் தவிக்காது. அனைவருக்கும் வீடுகள் எமது நாட்டில் கட்டுவோம் என்று ஒரு பாடல் அமைந்திருந்தது. இதே போல் பச்சைப் புல்லை நாம் தருவோம். புசிக்க உன்னை விடமாட்டோம் போன்ற பாடல்களில் மனப்பாங்கு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் நிறைய வந்திருக்கின்றன. கவிஞர் அம்பிகைபாகன் (அம்பி) அண்மையில் வெளியிட்ட கொஞ்சம் தமிழ் என்ற நூலில் சிறுவர்களது கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் பாடல்களை எழுதி சிறுவர் பாடல் முயற்சியில் மிகப்பெரிய பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். இருப்பினும் ஏனைய உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து மிகக் குறைவான முயற்சிகளே எமது நாட்டில் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதை ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இனி, சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்களுள் முதன்மை பெறுகின்ற கதையை எடுத்துக்கொள்வோமாயின் ஆறுமுக நாவலர் பால பாடல்களில் இடம்பெற்ற கதைகளை முதலாவது முயற்சி என்று கூறுகின்றார் கலாநிதி செ. யோகராசா. அதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு முயற்சிகள் இடம்பெற்ற போதும் சிறுவர் கதைகளின் வரவு, குறிப்பாக நூலுருப்பெற்றது மிகக் குறைவுதான். அண்மைக் காலங்களில் துணைப்பாடநூல் என்ற அடிப்படையில் அதிக முயற்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக த. துரைசிங்கம் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டுகின்றார். ஆயினும் இக்கதைகளில் பிரசாரத் தன்மை அதிகம் காணப்படுவதைக் குறிப்பிட வேண்டும். சிறுவருக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டாத, மனப்பாங்கு மாற்றத்திற்காக கதைகளை மாற்றி எழுதும் முயற்சிகள் பெரும் பயனளிக்கவில்லை என்றே கூற வேண்டும். குறிப்பாக பஞ்சதந்திரக் கதைகளை முடிவை மாற்றி எழுதுவதால் அதன் மூலக்கதையில் காணப்பட்ட சுவை குன்றியுள்ளதென்றே குறிப்பிட வேண்டும். உதாரணமாக பாட்டி வடை சுட்ட கதையும் காகம், நரி படுகின்ற பாடும் நிறைய மாற்றங்களுக்கு உட்பட்ட போதும் மூலக்கதையின் சுவாரசியம் இல்லாமல் போயுள்ளதை உணர்கிறோம். விழுமியம், மனப்பாங்கு மாற்றம் போன்ற நோக்கில் இம்மாற்றங்கள் நியாயப்படுத்திய போதும் செயற்கைத் தன்மையை உணர முடிகின்றது.

சிறுவர் கதைகளின் ஊடாக இரசனையுடன் செவிமடுத்தல், கதைகளை விளங்கிக் கொள்ளல், இரசனையுடன் பேசுதல், கதைகளைச் சுவையுடன் இரசித்துக் கூறுதல், குழுவின் முன் கதை கூறுதல், தெளிவாக உரத்துப் பேசுதல், இயல்பான மொழியிலே கதையைக் கூறி பின்னர் நியம மொழியைப் பின்பற்றுதல், பாத்திரமேற்று அபிநயத்துப் பேசுதல், படம் பார்த்துக் கதையொன்றினைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுதல், புதிய கதைகளை உருவாக்கி கற்பனையை வளர்த்தல், ஆக்கத்திறனைப் பெறுதல், சிறு சிறு வசனங்களை ஆக்கி எழுதுதல், செவிமடுத்த கதையினை நினைவில் வைத்துக் கூறுதல், ஒழுங்குபடுத்திக் கூறுதல், பல புதிய சொற்களைக் கிரகித்து விளக்கம் பெறுதல், இதனால் சொற்களஞ்சிய விருத்தியினைப் பெறுதல் எனப் பல்வேறு மொழித்திறன் விருத்திகளுடன் மனப்பாங்கு நிலையிலும் மாற்றம் பெறுவதோடு நல்ல விழுமியப் பண்புகளைப் பெறுவதையும் நாம் உணர்ந்திட வேண்டும். இந்நிலையில் சிறுவர் கதைகளை உருவாக்கும் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களது பெரும் பணி மேற்கூறிய பலாபலன்களை கவனத்திற் கொண்டு செயற்படுதல் அவசியம்.

அடுத்து, சிறுவர் நடத்தைத்துறையை பார்ப்போமாயின் சமயம், இலக்கியம், வரலாறு சார்ந்த விடயங்களை ஏறத்தாழ எண்பதுகள் வரை நாடக வடிவில் வந்துள்ளன. இவை பாத்திரங்களின் உரையாடல்களைச் செந்தமிழ்ப் பாங்கில் கொண்டிருந்தன. அண்மைக் காலத்தில் சிறுவர் நாடகத் துறையில் பிரமிப்புக்குரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என சிறுவர் நாடக விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். சிறுவர்களுக்குரிய கதை அம்சங்கொண்ட, சிறுவர்களே குதூகலத்துடன் நடக்கின்ற, சிறுவர்களுக்கேற்ற உளவியல் பாங்கிலமைந்த

நாடகங்கள் அதிகம் உருவாகியிருக்கின்றன. சிறுவர் நாடக முன்னோடி எனவும் இதனாலேயே குழந்தை என்ற அடைமொழியைப் பெற்றவரும், அண்மையில் மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகத்தால் கௌரவ கலாநிதி பட்டம் கொடுத்துக் கௌரவிக்கப்பட்டவருமான ம. சண்முகலிங்கத்தின் முயற்சிகளும் (கூடி விளையாடு பாப்பா, பஞ்சவர்ண நரியார்) பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, கோகிலா மகேந்திரன், தேவானந்த் .... போன்றவர்கள் சிறுவர் நாடக முயற்சிகளில் காத்திரமான கனதியான பங்களிப்புகளை நல்கி சிறுவர் நாடகத்துறையை சிறப்பாக வளர்த்து வருகின்றனர்.

சிறுவர் நாடகத்தினூடாக சிறுவர்கள் பல்வேறு மொழி விருத்தியைப் பெறுகின்றனர். கலாநிதி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் “சுதந்திரம், கற்பனை, அவதானம், கருத்தூன்றல், மன இறுக்கத் தளர்வு, மகிழ்ச்சி ஆகிய பண்புகளை நாடகத்தின் மூலம் பெறுகின்றனர்” எனத் தன் நீண்டகால அனுபவங்களின் காரணமாக குறிப்பிடுகின்றார். சிறுவர்கள் தமக்குப் பரிச்சயமான சில பாத்திரங்களை ஏற்று பாவனை செய்து காட்டுகின்றனர். இங்கு பேசுதல் என்பது இயல்பாகவே வளர்க்கப்படுகின்றது. பாத்திரமேற்றுப் பேசுவதற்கு முன்னர் அவர்களது பேசுந் தொனி, ஒலி வேறுபாடு என்பவற்றைக் கூர்ந்து அவதானிப்பது, நினைவில் வைத்திருத்தல், தெளிவாகப் பேசுதல், உரத்துப் பேசுதல், பாத்திரமேற்று நடத்தல் போன்ற திறன்களையும் பெறுகின்றனர். நாடகப் பாத்திரங்களின் உரையாடல், வசனங்களை மனனஞ் செய்வர். சொற்களஞ்சிய விருத்தியினைப் பெறுவர். ஆடல், பாடல், உரையாடல் எனப் பல்வேறு செயற்பாடுகளும் நாடகத்தில் காணப்படுகின்றதால் மொழி விருத்தியில் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்துவதாக இச் சிறுவர் நாடகம் அமைகின்றது.

இறுதியாக சிறுவர் ஆக்கங்களில் சினிமா என்ற செயற்பாட்டை எடுத்து நோக்குவோமாயின் அண்மைக் காலத்தில் பெரு வளர்ச்சியும் அதிக தாக்கமும் ஏற்படுத்துவது இதுவே என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது. ஆயினும் இதுவே இன்று மிகவும் மட்டமான, ஏன் கீழ்த்தரமான மொழிவிருத்தியை ஏற்படுத்துகிறது எனக் கூற வேண்டும் சிறுவர்களை அதிகம் கவருகின்ற, தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற இந்த ஆக்கமான மிகவும் தரந்தாழ்ந்தே இருக்கின்றது. சிறுவர்களுக்கான சினிமாக்கள் தமிழில் உருவாக்கப்படவில்லை என்றே குறிப்பிட வேண்டும். இந்நிலையில் வளர்ந்தோருக்கான சினிமாக்களையே சிறுவர்கள் பார்க்கின்ற தூர்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். ஆனால் மேலைத் தேசத்தில் குழந்தைகளின் விநோத நாட்டத்தைக் கருத்திற்கொண்டே பயனுள்ள விண்வெளி சார்ந்த புனைகதைகளை பாடமாக எடுக்கின்றனர். தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளில் காட்டுன்களாக எத்தனையோ படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. சிங்கள மொழியில் கூட மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு பயனுள்ள சினிமாக்கள் காட்டப்படுகின்றன. இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் சிறுவர்களுக்கான காட்டுன்கள், சினிமாக்கள் ஓரளவு தற்போது உருவாக்கப்பட்டு எமது நாட்டுச் சிறுவர்களும் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. இருப்பினும் போதாமை நிலவுகின்றது. மொழி விருத்திக்கு அதிக பங்களிப்பை வழங்குகின்ற வளமான, கவர்ச்சிமிக்க ஊடகமான சினிமா தமிழில் இல்லையென்றே கூற வேண்டும்.

நிறைவாக, மொழி விருத்தியில் சிறுவர் ஆக்கங்கள் பல்வேறு பயன்களைத் தருமென்பதை யதார்த்தபூர்வமாக உணர்ந்த போதும் அதனை உருவாக்குவதில் வளர்ந்தோரின் அக்கறை, திறன், மனப்பாங்கு என்பன திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை நாம் உணரத் தவறுகின்றோம். எதிர்காலத்தில் மொழி விருத்தியில் மட்டுமல்லாது, மனப்பாங்கு மாற்றத்தில், விழுமியச் செயற்பாட்டில் நிறை பயனைத் தரும் சிறுவர் ஆக்கங்களில் ஈடுபட வளர்ந்தோர் முன்வரவேண்டும்.

உசாவியவை :

1. செ. யோகராசா - தமிழல் குழந்த இலக்கிய வளர்ச்சி
2. க. ஸ்ரீகணேசன் - நாடக வழக்கு (தொகுப்பு) அரங்கக் கட்டுரைகளும் நேர்காணலும்
3. மாருதம், இதழ் 6 - சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகள்
4. 4. ஆசிரியர் கைநூல் - தரம் 1-6 வரை (கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்)
5. தேவானந்த் - நெஞ்சுறுத்தும் கானல்

ஈழத்தில் மேனாட்டார் வருகைக்கு முன்னர் நிலவிய கல்விசார் அறிவிலக்கிய பாரம்பரியம்

க. இரகுபரன்,
மொழித்துறை
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
ஒலுவில்

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் இடையீடு எதுவும் அற்றதான தொடர்ச்சியான வரலாற்றின் முதலாவது காலகட்டமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் (ஏறக்குறைய கி.பி. 1300-1600) தோன்றிய கல்விசார் அறிவிலக்கிய பாரம்பரியத்தை நோக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. மேனாட்டார் வருகைக்கு முந்தியதான இக்காலகட்டத்துத் தமிழிலக்கிய நூல்களின் பொருள்மரபு பெரும்பாலும் கல்விசார் அறிவியற் பாரம்பரியத்துக்கே முதன்மை கொடுப்பதாக அமைதல் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இந்த அம்சமே ஈழத்து இலக்கியப் போக்கினை சமகால தமிழக இலக்கியப் போக்கிலிருந்து தனித்துக் காட்டுவதாகவும் அமைகின்றது. அதுமட்டுமன்றி பிற்காலத்திலும் கல்விசார் அறிவிலக்கியத் தொடர்ச்சியொன்று ஈழத்தில் நிலைபெறுவதற்கு அடித்தளம் இடுவதாகவும் அது அமைகின்றது.

கல்விசார் அறிவிலக்கியங்கள் என்னும்போது இலக்கியத்துறை அல்லாத கணிதம், சோதிடம், வைத்தியம், சிற்பம், கட்டிடம் என்பன சார்ந்த விதிவிளக்க நூல்களும், வரலாறு சார்ந்த விவரண நூல்களும், இவைபோன்ற பிறவுமே கருதப்படுவன. மொழி பற்றிய விவரணங்களை-அல்லது விதிகளைக் கூறுவனவான இலக்கண நூல்களும் இத்தொகுதியுள் அடக்கப்பட வேண்டியனவே. ஆயினும் இலக்கணம் பெரும்பாலும் இலக்கியக் கல்வியோடு தொடர்புறுத்தியே பயிலப்படுவதால் அதனை கல்விசார் அறிவியல் நூல் வகைக்குள் அடக்கி நோக்கும் போக்கு இல்லாமற் போய்விட்டது. இலக்கணம் போலவே நிகண்டு முதலாயினவும் கல்விசார் அறிவிலக்கியங்களாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியனவே.

ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட ஈழத்து நூல்களை நோக்கும்போது மேல்வருவன அத்தகு கல்விசார் அறிவிலக்கியங்களாகக் கொள்ளத்தக்கன எனலாம்.

1. சரசோதிமாலை (சோதிடம்)
2. செகராசசேகரமாலை (சோதிடம்)
3. செகராசசேகரம் (வைத்தியம்)
4. பரராசசேகரம் (வைத்தியம்)
5. வையாபாடல் (வரலாறு)
6. கோணேசர் கல்வெட்டு (வரலாறு)
7. கைலாய மாலை (வரலாறு)

இவைதவிர வையாபாடலின் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்ட பரராசசேகரன் இராசமுறை என்ற வரலாறு சார்பான நூலொன்றும் விளங்கியதாக அறிய வருகிறது. இக்காலத்தெழுந்த ஏனை இலக்கியங்களாக அறியப்படுவன இவை :

1. இரகுவம்சம்
2. திருக்கரைசைப் புராணம்
3. கதிரைமலைப் பள்ளு
4. தக்ஷிண கைலாச புராணம்
5. கோவலனார் கதை/ சிலம்பு கூறல்/ கண்ணகிவழக்குரை
6. பரராச சேகரன் உலா (இன்று இல்லை)

இவற்றுள்ளும் புராணங்களாக அமைபவை ஓரளவில் வரலாற்றுச் செய்திகளை உட்கொண்டு காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்தவர்கள் மொழிபெயர்ப்புக்குத் தேர்ந்தெடுத்த காவியமான இரகுவம்சம் கூட ஒருவகையில் குலமரபு கிளத்துவதாக அமைகின்றமைக்கும் அக்கால ஈழத்து இலக்கியப் போக்குக்குமிடையில் தர்க்கரீதியான இயைபேதும் இருந்திருத்தல் சாத்தியமே.

இக்காலத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுவது போன்ற விஞ்ஞான ரீதியான பார்வையை உடையனவாக அக்கால நூல்களை முக்கியமாக வரலாற்றியல் சார்பான நூல்களை எதிர்பார்க்க முடியாது. எனினும் அக்காலத்தில் அவை அறிவியல் நோக்குடனேயே எழுதப்பட்டன என்பதை இவ்விடத்தில் வலியுறுத்துதல் முக்கியமானதாகும். அதுபோலவே இத்தகு நூல்களை இலக்கியம் என்று சுட்டுவது தொடர்பாக நிலவும் முரண்பாடான கருத்துக்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதும் இவ்விடத்துக்குப் பொருத்தமானதே.

சோதிடம், வைத்தியம், வரலாறு முதலானவை தொடர்பான இத்தகு நூல்களை இலக்கியம் என்ற பெயரால் சுட்டலாமா என்ற ஐயப்பாடு ஒன்று புலமையுலகில் உண்டு. எழுதப்பட்டவை யாவற்றையும் Literature என வழங்கும் மரபு ஆங்கிலத்தில் உண்டு. தமிழைப் பொறுத்தவரையில் அத்தகையதொரு மரபு உண்டா என்பது சிந்திக்கத்தக்கதே. இது தொடர்பாகக் கைலாசபதி கூறுவதாவது :

“இலக்கியம் என்று தற்காலத்திலே நாம் குறிப்பிடும்போது சிருஷ்டி இலக்கியம் அதாவது கவிதை, புனைகதை, நாடகம், திறனாய்வு முதலிய ஆற்றல் இலக்கியப் பிரிவுகளையே கருதுகின்றோம். ஆயினும் இது மிகச் சமீபகாலத்தில் ஏற்பட்ட வழக்காற்றில் ஒன்றாகும். பொதுவாக இலக்கியம் என்று முற்காலத்தில் குறிப்பிட்டோர் சிருஷ்டி இலக்கியத்தை மாத்திரமன்றி சமயம், தத்துவம், சாஸ்திரம், அறிவியல் முதலிய துறைகளைச் சார்ந்த நூல்களையும் கருத்தில் கொண்டனர். ஆதிகாலத்திலே வாய்மொழிப் பாடல்கள் வழங்கிய பொழுது, வாகட நூலில் இருந்து வம்சவரலாறு வரையில் செய்யுள் வடிவிலேயே அமைந்து நிலவியது என்பதையும் நாம் மறப்பதற்கில்லை. அவை அனைத்தும் செய்யுள் என்றே கருதப்பட்டன. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து அரசாண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலப்பிரிவிலே எழுந்த பல செய்யுள் நூல்கள் வைத்தியம், சோதிடம், சிற்பம், வம்சவரலாறு முதலானவற்றைப் பாடற் பொருளாகக் கொண்டிருத்தலைக் காணலாம்.”

கல்விசார் அறிவு நூல்களை இலக்கியமாகக் கொள்ளும் மரபு ஒன்று தமிழில் இருந்ததாகக் கொள்ளும் கைலாசபதியின் கருத்து பொருத்தமானதாகப் படவில்லை. ஏனெனில் தமிழிலே தோன்றிய இலக்கண நூல்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் நோக்கும்போது இத்தகைய நூல்களை அதிகம் பொருட்படுத்தியதாகவோ அன்றேல் இலக்கிய வகையுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டதாகவோ அறியமுடியவில்லை. ஆகையால் தமிழ் மரபில் இத்தகையவற்றை இலக்கியம் என்று கொள்ளும் போக்கு நவீனகாலத்துக்கு உரியது என்றே கொள்ளவேண்டியுள்ளது. அதாவது ‘வடவேங்கடம் தென் குமரியாயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலக’மாகிய, தமிழகத்து இலக்கிய இலக்கணமரபை நோக்கும்போதே கைலாசபதியின் கூற்று பொருத்தமற்றதாகிறது. ஆனால் ஈழத்து இலக்கிய மரபை நோக்குகையில் கைலாசபதியின் கருத்து ஓரளவிற்கு சரியானதாகவே புலப்படுகின்றது.

தமிழகத்தில் ஏராளமான வைத்திய நூல்கள் தோன்றியிருந்தும் புலமை உலகால் அவை அதிகம் பொருட்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அண்மைக் காலத்திலேதான் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் என்னும் உயர்புலமை நிறுவனங்களின் முயற்சியால் அவை பதிக்கப்பெற்று வருகின்றன. அவ்வாறு

பதிக்கப்பெற்றவற்றை ஈழத்திலே தோன்றிய வைத்திய நூல்களோடு ஒப்பிடும்போது அவற்றுக்கிடையே மொழிநடை யாப்பமைதி முதலானவற்றிலே பெரும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பது புலனாகின்றது. ஈழத்திலே தோன்றிய வைத்திய நூல்கள் செம்மையானவையாகவும் நூலுக்குரிய கட்டமைப்போடும் விளங்க, தமிழகத்தில் தோன்றியவை வாய்மொழி மரபுக்குரியவைபோலச் செம்மையற்றவையாகக் காணப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் சில பதிப்பாசிரியர்கள் அவற்றைச் செம்மைப்படுத்திப் பதிக்க முயல்கின்றார்கள் என்பதும் அவ்வாறு செம்மைப்படுத்துவதற்கு எதிரான கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்படுகின்றன என்பதும் அறியத்தக்கன.

தமிழகத்திலே தோன்றிய வைத்திய நூலுக்கும் ஈழத்து வைத்திய நூலுக்கும் இடையிலான மொழி வேறுபாட்டை உணர்தற்காக இருபக்கத்து நூல் ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து தலா ஒவ்வொரு செய்யுளை உதாரணமாகத் தரலாம்.

உ+ம் : ஈழத்திலே தோன்றியதான பரராசேகரத்தின் சுரரோக நிதானப் பகுதியின் காப்புச் செய்யுள் :

திருவுற கைலை யென்னுஞ் சிலம்பினில் வாழங் கோமான்
உருவுறு முயிர்கட் காக வோதிய வாயுள் வேதத்
தருவுறு வினையி னாலே யாகிய நோய்க டம்முட்
சுரமுறை யுரைப்ப வாளை முகன்கழ றுணைக்கொள் வோமே.

தமிழகத்தில் தோன்றியதான தன்வந்திரி குழந்தைவாகடத்தின் காப்புச் செய்யுள் :

கெசமுக னடிவ ணங்கிக் கேசறப் பொருளைக்கண்டு
வசமென யறிவி லுண்டு வகையற சிசுவின் ரோகம் கசவற
வளித்து வாதம் கண்டுநான் உரைக்க வேண்டி
திசைமுனி யருளை நோக்கித் திசைமலர் போற்றி னேனே.

தமிழ் மரபுக்கமைய பழந்தமிழிலக்கியங்களில் கஜமுகன் என்று வழங்கும் வடசொல்லானது கெசமுகன் என்று அமையத் தொடங்கும் தொடக்கத்திலேயே தமிழ்நாட்டு மருத்துவ நூல்களது மொழியின் போக்கினைத் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம். மாறாக, ஈழத்திலே தோன்றிய இத்தகு நூல்களில் மிக்க செம்மை பேணப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஈழத்து நூலாசிரியர்களும் நூலில் நுவனும் விடயத்தைவிட நூலின் மொழிச்செம்மை குறித்தே - நுவலும் திறம் குறித்தே - எச்சரிக்கை உடையவர்களாய் இருந்திருக்கிறார்கள். உதாரணத்துக்கு 'சரசோதிமாலை' ஆசிரியரது அவையடக்கத்தை நோக்கலாம்.

சூறு சொல் புன்சொல்லேனும் கொள்கையின் பொருள் நலத்தால்
வீறுசேர் கேள்வி மிக்கோர் மீக்கொளற் பாலதாகும்
சேறெழ நடந்து சென்றும் தேன்நுகர் சுருப்பு மொய்க்கும்
நாறு செங்கமுநீர் கொய்யும் நலம் எனப் புவியின்மாதோ.

மருத்துவ, சோதிடத் துறைசார்ந்த நூல்களை மதிப்பார்ந்த இலக்கியமாகக் கொள்ளும் போக்கு இலங்கையில் இருந்ததற்கான சான்றாக அமுதாகரம் என்னும் மருத்துவநூலின் ஆசிரியராக (உயர்கவி மரபுக்குரிய பலநூல்களை இயற்றிய) வரதபண்டிதர் அமைவதைக் கொள்ளலாம். அவருடைய நூல்களுக்கு ஈழத்து உயர்கவிமரபுக்குரிய பெரும்புலவர்கள் சாற்று கவிகளை வழங்கியிருப்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கதே.

தமிழ் மரபிலே நூல்களை அந்நூல்களின் ஊடகமான தமிழோடு தொடர்புறுத்திப் பேசும் வழக்கு ஒன்று இருப்பது தனித்துவமான ஒரு அம்சமாகும். நூலைத் 'தமிழ்' என்று சுட்டுவதன் மூலம் அந்நூல்பற்றிய உணர்ச்சிகரமான மதிப்பினை அல்லது ஈடுபாட்டினைப் பெற நூலாசிரியன் முயலும் முயற்சியின் வெளிப்பாடாகவும் அதனைக் கொள்ளலாம்.

அப்பண்பு இலக்கிய நூல்களுக்கே உரியது. ஆனால் அத்தன்மை ஈழத்திலே தோன்றிய கல்விசார் அறிவியல் நூல்களிலும் காணப்படுகின்றமை அவதானத்துக்குரியது. அவற்றில் அத்தன்மை காணப்படுவதற்கான காரணம் ஆராய்தற்குரியதாகும்.

ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ் நூலாகக் கொள்ளப்படும் 'சரிசோதிமாலை'யின் ஆசிரியர் போசராச பண்டிதர் ஒரு பிராமணர். இலங்கையின் தென்முனையான தேவிநுவரையின் விஷ்ணுகோவில் அருச்சகராக விளங்கியவர் என்று கருதப்படுபவர். அக்காலத்தே தம்பதெனியாவில் இருந்து அரசாண்ட நான்காம் பராக்கிரமபாகுவின் ஏழாவது ஆட்சியாண்டில், அவன் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, தமிழிலே இச்சோதிட நூலைப் போசராசர் பாடியதாக, நூலின் பாயிரச் செய்யுளால் அறிய முடிகின்றது.

“கனக மாமகுடம் சூடிக் காசினி அனைத்தும் காக்கும்
தனிமதிக் குடைக்கீழ்ச் சிங்காசனத்தின் மேலிருந்து
மனுநெறி நடாத்தி வாழும் மங்கல ஆண்டு ஓர் ஏழில் இனிய
சோதிட நன்னூலைத் தமிழினால் இயம்பு என்று ஓத.

சிங்கள மன்னன், தமிழிலே பாடச்சொன்னமை குறித்து வேலுப்பிள்ளை பின்வருமாறு வியாக்கியாணிப்பார்.

“சிங்கள பௌத்த மன்னனாகக் கணிக்கப்படும் பராக்கிரமபாகுவின் அரசவையிலே சரசோதிமாலை எப்படி அரங்கேறியது என்ற வினா எழுகிறது. பாண்டியர்களோடு போராடி வந்த பராக்கிரமபாகு தமிழின விரோதியாகச் செயற்படவில்லை. தன்னைச் சோழ மரபினன் என்று கருதியிருக்கின்றான். சரசோதிமாலைப் பாயிரம் மேருமலையிலே புலி இலச்சினையைப் பொறித்தவனெனவும் பராக்கிரமபாகுவைப் பாராட்டுகிறது. பாயிரம் அரங்கேறும்போது இதனைக்கேட்டு மகிழும் நிலையிலேயே அரசவை இருந்திருக்கிறது. போசராசர் சிங்களமொழி தெரியாதவராக இருந்திருக்கக்கூடும். அவருடைய சோதிடப் புலமையை நூலுருவாக்கி வைக்க அரசன் விரும்பியிருந்திருக்கக்கூடும்”

அரசோதிமாலைப் பாயிரத்திலமைந்த தமிழினால் இயம்பென்றோத என்ற தொடர்குறித்த சிந்தனையின் விளைவே இவ்வியாக்கியானம். ஆனால் இத்தகைய கல்விசார் அறிவிலக்கியங்களை வடமொழியிலே எழுதும் போக்கே அதிக அளவிற்கு காணப்பட்ட ஒரு சூழலிலே தமிழிலே பாடுவதற்கான காரணத்தைக் குறிப்பதாகவோ - அல்லது இந்நூல் வடமொழி நூலின் தழுவல் என்பதைக் குறிப்பதாகவோ - மேற்படி தொடர் அமைகின்றது என்று கொள்வதே பொருத்தமானதாகப் படுகிறது. (தமிழிலே நூலைப் பாடுவதனால் உண்டாகும் பயனை அனுபவிக்கத்தக்க கணிசமான தமிழர் அந்த இராசதானியில் இருந்தனர் என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.) முற்றுமுழுக்கத் தமிழ்ச் சூழலிலேயே உருவான தக்ஷிண கைலாச புராணத்தின் சிறப்புப் பாயிரமும் அதன் ஆசிரியனான சிங்கைச் செகராசசேகரனது குரு அந்நூலைப் பாடுமாறு அவனைக் கேட்டுக்கொண்டதைக் குறிப்பிடும்போது,

..... புராண நூற்கதையை
ஆசறு தமிழில் அறைகுதி என்றனன்

என்றே கூறுதல் காண்க. வரதபண்டிதரின் சிவராத்திரிபுராணத்துச் சிறப்புப் பாயிரங்களிலொன்றும்

“சிவநிசி மான்மியம் இதனைச் செந்தமிழால் விரித்தல் செய்தான்” என்றே கூறுகிறது. வடமொழி மூல நூற்சார்பு எதுவும் இல்லாத 'கைலாயமாலை' யின் இறுதியிலமைந்த பாயிரமும் நூலைத் தமிழில்பாடுவது குறித்துக் குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

“கற்றோர் புகழ்க் கயிலாய மாலைதனை
நற்றமிழினாற் றொடுத்து நாட்டினான் - சுற்றுறையூர்ச்
செந்தியப்பன் தந்த சிறுவன் முத்தூராசன என வந்த கவிராச மகுடம்.”

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தக் கல்விசார் அறிவிலக்கியங்களின் ஆசிரியர்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதும் முக்கியமானதாகும். அதற்கு முன்பாக இந்தியக் கல்விமரபு குறித்து நோக்குதல் நன்று. இந்தியக் கல்வி மரபினைப் பொதுவாக நோக்கும்போது அது பிரதானமான இரு மரபுகளைக் கொண்டு விளங்குவதை இனங்காணலாம். ஒன்று குலமுறைக்கல்வி மரபு. அடுத்தது குருகுலக்கல்வி மரபு, குலமுறைக் கல்வி மரபு என்னும்போது அது குலத்தொழில் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பயிலப்படுதலையும் பேணப்படுதலையும் குறிக்கும். குருக்குலக்கல்வி என்னும்போது அது குடும்பப் பாரம்பரியத்தின் அடியாக அமையாத ஆசிரிய மாணவ பாரம்பரியத்தைக் குறிப்பதாக அமைகிறது. இலக்கிய இலக்கணக் கல்வியிலேயே இக் குருகுலப் பாரம்பரியத்தை அவதானிக்க முடிகிறது. உதாரணமாக ஈழத்தில் கூழங்கைத் தம்பிரானில் இருந்து நாவலர் ஊடாக கணேசையர், பின் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை வரையில் உள்ள மாணவ பரம்பரையில் பல்வேறு குலத்தையும் குடும்பத்தையும் சேர்ந்தவர்கள் வந்துசேர்கிறார்கள். ஆனால் வைத்தியம், சோதிடம் மற்றும் கைத்தொழில்கள், பாரம்பரியக் கலைகள் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பாலும் குலமுறைக் கல்விப் பாரம்பரியமே காணப்படுகின்றது. அவற்றைக் 'குலவித்தை' என்று வழங்குவதும் கருதத்தக்கது. இந்த உண்மையை வரதபண்டிதரின் அமுதாசிரியரின் தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

“அந்தணர்தம் குலத்தித்த ஜெகநாதன் அருள் அரங்கன் தன்பால்
வந்தருளும் சுதன் வரதபண்டிதன் முத்தலைமுறையும் செய்துகண்டு வந்த மருந்து....”

வைத்தியக் குடும்பமொன்றின் மூன்று தலைமுறைப் பெயர்களை இங்கு அறியக்கூடியதாயிருத்தல் மனங்கொள்ள வேண்டியது. அமுதாசிரியர் ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பிற்பட்டவராயினும் அவரது பாரம்பரியம் ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே தொடர்வதாகவே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. குலமுறைக் கல்வி மரபினைச் சோதிட நூலான சரசோதிமாலையிலும் கண்டு கொள்ளக்கூடியதாயுள்ளது. அந்நூற் பெயர் குறித்து வெங்கடேசையர் குறிப்பிடுவதை இது தொடர்பில் நோக்கலாம் :

“சரசோதி என்பவருடைய மைந்தனால் இயற்றப்பட்டதாதலின் சரசோதிமாலை என்னும் பெயர் பெற்றது. அன்றியும் அசையும் ஒளிவடிவங்களாகிய கிரகங்களினால் மனிதன் தாக்கப்படுகின்றான் என்பதை விளக்குஞ் சோதிட நூலாதலின் சரசோதிமாலை என்னும் பெயராயிற்று என்பாருமுள்ளர்.

நூற்பெயருக்குக் கூறப்பட்ட காரணங்கள் இரண்டில் முதலாவதே பொருத்தமானதாகப் படுகின்றது. சோதிடம் குலமுறை சார்ந்து பேணப்படும் அறிவுத்துறை என்ற வகையில் போசராசர் தனது குருவும் தந்தையுமானவரின் பெயரில் நூலை அமைத்துக்கொண்டார் எனலாம்.

“புண்டரீகத் தார்மார்பன் புகழ்ச் சரசோதி மைந்தன்
மண்டலம் எண்ணும் தேனுவரைப் பெருமாள் என்று ஓது
பண்டித போசராசன் பரவு நற்குருவைப் போற்றித்
தண்தமிழ் விருத்தப் பாவால் சரசோதிமாலை செய்தான்

என்னும் பாயிரச் செய்யுளில் நூலாசிரியர் தந்தையின் பெயர்கூறி புகழ்ச்சரசோதிமைந்தன் என்று சிறப்பிக்கப்படுதல் காண்க. குருவைப்போற்றி நூல் செய்தான் என்றும் இச்செய்யுள் கூறுகிறது. ஆயின் குருவின் பெயர் கூறப்படவில்லை. ஆதலால் தன் துறையில் தந்தை குருவைவிட முக்கியத்துவமுடையவராகக் கருதப்பட்டார். அல்லது தந்தையே குருவாக அமைந்தார் என்று கொள்வதே பொருத்தமானதாகும். ஈழத்து அரசர் குலத்தையும் குடிகள் வந்த முறையையும் எடுத்து விளக்க முயலும் வரலாற்றியல் சார்பான வையாபாடலைப் பாடிய வையாபுரி ஐயரின் மரபில் வந்த ஒருவரே பிற்காலத்தில் வரலாற்றியல் சார்பானதான யாழ்ப்பாண வைபவமாலையைப் பாடினார் என்பதும் மனங்கொள்ளத் தக்கதே.

“ஒண்ணலங்கொள் மேக்கறான என்று ஓதுபெயர்
பெற்ற விறல் உலாந்தேசண்ணல்
பண்ணலங்கொள் யாழ்ப்பாணப்பதி வரலாறு

உரைத்தமிழாற் பரிந்து கேட்கத்
 திண்ணிலங்கு வேற்படையான் செகராசசேகரன்
 தொல்லவைசேர் தொன்னூல்
 மண்ணிலங்கு சீர்த்தி வையாமரபில்
 மயில்வாகனவேள் வகுத்திட்டானே

குலமுறைக் கல்விமரபு பற்றி நோக்குகையில் சரசோதிமாலையின் பெயர் குறித்துச் சிந்திக்கப்பட்டது. அவ்வேளை தவிர்க்கமுடியாதபடி இக்காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த இத்தகு நூல்களின் பெயர்கள் குறித்த சிந்தனை எழுவது தவிர்க்கமுடியாதது. கல்விசார் அறிவிலக்கியங்களுக்குப் பெயரிடுவதில் ஈழத்தில் ஒரு மரபு பேணப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மை அச்சிந்தனை மூலம் புலனாவதைக் குறிப்பிடுதல் இங்கு பொருத்தமானதே. சோதிடநூலான சரசோதிமாலை நூலாசிரியரின் தந்தையின் பெயரோடு மாலை என்ற சொல்லை இணைத்துப் பெறப்பட்டது போலவே ஏறக்குறைய இந்நூலின் காலத்திலேயே யாழ்ப்பாணத்து இராசதானியில் தோன்றியதாகக் கொள்ளப்படும் மற்றொரு சோதிட நூலான செகராசசேகர மாலை, அதன் புரவலான வரோதயை சிங்கையாரியனின் சிம்மாசனப் பெயரான செகராசசேகரன் என்பதோடு மாலை என்ற சொல்லை இணைத்துப் பெறப்பட்டமை அவதானிக்கத்தக்கது. அதுபோலவே இக்காலத்திலே தோன்றிய, வரலாற்றியல் சார்பான நூல்களுள் ஒன்றான கைலாயமாலை அமைவதும் காண்க. ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின் தோன்றியதாயினும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற பெயரையும் இது தொடர்பில் சிந்தித்தல் பொருத்தமானதே. வரலாற்றியல் சார்பான இந்த இரு நூல்களும் வரலாற்றுக்குரிய தலத்தின் பெயரோடு (கைலாச நாதர் கோயில்/ யாழ்ப்பாணம்) மாலை என்ற சொல்லை இணைத்துப் பெறப்பட்டமை அவதானிக்கத்தக்கது. கோணேசர் கல்வெட்டு, வையாபாடல் என்னும் இரு நூல்களும் இவ்விடயம் தொடர்பாக நோக்கும்போது தனித்து நிற்பனவாகப் புலப்படும். ஆயினும் அவைகூட யாழ்ப்பாணத்துக்கே உரிய கல்வெட்டுப்பாடும் மரபின் மூலங்களாக அமைகின்றமை உணரப்பட்டேயுள்ளது. கோணேசர் கல்வெட்டின் பாயிரம் கல்வெட்டுப்பாட்டு, கல்வெட்டு என்ற செய்யுள்களைச் சுட்டும்வகை அவதானிக்க வேண்டியதொன்றே. வேலுப்பிள்ளை முதலானோர் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்துக்கு முந்தி இலங்கையில் நிகழ்ந்த தமிழ்க்குடிகளின் பரம்பலையும் புலமை மரபையும் உணர்த்தும் பிரதான சான்றுகளாக இலங்கையில் ஆங்காங்கே கண்டெடுத்த சாசனச் செய்யுள்களைக் கொள்ள முயல்வதும் இங்கு கருதத்தக்கதே. நூற்பெயர் மரபு பற்றிச் சிந்திக்கும் வேளையில் செகராச சேகரம், பரராச சேகரம் என்னும் இரு வைத்திய நூல்கள் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் சிங்காசனப் பெயர்களின் தத்திதாந்தங்களாக அமைவதும் சற்றுப் பிற்பட்ட காலத்திலே தோன்றிய அமுதா கரமும் அவற்றை ஒத்த ஒலியமைப்புடன் காணப்படுவதும் அவதானிக்கத்தக்கன.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தைய ஈழத்துக் கல்விசார் அறிவிலக்கியங்கள் குலமரபுப் புலமையைப் புலப்படுத்துவனவாய் அமைவதைக் கண்ட நாம் அதனோடு தொடர்புபடுத்தி அந்நூல்களின் பெயரமைப்பிற் காணப்படும் ஒரு பொதுமைப்பாட்டையும் உடன் நோக்கினோம். இனி, மீளவும் அந்நூலாசிரியர்களின் குலமுறை பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாகிறோம். இலங்கைத் தமிழ் நூல்களின் காலத்தால் முந்தியதாகக் கொள்ளப்படும் சரசோதிமாலையின் ஆசிரியரான போசராச பண்டிதர் பிராமண குலத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது முன்பே கூறப்பட்டது. வரலாற்றியல் சார்ந்ததான வையாபாடலின் ஆசிரியரும் பிராமண குலத்தவரே. அவர் வையாபுரி ஐயர் எனப்பட்டார். கைலாயமாலை ஆசிரியராகிய முத்துராசரின் குலம் எது என்று தெரியவில்லை. அவரது பெயர் அவரை அரசகுலத்தையொட்டிய ஒரு குடும்பத்தவராக இருக்கலாம் என ஊகிக்க வைக்கிறது. கோணேசர் கல்வெட்டின் ஆசிரியர் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு.

“பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் கவிராஜர் என்னும் புலவர் இயற்றியது என்பர். கலாநிதி. க. செ. நடராசா வையாடபாடலை இயற்றிய வையாபுரி ஐயரே கவிராஜர் என்ற விருதுப்பெயர் பெற்றதன் பின்னர் கோணேசர் கல்வெட்டினைப் பாடினார் என்பர். பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் கோணேசர் கல்வெட்டு இராஜவரோதயன் என்பவரால் எழுதப்பட்டது என்பர் ..... நூலினுள் இதனை இயற்றியவர் பெயராக கவிராஜர், கவிராஜவரோதயன் என்னும் இரு பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடக் கூடிய அம்சமாகும்.”

க.செ. நடராசாவின் கருத்தை ஏற்கும்போது, கோணேசர் கல்வெட்டின் ஆசிரியரும் பிராமண குலத்தவர் என்றே ஆகும். பேராசிரியர் பத்மநாதன் கூறுவதுபோல இராஜவரோதயன் எனின் அப்பெயருக்குரியவரை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் வம்சத்துக்குரிய ஒருவராகக் கொள்ள இடமுண்டு. தக்ஷிண கைலாச புராண ஆசிரியனாகிய செகராசசேகரன் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரசனாக விளங்கியவன். தக்ஷிணகைலாசபுராண ஆசிரியராக பண்டிதராசர் என்ற பெயரும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் பண்டிதராசர் என்ற அப்பெயரும் செகராச சேகரனைக் குறிப்பதே என்பதைப் பேராசிரியர் பத்மநாதன் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். செகராசசேகரனின் உறவினரே இரகு வம்சத்தைப் பாடிய அரசுகேசரி. யாழ்ப்பாணத்து அரசவம்சம் பாண்டிய நாட்டுப் பிராமணர் படைத்தலைவர் பரம்பரையாகவே இனங்காணப்படுகிறது. பராசசேகரம் முதலானவை அம்மன்னர்களின் போசணையிலேயே உருவாயின. அவ்வகையில் நோக்கும்போது ஈழத்துக் கல்விசார் அறிவிலக்கியங்களுள் பெரும்பாலானவற்றின் உருவாக்கத்தில் பிறநூல்களின் உருவாக்கத்திலும் கூட பிராமணரின் பங்கு பெருமளவில் இருந்தது எனலாம்.

அத்தோடு அப்பிராமண பரம்பரை ஒரே நேரத்தில் ஈழத்தின் அரசியலையும் புரோகிதத்தையும் அறிவுத்துறையையும் தன்வசம் வைத்திருந்தது என்று எண்ணவும் இடமுண்டு.

சிறிது சிந்திக்கின் இந்தியாவில் நின்று நிலைபெற்ற பிராமண வம்சத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இலங்கைக்கு வந்து நிலைபெற்ற பிராமணவம்சம் முற்போக்கானது அன்றேல் துணிவு மிக்கது என்பது புலனாகும். ஏனெனில் இயல்பிலே சாதுவான குலமாகக் கருதப்படும் பிராமண குலத்தைச் சார்ந்த இவர்கள் படைத்தளபதிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். கடல் கடத்தலாகாது என்ற குலமரபை மீறிக் கடல் கடந்து வந்திருக்கிறார்கள். அத்தோடு ஆசௌசத்துக்கு அஞ்சிப் பிராமணர்களால் விலக்கப்பட்ட மருத்துவத்துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் (வரதபண்டிதர் பரம்பரை). அப்பரம்பரை அரசியலிலும் அறிவியலிலும் சமாந்தரமாக ஈடுபட்டதற்கு அவர்களது பெயர்களே சான்றுபகர்வனவாய் அமைகின்றன. பண்டிதராசர், கவிராசர் முதலான பெயர்கள் வழக்கமாகக் கொள்ளப்படுவது போன்று (பண்டிதர்க்குள் இராசர், கவிகளுக்குள் இராசர் என்றவாறாக) வேற்றுமைத் தொகையாக அல்லாமல் (பண்டிதராகிய இராசர், கவியாகிய இராசர் என்றவாறாக) இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாகவே கொள்ளப்பட வேண்டியன. போசராசர் என்பதும் அத்தகையதாகலாம். ஈழத்து அரசியலை நடாத்திய அப்பிராமண பரம்பரையில் ஒருபகுதி மெல்ல மெல்லத் தம் சாதித்துவத்தினின்றும் விடுபட்டது என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு. வையாபாடலின் ஆசிரியரான வையாபுரி ஐயர் பிராமணர் என்பது தெளிவாக உணரப்பட, அவர் மரபினராகக் குறிப்பிடப்படும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஆசிரியர் மயில்வாகனப் புலவர் பிராமணராக உணரப்படாமை இதற்குத் தக்கதொரு சான்றாகின்றது. இத்தகையோரே பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபுத்துவ வேளாளர்களாயினர் போலும். இத்தகையவர்கள் மாமிசம் புசியாதவர்களாய், மாமிசம் புசிக்கும் ஏனைய வேளாளர்களால் 'கீரைத்துரைமார்' என்று நையாண்டி பண்ணப்படுவது உணரத்தக்கதே. ஆட்சித்துறையிலும் அறிவுத்துறையிலும் பிராமணர்கள் தலைமை தாங்கியமையை யாழ்ப்பாணச் சாதியமைப்பின் கட்டிற்றுக்கத்துக்கான காரணங்களுள் ஒன்றாகக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலகட்டத்து நூல்களின் ஆசிரியர்களைப் பிராமணர்களாக இனங்கண்ட அதேவேளை, அவர்கள் புதிய அரச பரம்பரை ஒன்றின் நேரடி வாரிசுகள் அல்லது கிளை வாரிசுகள் என்பதையும் உணர்ந்துகொள்ளும் நிலையிலேயே அக்காலகட்டத்தில் வரலாறு சார்பான இலக்கியங்கள் பெருமளவிலே தோன்றியமைக்கான காரணத்தை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியவர்களாவோம்.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக் காலகட்டங்களையும் அக்காலகட்டங்களில் தமிழகத்தில் நிலவிய அரசுகளையும் அவ்வரசுகள் நிலைபெற்ற காலத்தில் அவை சார்பான இலக்கியங்கள் தோன்றுவதையும் இலக்கிய வரலாற்றாய்விலே கண்டுகொள்ளலாம். பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் என்பன முறையே சேர, பாண்டிய குலமரபுகளின் சாட்சியை உடைய தொகை நூல்கள். கலிங்கத்துப்பரணி, மூவருலா முதலாயினவும் பெரிய புராணமும் சோழப்பேரரின் சாட்சியை உடையன. பாண்டியப் பேரரசு ஒன்று மீண்டும் உருவானபோது திருவாதவூரடிகள் புராணம், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணங்கள் முதலானவை பாண்டியர் தலைநகரான மதுரையைக் களமாக்ககொண்டு தோன்றின. அவ்வகையில் புதிய அரசமரபொன்று ஈழத்தில் உருவான நிலையிலேயே ஈழத்தமிழரசரின் குலமரபு கிளத்துவனவாய் வரலாற்றுச் சார்பான இலக்கியங்கள் தோன்றின எனலாம். ஆனால் இது குறித்துப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி முன்வைக்கும் கருத்து சற்று மாறானதாக அமைகின்றது.

“ஈழத்தில் தமிழ்ப்பகுதிக்கான தனிப்பட்ட அரசு உருவாக்கம் இக்காலத்திலேயே (14 ஆம் நூற்றாண்டில்) நிகழ்ந்தது. ஆனால் இவ்வுருவாக்கம் தமிழ்நாட்டில் அரசுருவாக்கம் ஏற்படுத்தி உணர்விறுக்கத்தினை ஏற்படுத்தியதாகக் கொள்ளமுடியாது. அதாவது தமிழகத்தில் மூவேந்தர்கள் தனித்தும் ஒருமித்தும் ஏற்படுத்திய உணர்வொருமை, பற்றுறுதியிறுக்கம் போன்ற ஓர் உயர்வு நிலையினை யாழ்ப்பாண அரசு மக்களிடத்தே ஏற்படுத்தவில்லை. அப்படியான உணர்வுத் தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த அரசு ஏற்பட்டிருந்ததாகக் கூறமுடியாது. யாழ்ப்பாணத்து அரசு பரம்பரை யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பண்பாட்டுத் தளத்தை நிறுவவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து நிலப்பிரபுக்களை மீறிய, பிரதேசப் பொதுவான ஓர் அரசு ஈடுபாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவியதாகத் தெரியவில்லை. கைலாய மாலை, வையாபாடல், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை போன்ற வரலாற்றிலக்கியங்களை நோக்கும்பொழுது யாழ்ப்பாண அரசின் உருவாக்கத்திற் பிரதேச நிலப்பிரபுக்களும், சாதிக் குழுமங்களும் முக்கிய இடம்பெற்றதைக் காணலாம். யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல்வேறு முதலி குடும்பங்களே நிலப்பிரபுத்துவ மையங்களாக விளங்கின.”

ஆளும் வர்க்கத்தைப் புகழ்வனவான நூல்களின் உருவாக்கத்துக்கு அவ்வர்க்கம் தொடர்பான பற்றுறுதியொன்று ஆளப்படுவோரிடம் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கொள்வதற்கில்லை. ஏனெனில் ஆளும் வர்க்கத்துக்கு அணுசரணையான புலவர்கூட்டமொன்று இருப்பதென்பது வரலாற்றியலில் உணரப்படுவதொன்றே. அன்றியும் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்து நூல்களைப்பாடிய புலவர்கள் பெரும்பாலும் அரசுகூடும்பத்தராகவே இருந்தமை ஏலவே கண்டுகொள்ளப்பட்டதே. குறிப்பாக தகஷிண கைலாச புராணத்தைப் பாடியவன் மன்னனாகவே விளங்கியவன் (செகராச சேகரன்). அவன் தன் அரசமரபுக்கு முன்பே ஈழத்தையாண்ட தமிழரசர்களொடு உறவுபாராட்ட முனைவதும் பாயிரப்பகுதியில் கடவுள் வணக்கம், அடியார் வணக்கத்தையடுத்து குளக்கோட்டனுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதும் அவதானிக்கத்தக்கன. கைலாய மாலை, வையாபாடல், கோணேசர் கல்வெட்டு என்பன யாழ்ப்பாண அரசு உருவாகி நிலைபெற்ற காலத்தில் அல்லது அதன் சிதைவுக்காலத்திலே தோன்றியன என்றே அறிஞர்கள் கருதுகின்றார்கள். அன்றியும் அவற்றுட் பெருந்தொகையான இடைச்செருகல்கள் உள்ளமையும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அவை யாழ்ப்பாண அரசின் சிதைவுக்குப் பின் ஐரோப்பியர் காலத்தில் தலையெடுத்து அவர்களுக்குச் சார்பாய் இயங்கி முதன்மை பெற்ற முதலிகளின் கைங்கரியமாகவும் இருத்தல் கூடும்.

தமிழகத்து அரசுகள் உருவாகி நிலைபெற்ற காலங்களில் அவ்வரசுகள் சார்பாக இலக்கியங்கள் தோன்றியது போலவே யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் அது சார்பாகத் தோன்றியனவே கைலாயமாலை முதலான வரலாற்று நூல்கள் என்பதை வலியுறுத்தும் இவ்வேளையில் அவ்வாறான தமிழகத்து நூல்களுக்கும் ஈழத்து நூல்களுக்குமிடையில் அவற்றின் இயல்பிலே பெரும் வேறுபாடு உள்ளமையையும் வலியுறுத்திக் கூறவே வேண்டும். தமிழகத்திலே தோன்றியமை முற்றிலும் இலக்கியப் பாங்கினவாய் அமைய ஈழத்திலே தோன்றியமை அறிவுத்துறை சார்ந்த வரலாற்று நூல்களுக்கான தன்மையைக் கணிசமான அளவிலே கொண்டிருத்தலே அவ்வேறுபாடாம். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி கூறியது போல யாழ்ப்பாண அரசுபற்றிய உணர்விறுக்கம் இல்லாதிருந்தமையும் அதற்கான காரணமாய் அமையலாம். அன்றி, அயலிலே நிலவிய சிங்கள அரசுகளின் குலமரபு கிளத்தும் வரலாற்றுப்பாங்குடைய நூல்களான மஹாவம்சம், சூழவம்சம் முதலியன அவற்றுக்கு முன்மாதிரிகளாக அமைந்தன என்று கொள்வதும் உண்மைக்கு மாறாகாது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாற்றுச் சார்பான நூல்களின் போக்கு மேலும் நவீன தன்மையுற்றுச் செல்வதைப் பிற்காலத்திலே தோன்றிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, வழங்கு நடையான வசன நடைக்கு மாறுவதிற் கண்டுகொள்ளலாம். தேசவழமைகள் எழுதித் தொகுக்கப்பட்டதையும் இத்தகைய மரபொன்றின் முன்னேற்ற நிலை என்றே கொள்ளல் வேண்டும். பிற்காலத்திலே இலக்கிய வரலாறு, புலவர் வரலாறு, என்பவற்றை விஞ்ஞான ரீதியாக எழுதும் போக்கின் முன்னோடிகளாக ஈழத்தவர்களே விளங்குகின்றார்கள். நூற்பதிப்பு, வசன நடை, இலக்கிய விமர்சனம், பாடநூல், அறிவியல் நூல், கலைச் சொல்லாக்கம், கலைக்களஞ்சியம், அகராதி, மொழிபெயர்ப்பு என்ற அறிவுத்துறைகள் பலவற்றில் காத்திரமான முன்னோடி முயற்சிகளைச் செய்தவர்களாக ஈழத்தவர்கள் விளங்குவதற்கு அடிப்படையான மனோபாவம் ஒன்று ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்பாகவே இருந்துள்ளது என்பதையே அவர்களது வருகைக்கு முன்பான ஈழத்துக் கல்விசார் அறிவிலக்கியங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

முகாமைக் கல்வியும் கற்றலும்

பு. சோதிநாதன்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

1. முகவுரை

முகாமை, கல்வி, கற்றல் என்ற மூன்று விடயங்களும் நெருங்கிய தொடர்புடையன. செயற்றிறனாகவும், வினைத்திறனாகவும் நோக்கங்களை அடைந்து கொள்ள மனிதவளம் உட்பட வளங்களைப் பயன்படுத்தும் கலை முகாமை எனலாம். அந்தக் கலை நிறுவனங்கள் மட்டும் அன்றி தனி மனிதர்களும் பயன்படுத்தக்கூடிய பரந்த (Universal) உபயோகம் உடையது.

கல்வி கற்பதன் நோக்கம் மனிதன் தனது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டிய அறிவைப் பெறுவதாகும். தனி மனிதனும், சமூகமும் முன்னேற்றம் அடைவதே ஆகும். ஆனால் கல்வி தகவல்களைச் சேகரிக்கும் சமையாகவே கற்போருக்கு இருந்து வந்திருக்கின்றது. சமூகம் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் மட்டுமன்றி பணம், பொருள்கள் முதலான எல்லாவற்றைப் பொறுத்தும் சேகரிக்கும் சமூகம் (acquisitive Society) ஆகவே இருந்து வந்திருக்கின்றது. வாழ்க்கையை வாழுவதை விடுத்து, வைத்திருப்பதிலே (Not being but Raving) சமூகம் கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கின்றது. இதனால் கல்வியின் உண்மையான அர்த்தத்தில் சமூகம் அதனைப் பயன்படுத்தத் தவறிவிட்டது.

கற்றல் என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான செயல்முறை. அதனை கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்கள் முதலான நிறுவனங்களில் மட்டுமன்றிக் குடும்பத்திலும், சூழலிலும் சமூகத்திலும், ஒருவர் தன்னைச் சுற்றி நடக்கின்ற சம்பவங்களிலும் இருந்து கற்றுக் கொள்ளலாம். கற்றுக் கொண்டதற்கு அடையாளம் உணர்ந்து, அனுபவித்து, சிந்தனை முறையிலும், நடத்தைமுறையிலும் செயலிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருத்தலாகும். சிந்தனை, நடத்தை, செயல் என்பவற்றில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணாது விடின் கற்றல் நிகழவில்லை என்பதே அர்த்தமாகும்.

முகாமைக் கல்வி என்பது நோக்கங்களை நிறைவேற்ற வளங்களை வினைத்திறனாகவும், செயற்றிறனாகவும் பயன்படுத்த வழிகாட்டும் கல்வியாகும். இன்று முகாமைக் கல்வி, கல்லூரிகளிலும், தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும், பலவிதமான நிறுவனங்களிலும் இணையத்தளத்திலும் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றது. நிறுவனங்களையே கற்கும் நிறுவனங்கள் (Learning Organizations) ஆக மாற்றும் முறை பல நிறுவனங்களில் பின்பற்றப்படுகின்றது.

முகாமைக் கல்வியை மட்டும் கற்பித்து முகாமைப்பட்டங்களை வழங்கும் பல்கலைக்கழகங்கள் விசேட நிறுவனங்கள் பல எல்லா நாடுகளிலுமே வந்துவிட்டன. இவற்றின் கல்வியை, பட்டங்களுக்காகச் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளை ஆராய்ந்த பின் ஒரு முடிவுக்கு அறிஞர்கள் சிலர் வந்திருக்கின்றார்கள். இந்த முகாமைக் கல்வி தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்குப் பயன்பட்டு இருக்கின்றதே தவிர சிந்தனை, நடத்தை, செயல் என்பவற்றிலே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதே அந்த முடிவாகும். பட்டங்களைப் பெற்றவர்களிடம் முகாமைக் கல்வியை நடைமுறையில் பயன்படுத்துகின்றீர்களா என்று ஆய்வாளர்கள் கேட்டதற்கு அவர்கள் பெரும்பாலும் இல்லை என்றே பதில் இறுத்திருக்கின்றார்கள். இதிலிருந்து முகாமைக் கல்வியும் மரபு ரீதியான கல்வியைப் போன்று சேகரித்து வைக்கும் ஒரு சமையாகத் தனி மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் மாறியிருக்கின்றது எனலாம்.

தனிமனிதரும், நிறுவனங்களும் இரண்டு பெரும் சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். மிக வேகமான மாற்றங்களும், நிச்சயமற்ற தன்மைகளுமே அவையிரண்டுமாகும். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் தனி மனிதரும், நிறுவனங்களும் எதை, ஏன், எப்படி கற்று தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் நிற்கின்றனர். இந்த மாற்றங்களும், நிச்சயமற்ற தன்மைகளும் பல வாய்ப்புக்களை நம் முன் வைக்கும் போது எதைத் தெரிவது என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் இருக்கிறோம். மறுபுறம் இதே மாற்றங்களும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளும் நாம் பேணிப் பாதுகாத்து வந்த நம்பிக்கைகள், மனப்பாங்குகள், விழுமியங்கள் என்பவற்றுள் பல பயனற்றுப் போகின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையிலே முகாமைக் கல்வி எவ்வாறு கற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற பிரச்சினை மிக முக்கியமானதாக அமைகின்றது.

2. கல்வி

கல்வி என்றால் என்ன என்று வரையறுத்துக் கொள்ளக் கல்வியியலாளர்களும், மெய்யியலாளர்களும் முயன்று வந்திருக்கின்றார்கள். உவைட் கெற் (White head) என்னும் மெய்யியலாளர் "அறிவைப் பயன்படுத்தும் கலையைப் பெறுவது கல்வி" என்று அதற்கு வரைவிலக்கணம் கூறினார். அறிவைப் பெறுவதன் நோக்கம், அதனை நடைமுறை வாழ்க்கையில் பரிட்சித்துப் பார்ப்பது, பயன்படுத்துவது, பெற்ற கருத்துக்களைப் புதிய புதிய முறைகளில் சேர்த்து உபயோகிப்பது என்பன ஆகும். இதற்கு, முதலில் பயன்படுத்த முடியாத அறிவை (Inert ideas) பெறுவதிலிருந்து விலகிக் கொள்ள வேண்டும். பயன்படுத்த முடியாத அறிவு தனி மனிதருக்கும், சமூகத்திற்கும் உபயோகிக்க முடியாதது மட்டுமன்றி ஊறு விளைவிக்கக் கூடியதும் ஆகும். கடந்த காலக் கல்வி வரலாற்றை அவதானித்தால் பயன்படுத்த முடியாத கல்வியே அதிகம் நிகழ்ந்திருப்பதையும், ஏற்பட்டுள்ள தனிமனித, சமூக முன்னேற்றங்கள் யாவும் சிலர் அவ்வப்போது அறிவைப் பயன்படுத்தி நிகழ்த்தியதையும் உணரலாம். எனவே முதலில் பயன்படுத்த முடியாத அறிவைப் பெறுவதில் இருந்து விடுபடுவது அவசியமாகும். இதனைத் திட்டமிட்டே கற்காது விடுதல் (unlearning) என்பர். இரண்டாவதாக, கற்க வேண்டியதைத் தெரிந்து அதனை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கற்போரும் கற்பிப்போரும் தீர்மானித்துக் கொள்வது அவசியமாகும்.

கல்வியை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்று கற்பிப்பதும், கற்பதும் மிகவும் கடினமான வேலை ஆகும். அதனைப் புரிந்து கொள்ளாததால் கல்வி கற்பவருக்கும், கற்பிப்போருக்கும் மேலும் பெரிய சமையாக அது இன்று மாறி இருக்கின்றது. அதனாலேதான் பயன்படுத்த முடியாத கல்வியும் தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது.

கல்வி உபயோகமுள்ளதாக அமைய வேண்டுமாயின், கற்பிப்போர் கற்போருக்கு ஒரு சில மிக முக்கியமான கருத்துக்களை மட்டும் விளக்கி, அவற்றைச் சாத்தியமான பல மாற்று வழிச் சேர்க்கைகளில் பொருத்தி பயன்படுத்துவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கற்போர் அந்த ஒருசில கருத்துக்களை வாழ்க்கையோடு யதார்த்தமான முறையில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். வால்ட் டிஸ்னே (Walt Disney) என்பவர் கூறிய கருத்து ஒன்று இவ்விடத்தில் மிகப் பொருத்தமாக நினைவு கூரப்படலாம். "ஒரு சிறந்த கருத்தைப் பெற்று அதோடு வாழ்வுகள். அதனைப் பயன்படுத்தும் வரை அதைக் கொண்டு முயற்சி செய்து பாருங்கள். அதைச் சரியாகச் செய்து முடியுங்கள்".

கற்போர் அந்த ஒரு அல்லது சில கருத்துக்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டு, பலமாற்று வழிகளில் சேர்த்துப் பயன்படுத்தும் வழிகளைத் தாமே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு அவற்றைப் பயன்படுத்தச் சிந்திக்கும் போது கற்போர் தமது உண்மையான வாழ்க்கைச் சூழலில் பிரவேசிக்கின்றனர். அந்தக் கல்வியில் கற்போர் தாமே தேடுபவராகவும், கண்டுபிடிப்பவராகவும் அக்கண்டுபிடிப்பில் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பவர்கள் ஆகவும் மாறுகிறார்கள். கற்பிப்போர் கற்போருக்கு அத்தேடலிலும்,

கண்டுபிடிப்பிலும், வசதிகளையும், உதவிகளையுமே செய்பவராக இருக்க வேண்டும். அப்போது கல்வியும், வாழ்க்கையும் ஒன்றாக இணைந்து உண்மையான பயனுள்ள கல்வி நிகழும். கல்வியும், வாழ்க்கையும் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாதன. இதனாலேதான் வேகமான மாற்றங்களும், நிச்சயமற்ற தன்மைகளும் நிலவும் சூழ்நிலையில் ஒருவர்செம்மையாக வாழ வேண்டுமாயின் வாழ்க்கை முழுவதுமே கல்வியைக் கற்க வேண்டியவராக இருக்கின்றார். வாழ்நாள் முழுவதும் பயனுள்ள கல்வி கற்கப்படுமாயின் தனி மனிதரும், சமூகமும் முன்னேறலாம்.

3. முகாமையும் கல்வியும்

நோக்கங்களை அடைந்து கொள்வதற்கு வளங்களை செயற்றிறனாகவும், வினைத்திறனாகவும் பயன்படுத்துவது பற்றிய கலை முகாமை ஆகும். செயற்றிறன் என்பது செய்வதற்கு சரியான செயல்களைத் தெரிவு செய்வதைக் குறிக்கிறது. கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், பயன்படுத்தாத கல்வியைச் சேகரித்து வைப்பதை விடுத்து பயன்படுத்துவதற்கான அறிவைப் பெறுவதற்குத் தெரிவு செய்வதை செயற்றிறன் குறிக்கிறது. வினைத்திறன் என்பது அவ்வாறு தெரிவு செய்தவற்றைக் குறைந்த நேரத்தில், குறைந்த செலவில், குறைந்த முயற்சியில், குறைந்த வளங்களைக் கொண்டு நிறைவேற்றுவதைக் குறிக்கும். வினைத்திறனான கல்வியும் அவ்வாறே குறைந்த நேரத்தில், குறைந்த செலவில், குறைந்த வளங்களைக் கொண்டு, குறைந்த முயற்சியோடு பயன்படுத்தக் கூடிய முறையில் அமைய வேண்டும். முகாமையைச் செயற்றிறனாகவும் வினைத்திறனாகவும் செய்வதற்கு எந்தப் பலாபலன்களை அடைவதற்கு எந்தக் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்குப் பலாபலன்களை மையமாக வைத்துக் கொண்டு முயற்சி, வளங்கள், நேரம் என்பவற்றை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். கல்வியும் செயற்றிறனாகவும், வினைத்திறனாகவும் அமைய வேண்டுமாயின் நிறுவனங்களாயினும் சரி, தனி மனிதர்களாயினும் சரி தமது பெறுமதிமிக்க வளங்கள், முயற்சி, நேரம் என்பவற்றின் பலாபலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். இதற்கு முகாமையும், கல்வியும் தமக்குரிய இலட்சியம் என்ன, தாம் எதிர்பார்க்கும் பலாபலன்கள் எவை என்பவற்றைத் தெளிவாக அடையாளம் கண்டு கொண்டு அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முன்வர வேண்டும்.

கல்வி பயன்படுத்த முடியாத தேட்டம் ஆக இருப்பதால் இன்றைய நிறுவனங்கள் பட்டதாரிகளை அன்றி கல்லூரி மாணவர்களை வேலைகளில் சேர்த்து, பயன்படுத்தக் கூடிய கல்வியையும் பயிற்சியையும் வழங்குகின்றனர். நவீன நிறுவனங்கள் கற்கும் நிறுவனங்களாக மாறி வருகின்றன. கணனி ஊடாக நிறுவனத்தில் உள்ள எந்த ஒருவரோடும் தொடர்பு கொண்டு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டிய அறிவை இலகுவில் பெற முடிகிறது. குழுவாக பலரது சிந்தனைகளும் பயன்படுத்தப்படுவதால் ஒருவர் தனது சிந்தனை முறையின் குறைபாடுகளை உணர்ந்து திருந்தி முன்னேற வாய்ப்பு உள்ளது. அவர் தான்பெற்ற அறிவைப் பயன்படுத்தவும், பரீட்சிக்கவும் சுதந்திரம் உள்ளவராக இருக்கின்றார்.

இதிலிருந்து முகாமை, கல்வி, கற்றல் வாழ்க்கை என்பன மேலும் மேலும் ஒன்றுக்கொண்டு துணையாக ஒன்றுபட்டுச் செயற்படும் போக்கில் அமைவதை உணர முடியும்.

4. வரலாற்று நோக்கில் முகாமையும் கல்வியும்

முகாமை, கல்வி என்ற இரண்டினது கருத்துக்களுமே மாறி வந்திருக்கின்றன. இந்த மாற்றங்களை (அ) தொழிற் புரட்சிக்கு முந்திய காலம் (ஆ) தொழிற் புரட்சிக்குப் பிந்திய காலம், (இ) தகவல் தொழில்நுட்பக் காலம் என மூன்றாக வகுத்து நோக்க முடியும்.

4.1 தொழில் புரட்சிக்கு முந்திய காலம் :

யுத்தங்களை நடாத்திய பெரிய படை நிறுவனங்களிலும், குளங்களை வெட்டுதல், கோட்டைகளை அமைத்தல், சாம்ராச்சியங்களை நிர்வகித்தல் ஆகியவற்றிலும் வளங்களையும் முயற்சிகளையும், நேரத்தையும் பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது. பின்னர் மத இயக்கங்களிலே அவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது. அப்போது படைகளிலுள்ள போர் வீரர்களும், தொழிலாளர்களும், மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களும் கற்றவர்களாக இருக்கவில்லை. கட்டளைகளை ஏற்றுச் செயற்படுபவர்களாக ஒரு வழிக்கல்வியாக அமைந்தது. அது பூரணமான ஒரு வழிக்கல்வியாக அமைந்தது. ஒரு சிறு குழுவினர் மட்டுமே கற்றவர்களாக இருந்தனர். கவிஞர்கள், பிரபுக்கள், அரசவை ஆலோசகர்கள், கைவினையாளர், தலைவர்கள் முதலான ஒரு சிலரிடம் மட்டும் கல்வி இருந்தது. சுருங்கக் கூறின் அக்கால முகாமையும், கல்வியும் ஒரு சிலரின் ஆடம்பரப் பொருட்களாகவும் அவர்களின் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் அணி சேர்ப்பன ஆகவுமே இருந்தன.

4.2 தொழிற் புரட்சிக்குப் பிந்திய காலம்

கைத்தொழில் புரட்சி இந்த நிலையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியதால், பாரிய நிறுவனங்கள், கம்பனிகள் தோன்றின. பலவிதமான நிறுவனங்களையும் முகாமை செய்யும் வகுப்பு ஒன்று தோன்றியது. நிறுவனங்களில் தொழில்புரிபவர்களது வினைத்திறனை உயர்த்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இச்சூழ்நிலையிலேதான் நவீன முகாமையின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் ரெயிலர் தொழிலாளர்களையும் அவர்களது தொழில்களையும் முதன் முதலாக விஞ்ஞானபூர்வமாக ஆராய்ந்து கல்வியை நடைமுறைத் தொழில் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தும் முக்கியத்துவத்தைத் தானே முன்னின்று பயன்படுத்தியும் காட்டினார். பீற்ற றக்கர் ரெயிலரது பங்களிப்புப் பற்றி பின் வருமாறு கூறுகின்றார்.

"அறிவை விஞ்ஞான முறையில் வேலைக்கு பயன்படுத்தச் சிந்தித்த முதல் மனிதன் ரெயிலர் ஆவார். அவரது விஞ்ஞான முகாமைக் கருத்துக்கள் மிக எளிமையானவை. ஆனால் அவரது விஞ்ஞான முகாமையைப் பயன்படுத்த முன் எல்லா நாடுகளுமே வறிய நாடுகளாக இருந்தன. அதனைப் பயன்படுத்தியே சில நாடுகள் தமது வினை திறனை அதிகரித்து வளர்ச்சியடைந்தன. வளர்முக நாடுகளில் அவற்றைப் பயன்படுத்த இன்றும் தேவை இருக்கின்றது."

பொருளாதார அறிஞர்கள் உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு வளங்களை அதிகரிப்பதையே வழியாகக் காட்டினர். ஆனால் ரெயிலர் அவற்றை அதிகரிக்காது தொழிலாளரது உடலசைவு, நேரம், பயன்படுத்தும் கருவிகள் என்பவற்றை ஆராய்ந்து விரயங்களைத் தவிர்த்து உற்பத்தி அதிகரிக்கலாம் என்பதை நடைமுறையில் நிரூபித்துக் காட்டினார்.

தொழிலாளர்களை உடலுழைப்பாளராகவே ரெயிலர் கருதினார். அவர்களது வேலைகளைத் திட்டமிட்டு, வடிவமைத்து முகாமை செய்யும் பணியை முகாமையாளருடையதாக அமைத்துக்கொண்டார். தொழிலாளர் ஒரு வழிக்கல்வியைப் பெற்று வேலை செய்ய வேண்டியவர்களாக மாறினர். கல்வி பலவகையான நிறுவனங்களுக்கும் அடிப்படை அறிவைக் கொண்டு செல்லும் தொழிலாளர்களாக மக்களை மாற்றுவதாக இருந்தது. பலர் கல்வி கற்கும் கல்விநிறுவனங்கள் தோன்றி ஒரு வழிக்கல்வியைப் பலரும் பெற வாய்ப்பளித்தன.

4.3 தகவல் தொழில்நுட்ப யுகக் காலம்

கல்வியில் இன்று ஒரு பெரு மாற்றம், நுகர்வு, பாய்ச்சல் ஏற்பட்டுள்ளது. முகாமையிலும் அவ்வாறே அம்மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. தகவல் தொழில்நுட்பம் முகாமையையும் கல்வியையும் புரட்சிகரமாக மாற்றியுள்ளது. பொருளாதாரங்களில் சேவைத்துறைகளின் பங்கு வரவர அதிகரித்து வருகின்றன. இன்றைய தொழிலாளர் உடலுழைப்பு தொழிலாளர் என்ற நிலையில் இருந்து உள உழைப்புத் தொழிலாளராக அறிவுத் தொழிலாளராக மாறி உள்ளனர். கற்போர் தம்மைக் கணக்காளராகவும், மருத்துவர்கள் ஆகவும், சட்ட வல்லுனர்களாகவும், கல்வியாளராகவும், முகாமையாளராகவும் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவே கற்கின்றனர். ரெயிலர் எதிர்பார்த்தது போல இவர்களது வேலையைத் திட்டமிடுவதோ, வடிவமைப்பதோ, கட்டுப்படுத்துவதோ முடியாது.

அறிவுத் தொழிலாளர் மாறிவரும் சூழலையும், அறிவையும் உடனுக்குடன் அறிந்து செயற்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஒரு நிறுவனத்தில் மட்டும் காலை முதல் மாலை வரை இருந்து வேலை செய்ய வேண்டிய தேவையும் இவர்களுக்கில்லை. தமது திறமைகளையும் அறிவையும் பயன்படுத்தி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்களுக்குத் தமது கணனி ஊடாகச் செயலாற்றக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

கற்பதிலே போட்டி அதிகரித்து உள்ளது. எதைக் கற்க வேண்டும், அதை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பொறுப்பு கற்பவரிடமே விடப்பட்டுள்ளது. கற்பவர் தனது குறிக்கோள்களையும் எதிர்பார்க்கக்கூடிய தானே முன்வைத்து, அவற்றை நிறைவேற்றும் பொறுப்பும் சுதந்திரமும் உடையவராக இருக்கின்றார். அதற்குப் புதிய தொழில்நுட்பம் போதிய வாய்ப்புக்களை வழங்கி உள்ளது. முகாமையினதும், கற்போரினதும் மரபுரீதியான பணிகள் பல, முறையே தொழிலாளர்களதும் கற்போரதும் கைக்கு மாறி விட்டன. முகாமையாளரும், கற்பிப்போரும் சட்டதிட்டங்களை செயற்படுத்துபவர்களாக அன்றி தொழிலாளரதும், கற்போரதும் தேடலுக்கும் கண்டு பிடிப்புகளுக்கும் வசதிகளையும் உதவிகளையும் செய்பவர்களாகவே இருக்கப் போகிறார்கள். வருங்கால முகாமையும், கல்வியும் இந்தச் சுதந்திரம், பொறுப்பு, தேடல், கண்டுபிடிப்பு என்பவற்றைத் தனி மனிதர் பயன்படுத்த வழங்கும் வசதிகளிலும், உதவிகளிலுமே தங்கியிருக்கப் போகிறது.

5. முடிவுரை

புதிய தொழில்நுட்பம் முற்றாக அன்றி மரபு ரீதியான முகாமை, கல்வி என்பவற்றுடனும் சேர்த்து பயன்படுத்தக்கூடிய அளவு நெகிழ்ச்சி வாய்ந்தது. எப்படி பயன்படுத்தினாலும் முகாமையும், கல்வியும் தனி மனிதனுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் உபயோகமாக இருக்க வேண்டும். முகாமைக் கல்வி, தனி மனிதன் வாழ்க்கையில் தன்னைக் கண்டுபிடித்துக் கொள்ளவும், ஒவ்வொருவரும் ஏதோ துறையில் பெறுமதிமிக்கவராகவும், ஒவ்வொருவருமே வெற்றியடைபவராகவும், எதையாவது அறிவதன்றி ஏன், எங்கே, எப்படி என்று அறிய வேண்டியவராகவும், வேலையே கல்வியைப் போலவும், கல்வியே வேலை போலவும் கற்றல் சாந்தமான மன அமைதி நிலையில் புரிந்து கொள்ளும் அனுபவமாகவும் அமைவது முன்னேற்றத்துக்கு வழிவகுக்கும்.

கல்வியின் முகாமைத்துவமும் மதிப்பீடும் ஓர் நோக்கு

Z. தாஜூதீன்,

பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,

முகாமைத்துவ தர உறுதிப்பாட்டு அலகு,
கல்வி அமைச்சு.

மூன்றாம் உலக நாடுகளின் கல்வி வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சி ஒப்பீட்டளவில் அபிவிருத்தியடைந்துள்ளது. கல்விச் செயற்பாடுகளில் வருகின்ற முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு பல மட்டங்களிலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கல்வித்துறை சார்ந்த எதிர்கால சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் வகையில் கல்வி அமைச்சு மாகாண சபைகளுடன் இணைந்து சிறப்பான பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. அமைச்சின் முகாமைத்துவத் தர உறுதிப்பாட்டுக்கான அலகு இன்றைய கல்விச் செயற்பாடுகளை மதிப்பிட்டு அது தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதுகுறித்து ஓர் நோக்கு இங்கு தரப்படுகின்றது.

இந்த நாட்டின் பாடசாலைக் கல்வித்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு தொகை ரீதியான விருத்தி (Quantity) அடையப்பெற்றுள்ளது. ஆசிரியர், மாணவர், அதிபர், அதிகாரிகள், தொகை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. நிர்வாக பன்முகப்படுத்தலினால் காரியாலயங்களின் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரிய கல்வி மற்றும் முகாமைத்துவப் பயிற்சிக்கான சந்தர்ப்பங்களின் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடசாலைத் தொகுதிக்கு சேர்வு வீதம் 97% ஆகும் வரையும். படிப்பறிவு வீதம் - ஆரம்பக்கல்வியில் 06.8 வரையும், இடைநிலைக் கல்வியில் 5.63 வரையும் அதிகரித்துள்ளது. தர உள்ளீடு உட்பட பௌதீக வளங்களும் அதிகரித்துள்ளது.

எனினும் அதற்கு ஒப்பாக தர விருத்தி (Quantity) ஏற்படவில்லை. ஆரம்பக்கல்வி மாணவர் அடைவு மட்டம் 2006 இல் தாய்மொழி ஆற்றுகை 21 வீதமும், கணிதம் ஆற்றுகை 13 வீதமும், வாழ்க்கைத் தேர்ச்சி 13 வீதமும் க. பொ. த. (சா.த.) பெறுபேற்றுக்கேற்ப 50 வீதமும் சித்தி பெறத்தவறினர். சமநிலையற்ற கல்வியினால் உரிய ஆளுமை விருத்தி ஏற்படவில்லை. சிந்தனை, ஆராய்ச்சி சுய முதன்மைத் திறன்கள் குறைந்தபடியால் எப்போதும் ஏனையோர்களின் உதவியை நாடும் நிலை அதிகரித்துள்ளது. இதனால் சமூகத்தில் பல்வேறு பொருளாதார, சமூக சூழல் மற்றும் ஒழுக்க நெறி தொடர்பான பிரச்சினைகள் அதிகரித்துள்ளன. அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் உலகுக்கேற்ப வேகமாக முன்னேறுவது தொடர்பான பிரச்சினைகள் அதிகரித்துள்ளன.

கல்வியில் தரம் என்பது என்ன?

- தரம் தொடர்பான பொருத்தமான வரைவிலக்கணங்கள் பெருந் தொகையாகக் காணப்படுகின்றன.
- பாவனைக்குரிய தகுதி என்பது பொது வரைவிலக்கணம் ஆகும்.
- தனிநபர் சம்பந்தப்பட்டதாயின் பொறுப்பளிக்கப்பட்ட அல்லது எதிர்பார்க்கப்பட்ட பணியை உரியவாறு நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக அவசியமாக இருக்க

வேண்டிய தகைமைத் திறன் அல்லது தேர்ச்சி (அறிவு + திறன் + மனப்பாங்கு + விழுமியம்) தனியாளின் தரமாகும் என இனங்காணப்படுகின்றது.

- கட்டிடங்கள், பொருட்கள், உபகரணங்கள், சம்பந்தப்பட்ட பௌதிக வளங்கள் பயன்பாடுகள் தொடர்பாக உரியவாறு பயன்படுத்துதல் என்பது தரமாகும்.
- சகல மனித பௌதிக வளங்களிடம இருக்க வேண்டிய தரம் (Standard) எனவும் இதனை அழைக்கலாம்.

தகைமைத்திறன் அல்லது தேர்ச்சியின் முக்கியத்துவம்

தனிப்பட்ட அல்லது தேசிய அபிவிருத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் முக்கிய சாதனம் உரிய கல்விச் செய்முறை மூலம் பெறப்படும் தேர்ச்சிகளாகும். கல்விச் செய்முறையின் ஈற்று விளைவு அறிவு அன்றி தேர்ச்சி என கருத இடமுண்டு.

இது மனித முதலீடு (Human Capital) எனவும் அழைக்கப்படும். வேகமாக அபிவிருத்தி அடைந்த அநேகமான நாடுகளில் கல்விச் செயன்முறையானது மனித முதலீட்டு ஆக்கம் எனப்படும். மனிதவள விருத்திக்கு உதவியதால் அத்தகைய விருத்தி ஏற்பட்டதென்று பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

கல்வி முகாமைத்துவமும், தரமும்

தர விருத்தியை நிர்ணயிக்க உரிய முகாமைத்துவச் செயன்முறையொன்று அவசியமாகின்றது. இதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் பாடசாலைக் கலைத்திட்டம் மற்றும் இணைந்த கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகள் ஊடாக மாணவர்களிடையே விருத்தி செய்யப்பட வேண்டிய திறன்களை சரியான முறையில் இனங்கண்டு கொள்ளல் வேண்டும். கலைத்திட்டத்தின் உள்ளடக்கமும், முறைமைகளும் அந்தந் தகைமைத்திறன் அல்லது தேர்ச்சிகள் ஏற்படும் வகையில் கல்வித்தொகுதியில் முகாமைத்துவம் தொடர்பாகத் தேவையான தகைமைத்திறன்களை அல்லது தேர்ச்சிகளை கல்வி ஆளணியினர், (ஆசிரியர், அதிபர், ஆசிரிய ஆலோசகர், ஆசிரிய கல்வியியலாளர்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்கள்) கொண்டு இருத்தல் வேண்டும். இவற்றை சரியான உரிய முறையில் இனங்கண்டு கொள்ளுதல் அவசியமாகும். கல்வித்தொகுதியில் பல்வேறு பொறுப்புக்கள் கல்வி சாரா ஆளணியினர் இடையேயும் அவர்களும் பணிகளை உரிய முறையில் அமுலாக்குவதற்குத் தேவையான தகைமைத்திறன்கள் அல்லது தேர்ச்சிகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அவர்களைக் கொண்டு பயன்படுத்தப்படும் பௌதிக வளங்களில் இருக்க வேண்டிய தரங்களைப் பேணுவதற்காக அந்தந்த தரங்களைச் சரியான முறையில் இனங்காணுதல் வேண்டும். சகல மானிட பௌதிக உள்ளீடுகளின் செயன்முறையும் உரிய தரத்திலேயே இருத்தல் வேண்டும். சரியான முறையில் இனங்கண்டு கொண்ட தகைமைத்திறன்கள் அல்லது மதிப்பீடு செய்வதற்காக பொருத்தமான நியதிகள் மதிப்பீட்டு உபகரணங்களாகப் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

தொடர்ச்சியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் மதிப்பீடுகளினூடாக வெளிப்படும் தகைமைத்திறன்கள் அல்லது தேர்ச்சிகள் தரங்கள், தொடர்பான அடைவைக் கொண்டு கல்வியின் தகைமைத்திறன்களை அல்லது தேர்ச்சிகளை அல்லது தரங்கள் தொடர்பாக குறைபாடுகளைத் தொடர்ச்சியாக சரிசெய்து கொண்டு எதிர்பார்த்த நோக்கங்களை இலக்குகளை அடைவதைக் கல்வித்தொகுதி அண்மிக்கின்றதா என்பதில் கவனஞ் செலுத்துதல் வேண்டும். ஏனெனில் இது தொடர்பாக முழுத்தரத்தை, அதாவது உள்ளீடு முடிவுப்பொருள் என்ற இரு கூறுகளும் தொடர்பான தொகுதியின் வினைத்திறன், பயனுறுதி மற்றும் சிக்கனம் அபிவிருத்தியில் எவ்வாறு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்பதை பிரதான காரணிகளாகக் கொண்டு நிர்ணயிக்கும்.

பாடசாலைத் தொகுதியில் மதிப்பீடு
தற்போதைய நிலை - வெளிவாரி மேற்பார்வை

குடியேற்ற ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து நடைமுறையில் இருந்து வந்த பரீட்சித்தல், மேற்பார்வை செய்தல் என்ற பதங்களினால் குறிப்பிடப்படும் ஒரு முறை இத்தொகுதியில்

செயற்படுகின்றது. இது வெளிவாரியான தொகுத்தறி முறையாகும். இது தொடர்பாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசிய கொள்கையோ வழிமுறையோ இதுவரை தயாரிக்கப்படவில்லை.

மேற்பார்வையாளருக்கும், மேற்பார்வை செய்யப்படுவோருக்கும் இடையில் கலந்துரையாடிய கருத்தொருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் மேற்பார்வைகள் நடைபெறுவதில்லை. இருசாராரும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தேகத்துடன் நோக்குவர். அநேகமாக சந்தர்ப்பங்களில் ஆட்சேபனைகளை தெரிவிக்கப்படும் இரு சாராருக்குமிடையில் பொறுப்புக்கள் தொடர்பான எண்ணக்கருக்கள் புரிந்துரைக்கப்பட்டு விருத்தியடையவில்லை. போதியளவு தகவல்கள் சேகரிப்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளதே அன்றி தரமதிப்பீடுகள் நிகழவில்லை. மேற்பார்வை பணிகள் தொடர்பாக பயிற்சிகள் கூட உரியவாறு வழங்கப்படவும் இல்லை. போதிய பயிற்சி அவர்கள் பெற்றிருக்கவும் இல்லை. தர விருத்திக்காக குறிப்பிட்டளவு உந்துதல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. பாடசாலைகளின் சகல பிரிவுகளும் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்டிருக்கவில்லை. பல வருடங்களாக ஒரு அதிகாரியேனும் பாடசாலைகள் கிராமப் பிரதேசங்களைப் போலவே நகரப்புறங்களிலும் வருகை தராது உள்ளனர். தகவல் திரட்டுதல், பகுப்பாய்வு செய்தல், விளக்கம் கொடுத்தல் மற்றும் அறிக்கைப்படுத்தல் தொடர்பான குறைபாடுகள் நிறைய உள்ளன. பின்னூட்டல் மீள வலியுறுத்தல் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக எவ்வித கவனமும் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை.

தற்போதைய நிலை - உள்வாரி மேற்பார்வை

பாடசாலைகளிலும் மற்றும் ஏனைய கல்வி நிறுவனங்களிலும் உள்வாரி மேற்பார்வை வருடாந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் உட்பட்டிருந்தாலும் பெரும்பாலும் உரிய முறையில் இவை நடைபெறுவதில்லை. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் வெளிவாரி மேற்பார்வையின் போது நடைபெறும் விடயங்களே உள்வாரி மதிப்பீட்டில் பெறுகின்றன. இது உள்வாரி உத்தியோகத்தர்களிடையே ஒரு சம்பிரதாயப் பொறுப்பாகும் என்று கருதப்படுகின்றது.

பணித்துறை நிர்வாகம் காரணமாக பாடசாலை ஆசிரியர்களும் இதனைப் புறக்கணிக்கின்றார்கள். மதிப்பீடு அற்ற ஒரு நிறுவனத்தில் சரியான முகாமைத்துவம் நடைபெறுவதில்லை என்பது அறியப்பட்டுள்ளது. இது போன்ற நிறுவனங்களில் இருப்பது நிர்வாகமோ அன்றி முகாமைத்துவமோ என்பதை விளங்கிக் கொள்வது கடினமாக உள்ள தேவைகளின் முன்னுரிமை சம்பந்தமாகத் தெளிவில்லை. கல்விச் செயல் முறைகளில் தர விருத்திக்கு உந்துதல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

கல்வியமைச்சின் முகாமைத்துவம் மற்றும் தரம் உறுதிப்பாட்டு அலகின் பொறுப்புக்கள்

அமைச்சரவை அங்கீகாரத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தர ரீதியானதும், அளவு ரீதியானதுமான விருத்திக்குத் துணை புரிதல் இதன் பொறுப்பாகும். இதன் கீழ் பாடசாலைத் தொகுதியின் மதிப்பீடு தொடர்பாக தேசிய கொள்கை மற்றும் மதிப்பீட்டு முறைகளைத் தயாரித்து வழங்குதல் நடைபெறுகின்றது. இதன்படி மாகாண மட்டத்திலிருந்து கோட்டம் மற்றும் பாடசாலை மட்டம் வரை பொதுவான மதிப்பீட்டு முறையொன்று அமுலாக்குதல் இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

மட்டங்களின் மதிப்பீட்டின் (மாகாண, வலய, கோட்ட பாடசாலை) பொறுப்புக்களைத் தெளிவுபடுத்தி தேவையான பயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இது தொடர்பான காலாண்டு அறிக்கைகள் மாகாண வலயங்களினூடாக பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒழுங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இது தவிர இந்த அலகின் ஊடாக உரிய விதிகளுக்கிணங்க தேசிய பாடசாலைகள் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்கள் (கல்விக்கல்லூரிகள், ஆசிரிய நியமனங்கள்) போன்றவற்றின் நடவடிக்கைகளும் மதிப்பிடப்படுகின்றது. மாகாண மற்றும்

ஏனைய நிறுவனங்களிலும் இந்த முறையான ஆய்வு ஊடாக பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. தரவுகளைத் தயாரித்து பகுப்பாய்வு ரீதியான விளக்கம் கொடுத்து தர வித்தியாசங்களைத் தயாரிப்பதற்காகப் பாடசாலை மட்டங்களிலிருந்து அமைச்சு மட்டம் வரை சகல மானிட வள விருத்தி வேலைத்திட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக உரிய நிறுவனங்களில் கவனம் ஈர்க்கப்படுகின்றது. இது தொடர்பாக வெளியீடுகளும் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

பாடசாலை மற்றும் நிறுவன ரீதியான சுயமதிப்பீடு

பாடசாலை மூலமாக பாடசாலையில் உள்ளோர்களைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்படும் நிறுவன ரீதியான சுய மதிப்பீடு மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. முகாமைத்துவ கோட்பாட்டின் படி மதிப்பீடுதல் முகாமைத்துவ வட்டத்தில் மிகவும் முக்கியமான பகுதியாகும். இத்தொகுதியின் நோக்கங்கள் அடையப்பெறுகின்றனவா ? என்பதை தொடர்ச்சியாத் தேடியறிந்து முறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து கொண்டு முன்னேற்றுவதற்காக வகை செய்து நிறுவன ரீதியான மதிப்பீடுகளின் ஊடாகவே ஆகும்.

பாடசாலையின் மதிப்பீடு முழுமையான கூட்டுச் செயற்பாடாதல் வேண்டும்

பாடசாலையின் சகல மானிட பௌதிக வளங்கள் அடங்கிய தொகுதிகள் முகாமைத்துவம் என்பன மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தப்படுதல் அவசியம். சதா மதிப்பீட்டிற்கு உட்பட வேண்டிய அலகுகள் எப்போதும் ஏனைய அலகுகள் அவ்வப்போது மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தல் வேண்டும். இந்த மதிப்பீடு பொது நோக்கத்தை அறிந்து கொள்வதற்காகப் பாடசாலைகளிலுள்ள பெற்றோர்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து பிரிவினதும் பங்களிப்பைப் பெற்றுத்தரும் தொடர்ச்சியான வேலைத்திட்டமாதல் வேண்டும். மதிப்பீடு என்பது நிலைக்குத்தாகவும், இறங்கு வரிசையாகவும் ஏறு வரிசையாகவும், கிடையாகவும் மாத்திரமே உண்மை நிலையை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். இதற்காக பொதுக்குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட மதிப்பீட்டுக் கலாசாரமொன்று உருவாகுதல் வேண்டும். தொகுதியின் பொறுப்பை அனைவரும் கூட்டாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

மதிப்பீட்டாளர் என்ற வகையில் கல்வி உத்தியோகத்தரின் பொறுப்பு

யதார்த்தமான கல்வித்துவத்தில் செயற்படுதல், கல்வித்தகைமைத்துவத்தின் கீழ் செயற்படுதல் எந்தப் பதவிப் பெயரையோ கடமைப்பெயரையோ பயன்படுத்துவதினாலும் குடியேற்றவாத பணித்துறை மேற்பார்வை மனப்பாங்குகளையும் செயன்முறைகளையும் நீக்குதல், இலகுவாக்குபவர் என்ற நடி பங்குகளின் மதிப்பீட்டாளர் ஆதல்.

மரணப் பூக்கள்

பூச்சிகளை உண்ணும் 3 வகைச் செடிகள் உண்டு. பிட்சர், வீனஸ், ஃப்ளைட்ராப் செடிகள் இதழ்களை விரித்து அழகாகக் காத்திருக்கும். பூச்சிகள் இதழ்களின் நடுவே அமர்ந்து தேன்குடிக்கும் போது மயங்கிவிடும். அப்போது இதழ்களை மூடி பூச்சிகளை உள்ளே இழுத்து விட்டு, மீண்டும் இதழ்களை விரிக்கும். இவை அமெரிக்காவில் காணப்படுகின்றன.

சமயக் கல்வி அறிவுக்கான பாடமல்ல, வாழ்க்கைப் பாடம்

அருட்கந்தை ஜெராட் ட ரொசய்ரோ அ.ம.தி
மெய்யியல் முதுகலை (இந்தியா),
இறையியல் முதுகலை
'தெவ் அரண்', அ.ம.தி. இல்லம்,
பொல்வத்த, மினுவங்கொடை - 15550

ஓர் மலைக்குன்றில் நின்றபடி எதிர் மலையைப் பார்த்து ஏதோ குரலெழுப்பிக் கொண்டிருந்தான் அச்சிறுவன். எதிர் மலையிலிருந்து இன்னொரு குரல் கேட்டது. அவனுக்குள் கோபம் ஏற்பட்டது. "யாரடா எனக்கே சவால் விடுபவன்". அவன் குமுறினான். அவ்வழியால் வந்து கொண்டிருந்த ஓர் வளர்ந்தவர் அச்சிறுவனைக் கவனித்தார்: நடப்பைப் புரிந்து கொண்டார். அவனை அணைத்தபடி, வளர்ந்தவர் குரல் கொடுத்தார். 'தம்பீ, எப்படி, நீ நல்லவன்..' எதிர் மலையிலிருந்து ஒலித்த குரலைக் கேட்டு அச்சிறுவன் சிரித்தான்.

அச்சிறுவனைப் போல ஒவ்வொருவரும் குரலெழுப்புகின்றோம். அக்குரலொலி அவரவர் வாழ்க்கை அனுபவத்தை பிரதிபலிக்கின்றது. அவரவர் எழுப்பும் குரலுக்கு ஏற்ற எதிரொலிகள் எழுகின்றன. கேட்கும் எதிரொலிக்கு ஏற்ப வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள், வாழ்க்கையின் எதிர் நோக்கு, வாழ்வியல் பற்றிய யதார்த்த கண்ணோட்டம் என்பன வடிவமைக்கப்படுகின்றன. அவ்வெதிர் ஒலிகளை அனுசூலமானவையாக மாற்றிட முடியுமா?

அதுதான் சமயக்கல்வி!

சமயக்கல்விக்கு தனிமனித அனுபவம் அடிப்படை

வரலாற்றைப் படிக்கும் மாணவன் வரலாற்றில் நிபுணனாகலாம்: ஆகாதிருக்கலாம். எண்கணிதம், விஞ்ஞானம் எனக்கற்போர் நிலையும் அப்படியே. ஆனால் சமய பாடம் அப்படியன்று. சமயக்கல்வியால் பெற்றதை மாணவன் தன்மயமாக்க வேண்டும். சமயக் கல்வியில் கற்ற உண்மைகள் கற்றவரின் உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும். புதிய மனநிலைகளை உருவாக்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் வாழ்விக்கும் புதிய திருப்பங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். வாழ்க்கை மதிப்பீடுகள், பண்புகள், சொல் செயல் அனைத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். தன் அனுபவத்தில் பட்டுணர்ந்ததையே ஒருவர் மதிக்கிறார். அக ஒருவரது அனுபவத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வுகளை நினைவுகளை கவனத்தில் கொள்வது சமயக்கல்விக்கு அடிப்படையாகும்.

நம் அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளும் அனுபவங்களும் ஏதோ தற்செயலாக நிகழும் பொருளற்ற நிகழ்ச்சிகள் அல்ல. அவை இறைவன் பேசும், செயல்படும் பாங்கைப் புரிந்து கொள்வதற்கான வழிகளாகும். நம் அனுபவத்திற்குட்பட்ட விதத்தில்தான் நாம் இறைவனைக் காணவும் உணரவும் முடியும். வேறெந்த விதத்திலும் இறைவனைக் காணவும் உணரவும் மனிதன் சக்தியற்றவன். இதையே இறை அனுபவம் என்கிறோம். இவ்வனுபவத்தின் விளைவாக, உள்ளத்தின் ஆழத்தில் இறைவன் பேசுவதை மனச்சான்று என்கின்றோம். நல்ல மனச்சான்று இறைவனின் குரலாகும்.

வாழ்க்கை நிகழ்வுகளிலும் வாழ்க்கை அனுபவங்களிலும் இறைவனைக் கண்டுணர்ந்த பாங்கை அறிந்து கொள்வதற்கு சமய நூல்கள் - திருவிவிலியம், திருக்குரான், வேத - உபநிடதங்கள், தம்மபதம் உரைக்கல்லாகின்றன. அவற்றில் காணப்படும் உண்மைகளே

இறைசெய்தி எனப்படும். திருவிவிலியத்தில் காணப்படும் மோயீசனின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள், அனுபவங்கள் மூலம் இறை குரலைக்கேட்டு, அவர் செயல்பட்ட பாங்கும், கௌதம புத்தர் தான் கண்ட நான்கு காட்சிகளுக்குப் பின் தியானித்து பெற்ற 'நிர்வாண' நிலையும், அவர் அளித்த நான்கு வகை வாய்மையும், அஸ்டாங்கமார்க்கமும் எடுத்துக்காட்டுக்களாகும். அனுபவங்கள் மனிதரை உருவாக்குகின்றன. மனித ஆளுமையை வடிவமைக்கின்றன. சமயக்கல்வி இதற்கு துணையாக வேண்டும்.

சமயக்கல்விக்கு சமூக அனுபவம் அடிப்படை

இன்று நாம் வாழும் சூழ்நிலையில் மக்கள் தொகையில் மூன்றிலொரு விகிதத்தினர் பதினைந்து வயதிற்கு குறைந்தவராகக் காணப்படுகின்றனர். இவ்விளம் வயதினரின் 'இருத்தல்' நம் சூழ்நிலைக்கு ஓர் எதிர் நோக்கை அளிக்கின்றது. அவர்களால் ஓர் நம்பிக்கையையும், எதிர் நோக்கும் தோன்றினாலும், அவர்களில் இன்று தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் யுத்தக் கலாசாரம், நுகர்வுக் கலாசாரம், உல்லாப் பிரயாண கலாசாரம், பொது ஊடகக் கலாசாரம் போன்றவற்றின் விளைவுகளும், அவர்கள் முகம் கொடுக்கும் நெருக்கடி நிலையும், எதிர்காலம் பற்றிய அவர்களது ஆதங்கமும் சமயக் கல்வியில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும்.

நம் சூழ்நிலை, உலகிலுள்ள நான்கு பெரிய மறைகளைக் கொண்டதாகும். இம்மறைகள் வளர்ந்த நம் சமய பண்பாட்டு சூழ்நிலைகளின் அகத்தை, உள்மையத்தை ஆக்கும் இயக்கும் சிறப்பியல்புகள் எவை? ஆசிரியர்கள் அமைதி, தியானம், எளிமை, இசைவு, அகிம்சை, கடின உழைப்பு, ஒழுக்கம், எளிய வாழ்வு, அறிவுக்கான தாகம் மற்றும் தங்களது உயர் தத்துவங்கள் போன்ற ஆன்மீகப் பண்பாட்டு மதிப்பீடுகள் பற்றிப் பெருமிதம் கொள்கின்றனர். மேலும் அனைத்து உயிர்கள் மேல் அன்பு, சீவகாருண்னியம், இயற்கையோடு நெருக்கம், பெற்றோர், பெரியவர்கள், மூதாதையர்கள் மேல் பக்தி மற்றும் மிகப் பெரிய சூழ்நிலை உணர்வு போன்ற மதிப்பீடுகளை தமதாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். குறிப்பாக குடும்பம் சக்தியின் ஊற்றாகக் கருதப்பட்டு சிறந்த தோழமையுணர்வோடு, சமூகத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிய மக்கள் சமய சகிப்புத் தன்மைக்கும், ஒருமைப்பாட்டிற்கும் இணைந்து வாழ்வுக்கும் பெயர் பெற்றவர்கள். அவ்வப்பொழுது குழப்பங்களும், வன்முறைகளும் நிகழ்ந்தாலும், ஆசியா அடிக்கடி கூட வாழ்வு, பல் வகையான மதங்கள் பண்பாடுகளுக்கு மத்தியில் ஒருவருக்கொருவரால் வலுவூட்டப்படும் திறந்த மனது ஆகியவற்றை நிரூபித்துள்ளது. மேலும், நவீனமயமாக்கல், உலகமயமாக்கல் ஆகியவற்றின் பாதிப்புகளுக்கு மத்தியிலும் பல்வேறு மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களிலும், ஆன்மீகக் குழுக்களிலும் ஆசிய மறைகள் புதுப்பித்தலுக்கான மிகப்பெரிய சக்தியைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. இவையெல்லாம் ஆசிய ஆன்மாவின் ஆழமான ஆன்மீக உண்மைகள், ஞானம் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

மேற்கண்ட இக்கணிப்பில் காணப்படும் சிறப்பு இயல்புகள் ஓர் நான்மறை கொண்ட சூழ்நிலையின் உள்மையத்தை உருவாக்குவையானால், சமயக்கல்வியில் இவை அடிநாதமாகி வேண்டும். ஒரு சமூகத்தின் அனுபவங்களின் திரட்டே அதன் சமயங்களின், பண்பாடுகளின் வெளிப்பாடாகும். அவை தனிமனித அனுபவங்கள், சமூக வாழ்வு என்பவற்றின் நீட்சியாகும். எனவே, மாறிவரும் கலாசாரங்களின் தாக்கங்களை 'காலத்தின் குறிகளாக' பல்சமயங்கள், பல்பண்பாடுகளின் விழுமியங்களின் ஒளியில் கணித்து காலத்துக்கேற்ப, உறுதியான யதார்த்தமான உண்மைத்தன்மையுள்ள வழிகளில் சமயக் கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும். முறைசார் வழிகளுக்குள் சமயக் கல்வியை முடக்கி விடாமல் முறைசாராத வழிகளிலும் அதனை அளிக்க தேடல்கள் தொடர வேண்டும்.

நிறைவாக !

சமயக்கல்வி ஒரு தொடர் பயணப்பாடம். கருவறையில் இருந்து கல்லறை செல்லும் வரை சமயக்கல்வி தொடர வேண்டும். அது வாழ்க்கைக் கல்வி, வாழ்க்கையில் பட்டு அனுபவிக்கும் அனுபவங்களுடன் கலந்து, கல்விப் புகட்டப்பட வேண்டும். வாழும் சூழலில் சுற்றத்தில் வேர் ஊன்றி, உறுதியுடன் சமய நம்பிக்கைகளை வாழ சமயக் கல்வி துணை செய்ய வேண்டும். சமயக் கல்வி மாணிட உள்ளங்களில் உறைந்துகிடக்கும் சமய உண்மைகளை உணர்த்தி, மாணிடத்தைப் புதுப்பிக்க வழிகாட்ட வேண்டும். இது நான் மறைகளின் கடமையும் கடப்பாடுமாகும்.

ஆரம்பக் கல்வி கற்பித்தலில் அரங்கக் கலையின் பங்கு

செ. மோகநாதன்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

(அ) அறிமுகம்

ஆரம்பக் கல்வி என்று இக்கட்டுரையில் பேசப்படும் விடயம் 5-12 வயதில் 1-5 வகுப்புகளில் கற்கும் ஆரம்பப் பிரிவுப் பிள்ளைகளையும் 3-5 வயதில் முதலாம், இரண்டாம் வருடமென முன்பள்ளி கற்கும் பிள்ளைகளையும் உள்ளடக்கியது. கல்வி காலத்துக்குக் காலம் மாற்றங்களைத் தழுவி வருவதால் கற்பித்தல் முறைகளிலும் மாற்றங்களின் தேவை உணரப்படுகிறது. வரலாற்றுக் காலங்களிலும் அதற்கு முந்திய காலங்களிலும் நிலவி வந்த ஆசிரியர் மையக் கல்வி முறை பிற்காலங்களிலும் அழிந்து போகாமல் இருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மாணவர் மையம் என்ற போர்வையிலும் ஆசிரியரின் ஆதிக்கம் வளர்ச்சி கண்டுவருவதால் மாணவர் மையப் பொருளாகக் கல்வியை வழங்கும் ரூஷோவின் கருத்து அடிபட்டுப் போய்விட இடம் ஏற்படுகிறது.

ஆளுமையும் வினைத்திறமையுமுள்ள சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதென்பது எதிர்ப்பியப் பண்பு நிறைந்த சந்ததியை உருவாக்குவதே என உளவியலாளர் குறிப்பிடுவர். அத்தகைய பண்பாளர்கள் அவசரமான இயந்திர உலகின் செயற்பாடுகளால் பாதிப்புறாத மனோதிடமும் ஆற்றலும் உள்ளவர்களாக மிளிர்வர். இதற்கு மாணவர்களோடு ஆசிரியர்கள் ஒன்றிப்பதும் உற்சாகப்படுத்துவதும் பின்னூட்டல்களை செய்வதும் வேண்டுமென அண்மைக் காலமாக வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

கற்றலும் கற்பித்தலும் சுவை நிறைந்த அனுபவக் கூறுகளாக அமைந்தால் கல்வியின் பால் இனிமையும் மனப்பதிகையும் வளர இடம் ஏற்படுகிறது. இது புலக்காட்சி வாயிலாக வளர முடியும் என கெஸ்ராட் உளவியலாளர் குறிப்பிடுவர். பிள்ளைகளின் அறிவு புலக்காட்சியில் தங்கியிருப்பதால் அப்புலக்காட்சிக்கு வேண்டிய புலன்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என உளவியலறிஞர் கருத்து வெளியிடுகின்றனர். இக் கருத்துக்களில் குறட்ட வஸ்கியின் நடிப்பு முறை ஆதிக்கம் செலுத்தலாயிற்று. நடிக்கின் சுவையான நாடகம் ஆரம்பக் கல்விப் பிள்ளைகளால் உள்வாங்கப்படும்போது ஞாபகப் பதிகை வலுப் பெறுகிறது. அதேநேரம் அறிகைத் தொழிற்பாடுகளின்பால் பிரியமும் ஆவலும் துளிர்க்கப்பட இடமுண்டாகிறது. குறட்ட பஸ்கியன் நாடகங்களால் கவரப்பட்ட பீட்டர் புறாக் அரஸ்கியலின் தொழிற்பாடுகளை வளர்த்தமையும் அறிகை வளர்ச்சிக்கு உதவியதென்று கூற நியாயம் உண்டு.

நடிப்பும் நடிப்பின்பால் துடிப்பும் வளர்க்கப்பட வேண்டுமேயல்லாமல் புகுத்தப்பட வேண்டியதல்ல. ஏனெனில் யதார்த்தத்தில் நடிப்பு பொய்மை என்று கொள்ளப்படுகிறது. இல் லாததை உள்ளதாகக் குவதும் மாறுபட்ட ஒன்றை வெளிப்படுத்துவதும் பெருவிருப்பிற்குரியனவாகின்றன. எனவே நடிக்கன், மகா நடிக்கன் என்ற பதங்கள் பேசப்படுகின்றன. கல்வியின் ஒரு நோக்கம் குழந்தைகளிடம் பொருத்தமான தூண்டல் துலங்கள் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது என உளவியலாளர் குறிப்பிடுவர்.

அரங்கச் செயற்பாடுகள் குழந்தைகளில் உள்ளுணர்வைத் தூண்டி அடுத்த நிலை பற்றிய கலை நயக் கற்பனையையும் வளர்க்கின்றன. இவற்றை நாலுவகை ஊக்கிகளாகப்

பாகுபடுத்திக் காட்டுகிறார், மாஸ்லோ. அவை உடல் தேவைகள் சார்ந்த ஊக்கிகள், மனத் தேவைகள் சார்ந்த ஊக்கிகள், சமூகத் தொடர்பு கொள்வதின்மீறும் ஊக்கிகள், நமது சிந்தனைகள், தன்னுணர்வு சார்ந்த ஊக்கிகள் என அமைகின்றன. பொதுவாக, இவை தூண்டல்கள் என்றே கொள்ளப்பட நியாயம் உண்டு. இவ் உந்தல்கள் கற்றல் நகர்வுகளை வளர்த்தலில் வலிய பங்கு வகிக்கின்றன.

பிஜாயேயின் கருத்துப்படி இக்கட்டுரை நாயக்களால் முன் பற்றிப் பிள்ளைகளும் ஆரம்பப் பாடசாலைப் பிள்ளைகளும் தூய சிந்தனைக்கு முற்பட்ட பருவம். தூய சிந்தனைப் பருவம் என்ற இரு உள வளர்ச்சிப் பருவங்களையும் கொண்டமைகின்றனர். இப்பருவங்களில் உண்டாக்கப்படும் பதிவுகள் நிலையான கற்றல் தேடலை ஏற்படுத்துவனவாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் பாடசாலைகளிலும் முன்பள்ளி ஆசிரியர்களாலும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

எண்ணறிவு மொழியறிவு எழுத்தறிவு யாவும் அனுபவங்களின் வசப்பட்ட செயற்பாடுகளோடு விரிவுபடுத்தப்படும் போது நினைவில் நிலை நிறுத்துதல் இலகுவாகிறது. ஒருவனின் உளநிலையமைவுக்கும் கற்றலுக்கும் நேரடியான தொடர்பு உள்ளது. கற்றல் மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் தருவதாயும், நேர்முக விளைவுகளைத் தருவதாகவும் அமைதல் வேண்டும். இக்கற்றலுக்கு வெகுமதியும் உதவி ஒத்தாசைகளும் கிடைக்க வேண்டும். அத்துடன் அறிவு மலர்ச்சியையும் ஆக்க மலர்ச்சியையும் தர வேண்டும். அப்போதுதான் கற்றலில் திருப்தி உண்டாகிறது. கற்றல் திருப்தியை ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர் பெற்றுக் கொள்ள ஆசிரியர் செய்யத்தக்க அரங்க நடத்தைகள் எவையென அடுத்து நோக்கலாம்.

(ஆ) அரங்கக் கலையைப் பாடங்களில் புகுத்துதல்

ஆளுமை வளர்ச்சி, ஆரோக்கிய வாழ்வு என்ற வாழ்வியற் கலையின் எல்லைகள் அரங்குகளினூடாக எட்டப்படலாம் என்பது இன்றைய ஆய்வரங்க செயற்பாடுகள் பலவற்றாலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள செய்தி. இதனால் கற்போனும் கற்பிப்போனுமாகிய இருவரும் உடல்வள ஆரோக்கியங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது.

அரங்கக் கலை நடப்பின் வெளிப்பாடு என்ற மூலப் பண்பைக் கொண்டது. அப்படியிருக்கும் ஒரு மாபெரும் கலையைப் பாடங்களில் புகுத்துதலும் பாடங்களை இக்கலைக்கு மாற்றுவதும் சாத்தியமான செயன்முறைகளா என ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்கள் கேட்பது நியாயம் என்று கொள்ள முடிந்தால் இக்கட்டுரை பயனற்றதாகி விடும். ஆனால் உண்மையிலும் அது தவறானது.

ஆரம்பக் கல்விப் பருவம் என்பது எதையும் சீக்கிரம் உள்வாங்கும் ஆற்றலும் புதியன புனையும் வேட்கையும் கொண்ட வயதுப் பிள்ளைகளின் பருவம். இப்பருவத்தில் பாடசாலைக்கு வரும் பிள்ளைகள் அன்னை மடியிலிருந்து இறங்கிய பிஞ்சுப் பாலகர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு கல்வியின்பால் உள்ள ஆவலை மேலும் வளர்த்துக் கொள்ள அரங்கக் கலையினூடாக கற்பித்தல் பயனளிக்கும்.

துன்பமும் துயரமும் இயந்திர மயமான வாழ்வும் என்ற பகுதிகள் மனித வாழ்வைத் தினமும் அழித்துக் கொண்டே வருகின்றன. இந்த அவலமான நிலை ஆரோக்கியமான பிரஜைகளை இல்லாதொழித்து நிர்க்கதியாக்கி விடுவதென்பது மறுக்க முடியாததாகி விடுகிறது. இதையும் மீறிக் கல்வியின்பால்தன்னை நாட்டமுறச் செய்வோன் மற்றைய பகுதிகளை இழந்து விடுகிறான். முழு ஆளுமைப் பண்பு அற்ற பிரஜையாக அவன் மாறுவதற்கும் ஆரம்பக் கல்விக்கும் தொடர்பு இருப்பது இன்று உணரப்பட்டுள்ளது.

சமூகச் சடங்குகள் ஆன்மீக சிந்தனைகள் பாட வளர்ச்சிப்பகுதிகள் என்பவற்றையும் பிள்ளைகளுக்குள் ஊறச் செய்து கல்வியையும் கிடைக்கச் செய்வதற்கு அரங்கக் கலையை ஊடகமாக்குவதே சிறந்த வழி. மற்றும் பிள்ளைகளுக்குப் பாடத்தை வழங்கும்போது அவர்களின் அனுபவம் சார்பான ஓர் ஒழுங்குவரிசையில் வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதென புறானர் தன் அறிகை விருத்திப் படி நிலைகளில் காட்டியுள்ளார்.

பிள்ளைகளுக்கு அரங்கியல் அதன் மூல இயல்புகளோடு போதிக்கப்படலாம். நடிகன் நடிகைகள் என்ற நிலைக்கு மாணவர் மாறும்போது தாம் என்ற நிலையை மறந்து இன்னொரு பாத்திரம் என்ற நிலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். அத்துடன் கணவுகள், கற்பனைகள் அவர்களுள் இயல்பான வளர்ச்சி பெறுகின்றது. இதனை இரத்தமும் சதையும் நிறைந்த இயல்பான நடப்பு முறை என்று பேராசிரியர் மௌனகுரு குறிப்பிடுவார். அதாவது நடிகர்கள் தாமாக இல்லாமல் இன்னொன்றாக மாறுவது.

ஆரம்பக் கல்விப் பருவத்து பிள்ளைகள் தம் மனவெழுச்சிகளை வெளிப்படுத்த அரங்கியல் கலையை வடிவாலாகக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு செயற்படுவதால் மனவெழுச்சி முதிர்ச்சியை அடைகிறார்கள்.

ஆசியர்கள் பிள்ளைகளின் கற்றல் அனுபவங்களையும் சிந்தனை வடிவங்களையும் அறிந்து கொள்ளவும் அதன்படி கற்பிக்கவும் அரங்கியல் கலை துணை செய்கிறது.

நடப்பு முறைகள் குறியீட்டுவாத நடப்பு, வெளிப்பாட்டுவாத நடப்பு, உயிர்ப்பொறிமுறை நடப்பு, காவிய பாணி நடப்பு, குரூர அரங்க நடப்பு அபத்த அரங்க நடப்பு, எளிமை அரங்க நடப்பு மனோதிட நடப்பு, மிகு உணர்வு நடப்பு எனப் பல வடிவங்கள் பெறுகின்றன. ஆனால் இவற்றைப் பாடம் கற்பிப்பதாகவும் கலையைப் புகுத்துவதாகவும் எவ்வாறு மேற்கொள்ளலாம்? இதனை எளிமையாகச் செய்து கொள்வது எங்ஙனம்? என்ற வினாக்களுக்கு விடை காண்போம்.

நடப்புக்கும் அரங்குக்கும் முடிச்சுப் போட்டு இருந்த காலத்தில் நடப்பை முதன்மைப்படுத்தி அரங்கை எளிமைப்படுத்திக் காண்பித்த குறட்டோவ்ஸ்கி இலகுவான அரங்குச் செயற்பாட்டிற்கான தந்தை எனப்படுகிறார். இதே போலன்றி மிக எளிய முறையை வகுப்பறைகளில் புகுத்தலாம் என்பதனையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

புதிய கல்விச் சீர்திருத்த மறுசீரமைப்பின் கீழ் ஆரம்பக் கல்வி கலைத்திட்டம் நான்கு பாட விடயங்களைக் கொண்டதாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை மொழி, கணிதம், சமயம், சுற்றாடல் சார்ந்த செயற்பாடுகள் என்பனவாகும். இவற்றுடன் பிள்ளைகளின் பூரணவிருத்திக்குமொழி, கணிதத் தேர்ச்சிகளோடு அழகியல், ஆக்கம், விஞ்ஞானம், விழுமியம், உடல்விருத்தி, சுகாதாரம் சார்ந்த தேர்ச்சிகளும் அவசியம் எனக் கூறப்படுகிறது. இத்தேர்ச்சிகளை சுற்றாடல் சார்ந்த செயற்பாடுகள் எனும் பாடப்பரப்பு மூலம் ஒன்றிணைத்து செயற்படுத்தப்பட வேண்டும் என ஆரம்பக் கல்வித்துறை குறிப்பிடுகிறது.

இன்று கல்வி மூலம் மாணவன் அடைய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படும் ஏழு தேர்ச்சிகளையும் இலகுவாகவும் எளிதாகவும் அடைவதற்கு அரங்குக் கலை நுட்பத்தின் புதிய பிரவேசங்கள் கையாளப்பட வேண்டும்.

தொடர்பாடல் தேர்ச்சிகள், ஆளுமை விருத்தி தொடர்பான தேர்ச்சிகள், சூழல் தொடர்பான தேர்ச்சிகள், வேலை உலகிற்கு தயார் செய்தல் தொடர்பான தேர்ச்சிகள், சமயமும் ஒழுகலாறும் தொடர்பான தேர்ச்சிகள், ஓய்வு நேரத்தையும் பயன்படுத்துதல் விளையாட்டு பற்றிய தேர்ச்சிகள், கற்றலுக்கு கற்றல் தொடர்பான தேர்ச்சிகள் என்னும் இவ்வேழு தேர்ச்சிகளையும் பெற்றுக் கொள்ளும் மாணவனின் செயற்பாட்டுக்கு அரங்குக்கலை துணைபோகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

(இ) பாடத்தை அரங்கிற்கு மாற்றும் நுட்ப முறைகள்

பாடசாலைகளில் மாணவர் வெறுக்கும் பகுதி பாடம்தான். அதனாலேயே ஒரு நூலில் வெறுப்பை ஏற்படுத்த விரும்பினால் அதைப் பாடநூலாக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகிறார்கள் போலும். அதற்கும் மேலாக அது விரும்பப்பட வேண்டுமாயின் பின்வரும் நுட்பங்களை ஆசிரியர்கள் பின்பற்றுவது விரும்பத்தக்கது.

1. பாடங்களைத் தேர்ச்சிகள் மாறாத விளையாட்டுக்களாக வடிவமைத்தல்.
2. பாடங்களை நாடக வடிவிற்கு உருமாற்றுதல்.

3. கலை நுட்பங்களினூடான செற்பாட்டுக்கு ஏற்ப பாடங்களை மாற்றம் செய்தல்.
4. அழகியல் பிரவேசங்களைப் பாட அலகுகளிடையே புகுத்துதல்.

மேலே காட்டிய முறைகள் இலக்கியம், இலக்கணம், கணிதம், மொழி, விஞ்ஞானம் போன்ற எல்லாப் பாடங்களையும் விளையாட்டு மற்றும் அழகுணர் பகுதிகளுக்கு இட்டுச் செல்கிறது.

மாணவரின் கற்பனைக்கு வடிவம் கொடுத்தும் இச்செயற்பாட்டு வளர்ச்சியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். சரி இவ்வாறு மாற்றிய பின் அதை அரங்கிற்கு இட்டுச் செல்லலாமா? அரங்கை வகுப்பிற்குள் கொண்டுவர முடியுமா? என்ற வினாக்கள் எழுகின்றன. இவற்றுக்கு விடை காண்போம்.

(ஈ) வகுப்பறை அரங்கு

சாதாரண நேரங்களில் கற்பித்த விடயங்கள் மாணவரைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தச் செய்வதற்கு இவ்வரங்க முறை துணை செய்யும். மாணவர் அறிவையும் கலையையும் இணைத்து உடல் சார் செயற்பாடுகள் மூலம் வெளிப்படுத்துவதற்கு இங்கு களம் அமைக்கப்படுகிறது.

பொதுவில் மாணவர் கூச்ச சுபாவமுள்ளவர்களாக இருப்பதால் இவ்வரங்கச் செயற்பாடு வெற்றி பெறுமா? எனச் சிந்திக்கப்பட வேண்டும். எனவே நியம அரங்குகளின் அடிப்படை மூலம் மறைநிலை அரங்கு என்றே கொள்ள வேண்டும். அதன்படி நோக்கின் பொம்மலாட்ட அரங்குகள் ஆசிரியர்கட்கும் மாணவர்கட்கும் துணை செய்கின்றன.

பொம்மலாட்ட அரங்குகளில் மாணவர் தம்மை வெளியில் காட்டாதவாறு செயற்பாடுகளை வெளிக்கு கொண்டுவருவதனால் அவ்வரங்கு நிறைவடையாததாகிறது. ஆரம்பகாலங்களில் இவ்வரங்குகளையே ஆசிரியர்கள் பயிலுதல் நிலைக்கு வடிவமைக்க வேண்டும். அதன்பின்பு நியம அரங்கத்திற்கு மாணவரை வெளிப்படுத்தலாம்.

(1) பொம்மலாட்ட அரங்குச் செயற்பாடுகள்

இங்கு முப்பரிமாண, இருபரிமாண அரங்கும் பொம்மைகள் நடிப்புக்கு தோற்றம் கொடுக்க மாணவர்தம் திறமைகளையெல்லாம் பயன்படுத்தி குரல் வடிவம் கொடுப்பர். ஓர் அரங்கில் யதார்த்த நிலை ஏற்படுவதற்கு நடிகர்கள் அப்பாத்திரத்தின் தோற்றத்தை மட்டும் பெற்றால் போதாது அந்தப் பாத்திரமாகவே ஆத்மார்த்த ரீதியாகவும் மாற வேண்டும்.

“நாடகம் என்றதும் மேடை, உடை, ஒப்பனை, பின்னணி, பாராட்டுக்கள் என்றிருக்கும் எண்ணக் கருக்களை நாடகத்தை பாடசாலையில் படிப்பித்தல் உபகரணமாக பாவிக்க நினைக்கும் ஆசிரியர்கள் முதலில் கைவிட்டுவிட வேண்டும். மாறாக குறிப்பிட்ட வயதுக்கேற்ப உடல், உள வளர்ச்சிக்கு எவ்வகையில் நாடகத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்று சிந்திக்க வேண்டும்.” (சி. மௌனகுரு - 2003)

பாடத்தையும் மாணவரையும் மனதில் கொண்டு சிருஷ்டித்த கதையை ஒலிக்கு மாற்றுதல் ஆசிரியர்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டிய வழிகாட்டுதல், இதை வைத்துக் கொண்டு முதலில் திரை மறைவிலான அரங்கப் பொம்மைகட்கு குரல் கொடுக்கவும், அப்பாத்திரமாக மாறவும் வழி ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்குச் செய்ய வேண்டிய ஒழுங்கு முறையை சிந்திப்போம்.

ஏதேனும் ஒரு கதைக்குரிய முப்பரிமாண அல்லது இருபரிமாணத் தோற்றங்களை வடிவமைத்தல் முதலாவது செயற்பாடு எடுத்துக்காட்டாக முதலாம் தரப்பிள்ளைகட்கான தமிழ்ப் பாடத்தை நடத்துவதாக வைத்துக் கொள்வோம். ‘குருவிக் குஞ்சே குருவிக்குஞ்சே

எங்கே போகிறாய்...” என்பது ஒரு பாடம். இதை இரு பரிமாணப் படங்களைக் கொண்டு கற்பிப்பதற்கு இது ரசனை மிகுந்த முறையாக அமைகிறது. கதாபாத்திரங்களை பிறிசில் மட்டையில் வரைந்து அழகாக அவற்றை மட்டும் தனியாக வெட்டி எடுக்க வேண்டும். அந்தப் பொம்மைகளை விரலில் வைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு திரை மறைவில் நின்று பிள்ளைகளே அந்த உருவங்களாக மாறி குரலும், இசையும் கூட்டி நடக்க முடியும். தான் மறைவில் நிற்பதால் தன்னை யாரும் இனம் காண முடியாது என்ற நினைப்பில் குழந்தைகள் கூச்ச மற்றும் தம் திறனை வெளிப்படுத்துவர். இங்ஙனம் பெறும் பயிற்சி மூலம் வெளி அரங்குகளிலும் தம்மை வெளிப்படுத்தும் அளவிற்கு ஆற்றல் பெற்று விடுவர்.

இதேபோல பொம்மைகளிற்கான வகுப்பறை அரங்கப் பொம்மைகளை உருவாக்கியும் நடக்க வைத்து மாணவர்க்கு கற்பிப்பது இலகுவானதாக அமையும். பெரிய 1 1/2 x 1 அடி நீள அகலமான கடதாசிப் பெட்டிதான் அரங்கப் பொம்மைக்கான அரங்கு. இதை கவினாக அமைப்பது ஆசிரியரின் கைவண்ணத்தில் அமையும். இங்கு நடக்கும் பாத்திரங்கள் மிகவும் சிறிய இருபரிமாணப் பொம்மைப் படங்கள், இவை அரங்கிற்கு மேலால் உள்நுழைய வேண்டும். அதற்கேற்ப அரங்கின் மேற்பகுதியில் நுழையும் பாதை இருக்க வேண்டும். கதாபாத்திரங்களின் மேற்பகுதி மெல்லிய ஈர்க்கினால் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். உதாரணமாக ஒரு காகம் பறந்து வருகிறதானால் காகை போல ஒரு பிள்ளை கரைய மற்றவர் அப்பொம்மையை அரங்கிற்குள் கொண்டு வருவார். பிள்ளைகளிடையே பல்வகை நடப்பாற்றலையும் இங்கு வெளிக்கொண்டுவர முடிகிறது.

இதைவிட நிழற் பொம்மைகளிலும் பாடத்தை வெளிப்படுத்தவும் கற்பிக்கவும் முடியும். ஆசிரியர் மிகவும் கடினமான ஒரு பகுதியை கற்பிக்க விழையும் போது கூட இந்த நிழற் பொம்மைக்காட்சி மிக இலகுவாகவும் சுவை மிகுந்ததாகவும் அமையும். இதனை தொலைக்காட்சி பார்ப்பதாக மாணவர் கற்பனைப் படுத்தி நிழலுருவங்களைச் செய்து தாமும் நடக்க முன்வருவர். மின்சார வசதியற்ற குக் கிராமங்களிலும் கூட இந்தத் தொலைக்காட்சி நிகழ்வை நடாத்த முடிகிறது.

தொலைக்காட்சி போன்ற ஒரு உருவத்தை மரச்சட்டம் கொண்டு வடிவமைத்து அதன் முன் புறத்தில் தொலைக்காட்சியின்திரை போல வெள்ளத்துணியினால் மூடிக்கட்டிவிட வேண்டும். அதன் உட்புறத்தில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் கீழ்ப்பாகத்தில் 3 அல்லது 4 அங்குல அளவில் பிறிசில் அட்டை ஒன்றினால் மறைப்பு கொடுக்க வேண்டும். அதன் அடிப்பகுதி பிறிசில் மட்டையில் செய்த பொம்மைகளை வைத்து நடக்கச் செய்ய வேண்டும். ரீ. வி. பார்ப்பதற்காக மாணவர் குதூகலிப்பார். தாமும் நடக்க ஆசைப்படுவர்.

மேலே காட்டிய பொம்மலாட்ட நிகழ்வுகள் மாணவரைக் கல்வியின்பால் கவர்ந்து கல்வியைக் கவின் கலையாகவும் கவர்ச்சிமிகு விளையாட்டாகவும் கருதச்செய்வதால் இந்தப் பகுதிகளினூடு கற்கும் மாணவர் முழு ஆளுமையுள்ள பிரஜைகளாக முகிழ்ந்தெழுவார்.

நாடகம் நடிகரின் கலை என்றழைக்கப்படுகிறது. இக்கலையை உள்வாங்கும் மாணவன் உயர்ந்த ஓர் இலட்சிய வாழ்க்கை வாழக்கற்றுக் கொள்கிறான். மனதை ஒரு நிலைப்படுத்துதல், உற்றுக் கவனித்தல் போன்ற பண்புகளும் அரங்கக் கலையால் பிள்ளைகட்கு கிடைக்கிறது.

சுருக்கம்

இந்தக் கட்டுரையில் அரங்கக் கலையையும் அதன் சுவை மிகுந்த தன்மையையும் கண்டு கொண்டோம். அரங்கச் செயற்பாடுகள் குழந்தைகளின் உணர்வுகளைத் தூண்டச் செய்வன. எண்ணறிவு, மொழியறிவு, எழுத்தறிவு விருத்திகட்கும் உள அமைவுக்கும் இக்கலை உதவுகிறது. இதனை பாடங்களில் புகுத்தும் முறையையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அத்துடன் பாடத்தை அரங்கிற்குள் புகுத்தும் முறையும் வகுப்பறை அரங்கு, பொம்மலாட்ட அரங்கச் செயற்பாடுகள் என்பவையும் நோக்கப்பட்டன. அத்துடன் இப்பொம்மலாட்ட நிகழ்வுகளிலிருந்து யதார்த்த அரங்குகட்கு பயிற்றுவிப்பது என்பன இக்கட்டுரையில் பேசப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியத்துவ வாண்மை விருத்தியில் மொழிப் பயன்பாட்டின் முக்கியத்துவம்

ஜெ. சற்குருநாதன்
விரிவுரையாளர்
ஆசிரியர் கலாசாலை
கொட்டகலை

அறிவின் ஊற்றுகளாக ஆசிரியர் திகழ்கின்றனர். மனித வர்க்கத்தின் மேன்மைக்காக ஒரு தொழிலாகவும், சேவையாகவும் ஆசிரியர் பணி விளங்குகின்றது. ஆசிரியத்துவ சேவையில், வாண்மை என்பது தொழில் என்ற நிலையில் நின்று வேறுபட்டது. தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நுண்மதி சேவையை வழங்குதல் ஆசிரியர் பணியின் சிறப்பாகும். சமூகத்தின் மாற்றத்திற்காகவும், மகிழ்சிக்காகவும் வாழ்வுக்காகவும் அடிப்படையாக அமையும். சேவை ஒன்றின் தொழிலாக ஆசிரியர் தொழில் காணப்படுவது அதற்குரிய தனித்துவமான வாண்மைத்துவமாகும். ஆசிரியர் தொழிலின் வாண்மைத்துவத்திற்கான பண்புகளை பின்வருமாறு சமூகவியல் அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர்.

- (1) ஆழமான நுண்மதியுடன் தொடர்புடைய கல்வியுடன் கூடிய பயிற்சியின் அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்
- (2) திறன்களை விருத்தி செய்வதற்கான அறிவை வழங்கும் தொழில்
- (3) நேரடியாக சம்பளத்தை பெறவேண்டிய தொழில்
- (4) தத்துவம்; கோட்பாடு பற்றிய அடிப்படை அறிவின் நாளாந்த வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கும் தொழில்
- (5) யதார்த்தமாக நடைமுறையில் பயன்படுத்தக்கூடிய அல்லது பிரயோகிக்கக்கூடிய தொழில்.

எனக்கூறிய அதேநேரம் ஆசிரிய சேவை என்பதற்கு கல்வியியலாளர்களும் பல கருத்துக்களை கூறியுள்ளார்கள். நிபுணர், வசதியளிப்பவர், ஒழுக்கத்தைப் பேணுபவர், கணிப்பீடு, மதிப்பீட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்பவர், மனித உரிமைகட்கு மதிப்பளிப்பவர், பாதுகாப்பு அதிகாரியாகவும் சட்டத்திற்கு ஏற்ப நடப்பவர், நண்பர், நடுநிலையாளர், கல்வி வளங்களை பெறுவதற்கான வழிகாட்டி, கற்பித்தல், கற்றல் நடவடிக்கைகளை திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்துபவர், மாணவர்களில் சிந்தனை மாற்றத்தை ஏற்படுத்துபவர், வகை கூறுபவர், பொறுப்பு கூறுபவர், சமூக நடத்தையை வெளிக்காட்டுபவர் என பல கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர்.

இவ்வாறான வாண்மைத்துவத்துடன் தொடர்புடைய ஆசிரியர் தொழில் முழுமைபெற அதனை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. வாண்மைத்துவ விருத்திக்காக நிறைய விடயங்களை ஆசிரியர் கற்றுக்கொள்வதும், தேடிக்கொள்வதும் வளர்த்துக்கொள்ளக் கூடியதும் அவசியமாகும். அந்த வகையில் வாண்மை விருத்தியில் மொழிப் பயன்பாட்டின் முக்கியத்துவம் இங்கு விவாதிக்கப்படுகின்றது.

மொழி என்பது ஒரு தொடர்பாடல் கருவி, சிந்தனைக் கருவூலம், பண்பாட்டுக்காவி, கருத்துப் பரிமாற்றம் என அதன் தொழிற்பாடுகளை விளக்கக்கூறுவர். மொழியியல் அறிஞர்கள் இவ்வாறான தொழிற்பாடுகளைக் கொண்ட மொழியறிவினை ஆசிரியர் வளர்த்துக்கொள்வதை வாண்மைத்துவ விருத்தியின் அடையாளமாக கொள்ள முடியும்.

கற்றல் கற்பித்தலில் மொழிப் பயன்பாடு

ஒரு ஆசிரியரின் முக்கியமான பணி கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதாகும். வகுப்பறையில் மாணவர்களுடன் ஊடாட்டம் கொள்வது மொழியாகும். மொழிப் பயன்பாட்டால்தான் கற்றல், கற்பித்தல் செயலொழுங்கில் வெற்றி காண முடியும் என்பது பெரும்பான்மையான உளவியலாளர்களின் கருத்தாகும். மாணவர்களின் சூழல், வகுப்பறைச் சூழல், மாணவர்கள் உடல், உள வேறுபாடு என்பனவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு மொழிப் பயன்பாடு அமைய வேண்டும். கலந்துரையாடல், வினாவிடைகளைக் கேட்டல், பிரச்சினை தீர்த்தல், கண்டறிமுறை போன்ற கற்பித்தல் முறைகளை பயன்படுத்துவதற்கு மொழியின் பயன்பாடே அவசியமாகும். தவிர வகுப்பறை முகாமைத்துவத்தை பேணுவதற்கும் மொழி முக்கியமாகும்.

பிரதேச தனித்துவ மொழி அடையாளங்களை புரிந்து கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் ஆசிரியர் காணப்படுகின்றார். தெளிவான மொழிப் பயன்பாட்டில் மாணவர் துலங்கல் செயற்பாடுகள் தங்கியுள்ளன. எனவே கற்றல், கற்பித்தல் செயலொழுங்கில் பயன்பாடும் முக்கியமானதாகும். அதனை விருத்தி செய்துகொண்டு அவரது வாண்மைத்துவத்தை உணர்த்துவதாக அமையும்.

ஆளுமையின் வெளிப்பாட்டால் மொழிப் பயன்பாடு

மொழியின் பயன்பாட்டால் ஒருவரது ஆளுமையினை கண்டுகொள்ளலாம். வகுப்பறையிலும் பாட ஆளணியிடனும் சரி மொழி அவரது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும். சக ஆசிரியர்களுடன் உரையாடும் போது, ஆசிரியர் கூட்டத்தில் கலந்துரையாடும்போது கருத்துக்களை முன்வைக்கும்போது மொழியின் முக்கியத்துவம் காணப்படுகின்றது. ஒரு ஆசிரியரின் ஆளுமைத்திறன் பாடசாலை முகாமைத்துவ அணியுடனும், மேற்பார்வையாளர்களிடமும் ஏனைய உயர் கல்வியதிகாரிகளுடனும், கலந்துரையாடும்போதும் கருத்துக்களை தெரிவிக்கும்போதும் மொழியானது ஆசிரியரது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும்.

மொழியின் ஊடாக கருத்து வெளிப்பாடும், விவாதிக்கும் ஆற்றல், புத்தாக்க கருத்துக்களை முன்வைக்கும் முறைகள், நிகழ்த்தும் கலை போன்றவற்றின் மூலம் மொழிப்பயன்பாடு ஊடாக ஆளுமை வெளிப்படும். தொழில் வாண்மைக்குரிய கௌரவமான இலகுஏற்பட வாய்ப்பளிக்கின்றன.

சமூக தொடர் பாடசாலை மொழியின் பயன்பாடு

சமூகத்துடன் ஆசிரியரின் ஊடாட்டம் அவசியமான நிகழ்வாகும். சமூகத்துடன் தொடர்புகொள்ளும்போது அதற்கே உரித்தான மொழியாற்றலை வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஒரு ஆசிரியர் வகுப்பறைக் கற்றல், கற்பித்தலுக்காக பயன்படுத்தும் தொடர்பாடல் மொழியை பூரணமாக சமூகத்தில் பயன்படுத்த முடியாது. பாடசாலை தொடர்பான பிரச்சினைகளையோ, மாணவர்களுடன் தொடர்பான பிரச்சினைகளையோ பாடசாலை மாணவர் முன்னேற்றம், அபிவிருத்தி, கலந்துரையாடல்கள், விவாதங்களை மேற்கொள்ளும் அவதானமான குறிப்பான மொழியாற்றலை விருத்தி செய்து கொண்டு அவரது வாண்மைத்துவத்தை அதிகரிக்க உதவும்.

பாடசாலை அறிவின் வயப்பட்ட மொழிக்குள் தொடர்பாடல்களை விருத்தி செய்துகொள்ளும் சமூகம் அப்படியானதல்ல. பல்லின பண்பாட்டுக் கோலங்களையும், நியமங்களையும் கொண்டது. தவிரவும் அறிவார்ந்த சமூக தொகுதியாகவும் அறிவாற்றலை விருத்தி செய்து கொண்டு வரும் சமூகத் தொகுதியாகவும் காணப்படும். மேலும் உணர்ச்சிவயப்படுத்தல், சமூகங்களின் இயல்பான தன்மையாகும். இதனை புரிந்து, அறிந்து மொழியைக் கையாள்வது வாண்மைத்துவத் தன்மையினை அதிகரிக்க உதவும். சமூக மாந்தர்களின் இயல்புகளையும், குணங்களையும் எடைப்போட்டு சரியான தேவை ஆசிரியர்க்கு உண்டு என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது.

தனது பதவி நிலையினை உயர்த்திக்கொள்ளும் நிலையில் மொழிப் பயன்பாடு

ஒரு ஆசிரியரின் தொழில் வாண்மை விருத்தியின் பிரதான அம்சம் அவன் தொழில் தகுதியிலும் கல்வித் தகுதியிலும் மேம்பட்டு நிற்பதாகும். ஆசிரியர் தகுதியான அத்தொழிலுக்கு வேண்டிய திறன்களை பெற்றிருப்பதாகும். அவ்வாறான திறன்கட்குரிய மொழி தொடர்புகளை விருத்திக்கொள்வது அவசியமாகும். ஆசிரியத்துவமான ஒரு மொழிப் பயிற்சியும், விருத்தியும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய தேவையைப் பல கல்வியியலாளர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள். கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் ஆசிரியர், அதிபர், அதிகாரிகளுடன் உள்ள தொடர்புகள், சமூக தொகுதியுடனான தொடர்புக்கு மொழியாற்றலை விருத்தியாக்கப்பட வேண்டியது வாண்மைத்துவத்தின் ஓர் அம்சமாகும். மேலும் ஆசிரியராக, அதிபராக, கல்வியதிகாரியாக மேலும் உயர் பதவிகளை வகிக்கும் போதும் அதற்கேற்ப மொழித் தொடர்பாடல்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். பதவி நிலைகள் மாறும்போது மொழியின் நிலை மாறுபடும். முகாமைத்துவம் சார்ந்த ஒரு மொழி மேற்பார்வை சார்ந்த ஒரு மொழிநடை, அதிகாரத்துவம் சார்ந்த மொழிநடை, தீர்மானம் மேற்கொள்வதான ஒருவித மொழிப் பிரயோகம் என மொழிப் பிரயோகம் மாறுபட்டுக் கொண்டிருக்கும். இத்தகைய சூழ்நிலையிலும் மொழியாற்றலை விருத்தி செய்து கொள்வது தொழிலுக்குரிய வாண்மைக்குரிய இயல்பாகும்.

எனவே ஆசிரியர்த்துவ வாண்மை விருத்தியில் மேற்குறித்த விடயங்கள் மாத்திரமன்றி இன்னும் விவாதிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் பல உள்ளன. இருப்பினும் சில முக்கியமான விடயங்களை மாத்திரம் வாண்மைத்துவத்தை அடிப்படையாக வைத்து சில கருத்துக்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மொழியின் தன்மையின் தொழில் தகுதி, சமூக பெறுமானங்களுக்கேற்ப பயன்பாட்டிலேயே ஒருவரது வெற்றியின் தன்மையின் கூறுகள் அடங்கியுள்ளன என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டால் போதுமானது.

பிறரைப் பாதிக்காத உன் இயல்பை மாற்றாதே

ஒரு குளக்கரையின் ஆலமரத்தில் வசித்து வந்த நாகபாம்பு அங்கு நீர்ருந்த வரும் விலங்குகளைக் கடித்துக் கொண்டு வந்தது. அதனால் யாரும் அக்குளக்கரையை அண்டுவதில்லை. ஒருசமயம் அவ்வழியால் வந்த சாதுவிடமும் வழமைபோல் நாகபாம்பு சீறிக்கொண்டு தீண்ட முயன்றது. ஆனால், அதனால் முடியவில்லை. அவர்முன் சாந்தமாகியது. சாதுவும் அதனை மன்னித்து, 'நீ இனிமேல் யாரையும் தீண்டாதே' என்று உபதேசித்துச் சென்றார்.

அன்றிலிருந்து பாம்பு 'யாரையும் தீண்டுவதில்லை' என்று சபதம் மேற்கொண்டு ஒழுகியது. அவ்விடம் வரும் விலங்குகள் எதனையும் அது தீண்டாமையைக்கண்டு ஊர்மக்கள், சாது வந்துபோன பின் பாம்பின் விஷம் நீங்கிவிட்டதாகப் பேசிக்கொண்டனர். உற்சாகம் அடைந்த சிறுவர்கள் கல்லெறிந்து அதனைத் துன்புறுத்தினர்.

நீண்ட நாட்களின் பின் அவ்வழியால் வந்த சாது, மெலிந்து புண்பட்டுக்கிடந்த பாம்பின் பரிதாப நிலையைக் கேட்டறிந்து பின்வருமாறு கூறினார். 'நான் உன்னை யாரையும் தீண்டவேண்டாம் என்றுதானே கூறினேன். ஆனால் உனது பிறவிக்குணமாகிய சீறுவதை, படம் எடுப்பதை நிறுத்தச் சொல்லவில்லையே? நீ அதைச்செய்திருந்தால் உன்னை யாரும் நெருங்கியிருக்க முடியாதல்லவா' என்றார்.

- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் -

கற்பித்தல் மாதிரிகள்

திரு. ப. மு. நவாஸ்தீன்

விரிவுரையாளர்

கல்விப்பீடம்

இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகம்

கற்பித்தல் மாதிரிகள்

“ஈதல் இயல்பெ இயம்பும் காலை காலமும் இடனும் வாலிதின் நோக்கிச் சிறந்துழி இருந்து தன் தெய்வம் வாழ்த்தி உரைக்கப்படு பொருள் உள்ளத் தமைத்து விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்து அவன் உள்ளக் கொளக் கோட்டமில் மனத்தின் நூல் கொடுத்தல் என்ப”

தன்னூல்

1.0 அறிமுகம்

இன்றைய நவீன காலத்தில் மாற்றம் என்ற ஒன்றைத் தவிர ஏனைய சகலதும் துரிதமாக மாற்றமடைந்து வருகின்றன. இத்தகையதொரு காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்களின் பணிகள் சிக்கல் நிறைந்ததாகவும் அதிக பொறுப்பு வாய்ந்ததாகவும் மாறி வருவதுடன் ஆசிரியர்கள் மீதான எதிர்பார்ப்புகள் அதிகரித்தும் வருகின்றன. மாற்றங்களை வகுப்பறை மட்டத்துக்கு கொண்டு செல்லும் ஒரு முகவராகவும் ஆசிரியர்கள் இன்று நோக்கப்படுகின்றனர். வகுப்பறை அல்லது பாடசாலைகளுக்கு முற்றிலும் புறம்பான சூழல்களிலிருந்து திட்டமிடப்படும் கலைத்திட்டங்கள், பாடத்திட்டங்களினை வகுப்பறைகளுக்கு ஆசிரியர் கொண்டு செல்லும் போது பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். பாடசாலைகளுக்கு வெளியே, உயர் மட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்டு வடிவமைக்கப்படுகின்ற கலைத்திட்டங்களின் பாடத்திட்டங்கள் பாடநூல்கள் ஆசிரியர் வழிகாட்டிகள், கற்றல் சாதனங்கள் கற்றல் சந்தர்ப்பங்கள் என்பன ஒவ்வொரு மாணவனையும் கருத்திற் கொண்டல் லாது, பொதுடைமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆசிரியர் தமது மாணவர்களுக்குப் பொருந்தக்கூடிய வகையில் தனித்தனி மாணவர்களுக்காக அல்லது மாணவர் குழுக்களுக்காகப் பொருத்தமான சிறந்த கற்றல் சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். இதனாலேயே பொதுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் கலைத்திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்ட போதிலும் அவை வகுப்பறை மட்டத்தில் விருத்தி செய்யக்கூடிய வகையில் நெகழ்ச்சித்தன்மைகளை கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய சவால்களை வெற்றிக்கொள்வதற்காக ஆசிரியர் தம வாண்மையில் விருத்தியை ஏற்படுத்த வேண்டியவர்களாகின்றனர். வாண்மை விருத்தியினூடாகவே ஆசிரியர்கள் பல்வேறு கற்றல் சூழல்களையும் கற்றல் சந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்படுத்தும் திறன்களைப் பெறுகின்றனர்.

இந்த வகையில் வகையில் பல்வேறு கற்றல் சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்குவதற்கும் விருத்தி செய்வதற்கும் கற்பித்தல் மாதிரிகளின் பயன்பாடு அதிக பயனுறுதி வாய்ந்ததாக உள்ளது எனக் கூறப்படுகின்றது. கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளின் பல்வேறு கற்பித்தல் மாதிரிகளது பயன்பாடு காணப்பட்ட போதிலும் அண்மைக்காலங்களில் கற்பித்தல் மாதிரிகள் தொடர்பாக பிரபல்யம் பெற்றுள்ள புரூஸ் ஜெய்ஸ் என்பவரால் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ள மாதிரிகள் மட்டும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படுகிறது.

2.0 கற்பித்தல் பணி

உலகெங்கிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பல்வேறு விதமான கல்விச் செயன்முறைகளின்மிக அடிப்படையான விடயமாக கற்றல், கற்பித்தல் செயன்முறை விளங்குகிறது. முறைமையான பாடசாலைக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களுமே நேரடியாகத் தொடர்புறுகின்றனர். கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறையினூடாக மாணவர்களின் முழுமையான ஆளுமை வளர்ச்சியையும் சமூக மயமாக்கலையும் ஏற்படுத்தி நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் உரிய தேர்ச்சி மிகு நற்பிரசைகளை உருவாக்குவதே இறுதி இலக்காகக் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய உயரிய பணியை வெற்றிகரமாக்குவதில் ஆசிரியர்களின் பங்கு மிக மகத்தானது.

மாணவர்களினது செயலாற்றுகையின் விருத்தி செய்து சகல மாணவர்களினதும் கல்விசார் அடைவுமானத்தை உயர்ந்த தரத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு ஆசிரியர்கள் வேண்டப்படுகின்றனர். இதனை ஆசிரியர்கள் தமது கற்பித்தல் செயற்றிறன்களை விருத்தி செய்யாமல் நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடிவதில்லை.

2.1 கற்பித்தல் ஒரு கலை

கற்பித்தலானது அறிவியலாகவும் அதே நேரம் ஒரு கலையாகவும் எடுத்து நோக்கப்படுகின்றது. கற்பித்தல் தொடர்பான கோட்பாடுகள், எண்ணக்கருக்கள், மாதிரிகள், முறைகள், முறைமைகள், நுட்பங்கள், துணைச்சாதனங்கள் என்பனவற்றின் உருவாக்கம் அவற்றின் வளர்ச்சி என்பவற்றை அடிப்படையாக வைத்து நோக்கும்போது கற்பித்தலானது ஓர் அறிவியலாக கருதப்பட முடிகின்றது. இத்தகைய கோட்பாடுகள், எண்ணக்கருக்கள், மாதிரிகள், கற்பித்தல் முறைகள், முறைமைகள், கற்பித்தல் நுட்பங்கள், துணைச் சாதனங்கள் போன்றவற்றை பயன்படுத்துதல், பிரயோகத்தல் தொடர்பாக ஆசிரியர்களின் தனித்தன்மை அல்லது தனியாள் திறன்களின் அடிப்படையில் கற்பித்தல் ஒரு கலையாக நோக்கப்படுகின்றது. “எச்செயலில் செயலைச் செய்வரின் தனித்தன்மை கலக்கிறதோ அச்செயல் கலையாகிறது.” (பேராசிரியர் வி. கணபதி) இதனடிப்படையில் கற்பித்தலும் இசை, ஓவியம், நடனம் போன்று ஒரு கலையாகிறது. ஒருவர் ஒரு பாடலை இசைக்கும்போது அதனை இரசிக்கத் தோன்றுகிறது. அதே பாடலை வேறொருவர் இசைக்கும் போது அவ்வாறான உணர்வு எமக்குள் ஏற்படுவதில்லை. சில நேரம் அதை வெறுக்கவும் செய்கிறோம். அதே போன்று வகுப்பறைக் கற்பித்தலிலும் ஒருவரது கற்பித்தலை மாணவர்கள் அதிகம் விரும்பும் அதே வேளை வேறொருவரை வெறுக்கத் தலைப்படுகின்றனர். தன்னில் வளர்த்துக்கொண்டுள்ள தனித் திறன்களைக் கொண்டு கற்பித்தலில் ஈடுபடும் போது அது சுவையாகின்றது. அதுவே கலையாகவும் ஆகின்றது. எனவே மாணவர்கள் விரும்பும் வகையில் கற்பித்தலை மேற்கொள்ள ஆசிரியர் பல திறன்களை தன்னில் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியவராகின்றார். இதற்குக் கற்பித்தல் மாதிரிகள் நல்லதொரு வாய்ப்பினை வழங்குகின்றது.

2.2 கற்பித்தல் மாதிரிகளின் முக்கியத்துவம்

ஆசிரியர்கள், கலைத்திட்ட விடயங்களை செயற்படுத்தும் போதும், கற்பித்தலில் ஈடுபடும் போதும் கணிப்பீடு மதிப்பீடுகளினை மேற்கொள்ளும் போதும் பல்வேறு விதமான உத்திகளைக் கையாள வேண்டியவராகின்றனர். ஆசிரியர்களின் ஒரே விதமான உத்திகள் சகல மாணவர்களிற்கும் சகல வேளைகளிற்கும் சிறந்த பயனைத் தருவதாக அமைந்து விடுவதில்லை. இதனால் வகுப்பறைக்குத் தேவையான வகையில் பாடத்திட்ட கற்றல் கற்பித்தல் முறைகளை பல்வேறு வழிகளில் மாற்றியமைக்க வேண்டியவர்களாகின்றனர். மேலதிக பாடக்குறிப்புகளைத் தயாரித்தல், கையேடுகளைத் தயாரித்தல், துறை வல்லுநர்களை வகுப்பறைக்கு வரச்செய்து கற்பித்தல், விளையாட்டுக்களை உருவாக்குதல், கற்றல் பொதிகளை வடிவமைத்தல், பாடத்துடன் தொடர்புடைய வகையில் களவேலைகளையும் சுற்றுலாக்களையும் திட்டமிடுதல், முடியுமாகும் போது உண்மையான காட்சிகளையும் பொருட்களையும் மாணவர்கள் காண்பதற்கு உதவுதல், தனியாள், குழுக் கற்றல்களை மேற்கொள்வதற்குத்

திட்டமிடுதல் சிந்தனைகளைக் கிளரக்கூடிய வகையில் வினாக்களை உருவாக்குதல் என கற்றல் கற்பித்தலுக்காக ஆசிரியர்கள் முன்னாயத்தம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. வகுப்பில் கற்கும் மாணவர்கள் ஒத்த தன்மையுடையவர்களாக தனியாள் வேறுபாடுகளின்றி காணப்படும் போது இத்தகைய பிரயத்தனங்கள் தேவையற்றதாகும். ஆனால் வகுப்பிலுள்ள மாணவர்கள் பல்வேறு அனுபவப் பின்னணிகள், அடைவு மட்டங்கள் கொண்டு பலதரப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுவர். எனவே, மாணவர்களிடம் சிறந்த அடைவு மட்டத்தை ஏற்படுத்தவதற்கும் பல்வேறு விதமான உத்திகளை பிரயோகிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆசிரியர்களுக்கு இவை சவால் மிகுந்ததாக விளங்குகின்றது. கற்றல் கற்பித்தலில் இத்தகைய சவால்களை வெற்றிக்கொள்வதற்காக கற்பித்தல் மாதிரிகளின் பிரயோகம் ஆசிரியர்களுக்கு உதவுகின்றன என ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மாணவர்களிடம் சிறந்த அடைவு மட்டத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய பல்வேறு பிரயோகங்களையும் (Applications) சிறந்த வேலைத்திட்டங்களையும் (Programmes) ஆராய்ந்த பல கல்வி சார் வல்லுனர்கள் கற்பித்தல் மாதிரிகள் இவற்றைச் சிறப்பாக அடையக்கூடிய விதத்தில் சிறந்த பெறுபெறுகளை கொண்டிருப்பதாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். எனவே இத்தகைய கற்பித்தல் மாதிரிகளின்பால் ஆசிரியர்கள், கல்வியாளர்களின் கவனம் இன்று வெகுவாக ஈர்க்கப்படுகின்றது.

3.0 கற்பித்தல் மாதிரி

ஒரு குறிப்பிட்ட தயாரிப்பின் வகை அல்லது வடிவமே மாதிரி எனப்படுகின்றது. அல்லது ஒரு முறைமையொன்றின் எளிமையான விவரணம், அல்லது ஒரு செயற்பாடு பற்றிய பிரதியே மாதிரி எனப்படுகின்றது. கட்டுமானம் ஒன்றை அமைக்கும்போது நாம் அதிகம் மாதிரியுருக்களை அமைத்து அவற்றின் பல்வேறு பொருத்தப்பாடுகளை பரிசீலிக்கின்றோம். “நாம் காணாத ஒன்றை அல்லது நேரடியாக அனுபவிக்காத யாதாயினுமொன்றை விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவுகின்ற மனப்பாடமே மாதிரி எனப்படுகின்றது.” (Dorin, Dmmin & Gabel 1990) இந்த வகையில் பூரணமான மனிதனை உருவாக்குவதில் ஈடுபடுகின்ற ஆசிரியர்கள், கற்றல், கற்பித்தலை மேற்கொள்ளமுன் மாணவர்களின் அடைவு மட்டங்கள், அனுபவப் பின்னணிகள், வகுப்பறைச் சூழல்கள் போன்ற பலவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு சிறந்த கற்றல்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக கல்விக் கோட்பாடுகள் சிந்தனைகளின் அடிப்படைகளில் உருவாக்கும் முன் திட்டமிடல்களே கற்பித்தல் மாதிரிகளாகின்றன. இந்த வகையில் கற்பித்தல் மாதிரியினை கற்றல் சூழலின் விவரணமாகவும் கருத்தில் கொள்ளலாம். ஜோன் மெக்நீல் என்பவர் “கற்பித்தல் மாதிரிகள் கற்பித்தல் உத்திகளுடன், கலைத்திட்ட அமைப்புகளுடன், கல்வி இலக்குகளுடன் ஆசிரியர்களைத் தொடர்புபட வைக்க உதவுகின்றன” எனக் கூறுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். புரூஸ் ஜெய்சின் படி கற்பித்தல் மாதிரிகள் சமூக மாதிரித் தொகுதி, தனியாள் மாதிரித் தொகுதி தகவல் ஒழுங்குபடுத்துகை தொகுதி, நடத்தை முறைமைகள் மாதிரித்தொகுதி என நான்கு பிரதான வகைகளாக நோக்கப்படுகின்றன.

3.1 கற்பித்தல் மாதிரிகள் எவ்வாறு உருவாகின்றன?

“ஒரு சிறந்த ஆசிரியர் குழந்தை இயல்பினை நன்குணர்தல் இன்றியமையாதது.” (பிளேடலோ) “குழந்தை ஒரு புத்தகம்; அதன் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் ஆசிரியர் கற்க வேண்டும்” (ரூஸோ). சிறந்த கல்வியினைப் பெறும் நோக்கில் பாடசாலைக்கு வரும் மாணவர்கள் தமது நினைவுகளில் பல்வேறு விதமான அனுபவங்களையும் அவர்களின் வயதுக்கேற்ற நடத்தைக் கோலங்களையும் கொண்டவர்களாக வருகின்றனர். இதனால் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடம் எத்தகைய கற்றல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்? புதிய கற்றலிற்கு மாணவர்கள் தமக்குள் எத்தகைய தயார் நிலையைக் கொண்டுள்ளார்கள்? என இனங் காண்பது இன்றியமையாததாகின்றது. ஆயினும் மாணவர்களின் உள்மனதில் இறங்கி அவற்றை கண்டறிவதென்பது இயலாத விடயமாகின்றது. மாணவர்கள் வெளிப்படுத்தும் நடத்தைகளைப் பார்த்தும் அவர்களிடமிருந்து வெளிப்படும் உணர்வுகளைக் கேட்டும்

பெற்றுக் கொள்ளும் தகவல்களின் மூலம் இவற்றை அனுமானிக்க வேண்டியவர்களாக ஆசிரியர்கள் காணப்படுகின்றனர். இப்பணியானது கற்றல் கற்பித்தல் செயல் முறையில் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். இதன் மூலம் மாணவர்கள் பற்றிய மனப்பாடங்களை (Mind Mapping) ஆசிரியர்கள் தம்முள் உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர்.

சிறந்த கற்பித்தலில் ஈடுபடுவதென்பது ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களின் மனங்கள் (Minds) குறிப்பாக எவ்வாறு கருத்துக்களும் மனவெழுச்சிகளும் சூழலுடன் தொடர்புறுகின்றன. பரிமாற்றப்படுகின்றன என்பன பற்றி தொடர்ச்சியாக ஆராயத் துணைதலையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகின்றது. இவை கற்றல் மாதிரிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான தேவைகளை ஆசிரியர்களிடம் ஏற்படுத்துகின்றது.

கற்றல் கற்பித்தல் செயல்முறைகளில் ஆசிரியர்கள் தமது மாணவர்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்புறுவதனாலும் மாணவர்களுக்கு கல்வியூட்டுவதற்காக வேண்டி கற்றல் சூழலை (Learning Environment) உருவாக்குபவர்களாகவும் இருப்பதால் சகல ஆசிரியர்களும் தமது கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளின் திறன்களை மென்மேலும் விருத்தி செய்ய வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். இவ்வாறு விருத்தி செய்வதற்காக ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் செயல்முறைகளில் குறிப்பிட்ட சில பயிற்சிகளை (Practices) உருவாக்குகின்றனர். இப்பயிற்சிகள் முறையான கற்கைகளின் நோக்கத்தை தோற்றுவிக்கின்றன. இவை மேலும் ஆராயப்பட்டு மெருகூட்டப்படும்போது அவை கற்பித்தல் மாதிரிகளாகுகின்றன. கற்பித்தல் மாதிரிகள், ஆசிரியர்களின் வாண்மைத் திறன்களையும் மேலும் விருத்தி செய்து விடுகின்றன.

3.2 கற்பித்தல் மாதிரிகளை கற்றல் மாதிரிகள் எனக் கூறமுடியுமா?

கற்பித்தல் மாதிரிகள், அடிப்படையில் கற்றல் சூழலை மேம்படுத்துவதையே இலக்காகக் கொண்டிருப்பதால் உண்மையில் கற்பித்தல் மாதிரிகளை கற்றல் மாதிரிகள் எனவும் கருத்திற் கொள்ளலாம். கற்பித்தல் மாதிரிகள் மாணவர்களை தகவல்கள், கருத்துக்கள், பெறுமானங்கள் தாமாக கருத்துக்களை வெளியிடும் திறன்கள், சிந்திக்கும் வழிகளை அடைந்து கொள்வதற்கு உதவுகின்றன. மாணவர்களுக்கு எவ்வாறு கற்பது (How to learn) என்பதை கற்பிப்பதற்கு வழிவகுக்கின்றது. உண்மையில் எதிர்காலத்தில் மாணவர்கள் அதிக இலகுவாகவும், பயனுறுதியுடையதாகவும் கற்பதற்கும் கற்றல் இயலானவை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கும் கற்றல் செயல்முறையில் அதிக அறிவு திறன்களை மேலும் வளர்த்துக் கொள்வதற்குமான முயற்சிகளே கற்பித்தலின் நீண்டகாலப் பெறுபேறுகளாக விளங்குகின்றன. இத்தகைய பெறுபேறுகளைக் படிப்படியாக அடைந்து கொள்வதில் கற்பித்தல் மாதிரிகள் சிறப்பான பயன்களைக் கொண்டுள்ளன. மேலும் எவ்வாறு கற்பித்தலை மேற்கொள்வது என ஆசிரியர்கள் அறிந்து கொள்ள விழைவதானது. பெருமளவு மாணவர்களின் கற்றல் திறமைகளை வளர்த்தெடுப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும். வெற்றிகரமான கற்பித்தலில் ஈடுபடும் ஆசிரியர்கள் தம்மை ஒரு போதும் கற்பித்தலை வழங்கும் போது தம்மை வெறுமனே கவர்ச்சிமிக்கவர்களாகவோ, செல்வாக்குடையவர்களாகவோ மட்டும் கருதிக் கொள்வதில்லை. மேலும் கற்பித்தலின் மூலம், சிறந்த கற்போர்களை உருவாக்குவதிலேயே அவர்களின்கவன்ம அதிகம் காணப்படும். கற்பித்தல் மாதிரிகளின் பிரயோகத்தின் போது மாணவர்கள் தமது கற்றல் உத்திகளின் தன்மைகளையும் அதிகமதிகம் மாற்றுவர். அத்துடன் அடிக வினைத்திறன்களுடன் அதிக கற்றல் வகைகளை பெறுபவர்களாகவும் மாணவர்கள் மாறிடுவர். எனவே, எவ்வாறு மாணவர்கள் அதிக பயனுறுதியுடன் கற்பதற்கு கற்பிப்பதை அதிகரிக்கலாம் அதிக சக்திமிக்க வகையில் கற்பிப்பதற்கு எவ்வாறு சகல மாணவர்களையும் கற்பிக்கலாம் என்பதற்கு கற்பித்தல் மாதிரிகள் சிறந்த வழிகளைக் கொண்டுள்ளன.

எவ்வாறு கற்பது என்பது அறியக்கூடியதும் மாணவர்கள் தமக்கிடையில் தொடர்புபடக்கூடியதுமான பொருத்தமான சூழல்களை ஏற்படுத்துவதே கற்பித்தல்

செயன்முறையின் மையமாக உள்ளது என ஜேன் டூயி கூறுகின்றார். இந்த வகையில் கற்பித்தல் மாதிரிகள் கற்றல் சூழலின் விவரணமாகவே நோக்கப்படுகின்றது. பாட அலகுகளினை திட்டமிடுவதில் இருந்து கற்பித்தலில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு சாதனைகளை வடிவமைத்து வரையிலான பல உபயோகங்களை இந்த கற்றல் விவரணம் உள்ளடக்கியுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது, எனவே கற்பித்தல் மாதிரிகள் கற்றல் மாதிரிகளாகவும் நோக்கப்பட முடியுமாகின்றது.

3.3 கற்பித்தல் மாதிரிகளின் அனுசூலங்கள்

கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறையில் கற்பித்தல் மாதிரிகளைப் பயன்படுத்துவதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் பல்வேறு விதமான அனுசூலங்களைப் பெறுகின்றனர்.

- கற்பித்தல் மாதிரிகள். கற்றல், கற்பித்தலை ஏற்படுத்துகின்ற பல தத்துவ, உளவியல் சிந்தனைகளின் படி உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் ஆசிரியர்கள் பொருத்தமான தத்துவ, உளவியல் சிந்தனைகளினை தமது கற்பித்தலில் பிரயோகிக்க முடியுமானவராகின்றார்.
- கற்பித்தல் மாதிரிகள் யாவும் கல்வியுலகின் தகுதி வாய்ந்த கோட்பாடு அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ளன.
- கற்பித்தல் மாதிரிகள் தொடர்ச்சியான அனுபவங்களினூடாக புதுப்பிக்கப்படுகின்றன.
- வகுப்பறைகளில் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் பொருத்தமுடையது. இசைவானது.
- கற்பித்தல் மாதிரிகள் வகுப்பறைகளில் வினைத்திறன் மிகுந்ததாகக் காணப்படுகின்றன.
- ஏனைய கல்வியமைப்புகளில் இசைவானது, வினைத்திறன் மிகுந்ததாக உள்ளன.
- இவை எக்காலத்திற்கும் எப்பாடத்திற்கும் பொருத்தமுடையதாகவும் நெகிழ்ச்சியுடையதாகவும் உள்ளன.

4.0 கற்பித்தல் மாதிரிகளின் வகைகள்

கற்பித்தல் மாதிரிகள் பற்றி நீண்டகாலம் ஆராய்ந்தவர்களுள் புரூஸ் ஜொய்ஸ் மற்றும் மர்ஷா வீல் என்போர் முக்கியம் பெறுகின்றனர். இவர்கள் கற்பித்தல் மாதிரிகள் தொடர்பாக எழுதியுள்ள Models of teaching என்ற நூல் கல்வியலாளர்கள், ஆசிரியர்கள் மத்தியில் பெரு வரவேற்றைப் பெற்றுள்ளது. புரூஸ் ஜொய்ஸ் மற்றும் மர்ஷா வீல் என்போர் கற்பித்தல் மாதிரிகளை பிரதான நான்கு வகைகளுக்குள் உள்ளடக்குகின்றனர். அவையாவன,

1. சமூக மாதிரித் தொகுதி (Social Family Models)
2. தகவல் - ஒழுங்குபடுத்துகை (Information – Processing Models)
3. தனியாள் (தனிப்பட்ட) மாதிரித்தொகுதி (Personal Family Models)
4. நடத்தை முறைமைகள் மாதிரித் தொகுதி (Behavioural systems Family models)

இவ் ஒவ்வொரு பிரதான வகை மாதிரிகள் குறிப்பிட்ட சில உப மாதிரிகளை உள்ளடக்கியதாக உள்ளது. கற்றல் கற்பித்தலில் பிரயோகிக்கப்படும் கற்றல் மாதிரிகள் கொண்டுள்ள பொதுவான சில பண்புகளை அடிப்படையிலேயே கற்றல் மாதிரிகள் யாவும் 4 பிரதான வகைகளுக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

4.1 சமூக மாதிரித் தொகுதிகள்

சமூக வகை மாதிரிகள் பொதுவாக கற்றல் சமூகங்களை கட்டியெழுப்புவதில் தனித்தன்மை வாய்ந்தவையாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக, இவ்வகையில் உள்ளடங்கும் மாதிரிகள் ஒத்துழைத்துக் கற்றல், கூடிக் கற்றல், குழுக்கற்றல் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. கற்றல் கற்பித்தலில் கற்றல் சமூகமொன்றை மாணவர் மத்தியில் கட்டியெழுப்புவது என்பது சற்று கடினமான காரியமாகவே உள்ளது. இதன்போது ஆசிரியர்கள் சமூக வகைத் தொகுதி மாதிரிகளை பயன்படுத்துவதனால், இது இலகுவாகின்றது. இம்மாதிரிகள் கற்றல் குறிக்கோள்களை, சமூக விழுமியங்கள், பொதுக் கொள்கை, முரண்பாடு தீர்வு என்பவற்றை அடைவதில் மிகுந்த செல்வாக்குடையதாக உள்ளன. சமூகத்தொகுதி மாதிரிகள் உள்ளடக்கும் மாதிரிகளும் அவற்றை விருத்தி செய்தவர்களும் மீள் விருத்தி செய்தவர்களையும் (அட்டவணையில் அடைப்புக்குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ளோர்) அட்டவணை 1 இல் காணலாம்.

அட்டவணை 1 : சமூக மாதிரித் தொகுதி

மாதிரிகள்	விருத்தி செய்தவர்கள் (மீள் விருத்தி செய்தோர்)
1. கற்றலில் பங்குதாரர் மாதிரி (Partners in Learning) (அ) உடன்பாடான பரஸ்பர சார்புள்ள மாதிரி (Positive interdependence)	டேவிட் ஜோன்சன் ரோசர் ஜோன்சன் மார்கரிடா கல்டரோசன் எலிசபெத் கொஹென றொபட் ஸ்லேவின் (அரொன்சன்)
(ஆ) கட்டமைப்பு விசாரணை (Structured Inquiry)	
2. குழுப் பரிசோதனை (Group Investigation)	ஜோன் ரூயி ஹெட்பேட திலென் (சுலோமா சாரன்) (புரூஸ்ஜொய்ஸ்)
3. வகிபாகமேற்றல் (Role Playing)	பன்னி சாப்டெல்
4. சட்ட ரீதியான விசாரணை (Jurisprudential Inquiry)	டொனால்ட் ஒலிவர் ஜேம்ஸ் சேவர்

4.0.1 கற்றலில் பங்குதாரர் (ஒத்துழைப்புக் கற்றல்)

அண்மைக் காலங்களில் மாணவர்கள் ஒன்றிணைந்து கருமமாற்றுவதற்காக பல்வேறு உத்திகளை விருத்தி செய்யவும் ஒத்துழைத்துக் கற்றல் தொடர்பாகவும் அதிக அக்கறை செலுத்தப்படுகின்றது. ஒத்துழைத்துக் கற்றல் சார்ந்த மாதிரியும் தகவல்கள், நுட்பங்கள், நுட்பங்களைப் பரிமாற்றுவதற்கும், ஆய்வினை மேற்கொள்ளல், ஆய்வுப் பகுப்பாய்வு செய்தல் ஆகியவற்றுக்கு உதவியாக அமைகின்றன. மாணவர்கள் ஒன்றாக பணியாற்றுவதற்குரிய ஒழுங்கமைப்புகளை இவை தருகின்றன. மாணவர்கள்

சோடிகளாக இணைந்து இலகுவான கற்றல் விடயங்களை மேற்கொள்வதில் இருந்து சிக்கலான விடயங்களை பகுப்பாய்வு செய்வது வரை இம்மாதிரிகள் பயன்பாடு உடையதாக உள்ளன. இதனால் பாடசாலையில் சுயமாகக் கற்கும் சமூகங்கள் உருவாகுகின்றன.

ஒத்துழைத்துக் கற்றல் மாதிரி செயலொழுங்குகள் சகல கலைத்திட்ட விடயங்களுக்கும், சகல வயது மட்டத்தினருக்கும் பொருந்துவதுடன், சுயமதிப்பு, சமூகத்திறன், ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதிலும் பங்களிப்புச் செய்கின்றது. மேலும் இதனை ஏனைய மாதிரிகளுடனும் இணைத்து பயன்படுத்த முடியுமாகின்றது. கற்பித்தலில் பயன்படுத்தப்படும் ஒத்துழைத்துக் கற்றலின் ஒரு படியான கற்றலில் பங்குதாரர்- (சோடி)களை உருவாக்கி பல்வேறு கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் இலகுவாக, சுவாரசியமாக, மாணவரின் அதிக பங்குபற்றலுடன் கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள ஆசிரியர்களுக்கு முடியுமாகின்றது. இதில் உடன்பாடான பரஸ்பர சார்புள்ள மாதிரி, கட்டமைப்பு விசாரணை என மேலும் இரு உப மாதிரிகள் காணப்படுகின்றன.

4.0.2 குழுப்பரிசோதனை

இதனை விருத்தி செய்தவராக ஜோன் ரூயி விளங்குகிறார். இதனை மேலும் ஹேபட் தேலன் என்பவர் விருத்தி செய்தவர் ஆவர். இம்முறையானது கற்றல் சமூகத்தின் விருத்திக்கான நேரடி வழியாகக் கருதப்படுகின்றது. குறிப்பாக பொருத்தமான கற்றல் சூழ்நிலையில் ஏனைய மாதிரிகளுடனும் இணைத்து இதனைப் பயன்படுத்த முடியுமாகின்றது. இது சகல பாடங்களுக்கும், எல்லா வயது மட்ட பிள்ளைகளுக்கும் பிரயோகிக்கக் கூடியதாகும். மாணவர்கள் பிரச்சினைகளை வரையறை செய்வதற்கும் பிரச்சினைகளின் பல்வேறு பட்ட நோக்குகளை கண்டறிவதற்கும், பிரதான தகவல்களை, கருத்துக்களை, திறன்களை மாணவர்கள் ஒன்றாக கற்பதற்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய மாதிரியாக இது விளங்குகின்றது.

4.0.3 வகிபாகமேற்றல்

மாணவர்கள் சமூக நடத்தைகள், தமது சமூக இடைவினையின் போதான வகிபங்குகள், பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழிமுறைகள் ஆகியவற்றை விளங்கிக்கொள்வதற்கு உதவும் கற்பித்தல் உத்தியாக இது கொள்ளப்படுகின்றது. இம்மாதிரியின் மூலம் மாணவர்கள் தமது சமூக விழுமியங்களை இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ள வழியேற்படுகிறது. சமூகப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகத் தவவல்களைச் சேகரித்து ஒழுங்குபடுத்தவும், மற்றவர் பற்றிய பரிவுணர்வினை தமக்குள் விருத்தி செய்ய உதவுவதாகவும் தமது சமூகத் திறன்களை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கும் இது மாணவர்களுக்கு மிகப் பயன் வாய்ந்ததாக காணப்படுகின்றது. இதனைக் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் பயன்படுத்துகையில் மாணவர்கள் பல்வேறு முரண்பாடு தொடர்பான விடயங்களை நடத்துக்காட்டல், அவற்றின் மூலம் சமூகத்திலுள்ளவர்களின் வகிபங்குகளை விளங்கிக்கொள்ளல், சமூக நடத்தைகளை அவதானித்தல் என்பவற்றில் தமது திறன்களை விருத்தி செய்ய இது வழி கோலுகிறது. பொருத்தமான பாட அலகுகளை கற்பிக்கவும் சகல மட்டத்தினருக்கும் பிரயோகிக்கக் கூடியதாகவும் இது காணப்படுவது இதன் மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும்.

4.1.4. சட்ட ரீதியான விசாரணை

இடைநிலைக் கல்வி, உயர்கல்வியில் கற்பிக்கப்படும் சமூகக்கல்வி குடியியல், அரசியல் போன்ற பாடங்களை கற்பிப்பதற்கு இம்மாதிரி சிறந்த பயனுடையதாக காணப்படுகின்றது. சமூக, தேசிய, சர்வதேச மட்டங்களில் உள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து கற்பதற்கு இதனைப் பயன்படுத்தலாம். அதிகமாக தனியாள் கற்கை (Case Studies) முறையாக அரசியல், குடியியல் பாடங்களை கற்பிப்பதற்கு இது அதிக பயனுடையதாகும்.

4. 2 தகவல் - ஒழுங்குபடுத்துகை மாதிரிகள்

தரவுகளைப் பெறல், அவற்றை ஒழுங்கமைத்தல், வினாக்களை உருவாக்கி அவற்றுக்கு விடைகளை உருவாக்குதல், எண்ணக்கருக்களை உருவாக்கி அவற்றை கடத்துவதற்கான ஊடகங்களை ஏற்படுத்தும வகையில் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு தகவல் ஒழுங்குபடுத்துகை மாதிரித் தொகுதி ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. இத்தொகுதிகளுக்குள் உள்ளடங்கும் வெவ்வேறு மாதிரிகள் பின்வரும் அனுசூலங்களைக் கொண்டுள்ளன.

- தகவல்கள், எண்ணக்கருக்கள் கற்போரை இலகுவாக சென்றடைய உதவுகின்றன.
- கருதுகோள் பரிசோதனைக்கும் எண்ணக்கரு உருவாக்கத்தை மேற்கொள்ளவும் உதவுகின்றன.
- மாணவர்களை ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைக்கு இட்டுச்செல்கின்றன.
- மாணவர்களின் அறிவாற்றலை மேலும் விருத்தியடையச் செய்கின்றன.
- மாணவர்களை தனியாகவும் குழுக்களாகவும் கற்பதற்கு உதவுகின்றன.
- கல்வியின் தனிப்பட்ட, சமூக இலக்குகளை இலகுவாக எய்திடச் செய்கின்றன.

இவ்வகை மாதிரித் தொகுதிகளுக்குள் ஏழு கற்பித்தல் மாதிரிகள் உள்ளடங்குகின்றன. இவை அட்டவணை 2 இல் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 2 : தகவல் - ஒழுங்குபடுத்துகை மாதிரித் தொகுதி

மாதிரிகள்	விருத்தி செய்தவர்கள் (மீள் விருத்தி செய்தோர்)
1. உய்த்தறி சிந்தனை மாதிரி Inductive Thinking (வகைப்படுத்தல் சார்பானது)	ஹில்ல்டா தபா (புரூஸ் ஜெய்ஸ்)
2. எண்ணக்கரு அடைதல் மாதிரி (Concept attainment)	ஜெரோம் புரூனர் (பிரெட் லைட் தால்) (டென்னிசன்) (கொக்சியெரல்லா) (புரூஸ்ஜெய்ஸ்)
3. நினைக்குறிப்பு மாதிரி (ஞாபக உதவி) (Mnemoics)	மைக்கல் பிரஸ்லீ ஜெய்ஸ் லிவின் ரிச்சட் அன்டர்சன்
4. முன்னேற்றகரமான ஒழுங்குபடுத்துதல் மாதிரி (Advance organizers)	டேவிட் ஓஸ்பெல் (லவீடன் மற்றும் வன்ஸ்கா)
5. விஞ்ஞான ரீதியான விசாரணை மாதிரி (Scientific Inquiry)	ஜோசப் ஸ்வாப்
6. விசாரணைப் பயிற்சி மாதிரி (Inquiry training)	ரிச்சட் சஜ்மன் (ஜெவார்ட் ஜோன்ஸ்)
7. கூட்டு வலிமை (Synectics)	பில் கோர்டன்

4.2.1 எண்ணக்கரு அடைதல் மாதிரி

புரணர் மேற்கொண்ட சிந்தித்தல் தொடர்பான ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட மாதிரி இதுவாகும். மாணவர்கள் தகவல்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் எண்ணக்கருக்களின்னைக் கற்றலின் போது மிக வினைத்திறனுடன் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் மாணவர்களுக்கு உதவும் வகையில் இது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை சிந்தனைத் திறன்களை கூர்மையாக்குவதில் இது பெரும் பயனுடையது. வகுப்பறைச் செயற்பாடுகளில் எண்ணக்கருக்களை விளங்கிக்கொள்வதற்கும், உருவாக்கிக் கொள்வதற்கும் மாணவர்களைத் தகுதி உடையவர்களாக ஆக்குவதில் இதில் அதிக பயனுடையதாகும்.

4.2.2 உய்ந்தறி சிந்தனை மாதிரி

பல்வேறு தரவுகளை சேகரித்தல், ஒழுங்குபடுத்துதல், தரவுச் சுருக்கம் செய்தல், தரவுகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்தும் கற்பித்தல் உத்தியாக இது காணப்படுகின்றது. ஒருவரின் அடிப்படைச் சிந்தனைத் திறன்களிலேயே எண்ணக்கருக்களை உருவாக்கும் திறன் தங்கியுள்ளது. இதனைக் கருத்திற் கொண்டு இக் கற்றல் உத்தி மாணவர்கள் தகவல்களைக் கண்டு கொள்வதற்கும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் தமது விசாரணைகளின் ஊடாக கருதுகோள்களை பரிசோதிப்பதற்கும் மாணவர்களைத் தூண்டும் வகையில் இது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஹில்ல்டா தாபா வினது ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டதாகும். இது பல்வேறு பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கும் சகல வயது மட்டங்களுக்கும் பிரயோகிக்கக் கூடியதாக இருப்பதும் இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

4.2.3 விசாரணைப் பயிற்சி மாதிரி

தற் செயலான காரணப்படுத்தலுடன் தொடர்புருவதற்கு மாணவர்களை வழிப்படுத்துவதற்கும் சரியாகவும் திறமையாகவும் வினாக்களை தொடுபவர்களாக மாணவர்களை உருவாக்குவதற்கும் எண்ணக்கருக்களையும் கருதுகோள்களையும் கட்டியெழுப்புவதற்கும் அவற்றைப் பரிசோதிப்பதற்கும் மாணவர்களை வழிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் இது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்கை விஞ்ஞான பாடங்களுடன் இது அதிக தொடர்புடையதாயினும் சமூக விஞ்ஞானப் பாடங்களிலும் இதனை பயன்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது.

4.2.4 முன்னேற்றகரமான ஒழுங்குபடுத்துதல்

இதனை டேவிட் ஒஸ்பேல் விருத்தி செய்தார். விரிவுரைகள், வாசிப்புகள், வேறுபல ஊடகங்களின் மூலமாக முன்வைக்கப்படுகின்ற பாட விடயங்களை இலகுவாகக் கிரகித்துக் கொள்வதற்கான அறிக்கை சார் கட்டமைப்பினை இது மாணவர்களுக்கு வழங்குகின்றது. இதனை ஏனைய சில மாதிரிகளுடன் இணைத்தும் கற்பிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

4.2.5 நினைவுக் குறிப்பு மாதிரி

நினைவுக் குறிப்புகள், தகவல்களை தன்மயமாக்குதல், நினைவில் கொள்ளுதல் போன்ற உத்திகளை இது உள்ளடக்கியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் தமது பாட விடயங்களை சிறந்த முறையில் முன்வைப்பதற்கு வழிகாட்டும் சிறந்த மாதிரியாகவும் இது விளங்குகின்றது. மாணவர்கள், சிக்கலானதும், இலகுவானதுமான கற்கை விடயங்களை கற்பதற்கான இயளவினை தத்ரூபமாக விருத்தி செய்வது இது பயனுடையதாகும்.

4.2.6 விஞ்ஞான ரீதியான விசாரணை மாதிரி

மாணவர்களில் அனுமான ஆற்றலினை விருத்தி செய்யும் வகையில் இது காணப்படுகின்றது. கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளின் தொடக்கத்திலிருந்தே மாணவர்களை விஞ்ஞான ரீதியான செயன்முறைக்குள் கொண்டு வந்து கோட்பாடுகளையும் கருதுகோள்களையும் இலகுவாக ஆராய்வதற்கு இது உதவுகின்றது. இளம் சிராரர்களுக்கு விஞ்ஞான பாடத்தை அறிமுகப்படுத்தவும் கற்றலில் ஏற்படும் சமத்துவமின்மை சமூகப் பொருளாதார வேறுபாடுகளை குறைப்பதற்கும் இது உதவுகின்றது.

4.2.7 கூட்டு வலிமை (Syneties)

ஆரம்பத்தில் கைத்தொழில் சார்ந்த பாட விடயங்களை கற்கும் மாணவர்களுக்கு இது பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆயினும் பின்னர் ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வியின் பல்வேறு பாடங்களையும் கற்பிப்பதற்கு இது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பல்வேறுபட்ட துறைகளிலிருந்து புதிய நோக்குகளைக் கண்டுகொள்வதற்கும் செயற்பாடுகளை உருவாக்குவதில் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் ஆகியவற்றில் இது இலகுத்தன்மையினை வழங்குகின்றது எனலாம்.

4.3 தனிப்பட்ட மாதிரித் தொகுதி

இம்மாதிரித் தொகுதிக்குள் உள்ளடக்கப்படும் மாதிரிகள் தனியாள் புலக்காட்சிகளிலிருந்து கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவுகின்றன. தனியாள் அனுபவங்களில் இருந்தும் சுயநிலைப்பாடுகளில் இருந்தும் பெற்றுக் கொள்ளப்படும் புலக்காட்சிகளே ஒருவரது ஆளுமையையும் உலகினைக் காணும் தன்மையினையும் தீர்மானிக்கின்றது. இதனைக் கருத்திற் கொண்ட வகையில் தனிப்பட்ட மாதிரிகள் மாணவர்களிடையே கற்றலை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிகோலுகின்றது. இதில் இருவகையான மாதிரிகள் உள்ளடங்குகின்றன.

அட்டவணை 3 : தனிப்பட்ட மாதிரித் தொகுதி

மாதிரிகள்	விருத்தியாளர்கள் (மீள் விருத்தியாளர்)
1. உய்ந்தறி சிந்தனை மாதிரி	தபா
1. நேரிடையில் கற்பித்தல் மாதிரி (Nondirective teaching)	கார்ல் றொஜர்ஸ்
2. சுயமரியாதையை மேம்படுத்தும் மாதிரி (Enchaining self-esteem)	ஏப்ரகாம மாஸ்லோ (புரூஸ்ஜொய்ஸ்)

4.3.1 நேரிடையில் கற்பித்தல் மாதிரி

வழிகாட்டல் கோட்பாடுகளிலிருந்து இது விருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் இதனைப் பயன்படுத்தும் போது ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கிடையில் ஒத்துழைப்புப் பண்பு விருத்தி செய்யப்படுகின்றது. இதனால் மாணவர்கள் அதிக பயன்மிகு கற்றலில் ஈடுபடுகின்றனர். இத்தகைய கற்றலின்போது ஆசிரியர்கள் ஒரு வழிகாட்டியாக சாத்தியப்படுத்துவதாக, நெறிப்படுத்துவதாக விளங்குவதற்கு வழியேற்படுகின்றது. இது மாணவர்கள் சுயாதீனமாக அல்லது ஒத்துழைத்துக் கற்றலில் ஈடுபடுவதற்கு மேலும் தூண்டுதலாக அமைகின்றது. மாணவர்கள் தம்முணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் விளங்கிக் கொள்வதற்குரிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் இக்கற்பித்தல் மாதிரி அதிக பயனுடையதாகும்.

4.3.2 சுயமரியாதையை மேம்படுத்தும் மாதிரி

சுய மதிப்பு, சுய யதார்த்த தன்மைகளை கட்டியெழுப்புவதற்கான நிகழ்ச்சிகளுக்கு இந்த மாதிரியினை பிரயோகிக்கலாம். மாணவர்களின் தனியாள் பிரதிமை தொழிற்பாடுகளை விருத்தி செய்வதற்கு இக்கற்பித்தல் உத்தி மிகப் பயனுடையதாகின்றது. ஆசிரியர்கள் தமது கற்பித்தல் பாங்குகளையும் செயன்முறைகளையும் ஆராய்வதற்கு இது வழிகோலுகின்றது.

4.4 நடத்தைசார் மாதிரித் தொகுதிகள்

இவ்வகைக்குள் அடங்கும் மாதிரிகள் சமூகக் கற்றல் கோட்பாடு நடத்தை சீர்படுத்தல் போன்ற கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். மனிதர்கள் தமது நடவடிக்கைகளின் ஊடாக தமக்குள் சுய திருத்தங்களை மேற்கொள்ளும் ஆற்றல்

உடையவர்கள், பணி ஒன்றினை மேற்கொள்ளும் போது ஏற்படும் அனுபவங்கள் தொடர்பாடல்கள் ஊடாக தமது நடத்தைகளை சரி செய்யக்கூடிய நிலையிலையே மனிதர்கள் காணப்படுகின்றனர். அறிவுரீதியாக எவ்வாறு மக்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளுக்கும் பின்னூட்டல்களுக்கும் துலங்குகின்றனர் என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு உளவியலாளர்கள் மனிதனின் சுய திருத்த தொழிற்பாட்டினை இலகுவாக்குவதற்காக எவ்வாறு நடவடிக்கைகளையும் பின்னூட்டல்களையும் ஒழுங்குபடுத்துவது என்பது தொடர்பாக ஆழமாக ஆராய்ந்துள்ளனர்.

இதன் பயனாக கிடைக்கப்பெற்ற பெறுபேறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில்

- பீதிகளைக் குறைத்தல்
- வாசிக்கவும் கணக்கிடவும் கற்கச் செய்தல்
- சமூக, மெய்வல்லுனர் திறன்களை விருத்தி செய்தல்
- பதகளிப்பினை குறைத்து நிதானத்தன்மையினை மேம்படுத்துதல்
- சிக்கல் வாய்ந்த அறிவு சார்ந்த விடயங்களைக் கற்றல் போன்றவற்றுக்கான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை உருவாக்க உதவுகின்றன.

இம்மாதிரிகள் அவதானிக்கக்கூடிய நடத்தைகளில் அதிக அக்கறை கொள்வதுடன், மாணவர்களிடம் தொடர்பாடல் செயன்முறைக்கான பணிகளையும் முறைகளையும் தெளிவாக வரையறை செய்கின்றன. இத்தொகுதிக் கற்றல் மாதிரிகள் உறுதியான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதனால் சகல வயது மட்டத்திலுமுள்ள மாணவர்களில் பிரயோகிக்கக்கூடியதாக உள்ளன. இம்மாதிரித் தொகுதி அட்டவணை 4 இல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு பல மாதிரிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

அட்டவணை 4 : நடத்தை சார் மாதிரித் தொகுதிகள்

மாதிரிகள்	விருத்தியார்கள் (மீள் விருத்தியாளர்)
1. பாண்டித்திய கற்றல் மாதிரி (Mastery learning)	பென்ஜமீன் புசும் ஜேம்ஸ் புளொக்
2. நேரிடையான போதனை மாதிரி (Direct instruction)	டொம் குட் ஜெரி புரோபி கார்ல் கிரீடர் சிக்கி என்லர்மன் வெஸ் பெக்கர்
3. போலச் செய்தல் மாதிரி (Simulation)	கார்ல் சிமித் மேரி சிமித்
4. சமூகக் கற்றல் மாதிரி (Social learning)	அல்பேர்ட் பந்தூரா கார்ல் தொரிசன் வெஸ் பெக்கர்
5. திட்டமிட்ட நிகழ்ச்சி மாதிரி (Programmed schedule)	பீ. எப். ஸ்கின்னர்

4.4.1 பாண்டித்திய கற்றல் மாதிரி

கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் மாதிரிகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும். கற்பதற்கான பாட விடயம் பல உப அலகுகளாக பிரிக்கப்பட்டு அப்பாட அலகுகளில் மாணவர்கள் படிப்படியாக பாண்டித்தியம் அடைவதை இது கருத்தில் கொள்கின்றது. ஒவ்வொரு பாட அலகின் கற்றலின் பிறகு தாம் எவற்றைக் கற்றுள்ளோம் என்பதை பரிசோதித்து அறிய வேண்டியிருக்கும். கற்றலில் பாண்டித்தியம் அடைந்திருந்ததாக மதிப்பீட்டு முடிவுகள் தருமாயின் அடுத்த பாட அலகுகளுக்குள் மாணவர்களை இட்டுச் செல்லலாம். மாறாக குறித்த அலகில் பாண்டித்தியம் அடையாத மாணவர்கள் மீண்டும் அதே பாட அலகில் பாண்டித்தியம் அடையும்வரை கற்றலில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கும்.

கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் இதனைப் பிரயோகிக்கும் போது ஆசிரியர்கள் பல்வேறு விடயங்களை கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். பாட விடயங்கள் இலகுவானவற்றிலிருந்து சிக்கலானவற்றுக்குச் செல்லும் வகையிலும் அடிப்படைத் திறன்களிலிருந்து உயர் மட்ட தேர்ச்சிகளை நோக்கியதாகவும் பாடங்கள் திட்டமிடப்படல் வேண்டும். மீத்திறன், திறன்மிகு மாணவர்கள், மனவெழுச்சிப் பிரச்சினை கொண்ட மாணவர்கள் என மாணவர்களது பல்வேறு மட்டங்களையும் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டுமாகின்றது.

4.4.2 நேரிடையான போதனை மாதிரி

அதிக வினைத்திறன் மிகு ஆசிரியர்கள் குறைந்த வினைத்திறன் கொண்ட ஆசிரியர்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள், சமூகக் கற்றல் கோட்பாடுகள் பற்றிய ஆய்வுகளிலிருந்து இக்கற்பித்தல் மாதிரி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கற்றலைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கான பல்வேறு வழிகாட்டல் குறிப்புகளுடன் வெளிப்படையான குறிக்கோள் கூற்றுக்களை உள்ளடக்கிய வகையில் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் இதில் மேற்கொள்ளப்படும். மேலும் பல்வேறு செயற்பாடுகள் கவனமான கண்காணிப்புச் செயன்முறை, சிறந்த பின்னூட்டல் ஆகியவற்றினையும் இது உள்ளடக்கியுள்ளது.

மேலும் இத்தொகுதிக் கற்பித்தல் மாதிரிகளில் போலச் செய்தல் மாதிரி, சமூகக் கற்றல் மாதிரி, திட்டமிட்ட நிகழ்ச்சி மாதிரி போன்ற வேறு கற்பித்தல் மாதிரிகளும் உள்ளடங்குகின்றன.

எனவே கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறையினை வெற்றிகரமாகவும் வினைத்திறன் மிகுந்ததாகவும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு கற்றல் கற்பித்தல் மாதிரிகள் பல வகைகளில் ஆசிரியர்களுக்கும் கலைத்திட்ட வடிவமைப்பாளர்களுக்கும் உதவுகின்றன. ஆசிரியர்கள் தமது வாண்மைவிருத்தியினை மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு இவற்றை அறிந்து பிரயோகிக்க முற்படுவது இன்றியமையாததாகும். இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு கற்பித்தல் மாதிரிகளின் தன்மை, அவற்றின் பிரயோகம் என்பவற்றை பிரித்தொரு கட்டுரையில் ஆராய்வோம்.

உசாத்துணைகள் :

1. Bruce Joyce and Marsha Weil, (2000), Models of Teaching, Sixth edition, Allyn and Bacon, Boston.
2. Dewey. J (1916). Demogracy and education, New York: Macmillan
3. McNeil D.J. (1996). Curriculum- A Comprehensive Indroduction, Haper collings

பிள்ளைகளின் ஆளுமை விருத்தியில் குடும்பத்தின் பங்கு

கோகிலா மகேந்திரன்

ஆளுமை என்றால் என்ன என்பது ஒருவர் எழுப்பக்கூடிய மிகக் கடினமான வினாக்களில் ஒன்று. தமக்கிடையே சில சில பொதுப்பண்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட இதுவரையில் ஏறத்தாழ இருபத்துநாலு வெவ்வேறு ஆளுமைக் கொள்கைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. உளவியலில் 'ஆளுமையியல்' என்பது ஒரு தனிப்பட்ட துறையாகவே வளர்ந்து வருகிறது. ஆளுமை பற்றி ஏற்கனவே அறியப்பட்ட அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயங்களைக் கற்கவே ஒருவருக்கு நீண்டகாலம் தேவைப்படும். அதே சமயத்தில் அது பற்றி இன்னும் அறியப்படாத அல்லது தெளிவுபடுத்தப்படாத பகுதிகள் நிறையவே இருக்கின்றன.

ஆளுமையியல் இன்று மனித வாழ்வு பற்றியும் அந்த வாழ்வின் பாதையைப் பாதிக்கும் காரணிகள் பற்றியும் தனி மனித ஆளுமை வேறுபாடுகள் மற்றும் ஆளுமை வகைகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்கிறது.

ஆளுமை என்ற சொல் உளவியலுக்கு பல துறைகளுக்குச் சொந்தமான சொல் ஆகிவிட்டது. ஆளுமைக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுவதற்குச் சில சமயங்களில் சிக்கலான கணித வாய்ப்பாடுகள் பயன்படுகின்றன. ஆயினும் பொதுவாக ஆளுமை என்பது ஒருவரின் ஆற்றல்கள், நம்பிக்கைகள், மனப்பாங்குகள், கொள்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், உணர்ச்சித் தூண்டல் மனநிலைகள், அவரிடத்தில் செயற்படும் சக்தி மட்டங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு சொல்லாகவே கருதப்படுகிறது.

ஆளுமைக் கொள்கைகள் எல்லாவற்றுக்கும் அடியில் மூன்று பிரதான கேள்விகள் இருக்கின்றன :

1. மனிதன் வெளி உலக யதார்த்தத்தினால் வடிவமைக்கப்படுகிறானா ?
2. மனிதன் தனது அக உலக யதார்த்தத்தினால் வடிவமைக்கப்படுகிறானா ?
3. மனிதன் தனது வெளி உலகையும் அக உலகையும் தானே மாற்றி அமைத்துக்கொள்கிறானா ?

சிக்மண்ட் புரொய்ட்டின் கருத்துப்படி அக, புற யதார்த்த நிலைமைகளே மனிதனை உருவாக்குகின்றன. பாலியல் உந்தல், வன்முறை உந்தல், இரக்கம் கலைதல் ஆகிய மனிதத் தேவைகளே மத்திய மனித ஆளுமையைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளாக இருப்பதை அவர் பார்த்தார். இந்தக் கருத்தில் புரோயிட்டை ஏற்றுக்கொண்டவர்களாக அன்னபுரோயிட், ஹாட்மன், உவைற், யுங் அடலர், ஹோனி, சலைவன், எரிச்சன், .:புரோம் ஆகியோர் இருந்தாலும் மனித ஆளுமையைத் தீர்மானிக்கும் முக்கிய உந்தல் எது என்பதில் இவர்கள் ஆளுக்காள் வேறுபட்டனர்.

பாலியல் உந்தல், வன்முறை உந்தல் ஆகியவற்றோடு நல்ல முறையில் அமையும் மனித உறவுத் தேவையும் மனித ஆளுமையை நிர்ணயிப்பதாக அன்னா புரோயிட் சொன்னார். வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு இயைபாதல் என்ற தேவையே மனித ஆளுமையை உருவாக்குகிறது என்று ஹாட்மன் நினைத்தார். தன்னை முழுமையான அல்லது நிறைவுள்ள மனிதனாக்குதல்

என்ற உந்தலே அதனை உருவாக்குவதாக அடலர் கருதினார். உண்மையான மனிதன் தன்னை முழுமையாக வளர்த்தல் என்ற தேவையே அதன் அடிப்படை என்று வேறானி எண்ணினார். இறுக்கத்தில் இருந்து விடுபடும் சுதந்திரத்துக்கான தேவையே இந்த ஆளுமை உருவாக்கம் என்பது சுலைவானின் கருத்து. சுதந்திரப் படைப்பாக்க முயற்சிக்கான தேடலும் தனது அழியாத தன்மையை முகக்கொள்ளும் தைரியமும் ஒருவரின் ஆளுமைக்கு வழிகாட்டும் பாதைகள் ஆகும் என்பார் .புரொம்.

உலகின் புற நிலைமைகளே ஒரு மனிதனின் நடத்தையைத் தீர்மானிக்கின்றன என்ற கருத்தில் ஈசெங், ஸ்கின்னர் ஆகியோர் உறுதியாக இருந்தனர்.

பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமான அடிப்படை அலகு குடும்பம். அவர்களோடு நீண்ட நாள் நிலைத்து உறவு வளர்ப்பதும் குடும்பமாக இருப்பதால் பிள்ளைகளின் முதன்மைச் சமூக மயமாக்கல் நிலையமாகக் கருதப்படுவதும் அதுவே. ஒரு குழந்தையின் உடல், உள, சமூக, ஆன்மிக, புலன் உணர்வு, தசை இயக்க, அறிகை, உணர்ச்சி சார் விருத்தி யாவும் குடும்பத்திலேயே ஆரம்பமாகிறது.

மாஸ்லோ கருதுகின்ற பிள்ளையின் தேவைகளான உணவு, நீர், ஓட்சிசன், நித்திரை, அன்பு, காப்பு, கணிப்பு, புலன்தூண்டல் யாவும் குடும்பத்திலிருந்தே முதலில் கிடைக்க வேண்டும்.

இன்னொரு மனிதருடைய நடத்தையில் நாம் எவ்வாறு செல்வாக்குச் செலுத்துகிறோம் என்பதைக் கற்றுக்கொள்வது குடும்பத்திலிருந்துதான். தாய்மொழி, பல்வேறு திறன்கள், சமூக விழுமியங்கள், ஒழுக்கப் பண்புகள், கலாசாரம் ஆகியவையும் குடும்பத்திலேயே கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

சூரியன் உதித்தல், சந்திரனின் வடிவம் மாறுதல், பூக்கள் மலர்தல், காலநிலை மாறுதல் போன்ற இயற்கைச் செயற்பாடுகளில் ஒரு ஒழுங்கு உள்ளது. இதயம் துடிக்கும் முறை, சுவாசம் நிகழும் முறை, மூளையின் பிரக்கை நலைகள் மாறுதல், யதார்த்தமற்ற கற்பனைகள் மூளையில் தோன்றுதல், கிரகித்தல் நிலை மாறுதல் போன்ற மனித உடற் தொழிற்பாடுகளிலும் ஒரு ஒழுங்கு உண்டு. எறும்புகள் வரிசையில் போதல், யானைக் கூட்டம் அசைதல், பறவைகள் கூடு கட்டுதல் என்று உயிர்களின் வாழ்வுமுறையிலும் ஒரு ஒழுங்கைத் தரிசிக்கலாம். அதே போலவே ஆரோக்கியமான குடும்பங்களில் இருந்துவரும் பிள்ளைகள் ஒழுங்கைப் பேணுவர்.

ஆரோக்கியமான குடும்பம் நிதியுதவி, உணர்வு ஆதரவு ஆகியவற்றையும் பிள்ளைக்கு வழங்கும்.

ஏனைய விலங்குகளோடு ஒப்பிடுகையில் மனிதக் குழந்தை விருத்தி ஆறுதலாக நடைபெறுவது தனித்து வாழ்வதற்கு முன்னர் குறைந்தது பதினெட்டு வருட கால ஆதரவும் கற்றலும் பிள்ளைக்குத் தேவைப்படும்.

பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியில் பாடசாலை போன்ற பல நிறுவனங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்துமாயினும் வலுவிலும் ஆழத்திலும் குடும்பமே முதன்மையானது.

குடும்ப ஆரோக்கியம் குறையும் போது பிள்ளைகள் பெரும் நெருக்கீட்டுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். விவாகரத்து, ஒற்றைப் பெற்றோரியல், உடைந்த குடும்ப நிலை, தாய் தந்தையின் மரணம் போன்ற விடயங்கள் பிள்ளைகளின் உள நலத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். தாய், தந்தை இருவரும் முழு நேர வேலைக்குச் செல்லுதல், தாய் அல்லது தந்தை மறுமணம் செய்தல், பிள்ளைகளிடையே பாரபட்சம் காட்டுதல், புறக்கணித்தல், பெற்றோரின் மதுப்பாவனை அல்லது போதை வஸ்துப் பாவனை ஆகிய விடயங்களும் பிள்ளைகளின் உள நலத்தைப் பாதிக்கக்கூடியவை.

மேலும் பெற்றோரின் பிழையான முன்மாதிரிகள், தெளிவற்ற கட்டளைகள், பொருத்தமற்ற மேற்பார்வை, குறைவான இடைத் தொடர்புகள், கடுமையான சட்டங்களும் கண்டிப்பும்,

அடிக்கடி தண்டனை வழங்கல், பொருத்தமின்றிக் குற்றம் சாட்டப்படல் ஆகிய காரணிகளாலும் பல பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பது ஊன்றி நோக்கப்பட வேண்டியது.

பெற்றோர் விவாகரத்துச் செய்திருக்கும் நிலை, பிரிந்து வாழும் நிலை அல்லது அகோரமாகச் சண்டையிடும் நிலை, பிள்ளைகளின் சுய எண்ணம், சுய கணிப்பு, சமூகத் தேர்ச்சி, மகிழ்வு, முதிர்ச்சி ஆகியவற்றைக் குறைத்துவிடுகிறது. சண்டையிடும் பெற்றோரின் பிள்ளைகள் பலர் எண்ணச்சுமல் நிர்ப்பந்த உள நோய்க்கு ஆளாகின்றனர்.

மறுமணம் என்பது தாரமிழந்தவரின் ஆரோக்கியத்துக்கு உகந்ததாக இருக்கலாம். ஆயினும் பிள்ளைகளைப் பொறுத்தவரை பெற்றோரின் மறுமணம் தமது கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பால் இருப்பதால், ஏனைய நெருக்கீட்டுச் சம்பவங்களும் தமது கட்டுப்பாட்டை மீறியவை என உணர்வர். இதனால் பிற்காலத்தில் நெருக்கீடுகளை எதிர்கொள்ளச் சிரமப்படுவர். மறுமணம் பொதுவாகப் பிள்ளைகளின் உளச் சமநிலையில் ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. அவர்கள் முன் கட்டிளமைப்பருவத்துப் பிள்ளைகளாக இருப்பின் புதிய குடும்ப அங்கத்தவர் ஒருவரை ஏற்றுக்கொள்வதில் மிகவும் சிரமப்படுவர்.

ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பத்தில், இல்லாது போகும் ஒரு வகிப்பகு பிள்ளைகளின் ஆளுமையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். இக்குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குள் தள்ளப்படுவதும் சாதாரணம். அதனால் சேரி வாழ்வுக்கு வரநேரிடலாம். அவ்வாழ்வு பின்னர் நெறி பிறழ்வுக்கும் போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாதலுக்கும் இட்டுச் செல்லலாம். வறுமை காரணமாகப் போஷாக்கின்மை நிலவுமாயின் அதைத் தொடர்ந்து உடற் சுகயீனங்களும் மனவளர்ச்சிக் குறைபாடும் விடயங்களில் ஆர்வம் குறைதலும் ஏற்படலாம்.

பாலிய நெறி பிறழ்வு பற்றி ஆராய்ந்த எலியட்டும் இன்னும் பலரும் இத்தோற்றப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட பிள்ளைகளில் 50% ஆனோர் உடைந்த குடும்பங்களில் இருந்து வந்ததைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

அனர்த்தங்களில் பெற்றோரை இழக்கும் பிள்ளைகள் இல்லங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இல்லங்களும் பிள்ளைகளின் மனச் சமநிலைக் குழப்பத்திற்கு ஏதுவாகின்றன. இல்லங்களின் சமூகமயமாக்கல் பொதுவாகப் பிள்ளைகளின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் புறக்கணித்து விடுவதாகவே இருக்கும். அங்கு காணப்படும் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் அவர்கள் மனதில் வெறுப்புணர்வைத் தூண்டும். இல்ல நிர்வாகிகள் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் மாற்றப்படுவதால் பாத்திர மாதிரி இல்லாமல் போவதோடு உறவும் பறிக்கப்படுகின்றது.

ஆதாரவான குடும்பம் இல்லாத பிள்ளைகள் கூட்டுக் குடும்பங்களிலும் வேறு தனி நபரிடத்திலும் அன்பைத் தேடித்திரிவதை மிகச் சாதாரணமாக அவதானிக்கலாம். இந்தப் பிள்ளைகளே துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்பட்டுப் போகும் தூர்ப்பாக்கிய நிலையும் ஏற்படுகிறது.

பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோராக இருப்போர் எந்த விடயங்களை அவதானிக்க வேண்டும் என்பதை இனிப்பார்ப்போம்.

நல்ல பெற்றோர் ஆக இருப்பதற்குப் பொறுமை, அன்பு, அக்கறை, உற்சாகமூட்டல், விளங்கிக்கொள்ளல் ஆகிய பண்புகள் இருத்தல் வேண்டும்.

வீட்டிலே ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு தேவைதான். அது, “நான் சொல்வதை நீ செய்” என்ற மாதிரி அமையாது, “நான் உன்னை மதிக்கிறன். உனது எண்ணம் புரிகிறது. ஆனாலும் இப்படிச் செய்தால் நீ சிறந்த மனிதராக முடியும்” என்று அமைய வேண்டும்.

பெற்றோர் தமது சொந்தப் பிரச்சினைகளில் மூழ்கி இருப்பதை விடுத்துப் பிள்ளைகளின் தேவைகள், அவர்களின் வளர்ச்சி பற்றி எப்போதும் அக்கறையுடன் இருத்தல் நலம்.

குடும்பத்தில் பாத்திரத் தெளிவு இருத்தல் வேண்டும். கடமைகள் வகுப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆயினும் தேவையானபோது அது நெகிழ்ந்து கொடுக்க வேண்டும்.

பாடசாலையில் இருந்து வரும் பிள்ளைகளின் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளக் குறிப்பிட்டளவு நேரம் ஒதுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் கூறுவதை எந்த நேரத்திலும் உற்றுக் கேட்க வேண்டும். பொருத்தமான வேளையில் ஒத்துணர்வுப் பதில்களைக் கூற வேண்டும்.

பிள்ளையின் பொருத்தமான நடத்தைகள் எல்லாம் மீள வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். நல்ல விழுமியங்களைப் பிள்ளை காட்டும் போது பாராட்டுவது முக்கியமானது. எமது விழுமியங்களைப் பார்க்கும் பிள்ளை கற்றுக்கொள்கிறது என்பதனால் நாம் சிறந்த மாதிரிகளாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

எக்காரணம் கொண்டும் பிள்ளையை இன்னொருவரோடு ஒப்பிடுவது அவசியமற்றது. “அந்தப் பிள்ளை செய்யுது. ஏன் உன்னாலை ஏலாது?” என்று கேட்க வேண்டாம்.

பிள்ளை விரும்பத்தகாத விடயங்களைச் செய்யும்போது அதனைக் கவனியாது விடலாம். அல்லது, “நான் இதைத்தான் விரும்புகிறேன். இதைத்தான் எதிர்பார்க்கிறேன்” என்று கூறலாம். குறை கூறுவதையும் தண்டிப்பதையும் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

சரியான முடிவுகளில் பெற்றோர் உறுதியாகவும் பொறுமையாகவும் இருந்து கொள்ள வேண்டும். பிள்ளையின் பிடிவாதத்திற்காகச் சரியான முடிவுகளில் மாற்றம் செய்யக்கூடாது.

பின்னர் வீட்டிலே படிப்பதும் வாசிப்பதும் திறன்களைக் கற்றுக்கொள்வதும் விளையாட்டுப் போல அமைய வேண்டும். அவற்றைப் பெரும் சிரமமான விடயங்கள் ஆக்க வேண்டாம்.

பிள்ளையிடத்திலே நாங்களும் நிறையத் திறந்த வினாக்களைக் கேட்க வேண்டும். பிள்ளையும் எம்மிடத்தில் வினாக்கள் கேட்பது ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். பிள்ளையின் ஆசிரியர்களோடு அடிக்கடி தொடர்புகொண்டு பிள்ளையின் விருத்தி பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பிள்ளையின் உடை, வாசிப்புக்கான நூல், விளையாட்டு போன்றவற்றில் அவர்களின் சுதந்திரத் தெரிவுக்கு இடம்விட வேண்டும்.

பொருத்தமான நேரங்களில் பிள்ளையின் பொருத்தமான உணர்வு வெளிப்பாடு மதிக்கப்பட வேண்டும். தூண்டப்பட வேண்டும்.

பாடசாலையில் இருந்து இன்னொரு பிள்ளையின் பொருளைக் கொண்டு வந்து விட்டால் அமைதியாகக் கதைத்து மறுநாள் அதைக் குறித்த பிள்ளையிடம் சேர்க்கச் செய்யுங்கள்.

பிள்ளை பொய் சொல்வதாக உணர்ந்தால், “உண்மை சொல்ல விடாமல் பிள்ளையைத் தடுப்பது எது?” என்று அன்புடன் விசாரியுங்கள். அந்தத் தடையை நீக்குவதற்கு உதவுங்கள். பெரும்பாலும் பிள்ளைகள் பயத்தினாலேயே பொய் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பயத்தைப் போக்க உதவ வேண்டும். அதே சமயத்தில் நாங்கள் பிள்ளைக்கு எப்போதும் உண்மைகூற வேண்டும்.

எந்தக் காரணம் கொண்டும் பிள்ளைகளை விட்டு அதிக காலம் பிரிந்திருக்க வேண்டாம். எங்கே வாழ்ந்தாலும் குடும்பம் ஒன்றாக வாழ்வது மிக முக்கியமானது. பதினெட்டு வயதுக்கு முன் பிள்ளைகளை ஹோஸ்டல்களில் சேர்க்க வேண்டாம்.

குடும்பத்தில் எல்லோரும் ஒன்றாக அமர்ந்து சாப்பிடுவதும் வழிபாட்டின் போது ஒன்றாக அமர்ந்து வழிபடுவதும் முக்கியம்.

குடும்பத்தின் எல்லை துலக்கமாக இருக்க வேண்டும். அங்கு மற்றவர்களின் ஆலோசனைகள் கேட்கப்படலாம். ஆனால் அநாவசியமாகத் தலையீடுகள் தவிர்க்கப்படும்.

குடும்பத்தை ஆரோக்கியமாகப் பேணுவதன் மூலம் உன்னத ஆளுமை மிக்க பிள்ளைகளை உருவாக்குவோம்.

தாய்மொழி கற்பிப்பதில் துணைச் சாதனங்களின் பங்களிப்பு

நுடேசுபிள்ளை ஞானவேல்
விரிவுரையாளர்
உருகுணை தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி

மாறிவரும் சூழலுக்கேற்ப கல்வியுலகின் கற்பித்தல் முறையில் சிறப்புப் பெற்று வருவன கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்களாகும். அந்த வகையில் கற்பித்தல் செயலொழுங்கை மேம்படுத்த கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்களின் பங்களிப்பானது உன்னதமானதாக அமைந்துள்ளது. இன்றைய பாடப்புலங்கள் விஞ்ஞானப் பாடங்கள், சமூகவியல் பாடங்கள், மொழிப்பாடங்கள் எனப் பாகுபடுத்தப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக விஞ்ஞானப் பாடங்களுக்கே கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்கள் பொருத்தமானதாகவும் ஏற்புடையதாகவும் அமைகின்றன எனவும் மொழிப் பாடங்களைக் கற்பிக்கும் போது இத்துணைச் சாதனங்களின் பயன்பாடு பொதுவாகக் குறைந்த அளவில் மாத்திரமே பயன்படுத்தினால் போதும் என்ற மனப்பாங்கு அநேக மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது.

இன்றைய கீழைத்தேய கற்பித்தல் முறைகளில் மொழி வகுப்புகளில் கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்களின் பங்களிப்பு மிகவும் குறைந்த மட்டத்திலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்களை பொருத்தமாக மாணவரது அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்பவற்றுக்கேற்ப இனங்கண்டு அவற்றைப் பயன்படுத்தும்போது மொழி கற்றலின் இலக்கை இலகுவில் அடையக்கூடியதாக அமையும். அந்த வகையில் மொழி கற்பித்தலில் கையாளக்கூடிய துணைச் சாதனங்கள் எவை என நோக்குவதும் இக்கட்டுரையின் இலக்காகும்.

மொழி கற்பித்தலில் கையாளக்கூடிய துணைச்சாதனங்களின் தரம் பற்றி பல மொழியியலாளர்கள் தமது கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளனர். அந்த வகையில் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் ரோமில் வாழ்ந்த இலத்தீன் மொழியியலாளராகிய கொமினியஸ் (Comens) மொழி கற்பித்தலில் துணைச்சாதனங்களின் பயன்பாடு பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். கவர்ச்சியான வகுப்பறை புலன்களுக்கு விருந்தளிக்கும். தோற்றப்பொலிவு பட விளக்கங்களுடன் கூடிய பாடங்களின் பயன்பாடு என்பன மொழி கற்பித்தலில் உயிர்ப்பு மிக்க செயற்பாடுகள் மேலோங்க வழிவகுக்கும் என “காமினியஸ்” குறிப்பிடுகின்றார். உண்மையான பொருளை முதலில் சுட்டிக்காட்டிக் கற்பித்தல், எழுதிய நூல்களை விட அச்சடித்த நூல்களை பயன்படுத்துதல், படிநிலையிலமைந்த பாடநூல்களும் விளக்கப்பொருள்களும் கருவிகளும் திறன்மிக்க கற்பித்தலில் வழங்குதல் என்றவாறான செயற்பாடுகள் மூலம் இலத்தீன் மொழியை கற்பிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

இதே போன்று “பெஸ்டலோசி” மொழி கற்பித்தலில் துணைச் சாதனங்களின் பயன்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “சொற்களுக்கு முன் பொருள்கள்” என்பதை வலியுறுத்தி பல துணைக் கருவிகளை வகுப்பறையில் பயன்படுத்தியதோடு மாணவர்களை களப்பயணமாக அழைத்துச்சென்று சிறந்த முறையில் கற்பித்துப் பயன்பெற்றார்.

இவரைப் போன்று ஸ்பானிய நாட்டு மொழியியலாளராகிய “கேட்டிக்னோ” என்பவர் பல வண்ணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு முறையைத் தோற்றுவித்து எழுத்தறிவற்றவர்களையும் வெகு எளிதாக எழுத்தறிவு பெறச் செய்யலாம் எனச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்களை உருவாக்கும் முன் அவதானிக் கப்பட வேண்டியவை

கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்களை உருவாக்குவதற்கு முன் அதனை பயன்படுத்துவோர் சார்பான பல அம்சங்களை அவதானித்ததன் பின்னரே இத்துணைச் சாதனங்களை உருவாக்குதல் பற்றி சிந்தித்தல் வேண்டும். அந்த வகையில் கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்கள் மூலம் பயன்பெறப்போவோரின் அறிவு எத்தகையது என்பதை உறுதி செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அத்தோடு துணைச் சாதனங்களை கற்போனை சிந்திக்கத் தூண்டுவனவாகவும் அவனது செயற்பாடுகளை பெருக்கும் வகையிலும் அமைதல் வேண்டும். மேலும் கற்போர் முடிவெடுக்கத்தக்க வகையில் அமைவதோடு கற்கும் மொழியின் பெருமை, மரபுரிமை, ஆகியவற்றைப் பேணும் வகையில் இச் சாதனங்கள் அமைதல் நன்று, எனவே மொழி கற்பிப்பதில் ஆர்வத்தையும் நாட்டத்தையும் பெருக்க வல்லதாக இத்துணைச் சாதனங்கள் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

துணைச் சாதனங்களின் வகைகள்

தாய்மொழி கற்றலை சுமையுடையதாக ஆக்காமல் சுவையுடையதாக ஆக்க துணைச் சாதனங்கள் பெரிதும் துணை நிற்கின்றன. மாணவர்கள் கற்க இருக்கும் பாடத்தில் ஆர்வத்தை பெருக்குவதற்கும் சிதறுகின்ற மாணவர்களின் கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்துவதற்கும் இத்துணைச் சாதனங்கள் வழிவகுக்கின்றன. மொழி கற்பித்தலில் அதிகப்பங்கு வகிக்கும் துணைச்சாதனங்களின் வகைகள் பலதரப்பட்ட நிலைகளில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் கட்டிலக்கருவிகள், செவிப்புலக்கருவிகள், அச்சுவடிவ துணைக்கருவிகள் என்பன முதன்மையானவையாகக் காணப்படுகின்றன.

அச்சுவடிவ துணைக்கருவிகள்

தாய்மொழி கற்பிப்பதில் முதன்மை வகிக்கும் துணைச் சாதனங்களாக அச்சுவடிவில் அமைக்கப்பட்ட துணைச் சாதனங்கள் காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் பாடநூல்கள், பயிற்சி நூல்கள் என்பன பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. தாய்மொழிக்குரிய பாடநூல்கள் தரமானதாகவும் மாணவரின் அறிவு, திறன், மனப்பாங்குகளுக்கு ஏற்ப பொருத்தமான கலைத்திட்ட உள்ளடக்கத்தினையும் கொண்டு அமையும் போது தமிழ் கற்பித்தல் மேம்பட வழிவகுக்கும்.

பாடநூல்கள் வெறுமனே விடயத்தை மட்டும் தாங்கி வெளிவராது அவை பல வர்ணப்படங்கள், தரமான வெளிப்புற அட்டை, தரமான அச்சத்தாள் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கி வெளிவரும்போது அது மாணவர்களை இலகுவில் கவரவல்லதாக அமைவதோடு அவர்களின் மொழி கற்றலுக்கு அது சிறந்த துணைச் சாதனமாக அமையும். கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால் பதிப்பித்து வெளியிடப்படும் தமிழ் மொழிப் பாடநூல்கள் இத்தகைய அம்சங்களைக் கொண்டு வெளிவருவதனால் அதன் பயன்பாடு உச்சப்பயன்பாடுடையதாக இருக்க வழிவகுக்கும் எனலாம்.

பாடநூல்களைப் போன்று பயிற்சி நூல்களும் சிறந்த பயன்தர வல்லதாக அமைகின்றன. தற்போது கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால் வழங்கப்படும் பாடநூல்களில் தரம் ஒன்று, தரம் இரண்டு ஆகிய வகுப்புகளுக்கே பயிற்சி நூல்கள் காணப்படுகின்றன. ஏனைய வகுப்புகளுக்கு அவ்வாறு பயிற்சி நூல்கள் வழங்கப்படுவது இல்லை. பாட அலகுகளின் இறுதியில் சிறிய பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டு காணப்படுகின்றது. பாடநூலுக்கு ஏற்புடையதாக தனியாரினால் வெளியிடப்படும் பயிற்சி நூல்கள் அதிகம் உண்டு.

ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களால் பெரிதும் விரும்பிக் கையாளப்படும் “பெரிய எழுத்துப் புத்தகம்” மாணவர்களின் வாசிப்புத்திறனை மேலும் மெருகூட்ட வல்ல சிறந்த துணைச் சாதனமாக அண்மைக் காலங்களில் கையாளப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் அகராதிகள், கலைக்களஞ்சியங்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் என்பன தாய்மொழி கற்பித்தலை மேம்பாடடையச் செய்யும் சிறந்த துணைச் சாதனங்களான அமைகின்றன.

கட்புலக் கருவி

கட்புலத்தின் ஊடாக 70+ கற்றல் நிகழ்கின்றது. அவ்வாறு கற்கப்படுவது நினைவில் நிற்கும் ஆற்றலையும் பெறுகின்றது. அத்தகைய கட்புலக்கருவிகளுள் வரைபடங்கள், விளக்கப்படங்கள், நிழற்படங்கள், சுவர்ப்படங்கள், சுண்ண பலகைகள் என்பன அமைகின்றன.

மேற்றலை எறியியைக் கையாண்டு (Our preget) ஒளி ஊடுருவித்தானைப் பயன்படுத்தி வகுப்பறையில் பலவகையான பாடங்கள் நாடாத்தப்படுகின்றன. ஆசிரியர்கள் முன்னரே திட்டமிட்டு பாட விடயங்களை ஒளி ஊடுருவித்தாளில் பல வர்ணங்களில் பளிச்சென தெரியுமாறு தயாரித்துக்கொண்டு வருவதால் மாணவர்களிடையே ஆர்வமேற்படுகின்றது. வாசித்தல், சொல்வதெழுத்துதல், செய்யுள், கட்டுரை, பேசுதல் முதலிய எல்லாப் பாடங்களுக்கும் ஆசிரியர் ஒளி ஊடுருவித்தானைப் பயன்படுத்தி கற்றலை மேற்கொள்வது சிறந்த பயனுடையதாக அமையும்.

செவிப்புலக் கருவி

கேட்டல், பேசுதல் ஆகிய மொழித்திறன்களின் விருத்திக்கு செவிப்புலத்துணைச் சாதனங்களின் பயன்பாடு இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் ஒலி நாடா, ஒலி நாடா வழிக்கதைகள், உரையாடல்கள், பாடல்கள், விவரணங்கள், வானொலி ஒலிப்பதிவுக் கருவிகள், ஒலிப்பதிவு நாடகங்கள், ஒலித்தட்டுக்கள் என்பன செவிப்புலச் சாதனங்களாக அமைகின்றன. இத்தகைய செவிப்புல துணைச் சாதனங்களை ஆசிரியர் மொழி கற்பித்தல் பாடத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றபோது மாணவர்களின் செவிமடுத்துக் கேட்கும் திறன் அதிகரிக்கின்றது.

மாணவர்களின் பேச்சுத்திறன் சிறப்பாக அமைய இத்தகைய ஒலி நாடா வழிமொழிப் பயிற்சிகள் பெரிதும் பயன்பாடுடையனவாக அமைகின்றன. குறிப்பாக மாணவர்களின் உச்சரிப்பு சரியான முறையில் ஏற்படத்தக்க வகையில் குறில், நெடில் மற்றும் லகர, முகர, ளகர, சொற்களைப் பிரித்தறிந்து உச்சரிப்பதற்கும் இவை உதவியாக அமைகின்றன. செய்யுள்களை பாவோதல், பாடல்களை ஓசை நயத்துடன் பாடுதல் என்றவாறான செயற்பாடுகளுக்கும் இவ் ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் மூலம் ஒலிக்கப்படும் பாடங்கள் பயன்பாடுடையனவாக அமைகின்றன. அத்தோடு ஒலிப்பதிவு நாடாக்களைப் பயன்படுத்தி சிறந்த பேச்சாற்றலையும் மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்க்க வழிவகுக்கப்படுகின்றது. அந்த வகையில் சிறந்த பேச்சாளர்களின் பேச்சுக்கள், ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட ஒலி நாடாக்கள், இறுவட்டுக்கள் என்பனவற்றை மாணவர்கள் செவிமடுப்பதன்மூலம் சிறந்த பேச்சாற்றல் தன்மையை தங்களிடத்திலே வளர்த்துக்கொள்ள வாய்ப்பேற்படுகின்றது.

ஏனைய துணைச் சாதனங்கள்

மேலே நோக்கிய துணைச் சாதனங்களை விட மேலும் பல துணைச் சாதனங்கள் இன்று தாய்மொழி கற்பித்தலில் பங்கேற்கின்றன. அந்த வகையில் மொழி ஆய்வு கூடங்கள், திரைப்படங்கள், கல்விச் சுற்றுலாக்கள், வெளிக்கள ஆய்வுகள், மன்றங்கள், தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகள் என்பன அத்தகைய துணைச் சாதனங்களாகும்.

இத்துணைச் சாதனங்கள் இன்று சகலராலும் பாராட்டப்படும் “மொழி ஆய்வு கூடம்” (Language Laboratories) முதன்மையானதாகும். வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் காணப்படுவது போல் நமது நாட்டில் காணப்படாவிட்டாலும் நமது நாட்டிலும் இதன் அவசியத்தன்மை வலியுறுத்தப்பட்டள்ளது. இத்தகைய மொழி ஆய்வு கூடங்களில் மாணவர்கள் சுயமாக தாய்மொழியை கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வசதிகள் காணப்படும். நூல்கள், ஒலிபரப்புக் கருவிகள், ஒலிபரப்பு நாடாக்கள், படத்தெளி கருவிகள், ஒலித்தட்டுக்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, வீடியோ நாடகங்கள், புகைப்படங்கள் முதலியன இடம்பெறும்.

எனவே முடிவாக தாய்மொழியின் ஊடாகவே எதனையும் இலகுவில் தங்குதடையின்றி புரிந்து கொள்ளவும், சிந்திக்கவும் செயல்படவும் முடிகின்றது. அத்தகைய செயற்பாடுகள் இடையூறு இன்றி கைகூடுவதற்கு தாய்மொழிக் கல்வி சீரிய முறையில் புகட்டப்படுதல் வேண்டும். அவ்வாறு தாய்மொழிக் கல்வியை கிரமமாக பின்பற்றுவதற்கு மேற்படி மொழி கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதனவாக அமைந்துள்ளன. அதனை நன்கு உணர்ந்து செயல்படுவது மொழியாசிரியர் ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடமைப்பாடாகும்.

ஆசிரிய ஆலோசகர் சேவையும் கல்வித்தர மேம்பாடும்

முக்கப்பிள்ளை முவேந்தன்
மமா/அ/சென் ஜோசப் த.ம.வி.
மஸ்கெலியா

உலகளாவிய ரீதியில் கல்வியின் தரத்திலும் அளவிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. கல்வியில் யாவருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் என்ற கருத்தியல் பூகோளம் முழுவதும் ஏற்கப்பட்டிருப்பினும் கற்பவர்கள் எதிர்நோக்கும் இடர்பாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப்படாமையால், கல்வியால் குறித்த இலக்கை எட்ட முடியவில்லை. இது இறுதியில் மாணவர்களைக் கல்வி உலகிலிருந்து வெளிவீசக்கூடிய நிலைக்கும் இட்டுச் செல்கின்றது. மாற்றமடைந்துவரும் கல்வி மூலம் உலகமயமாதலுக்கு மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மைத் தயார்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். வாழ்க்கையின் சவால்களுக்குத் துணிகரமாக முகம்கொடுத்து வெற்றிகொள்பவர்களே சிறந்த வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள முடியும். கல்வி பெறுவோர் பல்வகைத் தேர்ச்சிகளையும் பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். தம் அறிவை ஆக்கபூர்வமாகப் பிரயோகித்துக் கொள்வதற்கான செயற்பாட்டறிவு மற்றும் பன்முக அறிவை கல்வியின் மூலமே பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இதற்கு கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறைகள் தரமானதும் எளிதானதுமான வழிமுறைகளில் இலகுவாகவும் கவர்ச்சியானதுமான வளர்க்கப்படல் வேண்டும். இதனை திறனான முறைகளில் இடமாற்றம் செய்யும் வாண்மைசார் துறையாக ஆசிரிய ஆலோசகர் சேவை அமைதல் வேண்டும்.

ஆசிரிய ஆலோசகர் சேவை என்பது ஆசிரியர்களது வாண்மையை விருத்தி செய்யும் ஒரு துறையாக அமைய வேண்டும். இலங்கையின் கல்வித்திட்டம் மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகம் அனுப்புவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. பரீட்சைக்கு மாணவர்களைத் தயார்படுத்துவதும், இவர்கள் பாடங்களை மனனஞ் செய்து பரீட்சையில் ஒப்புவிப்பதும், தொடர் செயற்பாடாகவே தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் கல்வியுலகில் கற்றல் கற்பித்தல் முறைகளை வினைத்திறன் மிக்கதாக மாற்றி ஆசிரியத்துவத்தை அகல்விரிபாங்கான நியமங்களுக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டிய பாரிய பொறுப்புக்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய ஓர் துறையாக இவ் ஆசிரிய ஆலோசகர் சேவை அமைதல் வேண்டும்.

இலங்கையின் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தொடர்பாடல், சுற்றாடல், ஒழுக்கமும் சமயமும், கற்றலுக்கு கற்றல், விளையாட்டும் ஓய்வும் போன்ற அடிப்படைத் தேர்ச்சிகள் அடையப்பட தேர்ச்சி மையக் கல்வியில் மாணவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவமளிக்கப்படுவதால் தனித்திறன், கூட்டாக இயங்குந்திறன் என்பன விருத்தி செய்யப்படல் வேண்டும். அண்மையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 5E திட்டத்தின் செயற்றிறன் முறையாக ஆசிரியரால் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். மாணவர்களின் தனித்திறன்கள், உளத்தேவைகள் என்பவற்றுக்கமைவாக ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் உடல், உள, மனப்பாங்கு, ஆளுமை என்பன விருத்தி செய்யப்பட வேண்டியதும் ஆசிரியர் பணியாகும். இதனால் பிள்ளைகளின் இயல்பான ஆற்றல்களை அறிந்து அவற்றை ஆக்கபூர்வமாக வெளிக்கொண்டுவரக் கற்றல் செயல்பாடுகளையும் நடத்தைக் கோலங்களையும் சீர்மியம் செய்யக்கூடிய அறிவு பெற்றவர்களாக ஆசிரியர்களை உருவாக்கி பயிற்சி வழங்கி ஆலோசனை வழிகாட்டல் செய்யும் துறையாக ஆசிரிய ஆலோசகர் சேவை முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

கல்வி அனைவரதும் அடிப்படை உரிமையாகும். அதனை பண்புரீதியிலே தரமானதாக வழங்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஆசிரியர்களை கல்விசார் செயன்முறைகளில் ஆழமான அறிவு பெற்றவர்களாக மாற்றியமைக்கப்படுவதற்கும்,

- கற்போன் - பாடசாலை - ஆசிரியர் செயன்முறைகளில் இணைப்பு பெறல்
- பாடசாலைப் படத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அம்சங்கள், நோக்கங்கள், குறிக்கோள்கள், பாட உள்ளடக்கங்கள் ஆகியவற்றில் பாண்டித்திய நிலை அடைவதோடு, அவ் அறிவை உயர் நிலைக்கு பரவலாக்குதல்
- ஆசிரியர் திறமைகளை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு தொழில் நுட்பங்கள், புதிய முறைகள் என்பவற்றை உபயோகித்தல்
- கணிப்பீட்டு, மதிப்பீட்டு நுட்பமுறைகள், பாடசாலை முகாமைத்துவம், பாடசாலையும் சமூகமும், ஆசிரியர் ஆளுமை, புதிய கல்விச் செல் நெறிகளில் தேர்ச்சி பெறல்
- ஆசிரியர் நடிபங்கை விருத்தியாக்கல், நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவராக செயற்படும் ஆற்றல் பெறல் போன்ற விடயங்களை வளர்த்து வாழ்நாட் கல்விச் செயற்றொடரின் அடிப்படையில் தரமேம்பாடு, தகமைவிருத்தி, மீள் பயிற்சி, புத்தூக்கச் செயற்பாடு போன்ற செயன்முறைகளையும் வளர்ப்பதில் இத்துறை பங்களிக்க வேண்டும்.

வினைத்திறன் மிகு கற்பித்தல் என்பது சிக்கலானதும் பரந்துபட்டதுமான ஓர் விடயமாகும். கற்பித்தல் ஒரு கலை. அது பல்வேறு விதமான உத்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது. கற்பித்தல் முகாமைத்துவம், முறையியல், விளைவு ஆகிய பிரதான அம்சங்களைக் கொண்டது. மாணவரது சாதனை மட்டத்தை உயர்த்துவது ஆசிரியர் கடமைக்கூற்றில் முக்கியமான இயல்பாயமைகிறது. இதற்கான ஆசிரியரது கடமைக்கூறுகளாக பின்வருவன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :

1. கல்விசார் இலக்குகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல்
2. கலைத்திட்டம் தொடர்பான பூரண அறிவை தான் கொண்டிருத்தல்.
3. கலைத்திட்டம் அவதானமாக ஒழுங்கமைக்கப்படுவதுடன் பாகுபடுத்தப்படல்.
4. மாணவர் கற்க வேண்டிய விடயங்களைத் தெளிவாக விளக்கல்
5. மாணவர்கள் கற்றவிடயம் தொடர்பாக பயிற்சியினைப் பெற அதிக சந்தர்ப்பம் வழங்கல்
6. மாணவர்களது வெற்றியை உறுதிசெய்யக்கூடிய ஊக்குவிப்புகளையும் பின்னூட்டல்களையும் வழங்கல்
7. மாணவரது கடமைகளில் ஒழுங்கான மீளாய்வுகளை மேற்கொள்ளல்
8. மாணவர் ஆற்றிய கடமைகளுக்கு வகைசொல்லும் ஆற்றலை வளர்த்தல்
9. ஆசிரியர் ஆற்றிய பணிகளை மீளாய்வு செய்தல்

போன்ற செயன்முறைசார் விடயங்களுக்கு ஆசிரியர்களைத் திசைமுகப்படுத்துவதுடன் காலத்தோடு விரிவடைந்துவரும் கல்வி உளவியல் எண்ணக்கருக்களான ஊக்கல், பயிற்சி, ஞாபகம், கற்றல் இடமாற்றம் போன்ற பலதரப்பட்டவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சி, தாற்பரியம், அவசியம் என்பவற்றை விளக்குவதாக இச்சேவை அமைதல் வேண்டும்.

இயலுமான அளவுக்கு பொருளாதார வளர்ச்சியின் இலக்குகளை அடைவதற்கான வழிமுறைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள தேசியக் கல்வி வழிமுறையில் கல்வி முறைமைக்கும் வாழ்க்கைக்குமிடையிலான இணைப்புக்களும் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன.

- ஒழுக்கத்தைக் கட்டியெழுப்பல் அல்லது சீலமேம்பாடு
- தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பல் அல்லது தேசிய மேம்பாடு
- பொதுத்தேர்ச்சி அல்லது தகமைகளை மேம்படுத்தல்
- குறித்துரைக்கத்தக்க ஆற்றல்களை மேம்படுத்தல்

- சிறப்பு ஆற்றல்களை விருத்தி செய்தல், எனும் பரப்புக்களை உள்ளடக்கிய 9 பொதுக்கல்வி சீர்திருத்தங்களையும் எய்தத்தக்க மாணவர்களை விருத்தி செய்யத் தக்கதாக ஆசிரியர் திறன்களைப் பரிணாம வளர்ச்சி பெறச்செய்யத்தக்கதாகவும், விருத்தி செய்யும் ஓர் துறையாகவும் இச்சேவை பரிணாமம் பெறல் வேண்டும்.

நவீன சமூகத்தில் தனிமனித, குடும்ப தேசிய மேம்பாட்டுக்கு உறுதுணையான வலுவான கருவி கல்வி என்பது முடிந்த முடிவு. இதற்கு செயற்றிறன் மிக்கதும், வினைத்திறனானதுமான கல்விமுறை உருவாக்கப்படுவதுடன் நாட்டின் இலக்குகளை அடைய உன்னதமான கற்றறிவுடையதும் பயிற்சி பெற்றதுமான மனிதவளம் கல்வி முறையினூடாக உருவாக்கப்பட முடியும். இத்தகைய மனிதவளமே தேசிய, உலகளாவிய அபிவிருத்திக்கும் நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படை நிபந்தனையாகும். இதற்கு கற்றல் கற்பித்தலில் பண்புசார் தன்மைகளை உயர்த்தி அர்ப்பணிப்புடனும் சிறப்பு ஆற்றலுடனும் அமைந்ததோர் ஆசிரியத் தொழிலை வளர்ப்பதன் பாரிய சிரமத்தை முன்னோக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பொறுப்பு இச்சேவையின் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளதாக கருதப்படுகின்றது.

எனவே பாடசாலைக் கல்விமுறையை நிராகரிக்கும் தீவிர சிந்தனைகள் வளர்ச்சிபெற்றுள்ள இக்காலகட்டத்தில் கல்வித்தரத்தை உயர்த்தும் வேகம் கொண்டதாகவும், சர்வதேசக் கல்விச் சவால்களையும் தேவைகளையும் நிறைவேற்றும் வல்லமைகளை வழங்கும் உந்துகதியாகவும் இத்துறை கொள்ளப்படல் வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

புதிய தகவல் தொழில்நுட்பம், பூகோள மயமாதலின் தாக்கங்களால் விரைவான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாலும் எதிர்காலத்திலும் மிகமுக்கிய வளநபராகவும், வழிகாட்டியாகவும் ஆசிரியர்களே இருப்பார். சமூக மரபுகள், மனப்பாங்குகள் விழுமியங்கள் என்பன தகவல் தொழில்நுட்ப கோளமயமாதலால் அழிந்துபோக இடமளிக்காது. மனிதத் தன்மைகளை வளர்ப்பதற்கும் கல்வியை விற்பனைச் சந்தையாகக் கருதி பிரவேசித்தலுக்குமிடையேயும் - பாரம்பரிய விழுமியங்களுக்கும் புதிய வளர்ச்சிகளுக்கும் சமநிலைத் தன்மையை ஏற்படுத்த இவ் ஆசிரிய ஆலோசகர் சேவை வழிகாட்டுவதாக அமைதல் வேண்டும். நாட்டின் கல்விப் பெருக்கை ஏற்படுத்த செய்வதுடன், நோக்கங்களை நிறைவுசெய்யவும் வினைத்திறன் மிகு கல்விசார் செயற்புறைகளுக்குப் பலன் சேர்ப்பதாகவும் இச்சேவை உதவ வேண்டும் என்பது இதன் அகல்விரிவாக அமைய வேண்டும்.

ஏஞ்சல்ஸ் நீர்வீழ்ச்சி

தென் அமெரிக்காவில் உள்ள வெனிசுவேலாவில் ஏஞ்சல்ஸ் நீர்வீழ்ச்சி உள்ளது. 3212 அடி உயரத்திலிருந்து தட்டுத்தடங்கல் எதுவும் இல்லாமல் செங்குத்தாக இந்த ஏஞ்சல்ஸ் நீர்வீழ்ச்சி விழுகின்றது. ஓரிடத்தில் நின்று ஏஞ்சல்ஸ் நீர்வீழ்ச்சியை முழுமையாகப் பார்க்க முடியாது. விமானத்திலிருந்து மட்டுமே மொத்தமாகப் பார்க்க முடியும். ஜிம்மி ஏஞ்சல்ஸ் என்பவர் முதன் முதலில் 1935 இல் விமானத்திலிருந்து பார்த்தார். ஏஞ்சல்ஸின் பெயரே நீர்வீழ்ச்சிக்குச் சூட்டப்பட்டது. 1949 இல் ஒரு அமெரிக்கக் குழு அதன் உயரத்தை அளந்து பார்த்தது.

விசேட கல்வியும் விசேட உதவியும் தேவைப்படும் பிள்ளைகள்

திரு. கு. சண்முகம், பி. ஏ.

அதிபர்

மட்/சிங்காரத் தோப்பு சரஸ்வதி வித்தியாலயம்
களுவன்கேணி

விசேட கல்வி என்பது சாதாரணமாக பாடசாலைகளில் வழங்கப்படும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பாடவிதானத்தின் ஊடாக வழங்கப்படும் கல்விக்கு அமைவாக துலங்கலைக் காட்டுவதற்கு சிரமப்படும் பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் எதிர்நோக்கும் இடர்ப்பாடுகளை இனங்கண்டு விசேடமாக அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்வியாகும்.

நிர்ணயிக்கப்பட்ட நியமங்களுக்கு ஏற்ப அல்லது நியமங்களை அண்மித்த அளவில் வளர்ச்சியடைந்து வரும் பிள்ளைகள் சாதாரண பிள்ளைகளாவர். இவர்களின் தேவைகளும் சாதாரணமானதாகவே இருக்கும். இத்தகைய சாதாரண பிள்ளைகளை விட பல்வேறுபட்ட தன்மைகள் கொண்ட பிள்ளைகளும் வகுப்பறையில் காணப்படுவர். இவர்கள் வகுப்பறைக் கற்பித்தல் சூழலுக்கு துலங்கலைக் காட்ட முடியாது சிரமப்படுவர். இவ்வாறு கற்பதற்கு சிரமப்படும் பிள்ளைகள் அல்லது அவதிப்படும் பிள்ளைகளே விசேட கல்வித் தேவையுடைய பிள்ளைகளாவர்.

எல்லாப் பிள்ளைகளும் பாடசாலையைச் சூழ உள்ள சமூகத்தில் இருந்தே பாடசாலைக்கு வருகின்றனர். பெற்றோர் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதன் நோக்கம் தங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வித் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கேயாகும். பாடசாலையின் நோக்கமும் பாடசாலையின் ஊட்டப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கு கல்வித் தேவையை வழங்கி நாட்டிற்கும், சமூகத்திற்கும் பொருத்தமான பிரஜைகளை எதிர்கால சமூகத்தை உருவாக்குவதேயாகும். எனவே சமூகத்தின் அங்கத்தவராக இருந்து பாடசாலையை நாடி வரும் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வியை வழங்க வேண்டியது பாடசாலையினதும் அனைவரினதும் பொறுப்பாகும். பல்வேறு குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் காரணங்காட்டி ஒதுக்கிவிட முடியாது. இவ்வாறு விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளையும் அன்போடு அரவணைத்து மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு வகைக் கற்பித்தலை நடைமுறைப்படுத்துவதே விசேட கல்வியாகும்.

விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகள்

அதிக திறமையுள்ள அல்லது மீத்திறன் கூடிய பிள்ளைகளும் கற்றலில் பிற்போக்கான அல்லது மெல்லக் கற்கும் பிள்ளைகளும் விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகள் ஆவர். இவர்களை விட உடற்குறைபாடுடைய பிள்ளைகள், மந்த புத்தியுள்ள பிள்ளைகள், பிழையான சீராக்கம்பெற்ற பிள்ளைகள், நெறி பிறழ்ந்த பிள்ளைகள் ஆகியோரும் விசேட உதவியை வேண்டி நிற்கும் பிள்ளைகளாவர். இத்தகைய விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகளுக்கு விசேட கல்வி வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

அதிக திறமையுள்ள அல்லது மீத்திறன் கூடிய பிள்ளைகள்

மீத்திறனுடைய பிள்ளைகள் விரைவாகக் கற்றலில் துலங்கலைக் காட்டுவர். அதாவது சாதாரண பிள்ளைகளை விட, இவர்களின் சிந்திக்கும் ஆற்றல், விடயத்தைக் கிரகிக்கும் திறன் மிகக் கூடுதலாக இருக்கும். உதாரணமாக தரம் இரண்டில் கற்கும் ஒரு மாணவன் தரம் நான்கிற்குரிய பாடநூல்களைக் கற்கக் கூடியவராக இருப்பார். இத்தகைய மாணவர்கள் மீத்திறன் கூடிய மாணவர்கள் ஆவர். மீத்திறனுடைய மாணவர்களின் நுண்மதி ஈவு குறிப்பிட்ட வயதில் இருக்க வேண்டியதை விட மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் காணப்படும்.

சுயாதீன சிந்தனை, ஞானசக்தி, ஞாபக சக்தி, ஆழமான விளக்கம், ஆக்கத்திறன், உற்பத்தித் திறன், எதிர்கால விருப்புகளை அடையும் விருப்பம் முதலியன இவர்களிடம் காணப்படும் விசேட அம்சங்களாகும்.

இத்தகைய மீத்திறன் கூடிய மாணவர்கள் விசேட உதவி வழங்கப்பட வேண்டிய மாணவர்கள். இவர்களை வகுப்பிலே இனங்கண்டு கொள்வதும் விசேட உதவியை வழங்க வேண்டியதும் ஆசிரியரின் பொறுப்பாகும். மீத்திறன் கூடிய மாணவர்களை இனங்கண்டு அவர்களைத் தனியொரு குழுவாக கற்பித்தல், பாட விதானத்தை வளம்படுத்தல், விரைவான வகுப்பேற்றம், புலமைப் பரிசில் வழங்குதல் என்பன மீத்திறன் கூடிய மாணவர்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளக்கூடிய விசேட உதவிகளாகும்.

மெல்லக் கற்கும் மாணவர் அல்லது பிற்போக்குடைய மாணவர்

சாதாரணமான மாணவர்கள் நியமங்களுக்கு ஏற்ப கற்றலில் துலங்கலைக் காட்டுவர். சில மாணவர்கள் சாதாரண மாணவர்களையும் விட மிகவும் மெல்லக் கற்கும் மாணவராகக் காணப்படுவர். அதாவது தரம் நான்கில் கற்க வேண்டிய மாணவன் தரம் மூன்றில் கற்கும் போதும், அவ்வகுப்பிற்குரிய பாடங்களைக் கற்பதிலும் மிகுந்த சிரமப்படுவதைக் காணலாம். இவர்களின் நுண்மதி ஈவும் குறிப்பிட்ட வயதில் எதிர்பார்க்கப்பட்டதை விட மிகக் கீழ் மட்டத்திலேயே இருக்கும். இத்தகைய மாணவர்கள் மெல்லக் கற்கும் மாணவராவர். இவர்களின் அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு, விருத்தி மிக மந்த நிலையிலேயே இருக்கும். இத்தகைய மாணவர்கள் விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகளாவர்.

இவ்வாறு மாணவர் பின் தங்கிக் காணப்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. பாடசாலைக்கு அடிக்கடி சமூகமளிக்காத மாணவர்கள் சொற்ப காலத்தில் பாடசாலை வேலைகளில் விருப்பு அற்றவர்களாகவே காணப்படுவர். அடிக்கடி பாடசாலை மாற்றும் போதும் இந்நிலைமை ஏற்படும். மாணவர்கள் பாடசாலையில் கற்பதை வீட்டினாலும், சூழலினாலும் வளப்படுத்தப்படாவிட்டாலும் பிள்ளை பின் தங்கி விடக் கூடும். உடற்குறைபாடுகள், சமூக மயமாக்கலைப் பெற்றுக் கொள்ளாத பிள்ளைகள், மனவெழுச்சிப் பிரச்சினை, குடும்பச் சூழல், இடப்பெயர்வு, அகதி வாழ்வு என்பனவும் பிள்ளை பிற்போக்கான நிலமைக்குட்படுவதற்குக் காரணங்களாகின்றன.

இத்தகைய மாணவர்களின் பிற்போக்கான நிலமைக்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறிந்து அதற்கேற்ப பரிகார முறைகளைக் கையாள வேண்டும். பிற்போக்கான மாணவர்களை அவர்களின் நாளாந்த நடத்தை, குடும்பச் சூழல் என்பவற்றை ஆராய்ந்து, அவதானித்துக் கண்டறிய வேண்டிய பொறுப்பு ஆசிரியருக்குரியதாகும். சகல விடயங்கள் மீதும் ஆசிரியர் அன்பை, அரவணைப்பை மேற்கொள்வதன் மூலமும் பெற்றோருக்கு ஆலோசனை வழங்குதல் மூலமும், உளவியல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பின் அவனை ஆற்றுப்படுத்துவதற்குரிய வழிமுறைகளைக் கையாள்வதன் மூலமும், அவசியம் ஏற்படின் சிகிச்சை பெற வழிகாட்டுவதன் மூலமும் விளையாட்டிடம், வகுப்பறை என்பவற்றில் இத்தகைய மாணவர்கள் மீது அன்பும் பாசமும் செலுத்தி விசேட அவதானத்தைச் செலுத்திக் கற்பிப்பதன் மூலமும் நாளடைவில் இந்நிலைமையை மாற்றியமைக்கலாம்.

உடற் குறைபாடுடைய பிள்ளைகள்

ஒரு பிள்ளையின் உடலில் குறைபாடு இருக்குமானால் அது அப்பிள்ளையின் கற்றல் திறனைப் பாதிக்கும். வகுப்பறைக் கற்றல் சந்தர்ப்பங்களின் போது துலங்கலைக் காட்டவில்லை என்று சொன்னால், அவர்கள் கற்பதற்கு இடர்ப்படுகின்றார்கள் என்பது தான் அர்த்தம். உடற் குறைபாடுகள் சிறிதாக இருக்கும் போது இனங்கண்டு கொள்வது கடினம். பார்வை, கேள்விக் குறைபாடுடைய பிள்ளைகள் வாசிப்பதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்கக் கூடும். இதே போல் பேச்சுக் குறைபாடுடைய பிள்ளைகளும் வாசிப்பதில் மந்த நிலையையே காட்டுவர். சமூகமயமாதலுக்கு பின்னிற்கும் பிள்ளைகளும் மனவெழுச்சி பிரச்சினையுள்ள பிள்ளைகளாக இருப்பர்.

ஐ. நா. கல்வி விஞ்ஞான கலாசார தாபனத்தின் (யுனெஸ்கோ) வெளியீட்டில் பிள்ளைகளைப் பற்றி பின் வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “குறைபாடுள்ள சகல பிள்ளைகளுக்கும் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை இருக்கின்றது. சொந்த வீட்டில் வாழ்ந்து கொண்டு பெற்றோர்களின் அன்புடனும் பாதுகாப்புடனும் தனது சமுதாயச்

சூழலிலேயே இப்பிள்ளைகளுக்கு கல்வியினை வழங்க வேண்டும். கல்வி பெற்று புரணத்துவம் அடைந்த நற்பிரசையின் பொறுப்புக்களையும் உண்மைகளையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்காக அவர்கள் சிறந்த முறையில் சீராக்கப்படல் வேண்டும்” இதன் மூலம் சகல உடற்குறைபாடுடைய பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி அவசியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

கேள்வி பார்வைக் குறைபாடுடைய மாணவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை வைத்திய பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தி சிகிச்சை பெற வழியேற்படுத்துவதும், கேட்டல் பார்வைக்குரிய கருவிகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதும் இவர்கள் தொடர்பாக எடுக்கக்கூடிய விசேட நடவடிக்கைகளாகும்.

அசாதாரண நிலைமையாக இருப்பின் கேட்டல், பார்வைக் குறைபாடுடையவர்களுக்கென விசேட பாடசாலைகளுள்ளன. அவற்றுக்கு அவர்களை அனுமதிக்கலாம். அங்கு அப்பிள்ளைகளுக்கு விசேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களினால் விசேட முறையின் மூலம் கல்வி பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். விசேட பாடசாலைகளில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிறிது காலத்தில் மொழிக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்துகொண்டபின் சாதாரண பாடசாலைகளில் சேர்ந்து கற்கலாம். கேள்வி, பார்வை உபகரணங்கள் கிடைக்கப்பெற்றதும் சாதாரண பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து கற்பதில் சிரமமிருக்காது.

பேச்சுக் குறைபாடுடைய மாணவர்கள்

சில மாணவர்கள் சில வேளைகளில் கதைப்பதற்கு விருப்பமின்மையைக் காட்டுவர். இவர்கள் கதைப்பதற்கு சிரமப்படுவர். கற்பதற்கான மொழியைக் கற்பதற்கு இடர்ப்பாடுகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். அல்லது விசேட உதவி தேவைப்படும் ஒரு பகுதியினர் ஆகின்றனர்.

கொன்னுதல், ஒரே சொல்லை மீண்டும் மீண்டும் உச்சரித்தல், இயற்கைக்கு மாறாக கண் இமைகளை அடிக்கடி மூடுதல், தொடர்ச்சியாக அமைதி பேணுதல், பேசுவதற்கு விருப்பமின்மை, கதைக்கும் போது வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்த முடியாது முகபாவனையில் இடர்ப்பாடுகளைக் காட்டுதல் போன்ற விடயங்களை வகுப்பறையில் மாணவரிடையே அவதானிப்பதன் மூலம் இத்தகைய பேச்சுக் குறைபாடுடைய மாணவரை இனங்கண்டு கொள்ளலாம்.

பெற்றோரை அழைத்து ஆலோசனை கூறுதலும், இத்தகைய மாணவரை வைத்திய சிகிச்சைக்கு உட்படுத்துவதும், பேச்சுக் குறைபாடுடைய மாணவரை தனித்து விடாமல் விசேட கவனம் செலுத்துவதன் மூலமும் இம்மாணவனின் பேச்சை பொறுமையோடு கேட்டலும் அவர்களின் தேவைகளை இயன்றளவில் நிறைவேற்றுவதும், குழுவேலை, விளையாட்டு போன்ற விடயங்களில் கூடுதலாக ஈடுபடச் செய்வதும் இவர்களுக்கு வழங்கக்கூடிய விசேட நடவடிக்கைகளாகும்.

உடற்குறைபாடுடைய மாணவர்கள்

விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகளில் மற்றொரு வகையான உடற்குறைபாடுடைய மாணவர்களையும் நாம் வகுப்பறையில் சந்திக்க நேரிடும். விபத்து, விசநோய் போன்ற நோய்களாலும் இத்தகைய உடற் குறைபாடுகள் ஏற்படலாம். இவர்கள் உடம்பலவீனமும் அடிக்கடி மனவெழுச்சிகளால் பாதிப்படையக் கூடியவர்களாகவும், உடல் சமநிலை அற்றவர்களாகவும் இயக்கத் தொழிற்பாடுகளில் பலவீனத்தைக் காட்டுபவர்களாகவும் காணப்படுவர். இத்தகைய இலட்சணங்கள் காணப்படுவதைக் கருத்திலெடுத்துக் கொண்டால் இவர்களும் விசேட உதவி தேவைப்படும் மாணவர் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

இவர்களுக்கு விசேட ஆசனங்களை வழங்குவதன் மூலமும் உடல் சமநிலை அற்ற மாணவர்கள் நடமாடும் போது கவனித்தல், மற்ற மாணவர்கள் இவர்களுக்கு தன்னிச்சையாக உதவுவதற்கு பயிற்றுவித்தல், இவர்களின் செயல்பாடுகளை மெச்சுதல், மற்ற மாணவர்களைக் கொண்டு பாராட்டுதல், இவர்களுக்குரிய விசேட உபகரணமிருப்பின் அதனை வகுப்பறைக்கு கொண்டுவரச் சொல்லுதல் என்பன இவர்கள் தொடர்பாக எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளாகும்.

சன்னி நோய் ஏற்படும் பிள்ளைகள்

வகுப்பறையில் மிக அரிதாகக் காணப்படக்கூடிய மற்றொரு நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட மாணவர்களையும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கும். இது சன்னி நோய் அல்லது வலிப்பு நோயாகும். அடிக்கடி இந்நோய் ஏற்படுவதிலிருந்து இத்தகைய நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை இனங்கண்டு கொள்ளலாம். இந்நோய் நிலமைகளின்போது ஆசிரியர் கலவரப்படாது நிதானத்துடனும் அமைதியுடனும் நடந்துகொள்வது முக்கியமாகும். மாணவர்களையும் கலவரப்படாது கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்நோய்க்குரிய முதலுதவி எதுவென அறிந்து வைத்திருப்பதுடன், பெற்றோரை வரவழைத்து ஆலோசனை வழங்கி வைத்தியசாலைக்குச் செல்ல வழிகாட்ட வேண்டும்.

இலங்கையில் இத்தகைய மாணவருக்கென விசேட பாடசாலைகளுள்ளன. இவை அரசாங்கப் பாடசாலைகளாகவும் உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளாகவும், சர்வதேச தொடர்புடைய தன்னிச்சையான நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் பாடசாலைகளாகவும் உள்ளன. இப்பாடசாலைகளில் பலதரப்பட்ட குறைபாடுடைய மாணவர்களுக்குரிய விசேட உதவியும் விசேட கல்வியும் வழங்கப்படுவது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

மேலும் மந்த புத்தியுள்ள மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கென ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டு வருவதுடன், இத்தகைய மாணவர்களுக்கென தனியார் நிறுவனங்களாலும் மதச்சார்புடைய நிறுவனங்களாலும் விசேட பாடசாலைகள் நடைபெறுகின்றன. பெற்றோரை அழைத்து ஆலோசனை வழங்கி இத்தகைய பாடசாலைகளுக்கு இத்தகைய மாணவரை அனுமதிப்பது பொருத்தமானதாகும்.

பிழையான சீராக்கம் பெற்ற பிள்ளைகள் 01

விசேட உதவி தேவைப்படும் மற்றொரு வகையான பிள்ளைகள் பிழையான சீராக்கம் பெற்ற பிள்ளைகளாகும். சாதாரண முறையில் சீராக்கம் பெற்ற பிள்ளைகளே இந்த வகையில் அடங்குவர். இவர்களும் குறைபாடுடைய மாணவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் சமுதாயத்துடன் பொருத்தப்படாடடையாதவிடத்து இவர்களது நடத்தைகள் இவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தீங்கு விளைவிப்பதாக இருக்கும். எனவே இத்தகைய பிழையான சீராக்கத்திற்குரிய காரணங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது ஆசிரியரது கடமையாகும்.

ஒரு பிள்ளையின் உளவியல் தேவை நிறைவேற்றப்படாவிட்டால், அதை மறைமுகமாக நிறைவுசெய்ய முயற்சிக்கின்றனர். பரம்பரைக் காரணிகளும் பிழையான சீராக்கத்தின் மீதும் உளத்துக்கு தீங்கு விளைவித்தலிலும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது என உளவியலாளர் கருதுகின்றனர்.

பிழையான சீராக்கம் பெறுவதற்கு சமூகக் காரணிகளும் காரணமாகின்றன. குறிப்பாக ஒரு பிள்ளைக்கு பெற்றோரினதும் குடும்ப அங்கத்தவர்களினதும் அன்பும் வழிகாட்டலும் தண்டனைகளும் பாராட்டுதல்களும் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் அளிக்கப்படாவிட்டால் பிள்ளைகள் நெருக்கு வாரத்துக்கு உள்ளாகின்றனர் என்பது பரிசோதனைகளின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. சில குடும்பங்களில் அறநெறிப் பண்புகள் மிகத் தாழ்நிலையில் இருப்பதும் பிள்ளைகளின்மீது அதிக கவனம், கட்டுப்பாடு, பாதுகாப்பு தொடர்பாக மிக இறுக்கமான போக்கைக் கடைப்பிடிப்பதும் பிள்ளைகள் பிழையான சீராக்கம் பெற காரணமாகின்றது. பிள்ளை வாழும் சூழலில் நடைபெறும் தீய செயல்களும் பாடசாலை, வீடு என்பவற்றிலே வழங்கப்படும் அறநெறிப் பெறுமானங்களிடையே காணப்படும் வேறுபாடும் பிள்ளை பிழையான சீராக்கம் பெற வழி வகுக்கின்றது.

உடற்குறைபாடு காரணமாக அடைய வேண்டியதை அடைய முடியாமல் போவதும், விளையாட முற்படும்போது அதற்கு உடற்குறைபாடு இடமளிக்காததாலும் பிள்ளை மனக் குழப்பமடைந்து பிழையான சீராக்கத்திற்குட்பட இடமளிக்கின்றது.

சமுதாயத்தில் ஏற்படும் விரைவான சமூகமாற்றமும் பிழையான சீராக்கம் பெற வழிசமைக்கின்றது. பாரம்பரிய கலாசாரம், சீரழிந்து குடும்ப அமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதும், இளையோர், முதியோர் பெறுமானங்கள் முரண்படுவதும், சனத்தொகைப் பெருக்கம், குடும்ப அங்கத்தவர் தொகை அதிகரிப்பு, பெற்றோர் தொழிலுக்கு செல்லுதல், பொருளாதார தாக்கம் என்பனவும் பிள்ளைகள் பிழையான சீராக்கம் பெற காரணமாகின்றன.

இத்தகைய பிள்ளைகளுக்கு ஆசிரியரே நண்பராகவும் வழிகாட்டுவராகவும் தாயாகவும் தந்தையாகவும் ஆலோசகராகவும் செயற்பட்டு அன்பையும், ஆதரவையும் வழங்குவதன் மூலம் இத்தகைய பிள்ளைகளைச் சரியான வழிக்கு கொண்டுவர முடியும்.

பிழையான சீராக்கம் பெற்ற பிள்ளைகள் - 02

விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகளுள் பிழையான சீராக்கம் பெற்ற பிள்ளைகளும் அடங்குவர். வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பிழையான சீராக்கத்திற்குரிய நடத்தையைப் பிள்ளைகள் வெளிக்காட்டுவர். இதை அவதானித்தவுடன் அவசரப்பட்டு பிழையான சீராக்கம் பெற்ற பிள்ளை என்ற முடிவுக்கு வரக்கூடாது. அதிக முரட்டுச் சபாவம், தாழ்வுச் சிக்கல், சொத்துக்கும் மற்றவருக்கும் தீங்கு விளைவித்தல், மனவொழுக்க சலனங்களை அடிக்கடி வெளிக்காட்டுதல், தனிமையில் பேசி சிரித்து மகிழ்தல், நகங்கடித்தல், விரல் சூப்புதல், படுக்கையில் சலம் கழித்தல், இலகுவான மனக் குழப்பம் அடைதல் முதலிய நடத்தைகள் நீண்ட காலத்திற்கு காணப்படுமாயின் இப் பிள்ளைகள் பிழையான சீராக்கம் பெற்றவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

இத்தகைய பிள்ளைகளின் நிலமைக்கு காரணத்தை அறிந்து மிக அவதானமாக இருப்பதுடன் பெற்றோரை அணுகி வைத்திய பரிசோதனைக்குட்படுத்த வேண்டியதவசியமாகும். விநோதமான செயற்பாடு மற்றும் கற்றலை மகிழ்ச்சிகரமானதாக வழங்குவதன் மூலம் இத்தகைய நிலமையை சீராக்கலாம்.

நெறி பிறழ்ந்த பிள்ளை

பிழையான சீராக்கத்தின் முரட்டுச் சபாவத்தால் குற்றங்கள் இழைப்பதற்கு தூண்டப்பட்டுள்ள பிள்ளைகளைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்போம். இவர்களையே நெறி பிறழ்ந்த பிள்ளை என அழைப்போம். இவர்களும் விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகளாவர். நெறி பிறழ்வு என்பது நடத்தை பற்றிய ஒரு பிரச்சினையாகும். நாட்டின் சட்ட திட்டங்களுக்கு எதிராக செயல்படுதலே நெறிப் பிறழ்வின் முக்கிய பண்பாகும்.

நெறிப் பிறழ்விற்கு சமூகக் காரணிகள், பொருளாதார காரணிகள், தனியார் காரணிகள், சூழல் காரணிகள், உளவியல் காரணிகள் ஆகியன காரணமாக அமைகின்றது.

வகுப்பறையில் சிறந்த ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதும், இப்பிள்ளைகள் மீது கடும்கவனம் செலுத்துவதும், தேவையான அன்பு, பாதுகாப்பு என்பவற்றை வழங்குவதன் மூலமும், விளையாட்டு, பேச்சு, இலக்கியப் போட்டிகளை வழங்குதல் என்பவற்றின் மூலமும் இவர்களைச் சீரான வழிக்குக் கொண்டுவரலாம்.

மனித சமுதாயத்தின் எதிர்கால நட்சத்திரங்களே இன்றைய சிறுவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஒரே தன்மையானவர்களாக இல்லை. இவர்களில் சாதாரண நிலைக்கு மாறாக அதிக திறமையைக் காட்டும் பிள்ளைகளும் கற்றலில் பிரச்சினையை, இடர்ப்பாட்டினை எதிர்நோக்கும் பிள்ளைகளும், உடல் ரீதியான குறைபாடுடையவர்களும், நடத்தைக் குறைபாடு உள்ளவர்களும் உள்ளனர். இவர்களும் தமது சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களே. குறைபாடுள்ளவர்கள் என்று இவர்களை ஒதுக்கிவிட முடியாது. இவர்களுக்கு சாதாரண பிள்ளைகளுக்கு கிடைக்கும் அனைத்தும் கிடைக்க வேண்டும். இவற்றை இவர்களுக்கு வழங்குவதில் பெரும்பங்கை பாடசாலை வகிக்கின்றது. இப் பிள்ளை தொடர்பாக கூடுதல் கவனமும் அக்கறையும் செலுத்த வேண்டியது ஆசிரியர்களே. இவர்களையும் தமது அன்புச் செல்வங்களாக கருதி பலரும் மதிக்கத்தக்கவர்களாக உருவாக்க வேண்டியது ஆசிரிய உள்ளங்களின் பொறுப்பாகும்.

துணை நூல்கள் :

1. விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகள் - 1 தே. க. நிறுவகம்
2. விசேட உதவி தேவைப்படும் பிள்ளைகள் - 2 தே. க. நிறுவகம்
3. மகிழ்ச்சிகரமான கற்றல் - G.T.Z. வெளியீடு
4. வான்மை விருத்தி - G.T.Z. வெளியீடு

உலகமயமாதலில் இந்துசமயக் கல்வி

என். எஸ். வாசீகன
ஆய்வு மாணவர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
இந்தியா

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் சூரியன் அஸ்தமிக்காத சாம்ராச்சியத்தைக் கொண்டிருந்த சென்ற நூற்றாண்டின் முன் அரைப்பகுதி உலக மயமாதலின் முதற்கட்டம். இன்று அமெரிக்க மேலாதிக்கவாதத் தலைமையிலான உலகமயமாதலின் இரண்டாம் கட்டம் நடைபெறுகிறது.

உலகம் ஒரு கிராமம் போல் சுருங்கி விட்டதாம், தகவல்தொடர்பு வலைப்பின்னலினால் உலகின் எந்த மூலையுடனும் கணப்பொழுதில் உறவாட முடிகின்றதாம்.

ஆயினும், அருகில் இருப்பவருடன் உறவாடுவதில்தான் பல்வேறு சிக்கல்கள், அடையாள அரசியல் ஒவ்வொருவரையும் தனியுலகாக ஆக்கி, அருகில் இருப்பவரை 'மற்றவர்' ஆக்கி, மோதவிட்டுப் பிரித்தாள் கிறது.

இந்தப்பிளவுபடுத்தலை 1920களில் இந்துத்துவ மத அடிப்படை வாதத்தைத் தோற்றுவித்து பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் அன்றைக்கே ஆரம்பித்து வைத்தது. ஆப்கானிஸ்தானில் இஸ்லாமிய அடிப்படை வாதத்தைத் தோற்றுவித்த அமெரிக்க மேலாதிக்கவாதம் சோஷலிஸத்தைக் குழிதோண்டிப் புதைக்க எத்தனித்து, இன்று அந்தக் குழியில் தானே வீழ்ந்து அழிந்து கொண்டிருக்கிறது.

உலகமயமாதலின் ஒரு வெளிப்பாடாக கிறிஸ்தவ அடிப்படை வாதம் உலகெங்கும் பல்வேறு ஊடுருவல்களுக்கு வழி தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. இலங்கையின் பௌத்த அடிப்படைவாதம் தெற்காசிய அமைதிச் சூழலை நாசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

இவற்றுக்கு எதிராக இஸ்லாமிய - கிறிஸ்தவ விடுதலை இறையியல், இந்து - பௌத்த விடுதலை நெறி என்பன மக்களை ஒன்றபடுத்தி அதிகாரத்துவத்துக்கும் அடக்குமுறைக்கும் அனைத்து வகை அநீதிகளுக்கும் எதிராகப் போராட அறைகூவி வருகின்றன.

எந்தக் காலத்தையும் விட இன்று மதம் ஒவ்வொன்றும் இரண்டாகப் பிளவுபட்டுள்ளன. அதிகாரத்துவ சக்திகளாக ஆதரவான அடிப்படைவாதமும், மக்கள் நலநாட்ட விடுதலை நெறியும் (விடுதலை இறையியலும்) ஒவ்வொரு மதத்திலும் காணத்தக்கன.

இத்தகைய சூழலில் மதக் கல்வியைக் கோயில் களிடம் ஒப்படைத்து விழுமியக்கல்வியைத் தனியாக நடாத்துதல் சாத்தியமற்ற ஒன்று. இதன் கேடான பக்கங்களை இன்று இந்தியா அனுபவிக்கின்றது. பாடசாலையில் சமயக்கல்வி வெறும் மூடநம்பிக்கைகளுக்கு அப்பால் சமூக இயக்கப்போக்குகளுடன் சமய வளர்ச்சியை வழங்குவதாக உள்ளது. ஒப்பியல் சமயக் கருத்தியலை வளர்த்து சமூக நல்லிணக்கத்துக்கு வித்திட முடிகின்றது.

அதிகாரத்துவ நிறுவனம் என்பதாக மட்டும் இன்று மதத்தைக்கணிப்பிட முடியாது. அதிகாரத்தரப்பினதும் மக்களினதும் மதங்கள் எனத்தெளிவாகப் பிளவுபட்ட இன்றைய நிலையில் மதம் குறித்த மறுபரிசீலனை அவசியப்படுகிறது. மக்களின் மதத்தையே

கல்விப்புலத்தின் பிரதான அம்சமாக முன்னிறுத்திப் பல்வேறு சமூகங்களிடையே நல்லிணக்கத்தை வளர்த்தல் இன்று அவசிய அவசரப் பணியாக உள்ளது.

அந்தவகையில் மதங்களில் ஊடறுத்து இயங்கும் இனக்குழுப் பண்பை அடிப்படையாக இனங்காணும் புதிய பார்வை அவசியப்படுகின்றது. மக்களைப் பிளவுபடுத்தும் உலமயமாதலின் கேடான அசம்சத்தைக் களைந்து, ஒப்பியல் சமய நோக்கை விருத்திசெய்து, பலமான ஐக்கியத்தை மக்களிடையே கட்டியெழுப்ப இந்த இனக்குழுப்பண்பு சார்ந்த நோக்கைப் பிரயோகிக்கமுடியும்.

இனக்குழுப் பண்பை மிகமிக அதிகளவில் கொண்டிருக்கும் இந்துசமயம் குறித்த கற்றல் இந்த அம்சத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையதாகும்.

1. பரம்பொருளும் ஒரு கடவுட் கோட்பாடும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சைவ சமயம் ஒரு கடவுட் கோட்பாடு தொடர்பான பிரச்சனையை முகங்கொள்ள நேர்ந்தது. ஒரு கடவுளையன்றிப் பல கடவுளரைக் கொண்டிருக்கும் சைவ சமயத்தை ஒரு மதமாகக் கருத முடியாதென்றனர் கிறிஸ்தவப் பரப்புரையாளர்கள்.

பதியை முன்னிலைப்படுத்துவது சைவ சித்தாந்தம்; அதனை முன்னிறுத்திய ஆறுமுகநாவலர், தன்னிகரற்ற அந்தப் பதி ஒரு கடவுட் கோட்பாட்டுக்கு உரியதுதான் என எதிர் விவாதம் மேற்கொண்டார். ஐரோப்பியச் சிந்தனை முறைப்படி சைவ சமயத்துக்கு மத நிறுவன வடிவங்கொடுக்கும் முயற்சியாக இதனைக் கருதலாம்.

இந்தியச் சிந்தனை மரபுப் பிரகாரம் இதற்கான அவசியம் எதுவும் இருப்பதில். ஒரு கடவுட் கோட்பாடல்லையெனில் மதமாக முடியாது எனச் சட்டம் போட எவருக்கும் உரிமை கிடையாது. சொந்தப் பண்பாட்டைக் காப்பதற்கு நாவலர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கையை மதிப்பதுடன் அமையலாம். இங்கே பரம்பொருள் (முழு முதற் கடவுள்) எனும் கோட்பாடுதான் சமூகத்தின் இயக்கு சக்தியாக விளங்கியிருக்கின்றது. ஒரு கடவுட்கோட்பாட்டுக்கான சமூகப் பின்னணி இங்கில்லை.

பல கடவுள்களை ஏற்பதுடன் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் முழு முதற்கடவுள் வலியுறுத்தப்படுவது இந்திய மரபாகும். சிவன், விஷ்ணு, சக்தி என்போர் அத்தகைய முழு முதற்கடவுள்களாவர். இந்தக் கடவுள்களை வழிபடுவோர் அனைவரும் இன்று பொதுவாக இந்து சமயத்தவர் எனக் கணிக்கப்படுகின்றனர். வைதீகநெறி, சனாதன தர்மம் என இவை முன்னரும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்டவை தாம் என்பது கவனத்திற்குரியது. ஆதி சங்கராச்சாரியார் “ஷண் மார்க்கம்” என ஆறு மதங்களை இவ்வாறு ஒரு நெறிக்குரியனவாக வகுத்தார். திருச்சி மலைக் கோயில் அதே சமகாலத்தில் இந்த ஆறு கடவுள்களையும் ஓரிடத்தில் சித்திரித்துள்ளமை கவனிப்புக்குரியது. (மேலதிக மூன்று முழுமுதற் கடவுள்களான கணபதி, சுப்பிரமணியர், சூரியன் ஆகியோர் சைவம், வைணவம், சாக்தம் போன்ற சமயங்களினுள் சிறு தெய்வங்களாக ஆகிவிட்டனர்).

நிலவுடைமைச் சமூகம் மேலாண்மை பெற்ற கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் சங்கரர் இவ்வாறு இந்து சமயத்தை வடிவப்படுத்தியிருந்தார். இந்து சமயம் என்று ஒரு மதமில்லை. சைவம் - வைணவம் - சாக்தம் என்பனவே இயங்குகின்றன எனச் சொல்வோருள். இந்து சமயத்துக்கான பொது இழையொன்றுடாக இந்த உட்பிரிவுகளைனத்தும் ஒன்றுபட்டு இயங்கும் பாங்கை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை; அல்லது புரிந்து கொள்ள விரும்புவதில்லை.

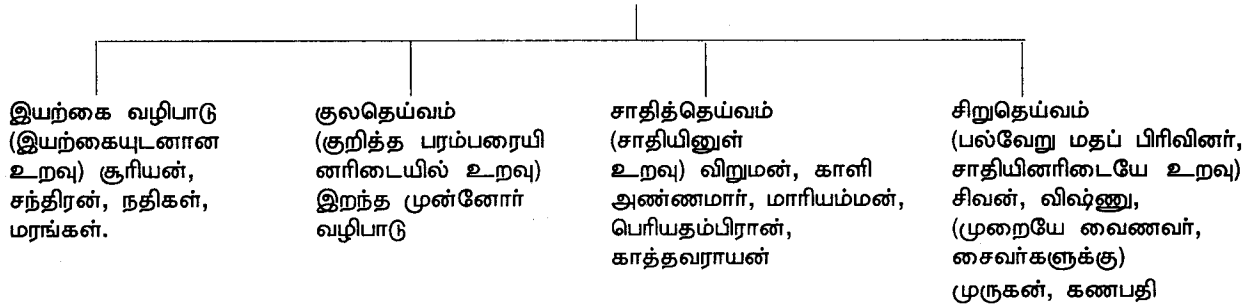
அதிகாரத்துவச் சமூகத்துக்குரியதான பரம்பொருள் (முழுமுதற் கடவுள்) ஒன்றுடன் புராதன பொதுவுடைமைச் சமூகத்துக்கான இயற்கை வழிபாட்டுக் கடவுள்களையும் மற்றும் குலக் கடவுள் - சாதக்கடவுள் - சிறு தெய்வங்கள் என்பவற்றையும் ஒரேவேளையில் கொண்டிருப்பது இந்து சமயத்தின் பொதுப்பண்பு. சிவன் சைவர்களுக்குப் பரம்பொருள். வைணவர்களுக்கு மூன்றாம் நிலைக்குரியவரான ஒரு சிறுதெய்வம். அவ்வாறே விஷ்ணு

வைணவர்களுக்கு முழுமுதற் கடவுளாயினும் சைவர்களுக்கு இரண்டாம் நிலைக்கடவுளே. (சைவர்கள் விஷ்ணுவுக்குக் கொடுத்திருக்கும் இடத்தைவிடவும், சுடலைப்பொடி பூசிக்கூத்தாடும் பித்தரான சிவனுக்கு வைணவர்கள் கொடுத்திருக்கும் இடம் கீழானது. தவிர, வெவ்வேறு நிலையில் போற்றப்படுகிற குலக்கடவுளரைச் சிறுதெய்வம் என அடையாளப்படுத்துவதைவிட, மாற்று நெறியினருக்குச் சிறுதெய்வங்களாகவுள்ள சிவன் - விஷ்ணு ஆகியோரைச் சிறுதெய்வம் எனக்கொள்ளுதலே கூடுதல் பொருத்தம்).

மாறாக, ஆறு சமயங்களது கடவுள்களைப் பெருந்தெய்வங்கள் எனவும் நாட்டார் தெய்வங்களைச் சிறு தெய்வங்கள் என்றும் குறிப்பிடுவது மரபாக ஆகியுள்ளது. இது அடிப்படையில் தவறானதாகும். பரம்பொருள் கோட்பாட்டுக்குள் நாட்டார் சமயங்கள் உட்படும் அவசியமில்லாதன. அவற்றுக்கான ஆகம விதிகள் போல்வன நாட்டார் சமயத்துக்கும் கிடையாது; அந்தந்தச் சமூகம் ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கான வழக்காறுகளுடன் சடங்காச்சாரங்களைக் கொண்டு வழிபாட்டைப் பின்பற்றும். அத்துடன் பரம்பொருள் கோட்பாட்டு அறுவகைச்சமயங்கள் ஆன்மீகத் தலைமைக்குத் தனியே பிராமணரை வலியுறுத்துவது போலன்றி நாட்டார் சமயம் பூசகரை மேலான சாதியினுள் தேடவேண்டியதில்லை. இந்து சமய உருவாக்கத்தில் நாட்டார் சமயங்களுக்கும் பங்குண்டு; அதேவேளை, இந்து சமயத்தின் ஒவ்வொரு சமயப் பிரிவினருள்ளும் ஆகம முறைக்கு வெளியே சமாந்தரமாய்ச் சுதந்திர வழக்காறாக நாட்டார் சமயம் இயங்கி வருகின்றது. ஆகம முறையோடு எவ்வகையிலும் தொடர்பற்றுச் செயற்படும் நாட்டார் தெய்வங்களைச் சிறு தெய்வங்கள் என்பது பொருத்தமற்றதாகும். இந்து சமயத்தின் அதிகாரப்படிநிலை இறக்கத்துக்குரிய மரபுக்குப் புறம்பாகச் சமதள மக்களிடையிலான உறவைப் பேணுவதாக நாட்டார் சமயம் துவங்குகிறது. அது புராதன பொதுவுடைமைச் சமூக நடைமுறைகளின் தொடர்ச்சியாகும்.

அந்தவகையில் இந்துசமயம் என்பதை இயற்கையோடு இயைந்த புராதன பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்முறையும் ஏற்றத்தாழ்வான அதிகாரத்துவ வாழ்முயுமுடைய பல்வேறு சமூக உறவு ஊடாட்டங்களை வெளிப்படுத்துவதான கூட்டுச் சமூக மதமெனக் கொள்ளலாம். அத்தகைய உறவு நிலைகளைக் குறிக்கும் கடவுளர் படிநிலையை கீழ்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.

பரம்பொருள் - சிவன் - விஷ்ணு, சக்தி
(அதிகாரத்துவ சமூக உறவுக்குரியது)

ஒரு கடவுட்கோட்பாடு யுத - கிறிஸ்தவ - இஸ்லாம் ஆகிய மதங்களை வழங்கிய செமிட்டிக் இனத்தின் பங்களிப்பாகும். மோசஸ் கி.மு. 1200ஆம் ஆண்டில் யூதர்களது பல கடவுளாலிருந்து யெஹோவா எனும் யுத்தக் கடவுளைத் தனித்தெடுத்து ஒரேயொரு கடவுளாக முன்னிறுத்தினார். சொந்த மண்ணிலிருந்து விரட்டப்பட்டுப் புலப்பெயர்வுக்குள்ளான அல்லற்பட்ட யூத சமூகத்தின் தவிர்க்கவியலாத ஒரு நிர்ப்பந்தக் கட்டமாக அது அமைந்திருந்தது. வீரியம்மிக்க ஒரு கடவுள் முன்னிறுத்தப்பட்டதும் ஏனைய கடவுள்கள் இல்லாதொழிந்தனர். அல்லது வெறும் தேவதைகளாகக் கருதப்பட்டனர். ஒரு கடவுள் மட்டுமே வழிபடத்தகுதியான அனைத்தும் வல்லவர் எனக்கண்டறிந்த செமிட்டிக் இனம் ஏனைய கடவுள்களை இவ்வழியில் அரங்கிலிருந்து நீக்கிக்கொண்டது.

திராவிட ஆரியக் கலப்பில் உருவான இந்திய மத வலாறு இந்து சமயத் தோற்றத்துக்கு வழிசமைத்திருந்தது. இந்தக்கலப்பின் விசேடத்த பண்பே பல கடவுளருடன் பரம்பொருள் ஒன்று சமாதான சகசீவனம் நடத்த ஆற்றுப்படுத்தியிருந்தது. அத்தகைய இயக்கவிசை எவ்வாறு வாய்த்தது என்பது தனித்து நோக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. இங்கு ஒரு கடவுட்கோட்பாட்டிலிருந்து பரம்பொருள் கோட்பாடு எவ்வகையில் தனித்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது என்பது மட்டுமே வலியுறுத்தப்படச் சாத்தியமுண்டு.

2. கடவுள் - தோற்றங்களும் மாற்றங்களும்

செமிட்டிக் இனத்துக்கான யூத, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாம் மதங்கள் ஒரு கடவுள் (மட்டும்) உள்ளமையை வலியுறுத்துவன. அந்தக் கடவுள் இறைதூதர்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியதாக நம்பப்படும் (முறையே) பைபிளின் பழைய ஏற்பாடு, பைபிளின் புதிய ஏற்பாடு, திருக்குர்ஆன் என்பன அந்த மதங்களின் புனித நூல்கள் ஆகும். அதன் அடிப்படையில் வழிபாடு இயற்றும் மதத்தலைவர் - வழிபாட்டு நிறுவனம் என்பன அந்த மதங்களுக்கான கட்டிற்றுக்கமான வடிவத்தை வழங்கும்.

இவ்வாறு குறித்த ஒரு கடவுள், ஒரு தீர்க்கதரிசி, மதத்தைவருடனான வழிபாட்டு நிலையம் என்பன கட்டமைக்கப்பட்டில்லாத இந்து சமயம் ஒரு மத நிறுவனமல்ல என்பது ஐரோப்பியச் சிந்தனை முறை. மாறாக, சமூக அமைப்பைக் கட்டிற்றுக்கமா அமைத்து, மதவடிவத்தில் நெகிழ்வுப் பண்பு பேணுதல் இந்திய வாழ்முறைக்குரியது. அதன் பேறாக பரம்பொருள் ஒன்றின் இருப்பை ஏற்றுப் பல்வேறு கடவுள்களை அனுமதிப்பதான இந்துசமய வடிவத்தைக் கண்டடைந்துள்ளது. இந்தியச் சிந்தனை மரபு.

கடவுள் பற்றி ஒவ்வொரு சமூகமும் தனக்கேயுரிய சிறப்பான பார்வையைக் கொண்டிருக்கும். அது காலமாற்றத்துடன் பல்வேறு மாற்றங்களைப் பெற்று வளர்ந்துவரும் கருத்தியலாக உள்ளது. ஒரு மத அமைப்புக்குட்பட்ட ஒவ்வொருவரதும் கடவுள் தனித்தனி இயல்புடையதாக இருக்கும். தன்னை நம்புகின்ற அனைவருக்கம் ஒரே தோற்றம் காட்டும் ஒற்றைப்படடைத்தன்மையில் கடவுள் பற்றிய கருத்துக்கள் இல்லை. தனி ஆள் எண்ணக்கருத்திராமையு ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கடவுளைக்கட்டமைக்கும் நிலையே நிலவுகின்றது.

இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னர் (கி.மு. 3,000) சிந்துவெளிப் பண்பாட்டில் யோகநிலைக்கடவுள் - லிங்கம் - பெண்தெய்வம் என்பன கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவை இந்து சமய முன்னோடிகளாகக் கருதப்படுவன.

யோக நிலைக் கடவுள் சமணத்தின் ஆதிபகவன் (ரிஷப தேவர்) எனவும் கருதப்படுகிறது. ரிஷபம் (எருது) சிவனின் வாகனம் எனப்பின்னர் இந்து சமயமும் வலியுறுத்துவதை அறிவோம். சிவகதி என முத்திநிலையைச் சமணர் கொள்வர். அந்த யோகநிலைக் கடவுள் சமணத்துக்கும் சைவத்துக்கும் மூலமுதல்.

அந்த முதற் தீர்த்தங்கரைச் சமணர் விவசாயத்தையும் வணிகத்தையும் தொடக்கிவைத்தவர் எனக் கொண்டாடுகின்றனர். சமணத்தை இன்றைய வடிவில் கட்டமைத்த 23 ஆவது தீர்த்தங்கரரான மகாவீரர் வணிகத்தையே ஏற்றிப்போற்றினர். சைவர்கள் விவசாயத்தை முன்னிலைப்படுத்தினர்.

யோக நிலை சிவனுக்கும் சமணக் கடவுள்களுக்கும் (23 தீர்த்தங்கரர்களுக்கும்) பொது என்பது போலவே மகாவீரரின் சமகாலத்தவரான கௌதம புத்தருக்கும் உரியது. முதல் புத்தர் மான்களின் கூட்டத்தில் மத்தியில் இருப்பதாகக் கூறும் புத்தரின் ஜாதகக் கதை, யோகநிலைக் கடவுளை நினைவுபடுத்துவது, சைவர்கள், சமணர்கள், பௌத்தர்கள் ஆகிய அனைவரும் சிந்துச் சமவெளிப் பண்பாட்டின் சுவஸ்திக் சின்னத்தையும் புனிதமுடன் போற்றி வழிபட்டு வருகின்றனர்.

பௌத்தம், சமணம் ஆகிய அவைதீக மதங்கள் கி.மு. ஆறாம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றி வளர்ந்தவை. புத்தர் மறைந்து இருநூறு ஆண்டுகளின் பின்னர் அசோகச் சக்கரவர்த்தி பௌத்தத்துக்கான மத வடிவத்தை வழங்கி, உலகெல்லாம் பரவ ஆவன செய்தான். அப்போதே புத்தரது நிலைப்பாட்டுக்கு மாறானவடிவத்தில் அவர் கடவுளாக்கப்பட்டிருந்தார். பின்னர் வேறும் பல மாற்றங்களுடன் முற்றிலும் நிலவுடைமைச் சமூகத்துக்கான கடவுளாகப் புத்தர் மாறியிருந்தார்.

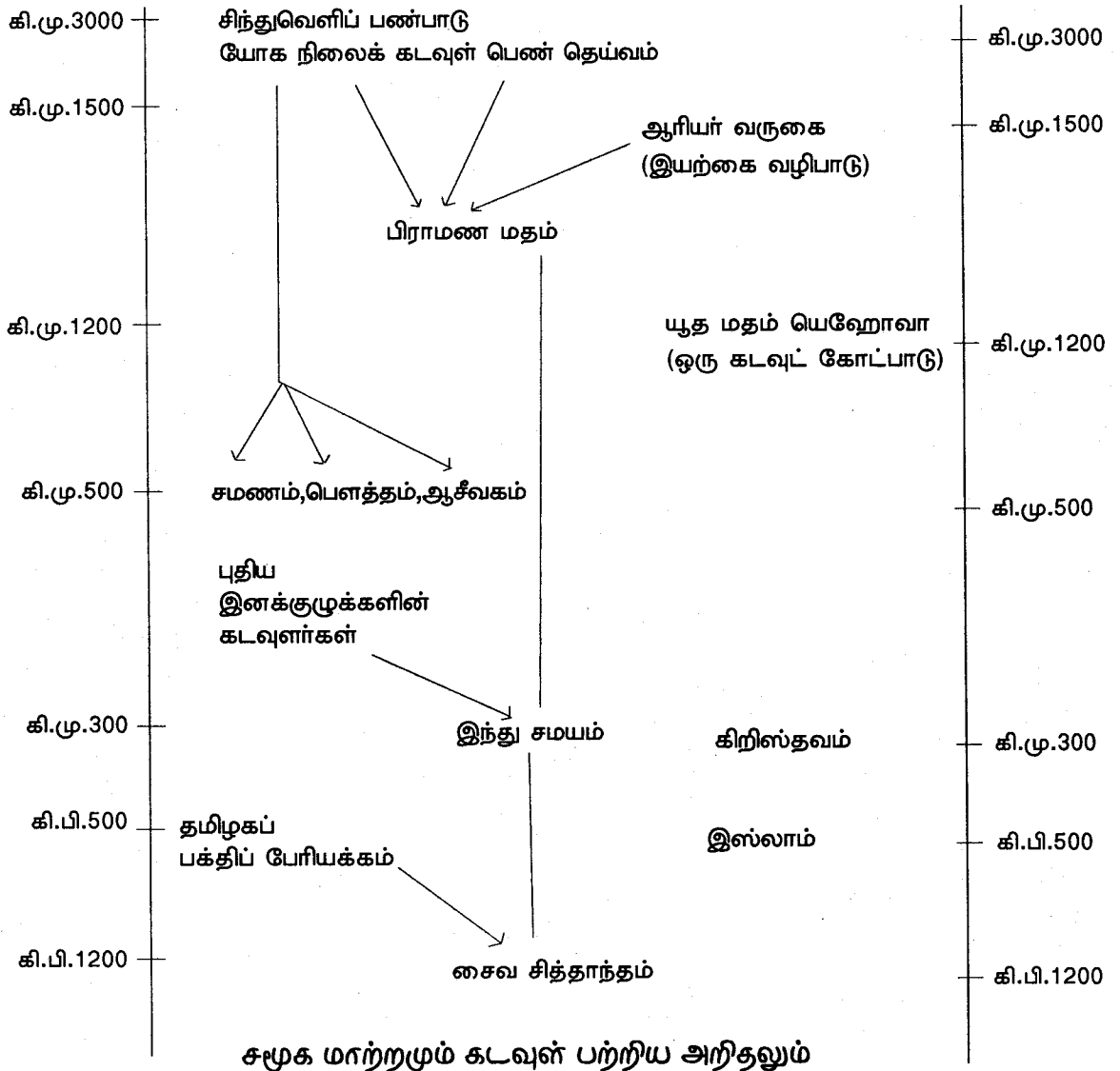
நிலவுடைமைச் சமூகத்துக்கான பரம்பொருள் நிலையடைந்த சிவன், விஷ்ணு ஆகியோர் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான (குப்தர் காலத்துப்) புதிய கடவுள்களாவர். சிவன் விஷ்ணு ஆகியோர்க்கான மூலக்கடவுள்கள் என முற்கால வடிவங்களுடன் சிற்சில அம்சங்களில் பொதுப்பண்பைக் காண்பதைக் கொண்டு, இவர்களின் புதுப்பொலிவைக் காணத்தவறலாகாது. இந்தச் சிவன், விஷ்ணு ஆகியோரின் பாட்டன், முப்பாட்டன் போன்றவர்கள் அவர்கள்.

இந்தப்புதிய கட்டத்தை அறுவகைச் சமயங்கள் (அவற்றின் இணைப்பாகிய இந்து சமயம்) வந்தடைந்தபோது முந்திய பிராமண மதம் பண்புரீதியான மாற்றத்துக்குள்ளாகிவிட்டது. சிந்துவெளிப் பண்பாடும் ஆரிய வேதப் பண்பாடும் இணைந்து உருவாகியது பிராமண

மதம். அது புதிய இனக்குழுக்களின் நாட்டார் சமயங்களுடன் இணைந்து பெற்ற மாற்றம் காரணமாக முற்றிலும் வேறுபட்ட வடிவிலான மத அமைப்பு இந்து சமயத்துக்கு வாய்ந்தது. வட இந்தியாவில் விஷ்ணுவுடன் இவ்வகையில் நாராயணர், வாசுதேவர், கிருஷ்ணர் எனும் வெவ்வேறு இனக்குழுக் கடவுள்கள் சங்கமித்து வைணவம் தோற்றம் பெற்றது. பக்தி எனும் கோட்பாட்டை அது வெளிப்படுத்தியது.

தெற்கில் பாசுபதம், கபாலிகர், வாமனர் போன்ற பல்வகைச் சிவ வழிபாடுகள் இணைக்கப்பட்டு சைவம் எழுச்சிபெற்றது. கொற்றவை வழிபாட்டைப் பேய் மகளிர் எனும் பெண் பூசகர் நிகழ்த்தும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலில், பேய்மகளாய்த் தன்னை உருவகித்த காரைக்காலம்மையார் இந்தச் சிவ வழிபாட்டு மாற்றத்துக்கு அடிகோலினார். பக்திக்கோட்பாட்டைப் பக்திப் பேரியக்கமாகப் பரிணமிக்கச் செய்யும் முதல் வித்தையும் காரைக்காலம்மையார் ஊன்றிவைத்தார். நான்கு நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் தமிழகம் சைவசித்தாந்தத்தின் வாயிலாகப் பதி எனும் ஒப்புயர்வற்ற கடவுட்கோட்பாட்டை உலகுக்கு வழங்கியது.

பதிக்கோட்பாட்டில் செமிட்டிக் இனக் கடவுட்கோட்பாட்டின் தரக்குறைவு இருப்பினும் இரண்டும் வேறுபட்டவை. ஆரியர் இந்தியாவினுள் நுழைந்து மூன்று நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் யூதர்களது யுத்தக்கடவுளான யெஹோவா ஒரு கடவுளுக்கான அந்தஸ்தைப் பெற்றார். அடிமைகளுக்கான கடவுளாக யேசுவால் காட்டப்பட்ட கடவுள், அவருக்குப் பின்னர் மூன்று நூற்றாண்டுகள் கடக்கப்பட்டதும் நிலப்பிரபுக்களுக்கான கடவுளாக மாற்றப்பட்டார். இனக்குழுக்களாகப் பிளவுபட்டுப் பின்னடைந்திருந்த அரேபியச் சமூக உழைக்கும் மக்களுக்கான கடவுளாக முன்னிறுத்தப்பட்ட கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டுகான முகமது நபியின் கடவுள், அவரது மறைவின் பின் 30 ஆண்டுகள் கடப்பதற்குள் அதிகாரத்தரப்புக்கான கடவுளாக மாற்றப்பட்டிருந்தார்.

3. சமூக மாற்றமும் கடவுள் பற்றிய அறிதலும்

ஒரு கடவுட்கோட்பாட்டை செமிட்டிக் மதங்கள் கண்டடைந்த போதிலும், பரம்பொருளும் பல கடவுளும் என்ற அமைப்பைக் கொண்டுள்ள இந்து சமயமே பதிக் கோட்பாட்டின் வாயிலாகக் கடவுள் என்பதற்கு உயர்நிலை விளக்கம் வழங்க முடிந்துள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்க ஒரு விடயமாகும். செமிட்டிகினத்தின் உச்ச நிலை மதமாகிய இஸ்லாம் தமிழகச் சிந்தனைப்புலத்தில் தாக்குறவு கொண்ட பின்னர் வெளிப்பட்டது சைவசித்தாந்தம். இஸ்லாம் குறித்து சித்தாந்தம் பேசாதபோதிலும் அதனது தாக்குறவு தன்னிகரில்லாப் பதி குறித்த கருத்து நிலையில் செல்வாக்குச் செலுத்தாமல் இருந்திருக்க முடியாது.

யூத - கிறிஸ்தவ - இஸ்லாம் ஆகியன கட்டறாக்கமான மத வடிவத்தை வகுத்து வழங்கினவே அன்றி, தத்துவார்த்த வலு பற்றி அக்கறை செலுத்தியனவல்ல. மதமும் தத்துவமும் இணைந்த வகையில் வெளிப்பட்ட சைவசித்தாந்தம், அந்த மார்க்கங்களையும் அறிந்த நிலையில் உருப்பெற்ற உயர்நிலைத் தத்துவமாக அமைந்துள்ளது. அந்தவகையில் மிகுந்த சிந்தனைத் தெளிவுச் சாரமாய் பதிக் கோட்பாடு அமைய முடிந்தது.

பல்வேறு இந்தியச் சிந்தனைத்தளங்களுடனான விவாதத்தை முன்னிறுத்திச் சைவசித்தாந்தம் தனது பதிக் கோட்பாட்டை முன்வைத்துள்ளது. பலவகைச் சமூக அமைப்புகள் வழங்கிய சிந்தனைப் பள்ளிகள் இவ்வகையில் சைவ சித்தாந்தத்தின் செழுமைக்குப் பங்காற்றியுள்ளன. சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுச் சிந்தனை முறைமை, இருக்கு வேத ஆத்மார்த்தப்பலம், பௌத்த - சமண நெறிகளின் தர்க்கத்திறன், பல்வேறு இனக்குழுமுச் சிந்தனைச் செழுமைகள், தமிழக இயங்காற்றல் என்பன பதிக் கோட்பாட்டில் சங்கமித்துள்ளன.

வர்க்க சமூகச் சிந்தனையைக் கொண்ட சிந்துவெளித் திராவிடப் பண்பாட்டுடன் இணைந்து வளரும் நிர்ப்பந்தம் ஆரியப்பண்பாட்டுக்கு இருந்தது. தமது வேள்வி வழிபாட்டைக் கைவிட்டுத் திராவிடர்களது விக் கிரக - கோயில் பூசைமுறையை ஏற்ற இருக்கு வேதப் பண்பாட்டாளர்கள், இயற்கை வழிபாட்டையுடையதான தமது இனக்குழுப் பண்பை வரலாற்று வளர்ச்சி முழுமையிலும் தொடர்ந்து பேண வகை செய்தனர். இருக்குவேத இலக்கியச் செழுமை இதற்கு உதவுவதாயமைந்தது. புராதன இயற்கை வழிபாடும் அதியுயர் வர்க்க அதிகாரப் பதியும் (நாட்டார் சமயக் கடவுள்களும் முழுமுதற் கடவுளும்) சமாதான சகவாழ்வு உறவைப் பேணுவதாக இந்து சமய வடிவம் வந்தமைதல் இவ்வகையில் சாத்தியப்பட்டது.

திராவிட - ஆரிய இணைப்பின் பேறான பிராமண மதம், வணிக எழுச்சியினால் வலுவான தாக்கத்தை முகங்கொண்டது. மாற்றுச் சிந்தனையாக உபநிடதக்கோட்பாடுகள் எழுச்சி பெற்றன. எதிர்நிலையாக வணிகவர்க்கத்துக்கான தத்துவத்தை வழங்கிய ஆசீவகம், சமணம், பௌத்தம் போன்றன தோன்றி வளர்ந்தன. பிந்திய ஆயிரம் ஆண்டுகள் இந்த அவைதீக நெறிகளே சமூகப்பெரு வழக்காகச் செல்வாக்குச் செலுத்தின.

குப்தர் காலத்தில் நிலப்பிரபுத்துவமுறை எழுச்சியுறத் தொடங்கியபோது, கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து, பிராமண மதம் இந்துசமயம் எனும் புதிய வடிவமாற்றத்தை வந்தடைந்தது. புதிய இனக்குழுக்களும் குறிப்பாகத் தமிழகமும் இந்தப் பரிணமிப்பில் அதிக செல்வாக்கைச் செலுத்தின. இதன் பேறு, சைவசித்தாந்தம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்து சமயப் போர்க்குண மக்கள் நலநாட்டப் பக்கம், இந்துவிடுதலை நெறிகளை வழங்கியது. விவேகானந்தர் இதற்கான உயர் வடிவத்தைத் தந்தவர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் மூன்றாந் தசாப்தத்தில் (1920 களில்) இந்துத்துவம் எனும் புதிய வடிவம் தோன்றி வளரலாயிற்று. இந்துத்துவம் அதிகாரவர்க்கத்தின் அரசியல் வடிவமேயன்றி அதனை மதத்தின் பாற்பட்டதாகக் கொள்ள முடியாது.

இந்துவிடுதலை நெறியைப் புதிய பண்பாட்டு எழுச்சிக்குரியதாக வளர்த்த பாரதியின் சிந்தனை முறைமை மக்களுக்கான இந்து சமயக் கல்வி வடிவமாக வளர்த்தெடுக்கத்தக்கது.

இந்திய சமூக அமைப்புகள்/கருத்தியல் செல்நெறி - காலப்பரப்பு

கி.மு. 9000 6000 4000 3000 2500 1500 1000 500 300 250 கி.பி. 200 300 500 600 1000 1400 1800 1900 1947 2000

இடைக் கற்காலம்	நகர் நிரமாணம்	தாமிர கற்காலம்	இரும்புப் பயன்பாடு	முடிபேரக	குப்பத் பேரக	கலப்பினர்	பல்லவர்	விஜய நகரப் பேரரசு	நாகரிக அரங்கம்	முதலாண்டி
அமைப்பு பாக்கம்	புத்தகங்கள்	கிராம உருவாக்கம்	சிற்பவியல்	கலப்பினர்	பல்லவர்	விஜய நகரப் பேரரசு	நாகரிக அரங்கம்	முதலாண்டி	நாகரிக அரங்கம்	முதலாண்டி
			சிற்பவியல்	கலப்பினர்	பல்லவர்	விஜய நகரப் பேரரசு	நாகரிக அரங்கம்	முதலாண்டி	நாகரிக அரங்கம்	முதலாண்டி

வேளாண்மைச் சமூகம்

இனக் குழுக்கள் வட இந்தியா

விவசாயி வர்க்கம் வணிக வர்க்கம் கைவினைஞர், புசுகர் நிர்வாகஸ்தர்.

தமிழகம்

அரசர்கள், கிராமங்கள், வணிகவர்க்கம் இனக்குழுக்கள் மதப்பிரசாரிகள் புசுகர், கூத்தர் விமலியர் சாதிகள்

முழு இந்தியா

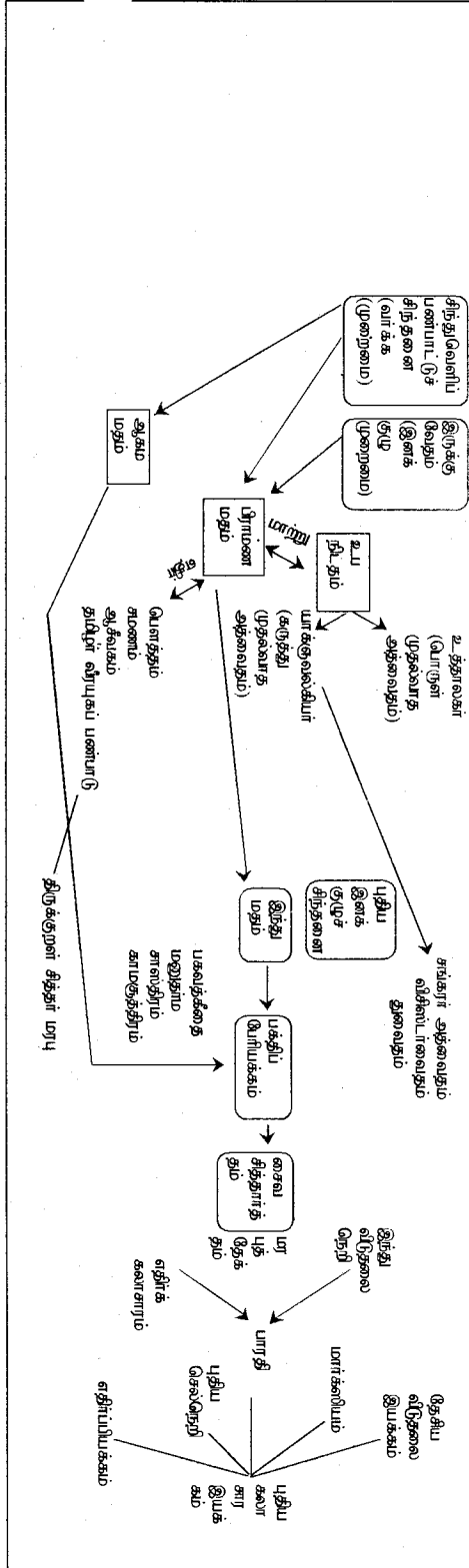
அரசர்கள், கிராமங்கள், நிலப்பிரபுத்துவவர்க்கம் (பிராமணர்) உயர்சாதியினர் வணிக சாதிகள் சாதிகள்

நிலப்பிரபுத்துவவர்க்கம்

பிராமணர், வணிக வர்க்கம் கைவினைஞர், புசுகர், கூத்தர் விமலியர் சாதிகள்

நிலப்பிரபுத்துவவர்க்கம்

பிராமணர், வணிக வர்க்கம் கைவினைஞர், புசுகர், கூத்தர் விமலியர் சாதிகள்

கி.மு. 9000 6000 4000 3000 2500 1500 1000 500 300 250 கி.பி. 200 300 500 600 1000 1400 1800 1900 1947 2000

4. இனக்குழுப் பண்பும் ஒப்பியல் மத நோக்கும்

புராதன சமூகத்தின் தனியலகாக அமைந்திருந்த ஒரு இனக்குழு தனக்குள் இறுக்கமான அன்புப் பிணைப்பைக் கொண்டிருந்தது. அதனை மதங்களுக்கு மடைமாற்றிய மார்க்கங்களே உலக மதங்களாக வளர்ச்சிபெற முடிந்தன. இந்து சமயத்தின் உருவாக்கத்தில் 'பக்தி' அடிப்படையான ஒன்று. இனக்குழு ஒன்றின் தலைவனும், அதன் உறுப்பினரான பக்தனும் கொண்டிருந்த அந்நியமான உறவாகப் பக்தி விளங்கியது. இது பின்னர் இறைக்கும் ஆன்மாவுக்குமான உறவாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது.

நீதிநெறியே சமூகத்தை இயக்குவதாக வழிநடத்தியது யூத மதம். கடவுளும் மனிதனும் தந்தை மகன் அன்புறவில் திளைப்பவர் என்பதாக புதிய ஒளியைக் காட்டியவர் யேசு. இனக்குழுப் பண்பை யூத சமூகத்தினர் ஊடறுக்க வகை செய்த யேசு கிறிஸ்து இவ்வகையில் புதிய உலக மத மார்க்கத்துக்கு வழிகோலினார். அவ்வாறே இனக்குழுக்களாகப் பிளவுபட்டு ஒன்றுடனொன்று மோதிய அரபுச் சமூகத்தை ஒரேயமைப்பினுள் ஒன்று படுத்திய முகம்மது நபி, இனக்குழுவினுள்ளான சகோதரத்துவ உறவை அனைத்து மக்களுக்குமானதாக விரிவுபடுத்தினார். இஸ்லாம் உலகமதமாய் வியாபிதமடைய வல்லதாயிற்று.

மத இயங்காற்றலில் இனக்குழுப்பண்பு எனும் புதிய நோக்கு நிலையில் உலக மதங்களைப் பின்வருமாறு நோக்க முடியும் -

இந்து மதம் -

வர்க்க சமூக அமைப்புக்கு அமைவாக இனக்குழு முறையை சாதிக் குழுக்களாக மாற்றிய இந்திய வாழ் முறை இந்து சமயம். அதிகார வர்க்கப் பிரதிபலிப்பாக ஒரு கடவுட் கோட்பாட்டிற்கு நிகரான பரம்பொருளும் - இனக்குழுப்பண்பு சார்ந்த இயற்கைக் கடவுள்களும் குலக்கடவுள்களும் ஆகிய நாட்டார் தெய்வங்கள் இருப்பர்.

பௌத்தம் -

சாதியத்தைப் பிராமணிய நோக்கில் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், இனக்குழுப்பண்பு நீடிக்கும் இந்துக் கூறுகளை உள்வாங்கிய மதம் பௌத்தம். சீனா, யப்பான், கொரியா, வியட்நாம், பர்மா, இலங்கை, தாய்லாந்து எனப் பல நாடுகளில் பரவுவதற்கு இப்பண்பு உதவியது.

கிறிஸ்தவம் -

வர்க்கங்களாக முற்றறப் பிளவுபட்ட ஐரோப்பிய சமூகத்துக்குப் பொருத்தப் பாடடைந்த மதம் கிறிஸ்தவம். தந்தை - மகன் அன்புப் பிணைப்பாக இனக்குழுப்பண்பைப் பேணிக்கொண்டது.

இஸ்லாம் -

இனக்குழுக்களாகப் பிளவுபட்டிருந்த அரேபியச் சமூகத்தை ஒன்றிணைத்த இஸ்லாம், வர்க்க சமூகத்தினுள் சகோதரத்துவம் எனும் இனக்குழுப்பண்பை இணைத்து வளர்த்தெடுத்தது.

உலகளாவிய ஒப்பியல் மத நோக்கு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னர் இனக்குழுக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதின. இன்று இன, மத, பாலின, சாதிய, தேசிய மோதல்கள் தொடர்வன. இனக்குழு ஒன்றினுள் இருந்த வலுவான பந்தம் மதங்களால் சவீகரிக்கப்பட்டு ஒட்டு மொத்தச் சமூகத்துக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. மத மோதல்கள் விலக்கி, அத்தகைய சமத்துவ உணர்வை ஒப்பியல் மதக்கல்வி வாயிலாக சர்வவியாபிதமானதாக விரிவுபடுத்துவோம்.

சிறுகதை

அழியாய் யொருள்

ஈ. வைத்தியலிங்கம்

என்னைத் தன் குழந்தைபோல் வளர்த்து வந்த எனது வீட்டின் முன் அறையிலிருந்து லண்டன் சர்வகலாசாலைப் பிரவேசப் பரீட்சைக்கு ஆயத்தஞ் செய்து கொண்டிருந்தேன். இரவு பத்துமணி இருக்கும், வெளியிலே இரவையும் பகலாக்கி எறித்துக்கொண்டிருந்தது பால் நிலா. அதன் மோகன ஒளியிலே மயங்கிப் பனைகளும், தென்னைகளும், மாமரங்களும் ஆடாமல் அசையாமல் நின்றன. ஊர் அடங்கி எங்கும் பேரமைதி உலகத்தைப் போர்த்தியிருந்தது.

அப்பொழுது நான் மஹாகவி ஷேக்ஸ்பியரின் “ரோமியோவும், ஜூலியட்டும், என்ற நாடகத்தைப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். ரோமியோ அன்றைய தினம்போல் நிலாவுடன் கூடிய ஒரு இரவிலே கரந்து சென்று ஜூலியட்டைச் சந்திக்கும் பாகம் வந்தது. என் அறையில் யன்னல் ஊடாக வெளியே பொழிந்து கொண்டிருக்கும் நிலாவொளியைப் பார்த்த வண்ணம் அந்தப் பாகத்தை ரசித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

சற்று நேரத்தில், எங்கள் நாய் குரைக்கத்தொடங்கியது. என் அறை வாசலின் முன் முக்காடுடன் ஒரு சிறுமி வந்து நின்று கொண்டிருந்தாள். முதலில் நான் திடுக்கிட்டிப் பயந்துபோனேன். நிதானமாய் அச்சிறுமியைப் பார்த்தபொழுது தெரிந்தது, பக்கத்து வீட்டில் இருக்கும் என் மாமன் மகள் மனோன்மணிதான் வந்திருந்தாள். இந்த அகால நேரத்தில் பத்து வயது நிரம்பாத இச்சிறுமி தன்னந்தனிய வந்திருப்பதைக் காண எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாயிருந்தது. “ஆ, மனோவா, நான் என்னவோ வென்று பயந்து விட்டேன். ஏன் இந்நேரத்தில் தனிய வந்திருக்கிறாய்” என்று கேட்டேன். அவள் ஒன்றும் பேசாமல், விக்கி விக்கி அழுதுகொண்டு நின்றாள்.

நான் மறுபடியும் “என்ன மனோ, நடந்தது என்ன, ஏன் அழுகிறாய்?” என்றேன்.

அவள் அதற்கும் பேசாமல் குருவிக் குஞ்சுபோல நின்றாள். அவளைப் பார்க்கப் பரிதாபமாயிருந்தது. நீ சொல்ல விருப்பமில்லா விட்டால், காரியமில்லை. வா, உன்னை உன் வீட்டில் கொண்டு போய் விடுகிறேன்” என்று சொன்னேன். அவள் மேலும் விக்கி விக்கி அழுதுகொண்டு, “இல்லை, நான் அங்கே போகவில்லை” என்றாள்.

“ஏன் உன் அம்மா அடித்தாளா?”

“அதொன்றும் இல்லை. இன்று நான் அங்கு போக மாட்டேன். இங்கேயே தூங்கப் போகிறேன்.”

எனக்கு அவள் பிடிவாதக்காரி என்பது முன்னரே தெரிந்திருந்தது. “சரி போய்த் தூங்கு. காலையில் எல்லாம் விசாரித்துக்கொள்ளலாம்” என்று ஒரு பாயை எடுத்து விரித்து விட்டேன். அவள் தூங்கினாளா, அல்லது அழுதுகொண்டிருந்தாளா என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் மீண்டும் நாடகத்தை எடுத்துப் படிக்கத்தொடங்கினேன்.

காலையில் இருவருமாக அவள் வீட்டுக்குப் போனோம். எங்களைக் கண்டதும் அவள் தமையன் “அம்மா, அம்மா, இங்கே வந்து பார் அம்மா .... மச்சானையும் கையோடு கூட்டிக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறாள்.” என்று குழறிவிட்டு என்னைப் பார்த்து சிரித்தான். அவன் குறும்புப் பயல். “என்னடா இளிக்கிறாய், என்ன நடந்தது சொல்லேன்” என்றேன்.

“ஏன், அவள் தான் சொல்லியிருப்பாளே”

“அவள் சொல்லியிருந்தால் உன்னை ஏன் கேட்கப் போறேன். சரி, நீ சொல்லாவிட்டால், எங்கே...”

அப்பொழுது குசினியிலிருந்து வந்த அவர்கள் தாய் “இராத்திரி அண்ணனுக்கும், தங்கைக்கும் சண்டை. என் பக்கத்தில் படுக்க வேண்டுமென்று நின்று கொண்டான் இவன். மனோ தான் தான் என்னுடன் பக்கத்தில் தூங்க வேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்தாள். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுக்கும் வழக்கந்தானே கிடையாது. கடைசியில் அவன் அவளை அடித்துப் போட்டான். அவள் அழுதுகொண்டு உங்கள் படலைக்குள் வந்து விட்டாள். நானும் அவளைத் திருப்பிக் கூட்டிப் போகலாமென்று எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தேன். அவள் கேட்கவில்லை.” என்று சொன்னாள். “தம்பி நீ என்னடா இன்னும் குழந்தையா? வளர்ந்தும் இன்னும் அம்மாவுடன் தூங்கவேண்டுமானால் உனக்கு வெட்கமில்லையா”

“ஆ, அப்படியானால் அவளுக்கு உங்கள் வீட்டில் வந்து தூங்க வெட்கமில்லையா?” அவளைப் பார்த்துக் கேலியாய்ச் சொன்னான். மனோன்மணிக்கு வெட்கம் பிடுங்கியது. “அம்மா, இப்படியெல்லாம் இவன் சொன்னால் நான் இனி இங்கே இருக்கவே மாட்டேன்” “ஓ, அப்படியா? நல்லது. உனக்குத்தான் மச்சான் வீடிருக்கு. அங்கே போகப் போகிறாயாக்கும்” இப்படி அவன் சொன்னது அவளை முள்போல் குத்தியது. அவள் தாயைப் பார்த்து விம்மி, விம்மி அழத் தொடங்கவே, நான் அவளைத் தாயுடன் விட்டு, எங்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பிவிட்டேன்.

எனக்கு அப்போ பதினேழு வயசு நடந்துகொண்டிருந்தது. என் படிப்பையும் வீட்டையும் தவிர வேறு விஷயங்களில் என் மனம் செல்லாத காலம். என் அன்னை இறந்துபோய் விட்டதால், என் அன்பு முழுவதையும் அன்னையினும் தையயுடைய என் தந்தைமேல் செலுத்தியிருந்தேன். அவர் என் கண்களுக்கு கம்பீரமும் பொலிவும் நிறைந்த பெருந்தோற்றத்துடன் காணப்பட்டார். அவரைக் காணும்போதும், அவருடன் பேசும்போதும் இன்னும் இரவு பகலாய் அவருடன் பக்கத்தில் இருந்து பேசிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவேன்.

ஆனால் அன்று மனோன்மணி என் அறைக்குள் பிரவேசித்த நாள், அமிர்தம் நிறைந்த என் மனப்பாத்திரத்தில் விஷம் கலந்த நாள் .....

வேறெவரிடமும் போக நினையாமல், அந்த ராத்திரி வேளையில் அவள் என்னிடம் மாத்திரம் வந்ததை நினைத்து நான் அதிகம் யோசனை செய்துவிட்டேன்.

அவள் ஏன் என்னிடம் வர வேண்டும் ? தாய், தமையன், எல்லோரிலும் மேலாக அவள் என்னிடம் என்னத்தைக் கண்டாள். என்னைக் கண்டதும் விக்கி விக்கி அழுதாளே. ஏன்? நான் அவளைக் காப்பாற்ற முடியுமென்று நம்பிவந்தாளா? அப்படியானால், அந்த நம்பிக்கை எப்படி அவள் மனதில் உதித்தது?..... எவ்வளவோ நான் யோசித்து எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று, அவள் மேல், என்னை அறியாமல் என் மன நிழல் வீழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக உணரலானேன்.

என் தந்தைக்கும் எனக்கும் இடையில் முன் இருந்த நெருக்கம், இப்பொழுது கொஞ்சம் தொய்யத்தொடங்கியது. நான் முன் போல் அவருடன் நெருங்கிப்பழக, இப்போ என் மனத்தில் உறைந்த ஏதோ ஒன்று குறுக்கே நின்றது. அவரைப் பார்க்கவும், அவருக்கு முன்னே வரவும் என் மனம் கூசியது. அவர் என்னுடன் ஏதாவது பேச்செடுத்தால் அலட்சியமாய் மறுமொழி கொடுத்துவிட்டு ஒதுங்கிவிடுவேன்.

எனக்கோ ஒவ்வொரு கணமும் மனோவைக் காண வேண்டுமென்ற ஆசை. அடிக்கடி அவள் வீட்டுக்குப் போய் மணிக்கணக்காய் அவளுடன் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு வீடு திரும்புவேன். என் படிப்பிலும் மனம் செல்லவில்லை. என் தந்தை என் மேல் வைத்திருந்த பேரன்பினால் போலும், என் மனம் நோக என்றும் கண்டித்ததில்லை.

நான் இருமுறை பரீட்சைக்குச் சென்று இருமுறையும் ஒரே விதமாய் முடிந்தது. ஊரில் இருந்து எங்காவது கல்லூரியில் உபாத்தியாயர் வேலை கிடைக்குமா என்று அலைந்துகொண்டிருந்தேன். இப்படி இரண்டு மூன்று வருசங்கள் கழிந்துவிட்டன.

மனோன்மணிக்கு வயது பதின்மூன்றாவிட்டது. இந்த வயசில் பெண்களுக்கு மேனியிலே ஒரு மினு மினுப்பும், முகத்திலே ஒரு சாந்தியும் எங்கிருந்து வருகிறதோ தெரியாது, மனோ, திங்களின் ஒரு ரேகை போல வளர்ந்துகொண்டிருந்தாள். கண்கள் மருட்சியின் புதுமையிலே மருண்டு கொண்டிருந்தன. அவள் என்னுடன் இப்பெல்லாம் முன்போல் அனாயாசமாய், செல்லமாய் கொஞ்சிக் கொஞ்சி பேசமாட்டாள். பார்வையில் ஒரு வெருட்சியும், பேச்சில் ஓர் அடக்கமும், நடையில் ஒரு மென்மையும் தோன்றிவிட்டன. எனக்கு அவளுடன் பக்கத்தில் இருந்து, மணிக்கணக்காய் பேசவேண்டுமென்று ஆசை மேலோங்கும். ஆனால் அதிகம் பேச மாட்டேன் .....

இந்த நாட்களில்தான் மனோவுக்கு சரம் வந்தது. படுக்கையிலே சிலைபோல் படுத்துவிட்டாள் அவள் நிராதரவாய். எலும்புந்தோலுமாய், உருக்குலைந்து நோயின் தீவிரத்திலே ஏதோ எல்லாம் பேசிக்கொண்டு கிடந்த காட்சியை இன்று நினைத்தாலும் நெஞ்சம் கரைந்துவிடுகிறது. அவளைப் பார்த்து மனம் நிலைகொள்ளாமல் தவித்துக்கொண்டிருந்தது. அவள் எட்டாப் பொருள் போல் உணரலானேன்.

கடைசியில் என் உணர்ச்சி உண்மையாகவே முடிந்துவிட்டது. சில தினங்களில் அவள் இறந்துபோனாள் .....

எனக்கு அவள் என்றும் தெய்வீகமும் பவித்திரமும் குடிகொண்ட ஒரு கனவுப் பெண். உலகத்தில் பாசமும், விஷமும், அழுக்காறும் அவள் நெஞ்சில் கலக்கவில்லை. தெய்வக் குழந்தையாக வந்து தேவக்கன்னியாகவே மறைந்துவிட்டாள்.

இப்படியெல்லாம் நினைத்து என்னை நானே ஏமாற்றப் பார்த்தேன். ஆனால் எனக்கும் அவளுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பு, - எனக்கு அவள் ஒரு கனவுப் பெண் மாத்திரம் அல்ல, - அதற்கும் மேல் ஏழேழு பிறவிகளிலும் என் இரத்தத்துடனும், ஆத்மாவுடனும் கலந்து தொடர்ந்து வரும் உறவு - அழியாமல் என்னைச் சுற்றிப் பின்னிக் கொண்டிருப்பதாக உணரலானேன்.

நான் வேலை தேடிக்கொண்டு கண்டிக்குப்போய் அவ்விடத்தில் ஒரு உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தேன். பத்து வருஷங்கள் கழிந்துவிட்டன. ஆனால் மனோவின் நினைவு வாடாமல்லிகை மலர் போல் என் நெஞ்சில் இருந்தது.

மனிதனுடைய சாந்தியைக் கெடுக்க என்றும் எப்பொழுதும் உலகத்தில் ஏதோ ஒன்று தோன்றிவிடுகிறது. எனக்கு விவாகப்பேச்சு நடந்து நிச்சயமாகியிருந்தது.

எனக்கு விவாகஞ் செய்துகொள்ள விருப்பமில்லை என்று சொன்னால் இன பந்துக்கள் விட்டுவிட மாட்டார்கள். என் மன நிலையை எடுத்துச் சொன்னாலும் அது அவர்களுக்கு விளங்காது. கடைசியில் நடப்பது நடக்கட்டும் என்று லீவெடுத்துக்கொண்டு ஊருக்குப் போனேன்.

என் வீட்டு முன் அறை. மனோன்மணி முன்னொரு ராத்திரியில் தஞ்சமென்று அடைக்கலம் புகுந்த அதே அறை பால் நிலாவுடன் கூடிய இரவு பத்து மணி இருக்கும். எனக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. அந்த அறையில் இருந்து என் புஸ்தகங்களைக் கிளறிக்கொண்டு, ஏதாவது வாசிப்பதற்கு நல்ல புஸ்தகமாய் கிடைக்குமாவென்று தேடிக்கொண்டிருந்தேன். "ரோமியோவும் ஜூலியட்டும்" என்ற நாடக நூல் என் கைக்கு வந்தது. அதை விரித்தபோது, காதலர் இருவரும் கள்ளமாய் சந்திக்கும் பகுதிதான் வந்தது. அதை வாசித்த வண்ணம் வெளியிருந்து வந்த இளந்தென்றலை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

என் அறை வாசலிலே ஏதோ அரவம் கேட்டுத் திரும்பிப்பார்த்தேன். ஒரு சிறுமி தலையில் முக்காட்டுடன் நிற்பது போல் தோன்றியது. எனக்கு நடுக்கம் எடுக்கத் தொடங்கிவிட்டது. என் சட்டை முழுவதும் வேர்வையால் நனைந்து போயிற்று. அந்தச் சிறுமி என்னை வரும்படி கையால் சைகை காட்டியிருக்க வேணும். நான் பேசாமல் கனவில் நடப்பவனைப்போல் அவளைப் பின்தொடர்ந்தேன். அவள் என்னை நேரே மனோன்மணியின் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போனாள். எனக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. சிறுமியையும் காணவில்லை. சட்டென அந்த வீடு முழுவதும் ஒளிமயமாகியது.

வீட்டுக்கு அடி எடுத்து வைக்கப்படும். இருந்தும் என்னை அறியாமல் ஒரு சக்தி உள்ளே இழுத்துக்கொண்டு போயிற்று. வீடு முழுவதும் நறுமணம் பரந்து என்னை வசீகரித்தது-ததரியத்துடன் மேலும் சென்று ஒரு அறையின் வாசலை எட்டிப் பார்த்தேன். ஸ்தம்பித்து அப்படியே நின்றவிட்டேன்.

அந்த அறையில் பூரணகும்பம் ஒன்று வைக்கப்பட்டு அதைச் சுற்றி குத்துவிளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருந்தன. இரு யௌவனப் பெண்கள், ஸௌமங்கலிகள் கையில் ஆரத்தியுடன் என்னை வரவேற்கத் தயாராய் நின்றனர். அறையின் மூலையில் ஒரு இளம்பெண், குனிந்ததலை நிமிராமல் கீழே பாதங்களைப் பார்த்த வண்ணம் நிற்பதுபோல் தோற்றம்-

அவளை முன் எங்கோ கண்டது போல் இருந்தது. தேகம் நடுங்க, கால்கள் ஒன்றோடொன்று பின்ன, உள் பிரவேசித்தேனோ இல்லையோ, அறை முழுவதும் இருள் சூழ்ந்துகொண்டது-வாய்விட்டுக் கத்தவும் என்னால் முடியவில்லை. அப்படியே சிறிது நேரம் நின்றேன்.

இப்பொழுது எனக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. எங்கே நிற்கிறேன் என்பதையும் உணரமுடியவில்லை. எங்கிருந்தோ பெண்கள் மெல்லிய குரலில் பேசுவது போலவும், இடைக்கிடை சிரிப்பது போலவும், அவர்கள் அணிந்திருக்கும் நூபுரங்கள் மென்மையாய் சப்திப்பது போலவும் இருந்தது. நான் மெல்ல வெளியே வந்தேன். வீடு முழுவதும் மீண்டும் ஒளி வெள்ளம் பாய்ந்துகொண்டிருந்தது.

வீட்டை விட்டு ஓடியிருப்பேன். ஆனால் அந்த வீடு என்னை மயக்கி, எனக்கே சொந்தமானது போல் உணர்ந்தேன். அதன் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன். உள்ளே போய் பார்த்துக்கொண்டு வரும்போது, ஓர் அறையிலிருந்து யாரோ பாடுவது பாதாளத்திலிருந்து வருவதுபோல என் காதுகளில் படவே, அந்தப்பாட்டின் இனிமையில் லயித்து அவ்விடம் போனேன். அது ஒரு விசலாலமான அறை. தரை முழுவதும் அழகாய் மெழுகிக் கோலமிடப்பட்டிருந்தது. மங்கல விளக்குகள் நிரை நிரையாய் நின்று ஒளியைக் கக்கின. ஊதுவத்தியின் ஸுகந்த வாசனை, மல்லிகை, முல்லை, சண்பகம் முதலிய மலர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு கதம்ப வாசனையை எழுப்பியது மனசுக்கு, ரம்மியமாயிருந்தது. அறையின் மத்தியில் ஒரு படம். யாருடைய சித்திரமோ, தெரியவில்லை. அதற்கு மலர் மாலை சூட்டிக்கொண்டு நின்றாள் ஒரு இளநங்கை. அவளுடைய உருவம், முன் நான் பார்த்த பெண்ணின் சாயல் போல் இருந்தாலும், இவள் வெண்பட்டு அணிந்திருந்தாள். இவள் கைகளிலும் கழுத்திலும் உருத்திராட்சமாலை. நெற்றியில் திருநீற்றின் ஒளி பிரகாசித்தது. உண்மையில் எனக்கு அவள் ஒரு தபஸ்வினிபோல் தோன்றினாள்.

எனக்கு இப்போ அவளுடைய முகம் நன்றாய்த் தெரிந்தது. விளக்குகளை நெய் ஊற்றி ஏற்றிவிட்டு, ஒரு தட்டிலே இருந்த மலர்களை ஒவ்வொன்றாய் எடுத்து அப்படத்தின் மேல் அர்ச்சித்துக்கொண்டு நின்றாள். அவளை நன்றாய் உற்றுக் கவனித்தேன். அவளுடைய ஒவ்வொரு சொல்லும், கையின் ஒவ்வொரு அசைவும் என் நரம்புகளைப் பற்றி இழுத்தன. நான் முன்னர் அவளை எங்கோ கண்டது போலவும் அவளுக்கும் எனக்கு ஏதோ தொடர்பு இருப்பது போலவும், உணரலானேன்.

தெரியத்துடன் அறைக்குள் ஓர் அடி எடுத்து வைத்தேன். என் வரவுக்காக அவள் தவம் கிடந்திருக்க வேண்டும். என்னைப் பயபக்தியுடன் ஒரு பார்வை பார்த்தாள். அந்தப் பார்வையை என் உயிருள்ளவளும், நான் இனிமேல் எடுக்கப்போகும் பிறவிகளிலும் மறக்கவே மாட்டேன். அதில் மனோன்மணியின் நிஷ்களங்கமான முகம் தெரிந்தது. ஆவேசத்துடன் அவளை அணைக்க ஓடினேன். சட்டென்று அறை முழுவதும் கனத்த காரிருள் மூடிக்கொண்டது.

“ஐயோ, நீயா மனோ.....” என்று அலறிக்கொண்டு கீழே வீழ்ந்துவிட்டேன். என்னை யாரோ அணைப்பது போல் உணரலானேன்.

அவ்விடத்தில் வீழ்ந்தபடியே நான் இரவுமுழுவதும் தூங்கியிருக்கவேண்டும். காலையில் எழுந்து பார்த்தேன். அறை முழுவதும் சிலந்தி வலைகள் பின்னி இருந்தன. மூலை மூடுக்குகள் எல்லாம் வெளவால்கள் கீச் கீச் என்று பறந்துகொண்டிருந்தன.

அன்று மாலையே, நான் என் தந்தைக்கும் தெரியாமல் கண்டிக்குப் பிரயாணமானேன். அங்கிருந்து என் தந்தைக்கு “எனக்கு முன்னரே விவாகமாகிவிட்டது. என்னை மன்னியுங்கள், அப்பா” என்று எழுதிவிட்டேன்.

அவர் என்னைப் பற்றி என்ன நினைத்தாரோ, தெரியாது.

எனக்கு இப்போ ஐம்பது வயசாகிறது. இப்பொழுதும் என் உள்ளத்தின் அந்தரங்கத்திலே மனோ இருப்பதை உணர்கிறேன். அவள் என் இதயத்தில் ஏற்றிவிட்ட சுடர் சாகவதமாய் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

லண்டன் விசா

எம். என். எம். அனஸ்

லண்டனில் அகதிகள் கையெழுத்திடும் நிலையங்கள் இப்பொழுது சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கொழும்பில் டுப்ளிகேஷன் றோட்டில் உள்ள பிரித்தானியாவுக்கு விசா வழங்கும் அலுவலகம் திங்கள் தொடக்கம் வியாழன் வரை காலை 8 மணியில் இருந்து மாலை 3 மணி வரையும் வெள்ளிக்கிழமை காலை 8 மணியில் இருந்து நண்பகல் 12 மணிவரையும் திறந்திருக்கும். சனி - ஞாயிறுகளில் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

அகதிகள் கையெழுத்திடும் நிலையங்களில் அநேகமாக வேலை செய்யும் அலுவலர்கள் பஞ்சாபிகள், இந்தியர்கள். ஏன் அவர்களைப் போட்டார்கள் என்று தெரியாது. தமிழர்களைத் தான் போட வேண்டும். அதிகமாக கையெழுத்துப்போட வருபவர்கள் அவர்கள் தான் அல்லது அல்பானியர், கொசோவாக்காரர், ஈராக்கியர், ஆப்கானிஸ்தானியர் என்று அகதி நிலையங்கள் எப்போதும் நிரம்பி வழியும். இந்தக்காலங்களில் அகதி அந்தஸ்தை பிரித்தானியா மிகவும் குறைத்துக் கொண்டுவிட்டது. மொழிபுரியாமல் தடுமாறும் தமிழர்கள், அல்பானியர், ஈராக்கியர், ஆபிரிக்க நாடுகளில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று இந்த அலுவலகங்கள் படும் அவஸ்தை சொல்லிமாளாது.

மழை தூறிக்கொண்டிருந்தது. கொழும்பு பிரித்தானியாவுக்கான விசா வழங்கும் அலுவலகம் முன்னால் வரிசையாக தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் என்று லண்டன் போவதற்கு விசாவுக்காக மக்கள் திரண்டு போய் நின்றிருந்தார்கள். எவ்வளவு பாடுபட்டும் அவர்களை வரிசைப்படுத்த முடியாமல் செக்கியூரிட்டி தடுமாறிக்கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு இளமையானவர். மொட்டை அடித்திருந்தார்.

லண்டன் போனவுடன் எப்படித்தான் இந்த ஒழுங்கு முறையெல்லாம் தானாகவே வருகிறது என்று நினைத்தேன். ஈற்றன் ஹவுஸ் அகதிகள் கையெழுத்திடும் நிலையத்தில் எல்லோரும் கதவு திறப்பதற்காக வரிசையில் நிற்கிறார்கள்.

“விசா உடனே தருவாங்களோ!” மழைத் தூறலில் நனைந்தபடி ஒரு மனிசி பக்கத்தில் நின்றவரைக் கேட்டது.

“காலமை மூண்டரை மணியிலை இருந்து இதிலை நிக்கிறன் காலும் நோகுது” என்று தனக்குப் பின்னால் நின்ற இன்னொரு பெண்ணுக்கு தன் இம்சையைத் தெரியப்படுத்தினார் அறுபத்தைந்து வயதாளிப்பெண்மணி. மற்றப் பெண் இப்பொழுது தான் வந்து இடித்துக்கொண்டு வரிசையைக் குழுப்பப்பார்க்கிறா. பின்னால் நின்ற விசயம் தெரிந்த சிங்களப் பெண் ஒன்று தாம் தூம் என்று குதித்தது. ஆங்கிலத்தில் பேசினா. அதனால் பரவாயில்லை இனபேதம் விளங்காது. ஆங்கிலம் பொதுவானதாக எங்கள் எல்லோரினது மனதிலும் இருக்கிறது. சிங்களமும் தமிழும் மோதக்கூடாது. கதவளிப்படக்கூடாது. ஆங்கிலமும் சிங்களமும் ஆங்கிலமும் தமிழும் எவ்வளவு சண்டை பிடித்தாலும் மோதல் இல்லை, வராது.

லண்டன் போகும் ஆசை, தேவை பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளைப் பார்க்க, ஏற்கனவே திருப்பி லண்டனில் இருந்து அனுப்பப்பட்டவை, வியாபாரம், ஆமத்துறு, பாதிரியார், வயசாளிகள், பெண்கள், சிறுவர்கள் என்று பலதரப்பட்ட மன ஓட்டங்கள் - அவசரம் - பதகளிப்பு .....

“விசா கிடைக்குதாமோ இல்லை றிஜக்ட் பண்ணுறாங்களோ” மூன்று பைல்களை வைத்திருந்த முப்பத்தைந்து வயதாளி ஒருவர் பக்கத்தில் நின்றவரிடம் கேட்டார்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு பிரச்சினை “உங்களுக்கு கிடைக்கும்பா நல்லா கடவுளை கும்பிட்டுட்டு போங்கோ” என்றாள் மனைவி.

அதிகாலை இரண்டரைக்கு எழும்பி குளிச்ச வெளிக்கிட்டு முதல் நாள் ஒரு திரீவீலர் காரருக்கு சொல்லி மொபைல் போனில் எலாம் வைத்து இரண்டு முப்பதுக்கு அவரை எழுப்பி இரத்தமலானையில் இருந்து அந்த நடுச்சாமத்திலை திரீவீலருக்கு பெற்றோல் அடித்து பொலிஸ் இடையில் மறித்து, அவர்களுக்கு இந்த இரண்டுங்கெட்டான் நேரத்திலை எங்கே போகிறோம் என்று விளக்கம் சொல்லி பம்பலப்பிட்டி போய் டுப்ளிகேஷன் வீதிக்கு வர அதிகாலை மணி 3.45

அகதிகளுக்கு இப்பொழுது கையெழுத்து வைப்பதென்பது ஒரு உளவியல் இம்சை. பனிக்குளிர் தாங்க முடியவில்லை. எப்படியும் கையெழுத்து வைக்கப் போகவேண்டும். இல்லாவிடில் வீடு தேடி வந்து இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பி விடுவார்கள். ஏலாததுகள், வயதாளிகள், ஆண்கள், பெண்கள், பாரிசுவாதக்காரர் என்ற எந்தவித அனுதாபமுமில்லாமல் எல்லோரும் கையெழுத்து வைக்க வேண்டும். கையெழுத்து என்பது எப்படி தமிழிலில் வந்ததோ தெரியாது. ஒவ்வொரு அகதிக்கும் ஒரு முறை இருக்கிறது. சிலருக்கு வருடத்துக்கு ஒரு முறை சிலருக்கு ஆறுமாதம். சிலருக்கு மாதா மாதம். சிலருக்கு வாரமொரு முறை. கொடுமை என்னவெனில் சிலர் ஒவ்வொரு நாளும் போய்ப் பதிய வேண்டும். எஸ். ஏ. எல் போம் இருக்கிறது. அதில் அகதியின் எல்லா விடயங்களும் எழுதியிருக்கும். அவர் கவுண்டரில் கொடுக்க வேண்டியது தான். அடுத்த வரவு திகதியை பதிந்து தருவார். அதற்கு ஏன் கையெழுத்திடுவது என்று பெயர் வந்ததோ தெரியாது. சில அகதிகள் எரிந்து விழுவார்கள். லண்டனில் தேவையில்லாமல் யாரையும் ஏசுவோ அடிக்கவோ முடியாது. அகதிகள் தமது மனக் குமுறல்களை ஒபிஸருடன் காட்டுவார்கள். உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு தான் கையெழுத்திடும் இடங்களுக்குப் போவார்கள். அது தான் திருப்பி அனுப்பும் இடமும் கூட.

“தெரியாத்தனமா இஞ்சை வந்திட்டம் என்ன செய்யுறது. ஐயா சேகரிச்ச 10 ஏக்கர் மல்லாவிடிலை இருக்குது. லண்டன் லண்டன் எண்டு வந்திட்டு இப்ப குளிர் குத்து பிடிச்சிட்டுது நாரியிலை. உவங்கள் கோதாரியிலை விழுவாங்களும் ஒரு முடிவும் சொல்லுறாங்களில்லை” ஈற்றன் ஹவுஸ் வரிசையில் நின்று ஒருவர் தனக்குத் தானே புறு புறுத்தார்.

“கொழும்பிலை மழை புடிச்சால் நிக்காது” வழக்கைத் தலையைத் தடவியபடி ஒரு படித்தவர் தனது அனுபவத்தைச் சிரித்தபடி சொன்னார். பக்கத்தில் நின்றவர் இறுகிக் கிடந்தார். அவருக்கு விசா கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்ற கவலை. கியூவில் மக்கள் நிற்கிறார்கள். எரிச்சல் தெரிகிறது முகங்களில். மழை தூறிக்கொண்டிருக்கிறது. தள்ளப்பட்டு உரசி நெருக்கி மக்கள் எப்படியாவது நூற்றுக்குள் ஒரு நம்பரை எடுத்து விட வேண்டும் என்று பதகளிப்புகிறார்கள்.

“மே பலண்ட ஓயா மே பத்த எண்ட எப்பா” வரிசையில் நின்ற வெள்ளை நிறமான வாட்டசாட்டமான மேக்கப் போட்டுக்கொண்டு வந்த ஒரு பெண் உரத்துச் சொன்னா. அவ லண்டன் விசாவுக்காக கியூவில் ஒரு மணி நேரமாக நிற்கிறாவாம். இன்னும் கொழும்பு காகங்கள் கூட எழும்பவில்லை. கியூவின் இடையில் படித்த தமிழ்மனிசி ஒன்று வந்து நுழைகிறது. தமிழிலும் இங்கிலீஸிலும் சொல்கிறது “நானும் நேரத்தோடைதான் வந்தனான்”

சடார் புடார் என்று பெரிய மழை எல்லோரும் நனைகிறார்கள். நனைந்து தோய்ந்தாலும் லண்டன் போக வேண்டும். 4 மணி காலை.

இரண்டு செக்கியூரிட்டிகள் நீலக்காற்சட்டையும் கை மடித்த வேட்டும் போட்டிருக்கிறார்கள். “ஒக்கம போலிம எண்ட போலிம நத்துவ கண்ட பே உதய பாந்தர பலண்டகோ. அபிட ஹமதாம ஏம தமாய்” கொஞ்சம் சிரித்தபடி கொஞ்சம் கடுப்பாக ஆனால் முகத்தில் வலிந்த சிரிப்பு இருக்கிறது. சொன்னார்கள். இப்பொழுது செக்கியூரிட்டிகள் 4 பேர் ஆகிவிட்டது. சிரிக்கச் சொல்லி பெரியவர் அவர்களைச் சொல்லி அனுப்பியிருப்பாராக்கும்.

“எனக்கு இது மூன்றாவது முறை” சத்தமிடும் பரிசோதனைக் கருவியை உடம்பில் தடவும் இளைஞனை செக்கியூரிட்டி வாலிபனிடம் சொல்கிறேன். “ஓவ் தண்ணுவா” என்னவென்றே தெரியாது. காலி வீதியில் இருக்கும் யு. கே. எம்பஸிக்கு போய் விசா போம் கேடேன். அவர்கள் இலக்கம் 367 டுப்ளிகேஷன் றோட் விலாசத்தை ஒரு துண்டில் அச்சடித்து வைத்திருந்ததை தந்தார்கள். அதில் திங்கள் முதல் வியாழன் வரை 8 மணியில் இருந்து மாலை மூன்று மணி வரை வரலாம் என்று அடித்திருந்ததைப் பார்த்து லண்டனில் இருந்து ஸ்பொன்ஸர் லெட்டர் கிடைத்த பின்பு அரக்கப் பறக்கத் திங்கட்கிழமை மாலை 2.30 இற்கு போனேன். செக்கியூரிட்டி சிரித்தார். என்னை இந்த விடயத்தில் அறிவிலி போலப்பார்த்தார். “இன்று துண்டு எல்லாம் கொடுத்து முடிந்தது” என்றார். வெறொரு அலுவலர் சொன்னார் “காலமை ஏழு மணிக்கே வாங்கோ” செவ்வாய்க்கிழமை காலமை 5 மணிக்கே எழும்பி காலைக்கடன்களை முடித்து குளித்து முழுகி டுப்ளிகேஷன் றோட்டுக்கு வந்தால் இன்னொரு இடிமாலை.

“உங்களுக்குத் தெரியுமா நாங்கள் விடியப்பறம் 4 மணிக்கே துண்டுகள் எல்லாம் குடுக்கத் துவங்கினால் 4.45 அளவில் 100 துண்டுகள் குடுத்துவிடுவோம். நீங்கள் அதிகாலை 3 மணிக்கு வந்தால் வரிசையில் நிண்டு துண்டு எடுக்கலாம். நாளைக்கு அப்பிடி செய்யுங்கோ ஹொந்தாய்” என்று முறுவல் முகத்துடன் ஒரு செக்கியூரிட்டி சொன்னார். இதுதானே நடைமுறை. ஆமோ ! அப்படியோ !

அடுத்த நாள் புதன் கிழமை பாப்பம் வெல்லுவம். மனதில் நினைத்தபடி மொபைல் போனில் எலாம் வைத்து படுத்து 2.30 இற்கு எழும்பி பேசி வைத்திருந்த திறீவீலர் காரனை தட்டி எழும்பி வந்தாச்சு. மூன்று நாளும் திறிவீலருக்கு காடாத்திலை போன காசு 1500 ரூபா.

சும்மா ஈற்றன் ஹவுஸைப் பார்த்தாலே தமிழ் அகதிகளுக்கு பிடிப்பதில்லை. அதிலும் சைன் பண்ணக் கூப்பிட்டால் அகதிகளை வைத்து ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். முன்னால் வரிசையில் நின்ற ஒருவர் சொன்னது காதில் விழுந்தது. “ஈற்றன் ஹவுஸுக்கு முன்னாலை நிண்டு தீக்குளித்து சாக வேண்டும் போல கிடக்கு” அவ்வளவிற்கு விரக்தி. அவர் கிழமைக்கொருதரம் சைன் பண்ண வருகிறார்.

“எனக்கெண்டால் தரமாட்டாங்கள். சும்மா கண்டியிலையும் கம்பளையிலையும் இருந்து வாறவையளுக்கு குடுக்கிறாங்கள். அண்ணை நான் உண்மையிலை இயக்கத்திலை இருந்தனான். இஞ்சை பாருங்கோ நான் றெயினிங் எடுத்தனான். ஆமி புடிச்சது. ஆனையிறவு செக்பொயின்டிலை வைச்சத்தான் புடிச்சவங்கள். பிறகு 4ம் மாடி, பூசா பேந்து வெலிக்கடை எண்டு கிடந்து போட்டு உயிரைக் கையிலை புடிச்சக்கொண்டு இஞ்சை வந்தால் உந்தக் கோதாரியிலை விழுவாங்கள் ஒண்டும் சொல்லுறாங்கள் இல்லை. அலைக்கழிக்கிறாங்கள்”

“எனக்கெண்டால் உவங்களிலை இருந்த கொஞ்ச நஞ்ச நம்பிக்கையும் அத்துப் போச்சு, என்ன வழக்கு. என்ன நீதவான்”. கொஞ்சம் இடைவெளி விட்டு மூச்சு வாங்கினார். உரத்து பேசியதில் வாய்வழியே எச்சில் வந்திருந்தது. கண்கள் சிவந்திருந்தன.

“நான் தற்கொலை செய்யப்போறன். என்னாலை இனியும் பொறுக்க முடியாது இரண்டு முறை தற்கொலை செய்யப்போனனான். என்னைக் காப்பாத்திப் போட்டினம். ஆனால் உந்த உக்காரமெல்லாம் இனிப் பலிக்காது. நான் தற்கொலை செய்துகொண்டால் இலங்கை அகதிகளுக்கு பிரிட்டிஷ் அரசு ஏதும் குடுக்குமண்டால் அதுக்கும் நான் தயார். எனக்கு தலைக்குள்ளை கிறுகிறுக்குதண்ணை”

மிகப்பிரமாண்டமான ஈற்றன் ஹவுஸ் நீள அகலமாக கிடந்தது. இரண்டு மாடிகளிலும் அகதிகள் தொடர்பான பைல்கள் தான் வைத்திருப்பார்களாக்கும். இலட்சக்கணக்கான அகதிகளை எப்படிச் சமாளிப்பார்கள்.

ஒருக்கால் லண்டன் போய்விட வேண்டும் என்ற ஆசையில் வயதானவர்கள் வந்திருந்தார்கள். பேரப்பிள்ளைகளை இந்தக் குளிர் நேரத்திலும் பார்த்துவிட வேண்டும் எனும் சோட்டை முகத்தில் இருந்தது.

வரிசையில் மனிசி ஒன்று நுழையப்பார்த்தது. “ஐ. யு. நோ” என்றெல்லாம் சொன்னது யாருமே கேட்காமல் பின்னுக்கு தள்ளிவிட்டார்கள். நடுச்சாமத்தில் இருந்து வரிசையில் நிற்கும் கடுப்பு ஒவ்வொருவரிடத்திலும்.

“முந்தியென்றால் 250 பேருக்கு கொடுத்தோம். இப்போ 100 பேருக்குத்தான் துண்டு” என்று ஒரு செக்கியூரிட்டி சொன்னார்.

ஆம்பிளை பொம்பிளை எல்லோரையும் மெசினால் தடவிப் பார்த்துவிட்டு செக்கியூரிட்டி சொன்னார் “மொபைல் போன்களை ஒப் செய்யுங்கோ எல்லோரும்” சிலர் உள்ளூக்குள் வந்தாப் பிறகு ஒப் செய்யாமல் இருந்தனர். அதிகாலை 4.45 அளவில் நூறு துண்டும் கொடுத்து பதிந்து “ஏசி” போட்டு நீலக்கவர் கதிரையில் உட்கார வைத்து விட்டு கண்ணாடிக் கதவை மூடி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு செக்கியூரிட்டிகள் கண்ணாடிக் குள் நின்று உதட்டைப் பிதுக்கி கையை விரித்து “துண்டு இவராய்” என்பதனை சைக்கிளை மூலம் தான் சொன்னார்கள். அவர்களும் என்ன செய்வார்கள் அதிகாலை 3 மணிக்கு நாங்கள் விசா எடுக்கப்போகின்றவர்கள் ஒரு முறை தான் விழிக்கவேண்டும். அவர்கள் தினமும். காலை 2.30 இலிருந்து பயணம், வரிசை, துண்டு, அமருதல் காலை 8 மணிக்குத்தான் துண்டு கூப்பிட ஆரம்பித்தார்கள். பிரித், தேவாரம், செபம், நினைத்தது நடப்பதற்கு அல்லது அலுவலர் அதிகம் எதுவும் கேட்டு விடக்கூடாது என்று குர்ஆன்வசனங்கள், துஆ என்று மக்கள் எல்லாக் கடவுள்களிடமும் பாரப்படுத்திவிட்டு உட்கார்ந்திருந்தனர்.

9.00 மணி வயிறு புகைச்சல் எடுக்கிறது. காலையில் குளித்து முழுகி யோகாசனம், கொஞ்ச நேரம் தியானம், பின்னர் தேன் ஒரு கரண்டி, ஈச்சம்பழம் கொஞ்சம், வாழைப்பழத்தோடு பட்டர் பூசிய பனிஸ் ஒரு ஜோடி, நல்லதொரு பால் தேத்தண்ணி. மனைவிதருவா.

இப்பொழுது தான் றோஸ் கலர் நம்பர் 6 போகிறது. ஏற்கனவே ஈரோப் போனவர்களுக்கு பச்சை நம்பர். போகாதவர்களுக்கு றோஸ். வெளியில் போய் தேத்தண்ணி குடித்தால் நல்லது. வெளிவாசலுக்கு வந்துவிடும் என்ற பயம். பரவாயில்லை. போய் ஒரு தேத்தண்ணிர் குடித்தேன். என்ன தண்ணியில ஊத்துகிறானோ ? பிறகு ஒரு சிறிய உசார் ஒன்று வந்தது. சுடுதண்ணிர் போனதன் பின்பு. பிறகும் றோஸ் நம்பரோடு காத்திருந்தேன். எனது இலக்கம் 29.

“ஏனண்ணை அவரைப்புடிச்ச வைச்சிருக்கினம். எக்கணம் அனுப்பப்போகினமோ? “ஈற்றன் ஹவுஸ்” இற்குள் வந்துவிட்டால் திரும்பி போகும் வரைக்கும் நிம்மதியில்லை ஒருவருக்கும். “என்னவாம்” ஒருவர் பக்கத்திலை போய்க் கேட்டார். அவருக்கு முகம் சுண்டி இருந்தது. தெரியாது இருக்கட்டாம்”.

“அண்ணை உவரை அனுப்பப்போறாங்கள் போல கிடக்கு” வேறொருவர். உட்கார்ந்திருந்தவரைப் பற்றி பலரும் பல ஆலோசனை சொன்னார்கள். “அண்ணை நீங்கள் பாஸ் போட் போமிலை சைன் பண்ணினீங்களே!” “ஓம்” ஏனண்ணை உந்த விசர் வேலை பாத்தனீ.

“உவங்கள் என்னையும் சொல்லித்தானே பார்த்தாங்கள் சைன் பண்ணச் சொல்லி. நான் என்ன மடையனே. நான் மயிரைத் தான் பண்ணினன்” அவர் பாஸ்போட் போமில் சைன் பண்ணாததைப் பெருமைப்படும் படியாகவும் அதனால் தன்னை திருப்பி அனுப்பமுடியாது என்பது போலவும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

“அண்ணை சைன் பண்ணுற போம் எங்கை” அவர் கவுண்டர் பக்கம் கையைக் காட்டினார். “அப்ப சரி இண்டைக்கு ஏத்திடுவாங்கள். உங்களோடே ஆரும் வந்தவையே” என சும்மா வரிசையில் நின்றவர்கள் ஆளாளுக்கு ஆலோசனையும் அபசகுனமும் சொன்னார்கள்.

“எனக்கு தினமும் வரமுடியாது. உங்கடை மயிர் சைனுக்கு எனக்கு ஒவ்வொரு நாளும் 10 பவுண்ட்ஸ் ரிக்கட் எடுத்து வாறதுக்கு பணம் இல்லை. NASS தாற காயையும் நிப்பாட்டிப் போட்டாங்கள். நாசமறுப்பாங்கள். எனக்கு எரிச்சலாக இருக்கு. தினம் காலையிலை 10 பவுண்ட்ஸுக்கு எங்கை போறது. வேக் போமிற்றையும் பறிச்சு போட்டிங்கள். நான் என்ன செய்யறது அநியாயக்காரர்கள்” ஆபிரிக்க நாடுகளில் ஏதோ ஒன்றைச் சேர்ந்தவர் அலுவலர் உடன் வாய்த்தர்க்கத்தில் ஈடுபட்டார்.

“என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. கொம்பியூட்டர் சொல்வதை மட்டும் தான் எங்களால் செய்ய முடியும். முடிவு எடுப்பது நாங்களல்ல. அதை செய்வது பிரித்தானிய உள்துறை அமைச்சு”

“என்ன கொம்பியூட்டர். பெரிய கொம்பியூட்டர். நீங்கள் நாடுகளைப் பிடிக்கும் போது கொம்பியூட்டரை கேட்டா பிடித்தீர்கள். எங்கள் வளங்களைக் களவெடுக்கும் போது எங்களைக் கேட்டா எடுத்தீர்கள். எங்கள் மூதாதையர்களை அடிமைப்படுத்தினீர்கள் ! உங்களுக்கு அழிவு உண்டாகட்டும்” என்று ஆங்கிலத்தில் சபித்தார்.

அலுவலர் ஒன்றுமே பேசவில்லை. ஆபிரிக்க நாட்டவரின் குரல், பேச்சு, கைப்பாலை அசைவு எல்லாம் மிகவும் கடுமையாக இருக்கும் நாளைக்கு சைன் பண்ண வேண்டும் என்று அலுவலர் எழுதி திகதி போட்டுக் கொடுத்தார். அகதிகளுக்கான இந்த “ரோச்சர்”கள் அவர்கள் நாட்டைவிட்டுப் போக வேண்டும் என்பதே.

நேரம் காலை 11.32 எனது றோஸ் கலர் இலக்கம் கூப்பிடப்பட்டது. மேலே போகச் சொன்னார் அலுவலர். போனால் அங்கும் வரிசையாகக் கதிரைகள். வரிசையாக மனிதர்கள் பல எதிர்பார்ப்புகளுடன்.

வரிசையாக மூன்று பேர் விசா போமை சரிபார்க்க ஒரு பெண் 2 ஆண்கள். அதில் ஒரு ஆண் மிகவும் கடுகடுப்பாகவே நடந்துகொண்டார். அதை எடு இதை எடு என்றார். பின்னர் சிலரிடம் போய் அதைக் கொண்டு வா! என்று அனுப்பிவிட்டார். அதிகாலை மூன்று மணிக்கே வந்தவர்கள் மனம் நொந்து போகிறார்கள்.

எனது விசா போம் பார்த்தார்கள். ஸ்பொன்ஸர் சரி, அவர் அனுப்பியவர் பிரித்தானிய பிரசையா ! ஓம், அவரா டிக்கட் தருவது ! ஓம், ஏன் போகிறீர்கள் ஒரு விழாவுக்கு ! சரி. ஏழாயிரத்து முன்னூற்று எண்பது ரூபா கட்டுங்கோ ! சரி.

ஒரு நாளைக்கு நூறு துண்டு குத்து மதிப்பாக கிழமையில் 5 நாட்களுக்கு 500 துண்டு ஒரு சாதாரண விசாவுக்கு 7380/= மாசம் 20 நாட்களில் ... உழைப்பு எல்லாம் உழைப்பு. பிஸ்னஸ் விசாவுக்கு வேறு. அதிகம் ஆனால் விசா கிடைக்காமல் விட்டால் மீள வழங்கப்படமாட்டாது பணம். லண்டன் தானே போகிறீர்கள் கட்டுங்கள் என்பது தான் அது. பணம் எல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு சொன்னார்கள். எதிர்வரும் செவ்வாய்க்கிழமை வந்து பாருங்கள். உங்களுக்கு விசா வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவரும். மொட்டையான பதில். ஒரு சிங்கள மனிசி சொன்னது. நான் மூன்றாவது தரம் இது. இரண்டு முறை றிஜக்ட் செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் றிஜக்ட் செய்யும் காரணம் எதுவும் எனக்கு பொருந்தாது.

ஒவ்வொருத்தராக சைன் பண்ணும் பேப்பரைக் கொடுத்து திகதிகள் பதிந்து கொண்டு செல்கிறார்கள். வெளியில் இருக்கும் அகதிகள் நெஞ்சுக்குள் தண்ணியில்லாமல் கொதித்துக் கொண்டிருக்க கவுண்டருக்குள் அலுவலர்கள் ஆண்களும் பெண்களும் கேலி பேசுவதும் சிரிப்பதுமாக இருக்கிறார்கள். இது சூழலுக்கு ஒவ்வாத இரண்டு அந்தரப்பட்ட மனநிலையை உருவாக்குகிறது.

இதுவரை மூன்று பேர் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்பும் போது அவர்கள் எதனையும் பார்ப்பதில்லை. பிடித்தோமா அனுப்பினோமா என்று தான் இருப்பார்கள். அவர்களுடைய உட்புக்கூட வீட்டில் இருந்து எடுக்க விடமாட்டார்கள்.

நேரம் மாலை 5.00 மணி ஈற்றன் ஹவுஸ் மூடப்படும் நேரம். திடீரென மூன்று செக்கியூரிட்டிமார் வந்து சொன்னார்கள். “வாங்கோ வந்து வண்டியில் ஏறுங்கோ”

பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் பேசிக்கொண்டார்கள். “இன்றிரவு ஒன்பதரை யொர் லங்காவில் ஏத்தப்போறாங்கள்” செவ்வாய்க்கிழமை டுபிளிகேஷன் றோட்டில் 100 பேரும் கூடி விட்டார்கள். எல்லோரும் உள்ளே போய் அமருங்கள் செக்கியூரிட்டி சொன்னார்.

4 மணி போல ஒரு பெரிய வெள்ளை என்வலப்பில் போட்டு பாஸ்போட்டைத் தந்தார்கள். அதனுள்ளே இரண்டு ரைப் செய்யப்பட்ட தாள்கள்.

- உங்களுக்கு ஸ்பொன்ஸர் செய்தவர் உங்களுக்கான லண்டன் ரிக்கற்றை ஒரு பொது நிதியில் இருந்து தருவார் என்று நான் நம்பவில்லை.
- உங்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட உங்கள் வங்கிக் கணக்கு வழக்குகள் எனக்கு திருப்தியில்லை.
- நீங்கள் வெறும் 15 நாட்கள் காலம் விசா கேட்டதால் உண்மையானவரா நீங்கள் என்று எனக்கு சந்தேகமாயிருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களினால் உங்களுக்கு விசாவை நான் வழங்கவில்லை.

பின்குறிப்பு : நீங்கள் 82 (1) குடிவரவு, குடியகல்வு அகதிகள் சட்டம் 200 இன் படி இந்த விசா தொடர்பாக அப்பீல் செய்ய முடியாது.

தார்மீகம்

இரக்க உள்ளம் படைத்த ஒரு பாம்பு சிட்டுக்குருவி ஒன்றைப் பிடித்தது. ஒரேயடியாக அந்தக் குருவியை விழுங்கிவிட, பாம்பு எண்ணியது. ஆனால் அதைக் கொடூரமாகக் கொலை செய்ய அது விரும்பவில்லைப் போலும். ஆகவே அந்தக் குருவியைத் தனது உடலால் மெதுமெதுவாகச் சுற்றிப் படிப்படியாக இறுக்கியது.

தனது தலைவிதியைத் தானே விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டு தன்னை அர்ப்பணிப்பதற்கு சிட்டுக்குருவியை இணங்கச் செய்வதற்கு பாம்பு முயற்சி செய்தது.

சிட்டுக்குருவி பாம்பினுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்க மறுத்துப் போராடியது. அதன் முயற்சி பலிக்கவில்லை. பாம்பின் முயற்சியும் பலிக்கவில்லை, இறுதியில் பாம்பு சிட்டுக்குருவியை மெதுமெதுவாக, சிறுகச் சிறுகக் கொன்றுவிழுங்கியது. “பாருங்கள், மற்றப் பாம்புகளைப் போல நான் முரட்டுத்தனமுடையவனல்ல: ஏனைய பாம்புகளிலிருந்து நான் முற்றிலும் வேறுபட்டவன்” தன்னடக்கத்துடன் பாம்பு கூறிக்கொண்டது.

மன்னிப்போம் .....

ஷீலா சிறீதரன்

அது ஒரு அழகிய காடு. ஓங்கி உயர்ந்து நிற்கும் மரங்கள். புல்வெளியில் ஆங்காங்கே பூத்திருக்கும் காட்டு மலர்கள். அதில் இரவின் பனித்துளிகள் இன்னமும் ஒளி வீசிகொண்டிருந்தன. அங்கு நின்றிருந்த மான்குட்டிக்கு அந்த அழகிய காட்சியை இரசிக்கும் மனநிலை இருக்கவில்லை. தனது நண்பன் முயல் இன்னும் வரவில்லையே என்ற ஏக்கம் அதற்கு. அழகிய விழிகளால் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரைக்கும் பார்த்தவாறு இருந்த மான்குட்டிக்கு நேரம் செல்லச் செல்ல நண்பன் மீது சிறிது கோபமும், அதே நேரத்தில் சற்று பயமும் தோன்றியது. அந்தப் புல்வெளியில் ஓநாய்களின் நடமாட்டம் இருப்பதால் அங்கு போய் விளையாடக்கூடாதெனப் பெற்றோர் ஏற்கனவே சொல்லியிருந்தும் இதை மீறி நண்பனுடன் விளையாடத் திட்டமிட்டது தவறு தானோ என்ற எண்ணம் தோன்றிது.

என்ன இருந்தாலும் முயல் சொன்ன நேரத்திற்கு வந்திருக்க வேண்டும். நண்பர்கள் என்றால் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா ? பலவாறு எண்ணிய மான் குட்டி கலவரத்துடன் அங்கிருந்த மர நிழலில் அமர்ந்து கொண்டு நண்பன் வரவை ஆவலோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. பாவம், மரத்தின் பின்னால் இருந்து இரண்டு குரூரமான விழிகள் தன்னை அவதானித்துக்கொண்டிருப்பது அதற்குத் தெரியவில்லை.

மரத்தின் பின்னால் பதுங்கியிருந்து மான்குட்டியைப் பார்த்த நரிக்கு வாயூறியது.

“ஆஹா ? இன்று எனக்கு நல்ல விருந்து” என எண்ணிக்கொண்டது. தனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காகத் திட்டம் ஒன்றையும் தீட்டியது. தனது வழமையான முகபாவத்தை மாற்றிக்கொண்டு கருணை பொங்கும் கண்களோடு மான்குட்டியை அணுகியது. நரியின் தந்திரம் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும் ?

“தம்பி, இப்படித் தனியே நிற்கிறாயே ? கூட யாரும் வரவில்லையா? யாரையோ எதிர்பார்ப்பது போல் தெரிகிறதே !” பாசத்துடன் பேசியது நரி.

பேச்சுக் குரலைக் கேட்டதும் திடுக்கிட்டுத் திரும்பியது மான்குட்டி. அன்பும் கருணையும் பொங்கிய முகத்துடன் நின்ற நரியைக் கண்டதும் அச்சமின்றிப் பேசலானது.

“ஆம், எனது நண்பன் முயல் வருவதாகச் சொல்லியிருந்தான். அவன் இன்னும் வரவில்லையே என்று தான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அது சரி இவ்வளவு அன்பாகப் பேசும் நீங்கள் யார் ?” முயல் என்றதும் நரியின் முகம் மலர்ந்தது.

“இன்று எனக்கு அதிஷ்டமான நாள் தான். மானும் முயலும் ஒன்றாகக் கிடைக்கும் போலிருக்கிறதே!” மனம் மகிழ்ச்சியால் துள்ளுவதை வெளியே காட்டிக்கொள்ளாமல் பேசியது நரி.

“தம்பி, நான் அதோ, அந்தக் கிராமத்தில் வசிப்பவன். நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்கலாமென வந்தேன். இந்த இடத்தில் ஓநாய்களின் நடமாட்டம் இருப்பதாக அறிந்தேன். நீ என் கண்ணில் பட்டதும் நல்லது தான். ஓநாய்கள் உன்னைப் பார்த்திருந்தால் அவ்வளவுதான். சரி, எங்கும் போய்விடாதே. பயப்படாமல் என்னுடன் கூடவே இரு.”

ஓநாய்கள் பெயரைக் கேட்டதும் அஞ்சி நடுங்கியது மான்குட்டி. அதனை மெதுவாகத் தடவிக்கொடுத்தது நரி.

“உயிர்களைக் கொல்வது எவ்வளவு பாவம் ! இந்த ஓநாய்களுக்கு அது தெரியவில்லையே. எங்கள் இனத்தார் ஒருபோதும் மாமிசம் சாப்பிடுவதே இல்லை. பழங்கள் மட்டும்தான் உண்போம்.” நரி பேச்சை முடிக்கு முன்னரே இடைமறித்துக் கூறியது மான் குட்டி, “ஆமாம். எனக்குத் தெரியுமே. ஒருநாள் திராட்சைப் பழத்தைப் பறிக்கவென்று எட்டி எட்டிப் பார்த்துவிட்டு எட்டாமல் போகவே ‘சீ இது புளிக்கும்’ என்று சொல்லிவிட்டுப் போனீர்கள்.” மான்குட்டி முற்றாகவே நம்பிவிட்டது என்பது நரிக்குப் புரிந்தது. மான்குட்டியும் சரளமாகப் பேசலானது.

“நீங்கள் வடையையும் விரும்பிச் சாப்பிடுவீர்கள் இல்லையா ? ஆனால், இவ்வளவு நல்லவரான நீங்கள் ஏன் காகத்தை ஏமாற்றி வடையை வாங்கினீர்கள். அடுத்தவரை ஏமாற்றுவது தவறல்லவா?” நரிக்கு முகத்தில் அசடு வழிந்தது. என்ன சொல்வதென்று புரியவில்லை. இருந்தாலும் சமாளித்துக்கொண்டது. “ஒரு ஏழைப் பாட்டியின் வடையைத் திருடிச் செல்லாமா ? அதற்கு நல்ல பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்று தான் அப்படிச் செய்தேன். உண்மையில் அந்த வடையை நான் பசியோடு வந்த ஒரு நாய்க்குக் கொடுத்துவிட்டேன்.” என்று பொய் கூறியது.

நரிக்கு எவ்வளவு நல்ல குணம் என்று மான்குட்டி திருப்தியோடு சிரித்துக்கொண்டது.

நேரம் செல்லச்செல்ல நரியின் பசி அதிகரிக்கலானது. முயலும் வந்தபாடில்லை. பொறுமை இழந்த நரி காத்திருப்பதைவிட்டு, கிடைத்த இரையையாவது தின்போம் என்று தீர்மானித்தது. மாணைப் பார்த்து, “நான் இருக்கும் இடத்துக்கு வருகிறாயா ? உனக்குப் பசியாக இருக்குமே. அங்கே போய் நாம் சாப்பிடலாம். அங்குள்ள சிறுவர்கள் உன்னைப் பற்றிக் கூட அழகான பாடல்கள் பாடுவார்கள். வா, போய் கேட்கலாம்.” என்றது. மான்குட்டி ஆச்சரியத்தில் கண்களை அகல விரித்துக்கேட்டது. “என்ன என்னைப் பற்றிப் பாடுவார்களா ? என்ன பாடுவார்கள் ?” மான்குட்டி கேட்டபோது நரிக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. கோபத்தில் கண்கள் சிவந்தன. என்ன செய்வது ? தன் எண்ணம் நிறைவேறும் வரை மானுடன் இயல்பாக இருக்க வேண்டுமே. உடனே கரகரவென்ற குரலால் பாடிக்காட்டியது.

‘துள்ளி ஓடும் மான்குட்டியே - உன்னை
அள்ளி அணைப்பேன் வா
புள்ளி போட்ட மான்குட்டியே - நீயும்
பள்ளிக்குச் சென்றிட வா’

பாடலைக் கேட்டதும் கலகலவென்று சிரித்தது மான்குட்டி. அருகில் இருந்த மாமரத்தில் இருந்து விழுந்த பழங்களைப் பொறுக்கி நரியிடம் கொடுத்துச் சாப்பிடச் சொன்னது. பற்களை நறநறவென்று கடித்தது நரி. மான்குட்டியை விழிகளை உருட்டிப் பார்த்தது. மான்குட்டி சிரிப்பதை நிறுத்தியது. இதுவரை கனிவாகப் பேசிய நரியின் முகம் கடுமையாக மாறிவிட்டதைக் கண்டு அச்சத்தால் நடுங்கியது. “வா போகலாம்” நரி அதட்டியதும் மான்குட்டி செய்வதறியாது திகைத்தது. அம்மாவை நினைத்தபோது அழுகை வந்தது. கண்ணில் கண்ணீர் வழிய மெதுவாக நரியின் பின்னால் செல்வதற்குக் காலை முன்னே வைத்தது. நரியின் திட்டம் நிறைவேறும் தருணம் அதுதான்.

வாயை “ஆ”வென்று திறந்தவாறு மான்குட்டியை நெருங்கியது நரி. அவ்வளவு தான். “ஆ, ஆ” என்று ஒரே அலறல். மரத்தின் பின்னால் பதுங்கியிருந்த மான்குட்டம் நரியின் மீது பாய்ந்து கொம்புகளால் தாக்கின. மான்குட்டிக்கு எதுவுமே புரியவில்லை. வலி தாங்கமாட்டாமல் நரி ஊளையிட்டவாறே ஓடுவதும், அருகே நண்பன் முயல் சிரித்தவாறு நிற்பதும், அம்மா தன்னை அரவணைத்துக் கொள்வதும் ஏதோ கனவு காண்பது போல் தோன்றியது.

மான்குட்டியின் அம்மா முயலைப் பார்த்து “உனக்கு எப்படி நன்றி சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. தக்க சமயத்தில் எங்களை அழைத்து வராதிருந்தால் எனது மகனைக் காப்பாற்றியிருக்கவே முடியாது” என்று கூறியது. குழம்பி நின்ற மான்குட்டிக்கு நடந்ததை விபரித்தது முயல். தான் சொன்ன நேரத்துக்கே வந்துவிட்டதாகவும் அங்கு மான்குட்டியுடன் நரி பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கேட்டதும் உடனே வேகமாக ஓடிப்போய் மான் கூட்டத்தை அழைத்துக்கொண்டு வந்து மரத்தின் பின்னால் மறைந்திருந்ததாகவும் கூறியது. மான்குட்டிக்குச் சந்தேகம். “நீங்கள் அனைவரும் வருவதற்குள் நரி என்னைக் கொன்றிருந்தால் .....?” மான்குட்டி கேட்டதும் சிரித்தது முயல். “நரியின் பேராசை உனக்குத் தெரியாதா ? நீ என் வரவை எதிர்பார்த்திருப்பதாகச் சொன்னபோது, அதன் முகம் எப்படி

மலர்ந்தது தெரியுமா ? நம் இருவரையுமே சாப்பிட வேண்டும் என்பது தான் அதன் திட்டம். ஆகவே நான் வரும்வரை எப்படியும் நரி காத்திருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும்” பேராபத்தில் இருந்து தாம் இருவரும் தப்பிவிட்டதை எண்ணி மானும் முயலும் மகிழ்ந்தன.

“அது சரி, நீங்கள் ஏன் இங்கு விளையாட வந்தீர்கள் ? எங்கள் பேச்சை மீறி இங்கு வரலாமா ? “மூத்தோர் வார்த்தை அமிர்தம்” என்பதை மறந்துவிட்டீர்களா ? தாய் சொல்லைத் தட்டலாமா ? அம்மா கேட்டபோது தலைகுனிந்து நின்றன. “இல்லையம்மா, முயல் தான் இங்கே வரும்படி என்னைக் கூப்பிட்டது” என்று சொல்லி, மான்குட்டி தான் தப்பிக்கொள்ளப் பார்த்தது. “அப்படிச் சொல்லாதே, மற்றவர் என்ன சொன்னாலும் நீயாக சுயமாகச் சிந்தித்துச் செயற்பட்டிருக்க வேண்டும். வீணாக அடுத்தவர் மீது குற்றம் சொல்லக் கூடாது.” அம்மாவின் அறிவுரையைக் கேட்டதும் தமது தவறை உணர்ந்தன. “எங்களை மன்னித்து விடுங்கள். இனி இப்படிச் செய்யவே மாட்டோம். பெரியோர் பேச்சை மதித்து நடப்போம்” என்றன.

நடந்ததை அறிந்து ஓடோடி வந்தன முயற்கூட்டம். தமது இனத்தைச் சாராவிட்டாலும் சாதாரணமாக நடந்து கொண்டு தமது குட்டியைக் காப்பாற்றியதற்கு மான்கள் முயல்களுக்கு நன்றி கூறின. வயது முதிர்ந்த முயல் ஒன்று கூறத் தொடங்கியது, “இனங்கள் என்று வேறுபடுத்திப் பேசாதீர்கள். நாங்கள் வெவ்வேறு இனங்களாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒரே காட்டில் நெடுங்காலமாக வசிப்பவர்கள். ஒருவருக்கு எதிரிகளால் ஆபத்து என்றால் அடுத்தவர் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கலாமா ? உதவி செய்ய வேண்டியது எமது கடமையல்லவா?” மான் கூட்டம் அதை ஏற்றுக்கொண்டது.

“எல்லா உயிர்களும் பொதுவானவை. இதில் இன வேறுபாடுகள் அவசியமற்றது” முயல் கூறியபோது மான்கள் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தன. எங்கும் மகிழ்ச்சி வெள்ளம் கரைபுரண்டோட அவரவர் இருப்பிடம் நோக்கிச் சென்றன. வழக்கம்போல் மானும் முயலும் குதித்துக் குதித்து ஓடின. வழியில் எங்கோ தூரத்தில் ஒரு அழகுரல். மான்குட்டியும் முயலும் என்னவென்று பார்ப்பதற்கு ஓடிச் சென்றன. ஒரு குழிக்குள் விழுந்து கிடந்தது நரி. உடலெங்கும் மான்கொம்புகளால் ஏற்பட்ட காயங்கள். பசியினால் கண்கள் செருக, பரிதாபமாக மேலே பார்த்தது. அதைப் பார்த்த மான்குட்டியும் முயலும் இரக்கம் கொண்டன. நமக்குத் தீங்கு செய்தவர்களுக்குப் பதிலாக நாமும் தீங்கிளைத்து விடுவது சரியாகுமா ? அவை சற்று நேரம் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தன.

ஓடிச்சென்று தமது பெற்றோரிடம் நரியின் பரிதாபமான நிலையை எடுத்துக் கூறின. “எமது இனத்தை அழித்து வாழும் நரிகளுக்கு நாம் இரக்கம் காட்டுவதா ? கூடவே கூடாது. நரிக்கு நாம் அளித்த தண்டனை சரியானதே. நரி அங்கேயே கிடந்து சாகட்டும்” என்றன மான்கள். மான்குட்டியும் முயலும் மேலும் கவலை அடைந்தன. அதை அவதானித்த வயது முதிர்ந்த மான் ஒன்று மெதுவாகத் தன் தலையை ஆட்டியவாறு முன்னே வந்தது. “உண்மைதான். நாங்கள் இதுவரை அப்படித்தான் வாழ்ந்து வந்தோம். பழிக்குப் பழி வாங்குவது தான் சரியென எண்ணியிருந்தோம். ஆனால், எமது இளைய சந்ததியினர் எதிரிகளை மன்னிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உதவிகள் செய்ய வேண்டும் என்று முன்வரும்போது, அவர்களைத் தடுப்பது தகாது. அவர்களது புதிய சிந்தனைக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டியது நம் கடமையல்லவா?” கணீரென்று அதன் பேச்சு அனைவரையும் சிந்திக்க வைத்தது. மான்களும் முயல்களும் அதனை ஆமோதித்தன. விறுவிறுவென்று ஓடிச்சென்று காரியத்தில் இறங்கின.

ஒரு கொடியைக் கயிறுபோல் ஆக்கி, அதன் உதவியுடன் குழியில் இருந்த நரியை மேலே கொண்டு வந்தன. முயலும் மான்குட்டியும் அருகிலிருந்த நீரோடையில் இருந்து நீரை அள்ளிக் கொண்டு வந்து, பருகக் கொடுத்தபோது கண்கள் குளமாக, நன்றியுடன் நோக்கியது நரி. தனது தவறை உணர்ந்து தலைகுனிந்து நின்றது. “பார் தம்பி, நீ கொண்டு தின்ன எண்ணிய இவை தான் உன் உயிரைக் காப்பாற்றியுள்ளன. இனிமேலாவது எவருக்கும் தீங்கு செய்யாமல் திருந்தி வாழப் பழகு” வயது முதிர்ந்த மான் கூறியபோது நரியினால் கண்ணீர் சொரிவதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. மானும் முயலும் தமது கூட்டத்தாருடன் சென்று மறையும் வரை கண்கொட்டாமல் பார்த்த வண்ணம் நின்றது. உருவில் சிறிய பிராணிகளாக இருந்தாலும் வாழ்க்கையில் சாகும்வரை தன்னால் மறக்க முடியாதவாறு பாடம் புகட்டிவிட்டதை எண்ணி வியந்தது. ஒருபோதும் நயவஞ்சகமான காரியங்களில் ஈடுபடக்கூடாது எனத் திடீசங்கற்பம் பூண்டது.

இனிவரும் காலங்களில் அக்காட்டில் அனைத்து மிருகங்களும் மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு முயல்களும் மான்கூட்டமும் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தன.

நட்புக்காக.....

முனையூரான்
கல்முனை

நான்கு நாட்கள் தொடர்ந்து 'லீவு'. ஒரு மாதத்தில் இப்படி லீவு வருவது அரிது. ஆதலால், அரசு, தனியார் ஊழியர்களுக்கு கொண்டாட்டம். அந்த விடுமுறைக் கொண்டாட்டங்களை தத்தமது குடும்பங்களோடு இணைந்து கொண்டாடுவதற்காக கொழும்பில் கடமை புரியும் ஊழியர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களுக்குப் போயிருந்தாலும், அரசு நிறுவனங்களும் தனியார் நிறுவனங்களும் மூடிக்கிடந்தாலும், வீதிகளும் விறைச்சோடிப்போய்க் கிடந்தன. வாகனங்களின் இரைச்சல் வெகுவாகவே குறைந்திருந்தது.

கொழும்பில் கடமை புரியும் சஜா... ஏலவே, தனது நண்பனின் திருமணத்திற்காகத் தாயக மண்ணுக்குச் சென்று வந்ததனால், அவன் ஊருக்குச் செல்லவில்லை. இந்த லீவுக்கு. செல்ல முடியாமலில்லை. செல்வதில் அவனுக்கு விருப்பமில்லை. கொழும்பில் இருப்பதிலிருக்கின்ற நிம்மதி ஊருக்குப் போனால் கிடைப்பதுவுமில்லை. ஏனெனில் ஊருக்குச் சென்று பார்ப்பதற்கு தாயுமில்லை தந்தையுமில்லை அவனுக்கு ...! ஆதலால் இந்த லீவை கொழும்பிலேயே கழிக்க முடிவெடுத்தான்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. காலை தொடக்கம் பூமி மழையை வரவேற்கக் காத்துக் கிடந்தது. கதிரவன் மேகங்களுக்குள் தன்னை மறைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். 'ஹர்த்தால் பொழுதுகளில் வெறிச்சோடிக் கிடக்கும் வீதிகள் போல...' எந்த நேரமும் சிறு பிள்ளைகளின் கதறல் ஒலியும், விளையாட்டுக் கூச்சல்களும், வாகனங்களின் சண்டித்தன உருமல் சத்தமும் கேட்டுக் கேட்டுப் பழகிப்போன அவனுக்கு, அன்று ஒன்றுமே கேட்காமலிருந்தது. ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. வெளியில் கழுவிக்காயப்போட்ட உடுப்புக்கள் காற்றுக்கு தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தன. "எங்களை எடுத்து வீட்டுக்குள் போடுங்கோ...! மழை பெய்தால் நனைந்திடுவோம்...!" உடுப்புகளுக்கு வாயிருந்திருந்தால் இப்படித்தான் ஏவியிருக்குமென்று அவனின் உள்ளுணர்வு சொல்லியது.

சஜா இயற்கையின் திருவிளையாடல்களை தனக்குள் அசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அவனின் 'செல்போன்' அலர 'டிஸ்பெலே' காட்டிக் கொடுத்தது. .. அது நண்பன் அன்வரிடமிருந்து வந்த அழைப்பென்று.. 'போனை' எடுத்தவன் "ஹலோ .. என்ன மச்சான் .. என்ன?" மறுமுனையில் "இல்ல உன்ன நிறயத்தரம் சாப்பாட்டுக்கு வரச்சொல்லியிருக்கன்... ஆனா.. அது இருக்கு.. இது இருக்கு என்று சொல்லி என்ன ஏமாத்தியிருக்க.. அதான் இன்றைக்கும் ஏமாத்துவாயா..? இல்லையா...? என்று 'கென்போம்' பண்ண எடுத்தன்" அன்வரின் மறுமொழிக்கு "நோ.. நோ.. இன்றக்கு 'ஸ்சவர்' வருவன். அதற்குத்தான் 'ரெடி'யாகிக்கிட்டுருக்கன்..." என பதிலளித்த சஜா.

"இன்றைக்காவது அவன் அழைப்புக்கு மதிப்பளித்து சென்றாக வேண்டும்... இல்லையென்றால் நம்ம நல்ல மனிசனில்ல... எத்தன நண்பர்கள் கொழும்பில் இருக்காங்க... ஒருத்தர் சரி லீவு நாளொன்று பார்த்து சாப்பாட்டுக்கு 'இன்வைட்' பண்ணியிருக்காங்களா..? இல்லையே.. ? என்ன மட்டுமா வரச்சொன்னான்.. என் கூடயிருக்கிற நின்ஸாரையுமல்லவா கூட்டிக்கிட்டு வரச்சொன்னான்... என்னிடம் சொன்னது போதாதென்று நண்பனுக்கு 'கோல்' எடுத்துச் சொன்னானே.. எப்படியோ இன்றக்கு போயாக வேண்டும்.." அவனுக்குள் முடிவு முடிவானது.

அன்வரின் வீடு கொகிலவத்தைப் பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. அப்பிரதேசம் கொழும்பிலிருந்து சுமார் இருபது இருபத்தைந்து கிலோ மீற்றர் தூரம் இருக்கும். சஜாவும்

அன்வரும் நல்ல நண்பர்கள். எதையுமே மனதார பரஸ்பரம் பகிர்ந்து கொள்கிறவர்கள். அன்வர் திருமணம் முடித்து காலம் சுழன்றோடி ஐந்து வருடங்கள் கடந்த நிலையில் ஒரு மகனும் இருக்கிறான். சஜாவுக்கு அந்த பாக்கியம் இன்னும் கைகூடவில்லை. இயற்கை பல தடவை அவனை நோக வைத்திருக்கிறது.

இன்னும் நொந்துகொண்டுதான் இருக்கிறான். அவ்வப்போது சந்தோஷங்கள் அவனைத் தாலாட்டும் போதெல்லாம் சோகங்களும் அவமானங்களும் கூடவே வந்து அவனைக் காயப்படுத்துவது, அவன் வாழ்க்கையில் எழுதப்பட்ட விதியாய்ப் போய்விட்டது. அவன் வாழ்க்கையில், பல முறை ஏற்பட்ட பேரலை இன்னல்களுக்கு எதிர்நீச்சல் போட்டு, காலம் கடந்து வந்தவன். இப்போது ஒருவாறு சமூகம் மதிக்கக்கூடிய தொழிலைத்தான் புரிகிறான். கையில் பணம் இல்லையென்றாலும் நல்ல மனம் அவனிடத்தில் இருப்பது பற்றி அவன் நண்பர்கள் தவிர்ப்பத ஏனையவர்கள் பேசிக் கொண்டதாக சொன்னவர்கள் சொல்ல அவனும் கேட்டிருக்கிறான்.

இத்தனைக்குமிடையில் நேரக் கூட்டின் முட்கள் நகர்ந்து சென்று காலை மணி 11.30 ஐக் கடந்திருந்தது. “நின்ஸார்...! என்ன ‘ரெடியா..?’ சுருக்கா வெளிக்கிட்டா மழ வாரதுக்கு முன்ன போய்டலாம். இல்லன்டா ‘தரிவீல்’ எடுக்கணும்...” சஜாவின் கேள்விக்கு பதிலளித்த நின்ஸார் “15 நிமிசத்தில வந்திரரன் அது மட்டுக்கும் டிவிய பார்த்திட்டு இருங்கலன்...” அவன் கூற்றுக்கு செவிசாய்த்த சஜா ‘ஹோலில் இருந்த டிவியின் முன் போடப்பட்டிருந்த சாய்மனைக் கதிரையில் போயமர்ந்தான். ‘மாது’ எனும் நாடகம் ‘ராஜா’ ‘கேபில்’ தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர்தான் அவர்களது ‘போடிங்’ வீட்டில் உள்ள டிவிக்கு ‘கேபில்’ சேவைக்கான ‘கனக்ஸன்’ எடுத்தனர். சஜா நாடகங்களை அதிகம் விரும்பிப் பார்ப்பதில்லை. என்றாலும் இந்த நாடகம் மக்கள் மத்தியில் அதிகம் பேசப்படுவதால் அதைப் பார்ப்பதில் கொஞ்சம் ஆர்வம் இருந்தது. இந்நாடகத்தை பெண்களை விட ஆண்களே அதிகம் பார்ப்பதாக அண்மையக் கணிப்பீடு உள்ளதையும் அவன் அறிவான். அந்த நாடகத்தில் பணக்கார வீட்டுப் பெண்ணாக வரும் கதாபாத்திரத்தில் நடிக்கும் பெண்ணின் அகங்கார நடிப்பும், அவள் தன் கணவனையும் கணவன் சார்ந்தவர்களையும் எடுத்தெரிந்து நடக்கும் விதமும் அதற்கிடையில் வரும் ‘த்திரில்’ காட்சிகளும், மனைவி என்றால் அப்படியல்ல இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வேறொரு கதாபாத்திரத்தில் வரும் பெண் நடந்து காட்டுவதும்.. எனத்தொடரும் அந்த நாடகம். ஆண்களை அதிகம் கவர்ந்திழுக்கக் கூடிய காட்சி அமைப்புக்களையும் கதையையும் கோர்த்து தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மைதான்.

நாடகம் மிகவும் ‘இன்ரெஸ்ட் ஆக போய்க்கொண்டிருக்கையில் “சஜா என்ன போவமா..? நான் ரெடியாகிட்டன்..” நின்ஸாரின் குரல் அடுத்த அறையிலிருந்து வந்தது. சஜா நாடகத்தை தொடர்ந்து பார்ப்பதா. இல்லை... முடிவெடுக்க முடியாமலே சில வினாடிகள் கடந்த நிலையில் “ச்ச... போவோம்... பார்த்தவங்ககிட்ட கேட்டு இத்தொடரில் என்ன நடந்திச்சு என தெரிஞ்சுக்கலாம் ... சுனங்கினா மழ வந்திடும்” என்று நினைத்து நின்ஸார் போவம் ரோட்டுக்கு வாங்க..!” என்று கூறியவனாக வீதிக்குச் சென்றான்...

சஜா வானத்தை நோக்குகையில், இயற்கை மழைக்கு பச்சைக் கொடி காட்டுவது உறுதியாக்கப்பட்டிருந்தது. காற்றில் காய்ந்த உடுப்புக்களை வீட்டுக்குள் எடுத்துப்போடுவமா என யோசித்தவனை “இல்ல கிடக்கட்டும் நனைந்தால் நாளைக்கும் காய வைக்கலாம். நாளைக்கும் லீவுதானே..” அவன் மனமே அவனுக்குள் சொல்லி சிந்தனைக்குத் தடை போட்டது. அப்படியே உடுப்புக்கள் வெளியில் கிடக்க, வீட்டைப் பூட்டி சாவியை அடுத்த வீட்டில் கொடுத்து விட்டு இருவரும் பஸ் தரிப்பிடம் நோக்கி கால்நடையாகப் புறப்பட்டனர். விடுமுறைக் காலங்களில் நகர்ப்புற வீதிகளில் பயணிகள் போக்குவரத்து வாகனங்கள் ரொம்பவும் குறைவுதான். அப்படித்தான் கொழும்பிலும் அன்று இருந்தது. இருந்தும் சொற்ப நிமிடக் காத்திருப்புக்களுக்குள் அவர்கள் செல்லவேண்டிய கொகிலவத்தைக்கான பஸ் தரிப்பிடத்தில் வந்து நின்றது. அறுவைக்கு மடுவத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படும் மிருகங்களை ஏற்றிச் செல்லும் வாகனம் போல பயணிகளையும் ஏற்றி வந்த அந்த பஸ் களைப்படவைதற்கிடையில் அத்தரிப்பிடத்தில் நின்றவர்களையும் அள்ளி எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் நகர்ந்தது. சிரமப்பட்டு இருவரும் அதில் ஏறிக் கொண்டனர்.

செல்ல வேண்டிய இடத்திற்கு 'டிக்கட்' எடுக்காமல் வேறொரு நகரத்தின் பெயர் சொல்லி நின்ஸார் டிக்கட் எடுத்ததை, பஸ்ஸுக்குள் சற்றுத் தூரத்தே நின்று அவதானித்த சஜா சைகை மொழியில் 'ஏன்.. அங்க..' என விசாரிக்க நின்ஸாரும் அதே பாதையில் 'பிறகு சொல்றன்' என்று சைகை செய்தான். அரை மணி நேரத்தில் இத்துல்கோட்டை பஸ்தரிப்பிடத்தில் பஸ் சென்று நிற்க, மீண்டும் அதே மொழியில் சஜாவை பஸ்ஸை விட்டு இறங்கச் சொன்னான் நின்ஸார்.

சூழல் மெளன விரதத்தில் கிடக்க பஸ்ஸை விட்டு இறங்கிய சஜாவின் 'சேட்' வியர்வையினால் நனைந்திருந்தது.. "என்னப்பா .... வெயிலேயே காணல்ல... உனக்கு மட்டும் இப்படி வேருத்திருக்கி..." நகைச்சுவையாய்க் கேட்ட நின்ஸாரிடம் "மனிச வெட்க வெயிலை விட ரொம்ப அதிகம், அதான் இந்த நிலம்... மனிசனங்கள் ஏத்தி வாற மாதிரியா ஏத்துறான்கள்...? எவ்வளவு சட்டம் கொண்டந்தாலும் இவன்கள் திருந்த மாட்டான்கள்.. போறபோக்கப் பார்த்தா ஆளுக்கு மேல ஆள அடுக்கி வெச்சி பஸ்ஸ ஓட்டுவான்கள் போல... நமக்கென்ன கார்..., வேனாயிருக்கு... 'ஏசி'ல வந்து ஏசில போக...." இப்படி கொஞ்சம் நகைச்சுவையாகவும், கொஞ்சம் கோபமாகவும், கொஞ்சம் சோகமாகவும் சொல்லி முடித்தவன், "அது சரி கொகிலவத்தைக்கு டிக்கட் எடுக்காம ஏன் இத்துல்கோட்டைக்கு எடுத்த.." பஸ்ஸுக்குள் புரியாத மொழியில் கேட்ட அதே கேள்வியை சஜா மீண்டும் வாய் திறந்து தனது நண்பனிடம் கேட்டான்.

"இல்ல சின்ன....வேலயிருக்கு இங்க... அந்த வேலய முடிச்சிட்டு போரவள சாப்பாட்டுக்கு நேரம் சரியாயிருக்கும். அதான் இத்துல்கோட்டைக்கு டிக்கட் எடுத்தன்" நின்ஸார் இவ்வாறு கூறியதும் சரியென்று விடையளித்த சஜா அவனுடன் நடக்கலானான். அப்போது நேரம் நண்பகல் 12.30 இருக்கும். என்ன வேலையென்று அவன் கேட்கவில்லை. நண்பனின் வார்த்தையிலுள்ள நம்பிக்கையின் காரணமாகவே அந்தக் கேள்வி அவன் மனதிலிருந்து எழவில்லை. நட்பு நம்பிக்கைக்குரியது. நம்பிக்கையிலேயேதான் அது வளர்கிறது.

இருவரும் நடந்து செல்லும் வழியே எதிரில் ஒரு முகம் புன்னகைத்தது. அது வேறு எவருமல்ல. நின்ஸாரின் பழைய கம்பனியில் அவனோடு வேலை செய்த சக தோழன் ரோஸன். நின்ஸார் அவனை சஜாவிடம் அறிமுகப்படுத்த "ஹலோ ..! ஐ யம் சஜா. நைஸ் மீட் யூ" என்று சொல்லி கைலாகு கொடுத்து விட்டு சற்று விலகி நின்றான். 'அமாவாசைக்குப் பிந்திய வளர்பிறையைக் கண்ட சந்தோஷமாய் நின்ஸாரும் ரோஸனும் கதையைத் தொடர்ந்தனர்... வினாடித்துளிகள் நகர்ந்தன... "என்ன இவன் வந்த நோக்கத்த மறந்திட்டானோ ...! வயிறு வேற பசியால கில்லுது... அங்க அவன் அன்வர் காத்திட்டு இருப்பான் ... ம.. எப்படி இவன் இழுத்தெடுக்கிற.. கிட்டப்போய் போவோம் என்று அழைப்பது நாகரிகமில்ல... அப்ப... என்ன செய்யலாம் ...?" அவனது சிந்தனை சக்கரமாகச் சுழன்றது... இருந்தும் பொறுமையாகவே நின்றான். அவனுக்கு காத்திருப்புகளும் ஏமாற்றங்களும் பிடிக்காதவைகள். வாழ்க்கையில் ஏமாந்தவர்களில் அவனும் ஒருத்தன் என்பது காலம் கடந்த பின்னர்தான் அவனுக்குப் புரிய நேர்ந்தது. ஆதலால் யாருக்காக வேண்டியும் தான் வாழக்கூடாது. வாழ்வின் பொழுதுகளை எவரது காத்திருப்புக்காகவேனும் செலவு செய்யவும் கூடாது. காத்திருப்புக்கள் எம்மை காலாவதியாக்கி விடும். இந்த கொள்கை வழியே வாழ்வை இழுத்துச் செல்ல முயலும் அவனுக்கு நகர்ந்து செல்லும் நிமிடத்துளிகள் சற்றுச் சலிப்பையும் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்தியது உண்மை.

அந்த கணம் நின்ஸார் அவன் நண்பன் ரோஸனிடமிருந்துவிடைபெறும் அசைவு சற்று தூரம் விலகி பொறுமை காத்து நின்ற சஜாவின் விழிகளில் பட்டது.. "ஹலோ.. டியர் சஜா ஐ யம் கோயிங்.. வில் மீட் எகைன்.." ரோஸன் சொல்லி முடிப்பதற்கிடையில் "ஓகே... சீ. யூ..." என்று உரத்துப் பதிலளித்து சஜா நடக்க.. பின் தொடர்ந்த நின்ஸார் "சொரி உனக்கு கொஞ்சம் கோபம் வந்திருக்கும். ஏனென்டா உனக்கு காத்துக்கிட்டிருக்கிறது பிடிக்காது... என்ன செய்ற மிச்ச காலம் கண்டவன்... அதான் கொஞ்சம் கத நீண்டுட்டு... நான் இங்க முடிக்க இருக்கிற வேலையை நாளைக்கு வந்து பார்ப்பம்.. இப்ப போவோம் உன்ட அன்வாற வீட்டுக்கு. மணி ஒன்னே காலாயிட்டு அவனும் அங்க காத்துக்கிட்டு இருப்பான்...."

சஜாவின் நிலைமைய தெரிந்த நின்ஸார் இப்படிச்சொல்ல.. “இல்ல.. இல்ல முதலில் உன்ட வேலையை முடிச்சிட்டுப்போவம்.. திரும்ப நாளைக்கும் நீ வரணுமே.. இப்ப மணி ஒன்ன கால்தானே..” என்று சொன்ன சஜாவின் நட்பின் ஆழத்தைப் புரிந்து கொண்டான் நின்ஸார். நின்ஸாரும் சஜாவும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் நண்பராகி மூன்று வருடங்கள் தான்.

இத்துல்கோட்டையில் முடிக்க வேண்டிய வேலையை முடித்துக்கொண்டு இருவரும் கொகிலவத்தை நோக்கிப் பயணித்தனர். பயணத்தின் வழியே பஸ்ஸில் தனியார் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் சிங்கள சேவையில் மணித் தியாலச் செய்தி ஒலிபரப்பப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.. அதில் சஜா வேலை செய்யும் ஸ்தாபனம் குறித்தான செய்தி சொல்லப்பட, அதன்பால் காது செலுத்திய அவன் “நின்ஸார் கேட்டயா இச்செய்திய.. இதற்கு காரணமே “நான்தான் பெருமையுடனின்றி சந்தோஷத்துடன் கூறினான். மேலும் தொடர்ந்தவன். நான் இது பற்றி எங்கட தலைவர்ட சொன்னன். அதால தான் அந்த மாணவர்களுக்கு இப்படியொரு மாற்று வழி பிறந்திச்சு.. உண்மையில் சந்தோஷமா இருக்கு.. சமூகத்திற்காகச் செய்த உருப்படியான சேவ என்றுதான் இத நினைக்கன்.. நம்மட வாழ்க்க, ஒன்று நமக்கு பிரயோசனமாக இருக்கலும் இல்லென்டா நம்மட சமூகத்திற்காகவாவது பிரயோசனப்படலும். இரண்டுமே இல்லாத வாழ்க்க அர்த்தமில்லாததொன்று, எத்தனையோ பேர் இருக்காங்க, அவங்க. அவங்களுக்கும் பிரயோசனமில்ல, சமூகத்திற்கும் பிரயோசனமில்ல.. பணத்தாலயோ, பட்டத்தாலயோ.. அல்லது செல்வாக்காலயோ ஏதாவதொன்ற நமது சமூகத்திற்காக செய்திட்டுப் மரணித்திட்டுப்போன அதுவே பெரிய திருப்தி..” என சஜாவின்இதய ஆழத்திலிருந்து வெளிவந்த இவ்வார்த்தைகள் நின்ஸாரையும் சிந்திக்கச் செய்தது. “நீ சொல்றது உண்மைதான்..ஆனா.. சாத்தியப்படுத்துறதான் கஷ்டம் .. ம். முயற்சிப்பம்...” நண்பனின் பதில் அது. பஸ் கொகிலவத்தையை நெருங்கும் வேளை சின்ன சின்னதாக சினுங்கிய வானம் சத்தமிட்டு அழத் தொடங்கியது.

“வானம் அழுகையை நிறுத்துமா? இல்லையா?” என இருவருக்குள்ளும் எண்ணங்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கையில் கொகிலவத்தை பஸ் நிலையத்தை சென்றடைந்தது அவர்கள் பயணித்த பஸ், இருவரும் கொஞ்சம் நனைந்து பஸ் நிலையத்திற்குள் ஓடிச் சென்றனர். அவ்வேளை மணிக்கூட்டின் சிறுமுள் நகர்ந்து பகல் 1.45 ஐக் கடந்திருந்தது.. “வானம் அழுகையை நிறுத்தியபாடில்லை.. என்ன செய்வது. நின்ஸார்..! திரிவில் எடுத்துப் போவோமா.. இந்த மழ விடமாட்டா போல..” சஜாவின் குரலின் ஆதங்கத்தையும் அவரசத்தையும் நன்றாகவே புரிந்து கொண்ட நின்ஸார்.. “போகலாம். ஆனா ... காசி ‘வேஸ்ட்’ தானே.. பஸ் நிலையத்திலிருந்து நுறு மீற்றர் தூரத்தில்தான் அன்வரின் வீடு இருக்கென்று நீ சொன்ன.. அதால கொஞ்சம் பொறுத்துப் போவோம்.. மழ விட்டிடும்...” என ஆறுதலாக விடையளித்தான்.

வானம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழுகையை நிறுத்தத் தொடங்கியது. இனியும் நின்றால் போகவே முடியாது என்று நினைத்த இருவரும் ஓட்டமும் நடையுமாக சென்று அன்வரின் வீட்டுக் கேட்டை அடைந்தனர். நனைந்தது பாதி நனையாதது பாதியென இருவரும் அணிந்திருந்த ஆடைகள் காட்சி கொடுத்தது. மழைத் தூறலின் நனைப்பால் ‘இலை நுனியிலிருந்து பனித்துளி வடிவது போன்று சஜாவின் தலை முடியிலிருந்து நீர் வடிந்தது. அன்வர் கலியாணம் முடித்திருப்பது பெரிய கோடிஸ்வரர் மகளைத்தான். சுற்றிவர உயரமாக அலங்கார வேலைப்பாடுடைய சுவர் அதன் நடுவே மின் அழுத்தியில் இயங்கும் கேட் நின்று பார்த்தால் சூழலின் அழகு கண்ணின் பார்வைக்கு சமமாகத் தெரியும் உயரம் உடையதான புதிய கட்டிடவடிவமைப்பில் கட்டப்பட்ட பெரிய வீடு. இப்படி அவன் இல்லம் பணக்காரத்தனத்தைக் காட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. இருந்தாலும் அன்வரிடம் அவனைப்பற்றி அவனுக்கே பொறுமையில்லை.

‘சுவரில்’ பொருத்தப்பட்டிருந்த ‘ஹோலிங்’ பெல்லை அமிழ்த்தினான் நின்ஸார். இரண்டு மூன்று தடைவ அமிழ்த்தியிருப்பான் பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. ‘என்ன.. நம்ம ஏமாந்திட்டமா ..? ஒரு குரலையும் காணல.. என்று சற்று ஓரமாக நின்ற சஜாவை அவன் வினவ..” “ச்சே.. ச்சே அப்படி ஒன்றும் நடக்கா..” என்று சொல்லி அவனும் வந்து, பெல்லை அமிழ்த்திவிட்டு மீண்டும் ஓரமாக நின்றான்... மழைத் தூறல் இருவரையும் நனைத்துக் கொண்டதான் இருந்தது. மழையில் நனையாமல் ஒதுங்கிக் கொள்வதற்கு அக்கம்பக்கத்தில்

ஒரு ஒதுங்கிடம் கூட இருக்கவில்லை. எப்ப கதவு திறக்கப்படும் நாம மழையில் நனையாமல் வீட்டுக்குள் சென்று விடலாம் என்ற எதிர்ப்பார்ப்போடு மழையில் நனைந்து கொண்டு இருவரும் கேட்டடியில் நிற்கையில், கேட் மெதுவாகத் திறக்கப்பட்டது. கேட்டை திறந்தது வேறு யாருமில்ல... அன்வரின் அன்பு மனைவி மாயாசி.

“அப்பாடா..! நல்லவேளை கேட் திறக்கப்பட்டாச்சு..” என மனசுக்குள் நினைத்தவனாக.. வழமையான பாணியில் நண்பனின் மனைவி மாயாசியிடம் “அன்வர் இல்லயா.. எனக் கேட்க... “வாங்க... உள்ளுக்கு வந்து உட்காருங்க. நல்லா நனைந்திட்டங்க போல.. அவர் இப்பதான் வெளியில் போனாரு.. வந்திடுவாரு..” என்று ஒரு நல்ல பெண்ணுக்குரிய அல்லது தன் கணவனையும் கணவனைச் சேர்ந்தவர்களையும் மதிக்கக்கூடிய நல்ல மனைவியாக இருந்து வரவேற்க வேண்டிய அன்வரின் மனைவி மாயாசி, பல வருடங்கள் கண்டு பரீட்சயமான.. சஜாவின் முகத்தை, அன்றுதான் காண்பது போல “... ஆ.. அவர் இல்லையே .. என்ன விசயம்..” கனத்த இதயம் கொண்டவளாக கேட்டாள். வாசற்கதவடியில் மழையில் நனைந்து கொண்டிருந்த சஜாவின் நெஞ்சம் அதே வினாடி இடிந்து நொறுங்கியது. ‘2001 இல் அமெரிக்காவின் உலக வர்த்தக மையம் தகர்ந்தது போல’ உடலின் ஒவ்வொரு உணர்ச்சி நரம்புகளும் துடித்தன. ஐம்பது அறுபது கிலோ எடையுள்ள பாரத்தை தலைமேல் சுமந்த பிரமிப்பு ... பசி, பறந்தது. அவமானத்தால் மழைத் துளிகளை வென்று வியர்வைத் துளிகள் உடலையும் உடையையும் ஈரமாக்கியது. ஒரு சில வினாடித் துளிகளுக்குள் இத்தனை மாற்றங்கள் அவன் உடலிலும் உணர்வுகளிலும், அத்தனையையும் சுதாகரித்துக் கொண்ட அவன்.. “ஆ.. ஆ.. சுமமா சந்திக்க வந்த.... அன்வர், இருப்பன் என்று சொன்னாரு அதான். அப்ப.. நின்ஸார் .. ! நம்ம போவமென்ன...”

நண்பனை விழித்தவனாக சற்றுத் தொலைவே வீதியோரம் தன் கிளைகளை அகல விரித்து நின்ற ஆல மரத்தை நோக்கி கையைக் காட்டி இருவரும் அவ்விடத்திலிருந்து மெல்ல நகர்ந்தனர். நண்பன் நின்ஸாருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. நடப்பது என்ன கனவா ...? இல்லை சின்னத்திரை ‘மெகா சீரிலில்’ வரும் காட்சிகளா....? ஒன்றுமே சஜாவிடம் கேட்கவுமில்லை. கேட்டு பதில் சொல்லும் மனநிலையில் அவனும் இல்லை. ஏனெனில் அவன் அகத்தின் ரகளைகள் முகத்தில் விளங்கியது.

மரத்தை நோக்கி நடக்கும் போது பின்னே திரும்பித் திரும்பி நின்ஸார் பார்க்கும் போதெல்லாம் அன்வரின் மனைவி மாயாசி, கேட்டை மெல்லத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு இருவரும் படும் அவஸ்தைகளை இரசித்துக் கொண்டிருப்பது விளங்கியது. அவமானத்தால் வெட்கிக் குனிந்து, கிளை விரித்த ஆலமரத்தின் கீழை மழைக்கு ஒதுங்கிய சஜாவின் உதடுகள் மெல்லத் திறந்தது... “பெண்ணா.. இவள்..? மனிதாபிமானமில்லாத மிருகம்... நான் சாதி, மத, குல பேதமின்றி எத்தனை பெண்களை வாழ்க்கையில் சந்தித்திருக்கன்.. இப்படி ஈரமில்லாத இதயம் கொண்ட ஒரு பெண்ணை நான் கண்டது இதுதான் முதற்தடவை. ஒரு பூன கூட மழையில் நனைஞ்சா நாம அதன எடுத்து நனயாம பாதுகாப்பா வைச்சிட்டுப்போறம். நம்ம மனிசன்.. மழையிலே நனையிரம்.. மனிதத் தன்மைக்காக வேண்டியாவது நம்மல வீட்டுக்குள்ளயில்லயென்றாலும் வீட்டு ‘பிளேட்டு’ க்குக் கீழே சரி வந்து நிற்கச் சொல்லியிருக்கலாமல்லவா..? அவளின் பணத்திமிர நமக்கு காட்டிட்டாள்... இப்படி நடக்குமென்று கனவு கூட கண்டிருக்கமாட்டன்... சொரி நின்ஸார்... என்னால உனக்கும் அவமானம்.. நீ இங்க நில்லு நான் ஆட்டோ எடுத்திட்டு வாரன்..” சஜாவின் மன வேதனையின் வெளிப்பாடாக வந்த வார்த்தைகள் நின்ஸாரை ஒரு கணம் கண்ணீர் சிந்தச் செய்ததோடு மெய் சிலிர்க்கவும் வைத்தது.

மழையில் நனைந்தபடியே கொஞ்சத் தூரம் சென்று. அவ்வீதியால் வந்த பல ஆட்டோக்களை நிறுத்தியும் ஒவ்வொரு ஆட்டோச் சாரதியும் பயணத்திற்கு வராமல் ஏதோ காரணங்களைக் கூறிவிட்டுச் சென்றனர். ஒருவாறு ஒரு ஆட்டோவை பயணத்திற்குச் சம்மதிக்கச் செய்து அழைத்துக் கொண்டு வந்தான் சஜா நண்பன் நின்ற அந்த ஆல மரத்தருகே, நின்ஸாரும் அதில் ஏற, ஆட்டோ சாரதி அவர்களது தங்குமிட வீட்டை நோக்கிச் செலுத்தினார்.

“சஜா நான் கேட்கிறன் என்று நீ கோபிக்க வேண்டாம். நீதான் சொன்னாய் அன்வர் உன்ர நல்ல நண்பன்.. அவனைப்போல நண்பனை நீ எங்கயும் காணவில்லயென்று, ஆனா.. ஏன் அவன்.. இப்படிச் செய்தான்.. பொன்டாட்டிட்ட சாப்பாடு கொடுக்கிறது பற்றி

சொல்லியிருக்க மாட்டானா..” சொல்லித்தானே இருப்பான்.. அப்படி கென்ஸல் பண்ணியிருந்தா நமக்கிட்ட சொல்லியிருக்கலாம்தானே..! நம்ம சோத்துக்கு வழியில்லாமலா இங்க வந்த.” ஆத்திரம் கலந்த மெல்லிய தொனியில் நின்ஸாரிடம் இருந்து வந்த கேள்விகளுக்கு சஜா விடையளிக்காமல் மௌனமாகவே செல்கையில்.. அவனின் செல்போன் ‘எஸ். எம். எஸ். டோன்’ ஒலித்தது. அது அன்வரின் மெஸேஜ் ‘ப்ளிஸ் கம் டு மம் ஹவுஸ்’ வேறு ஒன்றுமே அந்த ‘மெஸேஜில்’ இருக்கவில்லை. அதனை நின்ஸாரிடமும் காட்டினான்.

“நம்பிக்கையிலும் புரிந்துணர்விலும் வளர்ந்த நட்பு இந்நிகழ்ச்சியினால் பிரிய வேண்டுமா....?” இல்ல தொடர வேண்டுமா.. போனால் தொடரும் போகாவிட்டால் பிரியும். பணத்தில் வளர்ந்தவள் பண்பில்லாமல் நடந்ததற்காக பண்போடு பழகிய நண்பனை இழப்பதா...? வாழ்க்கையில் எத்தனை உதவிகளை செய்திருக்கிறான்”. ஒரு கணம் சுழன்றது சஜாவின் மூளை.. செல்வோம். “சென்று ஏன் இப்படி நடந்தது” நாக்கைப் புடுங்கிற மாதிரி நாலு கேள்விகள் கேட்போம்..” அவனுக்குள் எழுந்த வினாக்களுக்கு வந்த விடைகளை நண்பன் நின்ஸாரிடம் கூற.. “சரி போவோம். ஆனா ஒன்றுமே பேசாத...! அன்வர் ஏதும் கேட்டா.. உன்.. ஊட்ட போகல... போற வழியில் மெஸேஜ் கிடச்சிக்கு உடன இங்கால வந்திட்டம் என்று மட்டும் கூற..” அப்படித்தான் சொல்லனும். இல்லையென்டா.. நீ ஏதாவது அவனிடம் சொல்ல.. அது பின்ன குடும்பப் பிரச்சினையாக விஸ்வரூபமெடுக்க; நாளைக்கு உன்னாலே அவன் வாழ்வு பிரிந்து போனது என்ற பழி உன்மேல் விழ ; ஏன் இந்த தேவையில்லா சுமைகளெல்லாம்..” நின்ஸாரின் வார்த்தைகளில் இருந்த அர்த்தங்களை விளங்கிய அவன் சரியென்று தலை அசைத்தான். இருவரும் அன்வரின் வீட்டுக்கு அதே ஆட்டோவில் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர்.

இதயம் பொறுக்கவில்லை இன்னும் அவனுக்கு, “நின்ஸார்..! ‘மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்த வரம்..’ பாட்டுத் தெரியும்தானே.. கல்யாணம் முடிகின்றதென்றா கணவனை மதிக்கிற. அவன் குடும்பத்தாரை, கூட்டாளி மார கௌரவிக்கற நல்ல அடக்கமான.. பெண்ணுக்குரிய நல்ல பண்புகள் நிறைந்தவளப் பார்த்து முடிக்கனும். மிச்சம் காசியில் வளர்ந்தவளையோ.. அல்ல ரொம்பப் படிச்சவளையோ முடிச்சா இதே நிலமதான் நம்ம நண்பர்களுக்கும், குடும்பத்தார்களுக்கும்...” “சரி சரி எல்லாம் நன்மைக்குத்தான் என்று நினைச்சிட்டுவா..” நின்ஸார் ஆறுதல் படுத்தினான். நன்றாகவே தெரிந்திருந்த அன்வரின் மம்மியின் வீட்டு விலாச வீதி சஜாவிற்கு மறந்து போனது. மனதில் ஏற்பட்ட காயம் அதை மறக்கச்செய்துவிட்டது. ஒருவாறு அங்க இங்கவென்று சுற்றி அன்வரின் மம்மியின் வீட்டடியில் சென்று இறங்கி ஆட்டோவுக்கும் காசியைக் கொடுத்து அனுப்பி வைத்து, “அன்வர்...” என்று குரல் கொடுக்க.. கதவைத்திறந்த அன்வர்.. “வாங்க.. வாங்க.. உள்ள வாங்க உட்காருங்க...” அன்பும் ஆதரவும் பலமாகவே இருந்தது அவனது வரவேற்பில் இருந்தும் அவனின் இதயம் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் கவிதைகள் வதனத்திரையில் தெரிந்தன. “வீட்டுக்குப் போனீங்களா...” அன்வர் ஆரம்பிக்க அவனது மம்மி உட்பட மற்றவங்களும் வினவினர். இல்ல போகல .. ‘சுனாமி ஏற்பட்டு சொற்ப மணித்துளிகள் நகர்ந்த பின்னர் ஏதும் நடக்காத மாதிரி கடல் காட்சி கொடுத்தது போல’ இருவரும் தங்களுக்கு ஒன்றுமே நேராத மாதிரி ஏற்கனவே போட்ட ஐடியாவின் பிரகாரம் பதிலளித்தனர். இவர்கள் இருவரினதும் பதிலைக் கேட்ட அன்வர் “உண்மையில் போகயில்லயா...!! ? நல்லம் !!!” என்று கூறி , அவர்கள் இருவருடனும் சிறிது நேரம் உட்கார்ந்து பேசியிருந்து விட்டு சாப்பாட்டு மேசைக்கு அழைத்துச் சென்றான். மூவருமாக இருந்து சாப்பிட்டனர். குறைந்தது பத்து பன்னிரண்டு நிமிடங்களுக்கு முன்னர்தான் சமைத்த சாப்பாடுகள் மாதிரி எல்லாமே சுடச் சுடவென இருந்தன. இத்தனைக்கும் மணிக்கூடு 3 மணிக்கான இருப்பைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது.

பசி பறந்து போயிருந்ததாலும் ஓடிய களைப்பும், மழையில் நனைந்து அலைந்து திரிந்த தவிப்பும், அவமானத்தின் சோர்வும் அதிகமாக இருவரையும் சாப்பிட அனுமதிக்கவில்லை. ஓரளவு சாப்பிட்டுவிட்டு ஹோலில் போடப்பட்டிருந்த சோபா செட்டியில் அமர்ந்து பலதையும் பத்தையும் அலசிவிட்டு, நட்புக்காகவே நடந்தவை அத்தனையையும் தாங்கிக் கொண்டு, தங்களால் ஒரு நல்ல நண்பனின் வாழ்வு வீணாகக் கூடாது. நல்லதொரு நண்பனின் உறவு அறுந்திடக்கூடாது என்ற மனிதநேய முடிவுகளோடு இருவரும் சாப்பாட்டிற்கு அழைத்ததற்கு நன்றி கூறி, அன்வரிடமிருந்து விடைபெற்று பஸ் தரிப்பிடம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

(யாவும் கற்பனையில் பூத்தது)

சீதாபு புயலிலே சிக்குண்ட வள்ளம்

செல்வி எம் அருசியா யிரான்

இக்கிரிக்கொள்ளாவ முஸ்லீம் மகாவித்தியாலயம்
வடமத்திய மாகாணம்

காலை இளம்பனி உலகத்தையே தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வர முயலுகிறது. புதியதொரு நாள் எனும் குழந்தை பிறப்பதற்கான பிரசவ அறிகுறிகள் தோன்றுகின்றன. காலை இளம்பரிதி தன் செவ்விய கதிர்களை ஆசையோடு புமிக் குள் நுழைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு ரம்மியமான இளங்காலைப் பொழுது நேரம் அது.

“மகள் சாந்தி ! எழுந்திரும்மா ! சீக்கிரமா வா ! இந்த இடியப்பத்த நைனா முதலாளியோட கடையில குடுத்திடும்மா ? நல்லா நேரம் பெயிட்டுதும்மா எழுந்திரும்மா !” அன்பொழுக மகளை அழைத்தாள் ஈஸ்வரி. கண்ணைக் கசக்கிக்கொண்டே எழுந்து வந்த பத்து வயதுப் பிள்ளை சாந்தி முகத்தைக் கழுவி, தலையை சீவிக்கட்டி விட்டு “தாங்கம்மா கெதியாய் நேரம் போகுது நான் இஸ்கூல் போகணும்” என்று கூறி அம்மா கொடுத்த இடியப்பச் சொப்பினை வாங்கி குதிரை போல துள்ளித் துள்ளி ஓடினாள். மறுகணம் ஓடி வந்து பழைய கரைந்துபோன தனது வெள்ளை சட்டையை அணிந்து பிய்ந்து, அறுந்து ஒரு பக்கமாய் நூலால் தைத்து வைத்த பழைய செருப்பையும் அணிந்துகொண்டு “அம்மா நான் போயிட்டு வரேன்” எனக் கூறியவளுக்கு ஏதோ ஞாபகம் வந்தவளாக “அம்மா எனக்கு பென்சில் வாங்கயில்லையா?” என்று கேட்டாள். “அம்மா கட்டாயம் நாளைக்கு வாங்கித் தரேண்டா. இண்டக்கி மட்டும் போய் வாம்மா!” எனக் கூறவே ஏமாற்றத்துடன் பாடசாலைக்குச் சென்றாள்.

தானும் தன் மகளும் இவ்வாறு வாழுகிறோமே என நினைத்த ஈஸ்வரிக்கு துக்கம் தொண்டையை அடைத்துக்கொண்டது. அநாதை, ஏழை, இடியாப்பக்காரி. இதுதான் சமூகம் அவர்களுக்கிட்ட பெயர்கள். “கடவுளே ! ஏன் எங்கள் இப்படி சோதிக்கிறாய் ? நாங்க ஒரு பாவமும் செய்யவில்லையே? ஏன்ட மகளையும் என்னையும் நீதான் காப்பத்த வேணும்” கடவுள் மீது பாரத்தைப் போட்டு சிந்தனையில் ஆழ்ந்தாள். தான் குமரிப் பெண்ணாக, தனது தாய் தந்தையருக்குப் பாரமாக இருந்து, நல்லவனென்று நம்பி ஒரு அயோக்கியனைக் காதலித்து ஏமாந்து சாந்தியையும் பெற்றுக்கொண்டு, தனது பெற்றோரின் முகத்தில் முழிக்க கூச்சப்பட்டே இங்கே வந்து சேர்ந்தாள். பின் இடியாப்பம் அவித்து கடைகளுக்குக் கொடுத்து தனது வாழ்க்கைச் சக்கரத்தை ஓட்டினாள். நேரம் ஒன்பது மணி ஆகி விட்டது என்பதை நினைத்துவிட்டு அயல்வீடுகளுக்கு சட்டி பாணை தேய்க்கச் செல்வதற்கு ஆயத்தமானாள். காலம் துடுப்பில்லாத மரக்கலம் போல ஓடியது.

“அம்மா தண்ணி கொஞ்சம் தாங்கம்மா ? சரியான தாகமா இருக்கிறது” என்று சோர்வுடன் கதிரையில் அமர்ந்து தாய் தந்த தண்ணீரைக் குடித்த சாந்திக்கு உடம்பெல்லாம் தெம்பாகியது போன்ற ஒரு உணர்வு. “ஏம்மா ! இன்னக்கி வேல அதிகமா? ஏன் இப்பிடி களச்சிப்போய் இருக்கே?” என்று கேட்ட தாய்க்கு “ஆமாம்மா நேத்து தலைவலின்னு நேரத்தோட வந்துட்டேனே, அந்த வேலையெல்லாம் இண்டக்கி செஞ்சேன். அதுதான் களைப்பாயிருக்கு, நான் தூங்கப் போறேன். நீங்க சாப்பிடுங்க” என்று கூறிவிட்டு எழுந்து தனது கந்தல் பாயை விரித்துப் படுத்தாள். அந்த இனிமையான தூக்கம் அவளது உடலை ஆட்கொண்டது. ஆமாம் ! சாந்தி இப்பொழுது அழகான, அமைதியான, பருவ மங்கை. தன்னால் முடியுமானவரை நன்றாகப் படித்து இப்போது தனியார் கம்பனி ஒன்றில் வேலை பார்க்கிறாள். தங்களுக்கான ஒரு வாடகை வீட்டை வாங்கி குடியிருந்தனர். தனது சம்பளத்திலே தனது குடும்பம் ஒரு வயிற்றுச் சோறாவது உண்டு கொண்டிருக்கிறதே ! அதுவே ஒரு வரம் என்று எண்ணிக் கடவுளுக்கு எப்பொழுதும் நன்றி செலுத்துவாள். அது அவளுக்கு பெருமிதத்தைக் கொடுத்தது.

ஈஸ்வரிக்கு தற்போது புதிய பிரச்சினையொன்று தோன்றிவிட்டது. தன் மகளை யாராவது ஒரு நல்லவனுக்கு திருமணம் முடித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென விரும்பினாள். தன் மகள் அவளுடைய கணவனோடு ஒன்றாகச் செல்வதையும் அவளுடைய (ஈஸ்வரியரின்) பேரன், பேத்திகளை தூக்கிக்கொஞ்சி மகிழ வேண்டும் என்பதையுமே அவள் தன் லட்சியமாகக் கொண்டாள். அந்த ஆசை எனும் வித்து முளைத்து, கன்றாகி, மரமாகி, கிளைகள் விட்டு செழிப்பான மரமாக அவளது நெஞ்சு எனும் மண்ணிலே வேரூன்றிக் காணப்பட்டது. அந்த வகையில் அவள் மீது பரிதாபம் கொண்டு இரக்கப்பட்டு சாந்திக்கு தான் ஒரு மாப்பிள்ளையைப் பார்த்திருப்பதாகவும் நாளை பெண் பார்க்க வருவதாகவும் கூறினான் அயல்வீட்டுக்காரனான கேசவன்.

அவளுக்கோ மட்டில்லா மகிழ்ச்சி. தனது கையிலிருந்த காசுகளை வைத்து சிற்றுண்டிகள் வாங்கியும் செய்து விட்டும் தூங்கினாள். மறுநாள் அதிகாலையிலேயே எழுந்து வீடு வாசலை கூட்டி துப்பரவு செய்து வைத்தாள். மாப்பிள்ளை வீட்டவர்கள் வந்தார்கள். மூச்சு முட்டும் மட்டும் சிற்றுண்டிகளை சாப்பிட்டுவிட்டு “போய்க் கடிதம் போடுகிறோம்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். இவர்களும் இன்று வரும், நாளை வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தது தான் மிச்சம். கடைசியாக ஒருவன் வந்தான். பார்ப்பதற்கு நல்லவனாகவும் அழகாகவும் இருந்தான். தான் சாந்தியை திருமணம் முடிப்பதாகவும் அவளை மகிழ்ச்சியாக வாழ வைப்பதாகவும் கூறினான். நாளை கல்யாணம் என்று இருந்த சமயத்தில் வந்து “சாந்தி என்னை மன்னிச்சிடு. நான் ஒன்ன கல்யாணம் செய்ய முடியாது. எங்கம்மா சொல்லாங்க ஐந்து லட்சம் பணம் சீதனமாத் தராட்டி கல்யாணம் வேண்டான்டா. வேற ஒரு எடத்துல ஐந்து லட்சம் பணமும் பத்து பவுன் நகையும் தராங்க! அங்க சம்பந்தம் வச்சிக்கலாமுன்னு சொல்லாங்க. ஒன்று சீதனத்தத் தந்து கல்யாணத்த நடத்துங்க. இல்ல நிறுத்துங்க” என்று மிரட்டிச் சென்றான். அவர்களால் இதனைத் தாங்க முடியவில்லை.

ஈஸ்வரிக்கு காலகளுக்கு கீழே பூமி நழுவினது போல இருந்தது. அடியற்ற மரம்போல சரேலென பூமியிலே வீழ்ந்து விட்டது தான் சாந்திக்கு நினைவிருக்கின்றது. மறுநாள் சாந்தியின் வீட்டிலே நடைபெற இருந்த மணநாள், பிணை நாளாகியது. சாந்தி அழுதழுது ஓயாமல் இருந்தாள். பசி பட்டினியோடு தாகத்தோடு பைத்தியம் போல் அலைந்து திரிந்தது தான் மிச்சம். திடீரென அவளுக்கோர் எண்ணம் தோன்றியது. அநாதை, நெறிகெட்டவள் என்ற எண்ணத்தோடு, அவப்பெயரோடு வாழவும் வேண்டுமோ? தன் தாய் போன இடத்திற்கே தானும் போய்விட வேண்டும் எனத் துணிந்து அருகிலிருந்த கிணற்றுக்குச் சென்று எட்டிப்பார்த்தாள். தன் தாய் அதனுள்ளே இருந்து தன்னை அழைப்பது போன்ற ஒரு உணர்வு. தன் வலது காலை எடுத்து கிணற்றுக்குள்ளே போட முயன்ற சாந்தியை வலிமையான ஒரு கரம் ஆதரவோடு அவளை இழுத்து தன்னோடு அணைத்துக்கொண்டது.

அது வேறு யாருமல்ல. அந்தவர் பஞ்சாயத்தாரின் மனைவி. “என்ன விடுங்கம்மா. நான் சாகோணும். என்ட அம்மா இருக்கிற இடத்துக்கே நானும் போகப்போறேன்” என்று சாந்தி கதறியுமுதாள். “போ ! போய்ச் சாவு ! நீ செத்துப்போனா ஒங்கம்மாவுக்கும் உனக்கும் ஏற்பட்ட அவப்பெயர் போய் விடுமா ? மாறாக அம்மாவப் போலதான் புள்ளயும் என்ட கெட்டபேர் தான் ஏற்படும். சீதனம், சீதனம் என்று ஒன்ன ஏமாத்தி, ஒன்னோட அம்மாவ சாகடிச்ச அந்தப்பாவிய ஒன்னும் பண்ணாம போகப்போறியா? ஒன்னோட வாழ்க்கைய பாழடிச்ச அந்த பணத்தாசை புடிச்ச பேய பழிவாங்க வேணாமா ? இப்போ என்னோட வா ! எங்க வீட்டுக்குப் போகலாம். போய் ஐயாகிட்ட சொல்லி பஞ்சாயத்து கூட்ட சொல்லி அவனுக்கு தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்கலாம் வா !” என ஆதரவோடு அவளது கையைப் பிடித்து அவளை அந்த அம்மாள் அழைத்துச் சென்றாள்.

மறுநாள் காலை பஞ்சாயத்துக் கூடியது. தலைவர் ஒரு புறத்திலே அமர்ந்திருந்தான். சீதனத்தால் தன்னையும் தன் தாயையும் ஏமாற்றிய அந்த பணத்தாசை பிடித்தவன் ஒரு புறம். தான் மற்றுமொரு புறம், சூழ மக்கள் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களது முகத்திலே, என்ன நடக்கப்போகின்றது ? என்ற ஆவல் ததும்பி இருந்தது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் விசாரணையைத் தொடர்ந்தனர். சாந்தி தனக்கு நடந்த அநியாயத்தைப் பற்றி முறையிட்டு அழுதாள். அவளுக்கு நீதி வேண்டுமென்றும் வேண்டி அழுதாள். அடுத்து அவனிடம் விசாரணை நடந்தது. அவன் முதலில் மறுத்துவிட்டான். பின்னர் உண்மையைக் கூறினான். கடைசியாக பஞ்சாயத்துத் தலைவர். “அவளை திருமணம் செய்து கொண்டு சந்தோஷமாக வாழவை ! அப்போது தான் அவளது தாயின் ஆத்மா சாந்தியடையும்” எனக் கூறினான்.

ஒரு நழுட்டுச் சிரிப்புடன் எழுந்த அவன் “கண்டவனோடு சுத்துற இந்தக் கழுதைய நான் கட்டிக்கனுமா? நான் சீதனம் கேட்டா அவங்கம்மாவ யாரு சாவச்சொன்னா? இந்த நெறிகெட்டவள நான் கட்டிக்க மாட்டன்” என்று வாய்க்கு வந்தபடி அவன் ஏசினான்.

“ஏய் ! வாய அடக்கிப்பேசு. நாக்கில நரம்பில்லாம பேசரியே” என்று பஞ்சாயத்தாரின் மனைவி எழுந்தார்.

“ஓஹோ ... நீங்களும் இதோ நிக்கிறாளே பத்தினி. உத்தமி இவளுக்கு வக்காலத்தா? நா ஒரு உண்மைய சொல்றேன். கேட்டுட்டு அப்புறம் அவளத்தாக்கி தலையில் வச்சக்குங்க!” என்று கூறிவிட்டுத் தொடர்ந்தான்.

அவன் பேசியதக் கேட்ட சாந்திக்கு கோபம் உச்சந்தலைக்கு ஏறிக் கொண்டிருந்தது. பழைய சாந்தி போய் “புதியதொரு சாந்தி” வந்து விட்டதாக உணர்வு. புதிய சாந்தி மிகவும் துணிவுள்ளவள். ஆத்திரக்கார சாந்தி ! எல்லலை கடந்த சாந்தி ! அவளுக்குள்ளே நாக்கை வெளியே நீட்டி, கூரான பற்களைக் காட்டி நகங்களால் கிழிக்கப்போகும் காளியின் உருவம் புகுந்தது போல்.

“நல்லாக் கேட்டுங்கோங்க பஞ்சாயத்தாரே ! இவ அம்மா செத்த பத்தாம் நாள் இவ எங்க வீட்டுக்கு வந்து எங்கப்பாரு கால்ல விழுந்து “என்னக் கட்டிக்கச் சொல்லுங்கோ, ஒங்க மகன்கிட்ட சொல்லுங்கோ ! நீங்க ஒங்க மகன சம்மதிக்க வச்சா நான் ஒரு நாள் பூரா ஒங்களோட இருக்கேன்னு” சொல்லியிருக்கிறா. இந்த தர்ம பத்தினி” என்று அவன் கூறியதுதான் தாமதம்.

சாந்திக்குள்ளே இயல்பாக இருந்த பொறுமை நாயகியை தூக்கியெறிந்து விட்டு “டேய்” என்ற கூச்சலோடு பக்கத்திலுள்ள மரத்தினருகே ஓடி கம்பு வெட்டுவதற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த வீச்சரிவாளை எடுத்து அவனுடைய மண்டையிலே ஒரு வெட்டு வெட்டினாள். இரத்தம் அவள் உடல் முழுதும் பாய்ந்தது. அவன் துடி துடித்து இறப்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டு சற்று நேரம் சிரித்தாள். மறுகணம் பழைய சாந்திபோலும் கதறிக் கதறி அழுதாள். மறுகணம் பொலீஸ் வந்தது.

“பொலீஸ் ! ஹாய் பொலீஸ் மாமா. அழகான வண்டி அய்யோ...”

பஞ்சாயத்தாரின் மனைவிக்கு விளங்கிவிட்டது. சாந்திக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதென்று.

பொலீஸ் வந்து சாந்தியை அழைத்துச் சென்றது. நீதிமன்றத்தில் விசாரணை நடைபெற்றது. இறுதியில் அவள் சித்த சுவாதீனம் அற்றவள் என்ற தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

“அதோ ! வீதியில் போகிறாள் சாந்தி ! பைத்தியமாக” அவள் சென்று அந்த மணலிலே வீழ்கிறாள். அவளது சுவாசம் வேகமாகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. அதோ, ஒரு பலமான மூச்சு. அது அவளது கடைசி மூச்சாக இருக்குமோ ?

ஊரவர்கள் ஒன்று திரண்டு அவளை மயானத்தில் எரித்துவிட்டு வருகின்றனர். சீதனப் பிரச்சினையால் மூன்று உயிர்கள் போனதை நினைத்து அனைத்து உள்ளங்களிலும் சோகம்.

“நான் திருமணம் செய்வதானால் சீதனமின்றியே திருமணம் செய்வேன்” இது ஒவ்வோர் இளைஞனின் உள்ளக் கீறல். இனி என்ன சீதனமில்லை, கொடுமையில்லை.

இனி இந்த உலகம் நடைபோடும் ! நாளை விடியலை நோக்கி.

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தினம் - 2006
தேசிய நிலைப்போட்டி சிறுகதையாக்கம்
பிரிவு 4 இல் முதலாம் இடம் பெற்றது

முன்னேற்றம் .....

திக்குவல்லை கமால்

அன்வர் எதிர்பார்க்கவில்லை.

அந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியைச் சுமந்து கொண்டு வந்த கடிதம். அவனை மாத்திரமல்ல. உம்மா, வாப்பா. தங்கைமார் என்ற எல்லோரையுமே குதூகலப்படுத்தியது.

போட்டிப் பரீட்சையிலே அவன் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தான்.

கணனித் துறையிலே மூன்றாண்டு காலப் பாடநெறிக்கு சேர்த்துக்கொள்ளுமுகமாக உயர் தொழில்நுட்ப நிறுவனமொன்று இத்தேர்வை நடாத்தியது. பயிற்சியின் போதும் அதன் பின்னரும் யப்பானிலே வேலைவாய்ப்பு. இலங்கையிலிருந்து தெரிவான ஏழு பேரில் அவனும் ஒருவன்.

எதிர்காலத்தை நோக்கி அவனது சிந்தனை சிறகடிக்கத் தொடங்கியது. அதனை இடைநிறுத்தி கடந்த காலத்தைச் சற்றே எண்ணிப் பார்த்தான் அன்வர்.

குடும்பத்தில் மூத்தமகனாகப் பிறந்தவன் அவன். இரண்டு இளைய சகோதரிகள் வாப்பாவுக்கு பிறவியிலேயே ஒருகால் சிறிது ஊனம். சிறிய வீடாயினும் சொந்தவீடு.

வாப்பா பெரியதாக வியாபாரமென்று எதுவும் செய்யவில்லை. நாளாந்த சந்தையாகவே தட்டுப்போட்ட இனிப்புப் பண்டங்கள் வைத்திருப்பார். சிறுவர்களுக்கான வியாபாரம் சுமாரான வருமானம் அதைச் சீராகச் செலவு செய்யப் பழகியிருந்தாள் அவன் மனைவி.

எட்டாம் தரத்தில் படிக்கும்போதே அவனுக்கு குடும்ப நிலைமையொட்டிய சிந்தனையோட்டம் ஆரம்பித்து விட்டது.

‘நான் சும்மா படிச்சிப் படிச்சி பெரிய ஜொப்பா எடுக்கப்போறே. வாப்பா எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறியன். நானும் ஒரு யாவாரத்துக்கு ஏறங்கினா நல்லம். ரெண்டுதங்கச்சிமாரும் பெருக்கிய - ’ இப்படியெல்லாம் சிந்தித்தான்.

நோன்பு விடுமுறைக்குப் பின்பு அவன் பாடசாலைக்கே போகவில்லை. ஒருமாத காலமாக வாப்பாவோடு சேர்ந்து வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டான்.

“பொடியன் யாவாரத்தில் கெட்டிக்காரன் போலிருக்கி” மனைவியோடு மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொண்டான் அப்துல்லா.

“மெய்தான் நோம்புச் செலவும் வெளங்கல்ல” மனைவியும் உறுதிப்படுத்தினாள்.

இருவரும் ஏகமனதாக வியாபாரத்திற்கு விடுவதென தீர்மானித்து விட்டார்கள். வேறு அவர்களுக்கு சொந்தம் பந்தமென்று யார்தானிருக்கிறார்கள்.

அன்வர் சிறிது சிறிதாக வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு முன்னேற்றம் காட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

அன்றொருநாள் மாலைவேளை.

இல்யாஸ் மாஸ்டர் அப்துல்லா நானாவின் வீடு தேடி வந்துவிட்டார். எதிர்பாராத நிகழ்வுதான்.

“அன்வர் ஒங்கட மகன்தானே?” இல்யாஸ் சேர் கேட்டார்.

“ஓ” என்றபடி தலையாட்டினார் அப்துல்லா. குற்ற உணர்வு அவரைத் தூண்டியது. “அவன் சம்பாரிச்சித்தந்தா நீங்க தின்னோணும்?”

“இல்ல மாஸ்டர்”

“அன்வர் நல்ல கெட்டிக்காரன். அவனப் படிக்க உடுங்கோ. நாளேலீந்து ஸ்கூலுக்கு அனுப்புங்கோ. வெளங்கினா?”

“கட்டாயம் அனுப்பிறன்” அப்துல்லா கூனிக் குறுகிப் போய்ச் சொன்னார்.

அன்வர் ஒன்றும் பிரச்சினைப் படவில்லை. நம்பிக்கையோடு பாடசாலைக்குப் சென்றான். பழைய நண்பர்கள் மகிழ்ச்சி பொங்க வரவேற்றனர். படிப்பு எவ்வளவு முக்கியமானதென்று அவனுக்குத் தெரியும். இல்யாஸ் சேர் முதுகைத் தட்டி வரவேற்றார். பெரிதும் மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார்.

“அன்வர், நானொரு சமூக சேவ நிறுவனத்தோட கதச்சிட்டன். அவங்க கொஞ்சம் பேருக்கு ஒதவிசெய்ய முன்வந்தீக்கி. அதில நீயுமொண்டு. இனி பிரச்சினில்லாம ஏஎல் வரைக்கும் படிக்கவேணும்.” மிகுந்த அக்கறையோடு தெளிவுபடுத்தினார்.

நன்றிப் பூக்கள் அவன் மனதிலே பூத்தன.

அன்றுமுதல் அவன் தீவிரமாகப் படிக்க ஆரம்பித்தான். உதவித் தொகை போதுமான அளவு கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. வாப்பாவை கஷ்டப்படுத்த வேண்டியிருக்கவில்லை.

இல்யாஸ் சேர் தன்மீது வைத்த நம்பிக்கை வீணாப் போய்விடக்கூடாதென்று பயந்தான். தற்செயலாகத் தோல்வியடைந்தால் கைகொட்டிச் சிரிக்கவும் சிலர் தயாராக இருந்தனர்.

க.பொ. த. சாதாரண தரப் பரீட்சையில் முதற்தரத்தில் சித்திபெற்றான். அது சிலருக்கு அதிர்ச்சியைக் கூடக் கொடுத்து விட்டது. அதே மூச்சோடு ஏஎல் பரீட்சையிலும் கூடிய புள்ளிபெற்றுத்தேறினான்.

“அன்வர் உன்னைவிட எனக்குத்தானப்பா சந்தோஷம். இனி நீ பொருத்தமான வழியத் தேடிப் போகலாம். உயர்கல்வி கடல்போல் விரிந்திருக்கு” பெறுபேறு வெளி வந்த கையோடு வாழ்த்திச் சென்றார் இல்யாஸ் சேர்.

பல்கலைக்கழக அனுமதி வருவதற்கிடையில் வெளிவந்த விளம்பரத்திற்கமையத்தான் கணனிப் புகுமுகப் பரீட்சை எழுதினான்.

“மகேன் யோசிச்சிக் கொண்டிருக்காம சீக்கிரம் பெய்த்து ஸே ரோட சொல்லு”

இப்படி வாப்பா வந்து சொன்ன பிறகுதான் அவன் அவசரப்படலான். அவனது எதிர்பார்ப்புப்போல் அவர் வீட்டிலிருந்தார்.

“சேர் இந்தச் செய்திய முந்திமுந்தி ஒங்களுக்குத்தான் செல்லோணும்” என்றபடி கடிதத்தை நீட்டினான்.

“மிச்சம் நல்லம். ஜப்பானுக்குப் போகச் சான்ஸ் கெடச்சீக்கி. இன்னம் எவளவோ முன்னேறேலும். அல்ஹம்துலில்லா” என்று வாய் நிறைய வாழ்த்தினார்.

“சேர் நீங்க செஞ்ச உதவிக்கு..” அவன் சொல்லி முடிக்கவில்லை.

அவர் கலகலவென்று சிரித்தார்.

“அப்பிடி ஒன்டேம் நான் எதிர்பார்க்கல்ல அன்வர். அந்த நேரத்தில அதச் செய்யோண்டிய ஏன் கடம. செஞ்சன். அதுக்கு எனக்கு அல்லாவெடத்தில கூலி கெடக்கும். அவளவுதான்.”

ஆசிரியர் சொன்னதை உள்வாங்கிக்கொண்டு மீண்டும் அவர் முகத்தைக் கூர்ந்து நோக்கினான்.

அத்தோடு நிறுத்திக்கொள்ளத் தான் நினைத்தார். ஆனால் இன்னும் சில வார்த்தைகளை அவன் எதிர்பார்ப்பது போல் தெரிந்தது.

“பட்டமெடுக்கியது.. ஆயிரக்கணக்கான சம்பளமெடுக்கியது.. பெரிய எடத்தில கலியாண முடிக்கியது.. ம்... இத்யாஸ்தான் முன்னேத்தமெண்டு செலபேர் நெனக்கியாங்க.. தல கால் வெளங்காம நடக்கியாங்க.. எங்களால இன்னம் நாலு பேர முன்னுக்கு கொணுவரேலுமென்டா அதுதான் உண்மையான முன்னேத்தம்.”

அவன் எழுந்து நின்று இல்யாஸ் சேரை இறுக அனைத்து முஸாபஹா செய்த போது அவனது இதயம் விம்மி கண்கள் பனித்தன.

இன்னுமே பூச்சிடப்படாத சுவரையும் கண்ணாடி உடைந்த நிலையிலே கிடக்கும் அலுமாரியையும் புத்தகம். பத்திரிகையென்று சுமக்க இயலாமல் சுமந்து நிற்கும் மேசையையும் பார்த்து மனம் குமைந்தான் அன்வர்.

அவர் பென்ஷன் எடுப்பதற்கு இன்னும் ஒரு சில மாதங்களே இருப்பது அவனுக்குத் தெரியும். இவ்வளவு காலச் சேவையில் மனத்திருப்தியைத் தான் அவர் பெரிதாக எடுத்து வந்துள்ளார் போல் தெரிந்தது.

அவன் விடைபெற்று நடந்தான்.

ஜப்பானில் படிப்போடு வேலை வாய்ப்பு, இலட்சக் கணக்கில் புரளப்போகும் பணம், அதன் மூலம் வளரப்போகும் செல்வாக்கு... இப்படியெல்லாம் அவனது பெற்றார் காணும் கனவுகள், அவன் முன் கேள்விக் குறிகளாய்த் துருத்தி நின்றன.

இல்யாஸ் சேரின் வார்த்தையும் ஒவ்வொரு சிற்றுளியாய் மாறி அவனை மேலும் மேலும் செதுக்கிக் கொண்டிருந்தன.

மொழிபெயர்ப்பின் இடறலால் நடுங்கிய நகரங்கள்

2 ஆவது உலகமகாயுத்தத்தின் போது அணுக்குண்டு போடப்பட்டமைக்கு மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்பட்ட குழப்பமும் ஒரு காரணம் என்று கூறப்படுகின்றது. “நாங்கள் பயங்கர குண்டு கண்டுபிடித்துள்ளோம்” என்று அமெரிக்கா யப்பானுக்கு அறிவித்தது. யப்பான் மந்திரிசபை உடனடியாக முடிவு எடுக்காமல் ‘மோசூஸ்ட்ஸ்’ என்று பதில் அனுப்பியது. அதற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் உண்டு. ஒன்று, கருத்தில் எடுக்கவில்லை. மற்றது உடனடியாகக் கருத்துத் தெரிவிக்க முடியவில்லை. மொழி பெயர்ப்பைத் தவறாக நினைத்து லிட்டில் போய் (Little boy) :பட் மேன் (Fat man) அணுகுண்டுகளை அமெரிக்கா போட்டது. ஹிரோஷிமா, நாகஸாகி ஆகிய நகரங்கள் நாசமாயின. ஹிரோஷிமாவில் 1 இலட்சம் பேரும் , நாகஸாகியில் 75,000 பேரும் மடிந்தனர். இரண்டு நகரங்களும் சடுகாடாய் மாறின. அங்கு இப்போதும் அங்கவீனமான பிள்ளைகள் பிறக்கின்றனர். என்றோ நடந்த தவறின் அறுவடைகள் இன்றும் முடிவடையவில்லை.

பெண்ணியமே தயங்காதீர்

செல்வி எம். எப். பஹீதா

கா/ ஸாஹிரா தேசிய பாடசாலை
தென் மாகாணம்

சாரதா அடுப்பங்கரையில் பம்பரமாகச் சுழன்று கொண்டு இருந்தாள். “கட கட” என்று தேநீர் கரைக்கும் சத்தம் அந்த வீட்டின் அமைதியைக் குலைத்தது. நோயால் பாயும் படுக்கையுமாக இருக்கும் தன் தந்தைக்கு கரைத்த தேநீரைக் கொடுத்து விட்டு, சாரதா திரும்ப எத்தனிக்கையில் அந்த குரல், ஒளி வேகத்தில் அவள் காதை வந்தடைந்தது.

காலையில் வழமையாக சேவல் கூவும் சாரதாவின் வீட்டு முற்றத்தில் வழமைக்கு மாற்றமாக அன்று வட்டிக்கார கந்தசாமி கூவினான். “வேலு என் பணத்தைத் தர்ரியா? இல்ல கோட்டு, கீட்டு என்று போகட்டுமா?” என்று கூக்குரல் இட்டான். அவனின் குரலே அச்சத்தை ஊட்டியது சாரதாவுக்கு. வெளியே வந்த சாரதா, அவன் தோற்றத்தைப் பார்த்ததும் ஒரு கணம் ஆடி நின்றாள். குரல் மட்டுமென்ன? தோற்றமோ அதோ கதி புள்ளத்தாச்சி மாதிரி அவனுடைய வயிறு வீங்கிக் கிடந்தது. வயிற்றினுள் குழந்தை வளர்வதற்குப் பதிலாக ஏழைகளின் வட்டிப் பணமே வளர்ந்திருந்தது.

உள்ளே சென்ற சாரதா தனக்கென்று தாய் விட்டுச் சென்ற ஒரு சோடி தங்க வளையல்களை எடுத்து வந்து, வட்டிக்காரன் கையிலே திணித்து கண்ணைக் கட்டி வாயைப்பொத்தி ஒருவாறு சமாளித்து அவனை அனுப்பி வைத்தாள். உள்ளே வந்த சாரதாவை சிந்திய கண்ணீருடன் பரிதாபமாகப் பார்த்தான் வேலு. அதைக் கண்ட சாரதா தன் தந்தையின் அருகில் சென்று பாசத்துடன் தலையைத் தடவி, “அப்பா ரமேஷ் இதுகளை எதிர்பார்க்க மாட்டாருப்பா. அவரு என்ன மட்டும் தான் எதிர்பார்க்குறாரு” என்று கூறிவிட்டு அடுப்பங்கரையில் புகுந்தாள்.

பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் போது ரமேஷிடம் தன் மனதைப் பறிகொடுத்தாள் சாரதா. ரமேஷ் பணக்காரக் குடும்பத்தின் பையன். ரமேஷிற்கு அம்மாவும் தங்கையும் மாத்திரம் தான் இருக்கிறார்கள். “சீதனப் பேய்” என்றால் அது ரமேஷின் தாய்க்கு மிகவும் பொருந்தும்.

காலங்கள் புரண்டு கொண்டிருந்தன. ரமேஷின் வீட்டில் பேரெதிர்ப்பு இருந்த போதும் சாரதாவிற்கு கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றி அவளுக்கு வாழ்வு கொடுத்தான் ரமேஷ். ரமேஷின் தாய் சிந்தாமணிக்கும் தங்கை மாதவிக்கும் சகிக்க முடியவில்லை. “சொத்து சுகங்களோடு ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் முடித்து வைக்க வேண்டும் ரமேஷிற்கு” என்ற சிந்தாமணியின் கோட்டை தூளாகி புழுதியாக மாறியது. ரமேஷின் அன்பில், பாதுகாப்பில் இருந்த சாரதாவை சிந்தாமணியாலும் மாதவியாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. முதலில் ரமேஷைத் தம் வழிக்கு எடுக்க வேண்டும் என்று மாமியும் மைத்துனியும் திட்டம் தீட்டினார்கள்.

“கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லும் கரையும்” என்பது போல தாயினதும் தங்கையினதும் சூழ்ச்சியால் ரமேஷின் மனமும் கரையத் தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் “கண்ணே!” என்று அழைத்தவன், இப்போது மூதேவியே ! என அழைக்கத் தொடங்கி விட்டான். ரமேஷின் மனதில் இருந்த அன்பானது குறைந்து இறுதியில் முற்றுப்புள்ளி அளவேனும் நிற்காமல்

அழிந்தே போயிற்று. “தன் அன்புக் காதலனா இவன் ?” என்று சாரதா மூக்கில் விரல் வைக்கும் அளவிற்கு ரமேஷ் மாறிவிட்டான்.

விதியின் விளையாட்டோ, என்னவோ தெரியாது சாரதா அந்த வீட்டில் வேலைக்காரியாக மதிக்கப்பட்டாள். இல்லை மிதிக்கப்பட்டாள். “நீயென்ன நகை நட்போட குளிச்சிக்கிட்டா வந்தே. பிச்சக்காரி நாயே. என் மகன மயக்கி உன் வலையில் சிக்கிவிடப் பாத்தியா” என்ற சிந்தாமணியின் (அத்தை) கொடுஞ்ச சொற்கள் சாரதாவின் மனதைக் கிழித்தது. இடையிடையே கணவனின் கரங்கள் சாரதாவின் கன்னத்தைப் பதம் பார்த்தன. அதிகாலை விடிந்தால் இரவு தூங்கச் செல்லும்வரை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக சாரதாவின் தலையில் வேலைகள் சுமத்தப்பட்ட வண்ணமே இருந்தன. தன் தந்தையைக் கூட அவளால் சென்று பார்க்க முடியாத நிலை.

இவ்வாறு இருந்த நிலையில் சாரதா கர்ப்பமடைந்தாள். “தான் குழந்தை பெற்ற பிறகாவது ரமேஷ் திருந்துவான்” என்ற நம்பிக்கையுடன் இருந்தாள் சாரதா.

“சாரதா தாயாகப் போகிறாள்” என்று அறிந்த பின்னும் அவளுக்கு சுமத்தப்பட்ட வேலைகள் கூடியதே ஒழிய குறையவில்லை. அன்பு என்ற வார்த்தைக்கே அர்த்தமில்லாது போயிற்று.

வாரங்கள் மாதங்களை எட்ட சாரதா தற்போது எட்டு மாதக் கர்ப்பினியாக வலம் வந்தாள் “தன் குழந்தை எவ்வாறு இருக்கும்?” என்ற கற்பனைக் கோட்டை கட்டிக்கொண்டிருந்த சாரதாவை “டிங் டிங்” என்ற ஒலி சுய நினைவிற்கு கொண்டு வந்தது. “அம்மா தந்தி வந்திருக்கம்மா” என்று கொண்டு வந்த தந்தியை, அவனை நோக்கி வந்த சாரதாவின் கையில் கொடுத்து விட்டு பயணமானான் தபாற்காரன்.

அவசர அவசரமாகத் தந்தியைப் பிரித்துப் படித்தவளுக்குத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. தந்தியுடன் கணவன் ரமேஷிடம் ஓடினாள். “ஏங்க என் அப்பா ....” என்று வசனம் முடிக்காமல் திணறிய சாரதாவிடம் ரமேஷ் சீறினான் “உன் அப்பாவுக்கென்ன செத்துத் தொலைஞ்சானா?” என்று சீறினான். அப்பா .... இறந்...து விட்டாரு என்று பீறிட்டு அழுதாள் சாரதா. அவ்வளவு அழுதும், கூறியும் ரமேஷ் அசைந்தானில்லை. இறுதியாக, தனக்கென்று சொந்தமாக இருந்த தந்தையை இழந்து துடிதுடித்தாள் சாரதா. “தன் தந்தையின் முகத்தை ஒரே ஒரு தடவை பார்த்து விட்டு வருகிறேன்” என்று மன்றாடியவளுக்கு இறுதியில் ஏமாற்றமே கிடைத்தது. தன் தந்தையின் முகத்தைக் கடைசியாகப் பார்க்க முடியாத நிலையில் சாரதா தூரதிஷ்டப் பெண்ணானாள். சோகமே வாழ்வு என்றிருந்தது அவளுக்கு. இந்தக் காலனுக்கு சாரதாவின் தந்தை மீது எத்தனை கரிசனை ? விதிக்கு சாரதா மீது பேரன்பு. அதனால் தான் அவளையே விதி விளையாடுகிறது.

அன்று புதன் கிழமை. சாரதா தனியார் மருத்துவ (பிரசவ) மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டாள். மயக்கம் தெளிந்த சாரதா தன் கட்டிலுக்கருகே இருக்கும் தொட்டிலைப் பார்த்ததும் அதிர்ச்சியுற்றாள். இடி மேல் பேரிடி அவளை எதிர்கொள்ள இருக்கிறது என்பதை அவள் அறியவில்லை. தொட்டிலில் குழந்தையைக் காணவில்லை. தன் அருகே வந்த தாதியிடம் வினவ, அவள் கூறிய பதில் அவளின் தலையில் அந்த பேரிடியைப் போட்டது. “சாரதாவிற்கு பெண் குழந்தை பிறந்ததாகவும் அதனை அவள் கணவன் ரமேஷும் அதை சிந்தாமணியும் எடுத்துச் சென்றார்கள்” என்பதே அந்தப் பேரிடி.

செய்தி கிடைத்த மறுகணமே சாரதா தன் அத்தை வீட்டிற்குச் சென்றாள். அங்கே சாரதாவைக் கண்ட ரமேஷ் குடும்பத்தினர் கோபத்தில் வெடித்தனர். சாரதாவை எதிர்கொண்ட சிந்தாமணி, “நீ இந்தக் குழந்தையை எடுத்துட்டு என்ன பண்ணப்போறே? நம்ம ரமேஷிற்கு வேற கல்யாணம் பார்த்துக்கிட்டிருக்கோம். தரகர் இப்போது தான் வந்தாரு. நீ இப்போ நடையைக் கட்டு” என்று சீறினாள். சிந்தாமணியின் கூற்று சாரதாவை நிலைகுலையச் செய்தது.

எதிரே இருந்த ரமேஷிடம் சென்று “என்னங்க என் குழந்தைய மட்டும் எனக்குத் தாங்க. அதுக்கப்பறம் நான் இந்த வீட்டுப்பக்கம் தலை வச்சிப் படுக்கமாட்டேன்” என்று மன்றாடினாள். “சீ, போடி வெளியே” என்று சாரதாவின் கார் முகில் போன்ற கூந்தலைப் பிடித்து வெளியே தள்ளிக் கதவைத் தாளிட்டான். கதவில் பலமுறை தன் தலையை

அடித்துக்கொண்டு அழுதாள் சாரதா. வெறி பிடித்தவளைப் போல அழுதாள். எந்தத் தாயும் தான் பத்து மாதம் சுமந்து பெற்ற பிள்ளையை இழக்க விரும்புவாளா ? அனைத்துத் தாய்மார் போல தானும் தன் பிள்ளையைக் கொஞ்ச வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்காதா அவளுக்கு. சாரதா மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்கா என்ன?

பெட்டிப் பாம்பாக இருந்த சாரதாவின் உள்ளம் வெளியே சீறிப்பாயத் தொடங்கியது. தன் குழந்தையை தான் பெறுவேன் என்ற உறுதியை தன் ஊக்கத்தினால் பெற சங்கல்பம் பூண்டாள். இப்போது அவள் முன்னைய சாரதா அல்ல புது சாரதா.

தனக்கு தன் பிள்ளை வேண்டும் என்று மாதர் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருக்கும் தன் தோழியின் உதவியுடனும் அவள் குடும்பத்தின் உதவியுடனும் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தாள். தன் குழந்தை வேண்டுமென்று மன்றாடினாள். “உண்மைக்கே ஜெயம்” என்றாற் போல நீதிமன்றத் தீர்ப்பானது சாரதாவின் பக்கம் வெற்றிக்கொடி காட்டி, குழந்தையை அவளிடம் ஒப்படைத்தது மாத்திரமல்லாமல் அவளுக்கு இழைத்த கொடுமைக்காக நஷ்டஈடு வழங்க வேண்டும் என்று ரமேஷைக் கேட்டுக்கொண்டது.

தன் குழந்தை தனக்குக் கிடைக்க உதவியது மாதர் சங்கம் தான் என்று அதற்கு நன்றிக் கடனாக சாரதாவும் மாதர் சங்கத்தில் உறுப்பினரொருவராக கடமை ஏற்றாள். சாரதாவின் அயராத உழைப்பும் பெண்களுக்காக, அவர்களின் பக்கம் இருந்து செயல்பட வேண்டும் என்ற சாரதாவின் ஊக்கமானது மாதர் மன்றத்தில் அவளுக்கு தலைமைப் பொறுப்பை வழங்கியது.

“டிங் டிங்” என்று ஐந்து மணியைக் காட்டிய கடிக்காரம் பழைய நினைவுகளை அசை போட்ட சாரதாவை இவ்வுலகத்திற்கு அழைத்து வந்தது.

பழைய நினைவுகளை அசைபோடக் காரணமாக இருந்தது அவள் கையில் இருந்த கடிதம் தான். “கணவன் குடும்பத்தால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட நான் என் குழந்தையை பறிகொடுத்து இருக்கின்ற நிலையில் என் கணவனிடமிருந்தும் அவர் குடும்பத்திடமிருந்தும் என் குழந்தையை என்னிடம் மீட்டுத் தாருங்கள்” என்று சரஸ்வதி என்ற பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணொருத்தி வேண்டியிருந்தாள்.

“அம்மா நான் சசியோட விளையாடப் போறன்” என்றவாறே ஓடி வந்து சாரதாவின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டுவிட்டு “கிளு கிளு” என்று சிரித்துக்கொண்டு ஓடும் தன் ஐந்து வயதுக் குழந்தையான கலாவைப் பார்த்த சாரதா மனதிலே உறுதி பூண்டாள் அந்த சரஸ்வதிக்காக.

தன்னைப்போல, சரஸ்வதியும் அவள் குழந்தையிடம் இவ்வாறு முத்தம் பெற்று மகிழ வேண்டும் என்று திண்ணம் பூண்டு சரஸ்வதியின் வீடு செல்ல அந்தக் கடிதத்தின் விலாசத்தைப் பார்த்தாள், சாரதா.

(சுபம்)

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தினம் - 2006
தேசிய நிலைப்போட்டி சிறுகதையாக்கம்
பிரிவு 5 இல் முதலாம் இடம் பெற்றது

அடிக்கல்வழம் அரசியல்வாதிகளும்

வத்துமுல்லை நேசன்

காலை ஏழுமணியிருக்கும். தூரத்தே தெரியும் பள்ளத்தாக்கின் ஊடாக கிழக்குத் திசையிலிருந்து பகலவன் எழுந்து கொண்டிருந்தான். இதமான சுகந்தரும் அவனது இளங்கதிர்கள் ஒளிபாய்ச்ச ஆரம்பித்திருந்தன. இரு புறமும் உயர்ந்தோங்கியிருக்கும் மலைமுகடுகளை நோக்கி இரவு முழுதும் தரைமீது படிந்திருந்த வெண்பனிப்படலம் மெல்ல மெல்ல உயர்ந்து கொண்டிருந்தது. கீழே பெருந்தெருவில் நுவரெலியா, இறாகலையிலிருந்து உடப்புசலாவை நோக்கியும், உடப்புசலாவையிலிருந்து இறாகலை நுவரெலியா நோக்கியும் செல்லும் பஸ்களும் வேன்களும் லொறிகளும் அவ்வப்போது ஊர்ந்து கொண்டிருந்தன. மேலே தோட்டத்து றோட்டில் கொழுந்து கூடையைப் பின்னால் தொங்கவிட்ட வண்ணம் பெண்கள் வேலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தனர். ஆண் தொழிலாளர்களும் தமக்குரிய மண்வெட்டி, முள்ளு போன்ற ஆயுதங்களோடு மலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். மாணவர்கள் தமது பாடசாலையை நோக்கி சாரிசாரியாகச் சென்று கொண்டிருந்தனர். மலைநாட்டின் தோட்டப் பகுதியொன்றில் காலைப் பொழுதொன்றின் சுறுசுறுப்பான நிகழ்வுகள் இவை.

மலைமாறன் சாளரத்தினூடே இக் காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டே வேலைக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார். அவர் அங்கிருக்கும் பாடசாலையின் அதிபர். இவற்றை ரசிக்கும் மனநிலையில் அவர் இல்லை. எப்போதும் இப்படித்தான். பாடசாலையை முன்னேற்ற மேலும்மேலும் என்னென்ன செய்யலாம். பத்தாம் பசலித்தனமும், பாமரத்தனமும் நிறைந்த பெற்றோரை எவ்வாறு பாடசாலை வளர்ச்சியில் அக்கறை கொள்ளச் செய்யலாம் என்பனவே எப்போதும் அவரின் எண்ணமாக இருக்கும்.

சமையலறையில் காலை உணவைச் சமைப்பதில் மூழ்கியிருந்தாள் மனைவி. பள்ளி செல்லும் பருவம் வராத மகன் விளையாட்டுப் பொருட்களை வைத்துக் கொண்டு தன்போக்கில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். வெளியில் கதவடியில் படுத்திருந்த லைகா குரைக்க ஆரம்பித்தது. நாயின் சத்தத்தைக் கேட்டு வெளியே நோட்டம் விட்டார் மலைமாறன். மேலே றோட்டிலிருந்து அதிபரின் வீட்டை நோக்கி ஒருவர் படிகளில் இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் உள்ளூர் அரசியல்வாதி. தமிழர். பெயர் லட்சுமிகாந்தன். அதிபர் மலைமாறனுக்குப் புதிராக இருந்தது. விளங்கவில்லை. இருவரும் ஒருவரையொருவர் நன்கு அறிவார்கள். அரசியல் மற்றும் நடத்தைப் போக்கு போன்றவற்றால் இருவருக்குமிடையே உறவு முறை சுமுகமாக இருந்ததில்லை. மலைமாறன் அரசியல் வாதிகளை மதிக்கின்றவர். ஆனால், அவர்களுக்கு அடிவருடியாக இருக்க விரும்புவதில்லை. ஆசிரியர்மார், அதிபர்மார் படித்தவர்கள். அரசியல்வாதிகளைவிட அறிவில் எவ்வளவோ சிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கு நாம் ஏன் அடிபணிய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர். இதனால் இவரை சக அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும் கூட ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அறிவிலிகள் அரசியல்வாதிகளானாலும் அவர்களின் அடிவருடி தமது பதவியையும், பவிசையும் உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றெண்ணி அலைந்து திரிந்து அரசியல் வாதிகளுக்கு ஆலவட்டம் பிடிப்போர், கணிசமான அளவு படித்தவர்கள் மலிந்து கிடக்கும் மலை நாட்டில் இருப்பது புதுமையானதல்ல என்று அவருக்குத் தெரியும். இதைப்பற்றியெல்லாம் அவர் அலட்டிக் கொள்வதில்லை.

வீடு தேடி வருபவர்களை வரவேற்கும் பண்பிற்கமைய அவர் கதவைத் தட்டுவதற்குமுன் தானே முன்சென்று கதவைத்திறந்து “வாங்க ஐயா, வாங்க, ஏது இந்தப்பக்கம். எனக்குப் புதுமையாக இருக்கிறதே. எங்கள் வீட்டுக்கெல்லாம் வரமாட்டீர்களே” என்றவாறு வரவேற்றார். அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை சேர். நல்ல

விசயம் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இப்போது ஸ்கூலுக்குத்தானே போறீங்க வாங்க பேசிக் கொண்டே போகலாம் என்று அழைத்தார் புன்னகையோடு. அரசியல் வாதிகளின் முகத்தில் புன்னகை வருகிறதென்றால் அது அவர்களின் லாபத்துக்காகத்தான் இருக்கும் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்த மலைமாறன் மனதிலே சிரித்துக் கொண்டு “ஒரு நிமிசம் இருங்கள், வந்து விடுகிறேன்”, என்று சொல்லி விட்டு அறைக்குள் சென்று அலுவலக பேக்கை எடுத்துக்கொண்டுகாலையுணவை யாரிடமாவது பாடசாலைக்குக் கொடுத்தனுப்பும்படி மனைவியிடம் சொல்லிவிட்டு, “வாங்க போகலாம்” என்று புறப்பட்டார் வந்திருந்தவரோடு பாடசாலை நோக்கி.

பாடசாலை தூரத்தில் இல்லை. அதிபர் விடுதியிலிருந்து ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில்தான் இருந்தது. தற்போது அதிபர் இருக்கும் விடுதிதான் முன்பு பாடசாலையாக இருந்து வந்தது. தோட்டப் பாடசாலைகளை மேம்படுத்தும் திட்டத்தின் ஊடாகப் பாடசாலைக்குப் பெறப்பட்ட காணியில் சீடா நிறுவனம் அமைத்துக்கொடுத்த கட்டிடத்தில்தான் இப்போது பாடசாலை நடைபெறுகின்றது.

“ஏதோ நல்ல விசயம் சொல்லப் போகிறேன் என்றீர்கள். பேசாமல் வருகிறீர்களே. என்ன ஐயா நல்ல விசயம்” என்றார் அதிபர் மலைமாறன். “இல்லை சேர், உண்மையிலேயே நல்ல விசயம்தான். ஐயாமார் ஞாயிற்றுக்கிழமை வருகிறார்களாம். ஆயத்தப்படுத்தச் சொன்னார்கள்” என்றார். “என்ன நீங்கள் சொல்வது ஒன்றும் விளங்கவில்லையே! எந்த ஐயாமார்! எதை அவர்கள் ஆயத்தப்படுத்தச் சொன்னார்கள்” என்றார் உண்மையிலேயே விசயம் என்னவென்று தெரியாத மலைமாறன்.

“நம்ம எம்பிமார்தான். இரண்டுபேரும் சொன்னார்கள், ஞாயிற்றுக்கிழமை நல்லநாளாம். அடிக்கல் நாட்டிவிடலாம் என்று” வந்த அரசியல்வாதி கூறிமுடித்தார் அரசியல் வாதிகளுக்கே உரித்தான நாணமற்ற ஒருவகை அசட்டுச் சிரிப்போடு.

அதிபர் மலைமாறனுக்கு விடயம் முழுதாக விளங்கிவிட்டது. அவர்களின் நாடகமும் தெரிந்துவிட்டது. மாகாணசபை கல்வி அமைச்சின் செயலாளரின் பரிந்துரையின் பேரில் இந்தப் பாடசாலைக்கு ஒரு கட்டிடம் கட்ட மாகாணசபை நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருந்தது. அதற்கான தளத்தை ஆயத்தப்படுத்தும் வேலை கடந்த இரண்டு முன்று நாட்களுக்கு முன்புதான் ஆரம்பமாகியிருந்தது. புல்டோஸர் கொண்டுவந்து களத்தை வெட்டிச் சமன்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர் கட்டிட ஒப்பந்தக்காரர்கள்.

இந்தக் கட்டிடத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டைப்பெற இந்த அதிபர் செய்த முயற்சிகள் பகீரதப் பிரயத்தனங்களையும் முறியடித்துவிடக்கூடியன. இதே குறிப்பிட்ட எம்பிமாரிடம் பல முறை போய்க் கேட்டிருக்கிறார் எனது பாடசாலைக்கு உங்கள் நிதியிலிருந்து ஒரு கட்டிடம் போட்டுத் தாருங்கள். ஒரே கட்டிடத்தில், இரண்டு மூன்று மடங்கு அதிகமான பிள்ளைகள் இருந்து கொண்டு அதிகம் சிரமப்படுகிறார்கள். எங்கள் பாடசாலைக்கு இரண்டு ஏக்கர் காணி வசதி இருக்கின்றது. இறாகலைக்கும் உட்புசல்லாவைக்கும் இடையே மையமான இடத்தில் இருப்பதால் இந்தப் பாடசாலையை மேம்படுத்தப்படுவது நல்லது. போதிய கட்டிடங்கள் இருந்தால் உயர் வகுப்புக்களை இங்கேயே ஆரம்பிக்கலாம். இப்பகுதி மாணவர்கள் இறாகலைக்கோ உட்புசலாவைக்கோ பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கு பஸ்ஸுக்குக் காத்து நின்று, பிறகு நடந்து சென்று சிரமப்பட வேண்டியதில்லை. வலயக்கல்வி அலுவலகத்தோடு போராடி போதியளவு ஆசிரியர்கள் பெற்று வைத்திருக்கின்றேன். கட்டிடம் தந்து உதவுங்கள் என்று பலமுறை வேண்டியிருக்கின்றார் அதிபர் மலைமாறன். பல கடிதங்களும் அனுப்பியிருக்கின்றார் இவர்கள் உதவவில்லை.

காந்திக்கும் ஜே போட்டு கசாப்புக்கடைக்காரனுக்கும் ஒட்டு போடுகின்ற மக்கள் இங்கு இருப்பதால், தேர்தல் காலங்களில் நமக்குத் தேவையான வாக்குகளை நாம் இலகுவாகப் பெற்றுவிடலாம். எனவே, இவர்களுக்கு பாடசாலைக் கட்டிடம் தேவை இல்லை. அதற்குப் பதிலாக கோயிலுக்கு மணியும் ஒலிபெருக்கி செட் ஒன்றும் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் போதும். மணியடித்துக் கொண்டு பாட்டுப் போட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். அது போதும், நமது வாக்கு வங்கியைப் பாதுகாக்க.

இவன் திமிர் பிடித்தவன். நம்மை மதிக்கிறதில்லை. தேர்தல் காலங்களில் நமக்கு ஆதரவாக துண்டுப் பிரசுரங்கள் அடித்துக் கொடுத்து உதவுவதில்லை. நமக்கு ஆதரவாக பிரச்சாரமும் செய்வதில்லை. இவனுக்கு உதவக் கூடாது” என்ற எண்ணத்தில், ஏதோ அதிபர் தனது சொந்த நலனுக்காக இவர்களின் உதவியை நாடுவதுபோல தட்டிக் கழித்துக்கொண்டிருந்தனர். இவர்களை நம்புவதில் எந்த வித அர்த்தமும் இல்லை யென்று முடிவெடுத்த அதிபர் மலைமாறன் மாகாணசபை உறுப்பினர்களும் இவர்களைப்போல்தான் இருப்பார்கள். இவர்களிடம் போயும் பயனில்லை. மாகாணக் கல்விச் செயலாளரை வேண்டுவதே மேல் என்று எண்ணி, தனது ஆசிரியர்களில் ஒருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு ஒரு புதன் கிழமையன்று பேராதனை கெட்டம்பேயிலுள்ள மாகாண கல்வி அமைச்சுக்குச்சென்று, செயலாளரைச் சந்தித்து விடயத்தை தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார். அதிபரின் ஆங்கிலப் புலமை அவருக்கு இந்த விடயத்தில் கைகொடுத்தது. கல்விச் செயலாளர் ஒரு கட்டிடத்திற்கு நிதி ஒதுக்கினார்.

“என்ன சேர், ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல் வருகிறீர்களே” என்று அரசியல் வாதியான லட்சுமிகாந்தன் கேட்ட பிறகுதான், தன் நிலைக்கு வந்தார் அதிபர். “ஒன்று மில்லை, பழைய நினைவுகளில் மூழ்கிவிட்டேன், என்ன கேட்டீர்கள்” என்றார் அதிபர். “அடிக்கல் நாட்டுவது பற்றித்தான். ஐயாமார் ஞாயிற்றுக்கிழமை வருகிறார்கள் .....” என்று இழுத்தார் லட்சுமிகாந்தன்.

நீங்கள் சொல்வது உண்மையிலேயே நல்ல விஷயம் தான். நமது எம்பிமார் வந்து நமது பிள்ளைகள் படிக்கும் பாடசாலையில் புதிய கட்டிடத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டுவது நல்லது தான். ஆனால்.... என்று சற்று நிறுத்தினார் அதிபர் மலைமாறன்.

என்ன சேர் நிறுத்தி விட்டீர்களே என்றார் லட்சுமிகாந்தன்.

அதொன்றுமில்லை. ஒன்றைப்பற்றித்தான் யோசிக்கிறேன். அதாவது, இந்தக் கட்டிடத்துக்கும் இவர்களுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லையே. இவர்கள் வந்து அடிக்கல் நாட்டுவது இவர்களின் கௌரவத்துக்கு நன்றாக இருக்காதே என்றார் அதிபர் மலைமாறன்.

என்ன சொல்நீங்க சேர். எனக்கு விளங்கவில்லையே என்று அரசியல்வாதி விழித்தார்.

ஐயா பாருங்க, இவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்..... இந்த கட்டிடத்துக்கு நிதி ஒதுக்கியது மாகாண சபை. இவர்கள் பணம் ஒதுக்கியிருந்தால், தாராளமாக அடிக்கல் நாட்டலாம். ஆனால், இவர்கள் எந்தவித உதவியும் செய்யாததால், மாகாண கல்விச் செயலாளருக்குக் காவடி எடுத்து, அவர் ஒதுக்கிய நிதியில் கட்டப்போகும் கட்டிடம் இது. எனவே மாகாண கல்விச் செயலாளர் அல்லது அவர் சார்பில் அதிபர் அடிக்கல் நாட்டுவதுதான் முறை. இதெல்லாம் பாடசாலை நிர்வாகம் முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயங்கள். தமக்கு தார்மீக உரிமை இல்லாத விஷயங்களில் பலவந்தமாக தலையிடுவது ஐயாமாருக்கு நல்லதல்ல. அவர்களுக்கு என்னை நன்றாகத் தெரியும். நான் சொன்னதெல்லாம் விளக்கமாக அவர்களிடம் கூறுங்கள். அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று சொல்லி முடித்து விட்டார் அதிபர் மாறன். அரசியல்வாதி லட்சுமிகாந்தன் முகத்தை நிமிர்த்த முடியாமல் வந்த வழியே திரும்பினார். பாடசாலையும் வந்து விட்டது. ஆசியர் குழாத்தினருக்கு நடந்த சுவையான விடயத்தை விளக்கிவிட்டு, கல்வி அலுவலகம் சென்று பணிப்பாளரிடமும் இவ்விடயத்தை உரிய முறையில் போட்டுவிட்டு வந்தார் அதிபர்.

மூன்றாவது நாள் அதிபர் மலைமாறன் வழக்கம்போல பாடசாலைக்குச் சென்றார். அங்கு பாடசாலைக்கு கட்டிடம் கட்ட வந்திருக்கும் மேசன்மார்கள் பலகை அச்சுக் கல்லில் வைத்து நாலைந்து அடிக்கற்கள் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதிபர் மலைமாறன் கேட்டார், இவைகள் எதற்கு என்று. சேர் இது அடிக்கல் நாட்டுவதற்கு. நாளைக்கு அடிக்கல் நாட்ட வேண்டும் என்று சிங்களத்தில் சொன்னார்கள். அதிபருக்கு

ஆச்சரியமாக இருந்தது நமக்குத் தெரியாமல் அடிக்கல் நாட்டுவதா என்று. அவரும் சிங்களத்திலேயே மீண்டும் அவர்களிடம் கேட்டார். “அடிக்கல் நாட்டுவதா! யார் சொன்னது” என்று,

அட்டே உங்களுக்குத் தெரியாதா சேர், தோட்டத் தலைவர் தான் சொன்னார். நாளைக்கு எம்பிமார் இரண்டு பேர் இங்கே வருகிறார்களாம் அடிக்கல் நாட்ட. அதற்கு அடிக்கல் செய்து வைக்கச் சொல்லி என்று கூறினான் மேசன்மார்களில் ஒருவன்.

அதிபர் மலைமாறனுக்கு சிரிப்பும் சினமும் வந்தன. அதிபருக்குத் தெரியாமல் அடிக்கல் நாட்ட முயலும் அரசியல்வாதிகள் எவ்வளவு ஈனமானவர்கள் என்றும், அவர்களுக்குத் துணைபோகும் குட்டி அரசியல்வாதிகளும் தோட்டத் தலைவர்மாறும் எவ்வளவு கீழ்த்தரமானவர்கள் என்றும் மலைமாறன் எண்ணினார். உடனே சமாளித்துக்கொண்டு சற்றுக் கோபத்துடன் கேட்டார், இந்தப் பாட்சாலைக்கு அதிபர் நானா அந்தத் தலைவரா என்று. நீங்கள்தான் சேர் என்றனர் அந்த மேசன்மார்கள் ஒரே குரலில். அப்படியென்றால் நான் சொல்கிறபடி செய்யுங்கள், இல்லாவிட்டால் மூட்டை கட்டுங்கள் என்ற அவர் தொடர்ந்தும், இன்று அடிக்கல் வைப்பதில் உங்களுக்கு ஏதாவது பிரச்சனை இருக்கிறதா என்று கேட்டார். இல்லை சேர் நாங்கள் எப்பவும் தயார் என்றனர் மேசன்மார். சரி உடனே ஆயத்தப்படுத்துங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு அலுவலகத்திற்குள் சென்று ஆசிரியர் குழாத்தைக் கூட்டினார். இந்த அதிபர் மலைமாறனின் கீழ் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்கள் நிச்சயமாக அரசியல்வாதிகளும் அவர்களது அடிவருடிகளான தோட்டத் தலைவர்மாரினதும் அசிங்கத்தனங்களை நன்கறிந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்.

அதிபர், ஆசிரியர்களின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற, நீங்களே உடனடியாக அடிக்கல் நாட்டி, நாளைக்கு இடம்பெறவிருக்கும் அரசியல்வாதிகளின் சூழ்ச்சியை முறியடிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் உறுதியாக அதிபர் மலைமாறனிடம் கூறினர். உடனே வர வசதியுள்ள சில பெற்றோருக்குத் தகவல் அனுப்பிவிட்டு, பக்கத்தில் இருக்கும் கோயில் ஐயருக்கும் ஆள் அனுப்பினார் மலைமாறன்.

தோட்டத் தலைவருக்குப் பயந்து ஐயர் வரவில்லை. அலட்டிக் கொள்ளாத அதிபரும் ஆசிரியர்களும் வந்திருந்த சில பெற்றோரும், மாணவரும் இறைவழிபாடு செய்தனர். அதிபர் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் அமைதியாக அடிக்கல் இட்டார்.

இரண்டு மூன்று மாதங்களில் அழகிய பாடசாலைக் கட்டிடம் ஒன்று அவ்விடத்தில் காட்சியளித்தது.

அரசியல் வாதிகள் இன்றுவரை அந்தப் பாடசாலை இருக்கும் பக்கம் நோக்கித் தலைவைத்துப் படுத்ததே இல்லை.

(நன்றி - தினக்குரல் -2008)

வலியவரும் எரியவரும்

- மாணவன் : நம்மை விட வலிமை குறைந்தவர்களை அடித்துத் துன்புறுத்துவது பாவம்தானே சார்?
- ஆசிரியர் : ஆமாம் நீ இப்படிக் கேட்பது நல்லது பிறரைக் துன்புறுத்தாமல் இருப்பதுதான் நல்லவர்களின் பண்பு.
- மாணவன் : இனிமேலாவது வலிமை குறைந்த எங்களை அடித்துத் துன்புறுத்தாதீங்க சார்.

வாய்மையின்

- தம்பசிவா -

தொலைபேசி அலறும் சத்தம்,

இந்த நேரத்தில் யார் எடுத்திருப்பினம் என்று எண்ணியபடி நல்லம்மா எழுந்து சென்று போனை எடுத்து,

“ஹலோ யார் பேசுகிறது”

“பெரியம்மா நான் ராஜன்”

“என்னையா எப்பிடி இருக்கிறாய். ஒரு வேலைவெட்டியும் பாக்கேல்லையே?”

“இல்லைப் பெரியம்மா இஞ்ச இருக்கிறதே ஆபத்து எப்ப பிடிச்ச அனுப்புவாங்களோ தெரியாது. ஒரு இடமும் போகாமல் வீட்டுக்குள்ளேயே ஒழிந்து இருக்கிறேன். இப்பதான் யோசிக்கிறேன் ஏன் எங்கடை நாட்டை விட்டு வந்தனான் எண்டு. கையில் இருந்த காசும் முடிஞ்சிது. பொன்னம்பலத்தாற்றை பேரன் சாந்தன்தான் சாப்பாட்டுக்கு காசு தாறான்.”

“உங்கையிருந்து வேறு நாட்டுக்குப் போகப்பாரன்”

“பெரியம்மா முந்தினமாதிரிப் போறது இப்ப கஷ்டம் எண்டு இங்க வந்தவர்கள் சொல்லீனம்.”

“அப்ப என்ன செய்ய உத்தேசம்”

“எனக்கு ஒண்டுமாய் தெரியேல்லை. அந்த லண்டன் பொம்பிளையைக் கேட்டு வந்த சிவராசா ஐயாவிடம் போய் கதைத்துப் பாருங்கோ அவை மூலம் என்னை லண்டனுக்கு எடுப்பிக்கச்சொல்லி.”

“சரி ஐயா தேகத்தைப் பார்த்துக்கொள். நான் நாளைக்குப் போய் அவரோடை கதைச்சுப் பார்க்கிறேன்.”

யாழ்ப்பாணம் அரியாலை என்ற ஊரில் ஒரு வறிய குடும்பத்தில் பிறந்த ராஜன் பிறந்தநாள் தொடக்கம் இருபது வருடங்கள் யுத்தச் சூழ்நிலையில் வாழ்ந்தமையால் ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்குச் சென்று படிக்க முடியாத நிலை. தகப்பன் இரத்தினம் சின்னத்துரையின் லொறியில் கூலியாளாக வேலைபார்த்து வந்தார். மணல், சல்லி, கல்லு, ஏற்றி இறக்கும் லொறியில் தான் மிகவும் கஷ்டமான வேலை. வேலைக்கு விடிய ஆறு மணிக்குப் போனால் இரவு எட்டு ஒன்பது மணிக்குத் தான் இரத்தினம் வீட்டுக்கு வருவார். ஆரம்பத்தில் ஒழுங்காக இருந்த இரத்தினம் றைவர் சுந்தரத்துடன் சேர்ந்து குடிக்கப்பழகிவிட்டார். இப்பொழுது நித்தக்குடி. வீட்டுச் செலவுக்குக்காசு கொடுப்பதில்லை. மனைவி பறுவதம் ஆடிப்போனாள். சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்த பறுவதம் தனக்கு இப்படி ஒரு நிலை ஏற்படுமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. மூன்று குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு குடிகாரக் கணவனுடன் பல நாட்களாக வேதனையின் விளிம்பிலே பறுவதம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

“பறுவதம் உன்ரு புருசன் இரத்தினம்”

“என்னணை செல்லாச்சி அக்கா சொல்லணை”

“லொறிச் சில்லுக்குள் அகப்பட்டு நயிஞ்சுபோய் பெரியாசுபத்திரிக்குக் கொண்டு போகேக்க இடையிலை செத்துப்போனதாகக் கதைக்கினம்.”

பதறியடித்துக்கொண்டு பெரியாஸ்பத்திரிக்கு ஓடுகிறாள். அங்கே மரணமான கணவனை பிரேதப்பரிசோதனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அங்கிருந்த வாங்கில் இருந்தபடி அழுதுகொண்டிருந்து..... தனதும் தனது பிள்ளைகளினதும் எதிர் காலம் பற்றிச் சிந்திக்கிறாள். உலகமே இருண்ட மாதிரி அவளுக்கு.

“இஞ்சபார் பறுவதம் நடந்தது நடந்துபோச்சு எனி ஆகவேண்டியதைப் பாப்பம். இப்ப வந்து பொலிசிலை ஒரு கையெழுத்து வைச்சுவிட்டியெண்டால் உடன பிரேதத்தை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டை போகலாம். வா வந்து ஒரு கையெழுத்துப்போடு” லொறி முதலாளி சின்னத்துரை அவசரப்படுத்தினார்.

பறுவதம் ஒன்றும் புரியாதவளாக அமைதியாக நின்றாள். சின்னத்துரையர் விட்டபாடில்லை மீண்டும் அவசரப்படுத்துகிறார். விசயத்தைக் கேள்விப்பட்ட பறுவதத்தின் தாய்மாமன் நல்லதம்பி ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து பறுவதத்தை பார்க்கிறார். நல்லதம்பியைக் கண்டதும் சின்னத்துரையர் “நல்லதம்பியண்ண நீங்களெண்டாலும் ஒருக்கால் சொல்லுங்கோ பறுவதத்தை வந்து பொலிசில கையெழுத்து வைச்சுப்போட்டு பிரேதத்தை எடுக்க”

“சின்னத்துரை என்ன ஏமாத்தப் பாக்கிறியளோ? அவள் பாவம் பறுவதம் ஒண்டும் தெரியாமல் ஏங்கிப்போய் நிற்கிறாள். அவளையேன் வருத்துறியள். இரத்தினத்தை லொறியாலை அடிச்சுக் கொண்டு விட்டு இப்ப நல்ல பிள்ளையாய் நடக்கிறியள். ஏழையள் எண்டால் கிள்ளுக்கீரையள் எண்டு நினைச்சுப்போட்டியள். உங்கடை முதலாளிப் புத்தியைக் காட்டிப்போட்டியள். பொலிஸ்ரேசனிலை தடுத்துவைத்திருக்கிற உன்றை லொறியையும் றைவர் சுந்தரத்ததையும் வெளியாலை கொண்டு வாறத்திற்கு பறுவதத்தின் கையெழுத்து வேணும். அப்பாவியைக் கொண்டு விட்டு தப்பிக்கவும் பார்க்கிறியள்” நல்லதம்பி நேரடியாகவே கேட்டேவிட்டார்.

“கோடு கச்சேரி எண்டு ஏறவேண்டிவரும். வழக்குக்குச் செலவழிக்க பறுவதத்திட்டை என்ன இருக்கு. இதுகளைவிட்டுவிட்டு வந்து கையெழுத்துப் போடச் சொல்லுங்கோ கொஞ்சக் காசு குடுக்கிறம்”.

“சின்னத்துரை செய்யிறதையும் செய்துபோட்டு அதை மூடிமறைக்க காசாலை விளையாடப்பாக்கிறாய்”.

“அட பாவிமனிசா உனக்கு மாடாய் உழைத்த என்ற புருசனை கொண்டு விட்டு இப்ப விலைபேசுகிறாய். நாங்கள் கஸ்டப்பட்ட காலத்தில எத்தனை நாள் வந்து காசு கேட்டிருப்பன் அப்ப தரமுடியாது என்று சொன்ன நீயா இப்பகாசு தரவந்திருக்கின்றாய். உங்களைப் போன்ற பணக்காற முதலாளிமாருக்கு என்கணவரின் உயிர் தூசுமாதிரி. ஆனால் அது எங்களுக்கோ பெரும் சொத்து. நல்லாய் இருந்த மனிசனுக்கு குடிக்கப்பழக்கி உழைப்பையெல்லாம் அபகரித்து எங்களை வாழவிடாமல் ஆக்கிப்போட்டு இப்ப கொலையும் செய்துபோட்டுத் துணிந்து நிக்கிறியள் இந்தத் துரோகச் செயல்களுக்கு ஒருநாள் பதில் சொல்லியே ஆகவேண்டும்” என்று வேதனையோடு தனது ஆத்திரம் முழுவதையும் கொட்டினாள் பறுவதம்.

பிரேதப்பரிசோதனை முடிந்து பிரேதத்தைப் பொறுப்பேற்ற பறுவதம் செய்வதறியாது துடித்தாள். மாமன் நல்லதம்பியின் உதவியோடு மரணச் சடங்குகள் ஒப்பேற்றப்பட்டன. “தொடர்ந்து மூன்று பிள்ளைகளையும் வைச்சுக் கொண்டு எப்படித்தான் வாழப்போறியோ?. என்று கேட்கும்போதுதான் தனது தனிமையை உணரமுற்பட்டாள் பறுவதம்.

கொலை வழக்கு கோட்டுக்கு வந்து கண்ணால் கண்ட சாட்சி எவரும் இல்லாதபடியால் வழக்குத்தள்ளுபடியாக்கப்பட்டது. எதிர்பார்த்தது நிறைவேறாத நிலையில் வேதனையும் வெப்பியாரமும் மனத்தைக் குடைய தனிமையில் இருந்துயோசிப்பதும் அழுவதுமாக இருந்தாள் பறுவதம்.

“எடிமோனை இப்பிடி யோசிச்சுக் கொண்டிருந்து என்னத்தைச் செய்யப்போறாய். பிள்ளையளை எத்தனை நாளைக்கெண்டு பட்டினி போடுவாய். நீ ஒரு வேலைக்குப் போனியெண்டால் குடும்பத்தைப் பாக்கலாமல்லே?” என்று செல்லாச்சி கூற.....

“ஓமக்கா நீங்கள் செல்லுகிறதும் சரிதான். நான் வேலைக்குப் போனால் பிள்ளையளை யார் பாப்பினம். மூத்தவனை வாற தைக்குப் பள்ளியிலை சேர்க்கவும் வேணும். அது சரி எனக்கு யார் வேலைதரப்போயினம்?”

“எடிபிள்ளை சுண்டுக்குளியிலை இருக்கிற ஒரு வயது போன பெரியவரை பார்க்கிறதும் சமையல் சாப்பாடுகளை செய்து கொடுத்து, வீடுவாசலைப் பார்க்கிறதும் தான் உன்னை வேலை. நீ அங்கேயே தங்கவேண்டும். அவற்றை பிள்ளைகள் எல்லாம் வெளிநாட்டில் இருக்கினமாம் தகப்பனை பார்க்க காசு அனுப்புவினம். உனக்கு அங்கே போய் வேலைபார்க்கச் சம்மதமோ?”

“சரியக்கா பிள்ளைகளை என்ன செய்கிறது”.

“உன்ர ஒண்டவிட்ட சகோதரி ஒருத்தி கல்யாணம் முடிக்காதவ சாவகச்சேரியிலை வாத்தியார் வேலை பார்க்கிறாவல்லே. அவவிட்டை கொண்டுபோய் மூத்தவனை விட்டால் அவவைச்சப் படிப்பிப்பாதானே?”

“ஓமக்கா நானும் அதை யோசிக்கேல்ல, போய் ஒருக்கா கேட்டுப்பார்ப்பம்”.

ஒருவாறு மூத்தவன் ராஜனுக்கு வாழ்வதற்கு வழிகிடைத்துவிட்டது. இரண்டாவது மகனை பிள்ளைகள் இல்லாத தம்பதியினர் தத்தெடுத்து வளர்க்கிறார்கள். மூன்று வயதில் தாயைப்பிரிந்து தத்தெடுத்த பெற்றோருடன் வவுனியாவுக்குச் சென்றுவிட்டான் அந்த மகன். இளைய பெண்பிள்ளைக்கு ஒரு வயது.

இருபத்தெட்டு வயது நிரம்பிய பருவதம் வாழ்க்கையிலே பட்டவேதனைகள் பல. துன்ப துயரங்கள் எல்லாம் அனுபவித்து எதிலும் பற்றற்ற ஒரு நிலைக்கு வந்துவிட்டான். எனி என்ன வாழ்க்கை என்று இருந்தவளுக்கு சுண்டுக்குளிக்கு வந்து வேலைக்குச் சேர்ந்த பிற்பாடு ஒரு புதுப்பிடிப்பு ஏற்பட்டதை அவள் உணர்ந்துகொண்டாள்.

வசதியான வீடு நேரத்துக்குச் சமைத்துச்சாப்பாடு, பெரியவரின் அன்பு வார்த்தைகள் எல்லாமே அவளுக்கு ஒரு புது அனுபவம். இந்தக் காலப்பகுதியில் தான் ஒருநாள் அந்தச் சோகமான நிகழ்ச்சி. பெரியவர் கண்ணை மூடிவிட்டார். அன்றுதான் அவள் வாய்விட்டு அமுதகாட்சி மரணவீட்டுக்கு வந்த எல்லோரையும் மனம்நெகிழ வைத்துவிட்டது.

“பெரியவரின் பிள்ளைகள் பறுவதத்தின் மேல் பரிதாபப்பட்டு “எனி என்ன செய்யப்போறாய்” என்று கேட்டார்கள்.

பறுவதம் மௌனமாக நின்றாள்.

பெரியவரின் லண்டன் மகன் குடும்பத்தினர் பறுவதத்தையும் அவள் மகளையும் தங்களுடன் கூட்டிச் செல்வதற்ககான எல்லா ஏற்பாடுகளும் துரிதமாகச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

பறுவதத்திற்கு லண்டனுக்குப்போக விருப்பமில்லை. அதை எப்படி அவர்களிடம் சொல்லுவது என்று யோசிக்கிறாள். அவர்களுக்குச்சொல்லாமல் வீட்டைவிட்டுப் போவது என்று தீர்மானித்தாள்.

ஆனால் அன்று இரவு ..... அந்த லண்டன் மகன் பறுவதம் படுத்திருந்த அறைக்குள் வந்து கதவை பூட்டிவிட்டு அவளுடன் தகாதமுறையில் நடக் கமுயன் றுள் ளான் . பறுவதத்திற்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. கத்தினால் வீட்டிலுள்ளவர்கள் வந்துவிட்டால்.... எனக்கு அடைக்கலம் தந்து காப்பாற்றியவரைக் காட்டிக்குடுத்ததாகிவிடுமே என்று எண்ணி மௌனமானாள்.

322 ஆம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.....

அதே வேளை அந்த லண்டன் மகன் பறுவதத்தின் கைகள் இரண்டையும் பிடித்துக் கொண்டு மன்றாடுகின்றான். “ எனது மனைவிக்கு இரத்தப்புற்று நோய். அவள் அதற்கான நிறமன்ட் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். என்னும் கொஞ்சக் காலத்திற்குத் தான் உயிர்வாழுவாள் நான் உதவியில்லாமல் தனித்து போவேன். இலண்டனிலுள்ள பெண்களை நம்பேலாது. உன்னைப் போன்ற நல்ல பெண் கிடைத்தால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன்.” சற்று யோசித்த பறுவதம் மனமிரங்களினாள் லண்டனுக்குப் போவதை நியாயப்படி ஏற்றுக் கொண்டாளோ என்னவோ மகளின் எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுடன் லண்டன் பயணமானாள்.

லண்டனுக்கு வந்து இருபத்தொரு வருடங்கள் ஓடி மறைந்து விட்டன. இப்பொழுது பறுவதம் கண்டுக்குழிப்பெரியவரின் லண்டன் மகன் தனபாலின் முறையான மனைவி. தனபால் பறுவதத்தின் மகள் சுமதிக்கு யாழ்ப்பாணத்து மாப்பிள்ளையை கட்டிவைக்க விரும்பி கொழும்பில் இருக்கும் தனது நண்பன் சிவராஜாவுக்கு மாப்பிள்ளை பாரக்கும்படி சொல்லிவைத்திருந்தார்.

சிவராஜா பார்த்த மாப்பிள்ளை கொழும்பிலிருந்த ராஜன் தான். ராஜன் சுமதியின் அண்ணன் என்று தெரிந்தும் சிவராஜா மௌனமானார். ஆனால் ஏற்கனவே, “ஆங்கிலம் தெரியாத படிப்புக்குறைந்த ஒருவனைக் கட்டமாட்டாளாம்” என்று தனபால் சிவராஜாவிடம் தெரிவித்ததன் பின் அவர் தெளிவுற்றார். காலங்கள் யாருக்காகவும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் காத்திருப்பதில்லை. ராஜன் மலேசியா அரசாங்கத்தினால் நாடு கடத்தப்பட்டு இலங்கையை வந்தடைந்தான். வெளிநாட்டு மோகம் அவனை உளர்தியாக பாதிப்படையச் செய்துவிட்டது.

அகில இலங்கைத் தமிழ்மொழித் தினத் தேசிய நிலைப் போட்டிகள் - 2007
இறுதிப்போட்டி முடிவுகள்

போ. இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	முதலாம் இடம்	இரண்டாம் இடம்	மூன்றாம் இடம்
01	வாசிப்பு	01	ஆர்.விவேகா கரு/றோமன் க.வித்தி மேல் மாகாணம்	எம்.ஆர்.சாஜிதா பர்வின் ப/முதலைப்பாளி மு.வி வடமேல் மாகாணம்	த.றேகாசினி மன்/புனிதசவேரியர்.பெ.க வட மாகாணம்.
02	வாசிப்பு	02	இ.இவாஞ்சலின் திவானி, மட்/வின்சன் மகளிர் உ பா கிழக்கு மாகாணம்	யோ.ஆன்சாலினி மன்/புனிதசவேரியர் பெ.க வட மாகாணம்	நஸார் ஷிகானா, நு/நல்லிளைப்பாற்றி கல் மத்திய மாகாணம்
03	ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாடு	01	பா.வினோஜன், யா/கர மாணிக்கவாசகர் வி வட மாகாணம்	வி.விஷாமலி, மொ/விபுலானந்தா த வி ஊவா மாகாணம்	என்.சுரேஷ்குமார், இ/மெத்தகந்த தமிழ் வி சப்ரகமுவ மாகாணம்
04	ஆக்கம் எழுத்து	01	எம்.ஆர்.எப்.ரிஸ்னியா, கே/திப்பிட்டிய முஸ்லிம் வி சப்ரகமுவ மாகாணம்	எம்.ஆர்.ஹசீனா, அ/ஸாஹிரா தேசிய பா வடமத்திய மாகாணம்	சி.கோபிகிருஷ்ணா, மட்/புனித மிக்கேல் கல் கிழக்கு மாகாணம்.
05	கட்டுரை வரைதல்	02	ம.ஸ்வேதா, க/பெண்கள் உயர்தர பாட மத்திய மாகாணம்	ஜி.விஜயலக்ஷ்மி கொ/புவக்பிட்டிய.சி.சி.த.வி மேல்மாகாணம்	பி.சயனிக்கா சிலா/பேர்னாந்து த.ம.வி வடமேல் மாகாணம்
06	கட்டுரை வரைதல்	03	என்.எப்.சபீரா அ/நாச்சாத்ஷ மு மகா வித் வடமத்திய மாகாணம்	பி.கேஷ்குமாரி மா/பாக்கியம் தேசிய கல் மத்திய மாகாணம்	ஞா.செந்துஜா மு/அம்பலவன் பொ.ம.வி வடமாகாணம்
07	கட்டுரை வரைதல் இலக்கியம் நயத்தல்	04	எஸ்.எப்.சுஹானா சி/அல்மிஸ்பாஹ் மு ம.வித் வடமேல் மாகாணம்	நிஸ்ஹா நவ்பர் களுத்துறை மு மகளிர்.வி மேல்மாகாணம்	ஏ.பாத்திமா முன்சியா அல்-அஷ்ரக் மு.ம.வி கிழக்கு மாகாணம்
08	தமிழியற் கட்டுரை வரைதல் இலக்கிய நயத்தல்	05	அ.பபியோலா கருங்கண்டல் றோ.க.த.பா வட மாகாணம்	எப்.சித்தி பஹ்மிதா கிண்ணியா மகளிர் ம வி கிழக்கு மாகாணம்	ஆர்.தாட்சாயினி ப/பசறை தமிழ் ம வி ஊவா மாகாணம்
09	இலக்கணப் போட்டி	04	சு.தாரணி யா/வேம்படிமகளிர் உ பா வடக்கு மாகாணம்	டி.ரமேஸ்குமார் பதுளை சரஸ்வதி தே பா ஊவா மாகாணம்	பே.பிறித்திகா தி/ஸ்ரீசண்முகா இ ம க கிழக்கு மாகாணம்
10	இலக்கணப் போட்டி	05	கு.யஸ்மின் கிரிஸ்டெலா யா/அருணோதயா கல்லூரி. வட மாகாணம்	எஸ்.பாத்திமா ரிலான இ/பலாங்கொட த ம வி சப்பிரகமுவ	டி. இலக்கியா அப்புத்தளை த ம க ஊவா மாகாணம்
11	திறனாய்வுப் போட்டி	05	தி.அகிலா ஈஸ்வரி கொ/விவேகானந்தா கல் மேல் மாகாணம்.	எம்.ரெஜினா மேரி இராகலை தமிழ் ம. வி மத்திய மாகாணம்.	எஸ்.ஸ்ரீ வாணி அப்புத்தளை தமிழ் ம.வி ஊவா மாகாணம்
12	குறுநாடக ஆக்கம்	04	ம.நிரோசிக்கா கொ/விவேகானந்தா கல் மேல் மாகாணம்.	ஏ.எல்.வொஸ்மீ அகமட் கமு/அஸ்-ஸிராஜ் ம. வித் கிழக்கு மாகாணம்	எம்.ஜி.எப்.அஸ்மியா நாப்பாவள முஸ்லிம்.ம.வி சப்ரகமுவ மாகாணம்
13	குறுநாடக ஆக்கம்	05	எ.நாராயணி இ/சீ.சீ.தமிழ் மகா வித்தி சப்ரகமுவ மாகாணம்	பி.பிரமினா ப/கோணக்கலை த ம.வி ஊவா மாகாணம்	பி.பிரதீஸ் ஸ்ரீ.இ.கி.மி.கோணேஸ்வரா கிழக்கு மாகாணம்
14	கவிதை ஆக்கம்	04	மெ.குசேஸ் ஸ்ரீ.இ.கி.மி.கோணேஸ்வரா.இ.க கிழக்கு மாகாணம்	எம்.ஆர்.எப்.ரஸ்மி கலாவெவ மு ..ம. கல் வடமத்திய மாகாணம்	எம்.எ.ஆதிக்கா கிரி/அல் அமீன் மு.ம.வி வடமேல்மாகாணம்
15	கவிதை ஆக்கம்	05	நீ.சுரேஸ் மட்/களுதாவளை மகா வித் கிழக்கு மாகாணம்	எஸ்.எப்.சமீரா கு/அத்தாரிக் முஸ்லிம் வி வடமேல் மாகாணம்	ஏ.ஜெ.எப்.நிஸ்லா தெது/ஜமாலியா ம.வித் மத்திய மாகாணம்
16	சிறுகதை ஆக்கம்	04	எம்.எப்.எப்.ஸ்ஹீரா கா/சுலைமானியா மகா.வித் தென் மாகாணம்	என்.ஏ.எப்.நுஸ்ரா அல்-அஸ்ஹர் மகா வித் மேல் மாகாணம்	நா.ஆர்த்தனா அடம்பன் மத்திய ம.வித் வடக்கு மாகாணம்
17	சிறுகதை ஆக்கம்	05	யு.ஜே. றிஹானா கிண்ணியா மகளிர் மகா வி கிழக்கு மாகாணம்	எம்.சீ.எப்.வஜீஹா அ/பமுனுசும மு ம. வி வடமத்திய மாகாணம்	எஸ்.எப்.ஹஸ்ரிபா குணகொல்ல தே பா வடமேல் மாகாணம்
18	பேச்சு	01	ப.கீர்த்திகா நிலாந்தி மன்/சித்திவிநாயகர் இ கல் வட மாகாணம்	க.உமாலக்ஸ்மன் மட்/புனித மைக்கேல் கல் கிழக்கு மாகாணம்	ஜ.எம்.சரோமி கள/றோமன் கத்.வித் மேல் மாகாணம்
19	பேச்சு	02	எம்.எம்.மபாஸ் அ/வீரச்சோலை மு வி வடமத்திய மாகாணம்	வி.திலக்ஷணா வந்தாறுமுலை வி ம. வி கிழக்கு மாகாணம்	இ.சஞ்சீவ் யா/கொடிகாமம் திரு.ம.வி வட மாகாணம்

20	பேச்சு	03	அ.உமாகரன் யா/இந்து கல்லூரி. வட மாகாணம்	எ.எ.எம்.ருக்ஷான் கே/ஸாஹிரா தேசிய பா சப்ரகமுவ மாகாணம்	ஆர்.அபிநயா ப/நிவ் பர்க் தமிழ் ம. வி ஊவா மாகாணம்
21	பேச்சு	04	உ.திருமாறன் யா/மகாஜனாக் கல்லூரி. வட மாகாணம்	ம.வைதேகி தி/சென்.மேரிஸ் கல்லூரி கிழக்கு மாகாணம்	எம்.ஆர்.எம்.றப்ஹான் கா/ஸாஹிரா தேசிய பா தென் மாகாணம்
22	பேச்சு	05	ச.கோபினாத் யா/மத்திய கல்லூரி வட மாகாணம்	தெ.சரணியா தி/ஸ்ரீ சண்முகா இ ம க கிழக்கு மாகாணம்	எ.எ.எப்.ருமைலா நிக்/நிக்கவரட்டிய மு.ம.வி வடமேல் மாகாணம்
23	பாவோதல்	01	இரா.பவதாரிணி கம்/கதிரேசன் இந்து ம.க மத்தியமாகாணம்	செ.கேசவி வ/இறம்பைக்குளம் ம.ம.வி வட மாகாணம்	பி.அர்ஜீன் பிலி/கொழும்பு இந்துக் க மேல் மாகாணம்
24	பாவோதல்	02	ம.சைலாதேவி வ/ஸ்ரீ நாகராஜா வித் வட மாகாணம்	ச.விஜிகரன் கொ/இந்துக் கல்லூரி மேல் மாகாணம்	ம.ஸாருஜன் மட்/களுதாவளை ம.வித் கிழக்கு மாகாணம்
25	பாவோதல்	03	த.ஆரணி மன்/சித்திவிநாயகர் இ க வட மாகாணம்	வீ.ஷாமின் கம்/கதிரேசன் இந்து ம க மத்தியமாகாணம்	ஜெ.பிரவீன் கொ/றோயல் கல்லூரி. மேல் மாகாணம்
26	பாவோதல்	04	யோ.விதுத்திகா மட்/வின்சன்ட் ம தே. பா கிழக்கு மாகாணம்	ந.துளசி யா/யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட மாகாணம்	ந.ஹரிஷ்நாத் கொ/இந்துக் கல்லூரி. மேல் மாகாணம்
27	பாவோதல்	05	ச.சதுர்திகா மட்/வின்சன்ட் ம தே.பா. கிழக்கு மாகாணம்	செ.பிருந்திகா இறம்பைக்குளம் ம.ம.வி வட மாகாணம்	சே.நிசாந் கொ/இந்துக் கல்லூரி மேல் மாகாணம்
28	இசையும் அசைவும்	01	ஸ்ரீ.விஷ்மித்தா கதிரேசன் கனிஷ்ட வி மத்திய மாகாணம்	கே.கிருஷ்ணா பு/க்ரேக் தமிழ் ம.வி ஊவா மாகாணம்	வி.சஞ்சீவனி ஹெமிங்போட் தமிழ் வி சப்ரகமுவ மாகாணம்
29	இசை தனி	02	வை.பிரிக்ஷித் கொ/இந்துக் கல்லூரி மேல் மாகாணம்	எஸ்.சுரேன் க/திரித்துவ கல்லூரி. மத்திய மாகாணம்	கே.மாதுமை புனிதசிசிலியா.பெ.ம.வி கிழக்கு மாகாணம்
30	இசை தனி	03	வி.மத்யமா வ/இறம்பைக்குளம் ம வி வட மாகாணம்	எம்.திவிஜாவத்தி ப/பதுளை தமிழ் ம ம.வி ஊவா மாகாணம்	பி.திலிஷா க/விஹாரமகாதேவி ம க மத்திய மாகாணம்
31	இசை தனி	04	சு.தசாங்கன் யா/யூனியன் கல்லூரி. வட மாகாணம்	ஆர்.பிரியங்கா ப/பதுளை தமிழ் ம ம.வி ஊவா மாகாணம்	செ.மோகனா பிலி/நுகேகொட.த.ம.வி மேல் மாகாணம்
32	இசை தனி	05	செ.சந்திரிகா யா/இந்து மகளிர் கல் வட மாகாணம்	சோ.பவித்திரா க/விஹாரமகாதேவி ம.க மத்திய மாகாணம்	எஸ்.தயாளினி பதுளை தமிழ் ம.ம.வி ஊவா மாகாணம்
33	இசை குழு	01	குழு யா/ஹட்டிக் கல்லூரி. வட மாகாணம்	குழு கொ/இந்துக் கல்லூரி. மேல் மாகாணம்	குழு பண்டாரவளை தமிழ்.ம.வி ஊவா மாகாணம்
34	இசை குழு	02	குழு யா/சாவகச்சேரி இந்துக் க வட மாகாணம்	குழு கொ/இந்துக் கல்லூரி. மேல் மாகாணம்	குழு ப/பதுளை த மக ம.வி ஊவா மாகாணம்
35	நடனம் தனி	01	ந.அபிராமி யா/மகஜனாக் கல்லூரி. வட மாகாணம்	ஆர்.பானுகா ப/பதுளை த மக ம.வி ஊவாமாகாணம்	ச.கீர்த்தனா கொ/சைவ மங்கையர்.வி மேல் மாகாணம்
36	நடனம் தனி	02	க.கௌதமன் யா/யாழ்ப்பாணம் மத் கல் வட மாகாணம்	த.டிலக்ஷி ஸ்ரீ சண்முகா இ ம.வி கிழக்கு மாகாணம்	பி.கீர்த்தப்பிரியா ப/பதுளை மகளிர் ம.வி ஊவா மாகாணம்
37	நடனம் தனி	03	ப.மதுமதி ஸ்ரீ சண்முகா இ ம வி கிழக்கு மாகாணம்	செ.சாய்சா கொ/சைவ மங்கையர் வி மேல் மாகாணம்	ஆர்.சவிஸ்னிக்கா பதுளை தமிழ் மகளிர் வி ஊவா மாகாணம்
38	நடனம் தனி	04	கி.பிரவீனா யா/இந்துமகளிர் கல்லூரி. வட மாகாணம்	எஸ்.நிவேதா அபிராமி ப/பதுளை தமிழ் ம.ம.வி ஊவா மாகாணம்	வி.மயூரி இராமநாதன் இ ம வி மேல் மாகாணம்
39	நடனம் தனி	05	ஜெ.சாரணியா கொ/சைவ மங்கையர் வி மேல் மாகாணம்	க.தனஞ்செயன் மட்/புனித மைக்கல் கல் கிழக்கு மாகாணம்	செ.ஜான்சி வ/தமிழ் மத் ம. வி வட மாகாணம்
40	நடனம் குழு	01	திறந்த போட்டி யா/மத்திய கல்லூரி.	திறந்த போட்டி ப/பதுளை தமிழ் ம ம.வி	திறந்த போட்டி விஜயரத்தினம் இ ம. க

41	நாட்டிய நாடகம்	02	திறந்த போட்டி வ/வவுனியா தமிழ் ம.வி வட மாகாணம்	திறந்த போட்டி கொ/சைவ மங்கையர் வி மேல் மாகாணம்	திறந்த போட்டிக மு/கார்மல் பற்றிமா க கிழக்கு மாகாணம்
42	நாடகம்		திறந்த போட்டி சித்திவிநாயகர் இந் கல் வட மாகாணம்	திறந்த போட்டி ஸ்ரீ சண்முகாஇந்து.ம க கிழக்கு மாகாணம்	திறந்த போட்டி கத்தலோயா தமிழ் வித் சப்ரகமுவ மாகாணம்
43	வில்லுப் பாட்டு		திறந்த போட்டி விஜயரத்தினம் இ. ம. க மேல் மாகாணம்	திறந்த போட்டி மட்/சிவானந்தா தேசிய பா கிழக்கு மாகாணம்	திறந்த போட்டி யா/யூனியன் கல்லூரி. வட மாகாணம்
44	விவாதம்		திறந்த போட்டி சிலா/நஸ்ரியா ம ம .வி வடமேல் மாகாணம்	திறந்த போட்டி வ/தமிழ் மத்திய மகா வித் வட மாகாணம்	திறந்த போட்டி என்பீல்ட் தமிழ் ம.வித் மத்திய மாகாணம்
45	தமிழறிவு வினா விடைப் போட்டி		திறந்த போட்டி யா/மகா ஜனாக் கல்லூரி. வட மாகாணம்	திறந்த போட்டி கொ/விவேகானந்தாக் கல் மேல் மாகாணம்	திறந்த போட்டி திம்பள்ள தமிழ் ம.வித் மத்திய மாகாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி		குழு திறந்த போட்டி டி.எஸ்.சேனாநாயக்க கல் மேல் மாகாணம்	குழு திறந்த போட்டி அக்/முஸ்லிம் மத்திய கல் கிழக்கு மாகாணம்	குழு திறந்த போட்டி வெலிதர முஸ்லிம் வித் தென் மாகாணம்
47	சிங்கள மாணவர் களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு	01	யு.ஜி.கெ.பிரசாந் க/றணபிம ரோயல் கல் மத்திய மாகாணம்	க.புத்தினீ ஹ/தெபரவெவ தேசிய பா தென் மாகாணம்	டப்ளியு.எம்.இ.தில்ருக்ஷி தி/திஸ்ஸ த மகா வித் கிழக்கு மாகாணம்
48	சிங்கள மாணவர் களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு	02	எஸ்.எம்.து.ல.சிறீ விமலரத்தின கு/வெல்லவ மத் ம.வி வடமேல் மாகாணம்	எச்.டபிள்யு.பா.மதுஷானீ கா/சங்கமித்தா மகளிர் வித் தென் மாகாணம்	எச்.எம்.கீத்மா டில்ஷானி தி/திஸ்ஸ ம. வித் கிழக்கு மாகாணம்
49	சிங்கள மாணவர் களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து	01	எ.ஜெ.ஆர்.யசோதா ஜயாத்தி ஹ/தெபரவெவ தேசிய பா தென் மாகாணம்	கே.உஷ்ரஹ பிபாத் ரணசிங்க டி.எஸ்.சேனாநாயக்கா கல் மேல் மாகாணம்	த.காயதி சமீரா அ/மத்திய மகா வித் வடமத்திய மாகாணம்
50	சிங்கள மாணவர் களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு	02	டப்ளியு.சவுதிகா அவன்தி தெபரவெவ தே.பா தென் மாகாணம்	கு.ஷாமலி.தினேஷிகா இ/இரத்தினாலோக.ம.வித் சப்ரகமுவ மாகாணம்	எம்.பெதும் துலாஜ் தி/திஸ்ஸ ம. வித் கிழக்கு மாகாணம்

முதுமொழி மொழிவதென்ன? முயன்று பாருங்கள்

அசைந்து தின்கிறது யானை அசையாமற் தின்கிறது வீடு.
அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு. // மருந்தும் விருந்தும் மூவேளை.
ஆயிரம் வேரைக் கொண்டவன் அரை வைத்தியன்.
இரும்பு பிடித்தகையும் சிரங்கு பிடித்தகையும் சும்மாயிராது.
இன்றைக்கு இலையறுத்தவன் நாளைக்குக் குலையறுப்பான்.
உடையவன் பாராவேலை ஒருமுழம் கட்டை. // நூன்முறை தெரிந்து சீலத்தொழுகு.
போகாமற் கெட்டது உறவு கேட்காமற் கெட்டது கடன்.
எழுதியவன் ஏட்டைக்கெடுத்தான் பாடினவன் பாட்டைக்கெடுத்தான்.
எறும்பும் தன்கையால் எண்ணாண். // கண் கண்டது கை செய்யும்.
கதைக்குக் காலும் இல்லை தலையும் இல்லை. // நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணிக.
கலகம் பிறந்தால் நியாயம் பிறக்கும். // கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான்.
கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லும் கரையும். // மெளனம் கலகநாசம்.
கரும்பு கட்டோடிருந்தால் எறும்பு தானேவரும். // கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை.
சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்.
சுண்டங்காய் காற்பணம் சமைகூலி முக்காற்பணம்.
நடந்தால் நாடெல்லாம் உறவு படுத்தாற் பாயும் பகை.
நொறுங்கத் தின்றவன் நூறு வயதிருப்பான்.
பால்தொட்டுப் பால் கறக்கவேண்டும். // மந்திரம் கால் மதி முக்கால்.

ACKNOWLEDGMENT

We are pleased to release our magazine "Koormathy" which is published by the Tamil Language Unit, Ministry of Education this year too. In this moment it is our bounden duty to express our heartfelt thanks to those who gave their valuable support to publish it.

It is our privilege to thank His Excellency the President Mahinda Rajapaksha, Hon.Susil Premajayantha, Minister of Education and Hon.M.Sachithanathan, Deputy Minister of Education sincerely for giving permission to publish this Magazine in an earlier occasion.

We express our thanks to Mr.M.M.N.D.Bandara, Seceretary, Ministry of Education Mr. W.Darmadasa, Mr.S.Thilai Nadarajah and Mr.K.Mohamad Tamby Additional Secretries, Ministry of Education and Mrs.A.B.L.Sudarma De Silva, Director of National L&H Who provided advice and cooperation in many ways to publish this magazine.

We deliver our thanks to the Professors, Lecturers, Directors, In service Advisors. Teachers and Students who gave articles to grace our magazine. Likewise, We specially thank, Dr.T.Kamalanathan, Dr.N.Ravindran, Mr.S.Muralitharan, Mr.J.Lenin Mathivanam, Mrs. P.Gajenthirathas, Mr.M.S.Sri Thayalan, Mr.S.Satkunarajah, Mrs.P.Ilango, Mr.J.Srikanth, Mr.S.Kandeepan, Miss.T.Pathma, Mr.J.Ragavarajah, Mr.N.Ghanavel, Miss.S.Mahalakshmy, Mr.T.Ilankumaran, Mrs.S.Sivrupan, Miss.K.Thayabaran, Mrs.N.Srikumar and Miss.Vijitha Nadasasiamany, for proof reading the articles. We thank Mr.K.Mayuran for designing the cover page of this magazine and Mr.U.A.M.Piyadarsana and Mr.M.U.M.Ashkar for type setting the magazine.

Finally, we like to thank all those who extended their fullest support with enthusiasm to publish this magazine.

**On behalf of the Publishing Editors,
Mrs.Reziya Nizamdeen,
Tamil Language Unit
Ministry of Education**

நன்றி நவில்கின்றோம்

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவினால் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையான கூர்மதி இம்முறையும் வெகுசிறப்புற வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இவ்வேளையிலே இச்சஞ்சிகையின் ஆக்கத்திற்கு அருந்துணை புரிந்த அனைவருக்கும் நன்றி நவில வேண்டியது எமது பணியாகும்.

வழமைபோல் இம்முறையும் இக்கல்விச்சஞ்சிகை வெளியிடுவதற்கு அனுமதி வழங்கிய அதமேதகு மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கட்கும், கல்வி அமைச்சர் கௌரவ சசில் பிரேம்ஜயந்த அவர்கட்கும், பிரதிக் கல்வி அமைச்சர் கௌரவ எம்.சச்சிதானந்தன் அவர்கட்கும் எங்களது நன்றி உரித்தாகுக.

மேலும் இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டிற்காக பலவழிகளிலும் ஆலோசனைகளையும், ஒத்துழைப்பையும் தந்துதவிய கல்வி அமைச்சின் செயலாளருக்கும், மேலதிக செயலாளர்கள் திரு டபிள்யூ .தர்மதாஸ, திரு எஸ்.தில்லைநடராஜா, ஜனாப் க.முகமட்தம்பி , தேசிய மொழிகள், மனிதவளப்பிரிவுப் பணிப்பாளர் திருமதி ஏ.பி.எல்.சுதர்மா டி சில்வா அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

தங்கள் சிரமங்களைப் பாராது ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய பேராசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பணிப்பாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், அனைவர்க்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

ஆக்கங்களை ஒப்பு நோக்கியும், ஒழுங்கமைப்புச் செய்தும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய கலாநிதி.தி.கமலநாதன், கலாநிதி.ந.இரவீந்திரன், திரு.க.முரளிதரன், திரு.லெனின் மதிவானம், திருமதி.பி.கஜேந்திரதாஸ், திரு.எம்.எஸ்.ஸ்ரீதயானன், திரு. எஸ்.சற்குணராஜா, திருமதி. பி.இளங்கோ, திரு ஜே.ஸ்ரீகாந்த், திரு. எஸ்.காண்டீபன், செல்வி. தா.பத்மா, திரு. ஜே.ராகவராஜன், திரு. என்.ஞானவேல், செல்வி. எஸ்.மகாலக்ஷ்மி, திரு. து.இளங்குமரன், திருமதி. சி.சிவலாபன், செல்வி. கே. தயாபரன், திருமதி.என். ஸ்ரீ குமார், செல்வி. விஜிதா நடனசிகாமணி ஆகியோர்க்கும் அட்டைப்பட வடிவமைப்புச் செய்த திரு. க.மயூரன் அவர்கட்கும், கணனி எழுத்தமைத்து உதவிய திரு யு.எம்.பி.பியதர்சன, திரு. எம்.யு.எம்.அஷ்கர் அவர்கட்கும், இச்சஞ்சிகையை அழகுற அச்சிட்டுத்தந்த சேன் பிறின்ட் உரிமையாளர், பணியாளர்களுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

கூர்மதி சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ள துணுக்குகளிற் சில வெற்றிமணி வெளியீடு 2007 இன் அதிசய உலாவிலிருந்து நன்றியுடன் எடுக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு எம் நன்றிகள்.

மேலும் இச்சஞ்சிகையின் வெளியீட்டிற்காக ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைத்து அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் எங்கள் உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பதிப்பாசிரியர்கள் சார்பாக,
திருமதி நெஷியா நிஷாம்லன்.
தமிழ் மொழிப் பிரிவு,
கல்வி அமைச்சு - இசுறுபாய

காதொளிரும் கந்தமங்குலத்தாள்

கனிமொழியாள் வாழ்க!
கைக்கு வளையாபதிகொள்
கன்னிகையாள் வாழ்க!
மேதகு மென்மார்பிடை
சிந்தாமணியாள் வாழ்க!
மின்னு மணிமேகலைசூழ்
மெல்லிடையாள் வாழ்க!
சீதமலர் பாதமொளிர்
சீலம்புடையாள் வாழ்க!
சேரசோழ பாண்டியர்தம்
செல்வமகள் வாழ்க!
நீதியொரு செங்கோலாய்
தூயகுறள் தாங்கும்
நிகரறியாச் செந்தமிழ்த்தாய்
நீழே வாழ்க!

